

Giới thiệu Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới

Tên gốc: 毒妃在上 ; 毒妃在上, 邪王在下

Tên truyện: Độc phi ở trên, Tà Vương ở dưới.

Tên khác: Độc phi ở trên; Độc phi tại thượng.

Edit: Emily_Ton.

Convert: Chihiro

Thể loại: cổ đại, xuyên không...

Một nữ nhân đã lột sạch Tà Vương đang đắm mình trong tu luyện, còn sờ soạng kích cỡ nhân gia, nói rằng: "Thần tiên ca ca, đắc tội! Cho ta mượn quần áo của người để mặc!" sau đó tiêu dao trốn chạy.

Sau khi Mỗ Tà Vương thanh tỉnh, cắn răng: Lục soát! Đào ba thước đất cũng phải tìm được nàng cho ta!

Hắn là thánh tôn được chúng sinh đại lục này sùng bái, thần bí, cao quý, không thể với tới...

Nàng là vua sát thủ của thời hiện đại, đánh giá hắn: Yêu nghiệt, biến thái, thần côn.

Nàng tránh hắn như rắn rết, hắn quấn nàng chặt như dây mây.

Nàng phúc hắc tàn nhẫn, vô tình và không có tình yêu, lạm dụng và ngược đãi bạch liên, thích đền ơn và phục cừu, bị thế nhân gọi là yêu nữ ma vật.

Hắn đặt nàng ở trên đầu mũi trái tim, không dung bất luận kẻ nào khinh nhục. Hắn nói: người khinh nhục ta có thể tha thứ, khinh nhục nàng giết không tha!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Người bị nâng đi về phía trước

Edit & Dịch: Emily Ton.

Cố Tích Cửu (顾惜玖) phát hiện một vấn đề rất quan trọng tại thời điểm tỉnh lại. Cô hoàn toàn không còn nhận ra môi trường xung quanh mình!

Màn lụa phát phới, mái cong đầu cung cổ kính, hành lang quanh co.....

Cô nhìn xuyên qua khoảng trống dọc theo hành lang quanh co, có một mặt trăng hình lưỡi liềm phát sáng trên bầu trời bao la, bao bọc bởi rất nhiều ngôi sao lộng lẫy, mà chính cô thì đang nằm ngang và bị người nâng đi về phía trước.

Cô có chút phát hoảng, không nhận được cử động một chút, sau đó phát hiện một vấn đề khủng khiếp hơn—— cô đang trần truồng!

Trên người cô chỉ bọc một lớp chăn mỏng, được bọc kín mít từ đầu đến chân, chỉ lộ một đôi mắt ở bên ngoài.

Đôi mắt lạnh lùng của cô dừng lại trên người hai tên đại hán đang nâng mình.

Cả hai đều rất mạnh mẽ, cơ bắp rắn chắc, trang điểm võ sĩ cổ trang, tuy rằng đang nâng người nhưng đi đường lại lặng yên không tiếng động, vừa nhìn liền biết là người có võ công. Hơn nữa, võ công không thấp.

Cố Tích Cửu căng thẳng nắm chặt tay trong chăn!

Cô là sát thủ hàng đầu ở thời hiện đại, lãnh khốc tàn nhẫn, tung hoành trên thế giới, nhưng không ngờ lại gặp phải người mà mình tin nhiệm nhất ám toán. Người kia tên là Long Tích, đã từng là huấn luyện viên của cô, cũng là bác sỹ. Cô không tin bất luận kẻ nào, chỉ tin tưởng duy nhất anh, thậm chí thích anh, muốn gả cho anh.

Nhưng không nghĩ rằng anh sẽ ám toán cô, một ly mê dược khiến cô hôn mê choáng váng, sau đó muốn phẫu thuật lấy trái tim cô để đổi cho vị hôn thê bị bệnh của anh.....

Cũng không nghĩ rằng trên đường đi đổi tim thì cô tỉnh lại....

Ở trên bàn phẫu thuật, cô tự mình giết bác sỹ phẫu thuật Long Tích, cũng đâm xuyên qua trái tim của mình.....

Cô vốn dĩ đã chết, không nghĩ tới không đi tìm Diêm Vương gia uống trà, lại đi tới nơi này mà không thể hiểu được.

.....Edit & Dịch: Emily Ton....

Lúc này cô tự nhiên sẽ không nghĩ tới mình đang tham gia quay phim.

Cô xuyên qua!

Xuyên qua đến trên thân thể người này, bị người bọc lại giống như cái bánh chưng và dường như đang được nâng đi về một tòa đại điện rất xa hoa.

Cả hai người đều bước đi cực kỳ nhanh, cơ hồ trong chớp mắt đã tới trước cửa điện rồi. Cửa điện âm trầm mở rộng ra hai bên.....

"A..... A..... Cứu mạng..... Cứu mạng..... A, a, không cần....." Tiếng kêu thảm thiết thống khổ của nữ tử nháy mắt truyền tới, gọi suy nghĩ của Cố Tích Cửu tung bay trở về. Ánh mắt cô nhanh chóng đảo qua, hơi ngưng lại!

Cách bài trí bên trong đại điện tự nhiên xa hoa lộng lẫy, vô luận là bàn ghế gỗ tử đàn, hay là bình phong hoa điều đòi hỏi, đều biểu hiện hai chữ—— quý tộc!

Mà nội thất xa hoa nhất có thể thấy được, chính là một giường siêu lớn. Trên giường lớn, màn màn rủ xuống, phía trên có hai thân ảnh trắng bóng đang dây dưa bên nhau.....

Nam nhân phía trên có diện mạo tuấn mỹ, khoảng 27-28 tuổi, trên đầu dùng một cây trâm ngọc màu xanh lục kẹp lấy mái tóc dài, tóc rơi tung trên vai, cơ bắp mờ nhạt nhưng rất tuyệt. Động tác lúc lên lúc xuống rất cường thế hữu lực, khoe môi hân hoi nhấp, cong nhẹ một nụ cười lãnh khốc, được xem như một chút mát mẻ của nam nhân.

Phía dưới chính là một nữ hài non nớt, tuổi rất nhỏ lại lạ mắt, mi thanh mục tú, biểu tình không giống như nam tử kia mang vẻ mặt hưởng thụ. Sắc mặt của tiểu nữ hài trắng bệch, miệng nhỏ khẽ nhếch, giọng nói đã khàn, ô ô nghẹn ngào. Mồ hôi lạnh đã khiến tóc nàng ướt đầm, hiển nhiên đã thống khổ tới cực điểm rồi.

Sắc mặt Cố Tích Cửu hơi đổi!

Hỗn đản này, x mạnh cây non a! Hần là ai?

Hai đại hán nâng Cố Tích Cửu tiến vào. Tuy nhiên, không hề quấy rầy hứng thú của nam tử kia, động tác của hán càng nhanh càng mạnh hơn!

Tiểu nữ hài rút cuộc không chịu đựng được, sau khi kêu lên vài tiếng, đôi mắt vừa lật, đầu ngã một bên, bất động.

"Mất hứng!" Nam tử kia nguyên rửa một tiếng, thân mình vừa lật, rơi xuống từ trên người nữ hài, thuận thế một chân, đá nữ hài xuống giường giống như đá rác.

Nữ hài không nhúc nhích, khuôn mặt nhỏ đã chuyển sang màu vàng sáp, khoe môi có máu chảy xuống. Cũng không biết là còn sống hay là đã chết.

"Cái này thật là vô dụng, nâng đến bãi tha ma cho chó ăn!" Trong giọng nói của nam tử tràn đầy sự bất mãn phần uất.

~~~~~Lời người dịch (cóp đi cùng): Trên mạng hiện tại đang lưu hành 1 bản tương tự. Nếu muốn có ra khỏi watt thì làm ơn cóp mới, nếu bị thay thế bản cũ giống như "Tuyệt Thế Thần Y" truyện sẽ bị drop/stop, hoặc sẽ nhảy cóc từ chương 1000 trở về sau. Hy vọng các bạn hãy đọc mới để có cách nhìn mới về truyện!~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Tiểu nha đầu, người không sợ bản Hầu?

Edit & Dịch: Emily Ton.

"Thuộc hạ tuân mệnh." Hai tên đại hán lên tiếng: "Hầu gia bớt giận, nơi này còn có một cái, thỉnh Hầu gia hưởng dụng." Vừa nói, vừa đặt bọc chần mồng đang cuốn Cố Tích Cửu ở phía trên giường lớn.

Đôi mắt nam tử dừng lại ở trên mặt Cố Tích Cửu, cau mày, vẻ mặt ghét bỏ: "Thật xấu! Từ đâu tìm ra được thứ xấu như vậy?"

Cố Tích Cửu tự nhiên cũng không thể nhìn thấy diện mạo thân thể này của mình, chỉ biết trong thân thể này không có bất kỳ nội lực nào, nếu cô lấy cứng đối cứng, chắc chắn sẽ chết ở chỗ này, vì thế cô tạm thời bất động, tìm kiếm cơ hội.....

Hai đại hán xấu hổ cúi đầu: "Hầu gia, dáng người của nàng thật ra không tồi, thuộc hạ nhất thời không tìm thấy nữ tử thích hợp khác. Nhưng xin Hầu gia yên tâm, nàng ta xác thật vẫn là xử nữ (còn trinh), cũng đã dùng hương hoa tắm gội qua....."

Nam tử kia phát phát tay, hai tên đại hán hiểu ý, cúi người nhanh chóng nâng tiểu nữ hài đã ngất đi ra ngoài.

Trong đại điện chỉ còn lại vị Hầu gia và Cố Tích Cửu đang bị bọc trong chắn.

Ánh mắt Hầu gia bắn khoanh dừng lại ở trên mặt Cố Tích Cửu, sau đó nhìn vào cặp mắt to của Cố Tích Cửu, cặp mắt kia không hề có sự kinh hoảng thất thố, không hề có sợ hãi cầu xin tha thứ, chỉ là một mảnh đen như mực.

Trong mắt hán hiện lên một tia kinh ngạc: "Tiểu nha đầu, ngươi không sợ bản Hầu?"

Cố Tích Cửu nhàn nhạt trả lời: "Không sợ." Thật ra, trên đời này cô sợ không ít thứ. Nhưng lại không sợ người sắp chết.

"Không nghĩ tới nha đầu ngươi lại có vài phần can đảm như thế." Đôi mắt vị Hầu gia lại quét một vòng trên mặt Cố Tích Cửu. Bỗng nhiên phát hiện ra nét mặt của tiểu nha đầu này cực kỳ thanh tú, đặc biệt là một đôi mắt ngập nước, trong trẻo, sáng như bầu trời đêm.

Tuy rằng người lớn lên hơi gầy nhỏ, nhưng làn da quả thực không tồi, hồng tron giống như quả trứng gà đã bị bóc vỏ. Nếu bỏ qua một tảng bột hồng hồng trên trán nàng, tiểu nha đầu này cũng coi như là một mỹ nhân, đáng tiếc.....

Tuy nhiên, hiện tại dù hán chưa hài lòng, cũng không có lựa chọn khác, chỉ có thể tạm thời bỏ qua vết bột đỏ và tận hưởng cực khoái với nàng——

Ánh mắt hán như sói, nhìn chăm chăm vào đôi mắt Cố Tích Cửu, bỗng nhiên duỗi tay nhấn trên bụng nàng cách tám căn một cái, ngay sau đó lại rút tay về, khóe môi cong lên: "Thì ra ngươi chẳng những là một nha đầu xấu xí, mà còn là một phế vật không có linh lực."

Hán rút cuộc yên lòng.

Phạm là nữ hài tử bị hán bắt ép tới đây, khi nhìn thấy hán mà không hề sợ hãi, đến thời điểm khi hán đưa lên giường, cơ hồ tất cả bọn họ đều trở nên run rẩy, khóc kêu, cầu xin tha thứ, giãy giụa..... cuối cùng là chết ở dưới thân hán, không có ngoại lệ.

Không nghĩ tới hôm nay đụng tới người này cư nhiên không hề có ý sợ hán, thậm chí còn có thể trả lời hán một cách bình tĩnh.

Hán còn tưởng rằng trên người tiểu nha đầu này có võ công tuyệt thế, cho nên mới kiểm tra một chút. Không ngờ, trong đan điền của nữ hài tử không hề có bất luận linh lực gì, ngay cả người thường cũng không bằng, cư nhiên là một phế vật hiếm thấy!

Hán tựa hồ nghĩ tới điều gì, ánh mắt nhìn Cố Tích Cửu chột lóe: "Bản Hầu đã biết, ngươi chính là đích nữ phế vật đáng chê cười trong phủ Cố tướng quân, là vị hôn thê của Thập Nhị hoàng tử!"

Những lời này của hán giống như một chiếc chìa khoá mở ra ký ức của Cố Tích Cửu, vô số những ký ức không thuộc về cô tràn vào trong óc.....

Đây hán là ký ức của nguyên chủ thân thể này, những hình ảnh rất phức tạp, nhưng Cố Tích Cửu có thể hình dung ra nó bằng một vài từ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Nguyên chủ sống quá uất ức, quá ủy khuất!

Nàng là đích nữ Tướng quân phủ, mẹ đẻ mất tích. Khi nàng được ba tuổi thì bị trắc nghiệm ra thể chất phế vật. Năm ba tuổi rưỡi thì sinh ra đốm hồng trên mặt. Nàng là phế vật lại xấu xí, chính là sỉ nhục của tướng quân phủ, là đối tượng để chúng huynh muội khi dễ. Một vị đích nữ sống còn không bằng hạ nhân. Tính cách nàng rất yếu đuối, vừa nhát gan vừa sợ phiền phức và có một vị hôn phu hoàng tử.....

Mà nguyên chủ này sở dĩ đến nơi đây, chính là bởi vì nhận được một bức thư bí mật của vị hôn phu hoàng tử, hẹn nàng tới đây gặp mặt. Khi nàng rơi vào ma chướng mới biết được đây là một cái bẫy lớn.

Đối với người trước mắt này, chính là một tên nổi danh biến thái trong hoàng tộc Phi Tinh Quốc (飞星国), con trai của Lur Vương - bảo huynh của đương kim thánh thượng. Hán được phong làm Nhạc Hoa Hầu, linh lực cấp 4, với tư chất này mà nói, hán cũng được coi như là thiên tài. Tuy nhiên, có một tật xấu duy nhất không được, chính là thích tàn phá ấu nữ. Nghe đồn trong một đêm hán có thể xxx sáu nữ. Đại bộ phận nữ hài tử bị hán tàn phá đều chết ở dưới thân hán. Ngay cả những người còn sống sót cũng bị rối loạn tinh thần trầm trọng.....

Nữ tử trong kinh thành khi nghe nhắc tới hán đều rất sợ hãi, ngay cả nguyên chủ Cố Tích Cửu vừa nghe sắp phải đi hầu hạ tên Hầu gia biến thái này, kinh hãi biến sắc, nhân lúc vú già hầu hạ nàng không chú ý đến, dứt khoát đâm tường giải thoát!

Nguyên chủ hán là đã chết, mà Cố Tích Cửu là sát thủ đến từ hiện đại lại tỉnh cờ bám vào trên xác nàng và sống lại.....

Sửa sang lại ký ức đã khôi phục của nguyên chủ, đối với Cố Tích Cửu mà nói cũng chỉ là sự tỉnh trong nháy mắt, trong mắt nàng hiện lên một ánh sáng lạnh!

Nguyên chủ đã sống quá uất ức và quá ủy khuất!

Hiện tại nếu như nàng đã tiếp nhận khối thể xác này, vậy nàng sẽ thay nguyên chủ lấy lại công đạo, sống thật tốt cho bản thân!

Phế vật? Ha ha, trong từ điển của Cố Tích Cửu nàng không hề có từ này!

Đôi môi hồng đào của nàng hơi cong lên, khóe môi dường như có một nụ cười thoáng hiện, cũng không biết có phải là mỉa mai hay không——

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Nhạc Hoa Hầu nhìn chăm chăm vào khuôn mặt nhỏ của nàng, thời điểm khóe môi nàng thoáng hiện một nụ cười kia, trái tim luôn luôn lạnh khốc vô tình của hán bỗng nhiên nhanh chóng nhảy lên vài cái! Nha đầu xấu xí này khi cười thật ra rất đẹp, khiến cho người ta có một loại ảo giác lóa mắt.....

Hán lập tức hưng phấn, hai tròng mắt lấp lánh ánh sáng tham lam!

Hán duỗi tay cời bỏ tấm chăn mỏng trên giường, đây là một kiện pháp bảo Khôn Long Tắc (捆龙索), bất cứ người nào bị nó trói buộc, đừng bao giờ mơ tưởng có thể chạy thoát!

Khôn Long Tắc này vốn là một vũ khí sắc bén được dùng ở trên chiến trường, nhưng tới trong tay hán lại trở thành pháp bảo để đối phó với nữ hài vô tội.

Hán cời Khôn Long Tắc xuống và tùy tay ném qua một bên, duỗi tay khéo chắn, muốn mở chăn ra để chạm vào người Cố Tích Cửu.....

Chiếc chăn đã bị hán kéo ra chỉ bằng một lần lật, chẳng qua hán còn chưa thấy rõ thân thể gọi cảm bên dưới tấm chăn, bỗng nhiên trước mắt hoa lên, một đầu chăn đã đổ ập xuống và che đầu hán lại!

Còn chưa chờ hán phản ứng lại, điểm chết người nơi bộ vị trên người hán chợt tê rần, đau đớn xuyên tim thấu xương!

Ban đầu hán đang muốn trả đũa, nhưng cuộc tập kích bất ngờ đã khiến hán bỏ lỡ bởi vì đau nhói ở nơi nhạy cảm. Hán theo bản năng cuộn thân mình lại, nhưng ngay lúc thân mình hán còn chưa hoàn toàn cuộn lại, nơi ngực lại chợt tê rần, giống như có một cái đinh bén nhọn trực tiếp đâm nhập vào trái tim hán!

Hết thấy này phát sinh quá nhanh, nhanh đến nỗi khiến vị Hầu gia luôn tự phụ có công phu không tồi, căn bản không kịp có phản ứng chính xác!

Cho đến một khắc kia khi hán tắt thở, cũng không thể thấy rõ Cố Tích Cửu rút cuộc ra tay như thế nào. Thậm chí hán cũng không thấy rõ vũ khí sắc bén chui vào trái tim hán, tình chuẩn đâm thủng tâm mạch hán rốt cuộc là thứ gì.

Nhạc Hoa Hầu vô thức co giật hai lần, cuối cùng bất động.

Từ đầu đến cuối, hán chỉ đơn giản phát ra hai tiếng kêu thảm ngắn ngủi, nhưng bị khuất ở trong chăn, giọng nói không lớn, hán là không thể truyền ra ngoài điện.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Quá coi thường nàng

Cố Tích Cửu tùy tay kéo tấm trải giường và quần người lại, rũ mắt nhìn thoáng qua Hầu gia đã chết dưới chân, khóe môi lạnh lùng móc lên.

Hầu gia biến thái đã quá coi thường nàng!

Mặc dù nàng không có nội lực, nhưng năng lực phản ứng của nàng cũng nhanh như tia chớp!

Huống chi nàng sớm đã có kế hoạch một kích tuyệt sát ở trong tâm trí, sớm đã chuẩn đoán chính xác ra tay thời điểm nào thì hữu dụng nhất.

Nhạc Hoa Hân đang nằm nơi đó, chết không nhắm mắt, cắm trên ngực chính là cái trâm ngọc đã từng mang ở trên đỉnh đầu hân, có máu chậm rãi trào ra dọc theo cây trâm.

Hân còn đang trần truồng, Cổ Tích Cửu chán ghét đá chặn trên giường xuống, chặn bay lên che lại các cơ quan trên thi thể Nhạc Hoa Hân, chỉ lộ ra một gương mặt tuấn mỹ. Nàng lại lấy một khối khăn tay bằng gấm trên giường dùng để vuốt đôi mắt Hân gia, khiến đôi mắt hân nhắm lại, bộ dáng giống như đang ngủ.

"Hân gia?" Ngoài điện bỗng nhiên truyền đến một tiếng kiểm tra, đúng là giọng của hai gã đại hán kia, chắc là đã quay trở lại sau khi xử lý xong tiểu nữ hài.

Đôi mắt Cổ Tích Cửu chợt lóe, phi thân trở lại trên giường, mũi chân móc một cái, buông xuống tầng tầng màn che trên giường, che khuất tất cả phong cảnh trên giường lớn.

"Một trong số các người tiến vào." Cổ Tích Cửu mở miệng, bắt chước giọng của Nhạc Hoa Hân, giống như đúc.

Hai đại hán không nghi ngờ gì, quả nhiên một vị đẩy cửa tiến vào.

"Hân gia, ngài không có việc gì chứ?" Giáp đại hán đứng ở cửa cúi người dò hỏi.

"Đến trước màn." Cổ Tích Cửu tiếp tục mở miệng, vẫn là giọng nói của Nhạc Hoa Hân như cũ.

Giáp đại hán không dám cãi lời, quả nhiên đi đến trước màn, lại cúi người lần nữa.....

"Soạt!" Một làn gió nhẹ thổi qua, một bóng dáng trong màn che giống như một tia chớp bay ra, Giáp đại hán thậm chí chưa kịp ngẩng đầu, chỉ nghe một tiếng vang nhỏ *rắc*, trong nháy mắt cổ hân đã bị bẻ gãy!

Đáng thương, hân ngay cả một tiếng hừ cũng chưa kịp thốt, liền chậm rãi ngã xuống như vậy——

Đến chết hân cũng không biết rốt cuộc là ai đã giết hân!

Cổ Tích Cửu kéo dài xác đại hán tới sau giường lớn, lại dùng biện pháp giống như vậy để lừa đại hán thứ hai tiến vào, cũng dùng thủ đoạn đánh bất ngờ và chấm dứt tính mạng của gã đại hán thứ hai.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Nàng hoạt động cô tay một chút, dưới tình huống không có nội lực, nàng lại làm động tác như vậy cũng cần có chút cố hết sức, ra tay so ngày thường chậm hơn vài giây, nhưng như vậy cũng đủ để đối phó với những người này!

Cổ Tích Cửu nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm, sau khi xóa bỏ xong toàn bộ dấu vết của mình, lúc này mới xoay người rời đi.

Bởi vì tòa nhà này là biệt viện bí mật mà tên biến thái Hân gia chuyên môn gây tai họa cho các tiểu cô nương, cho nên tới nơi này cũng không nhiều, chỉ có mười mấy người đang tuần tra mà thôi.

Cổ Tích Cửu lại cực kỳ am hiểu che dấu thân hình, cho nên cũng không có người phát hiện ra nàng.

Một lát sau, nàng đã mò trở về nơi mà bà vú già đã támm gọi cho nàng, không hề trì hoãn giết chết toàn bộ hai bà vú già đã nhận ra thân phận của nàng.

Nàng vốn dĩ muốn tìm quần áo của mình, nhưng chỉ tìm thấy được một đồng giẻ rách, xem ra những người này căn bản nghĩ rằng các tiểu cô nương bị bắt tới sẽ không có đường rút lui. Thời điểm támm gọi cho các nàng rồi đóng gói đưa đến trên giường Hân gia, cũng thuận tiện hủy bỏ tất cả quần áo có thể nhận ra thân phận các nàng.....

Nàng đang muốn lột quần áo trên người của một bà vú già xuống để thay thế màn lụa, chợt nghe trong bóng đêm ảm ảm truyền đến một tiếng thét kinh hãi: "Hân gia đã bị giết! Tróc nã thích khách!"

Nhưng, đã quá muộn!

Cổ Tích Cửu thân mình chợt lóe, thân ảnh nhỏ xinh biến mất tại chỗ.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Trần truồng, nàng lại chạy

Hai ngọn đèn lớn đang lắt lư bên ngoài cửa phòng chính, phản chiếu đến tấm bảng trên cửa hai chữ "Tây Phủ" tối mờ.

Cũng đúng là hai chữ này đã khiến cho nguyên chủ Cố Tích Cửu hiểu lầm, cho rằng nơi này là nơi ở riêng tư của vị hôn phu Tây Vương Dung Ngôn của nàng, lúc này mới không có một chút phòng bị mà đi vào trong đó, tự động thành sơn dương, vứt đi tính mạng của mình.

Cố Tích Cửu dùng cửa sau di chuyển ra khỏi phủ, quay đầu lại liếc mắt một cái, nở một nụ cười trào phúng.

Nếu nàng không đoán sai, hẳn là vị hôn phu hoàng tử nóng lòng muốn thoát khỏi hôn ước với nàng, cho nên mới định ra độc kế này, dùng phương thức thư từ để lừa nguyên chủ Cố Tích Cửu đến đây.....

Cố Tích Cửu vào địa phương này thì chẳng khác nào sơn dương lao vào miệng hổ, cho dù may mắn không chết, danh tiết cũng hoàn toàn bị hủy, hôn sự này tự nhiên rút lui quang minh chính đại.

Tại thời điểm này, toàn bộ ngôi nhà đều hỗn loạn trong tiếng kêu la và tiếng bước chân hỗn độn, hiển nhiên đã kinh động mọi người bên trong, truy binh chắc chắn rất nhanh sẽ ra ngoài điều tra.....

Cố Tích Cửu rời đi mà không quay đầu lại.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Đường núi gấp ghe, cổ tình gấp phải mưa to tầm tã!

Cố Tích Cửu nguyên rủa một tiếng, mưa to tới rất đột ngột, khiến nàng không hề có chuẩn bị!

Đường núi một bên là vách đá chênh vênh, một bên là vách đá sâu không thấy đáy. Nàng không thể tìm được tảng đá lớn nào ven đường có thể che mưa chắn gió.

Cuối cùng, nàng chỉ có thể đi vội ở trên đường núi, cũng không dám sử dụng công phu *Thuấn Di* (瞬移: dịch chuyển trong nháy mắt). Thứ nhất, khối thân thể nhỏ này chỉ mới 13 tuổi, không có nội lực lại hơi yếu, nếu nàng sử dụng thuật Thuấn Di cũng sẽ không thuận buồm xuôi gió như vậy, mười thành công phu không thể sử dụng nổi một thành. Thứ hai, nàng không thông thuộc với địa hình bên này, vạn nhất thao tác sai lầm, Thuấn Di đưa nàng đến dưới vực sâu ngã chết thì thật là quá oan uổng!

Chỉ trong nháy mắt, một tầng màn lụa dày ở trên người nàng hoàn toàn ướt đầm.

Hiện tại là cuối mùa thu, thời tiết hơi lạnh. Trận mưa to trút xuống lạnh thấu tâm, cũng khiến nàng cơ hồ không mở được mắt và không thể nhìn thấy rõ ràng con đường trước mắt.

Hơn nữa, bầu trời quá tối khiến nàng càng thêm không thể phân biệt được phương hướng, căn bản không biết chính mình vì chạy vội nên đã đi làm đường, quẹo vào một con đường nhỏ càng hoang vắng hơn.....

Nàng đã chạy khoảng ba bốn dặm trên con đường nhỏ, kinh ngạc nhận ra đường nhỏ trước mắt càng gấp ghe và nguy hiểm hơn.

Đường núi vừa rồi tuy rằng có chút gấp ghe, nhưng con đường đá xanh tương đối sạch sẽ, không thể nhìn thấy cỏ dại, mà đường núi này cỏ hoang lại mọc thành từng cụm, rêu xanh trơn ướt.

Đi làm đường!

Nàng đang muốn xoay người lại để tìm đúng con đường kia, ngẫu nhiên vừa nhấc đầu thì nhìn thấy phía trước cách đó không xa, trên vách núi đá có một cái sơn động đen nhánh.....

Ánh mắt nàng sáng lên! Mặc kệ, trước tiên tiến vào sơn động tránh mưa rồi lại nói!

Sơn động nằm giữa một vách núi, trên vách núi thẳng đứng, không có đường vào núi. Cố Tích Cửu đứng trước sơn động cao hơn 10 mét, hiện tại nàng không có nội lực, căn bản không có cách nào nhảy lên.

Cố Tích Cửu nhanh chóng dạo quanh một vòng, rốt cuộc tìm được hai cây dây leo siêu dài, dùng thủ pháp đặc biệt làm thành một cái dây thừng, vứt ra ngoài, dây leo vừa vắn được kết nối với một khối đá lớn bên ngoài cửa động.

Nàng nhanh chóng bắt lấy dây leo mà treo.

Một lát sau, nàng đã vọt vào trong sơn động đen nhánh——

Mưa to cuồng phong hỗn loạn, mưa như roi vọt quất đánh vách núi, cũng nghiêng nghiêng tạt vào phía trong sơn động.

Sơn động này khá sâu, tay Cố Tích Cửu cầm thanh bảo kiếm mà nàng thuận tay lấy từ chỗ Nhạc Hoa Hài, từng bước một đi vào.

Nàng biết từ trong trí nhớ vốn có, trong núi này dã thú không ít, trời mưa to như vậy, rất khó nói trong sơn động này có trốn tránh mãnh thú to lớn hay không, nàng không thể không đề phòng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Trần truồng, nàng lại chạy lần nữa!

Trong sơn động đen nhánh, nàng sờ soạng ước chừng đi được hơn mười mét, dưới chân bỗng nhiên trống rỗng, nàng đứng không vững, lún xuống!

Kỳ lạ, vừa rồi rõ ràng nàng đã dẫm đi trên đất, như thế nào bỗng nhiên biến thành cái bẫy?

Sau một trận lún lộn trời đất quay cuồng, rốt cuộc nàng đã lún đến đáy. Nàng chập vật đứng dậy nhưng mặt đẹp lại tối sầm lại!

Nàng đã liều mạng để điều chỉnh thân mình trong quá trình lún lộn, tuy rằng chính mình không bị thương, nhưng bọc màn lụa duy nhất trên người lại bị rách thành từng mảnh, một mảnh đông một mảnh tây treo ở trên người.

Trần truồng, nàng lại chạy lần nữa!

Nàng nguyên rủa một tiếng, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy có chút may mắn. May mắn nơi này không có những người khác, nếu không, nàng sẽ rất mất mặt!

Nàng lắc đầu, lắc rớt những ngôi sao nhỏ đang lập loè trước mắt, theo bản năng đánh giá bốn phía một chút, thân mình bỗng nhiên cứng đờ!

Sơn động hiện tại nơi vị trí của nàng đã không còn đen nhánh, bức tường trên sơn động cũng không biết là đá gì, cứ nhiên phát ra ánh sáng màu lam óng ánh. Vì vậy, nàng có thể mơ mơ hồ hồ nhìn thấy rõ cảnh trí trong động.

Trong sơn động cứ nhiên có một tòa đình nhỏ cổ kính, trong đình có một người đang ngồi ngay ngắn!

Bởi vì khoảng cách khá xa và ánh sáng hạn chế, Cố Tích Cửu cũng không thể nhìn thấy rõ tướng mạo người nọ. Chỉ thấy một cái bóng lớn mơ hồ mặc đồ trắng với cái đầu bạc trắng, một đoàn trắng như tuyết.

Đây là người nào? Đại hiệp ẩn trên núi? Ma đầu?

Cố Tích Cửu theo bản năng trốn sau một tảng đá lớn, ngừng thở và quan sát phương hướng kia một lúc lâu.

Người nọ trước sau vẫn ngồi một tư thế ngay ngắn nơi đó, không có hề có chút nhúc nhích.

Người chết? Hay là đang thiền định?

Cố Tích Cửu lại đợi thêm một lát, giữ lấy trái tim và chậm rãi đi qua.

Gần, gần hơn...

Cố Tích Cửu rốt cuộc thấy rõ dáng dấp của đối phương. Sau khi nàng sửng sốt và choáng váng liền chậm rãi vươn tay ra, chạm một chạm vào trên người Bạch y nhân, nàng thở phào nhẹ nhõm!

Tay chạm vào lạnh lẽo cứng rắn, nguyên lai không phải là người thật, mà là một pho tượng bằng ngọc bích sống động như thật!

Nàng dạo quanh pho tượng một vòng, trong lòng không nhận được kinh ngạc và cảm thán.

Dựa theo một cuốn tiểu thuyết võ thuật Thiên Long Bát Bộ, Đoàn Dự đã nhìn thấy một pho tượng mỹ nữ bằng ngọc bích ở trong sơn động. Pho tượng ấy rất đẹp, đẹp đến nỗi khiến Đoàn Dự đã quen nhìn mỹ nhân cũng phải cúi đầu bái lạy, tôn xưng pho tượng kia là thần tiên tỷ tỷ mà không biết có bao nhiêu người đã gõ vào pho tượng. Lúc ấy, khi nàng đọc đến đó thì chỉ cảm thấy đó là một sự miêu tả quá cường điệu, một pho tượng chạm ngọc cho dù đẹp thì có thể đẹp đến mức nào?

Nhưng hiện tại, khi nàng nhìn pho tượng chạm ngọc trước mắt này, bỗng nhiên cảm thấy miêu tả trong sách kia cũng không quá phàn, trong hiện thực xác thật có tồn tại pho tượng chạm ngọc như vậy. Sự khác biệt duy nhất đó là, Đoàn Dự nhìn thấy chính là thần tiên tỷ tỷ, còn nàng nhìn thấy pho tượng này—— hẳn là thần tiên ca ca!

Khuôn mặt chạm ngọc cực kỳ đẹp, đẹp đến nỗi Cố Tích Cửu không tìm thấy bất luận tính từ nào để hình dung ra.

Điều khắc cũng rất chân thật, mỗi một chi tiết đều tuyệt đối hoàn mỹ, thậm chí ngay cả hai hàng lông mi dày đặc cũng căn rất rõ ràng, độ cong hoàn mỹ. Quả thực giống như là người thật!

Tượng chạm ngọc ngồi ngay ngắn nơi đó, đẹp như mặt trăng, thanh nhã như hoa sen.

Tuy rằng chỉ là pho tượng chạm ngọc vô tri vô giác, nhưng toàn thân trên dưới lại dường như có một loại hào quang khiến người muốn cúng bái, vẻ đẹp sâu kín, không ai dám có chút khinh nhờn.

Cố Tích Cửu đời này chưa từng thấy qua tượng chạm ngọc sống động và thật như vậy, giống như chỉ cần thổi một hơi là trong nháy mắt hẳn có thể sống lại.

Nàng nhìn không được sờ soạng một phen ở trên mặt của pho tượng chạm ngọc, lạnh băng cứng rắn, chất ngọc trơn tru, xác thật là chạm ngọc không sai, không phải là người thật.....

Trên người tượng chạm ngọc có chiếc áo choàng trắng như tuyết. Không biết áo choàng này đã dùng chất gì để tạo nên, mềm mại như lụa, sáng nhẹ như vải sa tanh, mặt trên cư nhiên thêu hoa văn nổi theo mô hình ba chiều. Ánh sáng màu lam chiếu xuống trong động sâu kín, trên áo bào màu trắng hình như có những đám mây trắng đang chậm rãi lưu động.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Lời tác giả: Nam chủ lần này là một yêu nghiệt phúc hắc, mọi người ngàn vạn lần đừng bị ngoại hình bên ngoài của hắn mê hoặc. *Khụ khụ*.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Lưu lại một phần tôn nghiêm

Đó là một tấm áo choàng tao nhã lịch sự!

Rất thích hợp để cho nàng dùng!

Đây quả thực chính là ông trời đã đưa quần áo cho nàng!

Cố Tích Cửu không đợi lâu hơn nữa, lập tức cởi chiếc áo choàng trắng ra khỏi bức tượng chạm ngọc.

Ban đầu nàng còn lo lắng bức tượng chạm ngọc quá cứng nên không thể dễ dàng co duỗi cánh tay, có lẽ cũng sẽ không dễ dàng cởi chiếc áo ra. Không ngờ chiếc áo choàng trắng lại khá đàn hồi và nàng có thể dễ dàng cởi xuống.

Sau khi cởi chiếc áo ngoài ra thì nàng mới phát hiện, trên pho tượng chạm ngọc cư nhiên còn mặc quần áo bên trong, thậm chí bên trong nữa còn mặc cả quần lót..... ăn mặc giống y như đúc những cô nhân mà nàng từng xem trên TV, không thiếu cái gì.

Người thợ điêu khắc tạo nên pho tượng ngọc giống người này cũng quá chuyên nghiệp đi?! Quả thực đã đối đãi giống như người thật.

Nàng đang tự hỏi, liệu phía bên trong quần của pho tượng chạm ngọc sẽ chạm khắc phần bí ẩn nhất của nam nhân hay không?!

Cố Tích Cửu không nhịn được sự tò mò, duỗi tay tóm lấy gò giữa hai chân của pho tượng chạm ngọc. Thật vậy, cư nhiên thật sự đầy đủ hết! Hơn nữa, kích cỡ dường như có vẻ khá lớn.....

Nàng ho một chút, một đôi con ngươi nhìn không được lại đánh giá một phen ở trên người pho tượng chạm ngọc. Cởi bỏ đi áo choàng to rộng bên ngoài, trang phục bên trong trên người pho tượng chạm ngọc cực kỳ hợp với cơ thể, phác họa thân hình nam tử đỉnh bật thon dài. Thêm một phen thì béo mà giảm một phen thì gầy, từ trên xuống dưới đều rất hoàn mỹ, không giống như thợ thủ công nhân gian vừa chế tạo ra, mà giống như là một kiệt tác hoàn mỹ nhất của thượng đế. Pho tượng chạm ngọc này quả thực chính là tập hợp tất cả những gì hoàn mỹ nhất. Nếu thực sự trên đời này có người trưởng thành như vậy, phỏng chừng tất cả nữ nhân đều sẽ điên cuồng vì hắn, đúng không?!

May mắn nó chỉ là một pho tượng!

Cố Tích Cửu nhìn nó một lát, giơ tay vỗ nhẹ ở trên mặt tượng chạm ngọc một cái: "Thần tiên ca ca, đắc tội. Ngươi cao lớn và quyền rũ như vậy, hãy cho ta mượn hết quần áo của ngươi đi. Cũng coi như ngươi là thần tiên làm việc tốt một ngày....."

Nàng chỉ mặc một chiếc áo khoác ngoài như vậy mà không có quần áo bên trong thì có cảm giác hơi nguy hiểm, vì thế nên nàng nói một tiếng đắc tội, không khách khí giơ tay lên, lột đồ bên trong và quần chíp trên người tượng chạm ngọc.....

Hai chiếc này không có độ co giãn, đối phương lại đang trong tư thế ngồi, sau một hồi cố gắng, nàng cũng không thể cởi ra.

Trừ phi đem xé hoàn toàn hai cái này ra, bằng không nàng sẽ không có cách nào thành công. Tuy nhiên, nếu thật sự xé rách ra, nàng cũng không dùng được.....

Quên đi! Hãy lưu lại một phần tôn nghiêm cho pho tượng chạm ngọc này đi, không còi hết của nó.....

Cố Tích Cửu rút cuộc từ bỏ, chỉ mặc trên người một chiếc áo khoác ngoài trắng như tuyết. Áo choàng trắng mặc ở trên người nàng tự nhiên hơi lớn. Nàng không khách khí dứt khoát dùng thanh bảo kiếm cắt một khối nhỏ của chiếc áo choàng làm thành thất lưng, dùng đoạn vải ấy quấn quanh bên hông, trừ bỏ hơi rộng, quả nhiên không còn dài nữa.

Vật liệu may mặc này mặc ở trên người rất thích hợp, mượt mà giống như có cảm giác gió đang thổi nhẹ trên làn da. Cố Tích Cửu bắt đầu cân nhắc, sau khi trở về sẽ dùng chiếc áo choàng này chế thành một bộ nội y.....

Nàng vốn dĩ bị mưa to tưới ướt như gà rút vào nồi canh, cực kỳ lạnh. Hiện tại, sau khi mặc áo choàng mỏng này vào, trên người ấm áp lên, tất cả cảm giác lạnh lẽo đều biến mất không thấy.

Quả nhiên là thứ tốt!

Dù sao, là ai đã đặt một pho tượng chạm ngọc tuyệt thế tại trong sơn động, nơi núi hoang khô cằn như vậy?

Không nói đến giá trị chạm ngọc, thậm chí quần áo mặc trên người nó cũng là bảo vật cực kỳ trân quý, đúng không?

Cố Tích Cửu lại đánh giá trong động một chút, không nhìn thấy bảo bối nào khác, không giống như là kho báu của bọn đạo tặc.

Chẳng lẽ là mỗ đạo tặc vừa mới đánh cắp nó từ một nơi nào khác, nhất thời không dễ dàng tẩu tán, vì thế nên tạm thời bày biện ở chỗ này trước?

Điều này rất có khả năng!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Thật là muốn đen ăn đen*

*Đen ăn đen (黑吃黑: hēi chī hēi): chỉ hành động không đúng luật như dùng vũ lực, ép buộc, các biện pháp cưỡng bức để đàn áp người kia. (to do the dirty on another villain)

Hiện tại nàng không có nội lực, vẫn nên thấp điệu một chút, không nên trêu chọc đạo tặc làm gì. Nàng quyết định trước hết tìm cách quay về tướng quân phủ.....

Nếu nàng đoán không sai, phòng chừng sáng sớm ngày mai sẽ có một hồi trò hay để xem ở phủ đệ tướng quân.

Nàng cần phải trở về trước khi trời sáng!

Nàng rũ mắt nhìn tay nhỏ của mình vài lần, mỉm cười.

Cho đến giờ phút này, nàng mới có một loại cảm giác chân thật.

Nếu ông trời đã cho nàng trọng sinh trên khối thân thể này, vậy nàng sẽ tiếp tục sống sót thật tốt! Hết thầy quá khứ đều đã là dĩ vãng như mây khói, có thể vứt ra sau đầu!

Nàng tùy tay gom lại đầu tóc ướt đẫm, lại liếc mắt nhìn pho tượng chạm ngọc một cái. Nàng nhận ra đôi môi của tượng chạm ngọc có màu hồng nhạt rất là hoàn mỹ, gọi lên một độ cong nhẹ nhàng, cười như không cười, nhìn lên nó khiến người rất muốn nhẹ nhàng hôn lên một hôn.....

Cố Tích Cửu không nhịn được liếc cúi người hôn lên đôi môi lạnh lẽo của pho tượng chạm ngọc, trên môi của tượng chạm ngọc tự nhiên có một mùi hương nhàn nhạt rất kỳ dị, mùi hương rất nhẹ, như có như không, nhưng lại thấm nhập khắp trong người, mùi cực kỳ thoải mái.

Cố Tích Cửu vốn nghĩ chỉ hôn một cái rồi đi. Tuy nhiên, bị mùi hương này mê hoặc, nhịn không được nên tiếp tục dán lên đó thêm một hôn. Một lát sau mới lưu luyến dời khỏi môi.

Đây rốt cuộc là ngọc gì? Nhìn tính chất có vẻ giống như ngọc bích màu trắng, nhưng dường như còn tinh tế hơn nhiều so với ngọc bích, tự nhiên còn có một mùi hương thơm như vậy.

Kỳ trân! Dị bảo! Thật là muốn *đen ăn đen**, khiêng nó về tướng quân phủ.

Đáng tiếc, thân thể nhỏ bé của nàng hiện giờ muốn mang cái này quả là quá khó khăn, hơn nữa cũng quá dễ nhìn thấy. *Quên đi, sau này có cơ hội rồi*

hăng nói!

Nàng không muốn trì hoãn thêm, nhanh chóng đi ra phía bên ngoài.

Đi đến nơi mà nàng đã ngã xuống, ở trong lòng yên lặng tính toán khoảng cách một chút, lại lần nữa thi triển thuật pháp Thuấn Di.....

Thuật Thuấn Di là kết quả của việc luyện tập của nàng ở trong thế giới hiện đại, không nghĩ tới thời điểm khi hồn xuyên qua đến trên thân thể này, cư nhiên vẫn có thể sử dụng nó. Tuy rằng uy lực đã suy giảm đáng kể, nhưng Cố Tích Cửu vẫn có cảm giác rất thỏa mãn.

Căn cứ vào ký ức của nguyên chủ, nàng nhận ra rằng thời đại này không phải là thời kỳ lịch sử mà nàng từng biết.

Mảnh đại lục này tên là đại lục Tinh Nguyệt (星月大陆), được chia thành ba nước: Phi Tinh Quốc (飞星国), Hạo Nguyệt Quốc (皓月国), Triều Dương Quốc (朝阳国), với thể chân vạc ba chân.

Trên đại lục này, mọi người đều ưa chuộng võ thuật, thường tu luyện năm nguyên tố linh lực. Trong tu luyện linh lực, quan trọng nhất chính là linh căn trong cơ thể. Toàn bộ mỗi người trên đại lục cơ hồ đều có linh căn, chỉ khác nhau là mạnh hay yếu mà thôi. Linh căn càng mạnh, tu luyện tự nhiên cũng càng là làm ít công to, trực tiếp ảnh hưởng đến linh lực cao hay thấp đạt được trong cơ thể sau khi tu luyện.

Người có linh lực càng cao sẽ trở thành cường giả thế giới này và có được sự tôn trọng đến từ người dân.

Đương nhiên, trên đời này linh căn yếu nhược vẫn chiếm đại đa số, những người này cho dù cần cù khổ luyện cả đời, nhiều nhất có thể tu đến linh lực cấp 2, trở thành võ sĩ hộ viện và không có tiền đồ lớn.

Mà Cố Tích Cửu linh căn yếu nhược cũng không có, căn bản là không thể tu luyện linh lực, cực phẩm phế vật cực hiếm.

Trở thành chê cười của tướng quân phủ, không nhận được sự công nhận từ phụ thân, một đích tiểu thư đáng thương trở thành nơi trút giận và bị mọi người khinh nhục.....

Tuy nhiên, đó đều đã là quá khứ, thân thể này Cố Tích Cửu đã tiếp nhận từ nàng ấy, nàng sẽ thay nguyên chủ giành lại hết thảy những gì nàng ấy xứng đáng!

Không có linh lực không quan trọng, nàng đã dò xét qua căn cốt thân thể này, là hạt giống tốt để tu luyện nội lực. Nàng chỉ cần dựa theo phương pháp của mình mà tu luyện, không đây ba năm, là có thể tu luyện đến trình độ kiếp trước của nàng, nàng vẫn có thể tiêu sái như Nhậm Ngã Hành* ở trong thế giới này.

*Nhậm Ngã Hành (任我行): là giáo chủ Nhật Nguyệt thần giáo trong truyện "Tiểu ngạo giang hồ"; Ngoài ra tên "Ngã Hành" có nghĩa là "làm theo ý mình".

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Phản thiên.....

Lúc này nàng tính toán thập phần tinh chuẩn, lại lần nữa xuất hiện ở bên ngoài động. Mưa to tầm tã bên ngoài đã biến thành mưa phùn mờ mờ, không khí tươi mát như rượu, mang theo mùi hương cỏ cây. Nàng tham lam hít một hơi thật sâu không khí trong lành, xoay người chạy về phía chân núi.

Để rèn luyện thêm thân thể và hoà hợp với linh hồn này của nàng, ở trên đường núi nàng thường xuyên sử dụng thuật Thuấn Di, càng sử dụng càng trôi chảy, càng sử dụng càng thuận buồm xuôi gió, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.....

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Cố Tích Cửu rời đi, trong sơn động lại khôi phục trạng thái yên tĩnh vốn có.

Ánh sáng màu xanh lam lấp lánh trong hang động sâu kín giống như đang chiếu vào trên tượng chạm ngọc, hơi hơi lưu chuyển. Nhiệt độ không khí trong động không biết đã giảm xuống khi nào, càng ngày càng thấp, càng ngày càng lạnh ——

Ước chừng sau nửa canh giờ (1h), tượng chạm ngọc vẫn luôn ngồi ngay ngắn nơi đó giống như bỗng nhiên vang lên một tiếng reo nhỏ. Ánh sáng màu xanh lam trong động sâu kín đột nhiên sáng bùng lên. Một chút ánh sáng xanh lam giống như đom đóm sôi nổi tụ lại phía tượng chạm ngọc, vây quanh bao bọc đảo quanh nó. Một lát sau, nó tạo thành một hình nón nghịch đảo, bao phủ toàn bộ tượng chạm ngọc ở bên trong.....

Sau một khoảng thời gian ngắn, ánh huỳnh quang bao quanh bỗng nhiên tản ra tứ tán, tượng chạm ngọc từ trung tâm ánh huỳnh quang trôi lên khỏi mặt đất——

Không, đó căn bản không phải là tượng chạm ngọc! Mà là một người sống sờ sờ! Một vị nam tử phong hoa tuyệt đại.

Hắn rũ mắt đứng ở nơi đó, dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được mái tóc bạc đầy đầu nhanh chóng biến đen, giống như một thác nước rũ xuống, rồi tung đến mắt cá chân hắn, hơi hơi lung lay.

Hắn làm động tác thu công ở trước ngực, ánh sáng bốn phía rút cuộc quay trở lại những vách tường đá, hắn cũng mờ mắt ra.....

Lông mi cũng đã biến đen, một đôi con ngươi đen như mực, sáng rực như những vì sao, giống như có vô số lưu quang rơi xuống.

Hắn vừa mới mở to mắt, ánh mắt liền nhanh chóng chuyển khắp hang động, trong mắt chợt loé lên ánh sáng lạnh lẽo. Tình cảnh trong động vừa nhìn lập tức hiểu, không có hơi thở của người khác, toàn bộ trong động chỉ có mình hắn mà thôi.

Người kia đã sờ loạn một hồi trên người hắn trong khi hắn đang tu luyện Ngọc Tượng Thần Công (玉像神功) cư nhiên trốn thoát!

Trên đời này còn không có người dám đến gần hắn trong vòng một trượng, không nghĩ tới hôm nay cư nhiên có người dám không kiêng nể gì sờ hắn! Còn lấy đi áo choàng bên ngoài của hắn, đây thật đúng là lần đầu tiên kể từ khi khai thiên lập địa! Phản thiên.....

Khi hắn tu luyện Ngọc Tượng Thần Công thì cả người sẽ quên mình tiến vào giai đoạn Thiên Nhân hợp nhất, đóng cửa năm giác quan, chỉ lưu lại một xúc cảm để cảm ứng nguy hiểm đến từ ngoại giới.

Khi Cổ Tích Cửu tiến vào, hắn thật ra đã cảm ứng được, chỉ là đang ở thời khắc mấu chốt của luyện công, không thể gián đoạn. Bên cạnh đó, nhận thấy người tiến vào cũng không có ác ý đối với hắn, cho nên hắn cũng không mạnh mẽ tỉnh lại, thay vào đó là đẩy nhanh tiến độ vận công.....

Lại không nghĩ rằng người kia chẳng những lấy đi áo ngoài của hắn, cư nhiên còn tới sờ hắn!

Hắn đóng cửa thị giác, khứu giác, thính giác, vị giác, duy nhất không đóng cửa xúc giác, cho nên có thể cảm ứng được một bàn tay nhỏ sờ tới sờ lui ở trên người hắn——

Cả đời này của hắn còn chưa từng bị người đụng qua như vậy, loại tư vị này quả thực là không thể nào miêu tả nổi.

Thật trùng hợp, lúc ấy đúng là thời điểm luyện công quan trọng nhất của hắn, tuyệt đối không thể dừng lại, càng không chấp nhận được có người tới quấy rầy. Tuy nhiên, vui đùa động chạm của Cổ Tích Cửu khiến hắn suýt nữa thì tẩu hỏa nhập ma, hóa thành tượng ngọc chân chính!

Giờ phút này, trong động lạnh lẽo, người kia dám can đảm khinh bạc hắn đã không thấy tầm hơi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Hùng hài tử*--

Edit & Dịch: Emily Ton.

Kỳ quái! Khi hắn tiến vào đây luyện công, rõ ràng là trong động ngoài động đều thiết hạ trận pháp ngăn cản người xuất nhập, người kia rốt cuộc đã tiến vào như thế nào, ra ngoài như thế nào?

Hắn mở rộng hai cánh tay ra, óng tay áo tuyết trắng không gió tự động di chuyển theo, tất cả tạp vật trong động đều bay lên không trung, chuyển động bay múa ở trước mắt hắn.

Trong động thật ra cực kỳ sạch sẽ, những tạp vật cực nhỏ, bay múa ở trước mắt hắn chỉ có vài mảnh vụn.

Cổ Tích Cửu làm việc cực kỳ cẩn thận, năng sự cường đạo trở về phát hiện hành động của nàng, cho nên đã thuận tay mang cả màn giường rách nát khi tới nơi đây. Chỉ có một ít tàn lưu vụn rất nhỏ gần như không thể nhìn thấy, đã bị nam tử này dùng linh lực hút ra.

Ánh mắt nam tử dừng lại một lát trên vài mảnh vụn.

Đây không giống như là vụn dệt của quần áo, dường như có chút giống tơ tằm chuyên làm màn giường.....

Chẳng lẽ người kia cư nhiên bọc một mảnh màn giường tới đây?

Bởi vì hắn chỉ lưu lại xúc cảm, cho nên hắn không thể nhìn thấy được dung mạo, không nghe được giọng nói, cũng như không ngửi được hơi thở của người kia. Hắn căn bản không biết đối phương là nam hay là nữ, là già hay trẻ.....

Bất quá lúc ấy hắn cảm ứng được bàn tay sờ soạng hắn không lớn, lòng bàn tay có chút thô ráp, hắn là một hài tử thường xuyên làm việc nặng.

Hắn rũ mắt nhìn nhìn trên người mình, khuôn mặt tuấn tú tối sầm lại, trên người hắn chỉ xuyên một bộ quần áo trong và quần lót..... Kể từ khi hắn xuất đạo tới nay, còn chưa từng ăn mặc không chỉnh tề như vậy!

Hùng hài tử* kia không biết là đã chạy ra từ xó xỉnh nào ——

*Hùng hài tử (熊孩子): ý nói đến đứa trẻ ồn ào hư hỏng, không biết lắng nghe, không biết cư xử. (brat, naughty child, wild kid)

Hắn đột nhiên giơ tay lên, cũng không biết từ nơi nào lấy ra một chiếc áo khoác bên ngoài, tùy ý mặc lên trên người. Hắn chạm tay vào trên mặt một cái, trên mặt lại xuất hiện thêm một cái mặt nạ quý lấp lánh ánh sáng, che đầy bộ mặt của hắn. Mặt nạ quý rất dữ tợn, khiến ánh mắt người khi nhìn lần đầu tiên sẽ không dám lại nhìn xem lần nữa.

Chuẩn bị xong hết thảy, thân hình hắn vừa động, trong chớp mắt đã đứng ở bên ngoài động, ngửa đầu nhìn trời, đầu ngón tay bắn ra, một luồng ánh sáng màu trắng chiếu thẳng lên trời ——

Một lát sau, có bốn thân ảnh từ bốn phương hướng bay vút tới, cúi đầu quỳ xuống: "Chúc mừng tôn chủ xuất quan!"

Tôn chủ kia nhìn bọn họ một lát, tựa hồ đang cười, ung dung thông thả hỏi bọn họ một câu: "Bản tôn bế quan, mấy ngày nay, mấy người các ngươi đã tiêu dao nơi nào?"

Giọng nói của hắn ôn hòa giống như mưa thuận gió hoà, nhưng lại khiến thân mình bốn người đồng thời run lên! Cùng nhau quỳ xuống: "Thuộc hạ không dám! Thuộc hạ vẫn luôn chờ đợi 50 dặm ở bên ngoài núi Ninh Võ (宁武), không dám lơ lửng....."

"Ồ....." Tôn chủ kia búng búng ngón tay: "Ngươi có nhìn thấy cao thủ nào tiến vào núi này hay không?"

"Không có."

Đối với tuyệt đỉnh cao thủ bọn họ, có một loại năng lực cảm ứng đặc thù, chỉ cần có cao thủ tới gần núi này, bọn họ lập tức có thể cảm ứng được và dễ dàng chặn lại, dùng các loại biện pháp dẫn dắt người rồi đi.

Tôn chủ chỉ nhìn bọn họ mà không nói gì.

Lúc này vốn là cuối mùa thu, lại ở sâu bên trong núi, thời tiết sớm đã lạnh lẽo, lá rụng khắp nơi, mà lúc này không khí xung quanh lại đang dần ấm lên, phảng phất như mùa xuân đang tới.

Tôn chủ nổi giận!

Bốn người quỳ rạp trên mặt đất càng run rẩy hơn, bởi vì tôn chủ bọn họ không giống như người thường. Những tuyệt thế cao thủ khác, khi tức giận có thể khiến cho nhiệt độ không khí xung quanh hạ thấp xuống 8 độ. Nhưng tôn chủ bọn họ lại có thể khiến cho nhiệt độ xung quanh ấm lên 8 độ! Khi hắn càng giận, xung quanh càng giống như xuân về hoa nở.....

Trên đời này có thể khiến cho tôn chủ tức giận thật sự không nhiều lắm, bốn người rất kinh hãi nhưng cũng rất bối rối. Một người trong đó đột nhiên nhanh trí: "Tôn chủ, có phải..... có phải có người xông vào sơn động hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Vô luận là nam hay nữ, giết không tha!

Câu nói của hắn còn chưa rơi xuống, liền bị ném một mảnh vải trên mặt. Giọng nói lạnh lùng của tôn chủ vang lên: "Cút đi tra lai lịch của mảnh vải này cho ta, trong một canh giờ (2h) nếu tra không ra, ngươi lập tức có thể đi tìm chết!"

"Vâng!" Mộc Phong (沐风) không dám trì hoãn, hắn nhảy lên mang theo mảnh vải quay người lại và biến mất như bay.

Tôn chủ rút cuộc khôi phục lại bình thường! Ba người khác đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"Mộc Vũ (沐雨), Mộc Lôi (沐雷), Mộc Điện (沐电), ba người các ngươi trong phạm vi 20 dặm tra xét tung tích của một hài tử, ước chừng 10 tuổi, trên người có bảo phục của bản tôn. Sau khi tìm được thì giết ngay tại chỗ!"

Ba người nhìn nhau một lúc, trong ánh mắt đều hiện lên vẻ kinh dị.

Tôn chủ luôn yêu thích sạch sẽ cực độ, phạm là đồ vật hắn từng sử dụng qua, cho dù là hủy đi cũng tuyệt đối sẽ không giao cho người khác, áo choàng của hắn vì sao lại ở trên người của một hài tử?

"Tôn chủ, đứa bé kia —— là nam hay là nữ?" Mộc Vũ đánh bạo hỏi một câu.

Giọng nói của tôn chủ lạnh lẽo vang lên: "Vô luận là nam hay nữ, giết không tha!."

Quần áo tôn chủ rơi vào trong tay nhân gia, mà tôn chủ cư nhiên còn không biết nhân gia là nam hay là nữ ——

Chẳng lẽ là bị trộm đi? Còn có người có thể đánh cắp đồ từ trong tay tôn chủ?

Quá —— quá nghịch thiên!

Trong lòng ba người đều hiểu kỳ đến nỗi có thể hại chết miêu, bất quá bọn họ cũng không dám dò hỏi, đáp ứng một tiếng, thân hình chợt lóe, phân công nhau bắt đầu tìm kiếm.

Vị tôn chủ đứng ở trong bóng đêm, gió núi thổi lên quần áo trên người hất bay múa phần phật, như để gió cuốn đi.

Đứa bé kia rời khỏi sơn động này chưa đủ nửa canh giờ (1h), lại không có linh lực, khẳng định là đi không nhanh. Ngay cả khi có thể chạy rất nhanh, cũng không thể chạy quá 20 dặm đường. Bản lĩnh tìm người của Mộc Vũ bọn họ không người nào có thể so sánh, bọn họ hẳn là rất nhanh liền có thể tìm ra hải tử đáng khinh kia ——

Trên đời này chưa có bất luận kẻ nào thấy qua diện mạo hắc, thấy qua diện mạo hắc thì chỉ có chết!

Hùng hải tử kia chẳng những đã nhìn thấy diện mạo hắc mà còn sờ soạng hắc một cách triệt để, càng nên bị đá đến địa ngục.....

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Cổ Tích Cửu bị tôn chủ phong làm hải tử đáng khinh, giờ phút này chẳng những đã chạy ra khỏi 20 dặm đường núi, mà còn đã đi vào trong thành. Giờ phút này đang rong chơi ở trong các cửa tiệm quần áo đã đóng cửa.

Thuật Thuận Di của nàng không chịu hạn chế của bức tường không gian và những thứ tương tự, cho nên bức tường gạch rắn chắc của cửa tiệm quần áo, đại môn đóng chặt cũng không ngăn cản được bước chân nàng.

Cổ Tích Cửu làm việc cực kỳ tinh tế, trong quá trình nàng xuống núi đã suy xét rõ ràng, vạn nhất cao nhân nào đó phát hiện ra không thấy quần áo của tượng ngọc, tất nhiên sẽ biết có người đã tiến vào, nói không chừng sẽ điều tra khắp nơi, mà nàng lại mặc một thân quần áo này rất dễ dàng bị phát hiện, chỉ bằng đổi sang quần áo bình thường sẽ an toàn hơn.

Quy mô của cửa hàng này không hề nhỏ, quần áo các màu rực rỡ muôn màu, Cổ Tích Cửu tùy ý tìm một lúc, liền tìm được một bộ thích hợp để mình mặc. Sau một lát mặc xong, lúc này mới dùng thuật Thuận Di đi ra ngoài, lại Thuận Di ra khỏi thành.

Nàng buộc tấm áo bào màu trắng vào trên một cục đá lớn, sau đó ném xuống một con sông đào dùng để bảo vệ thành ——

Nàng vỗ vỗ tay, như vậy thì thần không biết quỷ cũng không hay. Chỉ tiếc cho một chiếc áo choàng đẹp.....

Ngày mai còn có một hồi tuồng muốn xướng, nàng cũng nên trở về nghỉ ngơi, bảo dưỡng tinh thần.

.....

Đêm đã khuya, đám người Mộc Lô đã tìm tất cả các đường núi xung quanh trong vòng 30 dặm, đừng nói là hải tử mặc áo choàng của tôn chủ, ngay cả thỏ hoang cũng không tìm được hai con!

Bọn họ lại không biết hơi thở của hải tử kia, cũng không cách nào thả chó săn ra để tìm kiếm theo mùi vị.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Đó thật sự là một hải tử?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Sau một hồi mưa lớn, tất cả các dấu vết trên mặt đất đều bị mưa to phá hủy. Mộc Phong bọn họ đứng là có bản lĩnh tìm tung tích vô song trên đời, giờ phút này cũng chỉ có thể bó tay không có biện pháp.

Bọn họ lại mở rộng phạm vi tìm kiếm, rốt cuộc với sự trợ giúp của đại bàng Tuần Phong Điêu (巡风雕), ngửi được mùi của chiếc áo bào của tôn chủ ở

trong con sông dùng để bảo vệ thành, sau đó vớt lên được một tảng đá lớn được bao bọc bởi khối áo bào.....

Ba người Mộc Lô nhìn chiếc áo bào nhẵn dẹt đó và ướt đầm của tôn chủ, tất cả đều âm thầm rung mình một cái!

Tôn chủ bọn họ có một thói quen cổ quái, phàm là đồ vật của hắn đều phải làm cho sạch sẽ và gọn gàng. Khi hắn không cần nữa thì sẽ trực tiếp phá hủy, không cho phép người khác chạm vào nó. Không nghĩ tới chiếc áo choàng tôn chủ thường mặc hôm nay cư nhiên gặp nạn theo cách như vậy——

Đây rốt cuộc là kiệt tác của hài tử xui xẻo nhà ai? Quá vô tri, quá lớn mật!

Ba người còn đang có chút xuất thần, phía sau có gió nhẹ sột soạt và một giọng nói rõ ràng như gió xuân vang lên: "Tìm được hắn?"

Ba người vội vàng xoay người quỹ xuống lay, khuôn mặt Mộc Lô đầy hổ thẹn: "Tôn chủ, thuộc hạ vô năng, chỉ tìm được áo bào của tôn chủ——"

Vô thanh vô tức (lặng im không tiếng động) xuất hiện ở phía sau bọn họ đúng là vị tôn chủ. Không đợi Mộc Lô nói xong, hắn cũng thấy được chiếc áo bào ướt đầm và hoàn toàn biến dạng của hắn.....

Trên mặt hắn mang mặt nạ quý, ba người cũng không thể nhìn thấy biểu tình của hắn như thế nào, chỉ cảm thấy không khí xung quanh thân hắn đang trở nên âm hơn.....

Tôn chủ không nói gì, vừa nhấc tay, chiếc áo bào đang bọc lấy tảng đá lớn liền tự động bay lên, tay hắn lại nhấc lên lần nữa, chiếc áo đang ở trên không tự động mở ra, khô mát, mượt mà như lụa, không hề có một nếp nhăn, duy nhất có một khuyết điểm đó là trên vạt áo thiếu mất một mảng lớn.....

Tuần Phong Điều đứng trên đầu vai của Mộc Lô bay tới, dạo quanh chiếc áo choàng một vòng.

Mộc Lô dò hỏi: "Có thể ngửi được hơi thở người nọ?" Tuần Phong Điều đã trải qua một số đợt huấn luyện đặc biệt, độ nhạy cảm của khứu giác là gấp mười lần chó săn bình thường, chuyên môn dùng để tìm vật tìm người.

Tuần Phong Điều lắc lư đầu chim một cái, chiếc áo này đã bị ngâm ở trong nước một thời gian dài, vì thế, không có bất luận mùi hương nào còn sót lại trên đó.

Tôn chủ thu liễm ánh mắt, ngón tay lướt qua không khí, áo choàng vô cùng đẹp để quý giá trực tiếp hóa thành trò tàn, gió thổi qua, bay tứ tán không còn dấu vết.

Ánh mắt hắn hơi chớp động, đây rốt cuộc là dạng hài tử gì? Dưới tình huống không có bất luận linh lực nào, cư nhiên trong vòng chưa đến nửa canh giờ (1h) có thể chạy hơn 30 dặm đường núi!

Làm việc còn *tích thủy bất lậu** như vậy! Không lưu lại một chút dấu vết, ngay cả những thủ hạ của hắn là những sát thủ hàng đầu chỉ sợ cũng không thể làm được.....

*Tích thủy bất lậu (滴水不漏): không rò rỉ bất cứ một giọt nước nào ra ngoài; kín nước. (not one drop of water can leak out; watertight)

Đó thật sự là một hài tử?

Chẳng lẽ là một Chu nho (người lùn)?

Khi hắn đang trầm ngâm, tiếng gió vang lên, Mộc Phong đang truy tra lai lịch của mảnh vải hiện ra, quỹ gối trước mặt tôn chủ: "Bẩm tôn chủ, thuộc hạ đã tuần tra toàn bộ ngọn núi Ninh Võ, trong phạm vi mấy chục dặm chỉ có một tòa trang viên bí ẩn, là mật trạch của Nhạc Hoa Hầu, Dung Nghi. Tới nay giờ Thân canh ba, Dung Nghi đã bị giết, bộ hạ bị giết còn có hai gã võ sĩ linh lực cấp 3, hai người vú già. Mảnh vải tôn chủ đưa cho thuộc hạ hắn là tấm màn giường của Dung Nghi. Thuộc hạ đã xem xét qua miệng vết thương của Dung Nghi bọn họ, đều là bị người dùng trăm ngọc một kích đắc thủ, cắm thẳng vào nơi yếu hại, thủ pháp tinh chuẩn. Dung Nghi bọn họ không có chút cơ hội phản kích nào....."

"Nhạc Hoa Hầu Dung Nghi? Nghe nói hắn có linh căn cấp trung, tu vi linh lực đạt tới cấp 4, hắn cư nhiên sẽ bị một hài tử *vô thanh vô tức* giết chết?" Mộc Lô giật mình mở to hai mắt.

Tu vi linh lực cấp 4, tại khối đại lục này đã được xem như là cao thủ. Bình thường, mười mấy người cũng không thể đến gần được hắn, cư nhiên bị một hài tử không có linh lực giết chết?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Chuyện này dừng ở đây

Mộc Phong và ba sứ giả càng tăng thêm một tầng hiếu kỳ đối với hài tử kia.

Ánh mắt tôn chủ vừa động: "Bốn người các ngươi đi tra xét xem, nữ tử thị tẩm Nhạc Hoa Hầu tối nay là những người phương nào." Thông qua manh mối đã biết và phân tích ra, hài tử ăn trộm áo bào của hần hần là thủ phạm đã giết chết Dung Nghi, có lẽ chính là nữ tử đã đến thị tẩm Dung Nghi đêm nay.....

Mộc Phong nói: "Tôn chủ, thuộc hạ vừa mới điều tra rõ ràng, Nhạc Hoa Hầu Dung Nghi tu luyện một loại công phu Thái Âm Bổ Dương (采阴补阳). Mỗi đêm cần phải quan hệ với ba nữ tử, chuyên hấp thụ Nguyên Âm của ấu nữ, sau khi hoan hảo xong ấu nữ sẽ chết, thủ hạ của hần đều luôn bắt cóc các ấu nữ trong dân gian đem về cho hần. Tối nay, có hai ấu nữ đã gặp họa vì hần, đều đã chết, thuộc hạ cũng tìm được thi thể các nàng....."

Mộc Lô bưng tỉnh đại ngộ: "Chẳng lẽ tên hái hoa gặp phải hoa độc, xem ra nữ hài tử thứ ba này chính là người mà chúng ta đang tìm kiếm! Mộc Phong, vậy ngươi hãy tra xét xem nữ tử thứ ba này là thần thánh phương nào?"

Mộc Phong gật đầu: "Đã kiểm tra, nhưng không tra được gì, trong sân vốn dĩ không có nhiều người, những người khác căn bản chưa từng thấy qua nữ hài tử thứ ba....."

Manh mối đến đây hoàn toàn bị gián đoạn, Mộc Phong và những người khác hai mặt nhìn nhau, cuối cùng đều hướng ánh mắt nhìn về phía tôn chủ bọn họ.

Thú vị! Một tiểu nữ hài 12-13 tuổi cư nhiên có bản lĩnh như vậy! Thật đúng là khiến người lau mắt mà nhìn!

Đáy mắt đen nhánh như mực của tôn chủ hiện lên một tia hứng thú, hần ưu nhã búng ngón tay một cái: "Chuyện này dừng ở đây, các ngươi không cần phải tiếp tục tra xét." Hiện tại, người thú vị như vậy thật ra rất hiếm thấy, gọi lên dục vọng muốn vui chơi một chút của hần.....

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Trong tiểu viện, có ba mái hiên nho nhỏ.

Sân vườn sạch sẽ gọn gàng, không có cỏ dại mọc lan tràn, chỉ có vài bông hoa dại đang lác lác ở nơi góc tường.

Trong nhà được bày biện cực kỳ đơn giản, một giường, một bàn, một ghế. Trên bàn có một bình hoa bình thường, bình hoa nở rộ đúng là loại hoa dại màu vàng ở nơi góc tường. Nó đã làm sáng lên bầu không khí của căn phòng nhỏ tối tăm.

Đây đúng là nơi cư trú của Cố Tích Cửu. Nó nằm ở một góc trong Tửung quân phủ, khiêm tốn giống như là phòng của hạ nhân. Có lẽ phòng của hạ nhân còn muốn đẹp hơn so với nơi này.

Nàng thậm chí không có hạ nhân, tất cả cuộc sống hàng ngày của nàng đều do chính mình xử lý, giặt quần áo, quét sàn nhà, lau dọn sân..... Cuộc sống giống như phiên bản cô bé Lọ Lem thời cổ đại.

Mặt trời đã dâng lên, vài tia ánh nắng mặt trời xuyên thấu qua song cửa sổ chiếu vào trong căn phòng tối tăm. Cố Tích Cửu đang ngồi ở trước chiếc gương trên bàn trang điểm, rót cuộc nhìn thấy rõ ràng bộ dáng thân thể này.

Mặc dù đã chuẩn bị tư tưởng, nhưng khoảnh khắc khi nhìn đến khuôn mặt trong gương, khóe môi vẫn hoàn toàn co rút.

Chiếc gương này là đồ nội thất duy nhất phủ đầy bụi trong phòng, điều này cho thấy nguyên chủ là người không muốn nhìn vào gương.

Cố Tích Cửu đã lau chùi nó mấy lần, mới có thể khiến nó chiếu ra bóng người. Thời đại này cũng không giống như thời cổ đại chân chính, không phải là dùng gương đồng, mà là một loại kính pha lê, không khác biệt so với thời hiện đại, cho nên gương thật tả thực.

Một khuôn mặt nhỏ như một bàn tay lớn hiện ra trong gương. Má không mũm mĩm khiến chiếc cằm có vẻ sắc nét hơn. Nếu chỉ đơn thuần nhìn sắc cạnh của khuôn mặt, thật ra cũng được xem như là tiểu mỹ nhân.

Mũi thẳng, miệng nhỏ có độ cong đẹp và đôi mắt to. Không may, trên trán lại có một tảng lớn đốm đỏ cơ hồ gần như phá hỏng hết tất cả vẻ đẹp ấy. Lại nhìn tay nhỏ, tái nhợt và gầy xanh xao, trơ xương, lòng bàn tay phủ đầy kén lớn kén bé.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Tuồng sắp bắt đầu

Cố Tích Cửu nhếch môi, di nương của thân thể này, phu nhân tướng quân hiện tại, có một ham mê rất đặc biệt. Mùa đông thích dùng than củi do đích nữ Cố Tích Cửu tự mình bổ củi và làm thành than, hơn nữa nhu cầu không hề nhỏ. Vì thế, những ngày mùa đông, sau khi Cố Tích Cửu thu thập sạch sẽ bản thân xong, sẽ đến sân củi và giúp vị phu nhân này bổ củi.....

Cố Tích Cửu giờ tay xoa xoa khu vực giữa hai chân mày. Thân thể gầy yếu này thật ra có thể thay đổi, chỉ cần nàng chăm sóc mình thêm một chút, nhưng một tảng bột trên trán, có chút khó khăn để loại bỏ.

Ngoài sân hình như có tiếng bước chân ồn ào truyền đến, tiếp theo cửa viện của nàng liền bị gõ ầm ầm.

Cố Tích Cửu lười nhác đứng dậy, nên tới cuối cùng cũng đã tới, tuồng sắp bắt đầu.

Nàng ung dung thong thả gom lại tóc của mình, ung dung thong thả rửa mặt, lúc này mới ung dung thong thả ra khỏi phòng, đi vào trong viện.

Bên ngoài viện có tiếng người đang thảo luận kịch liệt.

"Chẳng lẽ là nàng ấy thật sự đã ra ngoài đi tìm nam nhân khác? Không có trong viện?"

"Khẳng định, đêm qua có người nhìn thấy nàng treo tường ra ngoài, không nghĩ tới nàng còn nhỏ tuổi như thế mà không đứng đắn như vậy!"

"Ài, xem ra thiếp thân thật sự không nên vì muốn rèn luyện tính độc lập của nàng, để một mình nàng sống ở chỗ này. Hiện giờ gây ra sự tình như vậy, thật đúng là hổ thẹn của gia môn!" Có một giọng nữ mềm mại đang vô cùng đau đớn, đây là Cố phu nhân hiện tại.

"Mẫu thân, Thất muội, Ngũ muội, hiện tại cũng chưa có bằng chứng nào, chúng ta vẫn không nên đoán lung tung, hãy vào trong viện nàng ấy nhìn xem là tốt nhất." Giọng nói mềm mại này là thuộc về Nhị tỷ nàng Cố Thiên Tinh.

"Bốn vương không tin Tích Cửu là dạng người này! Ngày thường nhìn thấy nàng ấy rất an phận." Âm thanh này nghe khá mát mẻ và trong sáng, nhờ ký ức mà nguyên chủ đã ban tặng, Cố Tích Cửu biết âm thanh này là của vị phu quân rẻ mặt mà nàng đã được đính hôn từ trong bụng mẹ.

"Vương gia có điều không biết, có một số người trời sinh ra đã có bản tính rất giỏi che giấu, Lục muội này của ta ngày thường nhìn qua ngoan ngoãn, nhưng trong xương cốt ai biết thế nào đâu? Ngài đừng quên mẫu thân nàng ấy, chính là người đã vứt bỏ phu quân mình và chạy trốn....."

"Đều cảm miệng lại cho ta! Người tới, đá cửa!" Một giọng nói rất to vang lên, đúng là Cố tướng quân đương triều, lão cha lạnh nhạt mà Cố Tích Cửu cả năm cũng không nhìn thấy mặt.

Rất tốt, hôm nay người tới đều đầy đủ hết, xem ra có người một lòng muốn đưa nàng vào chỗ chết, không lưu cho nàng một chút đường lui.

Cửa tiểu viện chỉ là hai phiến cửa gỗ bình thường, rất dễ dàng đã bị người đá một chân liền văng ra, sau đó là mười mấy người ủa vào, thoáng chốc đã tràn đầy tiểu viện bé nhỏ.....

Những người này hùng hổ tiến vào, khi nhìn thấy thiếu nữ đang đứng dựa ở cửa phòng thì đột nhiên sùng sốt và sùng sốt! Biểu hiện mỗi người một khác.

Đặc biệt là vị hôn phu rẻ mặt Thập nhị hoàng tử Dung Ngôn (容言) của Cố Tích Cửu và Cố phu nhân. Ngay cả sắc mặt của Cố Thiên Tinh cũng khẽ biến đổi ——

Cố tướng quân là người đầu tiên có phản ứng, một đôi mắt hổ chăm chú nhìn trên người Cố Tích Cửu, mặt đầy tức giận: "Nha đầu, ngươi có chuyện gì vậy?! Nếu đang ở trong viện, vì sao không ra mở cửa?!"

Cố Tích Cửu ôm cánh tay đứng ở nơi đó, nhẹ nhàng nhìn lướt qua tất cả những người tiến vào. Cuối cùng, ánh mắt dừng ở trên người Cố tướng quân: "Cố tướng quân, ta tốt xấu cũng là đích nữ tướng quân phủ của ngài, đích thực là thiên kim tiểu thư. Ngài đã từng gặp qua thiên kim tiểu thư nhà ai tự mình đi mở cửa viện hay chưa?"

Tuy rằng Cố Tích Cửu lớn lên xấu xí, nhưng nàng có một giọng nói rất dễ chịu, đặc biệt là giọng điệu hiện tại khi nàng nói ra, lạnh lùng và giòn vang như thể là tiếng vọng của chuông đá vang lên trong tiểu viện này.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Quá kỳ cục

Mọi người ngẩn ngơ, ai cũng không nghĩ tới Cố Tích Cửu luôn luôn vâng vâng dạ dạ, ngày thường thấy người cũng không nói nhiều, cư nhiên vừa gặp mặt đã nhanh nhẹn hỏi một câu như vậy. Đặc biệt là nàng không gọi cha, mà gọi thẳng là Cố tướng quân.....

Về mặt của mọi người rất tinh tế, nhưng không ai có thể nói rằng lời của Cố Tích Cửu nói không có đạo lý.

Trong những gia đình giàu có, đừng nói là đích nữ, ngay cả thứ nữ cũng có từng đoàn nô tỳ bên người, có bảy tám tỳ nữ vú già. Những việc như mở cửa tự nhiên sẽ không bao giờ đến tay thiên kim tiểu thư.....

Cổ tướng quân Cổ Tạ Thiên bối rồi, hần nhin không được liếc mắt nhìn phu nhân đương nhiệm là Lãnh Hương Ngọc một cái. Trong ánh mắt có ẩn ý trách cứ.

Mặc dù hần không thích nữ nhi này, nhưng bên người nàng không có một tỷ nữ nào cũng quá kỳ cục! Đặc biệt là ở trước mặt hoàng tử và đồng liêu của hần.....

Lãnh Hương Ngọc là một phụ nữ trung niên, tuy rằng đã gần bốn mươi tuổi, nhưng vẫn còn rất quyến rũ, bảo dưỡng rất tốt. Bà ta xuất thân cũng là một tiểu thư khuê các, nhất cử nhất động đều là phong phạm phu nhân.

Thường ngày bà ta hay ngược đãi Cổ Tích Cửu, nhưng Cổ Tích Cửu căn bản không dám cáo trạng với phụ thân. Hơn nữa, Cổ Tạ Thiên ngày thường căn bản không muốn nhìn thấy nữ nhi này, hai năm rồi cũng chưa gặp mặt một lần, cho nên Cổ Tích Cửu vẫn luôn chịu đựng.

Hiện tại, bà ta không kịp đề phòng khi gặp mặt Cổ Tích Cửu, nàng cư nhiên sẽ nói ra một phen như thế. Đây quả thực là giống như đã tát vào mặt bà ta một cái, cảm giác như trên mặt có chút nóng rát.

Bất quá, bà ta phản ứng rất nhanh, lập tức ngừng đầu về phía Cổ Tích Cửu, dịu dàng nói: "Tích Cửu, đây là người không đúng rồi, người sao có thể xưng hô với cha như vậy? Nương không giao bất cứ nhà hoàn hay bà tử nào cho người cũng là muốn tốt cho người. Thân thể người gầy yếu, cũng không có bất kỳ một kỹ năng phòng thân nào, nếu có thể lao động nhiều hơn một chút, cũng có thể khiến thân thể người mạnh mẽ hơn một chút....." Nhẹ nhàng vài câu là có thể che lấp. Thay vào đó là đổ lỗi cho Cổ Tích Cửu không phải.

Cổ Tích Cửu cười nhẹ nhàng: "Di nương nói đúng thật là đường hoàng! Có rất nhiều biện pháp rèn luyện thân thể, nhưng di nương lại cố tình chọn phương thức kỳ quái nhất. Người biết thì sẽ nói rằng di nương là vì muốn tốt cho Tích Cửu, người không biết còn tưởng rằng di nương bởi vì đồ kỳ với phu nhân chính phòng lúc trước, cho nên mới nhân cơ hội này mà ngược đãi nữ nhi nhân gia, khiến cho nữ nhi nhân gia ngay cả sống cũng không bằng hạ nhân ——"

Lãnh Hương Ngọc: "....." Nha đầu này ngày thường giống như cái hồ lô không miệng, khi nào thì tu luyện ra được một chiếc răng nhọn như vậy?!

Lần này tiến vào viện chẳng những có người Cổ phủ, còn có hai vị hoàng tử, thậm chí còn có Tông Nhân Phủ chuyên phụ trách các vấn đề hoàng gia cũng ở trong đó.....

Bị Cổ Tích Cửu làm trò và trách móc vài câu trước mặt nhiều người ngoài như vậy, trên mặt Lãnh Hương Ngọc hơi có chút xấu hổ, nhưng trong lúc nhất thời cũng không tìm thấy lỗ hổng nào trong lời nói của Cổ Tích Cửu, khiến cho khuôn mặt hơi ửng đỏ.

Cổ Thiên Tinh ôn nhu cười: "Lục muội, mẫu thân đối với người như vậy xác thật là có ý tốt, tuy rằng người không phải nhà hoàn và vú già cho người, nhưng vẫn quan tâm đến người. Đôi khi nhìn thấy người bận rộn người cũng rất đau lòng, thường xuyên phân nân với tỷ tỷ, chẳng qua là muốn rèn luyện người, không thể không làm như thế....."

Cổ Thiên Tinh đúng là nữ nhi của Lãnh Hương Ngọc, năm nay 16 tuổi, vừa sinh đã có dung mạo rất đẹp, nói chuyện nhẹ nhàng, ăn mặc một thân mềm mại, phát phối giống như thần tiên.

Nàng ta khác với Cổ Tích Cửu. Nàng ta là kiều ngạo của tướng quân phủ, thượng phẩm Mộc Linh Căn, tuổi còn nhỏ mà tu vi linh lực đã đạt tới Luyện Khí cấp 4, là nhân tài hiếm thấy.

Trong số các thiếu nữ quý tộc ở kinh thành, nàng ta là người xuất sắc nhất, được Cổ Tạ Thiên rất sủng ái.

Thậm chí, ngay cả khi nàng ta là thiên tài, nhưng lại không kiêu không ngạo, nhẹ nhàng có thiện chí. Nàng ta là ứng cử viên lý tưởng của một thê tử tốt cho những đệ tử hậu duệ quý tộc trong kinh thành. Từ khi nàng ta 15 tuổi đủ tuổi cập kê, bà mới tiến đến Cổ phủ cầu thân, cơ hồ là dầm súp ngạch cửa Cổ phủ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Rốt cuộc tự mình lĩnh giáo

Cổ Tạ Thiên không bao giờ đáp ứng những người đó, bởi vì hần muốn tìm một cửa hôn nhân thật tốt cho bảo bối tâm can của mình.

Giờ phút này chỉ cần nàng ta mở miệng, Cổ Tạ Thiên sẽ lập tức tin, nhìn xem nữ nhi mà mình đặc ý nhất, lại nhìn nhìn Cổ Tích Cửu gầy nhỏ bình thường, khuôn mặt trầm xuống: "Lục nha đầu, biện pháp của mẫu thân người tuy rằng có chút cực đoan, nhưng xác thật là vì muốn tốt cho người, người nhìn xem người, đã 13 tuổi rồi, nhưng gầy yếu giống như 10 tuổi! Thật sự cần phải rèn luyện nhiều hơn!"

Cổ Tích Cửu cười, một người có thể bắt công tới trình độ nào, hiện tại nàng rốt cuộc đã tự mình lĩnh giáo!

Nàng không phải là nguyên chủ mà còn cảm thấy thất vọng thế này, vậy nguyên chủ thì sao? Nếu nguyên chủ còn sống, chỉ sợ sẽ càng thất vọng hơn?!

Nàng không nói gì, mà quay người đi vào phòng. Một lát sau, nàng mang ra một chén cháo loãng có thể chiếu ra bóng người, một đĩa dưa muối đen thui, một cái màn thầu có khả nghi đã bị lên mốc từ lâu, đặt ở trên bệ đá duy nhất trong sân, cười khúc khích nói: "Thì ra Cố phu nhân không giao nha hoàn và vú già cho Tích Cừ là vì muốn tốt cho Tích Cừ, vậy đây là những gì? Những thứ này chính là bữa tối ngày hôm qua, Cố tướng quân nhìn thấy thì có cảm giác như thế nào? Cũng có thể nói là Cố phu nhân vì muốn tốt cho ta?"

Đêm qua, nguyên chủ Cố Tích Cừ đã rất vui mừng, còn chưa kịp ăn cơm chiều đã vội chạy ra ngoài đi hẹn hò với kẻ gọi là vị phu quân hôn ước, lúc này mới để lại chứng cứ sống động này.....

Ba loại đồ ăn được đặt ngay phía dưới mí mắt của mọi người, quả thực giống như là trực tiếp tát cho Cố phu nhân Lãnh Hương Ngọc một cái tát vang dội! Sắc mặt bà ta lúc xanh lúc trắng, thật sự là không tốt lắm.....

Đồ ăn như vậy, đừng nói là tiểu thư đích nữ tướng quân phủ, thậm chí ngay cả nha hoàn và vú già cũng sẽ không ăn!

Cố Tạ Thiên thậm chí còn cảm thấy xấu hổ hơn, mặt tối sầm lại, một cặp mắt sắc bén nhìn chằm chằm về phía Lãnh Hương Ngọc, hơi bất mãn: "Hương Ngọc, ngươi sao có thể khất khe với Tích Cừ như thế? Vô luận như thế nào, nàng vẫn là nữ nhi của Cố mẫu ta!"

Cố phu nhân mặt đỏ tai hồng: "Điều này..... điều này..... lão gia, tiện thiếp không có....."

Cố Thiên Tinh mím môi, nói: "Cha bớt giận, mẫu thân không phải là người như vậy, nhất định là do hạ nhân lười biếng, cố ý khinh nhờn muối muối Tích Cừ. Mẫu thân, người tuy rằng luôn quá tử tế, đối đãi với hạ nhân luôn luôn âm áp, nhưng cũng khó tránh khỏi sẽ khiến một số người lợi dụng, cố ý xuyên tạc rằng mẫu thân muốn bạc đãi muối muối Tích Cừ, điều này rất có thể xảy ra. Mẫu thân liên tiếp bị những điều nô đó bôi đen, thanh danh rơi xuống thành ngược đãi nữ nhi, cũng khiến cho muối muối Tích Cừ sinh lòng oán hận, tội gì phải chịu khổ như thế?"

Lại liếc mắt nhìn Cố Tích Cừ một cái: "Tích Cừ muối muối, nội vụ trong tướng quân phủ rất phức tạp. Tuy rằng mẫu thân ngày ngày làm lưng vắt và nhưng rồi cuộc cũng chỉ có một đôi tay, khó tránh khỏi có lúc sơ hở, những điều nô đó nếu ngược đãi người, sao người lại không bảo đảm với mẫu thân? Vô duyên vô cớ bị nhiều khổ sở như thế, trách không được người vẫn luôn sợ hãi, mỗi khi mẫu thân và ta nhìn thấy lại đau lòng, nhưng lại không biết nguyên nhân chân chính....."

Thiên Tinh thật là một nhân vật có tài, nói một phen lời nói nhẹ nhàng liền đem toàn bộ trách nhiệm đẩy đến trên người nô tài, chẳng những có thể rửa sạch tội cố ý ngược đãi đích nữ của Lãnh Hương Ngọc, mà còn đổ lỗi cho Cố Tích Cừ không đúng ——

Lãnh Hương Ngọc tự nhiên cũng là kẻ khôn khéo, lập tức nói: "Đều là do bọn điều nô này, bọn họ cư nhiên dám lừa gạt ta làm ra sự tình bậc này..... Người tới! Hãy đuổi tất cả vú già đã chuẩn bị bữa ăn cho Lục tiểu ra khỏi tướng quân phủ, vĩnh viễn không được nhìn họ nữa!"

Sau đó dùng vẻ mặt dịu dàng nói với Cố Tích Cừ: "Tích Cừ, yên tâm, lúc đầu vì nương không biết, hiện tại nếu đã biết, chắc chắn sẽ lấy lại công đạo cho người. Về sau sẽ phái người an bài đồ ăn thỏa đáng, tranh thủ tăng cường bồi dưỡng thân mình gầy còm của người....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Còn có gì khó xử?

Hai mẹ con này đang che giấu cho nhau, hơn nữa những nữ nhi khác cũng ríu rít tranh luận với Lãnh Hương Ngọc, sôi nổi trách cứ điều nô. Cuối cùng cũng khiến cho sắc mặt đầy mây của Cố Tạ Thiên chuyển biến. Hắn liếc mắt nhìn Lãnh Hương Ngọc một cái: "Được rồi, tuy rằng chuyện này không thể hoàn toàn trách người, nhưng cũng có lỗi trong việc trị gia không nghiêm. Sau này hãy chọn mấy nha đầu đưa đến bên người Tích Cừ, đường đường là thiên kim tiểu thư lại sinh hoạt lê loi một mình cũng quá vô lý!"

"Vâng, lão gia, đợi lát nữa tiện thiếp sẽ lập tức an bài, chắc chắn sẽ an bài Tích Cừ thỏa đáng." Lãnh Hương Ngọc khom người đáp ứng.

Cố Tích Cừ thờ ơ lạnh nhạt với trận tuồng của Cố Thiên Tinh và Lãnh Hương Ngọc. Khóe môi gợi lên một nụ cười trào phúng, lý do sát se như vậy mà Cố tướng quân cũng tin! Là đôi mắt hắn bị mù hay là tâm hắn bị mù?! Nhiều năm sống kiếp quan trường đã khiến hắn lẫn lộn mình với chó hay sao? (他混到狗身上去了吗?: khiến hắn lẫn lộn mình với chó hay sao)

Chỉ sợ, hắn rất rõ ràng tình huống này, nhưng đang làm trò trước mặt nhiều người như vậy nên muốn tìm cái bậc thang để xuống mà thôi. Đối với nữ nhi Cố Tích Cừ này, hắn thật sự là không đau lòng, lúc này mới mặc kệ để cho người khi dễ!

Tuy nhiên, Cố Tích Cừ cũng minh bạch, nàng không thể chiến đấu với hai mẹ con này trong thời gian ngắn, nếu tiếp tục tố giác, cũng không có ý nghĩa gì, chỉ lãng phí miệng lưỡi mà thôi.

Hơn nữa hiện tại nàng không có linh lực, không có nội lực, trong lúc nhất thời không thể rời khỏi Cố phủ và tự lập môn hộ riêng. Nàng còn cần phải nghỉ ngơi ở chỗ này thêm mấy năm để tìm một ít dược liệu, vì thế nàng cũng nên thấy tốt mà thu liễm lại.....

Khóe môi nàng nhọt nhạt nói: "Thì ra là Tích Cừ đã hiểu lầm phu nhân, sau này phu nhân sẽ phái nha hoàn và vú già cho ta?"

"Đó là tất nhiên! Yên tâm, Tích Cừ, nương sẽ phái một lúc bốn nha hoàn và bốn vú già làm việc nặng qua đây cho ngươi." Lãnh Hương Ngọc lặng lẽ thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Ánh mắt Cố Tích Cừ đảo qua trong sân, có chút khó xử: "Nhưng, viện này của Tích Cừ nhỏ như thế, bỗng nhiên nhiều người tới như vậy chỉ sợ sẽ không có đất để ở....."

Lãnh Hương Ngọc ngẫm cần răng, nha đầu này xem ra là đang muốn đổi viện lớn hơn.....

Nhưng lúc này bà ta cũng không thể không hào phóng: "Tích Cừ, yên tâm, vì lúc trước nương đã an bài người ở nơi này, chính là vì nơi này có chút thanh tịnh, có lợi cho ngươi điều dưỡng, không nghĩ tới đã khiến ngươi bị bất nạt, là do nương không phái, đợi lát nữa sẽ tự mình sai người thu thập một viện lớn hơn để ngươi ở....."

Cố Tích Cừ cong mày suy ngẫm: "Vậy Tích Cừ đã tạ phu nhân. Tuy nhiên, Tích Cừ vẫn có chút khó xử....."

"Còn có gì khó xử? Hãy cùng nói hết để nương có thể sắp xếp." Lãnh Hương Ngọc mang mặt nạ ôn nhu hiền thực gần như không nhận được nữa.

Cố Tích Cừ than nhẹ: "Phu nhân cho ta nhiều nha hoàn và vú già như vậy tự nhiên rất tốt, nhưng thật không may, bạc mà Tích Cừ chỉ nhận được có nửa xâu tiền hàng tháng, chỉ sợ không nuôi nổi các nàng....."

Lãnh Hương Ngọc: "....."

Trên mặt bà ta lại nóng rất lên.

Trong số những quý tộc ở Phi Tinh Quốc, các thiên kim tiểu thư của họ hàng tháng đều nhận được một khoản tiền nhất định. Thậm chí là tiểu thư của quan gia một châu nhỏ nhỏ, tiền tiêu hàng tháng cũng có năm lượng. Mà Cố Tạ Thiên thân là Đại tướng quân, kiêm nhiệm Binh Bộ thượng thư, quyền cao chức trọng. Tiền tiêu hàng tháng của tất cả nữ nhi trong phủ đệ của hắn đều là 20 lượng, vì Cố Thiên Tinh là thiên tài võ học, lại được phụ thân sủng ái, tiền tiêu hàng tháng của nàng ta là 30 lượng.....

Ở thời đại này, một xâu tiền là nửa lượng bạc, một vị thiên kim tiểu thư con vợ cả mà tiền tiêu hàng tháng cư nhiên chỉ có nửa xâu tiền..... Điều này nếu như được truyền ra ngoài, quả thực chính là sự chê cười!

Cố Tạ Thiên cảm thấy mặt già này của hắn quả thực là đã mất hết!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Nữ tử mạnh mẽ, quyết liệt

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hắn khụ một tiếng, quyết định chặn ngang cuộc đối thoại: "Đây nhất định cũng là do điều nô cất xén! Phu nhân, về sau tiền tiêu hàng tháng của Tích Cừ không cần phải trao qua tay người khác, mỗi tháng ngươi hãy tự mình đưa qua tay nàng là được. Nàng ấy dù sao cũng là đích nữ bốn phủ, lại cần phải bồi bổ thân mình, tiền tiêu hàng tháng sẽ giống như Thiên Tinh, cũng 30 lượng."

Lãnh Hương Ngọc tuy rằng trong lòng hận Cố Tích Cừ đến nỗi chảy máu, nhưng cũng chỉ có thể liên thanh đáp ứng, lại thuận miệng mắng điều nô vài câu.

Trong mắt Cố Tích Cừ hiện lên một nụ cười chế giễu, khóe môi lại hàm chứa một nụ cười, chậm rãi mở miệng lần nữa: "Điều này Tích Cừ thật sự phải cảm ơn cha và di nương. Vậy di nương còn cần Tích Cừ bỏ củi và đốt thành than mỗi ngày cho ngài nữa hay không?"

Dưới ánh mặt trời tươi sáng, nàng mở ra hai bàn tay nhỏ trần đầy kén cứng.....

Lãnh Hương Ngọc từ trước tới nay, chưa từng nghĩ rằng sẽ có một ngày, Cố Tích Cừ yếu đuối giống như quả hồng mềm sẽ trở nên sắc bén như thế. Trong thời khắc như vậy tuôn hết thấy ra, quả thực giống như là đang đánh nhiều lần lên mặt bà ta, khiến bà ta hận không thể bóp chết nha đầu này, nhưng đồng thời cũng muốn tìm một cái lỗ để chui vào.....

Nhưng giờ phút này không có chỗ để bà ta có thể ẩn nấp, làm trò trước mặt nhiều người như vậy, mặt mũi bà ta vẫn là phải làm bộ tươi tỉnh. Trên mặt miễn cưỡng nở một nụ cười: "Tích Cừ, nương để ngươi làm những điều đó, cũng là vì muốn rèn luyện thân thể ngươi..... Tuy nhiên, vì hiện tại nương đã suy nghĩ cẩn thận, để một vị thiên kim tiểu thư bỏ củi chung quy có chút không ổn, về sau không cần phải làm việc nặng nề nữa....."

Khóe môi Cố Tích Cừ cong lên, không nóng không lạnh nói: "Vậy Tích Cừ đã tạ di nương."

Nàng lười biếng đứng ở nơi đó, trên người lại có một loại hơi thở không thể tả được, tựa như một thanh kiếm tuyệt thế. Mặc dù thanh kiếm vẫn đang giấu mình trong bao kiếm đơn giản, nhưng loại khí thế này lại hết sức sắc nét, khiến người cảm thấy lạnh tóc gáy, không dám khinh thường.

Ban đầu Cổ Tích Cửu rất tự ti yếu đuối, nàng lớn lên vừa thấp vừa gầy, mỗi khi ở trước mặt người khác đều giống như một cái túi để mọi người trút giận. Khiến cho Cổ Tạ Thiên mỗi lần nhìn nàng đều thấy chán ghét.....

Tuy nhiên, lần này dung mạo vẫn là dung mạo kia, nhưng khí chất lại hoàn toàn thay đổi! Khiến người cơ hồ nghĩ rằng, đó là một người hoàn toàn khác.

Ánh mắt Cổ Tạ Thiên nhìn nàng ẩn chứa sự phức tạp, ngừng lại một chút, mới nói ra lời trách cứ: "Tích Cửu, ngươi nên gọi nàng là mẫu thân, không phải di nương....."

Cổ Tích Cửu nhướn mày: "Đáng tiếc, Tích Cửu nhớ rõ khi còn nhỏ vẫn gọi nàng là di nương. Mẫu thân Tích Cửu không phải là một người khác sao?" Nàng chậm rãi lại thêm một câu: "Ta nghe nói, Cổ tướng quân đã từng hứa hẹn cả đời sẽ chỉ cưới một mình mẫu thân thân sinh làm thê tử. Nói cách khác, chỉ thừa nhận nàng là tướng quân phu nhân duy nhất, xem ra Cổ tướng quân đã nuốt lời....."

Một câu này đã khiến cho gân xanh trên trán Cổ Tạ Thiên nhảy dựng lên! Nhìn nữ nhi này, hoảng hốt giống như nhìn thấy một nữ tử khác.

Người ấy đã vứt bỏ hán bằng cách nhảy xuống vực sâu tự sát, cho đến hôm nay cũng chưa tìm được thi thể của thê tử kết tóc—— La Tinh Lam, một nữ tử có tính cách mạnh mẽ, quyết liệt——

Mấy năm nay, tuy rằng số lần hán nhìn thấy Cổ Tích Cửu không nhiều, nhưng mỗi lần hán nhìn thấy nàng, bất luận hán có sắc mặt thế nào, nàng đều cung kính gọi hán là cha.

Mà lần này, từ đầu đến cuối nàng vẫn luôn gọi hán là Cổ tướng quân.....

Giờ phút này, nữ nhi này của hán đang đứng ở nơi đó, trên khóe môi nàng hiện lên một nụ cười trào phúng, khiến trong lòng Cổ Tạ Thiên nhảy dựng lên!

Tươi cười này cư nhiên có vài phần tương tự với La Tinh Lam! Lúc trước, khi La Tinh Lam quyết liệt với hán, cũng có một nụ cười như thế. *Nụ cười mang theo ba phần chê cười, bảy phần khinh thường (带着三分讥嘲, 七分不屑: 30% of ridicule and 70% of disdain)*. Rõ ràng cái đầu nhỏ nhỏ, lại khiến người ta có một loại hương vị từ trên cao nhìn xuống.....

Cả đời chỉ cưới một người, đó bất quá chỉ là sự phù phiếm và thuận miệng nói lời ngon tiếng ngọt của thời niên thiếu. Quý tộc nào ở Phi Tinh Quốc mà không có thê thiếp thành đàn?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Lời của nữ nhi không đáng tin bằng lời người ngoài?

Cả đời chỉ cưới một người, đó bất quá chỉ là sự phù phiếm và thuận miệng nói lời ngon tiếng ngọt của thời niên thiếu. Quý tộc nào ở Phi Tinh Quốc mà không có thê thiếp thành đàn?

Ngay cả bá tánh bình thường có chút của cải, còn có thể cưới một thê một thiếp! Huống chi hán đường đường là Đại tướng quân?

Cổ Tạ Thiên căn bản không cảm thấy mình cưới thêm mấy cơ thiếp thì có gì sai!

Tuy nhiên, hôm nay giáp mặt lại bị nữ nhi hỏi đến, khiến mặt mũi hán có chút không nhịn được, lạnh lùng thốt: "Ngươi là tiểu hài tử thì biết cái gì! Việc của người lớn không phải tiểu hài tử như ngươi có thể xen vào....."

Cổ Tích Cửu không nói nữa, nhưng khoe miệng gọi lên một nụ cười, nàng luôn lười tốn nhiều miệng lưỡi đối với *tra nam (nam nhân không ra gì)*.

Cổ Tạ Thiên nhìn thấy tươi cười này của nàng thì trong lòng bốc lên lửa lớn, trầm mặt xuống: "Tích Cửu, mấy năm nay vì phụ xác thật đã xem nhẹ ngươi, sau này sẽ không. Tuy nhiên trước đó, ngươi cần phải thành thật trả lời vì phụ một vấn đề, có người nhìn thấy có nam nhân lạ ra vào trong viện của ngươi, còn nhìn thấy đêm qua ngươi trộm chạy ra ngoài, có phải ngươi đã làm sự gì không có đạo đức hay không?" Khi nói đến câu cuối cùng, giọng nói đã trở nên lạnh lẽo vô cùng.

Một câu này của hán hỏi ra khỏi miệng, tất cả mọi người tiến vào đều chấn động tinh thần, rốt cuộc đã hỏi đến điểm chính!

Ánh mắt mọi người đều dừng ở trên người Cổ Tích Cửu, muốn nhìn xem nàng sẽ trả lời như thế nào——

Cổ Tích Cửu dùng tay sửa mái tóc trên trán, hơi nheo đôi mắt, nói: "Lời này của Cổ tướng quân hỏi thật sự không chuẩn! Có người nói ngươi lập tức tin? Nếu ta nói trong viện di nương cũng từng có nam nhân lạ ra vào thì sao?! Vậy Cổ tướng quân có lập tức cảm thấy mình đã bị lừa dối hay không?"

Những lời nàng hỏi quá sắc bén.

"Xuy ——" có người cười thành tiếng.

Cố Tạ Thiên phần nộ quay đầu nhìn lại, lại phát hiện người phát ra tiếng cười chính là vị Bát hoàng tử Dung Triệt cùng tiến đến xem náo nhiệt.

Dung Triệt (容彻) năm nay 18 tuổi, mặt mày phong lưu, tuấn mỹ tiêu sái, một đôi mắt cười giống như gọi lên một đóa hoa đào, trong tay phe phẩy một thanh quạt xếp, đứng ở trong đám người, giống như *chi lan ngọc thụ**.

*Chi lan ngọc thụ (芝兰玉树): chỉ những người con có tương lai đầy triển vọng. (orchids and jade trees; a child with splendid future prospects) {Dịch & Edit: Emily Ton}

Phải nói rằng, gen di truyền của đệ tử hoàng tộc Dung thị rất tốt, đa số bọn họ đều rất thanh cao, hần đứng ở nơi đó cùng với vị Thập nhị hoàng tử Dung Ngôn. Một vị đẹp dễ nho nhã như trúc, một vị phiêu dật như gió. Nhìn qua cực kỳ đẹp mắt.

Mẫu phi Dung Triệt là quý phi, linh lực của bản thân hần cũng không tồi, lại được phụ hoàng sủng ái, được phong làm Lạc Vương.

Trên mặt Cố Tạ Thiên trở nên ngượng ngùng, hần đương nhiên không dám trách cứ vị hoàng tử này, đành phải đem ánh mắt chuyển qua trùng về phía Cố Tích Cửu: "Hò nháo! Người quả thực là đang nói hươu nói vượn, đại nghịch bất đạo!"

Khuôn mặt Cố Tích Cửu lạnh lùng: "Cố tướng quân, ta nói như vậy thì chính là nói hươu nói vượn, người không tin chút nào, vậy người khác tung bát nước bẩn trên người nữ nhi, người liền tin? Lời của nữ nhi nói còn không đáng tin bằng lời của người ngoài nói?"

Cố Tạ Thiên nghẹn lời: "Điều này ——"

Hôm nay, có *phủ thừa* (người đứng đầu) của Tông Nhân Phủ cùng với hai vị hoàng tử tới Tướng quân phủ *hung sư vấn tội**. Nghe nói có người nhìn thấy trong viện Cố Tích Cửu thường xuyên có nam tử xa lạ ra vào, bại hoại nề nếp gia phong của Tướng quân phủ, còn mang đến hai gã nhân chứng.

*Hung sư vấn tội (兴师问罪): Hối tội đối phương. (to send punitive forces against; to criticize violently)

Việc này không phải là việc nhỏ, không những quan hệ đến nề nếp gia phong của Tướng quân phủ, cũng quan hệ đến uy nghiêm của hoàng gia. Rốt cuộc, nữ nhi không biết cố gắng này của hần vẫn là vị hôn thê của Thập nhị hoàng tử Dung Ngôn, cho nên hần nổi giận đùng đùng và mang theo người tới đây để *hung sư vấn tội*.....

Từ trước tới nay, hần chưa từng nghĩ tới nữ nhi luôn luôn vâng vâng dạ dạ lại biến thành sắc bén như thế, nhất thời bị nàng truy vấn, ánh mắt không nhịn được nhìn về phía vị phủ thừa của Tông Nhân Phủ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Hiện tại còn giả vờ vô tội?!

Tông Nhân Phủ là nơi chuyên quản lý sự vụ hoàng gia, diện mạo vị phủ thừa giống như một khối mặt chược vững vàng yên ổn, ngay ngắn nghiêm túc. Mặt hần trầm xuống, một đôi mắt giống như dao nhỏ dừng ở trên người Cố Tích Cửu: "Cố tiểu thư, bốn phủ đêm qua nhận được tin có người tới báo, nói rằng có nam tử lạ đã qua đêm trong viện ngài, còn có người gặp người ra ngoài buổi tối hôm qua, lên gặp nam tử bên ngoài, suốt đêm cũng chưa thấy trở về....."

*Tứ bình bát ổn (四平八稳): vững vàng yên ổn. (everything steady and stable; overcautious and unimaginary) {Edit & Dịch: Emily Ton}

Cố Tích Cửu lại cười: "Lời này của đại nhân còn tệ hơn. Người tới báo không chừng là người đồ kỵ với Tích Cửu có một cửa hôn nhân tốt, hoặc đồ kỵ với Tướng quân phủ, cho nên mới văng nước bẩn trên người Tích Cửu. Không đủ bằng chứng để đánh giá. Hơn nữa, tiểu viện này của Tích Cửu ở sâu bên trong Tướng quân phủ, người tới báo hần là người ở bên ngoài đi? Cho dù có nam tử lạ tự ý lạng lẹ ra vào Tướng quân phủ, hần làm sao biết rằng nam tử kia sẽ dừng chân nghỉ trong sân Tích Cửu? Nói không chừng là ở trong viện của ai đó....."

Một câu nói khiến mọi người đều biến sắc, ngay cả Dung Ngôn cũng ngăn ra, chỉ có trong đôi mắt hoa đào của Bát hoàng tử Dung Triệt hiện lên một tia thú vị, cười tủm tỉm nói: "Cố tiểu thư nói rất có lý, Hổ đại nhân, người nói như thế nào?"

Vị phủ thừa Hổ đại nhân nói: "Người mật báo là người trong Tướng quân phủ."

Cố Tích Cửu nhướn mày: "Vậy càng không bình thường, nếu như là người trong Tướng quân phủ phát hiện ra. Vì sao hần lại không bẩm báo gì với tướng quân hoặc là phu nhân tướng quân, ngược lại, trực tiếp đi mật báo với Tông Nhân Phủ?"

Hồ đại nhân hừ một tiếng: "Việc này liên quan đến thể diện hoàng gia, người nọ hẳn là sợ tướng quân và phu nhân sẽ dấu điểm việc này vì danh dự gia môn."

Cố Tích Cửu gạt đầu: "Ân, lời này nghe có vẻ có chút đạo lý. Bất quá cũng không thể loại trừ có người cố ý muốn bôi đen Tướng quân phủ, ôm hận muốn vu cáo để trả thù. Rốt cuộc chỉ là nói miệng mà không có bằng chứng——"

Dung Triệt phe phẩy quạt xếp mỉm cười: "Bổn vương cảm thấy lời của Cố cô nương nói có chút đạo lý, chỉ có nhân chứng không đủ tin cậy."

Dung Ngôn bên người hẳn không cảm lòng được nhìn hẳn một cái. Dung Triệt dùng quạt xếp vỗ vỗ bờ vai hẳn ta: "Thập Nhị đệ, việc này xác thật có điểm rất đáng ngờ, người cũng sẽ không hy vọng vị hôn thê của người thật sự có hành động vô đạo đức, đúng không?"

Dung Ngôn mạnh miệng cười một cái: "Sao có thể chứ? Tiểu đệ cũng trông mong—— trông mong Tích Cửu là trong sạch."

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, hết thảy này đều là do hẳn ta thiết hạ độc kế vì muốn từ hôn! Hiện tại còn giả vờ vô tội?!

Người *mặt thú tâm hồn trướng** này đã dùng mật tin lừa nàng ra khỏi phủ, sáng nay lại cố ý tới tiểu viện của nàng trong Tướng quân phủ để kiểm tra, đại khái là vì nghĩ nàng đã chết ở Nhạc Hoa Hầu. Trong viện không có người, sau đó nếu người của hẳn điều tra ra vật chứng nào đó. Một chậu nước bẩn về việc Cố Tích Cửu thông đồng với tình lang bên ngoài mà chết, sẽ thuận lợi mà hất ở trên người nàng. Vì vậy cũng sẽ không có người nào sẽ truy tra nguyên nhân cái chết của Cố Tích Cửu. Cố Tích Cửu cứ thế oan uổng mà chết!

*Người mặt thú, tâm hồn trướng (人面兽心混账): kẻ hai mặt đáng hổ thẹn; mặt người, tâm thú (human face, beast's heart (idiom); two-faced, absolutely disgraceful!)

Tuy nhiên, may mắn cho Cố Tích Cửu, nàng là sát thủ và đã đến được trên thân thể này, nàng sẽ lấy lại công đạo cho nguyên chủ! Một đám thiếu nợ nguyên chủ đều sẽ phải trả lại gấp trăm lần!

Nàng nhìn về phía Hồ đại nhân: "Đại nhân còn có chứng cứ khác?"

Hồ đại nhân nhàn nhạt nói: "Theo luật của Phi Tinh Quốc, chỉ cần có nhân chứng thì bổn phủ lập tức có thể điều tra nơi ở của nghi phạm!"

"Đại nhân đây là đang muốn điều tra sân Tích Cửu?"

"Không tồi! Cố tiểu thư, vẫn nên để bổn phủ lục soát qua một lượt mới có thể chứng minh người trong sạch hay không."

Cố Tích Cửu nhẹ nhàng thở dài: "Xem ra cũng chỉ có thể như thế. Tuy nhiên, Tích Cửu cũng có một yêu cầu."

"Nói!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Hẳn dường như có chút thích tiểu nha đầu này

"Sân Tích Cửu có thể tùy ý thuộc hạ của đại nhân điều tra. Nhưng trước đó, cũng muốn có người lục soát một loạt những thuộc hạ của ngài. Vạn nhất trong bọn họ có người câu kết với kẻ đang muốn bôi nhọ Tích Cửu, cố ý mang theo vật mờ ám không liên quan gì ở trên người. Lợi dụng thời điểm đang lục soát và đặt vào chỗ nào đó ở trong viện này, sau đó lại bị những người khác lục soát ra. Như vậy, Tích Cửu cho dù có dùng cả người cả miệng cũng không nói rõ được!"

Hồ đại nhân: "....."

Hắn cả giận nói: "Thuộc hạ của bổn phủ há có người như vậy!"

Dung Triệt phe phẩy quạt xếp: "Hồ đại nhân, bản khoản của Cố tiểu thư mặc dù có chút dư thừa, nhưng cũng có chút đạo lý. Để nàng tâm phục khẩu phục, Hồ đại nhân sao không làm theo ý của nàng?"

Hồ đại nhân hừ một tiếng: "Được! Bổn phủ sẽ theo ý nàng một lần!" Hẳn vẫy tay với thuộc hạ phía sau một cái: "Các người đều điều tra trên người lẫn nhau một chút, nhìn xem có vật khả nghi nào được bí mật mang theo!"

Tổng cộng có 10 tên tùy tùng theo sau, những người khác cũng không có gì, có một tên tùy tùng mặt béo, mày bất tự hơi đỏ sặc mặt, thân mình không cảm lòng nổi bỗng co rụt lại.

Bản thân Cố Tích Cửu là một kim bài sát thủ, nhãn lực tự nhiên không giống nham hiểm bình thường, một lông tay nhỏ của nàng lập tức chỉ về phía tùy tùng kia: "Lục soát hẳn trước!"

Cơ thể người nọ co rút lại về phía sau, mặt đỏ bừng: "Tiểu nhân —— trên người tiểu nhân có cái gì để lục soát?"

Khỏe môi Cổ Tích Cửu câu lên: "Trong lòng ngươi không có quỷ, sao phải sợ người lục soát?"

Dung Triệt gấp quạt của mình lại: "Không tồi, sợ lục soát đều là có quỷ."

Hoàng tử quyền rũ phong lưu này thật ra luôn bảo vệ nàng, Cổ Tích Cửu liếc mắt nhìn hắn. Dung Triệt nhanh chóng xếp quạt, thông dong nhìn nàng cười, một đôi mắt cong giống như trăng non, phong lưu như hoa đào nở.

Cổ Tích Cửu không có biểu tình dỗi khỏi ánh mắt, dường như không bị ảnh hưởng bởi nụ cười phong lưu điên đảo chứng sinh của hắn.

Dung Triệt giơ tay sờ sờ chóp mũi, từ sau khi hắn tiến vào, nữ quyền Cổ phủ có mười người thì chín người đều dừng ánh mắt ở trên người hắn. Trên ống tay áo phong lưu của hắn không biết đã dính bao nhiêu tầm mắt si mê của mỹ nữ. Hắn cơ hồ đều có lợi thế trong đồng nữ nhân, nhưng không nghĩ rằng một tiểu nha đầu dung mạo không hề xuất sắc, thậm chí có hơi xấu xí lại bỏ qua hắn! Thú vị! Thật quá thú vị!

Không nghĩ tới hắn chỉ vì nhàm chán nên tới xem náo nhiệt, cư nhiên có thể nhìn đến một diệu nhân như thế ——

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Người ngoài đồn đãi lục tiểu thư Cổ phủ tướng mạo xấu xí vụng về, không nói lời tốt, hoặc là một cực phẩm phế vật, xem ra lời đồn đãi quả thật là hơi thái quá!

Tiểu nha đầu trước mắt này tuy rằng có hơi xấu xí bởi vì cái bết trên trán. Tuy nhiên, nếu dùng mái tóc đen như mực của nàng che đi phủ bết kia như có như không. Điều này càng làm nổi bật thêm những tính năng khác của nàng - đôi mắt to tròn, miệng nhỏ, làn da trên mặt trắng như tuyết. Quả thật giống như một tiểu mỹ nhân tuyệt thế.

Hơn nữa nàng nhảy bén thông minh như thế, tư duy rõ ràng và rất hợp lý. Cách nói năng đều sắc bén như đao, căn bản không phù hợp với hai từ vụng về, được không?! Đối với cực phẩm phế vật không có linh căn —— điều này hẳn là không phải giả. Nhưng có câu tục ngữ từng nói rất đúng: Người thượng vị hơn nhau chính là đầu óc, chỉ có mĂNG phu (kẻ hèn mọn) mới tỏ vẻ dũng mãnh của thất phu (kẻ vô học). Đứa nhỏ này cho dù không có linh lực, bằng vào đầu óc thông tuệ của nàng, đại khái cũng có thể nổi lên thành người ở phía trên.....

Nữ nhân mỹ lệ đã trở nên phổ biến, nữ tử thông tuệ như thế lại thực sự rất hiếm.

Đúng vậy, hẳn dường như có chút thích tiểu nha đầu này.

Trong mắt hoa đào của Dung Triệt càng thêm hứng thú dạt dào.

Hồ đại nhân vì muốn thoát khỏi hiểm nghi về mình, tất nhiên ra lệnh cho tùy tùng khác lục soát tên mặt béo kia trước. Tuy nhiên, một lát sau, bọn họ tìm thấy một chiếc quần lót nam tử ở bên trong túi áo của hắn. Chối tội hiện ra trước mắt Hồ đại nhân.

Hồ đại nhân cau mày, nói: "Ngươi đang làm gì với một vật như vậy?!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Tiểu nhân thích mặc bó sát người

Edit & Dịch: Emily Ton.

Trên trán tên mặt béo thấm đầy một tầng mồ hôi: "Hồi đại nhân, tiểu nhân —— là sáng nay lúc tiểu nhân thay đồ, đã vô tình để vào trong túi. Tiểu nhân tuyệt đối không có ý khác..... mong đại nhân minh giám!"

Hồ đại nhân chau mày: "Điều đó cũng có khả năng....."

Cổ Tích Cửu lại đánh giá trên dưới tên mặt béo kia một chút, sau đó ánh mắt dừng lại ở trên chiếc quần kia, nhẹ nhàng câu môi: "Ngươi nói quần kia là của người?"

"Vâng..... vâng ——"

"Ngươi có thể mặc nó vào?" Giọng điệu của Cổ Tích Cửu chậm lại:

Dựa theo hình thể của người này, hẳn là khoảng chừng 80kg, mà quần này rõ ràng là dùng cho người mảnh mai mặc vào. Tên tùy tùng mập mạp này căn

bản không thể mặc được, cho dù miễn cưỡng mặc vào cũng lập tức sẽ bị xé nát!

Khuôn mặt tên mặt béo trở nên tái nhợt, nhưng *vịt chết cái mỏ vẫn còn cứng**: "Tiểu nhân..... tiểu nhân thích mặc bó sát người....."

*Khước từ áp tử chuy ngạnh (却死鸭子嘴硬): Vịt chết mà mỏ vẫn cứng. Chỉ người đã làm sai nhưng vẫn khẳng khái cho mình là đúng.

Cố Tích Cửu cười: "Ân, điều này cũng có khả năng. Xem ra hôm nay người cũng mặc quần chật như vậy? Hồ đại nhân, ngài xem?"

Hồ đại nhân mặt trầm như nước, vung tay lên: "Kéo hần xuống, kiểm tra một chút!"

Một lát sau, người kiểm tra quay trở về bẩm báo: "Hồi đại nhân, hôm nay hần mặc đồ lót rất phù hợp với hần. Không hề chật, mà còn hơi dài và rộng."

Sự tình đã phát triển đến đây, tất cả mọi người gần như đều hiểu. Dung Triệt than nhẹ một tiếng: "Chuyện này thực sự có chút kỳ quặc. Xem ra là có người đã mua chuộc hần. Muốn nhân cơ hội này đổ bát nước bẩn lên Cố tiểu thư. Hồ đại nhân luôn luôn công chính nghiêm minh, chắc chắn sẽ có một lời giải thích rõ ràng cho người Cố phủ."

Cố Tạ Thiên cũng tức giận hừ một tiếng. Tuy rằng hần không thích nữ nhi này, nhưng cũng không muốn bị người hắt bát nước bẩn, vô duyên vô cớ vấy bẩn danh tiếng của Tướng quân phủ: "Hồ đại nhân, tùy tùng này của ngài rất có vấn đề, sau này cần phải cẩn thận kiểm tra mới được!"

Hồ đại nhân như thế nào cũng không nghĩ tới, tùy tùng của mình cư nhiên lại bị người thu mua, điều này quả thực giống như đang đánh vào trên khuôn mặt của hần, khiến mặt hần đỏ lên, khom người nói: "Thỉnh Bát vương gia, Cố tướng quân yên tâm, bọn phủ làm việc tuyệt đối không có thiên vị, sẽ điều tra rõ người sau lưng hần!"

Cố Tích Cửu nhẹ nhàng cười: "Ta nghe nói Hồ đại nhân công chính liêm minh, ngay cả bá tánh trong thành đều biết, Hồ đại nhân là một viên quan tốt. Hồ đại nhân có nhiều thù hằn, khó tránh khỏi sẽ lẫn lộn người tốt kẻ xấu, bị người thu mua một nửa, Hồ đại nhân cũng thể quản hết. Việc này không nên đổ lỗi cho Hồ đại nhân."

Một câu này khiến Hồ đại nhân hết sức hờn thù, lập tức có một ấn tượng tốt hơn về Cố Tích Cửu.

Hần cũng không đợi Cố Tích Cửu nói thêm gì khác, liền hạ lệnh cho tùy tùng của mình soát người lẫn nhau.

Sau một thời gian, soát người xong, trên người bọn họ cũng không mang theo vật gì khả nghi.

Hồ đại nhân mang vẻ mặt ôn hoà: "Cố tiểu thư, suy nghĩ vì danh dự của ngài, vẫn nên để chúng ta lục soát một phen, như vậy cũng có thể đảm bảo danh tiếng trong sạch của ngài."

Cố Tích Cửu cũng dứt khoát: "Hồ đại nhân cứ việc lục soát là được."

Mười tên tùy tùng phân ra thành nhiều nhóm, bắt đầu tìm kiếm ở trong sân.....

Cố Tích Cửu đứng dựa vào một cây cột trụ, biểu tình trên mặt vẫn đạm phong khinh, nhìn như không thèm để ý đến gì cả, nhưng lại thu hết biểu tình của mọi người trong viện vào trong mắt.

Tam tiểu thư, Tứ tiểu thư, Ngũ tiểu thư đều mang vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa, biểu tình xem náo nhiệt.

Cố Thiên Tinh vẫn giữ thái độ dịu dàng, chẳng qua ánh mắt ngẫu nhiên đôi lúc giao nhau với ánh mắt của Dung Ngôn.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Có gì phải lo lắng?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Cố Thiên Tinh hơi gật gật đầu.

Mặc dù sắc mặt Dung Ngôn vốn không được tốt, ánh mắt cũng hơi phù phiếm, giờ phút này khi nhìn thấy Cố Thiên Tinh gật đầu, ánh mắt hần sáng lên, có vẻ tự tin lên không ít.

Sự tình lần này là do hần hợp mưu cùng với Cố Thiên Tinh. Đêm qua, Cố Thiên Tinh đã lặng lẽ cất giấu một vật dưới giường của Cố Tích Cửu. Cố Thiên Tinh gật đầu chính là muốn tỏ vẻ vật kia đã được nài đặt ở nơi đó, ý nói Dung Ngôn không cần phải lo lắng ——

Cố Tích Cửu tất nhiên đều đem biểu tình và động tác của bọn họ thu vào trong mắt, cười lạnh trong lòng.

Đề cho bọn họ đặc ý thêm một lát, nàng muốn đợi xem lát nữa bọn họ còn cười nổi không!

"Cố Lục tiểu thư, ngươi có lo lắng hay không?" Cố Tích Cửu đang có chút thất thần, bên tai không đề phòng bỗng nhiên vang lên một giọng nói giống như gió xuân. Giọng nói này cách nàng không đầy một thước!

Nàng quay đầu lại theo bản năng, chỉ thấy vị Vương gia Dung Triệt phong lưu như hoa đang đứng bên cạnh người mình, mỉm cười nhìn nàng.

..... Hắn khi nào thì dựa gần nàng như vậy?! Nàng cư nhiên không phát hiện ra! Xem ra vị Vương gia đẹp như hoa này còn có một thân công phu xuất quỷ nhập thần!

Cố Tích Cửu bất động thanh sắc bước về phía bên cạnh hai bước, kéo ra chút khoảng cách với hắn, giọng nói vẫn lạnh lùng như cũ: "Có gì phải lo lắng? Không làm chuyện trái với lương tâm, không sợ quý gối cửa!"

"Không làm chuyện trái với lương tâm, không sợ quý gối cửa, những lời này quả thực không tồi, có ấn tượng!" Dung Triệt nhẹ nhàng xếp quạt, thay đổi chủ đề: "Đôi khi ngươi không làm chuyện trái với lương tâm, nhưng lại không có nghĩa là người khác không làm chuyện trái với lương tâm. Thí dụ như có người đặt một vật gì đó ở trong viện ngươi trước mà không thông báo với ngươi. Ngươi dù sao cũng sống ở nơi này một mình, nơi nào có thể nhìn thấy qua? Thật sự nếu có cái gì đó nhảy ra, cho dù ngươi có một trăm cái mắt cũng không nói rõ được."

Hắn nói những lời này rõ ràng là có ý gì đó. Trong viện này trừ bỏ vài vị nữ tử trẻ tuổi, cơ hồ đều là những cây gậy già trà trộn chốn quan trường, người nào sẽ không thể nghe ra ẩn ý trong lời nói đó?

Dung Ngôn, Cố Thiên Tinh, Cố phu nhân đều hơi đổi sắc mặt.

Dung Ngôn miễn cưỡng cười nói: "Bát hoàng huynh nói lời này, tuy rằng viện của Tích Cửu rất u tĩnh, nhưng Tướng quân phủ phòng thủ nghiêm ngặt, làm sao có thể để cho bất luận kẻ nào ra vào? Làm sao có người có thể thần không biết quỷ không hay tiến vào trong viện Tích Cửu muội muội cố ý đặt vật gì đó để vu oan? Lời này dường như không hợp lý."

Dung Triệt chậm nhẹ cây quạt trên bả vai Dung Ngôn một cái: "Tiểu Thập Nhị, ngươi không hiểu, đôi khi kẻ trộm bên ngoài khó tiến vào, nhưng cướp trong nhà khó phòng a."

Dung Ngôn: "....." Hắn khụ một tiếng: "Những lời này của Bát hoàng huynh càng thêm không ôn, việc này quan hệ đến danh dự của Tướng quân phủ. Người trong Tướng quân phủ không thể tự mình hắt bát nước bẩn lên Tướng quân phủ như vậy? Đối với hắn có chỗ nào tốt? Căn bản là không có động cơ."

Dung Triệt mỉm cười: "Điều này thế nhưng khó nói, hai gã mặt báo còn không phải là tôi tớ trong Tướng quân phủ hay sao? Có người vì đạt được mục đích nào đó, khó đảm bảo sẽ không làm ra sự tình như vậy."

Dung Ngôn rốt cuộc mới chỉ 16 tuổi, không có nhiều kinh nghiệm giang hồ, trong lòng hắn có quý, vừa bị Dung Triệt nói như vậy, khuôn mặt tuấn tú có chút biến xanh, nhưng vẫn miễn cưỡng cười nói: "Điều này thật kỳ lạ, hãm hại Tích Cửu muội muội thì có gì tốt? Tiểu đệ thật sự không nên nghĩ như thế."

Đôi mắt hoa đào của Dung Triệt không ngừng lưu chuyển ở trên người Dung Ngôn. Dung Ngôn nhìn thấy thì trong lòng không thoải mái, hắn đang muốn mở miệng, Dung Triệt đã chậm rãi nói: "Thập Nhị đệ, ngươi gần đây rất tuyệt, nghe nói nhiều tiểu thư khuê các đang thực sự ái mộ ngươi. Tuy nhiên, ngươi lại sớm có hôn ước cùng với Cố Lục tiểu thư, điều này khó tránh khỏi khiến cho các nàng bị bóp cổ tay, hận không thể thay thế....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 24: Tinh thần trọng nghĩa không dính dáng tới hắn

Những lời này quả thực là câu nói mở. Bàn tay trong tay áo của Cố Thiên Tinh thấm ra mồ hôi lạnh, nhưng ngoài mặt lại vẫn vẫn đạm phong khinh như cũ, bất động thanh sắc.

Dung Ngôn chợt dạ: "Bát hoàng huynh nói đùa. Tiểu đệ sao so được với hoàng huynh? Hoàng huynh chính là một trong bốn công tử ở kinh thành, nổi danh khắp thiên hạ....."

Thập Nhị đệ không cần phải khiêm tốn, từ năm trước sau khi ngươi kiểm nghiệm ra Kim linh căn hiếm thấy, đã khác với ngày xưa, tên tuổi nở hoa cũng là chuyện bình thường. Thập Nhị đệ rốt cuộc cũng đã *nổi danh**." Dung Triệt cười khê.

*Dương mi thố khí (Nguyên văn: 扬眉吐气): cảm thấy tự hào và vui sướng; nổi danh (feel proud and elated)

Cố Tích Cửu nghe Dung Ngôn tự giải thích, âm thầm cười lạnh.

Vị hôn phu tiện nghi của nàng là nhi tử của một vị Thiên phi của đương kim hoàng đế, nhưng vị Thiên phi này lại không được sủng ái. Hơn nữa, lúc Dung Ngôn được ba tuổi bị trắc nghiệm ra linh căn yếu nhược, chú định sẽ không có tiền đồ lớn. Vì thế, khiến cho Tuyên Đế không vui, những ngày trôi qua của hai mẹ con ở trong hoàng cung cũng không tốt.

Sau đó Tuyên Đế đích xuống con dâu của Cố gia là Cố Tích Cửu, nhưng lại không chỉ định về sau sẽ gả cho nhi tử nào. Chờ đến lúc Cố Tích Cửu ba tuổi, sau khi bị trắc nghiệm ra là phế vật không có linh căn, nhóm hoàng phi của Tuyên Đế có nhi tử cùng độ tuổi đều không muốn nhi tử mình dính vào cửa hôn sự này, tìm đủ mọi cách thoái thác với Tuyên Đế. Tuyên Đế không muốn nuốt lời với Cố gia, có chút tức giận, mẫu thân Dung Ngôn có thiện ý muốn chia sẻ gánh nặng, phân ưu với hoàng đế, cống hiến nhi tử của mình ra, thay Dung Ngôn dính cửa hôn nhân này.

Bởi vì thay hoàng đế phân ưu, Tuyên Đế có cảm giác mẫu tử bọn họ thua thiệt, rốt cuộc đổi mẫu tử bọn họ tốt hơn một chút. Những ngày trôi qua của mẫu tử bọn họ tốt lên rất nhiều.

Mẫu tử Dung Ngôn tự mình bàn tính, dù sao khi đó Dung Ngôn cũng chỉ mạnh hơn một chút so với phế vật, ngày sau muốn kết thân sợ cũng không kết được người tốt. Tuy nhiên, Cố Tích Cửu mặc dù là phế vật tương mạo xấu xí, nhưng tốt xấu vẫn là đích nữ của Đại tướng quân, bọn họ ở trên cùng một cây đại thụ với tướng quân phủ xem như cũng không tồi. Hơn nữa, nam tử Phi Tinh quốc có thể thế thiếp thành đàn, sau này thành thân với Cố Tích Cửu xong, nhi tử vẫn có thể cưới mỹ kiều nương khác làm thiếp.

Mẫu phi Dung Ngôn không nghĩ tới chính là, trên người Dung Ngôn cư nhiên còn có một linh căn ẩn, mãi đến năm hơn 15 tuổi mới hiện ra, hơn nữa linh căn này lại là thượng phẩm Kim linh căn hiếm thấy! Bởi vậy Dung Ngôn chẳng những không phải là phế vật, quả thực còn có thể xưng là thiên tài, ở trong đông đảo hoàng tử cũng là người xuất sắc!

Dung Ngôn từ gà mái biến thành phượng hoàng, là đối tượng để các thiếu nữ khuê các trong kinh thành ái mộ, trong đó bao gồm có Cố Thiên Tinh.....

Mà mẫu tử Dung Ngôn tự nhiên cũng bắt đầu có một loạt các loại bất mãn đối với Cố Tích Cửu, trăm phương nghìn kế muốn thôi lui cửa hôn nhân này.

Bất đắc dĩ, lão hoàng đế luôn luôn miệng vàng lời ngọc, sẽ không cho phép bọn họ đổi ý, lúc này bọn họ mới nghĩ ra chủ ý hãm hại Cố Tích Cửu như vậy.....

Thời điểm ban đầu Dung Ngôn tương đối tốt với Cố Tích Cửu, một năm có thể tới Tướng quân phủ vài lần để vấn an Cố Tích Cửu, còn mang nàng đi dạo. Lúc này mới khiến nguyên chủ Cố Tích Cửu toàn tâm toàn ý đều đặt ở trên người hắn, xem hắn trở thành ánh sáng duy nhất trong cuộc đời này, làm sao có thể nghĩ đến hắn sẽ tính kế nàng như vậy? Lúc này mới dễ dàng mắc mưu mà mất một mạng --

Cố Tích Cửu đứng cây dựa cột, ánh mắt vừa chuyển đến trên người Dung Triệt, vị Bát hoàng tử này hôm nay nhìn như phong lưu ôn hoà, thật ra mắt luôn cao hơn người, vì sao vẫn luôn trong tối ngoài sáng nói chuyện giúp nàng, rốt cuộc có ý đồ gì?

Tinh thần trọng nghĩa?

Hắn là không phải, trong đồn đãi, tính cách vị Bát hoàng tử này rất tà mị, máu lạnh, đối với bất luận nữ tử nào đều nhìn như rất ôn hòa có lễ, thật ra lại rất lạnh nhạt vô tình. Đáng chú ý chính là, chơi hoa nhưng không để lá dính thân.

Tinh thần trọng nghĩa không hề dính dáng gì tới hắn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Thoát thai hoán cốt

Hay là Dung Triệt cũng đổ kị với Thập Nhị đệ của hắn bỗng nhiên từ chim sẻ biến thành phượng hoàng?

Cũng không đúng! Danh khí và thực lực của hắn đều tốt hơn Dung Ngôn nhiều!

Thượng phẩm Mộc linh căn lại thêm trung phẩm Hỏa linh căn, thiên tài trong thiên tài.

Ở trong toàn bộ đệ tử hoàng tộc, Thái tử Dung Già La (容伽罗) được xưng là quý tài đệ nhất Phi Tinh quốc. Cho dù có ném Dung Ngôn qua tám con phố cũng không bằng được, không có người nào sẽ đổ kị kẻ yếu, vị Bát hoàng tử này chắc hẳn cũng sẽ không đi?

Đối thoại của Dung Ngôn cùng với Dung Triệt tự nhiên cũng truyền vào trong tai của vị Hồ đại nhân, hắn mở miệng: "Bát vương gia yên tâm, ngay cả khi lục ra vật gì ở trong viện của Cố lục tiểu thư, bốn phủ cũng sẽ không lập tức định tội Cố tiểu thư, mà sẽ điều tra rõ ràng cụ thể. Sẽ không đưa ra một kiện án oan. Nhị vị Vương gia tạm thời đừng nóng nảy."

Hắn thật ra không tin rằng Cố Tích Cửu sẽ lừa dối Dung Ngôn. Rốt cuộc, Cố Tích Cửu có tương mạo xấu xí lại còn là một phế vật, ai sẽ mạo hiểm không màng đến nguy cơ bị phát hiện, chạy đến Tướng quân phủ thủ vệ nghiêm ngặt để trộm hương?

Đối với lời nói Cố Tích Cửu đêm qua lén chuồn ra bên ngoài trắng đêm chưa về lại càng không thể tin! Thủ vệ Tướng quân phủ nghiêm ngặt như vậy, có thể chuồn êm ra ngoài sao?

Hai người mật báo nói rằng nàng trắng đêm chưa về lại càng không đáng tin cậy. Nếu trắng đêm chưa về, vậy hiện tại Cố Tích Cửu vì sao lại xuất hiện ở trong khuê phòng?

Nàng là một phế vật, người như thế có thể thần không biết quỷ không hay lên quay về Tướng quân phủ?

Nếu như một phế vật cũng có thể lặng yên ra vào trong Tướng quân phủ, vậy phòng vệ trong Tướng quân phủ cũng khiến người giận sôi!

Cho nên, chuyện vu cáo sai có khả năng khá lớn, chỉ sợ vị Cố tiểu thư thật sự là vô tội.....

Gần nửa canh giờ (1h) trôi qua, vài tên tùy tùng lục soát tất cả các góc ngách khắp viện, rốt cuộc sôi nổi trở về bẩm báo, bọn họ không lục soát ra bất luận vật gì khả nghi.

Nói cách khác, Cố Tích Cửu là trong sạch!

Những tỷ muội Cố thị khác chờ xem náo nhiệt không thành, trên mặt đều có chút thất vọng.

Sắc mặt Cố Thiên Tình hơi trắng bệch, rõ ràng nàng ta đã để một bộ đồ lót của nam tử cùng với một khối ngọc bội đặt ở dưới giường Cố Tích Cửu, vì sao lại lục soát không ra?! Chẳng lẽ là nha đầu này đã phát hiện ra trước và lặng lẽ xử lý?

Còn có -- mẫu thân nàng ta tối hôm qua rõ ràng có ý tập hợp những thủ vệ hộ viện đó để dạy bảo, tạo cơ hội cho Cố Tích Cửu chuồn êm ra ngoài. Nàng ta cũng sau khi tận mắt nhìn thấy Cố Tích Cửu chuồn êm mới rời khỏi đây, lúc này mới phát ám hiệu cho mẫu thân nàng ta, để những thủ vệ hộ viện tiếp tục tuần tra, thậm chí còn nghiêm mật hơn so với ngày thường. Ngay cả một con ruồi phi vào Tướng quân phủ, những hộ vệ đó cũng có thể nhận ra con đực con cái.

Dưới sự bảo hộ nghiêm mật như vậy, thậm chí là Cố Thiên Tình nàng cũng không thể nào chuồn êm trở về, nha đầu phế vật này rốt cuộc như thế nào mà làm được?!

Nàng ta nghĩ trăm ngàn lần cũng nghĩ không ra, nhưng những bí mật đó nàng ta cũng không dám nói ra, chỉ có thể cắn răng ở trong bóng tối, trong lòng bắt đầu tính toán kế hoạch tiếp theo để giết chết Cố Tích Cửu.....

Trong lòng Dung Ngôn lại không biết là có tư vị gì, kế hoạch của hắn vốn dĩ rất liên mạch kín kẽ, nhưng không biết bại lộ nơi nào mà thất bại trong gang tấc!

Ánh mắt hắn dừng ở trên người Cố Tích Cửu, bỗng nhiên phát hiện tiểu nha đầu này hôm nay tựa hồ xinh đẹp hơn so với ban đầu! Rõ ràng một tảng lớn đốm hồng vẫn ở trên trán.

Chẳng lẽ là bởi vì hôm nay nàng để tóc mái?

Che như vậy thật sự rất xinh đẹp. Đặc biệt là khí chất quanh thân, cư nhiên cho hắn một loại cảm giác rất là kỳ quái, mặc danh hấp dẫn trông mắt hắn.

Tiểu nha đầu này hôm nay quả thực giống như đã *thoát thai hoá cốt (tái sinh)*!

Tuy nhiên, nàng vẫn không xứng với hắn!

Hiện tại hắn đã được phụ hoàng sủng ái, muốn cưới thê tử cũng phải là nữ nhân trong nhân tài kiệt xuất, ví dụ như Cố Thiên Tình. Mà không phải là phế vật xấu xí chết người như Cố Tích Cửu --

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Bốn vương nhìn xem! Khẳng định là giả!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Tuy nhiên, tiểu nha đầu này cũng không phải không đúng tí nào, nếu nói nàng thức thời, thật ra hắn có thể suy xét tiếp nhận nàng về làm tiểu thiếp.....

Hắn còn đang âm thầm tính toán, chợt nghe Cố Tạ Thiên mở miệng: "Hỗ đại nhân, cần phải nghiêm trị hai gã đã có ác ý vu cáo Tích Cửu! Chắc chắn là có người sai bảo sau lưng bọn họ, Hỗ đại nhân hãy tra ra người sau màn, cho Tích Cửu một công đạo, còn trả lại sự trong sạch cho Tướng quân phủ!"

Hỗ đại nhân tự nhiên đầy miệng đáp ứng, Cố Tạ Thiên lại nói với Dung Ngôn: "Thập Nhị vương gia, may mắn là Tích Cửu chúng ta trong sạch, Thập Nhị

vuông gia có thể yên tâm."

Dung Ngôn miễn cưỡng cười: "Ân, tiểu vương sớm đã biết Tích Cửu muội muội trong sạch, tiểu vương thật cao hứng....."

Hết thảy đều tan thành mây khói, không còn náo nhiệt gì để xem, mọi người đang muốn tan đi.

Đột nhiên, Cố Tích Cửu vẫn luôn đứng nơi đó bỗng nhiên nhàn nhạt mở miệng: "Thập Nhị vương gia, dân nữ có một chuyện không minh bạch lắm, vốn nghĩ sau này nhìn thấy Vương gia sẽ hỏi lại. Nếu hôm nay Vương gia đã tới, những mớ hỗn độn đó, cũng không tồn tại trong viện Cố Tích Cửu. Có lẽ hôm nay Thập Nhị vương gia có thể giải quyết được nghi ngờ cho Tích Cửu?"

Dung Ngôn cố gắng hết tinh thần: "Tích Cửu muội muội, mời nói."

Cố Tích Cửu chậm rãi rút ra một tờ giấy viết thư được gấp thành con hạc giấy từ trong ống tay áo: "Tích Cửu bỗng nhiên phát hiện ra bức thư này trong phòng vào lúc chạng vạng tối, mặt trên là bút tích của Thập Nhị vương gia ngài, mời Tích Cửu buổi tối đi đến bí trạch ở ngoại ô Ninh Võ Sơn gặp gỡ....."

Một câu của nàng còn chưa nói xong, sắc mặt Dung Ngôn lập tức thay đổi, hẳn xác thật đã để lại trong tiểu viện của Cố Tích Cửu một phong mật tin như vậy, nhưng rõ ràng hẳn đã viết ở mặt trên là sau khi nàng xem xong thì tiêu hủy ngay lập tức! Chẳng lẽ nha đầu luôn luôn nghe lời hẳn nói đã không làm theo?!

Lúc này hẳn tự nhiên tuyệt đối không thể thừa nhận, trầm mặt xuống, ngắt lời nàng: "Tích Cửu, lời người nói là từ đâu mà tới? Bọn vương khi nào thì viết loại tin này cho người? Hơn nữa, bọn vương cũng không có nơi ở riêng tư nào ở Ninh Võ Sơn, đưa thư cho bọn vương, bọn vương muốn nhìn xem! Khẳng định là giả!" Duỗi tay ra và cố lấy bức thư trong tay Cố Tích Cửu.

Hắn muốn nhân lúc mọi người chưa phản ứng lại, hủy thi diệt tích bức thư này!

Hắn đang nóng vội, cảm lòng không đậu mà dùng tới khinh công, thân pháp nhanh như tia chớp.

Động tác của hắn đột nhiên như vậy, đừng nói là phế vật trong truyền thuyết Cố Tích Cửu, ngay cả Cố tướng quân cũng chưa chắc có thể tránh thoát.

Hắn rất tự tin chính mình sẽ nắm chắc chụp được bức thư, nhưng không nghĩ rằng ngay trong nháy mắt khi bàn tay hắn sắp sửa chạm tới bức thư kia, Cố Tích Cửu bỗng nhiên không nhanh không chậm bước sang phía bên cạnh một bước.

Một bước này cực kỳ tinh diệu, vừa lúc tránh khỏi một cái chụp của Dung Ngôn.

Dung Ngôn sùng sốt, Cố Tích Cửu mang về mặt vô tội liếc mắt nhìn hắn một cái: "Vương gia nói tin này là giả? Không có khả năng đi? Tích Cửu có thể nhận ra nét chữ của Vương gia....."

Bỗng nhiên quay đầu lại, liếc mắt nhìn Bát vương gia Dung Triệt đang phe phẩy cây quạt nhìn xem náo nhiệt một cái: "Đúng rồi, nghe nói Bát vương gia rất am hiểu đối thư pháp, vậy thỉnh Bát vương gia nghiệm xem một chút." Tùy tay nhét kia tờ thư kia vào trong tay Dung Triệt.

Sắc mặt Dung Ngôn tái nhợt, Bát vương gia Dung Triệt thi họa song tuyệt, cực kỳ am hiểu về nét chữ thư pháp.

Cho dù bắt chước nét chữ giống thế nào, cũng đừng mơ tưởng tránh thoát khỏi đôi mắt sắc bén của vị Bát vương gia này.

Trương tự như thế, nếu không phải là nét chữ giả mạo, hẳn cũng có thể chỉ liếc mắt một cái là nhìn ra.....

Điều này chỉ sợ còn tồi tệ hơn!

Tay Dung Triệt rung lên và mở bức thư ra, sau khi nhìn lướt qua bức thư, lại liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu một cái.

Cố Tích Cửu vẫn ôm cánh tay đứng ở nơi đó, về mặt vô tội.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 27: Chỉ có thể ủy khuất Cố tiểu thư.....

Dung Triệt dời ánh mắt, lại liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, vẫy vẫy lá thư về phía hắn, thở dài: "Đây chính là một củ khoai phỏng tay, Thập Nhị đệ, người tin tưởng phán đoán của vị huynh hay không?"

Dung Ngôn cố gắng cười: "Ánh mắt của Bát vương huynh, tiểu đệ đương nhiên là tin. Tuy nhiên, chỉ sợ tặc tử đã bắt chước chữ viết rất giống, Bát vương huynh vạn nhất xem xong bỏ lỡ gì đó sẽ khiến tiểu đệ oan uổng, vô luận như thế nào, tiểu đệ chưa từng viết tin như vậy....."

Dung Triệt lay động cây quạt, nhàn nhạt nói: "Nguyên lai Thập Nhị đệ vốn không tin tưởng vì huynh. Tốt thôi, để tìm ra chân tướng, phong thư này vẫn nên giao cho tả tướng nhìn xem. Tả tướng chắc là người sẽ tin đi?"

Làm bộ muốn cắt bức thư vào trong ống tay áo ——

Sắc mặt Dung Ngôn đại biến.

Tả tướng Phi Tinh quốc là người nổi danh thiết diện vô tư, hơn nữa rất có nghiên cứu về bút tích, là tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả*, phong thư này nếu như dừng ở trong tay hắn, thật giả đã phân biệt! Đến lúc đó chỉ sợ sự tình hắn thiết kế hãm hại Cố Tích Cửu liền sẽ được tiết lộ với khắp thiên hạ. Nếu lại bị Đại Lý Tự tìm hiểu nguồn gốc, chỉ sợ tư tình của hắn và Cố Thiên Tinh cũng sẽ lập tức được đưa ra ngoài ánh sáng. Cho dù được đưa ra ngoài ánh sáng cũng không quan trọng, nhưng hắn dùng biện pháp vụng về như vậy để tính kế vị hôn thê sẽ bị người trong thiên hạ nhạo báng.....

(*) "*Tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả*" (前无古人后无来者): ý nói người trước, kẻ sau không ai bằng.

Ở đây, ngoại trừ những nữ quyến theo tới để xem náo nhiệt, người nào không phải là ***** Nhân Tinh*? Không cần tả tướng nghiệm xem, chỉ liên hệ những sự tình phát sinh hôm nay cùng với phản ứng của Dung Ngôn, tất cả mọi người cũng có thể suy đoán được tám chín mười phần toàn bộ sự tình.

*Nguyên văn: 哪个不是久 *****的人精. (久...人精: *cửu... nhân tinh*: ý nói là người lâu năm, có nhiều kinh nghiệm.)

Trong lòng Hồ đại nhân dường như cũng giống như tấm gương sáng, liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, trong lòng có chút khinh thường. Vị Thập Nhị hoàng tử này chỉ vì muốn từ hôn mà thật sự biện pháp thiếu đạo đức gì cũng đều có thể mang ra dùng được ——

Tuy nhiên, mặc dù chân tướng chuyện này đã được minh bạch, nhưng rốt cuộc sự tình liên quan đến thể thống hoàng gia, thật sự muốn thọc hết ra, vậy mặt mũi hoàng gia thật sự sẽ mất hết!

Mặt mũi Tướng quân phủ có thể ném, mặt mũi hoàng gia lại nhất quyết không thể ném.....

Phong thư này tuyệt đối không thể dừng ở trong tay vị tả tướng kia!

Chỉ có thể ủy khuất vị Cố tiểu thư này.....

Hắn cười ha ha: "Chuyện này vừa nhìn đã thấy không có khả năng, Thập Nhị vương gia thường xuyên ra vào Tướng quân phủ, nếu muốn nhìn thấy Cố tiểu thư khi nào mà không thể? Cần gì phải một hai đi tới Ninh Võ Sơn, địa phương kia cực kỳ hung hiểm, cũng không phải là nơi mà một vị tiểu cô nương có thể đi đến. Nhất định là có tiểu nhân gian ác giả mạo bên trong..... tin này khẳng định là giả. Đúng rồi, Tích Cửu tiểu thư, người có đi tới Ninh Võ Sơn như đã hẹn?"

Một đôi mắt của Cố Tích Cửu trong suốt vô cùng: "Tích Cửu cảm thấy việc này có chút kỳ quái. Hơn nữa, Tích Cửu há là nữ tử tùy tiện chạy theo hẹn ước với nam tử? Tự nhiên sẽ không đi. Cho nên mới lưu lại tin này muốn hỏi Thập Nhị vương gia một chút, rốt cuộc là chuyện như thế nào?." Thời điểm nói câu cuối cùng, một đôi mắt dừng lại ở trên người Dung Ngôn, đáy mắt hiện lên một tia trào phúng.

Dung Ngôn chỉ có thể là đánh chết cũng không nhận nợ: "Lá thư kia không phải do bản vương viết, không thể nào trả lời cho người....."

Hắn đang muốn nghĩ cách tìm lý do lấy lại lá thư và hủy diệt nó. Cố Tạ Thiên bỗng nhiên tiến lên một bước, duỗi tay ra, dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai đoạt lấy lá thư trong tay Dung Triệt: "Lão phu nhìn xem ——"

Sau khi mở bức thư ra và nhanh chóng nhìn lướt qua, lập tức mở miệng: "Tin này không cần nghiệm. Giả! Có người muốn vu hãm Thập Nhị vương gia....." Bàn tay nhúm lại, lá thư kia ở trong tay hắn trực tiếp hóa thành tro tàn.....

"Được rồi, may mắn là Tích Cửu chưa rơi vào bẫy rập này, xem như trong bất hạnh có vạn hạnh, việc này dừng lại ở đây đi."

Vị Hồ đại nhân và Dung Ngôn đều âm thầm thờ dài nhẹ nhõm một hơi, vô luận như thế nào, thể thống hoàng gia xem như đã được bảo vệ ——

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Hắn còn có cơ hội tính kế lần nữa

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn Cố Tạ Thiên một cái, nàng không nghĩ tới, người ra tay hủy tin kia cư nhiên là cha của thân thể này!

Xem ra Cố Tạ Thiên thà rằng nữ nhi bị oan khuất, cũng không dám yêu cầu công đạo cho nữ nhi từ phía hoàng gia ——

Cha như vậy, thật đúng là khiến nhân tâm lạnh người!

Ánh mắt nàng lạnh lẽo, nhìn đến nỗi trong lòng Cố Tạ Thiên phát lạnh. Hắn cũng biết làm vậy sẽ ủy khuất nữ nhi, có chút áy náy, đành phải nghĩ cách bồi thường: "Đúng rồi, Thập Nhị vương gia, việc này đã chứng minh Tích Cửu vô tội, vậy hôn sự này?"

Lúc này Dung Ngôn nơi nào còn dám nói gì khác, chỉ đành phải nói: "Hôn ước tự nhiên là vẫn tính. Sau khi tiểu vương hồi cung về sẽ báo cáo với phụ hoàng, thương nghị hôn kỳ, nghênh thú Tích Cửu muội muội."

Hắn tự nhiên minh bạch, thật ra nếu chuyện này đã được đưa ra ánh sáng, hắn cần phải có một thái độ tốt mới có thể áp xuống chuyện này.....

Đối với Cố Tích Cửu, rốt cuộc nàng vẫn còn nhỏ, thật sự muốn nghênh thú cũng phải chờ đến năm 15 tuổi, còn có thời gian hai năm, hắn còn có cơ hội tính kế lần nữa.

Lui một vạn bước mà nói, ngay cả khi hắn thật sự nghênh thú sửu bát quái này về, sau này cũng có thể tìm được cơ hội để phế bỏ nàng.....

Cố Thiên Tinh lại có chút nóng nảy, thân mình nàng ta đã trao cho Dung Ngôn, nếu như Dung Ngôn thật sự cưới Cố Tích Cửu, vậy vị trí của nàng ta ở đâu? Làm thế nào?! Điều đó có thể sao?!

Đôi mắt nàng ta nhìn không được nhìn qua phía Dung Ngôn, Dung Ngôn lại cho nàng ta một ánh mắt tạm thời dùng nóng nảy. Hắn sẽ nghĩ cách lần nữa.....

Ánh mắt hai người giao nhau, hết thấy đều không nói gì.

Cố Tích Cửu âm thầm cười lạnh, kết quả này thật ra đã nằm ở trong dự kiến của nàng, mà tính toán nho nhỏ của Dung Ngôn nàng cũng có thể đoán ra tám chín phần mười.

Nàng tự nhiên nhìn không muốn dây với tra nam Dung Ngôn này, khẳng định là muốn lui hôn sự.

Tuy nhiên, cũng không thể để đôi câu nam nữ này được như ý! Nàng đã có nàng biện pháp.....

Những người này muốn thần không biết quỷ không hay mà áp chuyện này xuống, chỉ sợ không phải sẽ dễ dàng như vậy. Ha ha.

Một hồi phong ba cứ như vậy qua đi trong lòng mọi người, hiểu rõ mà không dám nói ra. Cố Tạ Thiên đang muốn mời mọi người đi dạo hoa viên, bỗng nhiên có thị vệ đang chờ ở ngoài phủ vội vã chạy vào, báo cáo với Hồ đại nhân một đại án kinh thiên —— Nhạc Hoa Hầu nổi danh đã bị người ám sát ở trong biệt viện Ninh Võ Sơn!

Phụ thân của Nhạc Hoa Hầu, thái ấp Dung Phong, vì kinh giận bị phần đã vào cung khóc lóc kể lể ở trước mặt hoàng đế, khiến cho mặt rồng giận dữ, hoàng đế đã ra lệnh *Tam Tư (Hình bộ, Đại Lý Tự, Tông Nhân Phủ)* điều tra rõ án này.....

Mọi người trong viện vừa nghe thấy tin tức này thì đều biến sắc. Hồ đại nhân càng không nhìn được, liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, sắc mày nặng như sắt.

Tính kế nữ nhi Tướng quân hắn còn có thể che lấp. Tuy nhiên, vụ án Nhạc Hoa Hầu này vừa ra, chỉ sợ sẽ xảy ra biến lớn!

Hắn không nói hai lời, xoay người rời đi.

Dung Ngôn tự nhiên minh bạch vị Hồ đại nhân hiện tại đang hoài nghi gì, hắn có nỗi khổ nói không nên lời, không khỏi ngăn người thất thần.

Dung Triệt dùng cây quạt gõ gõ lên đầu vai hắn, thở dài, tặng hắn một câu: "Thập Nhị đệ, lần này, ngươi chơi lớn."

"Không phải ta!" Dung Ngôn không nhìn được cố gắng giải thích, nhưng Dung Triệt đã xoay người rời đi, chỉ còn lại giọng nói vang vọng của hắn ở trong sân viện trống rỗng.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Vụ án của Nhạc Hoa Hầu vừa ra, chấn động toàn triều.

Hình bộ, Đại Lý Tự, Tông Nhân Phủ hỗn loạn vội vàng tra án, không có chút an bình, mà bá tánh thì ngăm vỗ tay tỏ ý vui mừng.

Hai ngày sau.

Phủ đệ Hoàng đại thúc.

Màn đêm buông xuống, đêm mới vừa giao canh một (19h-21h).

Thái ấp Lư Vương Dung Phong tràn ngập bị phần, đang ở trong thư phòng cân nhắc hung thủ giết hại nữ tử rốt cuộc là ai. Đột nhiên, một luồng gió mạnh thổi qua, phát ra một tiếng vang trên cây cột trụ ở trong thư phòng. Hắn hoảng sợ, ngẩng đầu nhìn lên, trên cây cột cắm một thanh chủy thủ, dưới chủy thủ là một lá thư.

Chương 29: Không có cửa!

Trong lòng hần vừa động, rút chủy thủ ra, cầm lá thư trong tay và để sát vào ánh nến, khuôn mặt lập tức biến thành màu đen ——

Sau khi xem xong bức thư, bỗng nhiên hần đập một chương lên bàn: "Người tới! Mời Hồ đại nhân Tông Nhân Phủ, Bát Vương gia Dung Triệt tới phủ ngay lập tức!"

Nhóm tôi tớ lĩnh mệnh đi mời người.

Cố Tích Cửu đang ẩn nấp ở trong bóng tối, trong mắt loé lên ánh sáng, khóe môi nhẹ nhàng móm lên.

Dung Ngôn, người dám tính kế bốn cô nương, vậy thì phải gánh vác hậu quả đi!

Muốn đem chuyện lớn biến thành chuyện nhỏ, chuyện nhỏ coi như không có? Không có cửa!

Nàng đã lần tất cả mọi thứ có thể. Kế tiếp, nàng chỉ cần chờ đợi một kết quả là xong.

Cố Tích Cửu ngửa đầu nhìn thoáng qua mặt trăng lưỡi liềm ở trên đỉnh đầu. Thời gian không còn sớm nữa, nàng cũng nên quay về. Thân hình vừa chuyển, tiêu sái biến mất.

Tuy rằng Hoàng Thúc phủ thủ vệ nghiêm ngặt, nhưng Cố Tích Cửu có được một thân công phu Thuần Di, hơn nữa nàng cực kỳ am hiểu hành đạo ban đêm. Vì thế, nàng có thể tự nhiên quay lại Hoàng Thúc phủ, không có bất luận kẻ nào có thể phát hiện ra nàng.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Bởi vì một hồi phong ba điều tra, Cố Tạ Thiên rốt cuộc hồ thẹn với Cố Tích Cửu, dựa vào tâm lý bồi thường, hần đã đáp ứng tất cả mọi yêu cầu mà Cố Tích Cửu đưa ra.

Ví dụ như, cho nàng một toà hoa trạch tĩnh lặng không bị người quấy rầy, cho nàng bốn người thị nữ, bốn vú già làm việc nặng. Sinh hoạt của Cố Tích Cửu rốt cuộc đã giống như một thiên kim tiểu thư.

Lãnh Hương Ngọc nắm giữ sự vụ trong Tướng quân trong phủ đã lâu, trong tám người phái tới tự nhiên có cơ sở ngầm (gián điệp) của Lãnh Hương Ngọc, có trách nhiệm theo dõi nhất cử nhất động của Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu đương nhiên minh bạch điểm này, hơn nữa nàng cũng biết rõ rằng cơ sở ngầm này nằm ở bên trong bốn thị nữ hầu hạ bên người nàng, hơn nữa khẳng định không chỉ là một người.

Nàng là sát thủ, am hiểu nhất chính là xem mặt đoán ý. Tra tìm nội gian đối nàng mà nói quả thực chính là một bữa ăn sáng. Bất quá, nàng chỉ cần dùng một kẻ nhỏ liền khiến cho một thị nữ trong đó lộ ra dấu vết là cơ sở ngầm. Ngay khi thị nữ kia truyền tin tức ra bên ngoài liền bị bắt tại trận.

Cố Tích Cửu cũng không khách khí, sai người đánh thị nữ kia trước mặt mọi khiến nàng ta chết khiếp, không màng đến thị nữ khóc cầu, tìm người môi giới tới và bán thị nữ kia đi.

Bởi vì Cố Tích Cửu có chứng cứ vô cùng xác thực, sau đó lại bầm báo việc này với Cố Tạ Thiên, ngay cả Lãnh Hương Ngọc cũng không thể ngăn trở nàng, chỉ có thể tro mắt nhìn thị nữ kia bị người mang đi.

Cố Tích Cửu đã dùng kế giết gà dọa khỉ, hiệu quả thực sự không tồi, thành công chấn trụ những thị nữ và vú già khác.

Các nàng vốn không phục Cố Tích Cửu, nhưng sau khi trải qua sự việc này, rốt cuộc biết vị Cố Lục tiểu thư ngày thường yếu đuối nguyên lai cũng không hề dễ chọc ——

Mà khi tới thời điểm mấu chốt, Lãnh Hương Ngọc cũng không bảo vệ được các nàng.....

Nếu muốn hoàn toàn thu phục những người này để mình có thể sử dụng, không thể chỉ dựa vào việc giết người.

Cho nên Cố Tích Cửu đặc biệt triệu tập bảy người còn lại, định ra quy tắc thưởng phạt phân minh.

Cũng ngầm ám chỉ thị nữ kia làm gián điệp và bị phát hiện là bởi vì có người âm thầm báo cáo cho nàng, nàng sẽ trọng thưởng vị kia đã tỏ lòng trung thành.....

Sau đó, nàng lại gọi từng người vào trong nhà và thăm vấn riêng bọn họ, có khi là dò hỏi một chút sự tình, có khi chỉ là quan sát các nàng một lát rồi để bọn họ rời đi ——

Bằng cách này, bọn họ cũng không biết ai là người đã được trọng thưởng, mỗi người đều không tránh khỏi cảm thấy bất an, nhất cử nhất động đều để tâm, thập phần cẩn thận.

Cố Tích Cửu thật sự thưởng phạt rất rõ ràng, nếu ai thật sự làm việc cho nàng, nàng lập tức làm trò trọng thưởng trước mặt mọi người.

Trên thực tế, có nhiều gián điệp của Lãnh Hương Ngọc trong đó, nhưng sau khi trải qua một loạt sự tình, những gián điệp khác cũng rất cuộc nhận rõ ai mới là chủ tử các nàng nên nguyện trung thành. Các nàng có đủ dũng khí nói về sứ mệnh mà Lãnh Hương Ngọc giao cho các nàng với Cố Tích Cửu, cũng biểu hiện sự trung thành của mình đối với Cố Tích Cửu.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Tự do

Hai ngày, bất quá chỉ có hai ngày, Cố Tích Cửu đã thu phục hết thấy thị nữ vú già, khiến các nàng trở thành hạ nhân của mình.

Đương nhiên, thời gian ngắn như vậy, Cố Tích Cửu sẽ không coi trọng và tin tưởng các nàng. Tuy nhiên, nàng cũng có thể cam đoan những người này sẽ không bán đứng nàng lần nữa. Hơn nữa, bất luận nàng phân phó các nàng làm gì, các nàng đều sẽ nhất nhất làm theo.

Thí dụ như, trong phòng ngủ chính của nàng, chưa được nàng cho phép, bất luận kẻ nào cũng không được vào.

Những người này thật sự không dám vượt qua giới hạn, chỉ ở trong sân viện hoặc trong phòng khách chờ đợi nàng phân phó.

Ban đêm, Cố Tích Cửu lại dùng thuật Thuần Di đi ra bên ngoài, những người này căn bản cũng không biết. Đương nhiên, hành tung của nàng trong hai ngày này, những người đó càng là không rõ.

Sau khi nàng rời khỏi phủ Đại Hoàng Thúc, Cố Tích Cửu đã lang thang trên phố một vòng, mua những đồ vật nàng cần, lúc này mới chậm rãi trở về.

Khi nàng ra ngoài đã thay đổi nam trang, còn dùng dịch dung, tự nhiên sẽ không có người nhận ra nàng. Nàng cũng rất thích cuộc sống tự do của mình.

Duy nhất không lý tưởng chính là đồ vật nàng cần quá nhiều, mà tiền bạc thì quá ít, khiến nàng lúc tiêu dùng không khỏi có chút bó tay bó chân. Có lẽ nàng nên ngẫm nghĩ đến biện pháp kiếm tiền.....

Bởi vì thân thể bị suy dinh dưỡng mất tính, muối muối họ Lâm dường như rất nhu nhược. Sau lần trở về từ Ninh Võ Sơn gặp mưa, suýt nữa là ngã bệnh nặng. May mắn kiếp trước của nàng rất thành thạo y thuật, thoáng có cảm giác không thích hợp liền lập tức tập thể dục và hồi phục lại mình, còn thuận tay lấy được về từ tiệm thuốc, lúc này cảm lạnh mới không tìm tới cửa.

Hiện tại tuy rằng đã không việc gì, nhưng rốt cuộc nàng cũng không cảm thấy mạnh mẽ, không thể thuận buồm xuôi gió thi triển kinh công.

Nếu muốn hoàn toàn phục hồi thân mình, cần phải có một số dược liệu quý hiếm. Những dược liệu này đều là vật *khả ngộ bất khả cầu**. Đôi khi ngẫu nhiên được tìm thấy ở hội bán đấu giá, hơn nữa mỗi thứ đều có giá trị xa xỉ. Nàng từng âm thầm hỏi thăm qua, tất cả các vật mà nàng cần rẻ nhất cũng mất vạn lượng, nếu muốn thu thập tất cả sáu thứ, ít nhất cũng cần phải có 15 vạn lượng. Chỉ dựa vào tiền tiêu hàng tháng hiện tại của nàng, 30 lượng bạc kia còn lâu mới đủ.....

*Khả ngộ bất khả cầu (可遇不可求): Có thể tìm thấy nhưng không dễ dàng có được (can be discovered but not sought (idiom); one can only come across such things serendipitously) {Dịch: Emily Ton}

Mười lăm vạn lượng, tương đương với thu nhập 5 năm của Tướng quân phủ. Người cha tiện nghi của nàng cho dù hào phóng cũng sẽ không lấy ra nhiều tiền như vậy để điều dưỡng phế tài như nàng. Vì thế, nếu nàng muốn có tiền thì đành phải dựa vào chính bản thân mình.

Nàng đến nơi đây với hai bàn tay trắng, cho tới bây giờ còn chưa có bất luận bằng hữu nào, hiểu biết đối với thế giới này cũng gần giống như da lông, rất nhiều đồ vật cũng không rõ ràng lắm, nhất thời không thể tìm thấy con đường kiếm tiền.

Nơi này dù sao cũng là kinh thành, tuy rằng đã là đêm tối, nhưng dòng người trên đường cái vẫn qua lại như nước, gọi mua, rao hàng, thập phần náo nhiệt.

Cố Tích Cửu đi theo dòng người, bất tri bất giác đã đến trước một nhà bán đấu giá.

Đây là nhà bán đấu giá lớn nhất kinh thành, ba cửa vào và ba cửa ra, lầu các nguy nga, phía trên cửa của lầu ba được khảm ba chữ bằng vàng rồng rất to: *****, đèn lồng trước cửa chiếu xuống rạng rỡ.

*Những dấu ***** là từ bản gốc:...三层门楼上有三个纯金镶嵌的大字:*****. Tuy nhiên, theo Editor hiểu thì đó là ba chữ Nhất Phẩm Lôu (tên của nhà đấu giá)

Giờ phút này, ngọn đèn dầu trong Nhất Phẩm Lôu đều sáng rõ ràng, hiển nhiên là có hội đấu giá đang được tiến hành.

Cố Tích Cửu vốn dĩ muốn đi vào nhìn một cái, nhìn xem có thể tìm được cơ hội để kiếm tiền hay không. Tuy nhiên, nàng không nghĩ rằng nàng vừa mới bước đi về phía cửa đã bị đứa bé giữ cửa ăn mặc cẩm y hoa phục ngăn lại.

Hôm nay Cố Tích Cửu ra cửa chỉ mặc một chiếc áo choàng tầm thường, thuật dịch dung của nàng không tồi. Vì để che lấp khối bớt trên trán, nàng đã biến khuôn mặt thành màu đen. Hơn nữa, cái đầu thấp bé, nhìn qua giống như một tiểu thôn nữ mới 11-12 tuổi.

Bốn đồng tử trông trước cửa Nhất Phẩm Lôu, bất kỳ người nào, dù là ăn mặc hay là dung mạo đều có thể ném Cố Tích Cửu qua tám con phố!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Tiểu gia ta nháo sự nơi nào

Cho nên, khi Cố Tích Cửu vừa mới đi lên phía trước, đã bị một đứa bé giữ cửa đuổi tay ra ngăn lại. Đứa bé giữ cửa có một bộ mặt tuần tú, nhưng lỗ mũi lại bị đảo lộn, phát tay xua đuổi Cố Tích Cửu giống như xua đuổi ruồi bọ: "Đi, đi, nơi này không phải là nơi mà tiểu tử sống nơi thôn dã như ngươi có thể tới, tránh một bên đi! Đừng làm bẩn nơi này!"

Có thể làm việc ở một nơi như Nhất Phẩm Lôu, cho dù là đồng tử trông cửa cũng có công phu không thể coi thường. Mỗi một người đều có thân thủ rất cao, mười mấy tráng hán cũng đều không thể tiếp cận.

Đồng tử gác cửa cho rằng có thể đẩy Cố Tích Cửu bay ra. Nhưng không nghĩ rằng đối phương chỉ là nghiêng nhẹ một bước, cú đẩy này của hán cư nhiên rơi vào khoảng không. Cánh tay hán xẹt qua ống tay áo của đối phương. Ngón tay hán không biết chạm vào cái gì, đau đớn xuyên tim.

Hán vội vàng cúi đầu xem xét ngón tay, ngón tay vẫn trắng mềm, không hề có một điểm màu đỏ. Cũng không nhìn ra được có gì không ổn.

Nhưng xương cốt trong ngón tay lại giống như đã bị một cây ngân châm đâm vào, chẳng những đau ở đầu ngón tay, toàn bộ xung quanh cánh tay đều đau, đau nhức đến nỗi muốn chết.

Hán nhin không được ngẩng đầu gầm lên: "Ngươi, tên tiểu tử hoang dã, đã dùng yêu thuật gì ám toán tiểu thiếu gia?!"

Cố Tích Cửu phảng phất giống như vẫn đứng tại chỗ, nhướn mày nói: "Yêu thuật gì? Rõ ràng là ngươi đã đẩy ta, ta thậm chí cũng không đánh trả, làm thế nào có thể thi triển yêu thuật gì?"

Đồng tử này quá đáng giận, nàng bắt quá chỉ là người vô tội qua đường, hán ra tay liền nặng như vậy!

Hôm nay may mắn là nàng, nếu như đây là một hài tử bình thường, chỉ sợ một đẩy này có thể đã bị đẩy bay xa ba trượng, ngã đau chết khiếp!

Cho nên vừa rồi, sau khi nàng nhẹ nhàng né tránh liền thuận thế hạ Đông Thống Tán (疼痛散) cho tên đồng tử. Tuy rằng sẽ không lấy mạng hán, nhưng sẽ khiến hán đau đớn nửa canh giờ (1h), xem như giáo huấn cho một tên mất chó xem người như hán.

Đồng tử kia đau đến nỗi hận không thể bầm vằm cánh tay. Những đồng tử khác vừa nhìn thấy cũng xúm lại đây. Nhìn thấy mồ hôi của hán cuộn cuộn rơi đầy đầu, trên ngón tay lại không thể nhìn ra cái gì.

Một đồng tử trong đó muốn cầm tay hán lên để cẩn thận nhìn xem một cái, không ngờ vừa mới chạm vào cổ tay hán, hán ngay lập tức cả kinh phui tay: "Đau, đau! Có châm, có châm....."

Mọi người mở to hai mắt, cũng không thể nhìn ra châm kia rốt cuộc ở nơi nào.

"Các hạ là ai? Vì sao tới đây nháo sự?" Một đồng tử trong đó trưởng thành hơn, mở miệng hỏi Cố Tích Cửu, những đồng tử khác không tiếng động tản ra, tạo thành một hình tam giác vây quanh Cố Tích Cửu ở giữa.

Cố Tích Cửu vẫn đứng tại chỗ như cũ, búng búng ống tay áo, nhàn nhạt mở miệng: "Tiểu gia ta nháo sự nơi nào? Nếu đã là nhà đấu giá, nên chấp nhận khách tám phương, vì sao lại xua đuổi ta?"

Đồng tử kia không nói hai lời, vươn tay: "Thì ra ngươi là khách nhân tới tham gia hội bán đấu giá, vậy thì tốt, mời đưa thẻ hội viên ra đây!"

Nhà đấu giá nho nhỏ mà cũng yêu cầu thẻ hội viên? Không nghĩ tới, thẻ hội viên VIP ở thời hiện đại cũng được thịnh hành tại nơi này.....

Cố Tích Cửu tự nhiên là không có thể hội viên, nàng thăm thờ dài tức giận. Xem ra nếu muốn đi vào nhìn náo nhiệt một cái, cần phải nghĩ đến biện pháp khác.

Nàng đang muốn trả lời không có, bỗng nhiên bên cạnh có một bàn tay như ngọc duỗi qua. Trong lòng bàn tay nằm yên một cái thẻ ngọc phi thúy, theo đó là giọng nói trong trẻo vang lên: "Thẻ hội viên của hắc ở chỗ này."

Cố Tích Cửu nhìn theo ống tay áo nguyệt bạch, nhìn thấy chính là gương mặt tuyệt sắc khuynh thành của Dung Triệt. Ngay cả khi hắc đứng ở bên cạnh người nàng, một thân áo gấm nguyệt bạch giống như đang phản chiếu ánh trắng. Trong đôi mắt hoa đào của hắc hình như cũng lưu chuyển những ánh sáng mờ nhạt. Hắc đứng ở nơi đó cười như không cười, khiến đèn lồng lồng lầy phía sau cũng mất đi màu sắc.

Hiển nhiên hắc là khách quen nơi này, bốn gã đồng tử một khắc kia khi nhìn đến hắc, tất cả đều quý xuống: "Tham kiến Bát Vương gia."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Đây là tình huống gì?!

Dung Triệt vẫy vẫy tay, ra hiệu cho bọn họ đứng dậy, lại quơ quơ tấm thẻ phi thúy trong tay, cười ôn tồn lễ độ: "Bốn vị, tấm thẻ hội viên này của bốn vương có thể cho phép hai người chúng ta đi vào hay không?"

Bốn gã đồng tử nào dám nói gì khác. Liên thanh nói: "Tất nhiên có thể, tất nhiên có thể! Mời hai vị."

Cố Tích Cửu gần như sờ sờ mặt mình, vị Bát Vương gia này vì sao lại giúp nàng? Chẳng lẽ đã nhận ra nàng?

Không thể chứ?! Nàng rất tin tưởng với thuật dịch dung của mình, sau khi dịch dung ngay cả mẹ ruột hay là lão cha cũng chưa chắc có thể nhận ra. Bát Vương gia bất quá cũng chỉ gặp qua mặt nàng một lần, cũng không tính là quen thuộc, không có khả năng nhận ra nàng!

Nàng hơi ngáy người, cổ tay bỗng nhiên căng thẳng, đã bị người nắm lấy: "Tiểu huynh đệ, đi thôi, chúng ta đi vào."

Bởi vì kiếp trước nàng vốn là sát thủ, tâm phòng bị của nàng không phải nặng bình thường, theo bản năng luôn duy trì khoảng cách an toàn với người khác ba thước trở lên. Giờ phút này cổ tay chợt bị người nắm lấy, nàng theo bản năng xoay bàn tay một bên, xoắn lại một vòng, cổ tay linh hoạt như cá, đã tự tron tuột ra khỏi bàn tay Dung Triệt.

Ngay sau khi gây ra hành động này, nàng mới cảm thấy thần kinh mình có chút hơi quá nhạy cảm. Đối phương thật sự chỉ nắm cổ tay nàng mà thôi, cũng không phải muốn chế trụ gân mạch nàng. Nàng ho nhẹ một tiếng, vẫy tay áo lại và nói: "Vây thảo dân vào trước." Bước nhanh đi vào.

Dung Triệt nhìn nhìn bàn tay trống trơn, trong mắt hiện lên một tia hứng thú, ngay sau đó cũng tiêu dao đi vào.

Bốn gã đồng tử nhìn xem lại há to miệng!

Bát Vương gia luôn có thói ở sạch, cao quý như mây trên bầu trời, cứ nhiên chủ động nắm một tiểu hắc tử!

Mà tiểu hắc tử này cứ nhiên không biết điều đã hất tay của Bát Vương gia ra! Vị Bát Vương gia cứ nhiên cũng không có ý bực tức, đây là tình huống gì?! Hoá tình đâm vào địa cầu sao?! (*sao hóa đâm vào trái đất*)

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Dưới hào quang của vị Bát Vương gia, Cố Tích Cửu không những đã đi thẳng một đường vào nhà đấu giá, còn được tiếp đãi rất long trọng.

Cả hai người đều được hai gã sai vặt thanh tú dẫn đường tiến vào trong một gian phòng dành cho khách quý thanh lịch và sang trọng. Nội thất bài trí trong nhà đều rất tinh xảo, bất luận là án ki hay là bàn ghế bình phong, đều được bày biện rất trang nhã.

Sau khi ngồi ở án ki, xuyên thấu qua màn ngọc trai nơi cửa sổ, vừa lúc có thể nhìn đến toàn cảnh trên đài bán đấu giá cách đó không xa.

Trên án ki bày một số trái cây phổ biến và điểm tâm, trong phòng tràn ngập hương quả nhẹ nhàng, sâu kín nhàn nhạt, giống như đang đặt mình bên trong một khu vườn trái cây với không khí trong lành.

Cố Tích Cửu đánh giá bố trí trong phòng một chút, lập tức có thể đoán ra gian phòng này hẳn là chuyên dùng để tiếp khách quý. Nàng lại đi đến cửa sổ nhìn về bốn phía.

Nơi nàng đang ngồi là lầu hai, đài bán đấu giá nằm ở lầu một, xung quanh có một số chỗ ngồi bao quanh. Hàng chục người đang ngồi trên ghế, tuy rằng nét mặt đều khác nhau, nhưng nhìn qua trang phục đều là xuất thân hào quý.

Trên lầu hai, có 16 gian phòng xung quanh đài đầu giá.

Từ góc độ của Cổ Tích Cừu, vừa lúc có thể nhìn thấy cửa sổ hình tròn của các phòng. Mỗi một gian phòng, phía trên cửa sổ đều có treo rèm ngọc trai, ngọc trai lấp lánh dưới ánh nến chiếu rọi, khiến người không thể nhìn rõ bên trong là nhân vật nào.

Bất quá, phía sau bức rèm che của 16 gian phòng đều lộ ra ánh nến nhu hòa, còn có bóng người hơi đông đưa, hẳn là đều có mặt khác khách quý ở đó.

Ánh mắt nàng lại nâng về phía trước, dừng ở trên lầu ba.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Chỉ là tới đi dạo nhìn xem

Trên lầu ba chỉ có bốn phòng, phòng đều to rộng gấp đôi lầu hai, cửa sổ là loại cửa lớn đến sát mặt đất, phía trên ngọc trai được dùng cho mảnh cửa đều lớn như trứng bò câu, một khi lung lay, lưu chuyển giống như thiên hà.

Bốn gian phòng phía sau cửa sổ đều tối, hiển nhiên đều không có người ở đó.

Bát Vương gia có thân phận hiển quý như vậy cũng chỉ được an bài ở lầu hai, vậy thì bốn gian phòng ở trên lầu ba lại là chuẩn bị cho thần thánh phương nào?

Cổ Tích Cừu đang suy đoán trong lòng, phía sau đã vang lên giọng nói của Dung Triệt, hẳn tựa hồ đã đoán được nghi hoặc của nàng: "Những phòng ở lầu hai là chuẩn bị cho vương tôn công tử hoàng tộc, lầu ba còn lại là chuẩn bị cho bệ hạ và trưởng lão trở lên của ba đại giáo phái."

Trong lòng Cổ Tích Cừu vừa động. Cuối cùng, nàng đã từng nghe nói qua về ba đại giáo phái.

Trên đại lục này, dùng võ vi tôn, cũng không chỉ có hoàng đế tối cao là người thống trị duy nhất, ít nhất thân phận tông chủ của ba đại giáo phái có thể so sánh cùng với thân phận của hoàng đế.

Ba đại giáo phái đó là: Thiên Vấn Tông (天问宗), Cửu Tinh Tông (九星宗) và Âm Dương Tông (阴阳宗).

Ba đại giáo phái phân tán ở trong ba quốc gia, đệ tử môn hạ đều có hàng vạn, tuy rằng phương pháp tu luyện khác nhau, nhưng công phu của mỗi một tông phái đều là không thể tưởng tượng được, quý thần đều khiếp sợ.

Tất cả những công phu cao thâm trên đại lục này đều chỉ có thể tu luyện trong ba tông phái. Trong cả ba nước, bất luận là vương công quý tộc hay là bá tánh bình dân, đều tự hào nếu có thể bái nhập làm môn hạ của ba đại tông phái.

Tuy rằng tam ba đại tông phái mỗi năm đều tuyển nhận đệ tử mới, nhưng lựa chọn môn đồ luôn luôn cực kỳ nghiêm khắc, chỉ chấp nhận những thiên tài có linh căn thượng phẩm. Còn phải trải qua vô số khảo thí.

Mỗi năm, sau khi đã trải qua tầng tầng đào thải và sàng chọn, cũng chỉ có hơn chục người có thể gia nhập vào ba đại tông phái mà thôi.

Bất cứ một đệ tử nào của ba đại tông phái, đều sẽ được đón tiếp long trọng, huống chi là một thế hệ tông chủ?

Bọn họ bất luận đến một quốc gia nào cũng đều sẽ nhận được đãi ngộ giống như quốc quân.

Tông chủ của ba đại tông phái đã tu luyện giống như thần tiên, sẽ không dễ dàng xuất hiện.

Mỗi khi xảy ra sự kiện quan trọng, tất cả bọn họ đều sẽ phái thủ tịch đệ tử đích truyền tiến đến. Những đệ tử này ở trong tông môn đều có thân phận trưởng lão trở lên, hơn nữa đều sẽ nắm giữ lệnh bài của tông chủ, giống như tông chủ đích thân tới. Vì vậy, các quốc gia khi tiếp đãi những người này tự nhiên đều là rất long trọng.

Mỗi quốc gia đều sẽ bố trí dịch quán riêng cho bọn họ, từ lầu riêng, ngay cả trong nhà đầu giá cũng có một vị trí đặc biệt dành riêng cho bọn họ.

Cổ Tích Cừu ngẩng đầu nhìn xem vị trí trên lầu ba, thăm thò dài một hơi, với thân phận hiện tại của nàng, cũng chỉ có tư cách ngồi dưới lầu một mà thôi, khoảng cách với lầu ba bất quá chỉ có hai tầng lầu, lại khác nhau như trời và đất.....

Xem ra tông chủ giáo phái ở nơi này tương đương với Giáo Hoàng nước ngoài trong thời đại trước của nàng. Bọn họ dường như bình đẳng giống như hoàng đế, nhưng quyền lực và uy tín còn lớn hơn so với hoàng đế.

"Tiểu huynh đệ, ngươi đến nơi này là muốn mua vật gì?" Dung Triệt đang tự mình pha trà nơi đó, động tác của hắn thanh thản như nước chảy mây trôi,

nhất cử nhất động lại có một loại phong lưu ưu nhã của cao môn Ngụy Tấn.

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn hần, nàng đã từng đọc nhiều biết rộng, có thể nhìn ra Dung Triệt cũng là một vị cao thủ trà đạo, tài nghệ này chỉ sợ còn cao hơn so với bạn trai cũ Long Tích của nàng.....

Ánh mắt nàng tối sầm lại, *người kia không đáng để nàng nhớ tới!*

Áp xuống bức bội mặc danh dáng lên trong lòng, nàng ngáp một cái: "Tiểu tử chỉ là tới đây đi dạo nhìn xem, học hỏi thêm kiến thức."

Lúc này, hội đấu giá dưới lầu đã bắt đầu, Cố Tích Cửu dựa vào cửa sổ nhìn một hồi, trong lòng thầm thở dài một hơi. Những vật có thể đem đến bán đấu giá ở chỗ này quả nhiên đều là tinh phẩm, tất cả đều được bán đấu giá từ mức thấp tới cao. Mà nàng bị quan phát hiện ra rằng, tiền bạc trên người nàng ngay cả vật rẻ nhất cũng mua không nổi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Thăm dò

Cũng may mục đích của nàng tới nơi này chỉ là để có được một số kiến thức.

Rất cuộc, mặc dù nàng có ký ức của nguyên chủ, nhưng vì ngày thường nguyên chủ không thường xuyên ra khỏi đại môn, chỉ muốn ở trong nhà. Do đó, kiến thức thật sự rất hạn chế, có thể nói là thiếu thốn đáng sợ.

Mà thời đại này, thư tịch (sách) vẫn chưa được phổ cập, thật vất vả lắm mới tìm thấy được mấy quyển, cổ tình ký tự phía trên đều là chữ phồn thể, hàng dọc không nói, còn không có dấu chấm câu, khiến nàng vừa mới đọc được vài trang thì đã thấy đau cả đầu --

Đọc sách không bằng thực hành, tốt nhất nàng vẫn nên tự nhìn thấy bằng chính mắt mình.

"Tiểu huynh đệ quả nhiên rất hiếu học, tới, uống chén trà để xoa dịu cổ họng." Dung Triệt bắn ra nơi đầu ngón tay, một ly trà lập tức bay đến trong tầm tay Cố Tích Cửu --

Cố Tích Cửu giờ tay, ly trà vừa chuyển liền xoay tròn ở trong lòng bàn tay nàng: "Tạ Vương gia ban trà." Uống một hơi cạn sạch.

Ánh mắt Dung Triệt bắt chợt hơi lóe, vừa rồi hần đã kín đáo sử dụng ba thành linh lực trong một ly trà kia, nếu như người không có linh lực ngang bằng với hần căn bản sẽ không thể tiếp được. Tiểu hắc tử trước mắt này cư nhiên nhẹ nhàng băng quơ tiếp nhận như vậy --

Càng kỳ dị hơn chính là, hần cư nhiên không thể nhìn thấy, rốt cuộc hần ta đã dùng linh lực tiếp được như thế nào.

Hần không phải là người thích xen vào việc của người khác, cũng không phải là người lo lắng và thích ôm những chuyện bất công của người trong thiên hạ.

Hần sờ dĩ bỏ qua tôn quý mang theo Cố Tích Cửu tiến vào, là bởi vì vừa rồi hần phát hiện ra, chiêu thức mà tiểu tử kia dùng để chống lại đồng tử trông cửa, phẳng phát mờ hồ giống như chiêu thức mà Cố Tích Cửu đã từng sử dụng qua --

Hần sinh lòng nghi ngờ, lúc này mới mang hần ta tiến vào.

Vừa rồi hần mượn cơ hội nắm tay muốn dò xét niệm lực của tiểu tử kia, nhưng không ngờ rằng hần ta lại tùy tay hất tay hần ra, khiến hần không thể kiểm tra sâu cạn của hần ta.....

Thuật dịch dung của Cố Tích Cửu thật sự quá cao thâm, đừng nói vết bớt kia đã hoàn toàn bị che dấu, ngay cả thân hình cũng hoàn toàn thay đổi.

Khuôn mặt hoàn toàn khác hần với Cố Tích Cửu sau khi dịch dung, cho dù Dung Triệt cẩn thận quan sát đánh giá cũng không thể nào nhận ra --

Hần ta rốt cuộc có phải là nàng hay không?

Dung Triệt lại rót một ly trà, một lần nữa lại bắn nó về phía nàng: "Đối với trà ngon trước mặt, phải từ từ thưởng thức. Ngươi một ngụm liền cạn như vậy, không thể nào thưởng thức nó được."

Màu xanh nhạt trong chén trà chậm rãi chuyển động ở trong không trung, nhưng bên trong không hề có chút gọn sóng, trên chén trà dường như được bao quanh bởi một luồng ánh sáng ngũ sắc nhàn nhạt. Lần này hần đã dùng tới năm thành linh lực --

Ở Phi Tinh Quốc, có rất ít người có thể tiếp nhận những vật mà hần bắn ra khi dùng đến năm thành linh lực, thậm chí là vị nhân tài mới xuất hiện Dung Ngôn cũng không thể tiếp được.

Cố Tích Cửu cau mày, tuy rằng nàng chưa hiểu lắm về các loại linh lực phát ra ánh sáng, nhưng nhìn xem tốc độ và tư thế của chén trà liền biết không hề dễ tiếp --

Nếu nàng đón đỡ, chắc chắn sẽ không thể tiếp được.

Đột nhiên nàng có một ý tưởng, dưới chân bước sai một nhịp, triển khai Lăng Ba Vi Bộ (凌波微步), nhẹ nhàng đón lấy chén trà bên cạnh, miệng nhỏ nhấp ở mặt trên chén trà, uống một ngụm: "Quả nhiên là trà ngon!"

Bước chân sai một bước, lại đuổi kịp tốc độ của chén trà, uống lên một ngụm thứ hai: "Hương vị ngọt ngào."

Thân hình lại chuyển một cái, uống lên một ngụm cuối cùng, giờ phút này thế tiến của cái chén lao về phía trước đã hết, Cố Tích Cửu thừa cơ lại bắn ra một lông tay, rút cuộc bắn cái chén kia bay trở về: "Đa tạ Vương gia."

Đôi mắt Dung Triệt sáng lên, tiếp được cái chén, khen ngợi: "Bộ Bộ pháp của tiểu huynh đệ thực sự là quý thần khó lường, tiểu Vương bội phục!"

Cố Tích Cửu nói: "Đa tạ vương gia khen ngợi." Bộ Bộ pháp này của nàng chính là đến từ một thế gia cổ võ, ngay cả khi không có nội lực cũng có thể thi triển, thật sự là một pháp môn chạy trốn rất tốt.

"Tiểu huynh đệ, công phu rất tốt! Không biết tiểu huynh đệ đến từ sư môn nào?" Một đôi mắt như ngập trong ánh trắng của Dung Triệt cô đọng lại ở trên người nàng.

Hắn rất tinh thông đối với võ học, rất hiểu biết về các môn công phu của các phái.

Người bình thường chỉ cần ra mấy chiêu là hắn có thể nhận ra đôi phương thuộc sư môn nào, nhưng thân pháp của Cố Tích Cửu như vậy, từ trước tới nay hắn lại chưa từng thấy qua!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Hắn thực sự bị cự tuyệt!

Cố Tích Cửu đứng ở phía trước cửa sổ mỉm cười mơ hồ. Sau đó, tự mình cầm lên một trái cây màu đỏ trước bàn: "Loại quả này hương vị không tồi, ta có thể ăn nó là được, hà tất cần phải truy vấn về nguồn gốc xuất xứ của nó? Người nói có đúng hay không, Bất điện hạ?"

Trong một khoảnh khắc Dung Triệt cứng lại, lời này của Cố Tích Cửu rõ ràng là có ý không muốn người truy vấn về lai lịch thân phận mình. Trên Giang hồ, cũng có rất nhiều người hành tẩu đều không muốn người khác biết về thân phận mình.....

Hắn lại liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu một cái, nàng đứng ở nơi đó, tuy rằng cái đầu lùn lùn, giống như một đứa trẻ, dung mạo cũng không có gì đáng chú ý, nhưng rất bình tĩnh, có một loại khí khái giống như một vực sâu có thể nhiếp người. Cả người giống như một thanh kiếm tuyệt thế nổi danh được giấu ở trong vỏ kiếm, nhìn như bình thường nhưng lại mang theo sắc nhọn khiến người khiếp sợ, khiến người không dám khinh thường.

Dung Triệt mỉm cười: "Tiểu huynh đệ nói rất đúng! Là Dung mỗ đường đột. Bất quá Dung mỗ rất muốn kết giao bằng hữu với người, không biết có được vinh hạnh này hay không?"

Cố Tích Cửu bùng lên một chén trà, thực sự dứt khoát cự tuyệt: "Không thể!"

"A?" Dung Triệt choáng váng.

Bị cự tuyệt! Hắn thực sự đã bị cự tuyệt!

Hắn nhìn qua có vẻ tươi cười dễ chịu, nhưng không thân cận với mọi người, cũng không dễ dàng kết giao cùng người. Hôm nay, hắn khó có được một hồi tâm huyết dâng trào, muốn chủ động, nhưng thực sự đã bị cự tuyệt!

Dung Triệt tức giận một lúc, không nhịn được gờ tay sờ sờ cái mũi, đang rất buồn bực nhưng rồi lại có chút buồn cười, còn có chút mới lạ: "Vì sao? Tiểu huynh đệ cảm thấy bổn Vương không xứng trở thành bằng hữu với người?"

Giọng nói của Cố Tích Cửu nhàn nhạt: "Bằng hữu là bằng hành động, không phải chỉ bằng lời nói. Bằng hữu nhấn mạnh ở sự đối xử chân thành, cùng sống cùng chết! Ta và Vương gia bất quá chỉ vừa mới quen biết nhau, ta cũng không hiểu biết về Vương gia, làm sao Vương gia hiểu biết về ta? Hai người không hề quen thuộc nói một câu chúng ta hãy là bằng hữu thì chính là bằng hữu hay sao? Thậm chí nếu ta đáp ứng với Vương gia, vậy đó bất quá cũng chỉ là xã giao hời hợt mà thôi. Không thật sự được coi là bằng hữu."

Dung Triệt: "....." Luận điệu này cũng thật là mới lạ, nhưng không sai một từ! Thật sự rất sắc bén!

Hắn vốn chỉ có chút tò mò đối với nàng, muốn hiểu nhiều hơn một chút, cho nên mới nói ra như vậy, thời điểm khi đang nói ra lời nói kia, hắn thậm chí có hạ thấp tôn quý của mình.

Nhưng hiện tại nghe thấy Cổ Tích Cửu vừa nói như thế, lại có một sự kính trọng đối với nàng.

Hắn nổi lên ý niệm kết giao chân chính, trong đôi mắt có một sự quyết tâm nhất định: "Tiểu huynh đệ nói rất đúng, bất quá bổn Vương tin rằng sau này chúng ta sẽ trở thành bằng hữu!"

Cổ Tích Cửu nhẹ nhàng cười cười, không nói gì.

Trong thế giới sát thủ hắc ám không có bằng hữu. Nếu có cũng chỉ là khách hàng, người bị giết và người quen biết xã giao.....

Nàng đã từng xem một người trở thành bằng hữu chân chính, có thể vượt qua nước sôi lửa bỏng vì hắn, thậm chí còn muốn gả cho hắn, kết quả là bị người nọ hung hăng đâm một đao! Mong tính hồn tiêu.....

Thân ảnh Long Tích chợt loé qua ở trong đầu, khóe môi nàng nhợt nhạt nhếch lên, bung chén trà trên bàn uống một hơi cạn sạch.

Sát thủ Cổ Tích Cửu đã chết, một đời này nàng muốn hoàn toàn sống vì chính bản thân mình, sẽ không để bất luận kẻ nào trở thành gánh nặng trong lòng nàng --

Nàng trầm ngâm dựa vào tay vịn, phía dưới lại có chút động tĩnh, dường như lại có quý nhân tới. Nàng nhìn xuống phía dưới, đôi mắt nhú lại!

Ba người mới tiến vào chính là một nam hai nữ.

Ba vị này Cổ Tích Cửu đều biết, đúng là vị hôn phu tiện nghi Dung Ngôn của nàng cùng với hai tỷ muội Cổ Thiên Tinh và Cổ Thiên Y.

Sự kết hợp của tuần nam mỹ nữ luôn luôn sáng mắt, ba người này vừa tiến đến lập tức hấp dẫn hơn phân nửa ánh mắt của mọi người.

Dung Ngôn thuộc loại gà cồ bỗng nhiên biến thành phượng hoàng, mấy ngày nay đều rất nổi bật, an vị ở lầu một có hơn phân nửa là đại quan và quý nhân đều quen biết hắn, tất cả đều đứng dậy sôi nổi hàn huyên cùng hắn.

Trên khuôn mặt tuần tú của Dung Ngôn hình như vốn có chút âm trầm lo lắng, giờ phút này được mọi người nịnh bợ hàn huyên, mặt mày hắn cũng giãn mở ra, có vài phần đặc ý như gió mùa xuân. Tỷ muội Cổ thị một trái một phải đi theo bên người hắn, cũng cảm thấy rất vinh dự.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Vương gia có phải đã nhớ lầm người hay không?

"Thật sự là một sự trùng hợp, bọn họ cũng tới đây. Mấy ngày hôm trước chúng ta vừa mới gặp bọn họ, hiện giờ lại gặp." Dung Triệt đi đến bên cạnh người nàng, sóng vai đứng cùng với Cổ Tích Cửu, một bàn tay tựa như có ý lại tựa như vô tình đáp ở trên vai nàng.

Hắn rất gần bên người Cổ Tích Cửu, đến nỗi nàng có thể ngửi thấy một mùi hương lan nhàn nhạt.

Cổ Tích Cửu hơi nghiêng người một bên, tay Dung Triệt vịn vào không khí.

"Vương gia có phải đã nhớ lầm người hay không? Khi nào thì ta và Vương gia cùng gặp qua bọn họ?" Cổ Tích Cửu nhướn mày, vẻ mặt không thể hiểu được.

Dung Triệt vốn có chút hoài nghi đối với Cổ Tích Cửu, cho nên mới có ý định bắt ngờ kiểm tra.

Giờ phút này thấy Cổ Tích Cửu nói như vậy, trong lòng âm thầm cân nhắc, *xem ra vị tiểu huynh đệ trước mắt này xác thật không phải là tiểu thư Cổ phi Cổ Tích Cửu.....*

Hắn thu hồi tay, phong lưu cười: "Nga, là bổn vương đã nhớ lầm người, tiểu huynh đệ chớ trách. Tiểu huynh đệ có thể nhận ra ba người này?"

Cổ Tích Cửu nửa dựa người, lười biếng nói: "Nhận ra được, Thập Nhị vương gia sao, hắn thường hay xuất đầu lộ diện, ta đã từng gặp qua hắn vài lần trước đó."

Những gì nàng nói chính là tình hình thực tế, Dung Triệt cũng không thể tìm thấy bất cứ sơ hở gì từ nàng, nghi ngờ trong lòng bỗng nhiên biến mất.

"Tiểu huynh đệ, tên người là gì? Điều này có thể nói cho ta biết không?"

"Nhậm Mạc Sanh (任莫笙)." Cố Tích Cửu nói ra biệt danh khi làm sát thủ của nàng.

Mạc Sanh*, xa lạ —— đôi bất luận kẻ nào cũng đều xa lạ, phảng phất là người tự do và không thuộc về thế giới này.

*Mạc sanh (莫笙) là từ có phát âm giống như Mạc sanh = xa lạ (陌生) theo tiếng quan thoại.

"Một cái tên rất mới mẻ nhưng cũng rất lịch sự tao nhã, hơn nữa cũng rất phù hợp với tiểu huynh đệ."

Sau khi hai người nói chuyện một lát, phía dưới Dung Ngôn đã mang theo hai nữ tử đi lên lầu hai, bởi vì lầu hai đều là những căn phòng độc lập, cho nên ba người kia cũng không nhìn thấy Dung Triệt và Cố Tích Cửu, bọn họ được tiểu nhị an bài ở trong một căn phòng khác.

Hai nữ tử kia tựa hồ không hài lòng với căn phòng, lăm bắm phản nản không đủ lớn và không đủ tinh xảo, không phù hợp với thân phận hoàng tử đang được sủng ái hiện tại của Dung Ngôn.

Khi Cố Tích Cửu vừa đi lên, nàng đã gần như quan sát hết bố cục nơi này, giờ phút này trong lòng đã hiểu rõ.

Nàng biết kích thước của các phòng trên lầu hai cũng không giống nhau, có lớn có bé. Căn phòng hiện tại nàng đang ở đây thuộc về tầng lớp trung đẳng vì thế không lớn cũng không nhỏ. Tuy nhiên, căn phòng lầu hai mà Dung Ngôn vừa mới tiến vào đúng là thuộc hàng hạ đẳng, tuy rằng không phải là nhỏ nhất, nhưng cũng không sai biệt lắm.

Nghe những lời phản nản bất mãn của hai nữ tử Cố thị, Cố Tích Cửu biết Dung Ngôn từng tới nơi này và đều ở trong căn phòng nhỏ nhất, nhưng hôm nay là lần đầu tiên kể từ sau khi hắn nhận được sủng ái mới đến nơi đây, vì thế được tiểu nhị an bài cho hắn một phòng lớn hơn một chút.

Tuy rằng thân phận đã được nâng lên, nhưng rõ ràng vẫn chưa đạt được mong muốn của hai nữ tử, giọng nói thâm càng lúc càng lớn.

Cố Thiên Tinh còn tốt hơn một chút, tâm kế thâm sâu hơn, giọng nói vẫn luôn nhỏ nhẹ, chỉ ngẫu nhiên không lạnh không nhạt mà thêm mắm thêm muối một câu, đều gài đúng chỗ ngứa và khơi mào bức tức của người khác.

Nhưng Ngũ tỷ Cố Thiên Y của nàng ta lại tương đối kiêu ngạo chua ngoa, giọng điệu nói ra nghe như thô bạo và khá khắc nghiệt.

Cố Tích Cửu vốn không muốn nghe những lời vô nghĩa của các nàng, nhưng trong lúc vô ý vẫn nghe được toàn bộ quá trình. Khóe môi nhợt nhạt của nàng nhếch lên, nhà đấu giá này vừa nhìn thì chính là nơi ngoạ hổ tàng long, nhưng bên trong cũng ẩn dấu không biết bao nhiêu nhân vật lớn. Dung Ngôn này vừa mới đắc thế đã cao điệu nơi đây như vậy, cũng không sợ một phen làm ra vẻ này sẽ khiến người khác nắm bắt được nhược điểm——

Một ý niệm còn chưa hoàn thành, bỗng nhiên nghe thấy một giọng nói vang lên: "Lão Thập Nhị, người có ngại phòng nhỏ hay không? Đổi phòng với bốn cung thì như thế nào?" Giọng nói nhẹ nhàng như mang theo se lạnh đầu đông, giống như đá lạnh chảy qua trong tim mọi người.

Trong lòng Cố Tích Cửu hơi sốc!

Bốn cung? Chẳng lẽ là Thái Tử điện hạ?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 37: Nàng không muốn cống cái nôi này!

Cố Tích Cửu nhìn lên theo hướng phát ra giọng nói, mơ hồ nhìn thấy một nam tử trẻ tuổi đang ngồi phía sau bức rèm che ở trong phòng lớn nhất phía trên lầu hai, theo giọng nói rơi xuống, rèm ngọc trước mặt hắn được cuốn lên, lộ ra chân dung của hắn.

Không thể không nói ghen của Dung gia rất cường đại, hoàng tử Dung gia từng người từng người một đều rất tuấn mỹ.

Vị trước mắt này nhìn qua khoảng hai mươi tuổi, dung mạo có vài phần giống Dung Triệt, nhưng sự quyến rũ dịu dàng lại khác với Dung Triệt. Hắn có một loại tuấn mỹ sắc nét và rất trầm tĩnh. Mặc một thân áo bào màu đen có thêu giao long phía trên, tuy rằng hắn không làm gì cả, nhưng trên người mơ hồ có một loại khí tràng, khí tràng của thượng vị giả.

Bên kia, Dung Ngôn sau khi sững sốt một lúc, lập tức nhanh chóng bước tới bên ngoài gian phòng người kia, quỳ lạy hành lễ: "Tham kiến Thái tử ca ca! Ngu đệ không biết điện hạ tới đây, không thể tham kiến đúng lúc, có tội có tội....."

Vị Thái tử kia không có ý để hắn đứng dậy, giọng nói cũng lạnh nhạt: "Tây Vương gia không cần vội, bốn cung đang chuẩn bị chỗ ngồi cho người đằng kia....."

Dung Ngôn đã bị sốc, liền tiếp nói "không dám, không dám", sau đó vẫn tiếp tục nói vài câu cáo tội, nhận lỗi với Thái tử.

Trong khi nói chuyện, hai nữ tử Cố thị rốt cuộc cũng vội vàng đi tới, hành lễ tham kiến Thái tử.

Thái tử Dung Già La nhất thời không lên tiếng, Dung Ngôn sau khi nói vài câu bồi tội vẫn không thấy đối phương đáp lại, trên khuôn mặt tuấn tú thoáng có chút thiếu kiên nhẫn. Một lát sau, rốt cuộc truyền tới giọng nói của Dung Già La: "Hai nữ tử này là người phương nào?"

Dung Ngôn cứng lại, hai nữ tử Cố thị bỗng nhiên vánh đầu hoa mắt, nghe được câu này của Thái tử, Cố Thiên Y mở mồm nhanh chóng trả lời: "Bẩm điện hạ, hai người nô gia là....."

Ngay khi nàng ta vừa bắt đầu nói, lập tức đã bị Dung Ngôn mở miệng cắt đứt: "Bẩm điện hạ, hai nữ tử này là nữ nhi của Võ Uy Cố tướng quân, đi theo ngu đệ tới nơi này nhìn xem mới mẻ. Không đề phòng khiến các nàng không hiểu chuyện mà hồ ngôn loạn ngữ, va chạm Thái Tử điện hạ....." Sau một hồi bồi tội, thân phận chân chính của hai nữ tử Cố thị mới lộ ra.

"Tiểu thư Cố gia?" Giọng của Dung Già La không rõ có tức giận hay không: "Trong đó có vị hôn thê Cố Lục tiểu thư của ngươi?"

Dung Ngôn lại cứng lại, không nghĩ tới Thái tử sẽ hỏi tỉ mỉ kỹ càng như thế, nhất thời có chút quần bách, không biết nên đáp lại như thế nào.

Cố Tích Cửu ôm cánh tay bàng quan nơi đó, nàng tất nhiên minh bạch cố kỵ của Dung Ngôn.

Dung Ngôn dù sao cũng là vị hôn phu chính thức của nàng, vị hôn phu không mang hôn thê chính thức của mình ra cửa, ngược lại mang theo hai người chị vợ ra ngoài chơi, nói thật ra thì đúng là không hề dễ nghe!

Dung Già La còn đang chờ hấn đáp lại, trong lòng Dung Ngôn quýnh lên, nghĩ rằng Dung Già La chưa từng gặp qua Cố Tích Cửu, hàm hồ liêu một phen lên tiếng: "Vâng..... đúng vậy."

Đôi mắt Cố Tích Cửu hơi nhú lại, chưa từng nghĩ tới Dung Ngôn này cư nhiên dám lừa gạt Thái tử!

Ngón tay nàng hơi nắm chặt lại, cái nôi này nàng thật sự không muốn cống!

Trong khi nàng đang cân nhắc làm sao để ném cái nôi này trở về, Dung Triệt ở bên cạnh nàng đã gấp cây quạt lại, xoay người đi ra ngoài.

"Nha, đòi người thật đúng là không nơi nào mà không gặp lại, Tam ca, Thập Nhị đệ, không nghĩ tới có thể gặp nhau ở chỗ này..... Di, hai vị này không phải là Đại tiểu thư và Ngũ tiểu thư Cố phủ sao? Thì ra là các người đi du ngoạn cùng nhau....."

Giọng nói của Dung Triệt vang lên, nhẹ nhàng và vui vẻ, lại khiến sắc mặt Dung Ngôn đột ngột biến đổi, hấn không nghĩ tới lời nói dối nhanh như vậy đã bị vạch trần, nhất thời choáng váng đứng ở nơi đó.

Cố Tích Cửu cũng không nghĩ tới Dung Triệt sẽ dứt khoát xuất đầu giúp nàng như vậy, trong lòng hơi động, âm thầm cười cười, tiếp tục "nghe diễn".

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 38: Cuối cùng người cũng bỏ ra đây

Dung Già La vẫn thực sự cho Dung Triệt một chút mặt mũi. Dung Ngôn ở bên ngoài bái lạy nhiều lần như vậy hấn cũng không ra ngoài, Dung Triệt vừa đến, hấn cư nhiên đi ra. Thuận tay nâng Dung Triệt đang bái kiến dậy: "Bát đệ, người rốt cuộc cũng bỏ ra đây."

Dung Già La tới sớm hơn Dung Triệt, tất nhiên nhìn thấy hấn đến cùng với Cố Tích Cửu, chỉ là không sai người đi đến chào hỏi mà thôi.

Dung Già La rõ ràng có quan hệ tương đối thân cận với Dung Triệt, nói chuyện cũng tương đối tùy ý, hai người bắt đầu hàn huyên vài câu, bỏ mặc Dung Ngôn cùng với hai tỷ muội Cố thị nơi đó.

Cố Thiên Y rốt cuộc tuổi còn nhỏ, đầu óc cũng đơn giản hơn, nàng ta cùng với tỷ tỷ mình vẫn luôn quỳ phục nơi đó, làm thần tử quân chúng bình thường các nàng không thể ngẩng đầu nhìn lên nên Thái tử không cho phép.

Nhưng vì vẫn luôn quỳ nên đầu gối nàng ta bắt đầu đau, trong lòng khó chịu, không nhịn được *khu* một tiếng, có ý muốn nhắc nhở với hấn về sự hiện diện của bọn họ.

Dung Già La tựa hồ mới nhớ tới bọn họ, hấn lập tức nhìn thoáng qua một đôi tỷ muội đang quỳ trên đất, khóe môi cười như không cười: "Nguyên lai là Cố đại tiểu thư cùng với Cố ngũ tiểu thư." Lại liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái: "Tây Vương điện hạ thế này mà cũng muốn lừa gạt bốn cung?"

Khuôn mặt tuấn tú của Dung Ngôn xanh trắng đan xen, liên tục nói không dám không dám, hấn xưa nay đều không nhanh trí, giờ phút này đầu óc càng trống rỗng và không thể đưa ra được lý do để biện bạch.

Vẫn là cố Thiên Tinh tâm kế thâm một chút, dịu dàng nói: "Mong Thái Tử điện hạ tha tội, tỷ muội chúng ta vốn là ước hẹn ra ngoài du ngoạn, tình cờ gặp Thập Nhị điện hạ ở trên đường. Thập Nhị điện hạ sợ tỷ muội chúng ta không người giám hộ có thể sẽ gặp nguy hiểm, vì thế một đường đưa tiễn. Sau khi đi đến đường này, Ngũ muội muội muốn tiến vào xem náo nhiệt, nô gia cùng với Thập Nhị điện hạ không lay chuyển được nằng, lúc này mới cùng nhau tiến vào....."

Dung Ngôn giống như vừa được đánh thức, vội vàng gật đầu: "Đúng vậy..... đó đúng là những gì đã xảy ra."

Lý do này thực sự đầy đủ cũng thực sự rất hợp lý, nếu như ngay từ đầu Dung Ngôn giải thích như thế, nói không chừng sẽ có người tin, nhưng hiện tại

Dung Triệt gõ cây quạt trong lòng bàn tay một cái, mỉm cười nói: "Thì ra là như thế, vốn cũng không có gì đáng nói. Tuy nhiên, Thập Nhị đệ vừa rồi khăn trương như vậy làm gì? Thật giống như là có tật gặt mình."

Dung Ngôn: "....." Hắn có một loại xúc động muốn đá bay vị Bát điện hạ này đi.

Hắn đành phải giải thích vì nhìn thấy Thái Tử điện hạ nên quá khăn trương và quá hưng phấn, đầu óc choáng váng, không nghe rõ câu hỏi của Thái Tử điện hạ đến nỗi đáp sai, thực sự là không hiểu ý nghĩa của nó.

Nhưng mọi người ở đây, vị nào không phải là người từng trải? Những lời Dung Ngôn vừa nói tự nhiên là không người tin tưởng.

Thái tử Dung Giả La càng không tin, nhưng hắn cũng không nói ra, chỉ nhàn nhạt liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, xoay người đi vào trong phòng: "Tây Vương điện hạ hãy tự giúp mình đi, lão Bát ngươi theo bốn cung tới đây."

Một hồi phong ba dường như cứ như vậy qua đi. Dung Ngôn tuy rằng ngượng ngùng, nhưng hắn cũng không có mặt mũi, chuẩn bị mang theo hai nữ tử Cố thị rời đi, phía dưới vốn đang ồn ào đột nhiên trở nên yên tĩnh lại!

Trong lòng Cố Tích Cửu vừa động, vịn tay ở lan can bậc thang nhìn xuống phía dưới, một đội tiểu đồng mặc quần áo màu xanh đi đến.

Những đồng tử đó nhìn qua đều khoảng tầm 11-12 tuổi, tóc đen búi thành trái đào, trâm kẹp trên đầu được làm bằng trúc. Tất cả đều mi thanh mục tú, càng ngạc nhiên hơn chính là, bọn họ đều có cùng chiều cao, hành động lại cực kỳ đều nhịp. Khi bọn họ di chuyển, quần áo phát phơ rung lên, giống như đang cười trên một con sóng. Đó chính là cảnh đẹp ý vui. Trong không khí dường như được lấp đầy hương được, thấm nhập vào tim phổi mọi người.

"Đó là thánh nữ của Thiên Vấn Tông (天问宗)....."

"Thánh nữ Thiên Vấn Tông đã tới!" Phía dưới có người kích động nói nhỏ.

Cố Tích Cửu nhú mày, nhờ vào ký ức nguyên chủ ban tặng, nàng vẫn biết về thánh nữ Thiên Vấn Tông.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Cánh tay đắc lực

Note: song ngữ.

天问宗是这个大陆三大门派之一，全宗的弟子主修的是丹药医术，他们的武功或许并不是最高的，但医术却是个顶个的精湛，所炼出来的丹药更是练武之人梦寐以求的珍品。

Thiên Vấn Tông là một trong ba đại môn phái trên đại lục này. Đệ tử toàn tông chủ yếu là tập trung vào đan dược và y thuật. Võ công của bọn họ có lẽ không phải là tối cao, nhưng y thuật lại là tốt nhất. Những đan dược bọn họ luyện ra càng là trân phẩm mà người luyện võ đều tha thiết mơ ước.

尤其是天问宗的宗主，更有医仙之名，传言无论多重的病患只要他接手就没有治不了的，甚至传言他有为病患剖腹换心凿头揭天灵盖而病患不死的神奇本事。

Đặc biệt là tông chủ Thiên Vấn Tông, càng có danh hiệu "Y Tiên". Nghe đồn rằng bất luận bệnh nặng bao nhiêu, chỉ cần hắn tiếp nhận thì không có gì mà không trị được. Thậm chí lời đồn còn nói, hắn có bản lĩnh thần kỳ, có thể thực hiện một số phép lạ như mổ bụng đổi tim, dùng một số dụng cụ để mở hộp sọ của người, trong khi người bệnh vẫn còn tỉnh táo.

而这天问宗圣女则是他最小的弟子，也是唯一的女弟子，很得师父宠爱，一身医术虽然不如她的师父，但也很了不得，也治好过很多个疑难杂症，在这个大陆闯出很大的名头，又因为她人长的美，故而被称为天问宗圣女。

Trong đó, thánh nữ Thiên Vấn Tông lại là đệ tử nhỏ nhất của hắn, cũng là nữ đệ tử duy nhất, rất được sư phụ sủng ái. Mặc dù một thân y thuật của nàng

không bằng sự phụ, nhưng thực lực cũng rất khó lường, có thể chữa khỏi rất nhiều chứng bệnh nan y, tạo nên tên tuổi rất lớn trên đại lục này. Hơn nữa, bởi vì năng lớn lên rất xinh đẹp, vì thế được xưng là thánh nữ Thiên Văn Tông.

顾惜玖手指无聊地轻敲栏杆，向下看着，她也很想瞧瞧这位传说中的圣女是什么模样。

Ngon tay Cổ Tích Cửu nhàm chán gỗ nhẹ vào lan can, nhìn xuống phía dưới. Nàng cũng muốn nhìn một cái, xem vị thánh nữ trong truyền thuyết có bộ dáng như thế nào.

天问宗圣女果然不负众望，是个美人，还是个清冷型的美人，穿着一身飘飘如轻纱的浅蓝衫子，走动起来如同兰花仙子，一举一动都透着一抹目无下尘高洁清雅味儿。

Thánh nữ Thiên Văn Tông quả nhiên không phụ sự mong đợi của mọi người. Đó là một mỹ nhân, một mỹ nhân với vẻ đẹp lạnh lùng. Nàng mặc một chiếc váy lụa mỏng màu xanh nhạt, phát phơ như một tấm màn che. Bước đi giống như tiên tử hoa lan, nhất cử nhất động đều hiện lên một sự duyên dáng cao quý.

顾惜玖看清这位圣女容貌后心中一动！

Cổ Tích Cửu kinh ngạc khi nhìn thấy rõ gương mặt thánh nữ!

这女子的容貌居然有七成像她顾惜玖前世的模样！

Khuôn mặt của nữ tử này có khoảng 70% giống như khuôn mặt của Cổ Tích Cửu ở trong kiếp trước!

她的身边还陪着一名极有气势的年轻男子，也是二十岁上下，身形高大挺拔，容貌是一种邪肆霸道的美，穿着一身绣着蟒纹的紫袍，站在天问宗圣女身边如同一团护花的紫云。

Nàng được hộ tống bởi một nam tử trẻ tuổi rất có khí thế, cũng khoảng tầm 20 tuổi. Hắn có thân hình cao lớn đỉnh bật, gương mặt rất đẹp, tà tử và bá đạo. Trên người mặc một chiếc áo choàng màu tím thêu hình con trăn, đứng ở bên người thánh nữ Thiên Văn Tông giống như được bao quanh bởi một đám mây hoa màu tím.

顾惜玖目光在那男子身上蟒袍一转，莫非这也是一位皇子？

Ánh mắt Cổ Tích Cửu dừng ở trên áo choàng trên người nam tử và tự hỏi liệu hắn có phải cũng là một vị hoàng tử hay không?

很快容言的反应证实了她的猜测，容言眼睛一亮，身形一晃，飞奔下楼："四哥！"

Dung Ngôn nhanh chóng phản ứng lại và chứng thực suy đoán của nàng. Ánh mắt Dung Ngôn sáng lên, thân hình nhoáng lên, chạy như bay xuống lầu: "Tứ ca!"

顾惜玖终于明白对方是谁了，四皇子容楚。

Cổ Tích Cửu rốt cuộc minh bạch đối phương là ai, Tứ hoàng tử Dung Sở (容楚).

天星国国主皇子众多，而最有希望和太子一较长短的就是这位四皇子容楚。

Quốc chủ Thiên Tinh quốc có rất nhiều hoàng tử, nhưng Tứ hoàng tử Dung Sở là người có hy vọng cạnh tranh cao thấp với Thái tử nhất.

他的母妃是当前最受宠的周贵妃，身后家族势力也极强大，他的外祖父曾经是飞星国兵马大元帅，现在虽然已经年老退隐，但其家族的力量依旧不可小觑，忠心部属极多，而且这些部属都在朝内担任军政要职。

Mẫu phi của hắn là Chu quý phi hiện tại đang được sủng ái nhất, thế lực gia tộc phía sau cũng rất cường đại. Ông ngoại hắn đã từng là đại nguyên soái thống lĩnh binh mã của Phi Tinh quốc. Tuy rằng hiện tại đã thoái ẩn tuổi già, nhưng quyền lực và danh tiếng của gia tộc này vẫn không thể coi khinh. Có rất nhiều thuộc hạ trung thành, hơn nữa những thuộc hạ này đều đang đảm nhiệm những vị trí quân chính quan trọng trong triều.

可以说飞星国一半的势力都掌握在周家手里，连宣帝也对周家格外看重，视为左膀右臂。

Có thể nói rằng, một nửa thế lực của Phi Tinh quốc đều được nắm giữ ở trong tay Chu gia, ngay cả Tuyên Đế cũng rất coi trọng Chu gia và xem đó là một cánh tay đắc lực của mình.

朝野之中的大臣一多半的人看周家脸色行事。

Hơn một nửa đại thần trong triều khi hành sự đều phải nhìn xem sắc mặt người Chu gia.

因为这些关系，周贵妃所生的四皇子容楚便有了夺嫡的力量。

Vì những mối quan hệ này, Tứ hoàng tử Dung Sở được sinh ra bởi Chu quý phi, có đủ lực lượng để giành chiến thắng.

更何况容楚这人本身条件也很不错，他仅比太子容伽罗小一岁，也是灵力天才，因为曾经随同外祖父出征，对行军打仗也很有一套，

据说边关的那些头头脑脑也很服他，顾惜玖的父亲顾谢天也是四皇子党，对四皇子极为看重。

Hơn nữa, bản thân Dung Sở cũng có điều kiện khá tốt. Hắn chỉ nhỏ hơn Thái tử Dung Già La một tuổi, linh lực cũng thuộc hàng thiên tài, bởi vì đã từng xuất chinh cùng với ông ngoại, vì thế đối hành quân đánh giặc cũng có một bộ kỹ năng. Nghe nói những vị đầu não nơi biên quan cũng thực sự phục hắn. Phụ thân Cố Tích Cửu là Cố Tạ Thiên cũng theo phe phái của Tứ hoàng tử, cực kỳ coi trọng Tứ hoàng tử.

而太子容伽罗则是已经早逝的皇后之子，母族并没有多少势力，如不是他早慧又是有名的灵力鬼才，只怕他这太子之位早就被这位四皇子夺了去。

Trong khi đó, Thái tử Dung Già La lại là nhi tử của hoàng hậu đã qua đời trước đó, thế lực mẫu tộc cũng không có nhiều ảnh hưởng, nếu như không phải hắn sớm nổi danh thông minh lại có linh lực quý tài, chỉ sợ vị trí Thái tử này của hắn sớm đã bị vị Tứ hoàng tử này đoạt mất.

就算这样，容伽罗这太子之位也是岌岌可危的，并不被朝臣看好。

Mặc dù là như vậy, vị trí Thái tử của Dung Già La cũng tràn ngập nguy cơ, cũng không được triều thần xem trọng.

朝中大臣太子党并不算多。诸位皇子中的大部分人对四皇子巴结有加，而对太子却是敬而远之。

Trong triều, đại thần về phe Thái tử cũng không tính là nhiều. Đa số các vị hoàng tử khác đều đi theo nịnh bợ Tứ hoàng tử và giữ khoảng cách đối với Thái tử.

所以就算是原先并不受宠的容言对容伽罗也不是真正的敬重，也就面上尊重罢了。

Vì vậy, ngay cả Dung Ngôn ban đầu không được sủng ái cũng không thực sự kính trọng đối với Dung Già La, sự tôn trọng của hắn cũng chỉ là thể hiện trên mặt mà thôi.

他得宠后四皇子略向他伸了一下橄榄枝，他便飞扑到四皇子阵营里去了。

Sau khi hắn được sủng ái, Tứ hoàng tử đã hạ xuống cho hắn một cành ôliu, hắn lập tức phi đến trận doanh của Tứ hoàng tử.

他刚才被容伽罗弄了个没脸，此刻见容楚到来，立即就神采飞扬起来，片刻的功夫后，便领了容楚和天问宗圣女上来。

Vừa rồi hắn bị Dung Già La đùa giỡn mất hết mặt mũi, giờ phút này nhìn thấy Dung Sở đã đến, thần thái lập tức bay lên. Một lát sau, hắn đã mang cả Dung Sở cùng với thánh nữ Thiên Vấn Tông đi lên lầu.

容楚显然听容言说起太子在这里，所以他还没进容伽罗的雅间就扬声一笑："太子哥哥在这里？小弟特来见礼....."大步入内。

Dung Sở hiển nhiên đã nghe Dung Ngôn nói rằng Thái tử cũng đang ở đây, cho nên hắn còn chưa tiến vào phòng của Dung Già La thì đã lên giọng cười: "Thái tử ca ca đang ở chỗ này sao? Tiểu đệ đặc biệt tới gặp....." Đơn giản bước vào.

张扬的笑声戛然而止，片刻后他倒退着出来，神色之间居然还有尚没收起来的恭敬之色。

Tiếng cười đường hoàng đột nhiên im bật, một lát sau hắn lại lùi ra ngoài, vẫn còn chưa kịp thu hồi thần sắc cung kính.

容言诧异："四哥？里面还有....."

Dung Ngôn kinh ngạc: "Tứ ca? Bên trong còn có....."

容楚不待他说完就摆了摆手，示意他闭嘴，那位天问宗圣女微微一挑眉："四殿下？里面是....."

Dung Sở không đợi hắn nói xong liền vẫy vẫy tay, ý bảo hắn cầm miệng lại. Vị thánh nữ Thiên Vấn Tông hơi nhướn mày: "Tứ điện hạ? Bên trong là....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 40: Cảm giác sâu sắc mình là người nghèo

Dung Sở vẫn rất khách khí đối với nàng ta, nói giọng nhẹ nhàng: "Hội đấu giá sắp bắt đầu rồi, chúng ta hãy đi vào phòng chờ trước." Nhẹ nhàng tách đề tài ra, cùng đi với thánh nữ lên lầu hai, vào gian phòng thứ hai, Dung Ngôn và hai nữ tử Cố thị cũng đi theo.

Chẳng lẽ trong căn phòng của Thái tử còn có mặt đại nhân vật khác?

Có thể khiến cho một người như Dung Sở luôn luôn kiêu ngạo cũng kiêng kị như vậy, xem ra người này thực sự là không đơn giản, sẽ là ai

đây?

Cố Tích Cửu suy tư, vô thức xoay ly trà trong tay.

Một lát sau Dung Triệt đã quay lại để chào từ biệt Cố Tích Cửu.

Nói có chuyện gấp cần phải về phủ một chuyến, lúc gần đi cũng không phân trần mà đưa cho Cố Tích Cửu một tấm ngân phiếu năm vạn lượng bạc, để nàng mua một vật phẩm đầu giá thích hợp, đã tiến vào một chuyến thì không nên về tay không. Không đợi Cố Tích Cửu chối từ, hắn đã vội vàng phi xuống lầu hai.

Cố Tích Cửu nhấp nhấp môi mỏng, nhận lấy tờ ngân phiếu năm vạn lượng.

Hiện tại nàng xác thật là rất thiếu bạc, hơn nữa nàng nghe nói vật phẩm của lần bán đầu giá này có Huyền Hành Thảo (幻行草) mà nàng muốn. Đây là cỏ quý hiếm, ước chừng cũng phải mất năm vạn lượng bạc, nếu nàng tận lực thì vẫn có thể mua nó. Đối với số tiền này, sau này nàng sẽ nghĩ cách trả lại. Dựa vào bản lĩnh của nàng hắn là cũng không khó lắm——

Phía dưới vang lên những âm thanh giòn tan của cây búa, báo hiệu cho hội đấu giá chính thức bắt đầu.

Các thủ tục bán đấu giá nơi này cũng không khác lắm so với đấu giá thời hiện đại, đều bắt đầu đấu giá từ những vật rẻ nhất.

Đây là nhà đấu giá nổi tiếng xa hoa nhất, lớn nhất và tối cao nhất trong Phi Tinh quốc. Người tới nơi này không phải quý tộc, tất cả các vật phẩm bán đấu giá tự nhiên cũng là vật phẩm thực sự rất quý hiếm, ở trên thị trường không dễ dàng thấy được. Giá rẻ nhất cũng phải trên vạn lượng bạc trắng.....

Cố Tích Cửu sờ sờ mấy chục lượng bạc vụn trong tay áo, thật sự cảm giác rất sâu sắc, mình chính là người nghèo.

Sờ sờ tấm ngân phiếu năm vạn lượng bạc mà Dung Triệt lưu lại, chỉ hy vọng giá thị trường của huyền hành thảo hôm nay sẽ thấp, đừng vượt qua năm vạn lượng bạc.....

Trên thực tế, hội đấu giá hôm nay vừa mới trôi qua một phần ba, Cố Tích Cửu đã mất hy vọng đối huyền hành thảo trong truyền thuyết kia!

Vị thánh nữ Thiên Văn Tông đã mua hết tất cả thảo dược đêm nay!

Từ Vương gia Dung Sở bên người nàng ta chân chính là vị thô hào, bất luận dược thảo đưa ra bị nâng tới giá trên trời nào, hắn đều sẽ vung bàn tay lên nhiều hơn hai vạn so với nhân gia, trực tiếp dọa cho người cạnh tranh giá phải từ bỏ.

Cố Tích Cửu tận mắt nhìn thấy một cây thảo dược giá trị nhiều nhất chỉ ba vạn, đã bị Dung Sở mua với giá sáu vạn lượng bạc. Hắn giàu có đến nỗi khiến Cố Tích Cửu bắt đầu cân nhắc làm thế nào để đánh cướp hắn.....

Trên thực tế, sau ba bốn lần Dung Sở đều dùng ưu thế tiền tài để chèn ép và đoạt mua tất cả các loại thảo dược, mọi người đã ngừng đấu giá mỗi khi có thảo dược được đưa ra.

Rốt cuộc, không ai muốn đắc tội với vị Từ Vương gia chạm tay là bỏng.

Bất quá, nhà đấu giá vẫn có rất nhiều người, vẫn còn tồn tại những người khác, ví dụ như một vị đang an vị ở dưới lầu dưới.

Nhìn từ trang phục của hắn, giống như một vị công tử thích đọc đủ thứ thi thư, môi hồng răng trắng, mi thanh mục tú. Một khuôn mặt trắng nõn, đôi mắt sáng lung linh, diện mạo xinh đẹp nho nhã khác người phàm tục.

Người này ngồi ở dưới lầu vốn cũng không có gì lạ. Tuy nhiên, hắn lại có một thói quen bất thường, mỗi khi Dung Sở bên kia ra giá, hắn luôn vươn ra một ngón tay dài trắng nõn và lắc lư nó trước mặt người bán đấu giá.

Người bán đấu giá nhìn thấy khí chất của hắn không tầm thường, còn tưởng rằng hắn cũng sẽ giàu có giống như Dung Sở sẽ nâng thêm một vạn, nhưng không nghĩ rằng hắn chỉ thông thả mà phun ra mấy chữ: "Thêm một lượng."

Mấy lời này khiến cho một vài người nghe té xỉu.

.....*Lời của tác giả:.....*

Ở chỗ này nói một chút ha, nam chính trong truyện này, hắn có rất nhiều thân phận. Thánh tôn chỉ là thân phận chung của hắn, những thân phận khác các bạn đọc hãy chú ý đón xem nha. Công tử một lượng này chính là hắn. Vốn không định click mở, nhưng một số người đọc thường hay nóng nảy, cho nên ta dứt khoát thuyết minh luôn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Đây quả thực là trực tiếp chống đối Tứ hoàng tử

Dung Sở ra giá vài lần, hẳn đều sẽ thêm một lượng ở phía sau, không nhiều không ít, nhưng lại có thể ngăn cản mũi người.

Bởi vì hẳn quá rối, vài loại thảo dược vốn chỉ ba bốn vạn lượng bạc là có thể mua được, Dung Sở cần phải bỏ ra mười mấy vạn lượng mới có thể bắt lấy, khiến trong lòng Dung Sở hận đến nỗi ngứa răng.

Đương nhiên, hành động của công tử thiếu niên này cũng khiến hắn trở thành tiêu điểm truy đuổi ánh mắt của mọi người.

Khi Cố Tích Cửu nhìn thấy giá của những thảo dược đó đã tăng vọt thì không còn ôm hy vọng để mua nữa, lúc này chỉ dứt khoát dựa cửa sổ và nhìn xem náo nhiệt.

Nàng cũng đang đánh giá vị công tử thiếu niên kia.

Công tử thiếu niên tựa hồ là người nhút nhát, bởi vì trên khuôn mặt trắng nõn của hắn có hơi đỏ ửng khi nhận thấy ánh mắt của mọi người đang chăm chăm nhìn về phía hắn. Đôi mắt rũ xuống, lông mi thật dài, nhìn qua còn tinh tế hơn cả một đại cô nương chưa từng bước chân ra khỏi cửa.

Cố Tích Cửu không biết người này là ai, hơn nữa dựa trên sắc mặt của những người xung quanh, dường như bọn họ cũng không quen biết hắn.

Dung Sở vẫn là lần đầu tiên đụng tới người không biết điều như thế, nhưng ở đây là nhà đấu giá, không thể dùng thân phận trực tiếp áp người, cũng không thể buộc nhân gia không được ra giá, hắn chỉ có thể cắn răng tiếp tục tăng giá.

Sau đó hắn cũng học khôn ngoan, công tử thiếu niên thêm một lượng sau khi hắn ra giá, hắn cũng theo đó thêm vào một lượng, không muốn bỏ thêm vào một vạn lượng nữa.

Không nghĩ tới, thời điểm khi hắn tăng giá một lượng, công tử thiếu niên kia lại hào sảng mà thêm một vạn lượng, tạo ra ấn tượng Tứ hoàng tử có chút keo kiệt.....

Đây quả thực chính là trực tiếp chống đối Tứ hoàng tử!

Công tử thiếu niên này rốt cuộc là ai?

Ấn gan hùm uống mật gấu hay sao? Trong lòng vô số người hiện lên nghi vấn này.

Cố Tích Cửu mừng rỡ xem náo nhiệt, bất động thanh sắc đánh giá công tử thiếu niên, cũng đang suy đoán thân phận thiếu niên này.

Dám công nhiên ở nơi này gọi nhíp cùng với Tứ điện hạ tất nhiên không phải là nhân vật bình thường, chỉ có ba loại khả năng:

Một, công tử thiếu niên này là người của Thái Tử điện hạ, cố ý khiến cho Tứ điện hạ ngọt ngạt.

Hai, công tử thiếu niên này là một thế hệ thứ hai ngây thơ và giàu có, có chút ngu ngốc.

Ba, công tử thiếu niên này là thế ngoại cao nhân, không e ngại bất luận cường quyền nào.

Cố Tích Cửu nhìn trên khuôn mặt tuần tú của công tử thiếu niên mang tính trẻ con, non nớt như vậy, khả năng thế ngoại cao nhân là quá nhỏ! Lập tức xoá tan loại khả năng thứ ba.

Đối với loại khả năng thứ hai tựa hồ càng không thể có, trong nhà quý tộc phú hào ở Phi Tinh quốc, có mấy nhà không biết uy danh Tứ điện hạ? Hai từ nhà nào dám trực tiếp thách thức với tứ điện hạ như vậy? Đây không phải là khuyết tật thì có thể xưng là ngu ngốc!

Hai loại này đều bị loại bỏ, vậy chỉ còn một loại khả năng, người này là người của Thái Tử điện hạ Dung Già La, cố ý quá rối buồn nôn vị Tứ điện hạ này!

Cố Tích Cửu phỏng đoán như vậy, thực hiển nhiên là trong lòng vị Tứ điện hạ Dung Sở cũng có ý tưởng này. Hắn dùng ánh mắt lạnh băng liếc vài cái về phía Dung Già La!

Trong lòng Cố Tích Cửu bỗng nhiên vừa động!

Không đúng, còn có một khả năng thứ tư!

Có lẽ phía sau hậu trường, có bàn tay ai đó đang đẩy, muốn cho Dung Già La bất hoà với Dung Sở, tốt nhất là như nước với lửa, trai cò đánh nhau như vậy, hẳn làm ngư ông hưởng lợi. Ai là người đẩy tay phía sau hậu trường?

Nàng đang trầm ngâm suy nghĩ, công tử thiếu niên kia bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn qua về phía nàng, ánh mắt hai người gặp nhau, công tử thiếu niên hơi mỉm cười.

Trong lòng Cố Tích Cửu nhảy dựng!

Vị công tử thiếu niên này tuy rằng tuấn mỹ khác người phàm tục, nhưng cũng không phải là vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành. Có vài vị ở đây thậm chí còn tuấn mỹ hơn hẳn, ví dụ như Dung Sở, ví dụ như Dung Ngôn, tất nhiên cũng kém xa Dung Triệt. Tuy nhiên, tươi cười của hắn phảng phất như có hoa đào nở ra đầy trời, khiến nhân tâm không tự chủ được cũng rung động theo, không phải là yêu nghiệt bình thường!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Đây quả thực chính là tới phá đám!

Cũng may công tử thiếu niên cũng không đơn thuần chỉ nhìn một mình Cố Tích Cửu, hắn đảo ánh mắt từ từ nhìn qua, giống như quét một vòng toàn bộ khách nhân trên lầu hai, sau đó lại chậm rãi ngồi xuống, chờ thảo dược tiếp theo được đưa ra để bán đấu giá.

Cố Tích Cửu thương tiếc huyễn hành thảo rôt cuộc cũng bị dựng lên, giống như những thảo dược khác, nó được đựng bên trong một cái hộp thủy tinh. Thủy tinh trong sáng, có thể mơ hồ nhìn thấy bên trong có một gốc cây cỏ màu đỏ thẫm.

Loại cỏ này cực kỳ hiếm thấy, giá khởi điểm ban đầu chính là năm vạn lượng. Đây là một loại cỏ mà Dung Sở nhất định phải mua bằng được, hắn dứt khoát tăng giá lên gấp đôi là mười vạn lượng.

Thiếu niên công tử thường không tăng sau khi giá thầu đã vượt quá mười vạn lượng đối với những thảo dược khác, lần này lại đổi ý, giọng của Dung Sở vừa ra, hắn liền chậm rãi nói một câu: "Thêm một lượng!"

Dung Sở cắn răng: "Mười lăm vạn lượng!"

Công tử thiếu niên: "Mười lăm vạn linh một lượng."

"Hai mươi vạn lượng ~!" Dung Sở dứt khoát bỏ thêm năm vạn lượng.

"Hai mươi vạn linh một lượng." Công tử thiếu niên vẫn mang giọng điệu bình tĩnh như cũ.

"Hai mươi lăm vạn lượng!"

"Hai mươi lăm vạn linh một lượng."

.....

Đây quả thực chính là tới phá đám!

Ngón tay Dung Sở nắm chặt, lạnh lùng nhìn công tử thiếu niên, nếu như ánh mắt có thể giết người, phỏng chừng công tử thiếu niên đã chết tám trăm lần.

Thánh nữ Thiên Vân Tông bên người hắn hơi nhẹ nhàng nhấp máy môi, tựa hồ nói vài câu gì đó với Dung Sở, ánh mắt Dung Sở chột lóe, tiếp tục bắt động thanh sắc tăng thêm giá.

Công tử thiếu niên tựa hồ biết Dung Sở nhất định phải có được thảo dược này, cho nên hắn vẫn luôn tăng giá mà không hề chớp mắt. Trong khi hai người cạnh tranh giá, giá của cây thảo dược đã lên đến tám mươi vạn, giá trên trời!

Tuy rằng mọi người ở đây đều là đại thổ hào có kiến thức rộng rãi, nhưng loại cạnh tranh ra giá như thế này vẫn là lần đầu tiên đụng tới. Trong đại sảnh yên tĩnh đến nỗi, một cây châm roi xuống đất cũng có thể nghe được.

"Tám mươi vạn linh một lượng." Công tử thiếu niên phe phẩy quạt xếp trong tay, mỉm cười liếc mắt nhìn Dung Sở trên lầu một cái, tựa hồ đang chờ hắn ra giá tiếp.

Không nghĩ tới Dung Sở chỉ nhẹ nhàng nhếch môi, liếc mắt nhìn hắn, ngồi xuống, nhàn nhạt nói: "Nếu huynh đài coi trọng vật ấy như thế, vậy bốn vương sẽ không cạnh tranh với ngươi nữa. Huyền hành thảo này sẽ thuộc về ngươi!"

Công tử thiếu niên: "....."

Mọi người: "....."

Rất nhiều người ở đây đều có quan hệ khá tốt đối với Dung Sở, một số người thậm chí biết hắn hôm nay đến đây là vì huyễn hành thảo, không nghĩ tới hắn cư nhiên dễ dàng từ bỏ như vậy!

Mọi người đều quan sát đã lâu, luôn cảm thấy công tử thiếu niên này hẳn là đang cố ý quấy rối Dung Sở, khẳng định không thật sự muốn mua huyễn hành

thảo. Hiện tại Dung Sở bỗng nhiên rút ra không đầu giá nữa, chỉ sợ công tử thiếu niên này sẽ phải khóc!

Tám mươi vạn lượng bạc, chính là tổng thu nhập mà giới thượng lưu kiếm được trong suốt cuộc đời mình!

Công tử thiếu niên tựa hồ hơi sững sốt một chút, sau đó hần chớp chớp mắt nhìn Dung Sở trên lầu, tựa hồ rất muốn tung lại củ khoai lang phỏng tay: "Từ điện hạ, người chắc chắn là không muốn đầu giá nữa? Thảo dược này thật ra rất đặc biệt, thực sự đáng giá như thế, người sẽ hối hận nếu không tiếp tục. Không bằng người lại thêm giá lên một chút, ngay cả khi chỉ là một lượng, ta cũng sẽ không theo....."

Hắn càng nói như vậy Dung Sở càng cảm thấy sáng khoái, vừa rồi hắn bị tiểu tử hỗn đản này hớ hơn mấy chục vạn lượng bạc, hiện tại hắn rốt cuộc cũng hớ lại tiểu tử này một hồi!

"Quân tử không đoạt thứ người khác yêu thích, nếu như người đã thích nó, bản vương tự nhiên sẽ không tiếp tục tranh đoạt cùng người." Dung Sở đường hoàng nói một phen.

"Người nghiêm túc chứ?"

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Hôm nay bất luận thế nào cũng sẽ không cần?

"Tất nhiên!"

Công tử thiếu niên thờ dài một cách u ám: "Được thôi, nó sẽ thuộc về ta."

Sau khi tiếng chày gỗ vang lên báo hiệu thành giao, công tử thiếu niên từ trong lòng ngực móc ra một tập ngân phiếu đưa lên, còn trình trọng thả một lượng bạc vụn ở trên tập ngân phiếu.

Mọi người nhìn giống như chế giễu hắn, nhìn hắn ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, bỏ ra tám mươi vạn lượng bạc để mua một cây cỏ trị giá năm vạn lượng.....

Thiếu niên công tử thờ phào nhẹ nhõm một hơi, cảm hộp thủy tinh có cây huyền hành thảo ở trong lòng bàn tay, lại liếc mắt nhìn một cái và thờ dài một hơi lần nữa.

Dung Sở nhìn thấy biểu tình của hắn giống như đau răng thì hết sức sáng khoái, cố ý mở miệng: "Vị nhân huynh này, nếu đã có được vật yêu thích trong lòng, vì sao còn thờ dài?"

Công tử thiếu niên ngẩng đầu nhìn lên Dung Sở ở trên lầu hai, tựa hồ còn chưa từ bỏ ý định: "Từ điện hạ, người thật sự không cần cỏ này?"

Dung Sở quả thực thần thanh khí爽: "Không cần!"

"Hôm nay bất luận thế nào cũng sẽ không cần?"

"Đúng vậy, hôm nay vô luận thế nào ta cũng không cần." Dung Sở dứt khoát trả lời.

"Vậy —— được thôi." Công tử thiếu niên rốt cuộc hết hy vọng, chậm rãi mở hộp ra, cẩn thận nhìn nhìn, bỗng nhiên cười cười: "Một gốc cây cực phẩm huyền hành thảo ba ngàn năm, không nghĩ tới chỉ cần trả tám mươi vạn lượng bạc đã mua được nó, quá lời!"

Một lời vừa ra, mọi người đều sững sờ!

Chén trà trong tay Dung Sở rơi xuống đất: "Cái gì?!"

Huyền hành thảo rất khó có, một gốc cây sinh trưởng mười năm tuổi đã có giá trị tám năm vạn lượng. Những loại thường được mang bán đầu giá và trên thị trường cũng là một loại này.

Đối với loài đã sinh trưởng ba ngàn năm, đó chỉ là tồn tại trong truyền thuyết! Có thể nói có giá trị liên thành, đừng nói tám mươi vạn, thậm chí là tám trăm vạn cũng chưa chắc có thể mua nó!

Toàn bộ đại sảnh đều sôi trào!

Dung Sở ngây người một lát, bỗng nhiên cười lạnh một tiếng: "Nói dối! Bản vương không tin! Trên đời này làm gì có cực phẩm huyền hành thảo ba ngàn

năm?! Đó rõ ràng chính là mười năm tuổi!"

Công tử thiếu niên thân nhiên nói: "Ta cũng không cần điện hạ phải tin." Hắn chậm rãi muốn để hộp đựng thảo dược vào trong tay áo.....

"Tiểu huynh đệ, chậm đã! Có thể để bốn Thánh Nữ đánh giá hay không?" Thánh nữ Thiên Vấn Tông lướt xuống từ lầu hai, đứng ở trước mặt công tử thiếu niên.

Thánh nữ Thiên Vấn Tông nổi danh với sự kiêu ngạo, gần như không để ở trong mắt bất luận kẻ nào. Thậm chí là Tử điện hạ Dung Sở cũng phải kính nể ba phần, mơ hồ có chút nể sợ. Đối với tuyệt đại đa số người có thể cùng nàng nói chuyện vài câu, đó đã là thiên đại vinh hạnh.

Vị thánh nữ trong bộ váy trắng phát phơ đứng ở nơi đó, mặt đẹp mỉm cười. Tuy rằng mang giọng điệu thương lượng, nhưng lại cảm giác không chấp nhận được người cự tuyệt. Nàng cũng không cho rằng thiếu niên này sẽ cự tuyệt nàng.

Công tử thiếu niên quả nhiên không cự tuyệt nàng, hắn trực tiếp ra giá: "Có thể, mười vạn lượng!"

Bạch y Thánh nữ có chút ngốc: "Cái gì?"

"Mười vạn lượng để ngươi nhìn xem một cái." Công tử thiếu niên lại nói rõ ràng hơn.

Bạch y Thánh nữ: "....."

"Công tử không nhận biết ta? Ta là thánh nữ Thiên Vấn Tông, Cổ Tích Tích (古惜惜)....." Bạch y Thánh nữ dứt khoát tự giới thiệu mình.

"Hai mươi vạn lượng....." Công tử thiếu niên không thèm quan tâm, ngược lại bắt đầu tăng giá.

Mặt đẹp của bạch y Thánh nữ ứng đo: "Ngươi....."

"Ba mươi vạn lượng."

"Ngươi..... sao ngươi có thể yêu cầu một mức giá trên trời như vậy?!"

"Bốn mươi vạn lượng." Công tử thiếu niên nói giọng thân nhiên: "Thánh nữ, yêu cầu mức giá trên trời hay không, ta cũng không cho phép ngươi cò kè mặc cả. Nếu ngươi luyến tiếc, có thể không cần xem, quyết không bắt buộc. Ngươi, ngươi lại khiến bốn thiếu tôn thêm một phen miệng lưỡi, hiện tại là tám mươi vạn lượng. Ngươi nói thêm một câu nữa, đó chính là chín mươi vạn lượng. Ngươi thật sự vẫn không muốn liếc mắt nhìn một cái?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Nói giá đi

Edit & Dịch: Emily Ton.

Đây quả thực chính là cướp ngày! Không may, giá đã được niêm yết rõ ràng, ai cũng không thể nói có điều gì không đúng.

Trong đại sảnh yên tĩnh đến nỗi, một cây châm rơi xuống đất cũng có thể nghe thấy. Mọi người đều như ngừng thở, muốn nhìn xem phản ứng của vị Thánh nữ.

Mặt đẹp của Cổ Tích Tích rất hiếm khi giận dữ, nàng dừng lại một lúc, bỗng nhiên nở nụ cười ngọt ngào: "Được, bốn thánh nữ sẽ trả tám mươi vạn lượng để xem nó một lần!"

Nàng là một mỹ nhân lạnh lùng, mỹ mạo nhưng thường không cười. Hiện tại cười này lại giống như dị hoa mới nở, khiến toàn bộ đại sảnh phảng phất cũng sáng ngời lên. Không biết bao nhiêu người ở đây đều nhìn xem đến nỗi ngây người.

Ngay cả Thập Nhị hoàng tử Dung Ngôn cũng choáng váng bởi nụ cười ấy, mặc dù bên người đã có hai vị mỹ nhân làm bạn. Hắn cảm giác như có thể sẵn sàng làm bất cứ điều gì chỉ để vị mỹ nhân này cười lần nữa.....

Tuy nhiên, công tử thiếu niên phảng phất giống như là mảnh gỗ, đối với sắc đẹp như vậy cũng không chịu nhượng bộ chút nào, một lượng bạc cũng không cho.

Hắn chậm rãi tiếp nhận ngân phiếu mà Cổ Tích Tích đưa qua, cẩn thận quan sát một chút và xác nhận tính xác thật, lúc này mới mở hộp ra để Cổ Tích Tích nhìn thoáng qua ——

Thật sự chỉ để nàng nhìn thoáng qua, sau đó liền "bang" một tiếng, khép nắp hộp lại: "Được rồi, đã liếc mắt xem qua một cái."

Cổ Tích Tích: "....." Mặt đẹp của nàng hơi tái nhợt, nhẹ nhàng hít vào một hơi: "Công tử, cô này muốn bán bao nhiêu bạc? Nói giá đi!"

Những lời này của nàng vừa ra, đã chứng tỏ cô này quả nhiên là huyền hành thảo ba ngàn năm. Tất cả mọi người đều kinh ngạc! Vô số ánh mắt cực kỳ hâm mộ dừng ở trên người công tử thiếu niên.....

Một cái bóng tím chợt lóe, người Dung Sở nhẹ nhàng đáp xuống: "Tích Tích, ngươi nhìn thấy rõ ràng không?"

Cổ Tích Tích gật gù đầu: "Đúng vậy! Huyền hành thảo sinh trưởng 10 năm, có 8 phiến lá đối nhau, cặp cặp đối diện nhau. Mỗi chiếc lá đều có hình tròn và có màu đỏ. Huyền hành thảo ba ngàn năm, có 10 phiến lá đối nhau, cặp cặp đối diện nhau. Mỗi chiếc lá đều có màu đỏ như màu của trái tim, nhưng cuống lá có hình dạng lưỡi liềm và có màu trắng....."

Nàng chuyên về dược học, có một lượng kiến thức về tất cả các loại thảo dược. Nàng chỉ cần liếc mắt nhìn một cái là có thể lập tức phân biệt ra, chưa bao giờ mắc lỗi.

Tuy rằng nàng chưa từng gặp qua huyền hành thảo ba ngàn năm, nhưng đã được nghe sư phụ giảng giải tỉ mỉ kỹ càng, biết sự khác nhau giữa hai loại huyền hành thảo này.

Vừa rồi chỉ liếc mắt nhìn một cái, nàng đã nhận ra hầu hết những đặc điểm chính của thảo dược, giống hệt với những gì sư phụ đã nói!

Nghe nói dược này có thể tẩy tinh phạt tủy, có công hiệu giúp người thoát thai hoá cốt, giúp tăng cường công lực trăm năm, có thể biến một người bình thường trở thành thiên tài.

Ngoài ra, có tin đồn rằng, nếu dùng nó để luyện chế Dẫn Hồn Hoàn (引魂丸) có thể triệu hồi hồn phách người chết, để người nọ trong sinh trên một thế xác khác.....

Tóm lại, công hiệu của cô này đã được truyền đi vô cùng kì diệu, dược này là vật *khả ngộ bất khả cầu (hiếm gặp)*, giá trị liên thành.

Cổ Tích Tích thực sự rất muốn có cô này, nàng thật ra là một vị có tiền chân chính, có thể trực tiếp trả giá tới một ngàn vạn lượng! Cơ hồ khiến người kinh sợ suýt rơi cả cằm.

Không ngờ công tử thiếu niên cất hộp dược vào trong ống tay áo, chỉ trả lời với nàng hai chữ: "Không bán!"

Cổ Tích Tích vẫn cố gắng hết sức để thuyết phục hắn, lại liên tiếp bỏ thêm ba lần ra giá, giá đã cao tới 1500 vạn lượng bạc trắng. Bất đắc dĩ, công tử thiếu niên này lại giống như đã ăn quả quyết tâm, cắn chết cũng không bán.

Dung Sở rút cuộc ngắt lời: "Đến tột cùng, ngươi muốn như thế nào mới bằng lòng bán nó?"

Công tử thiếu niên liếc mắt nhìn hắn một cái: "Điều này có quan hệ gì với điện hạ? Điện hạ vừa rồi đã chắc chắn tỏ vẻ sẽ không mua nó, chẳng lẽ điện hạ muốn đổi ý?"

Một câu khiến Dung Sở ghen ở nơi đó. Hiện tại hắn vô cùng hối hận vì vừa rồi không thêm một lượng bạc để mua nó, hiện tại muốn trả giá cao hơn gấp 20 lần mà đối phương vẫn không chịu bán.....

Con người chính là như vậy, vật càng không mua được thì càng cảm thấy trân quý, càng không thể không mua. (人就是这样，越买不到的东西越感觉珍贵，越非买不可.)

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Thứ này ngươi cần phải bán đi

Edit & Dịch: Emily Ton.

Dung Sở ra hiệu ánh mắt với Dung Ngôn bên người. Dung Ngôn hiểu ý, lập tức mở miệng: "Vị công tử này, vật ấy tuy rằng là ngươi đã mua được, nhưng dù sao nó cũng là thần vật, ngươi cho rằng có thể lưu vật ấy bên người mà không có điều gì bất ngờ xảy ra?"

Ngươi không có bản lĩnh cao cường tuyệt đối, một khi bảo vật trong người bị hiển lộ trước mặt người khác, chẳng những sẽ không mang đến lợi ích cho ngươi đang giữ nó, ngược lại sẽ khiến người khác mơ ước, mang đến thảm họa.

Những lời vừa rồi của Dung Ngôn, đúng là có ý này, rõ ràng là đang uy hiếp.

Công tử thiếu niên mở to hai mắt: "Ý của hai vị điện hạ là nếu như bản thiếu không bán nó, một khi ra khỏi cửa sẽ lập tức bị các ngươi đoạt lấy?"

Dung Sở đen mặt, giọng nói lạnh lùng: "Sao bốn cung cần phải làm như vậy? Tuy nhiên, bảo vật sẽ khiến người động tâm, khó bảo toàn những người khác sẽ không mang ý niệm này....."

Công tử thiếu niên tựa hồ đã bị hấn thuyết phục, thở dài một hơi: "Người nói rất đúng, xem ra ta chỉ có thể truyền tay vật ấy ở chỗ này."

Dung Sở cười, lần này là cười thỏa thuê đắc ý: "Chỉ e là đúng vậy. Tiểu công tử, kẻ thức thời là trang tuấn kiệt, thứ này người cần phải bán đi."

Công tử thiếu niên chậm rãi đứng dậy: "Người nói lý lẽ đúng thật là như vậy, nhưng rõ ràng là người đang dựa vào uy quyền mà uy hiếp bốn thiếu. Từ nhỏ bốn thiếu đã có tính tình kỳ lạ, không thích bị người uy hiếp nhất. Một khi bị người uy hiếp, bốn thiếu không biết sẽ làm ra chuyện gì." Từ trong ống tay áo, hấn xách chiếc hộp kia ra ——

Sắc mặt Dung Sở hơi đổi: "Người muốn như thế nào?"

Công tử thiếu niên nhẹ nhàng cười: "Vì nó là thần vật, cho nên người có duyên sẽ có được nó....."

Ánh mắt hấn chuyển về bốn thiếu, bỗng nhiên dừng ở trên người Cố Tích Cửu, vẫy tay về phía nàng một cái và cất cao giọng nói: "Tiểu huynh đệ, người có cảm thấy hứng thú đối với cô này không?"

Trong lòng Cố Tích Cửu vừa động, bất động thanh sắc nhìn hấn: "Có cảm thấy hứng thú thì thế nào? Không có hứng thú thì thế nào?"

"Nếu người cảm thấy hứng thú, bốn thiếu sẽ bán cho người cây cô thần này!"

Cố Tích Cửu trầm mặc một lát, trả về mấy chữ: "Không có tiền!"

Công tử thiếu niên bất ngờ cười với giọng nhẹ nhàng: "Vậy người có năm vạn lượng bạc hay không?"

"..... Có." Trên thực tế, trên người nàng cũng chỉ mang theo năm vạn lượng.

"Tốt, bốn thiếu hiếm khi hợp ý với vị tiểu huynh đệ này, cô này bán cho người với giá năm vạn lượng bạc!" Một câu của công tử thiếu niên rất có hiệu ứng long trời lở đất.

Một gốc cây thần vật vốn là ngàn vạn lượng bạc, chỉ được bán ra với giá năm vạn lượng bạc. Công tử thiếu niên này quả thực chính là một kẻ ngốc biến thái!

Vô số ánh mắt nhìn qua lâu hai nơi Cố Tích Cửu đang ở đó. Muốn nhìn xem một chút, người may mắn nhất được tiện nghi lớn này là ai.

Tuy nhiên, Cố Tích Cửu đã ẩn thân mình ở phía sau bức rèm che, mọi người chỉ lơ mơ nhìn thấy thân ảnh nàng, nhưng không thể nhìn thấy khuôn mặt nàng.

Cố Tích Cửu không cảm thấy mình là người may mắn. Nàng nhìn công tử thiếu niên trước mắt vừa mới phi thân nhảy vào: "Công tử thật sự muốn bán thảo dược này năm vạn lượng cho ta?"

"Cam đoan không giả." Đôi mắt công tử thiếu niên long lanh như nước mùa thu, cười như không cười nhìn nàng: "Người trong đại sảnh này, bốn thiếu thấy người thuận mắt nhất, cho nên muốn bán rẻ nó cho người. Bất quá, bốn thiếu cũng có một điều kiện."

Mất thấy một cái bánh vàng có nhân lớn như vậy sẽ rơi ở trên đầu, Cố Tích Cửu vẫn rất bình tĩnh hỏi: "Điều kiện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Họa thủy Đông dẫn*

"Cây thảo dược này người không thể bán lại cho bất luận kẻ nào, đương nhiên, cũng không được cho. Chỉ cần người đáp ứng điều kiện này, cây thảo dược này chính là của người. Loại ưu đãi như vậy không phải lúc nào cũng có, bốn thiếu đây chỉ vì hợp ý người nên mới....."

Cố Tích Cửu cười nhẹ: "Hợp ý?" Nàng bỗng nhiên bước về phía trước một bước, tới gần trước người công tử thiếu niên: "Ta thấy công tử đây là đang muốn họa thủy đông dẫn*, đúng không?"

* 祸水东引: *Thảm họa phía Đông. Ý đại khái là muốn khuấy động lên một số rắc rối.*

Hiện tại cây cô này đã bị Tử điện hạ và vị thánh nữ theo dõi, bất luận nó dừng ở trong tay ai, chắc chắn sẽ phải chịu sự bức bách của hai người kia. Nếu không thể bán cho bọn họ, quả thực là phiền toái vô cùng!

Đây xác thật là một giao dịch rất tuyệt, nhưng cũng là một củ khoai lang nóng cực kỳ phỏng tay, là một thảm họa lớn. Nếu xử lý không tốt, không những sẽ mất giao dịch mà còn nguy hiểm đến mạng nhỏ của nàng!

Trong kiếp trước của Cố Tích Cửu, nàng cao ước chừng khoảng một mét bảy. Hơn nữa, nàng là sát thủ, một khi tiếp cận người khác, khí thế cực kỳ bức người. Đôi khi nàng còn chưa động thủ, đối phương đã sợ tới mức vắt chân lên cổ mà chạy.

Giờ phút này khi nàng tới gần công tử thiếu niên, khí tràng trên người vẫn không hề nhỏ.

Nhưng hiện tại, thân mình nàng rốt cuộc chỉ là một vị hải tử mười ba tuổi, còn chưa phát dục, đầu nàng thấp bé, mặc dù đi một đôi giày cao gót tự đặc chế, nhưng chỉ cao hơn bình thường khoảng 10cm, vì thế vẫn chỉ cao có 150cm.

Mà công tử thiếu niên trước mắt này tuy rằng nhìn ngoài mặt có vẻ non nớt, nhưng lại cao 1m8, tuấn mỹ cao ráo.

Cố Tích Cửu lại tới gần trước người hắn, khí thế vô hình yếu đi một chút, cổ tình thiếu niên này còn tiến lên một bước, làm hại Cố Tích Cửu thiếu chút nữa thì dán ở trong lòng ngực hắn.

May mắn nàng đúng lúc phát hiện ra tình hình bất lợi, bất động thanh sắc lui về phía sau một bước, thoáng kéo ra khoảng cách với hắn một chút.

Công tử thiếu niên rũ mắt nhìn tiểu nhân nhi trước mắt, tuy rằng người hơi lùn, nhưng khí tràng thật sự không nhỏ, khiến nhân tâm cảm thấy lạnh lẽo. Tướng mạo rõ ràng thực sự bình thường, một đôi con ngươi lại giống như hồ sâu không nhìn thấy đáy, thời điểm nhìn người lộ ra một luồng khí lạnh thấm người.

Tiểu nhân nhi cực kỳ thông minh! Cũng không bị chiếc bánh có nhân đột nhiên rơi xuống mà choáng váng đầu óc.....

Công tử thiếu niên mỉm cười, tươi cười như gió mùa xuân, hắn ước lượng hộp thủy tinh trong tay: "Ngươi thực thông minh. Vậy —— ngươi còn dám muốn nó hay không? Có lẽ nó sẽ khiến ngươi vướng vào một đồng phiền toái trên người....."

Cố Tích Cửu nhướn mày cười, giờ tay lấy chiếc hộp thủy tinh từ lòng bàn tay hắn: "Ta muốn!" Nàng, Cố Tích Cửu từ trước tới nay chưa bao giờ sợ gặp phiền toái!

Thuận tay đặt năm vạn lượng ngân phiếu vào trong lòng bàn tay hắn, điều này cho biết giao dịch hai bên đã hoàn tất.

Tay nhỏ của nàng không thể tránh né đụng chạm với bàn tay to của hắn một chút. Mặc dù chỉ chạm vào rất nhanh, nhưng ánh mắt công tử thiếu niên lại thoáng dừng lại ở trên tay nàng. Ánh mắt thâm thâm sâu, sau đó chuyển đến trên mặt nàng, môi mỏng nhẹ cong: "Quả nhiên rất sáng khoái!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Khoe khoang quá sẽ bị sét đánh

Hắn đặt tay trên vai Cố Tích Cửu, cúi người về phía nàng: "Ta tặng một ân tình lớn như vậy cho ngươi, không mời ta uống một chén sao?"

Trên người nam tử có một mùi hương nhẹ nhẹ. Hương thơm rất nhẹ, quanh quẩn ở chóp mũi nàng. Có lẽ là ưu thế người cao, thời điểm hắn cúi người xuống, nàng mơ hồ cảm thấy hơi bị áp lực.

Mỗi một gian phòng trên lầu hai đều có tiểu đồng chuyên môn hầu hạ, trong phòng Cố Tích Cửu cũng có hai vị, tay chân lạnh lẽo lại có một thân công phu khá tốt, cũng từng quen nhìn các đại nhân vật. Nhưng trên người công tử thiếu niên này phát ra uy áp vô hình khiến trong lòng bọn họ phát lạnh, cảm lồng không đậu lùi lại vài bước, nhất thời có chút kinh sợ không thể hiểu được.

Cố Tích Cửu lại dường như không cảm nhận được uy áp kia, nàng không lùi một bước, nhướn mày cười: "Tuy rằng tâm chân tình của các hạ có mục đích không hề đơn giản, nhưng rượu nhạt thì vẫn có thể mời các hạ uống một chén." Nàng quay người lại và phân phó người tới đổi một bộ rượu cụ mới.

Công tử thiếu niên cười, uy áp vô hình trên người đã biến mất vô tung, hắn lấy ra một chén rượu nhỏ từ trên thân mình và nói: "Không cần dùng đồ của bọn họ, quá thô ráp, bốn thiếu dùng cái này."

Thô ráp?

Hai tiểu đồng không còn lời nào để nói. Tất cả dụng cụ nơi này đều là tuyệt phẩm đứng đầu, rượu cụ đều rất tuyệt hảo, là sứ mỏng như vỏ trứng (胎骨瓷: eggshell bone). Một cái chén uống rượu đã có giá trị ngàn lượng bạc trắng. Thậm chí, tất cả rượu cụ mà hoàng đế sử dụng trong hoàng cung đại nội cũng chưa chắc đã tốt bằng nơi này! Cự nhiên bị chê là thô ráp.....

Hừ, không cần phải khoe khoang. Khoe khoang quá sẽ bị sét đánh!

Hai tiểu đồng đã mơ hồ bấu môi.

Nhưng chờ khi bọn họ nhìn thấy rõ chén rượu trong tay công tử thiếu niên, sắc mặt bọn họ lập tức hơi đổi, trong lòng lại mất bình tĩnh.

Chén rượu có hình dạng giống như một nụ hoa bồ đề, trong màu trắng mơ hồ lộ ra một dấu vết màu tím. Bọn họ không biết nó đã được làm từ chất liệu gì. Dưới ánh nến trong phòng, chiếc chén cứ nhiên tản ra một vàng sáng bảy màu quanh quần xung quanh. Nó cũng phản chiếu ngón tay như ngọc của thiếu niên kia, tinh xảo khác thường.

Cố Tích Cửu cũng liếc mắt nhìn chén rượu một cái, nàng cũng được coi như có kiến thức rộng rãi, nhưng cũng không thể nhìn ra được chất liệu của chiếc chén, tuy nhiên, chắc chắn có chất lượng cực cao.

Khi nàng rót rượu cho hắn, thật sự thấy rất kỳ quái, rõ ràng là rượu màu ngọc bích, khi chạm vào chén rượu của hắn cứ nhiên hiện ra một màu hồng đào nhàn nhạt, bên trong giống như có cánh hoa di động, cực kỳ đẹp.

Cố Tích Cửu cơ hồ cho rằng rượu đã bị người thay đổi, nhưng khi nàng rót rượu vào chén của mình, màu sắc vẫn hiện ra là màu ngọc bích bình thường.

Công tử thiếu niên bưng chén rượu lên và chạm chén với nàng, cũng không biết cố ý hay vô tình, đầu ngón tay hắn lại đụng chạm tới vết chai mỏng trong lòng bàn tay nàng, nhưng cũng là một chút chạm nhẹ, thậm chí Cố Tích Cửu cũng không thể cảm giác được.

Công tử thiếu niên cũng là người dứt khoát, sau khi uống xong chén rượu với Cố Tích Cửu, hắn lập tức ngửa đầu cười, giọng tay vỗ vỗ vai nàng, cất giọng nói lời thăm thía: "Tiểu huynh đệ, bảo trọng." Quay người và nhảy xuống từ trên lầu hai.

Hắn tiêu dao rồi đi, thời điểm trước khi bước ra khỏi cửa, thậm chí còn cất lên tiếng hát: "*Ta cất cao giọng hát trong cõi hồng trần đầy mưa gió, mặc kệ những lời bình phẩm ưu nhược thị phi, chìm sẽ nào biết ý đại bàng, bị toàn bộ thế nhân nhạo báng thì sao.....*" ("*红尘风雨我放歌,是非功过任评说,燕雀焉知鲲鹏意,世人皆谤又如何.....*")

Không thể nghi ngờ, người này có một giọng hát khá hay. Giọng như mỹ ngọc đánh vào lẫn nhau, như dòng suối mát lạnh chảy trên mặt đá, phảng phất chảy róc rách qua trái tim người. Tiếng ca dần dần trôi đi, người đã đi xa.

Khuôn mặt tuấn tú của Dung Sở xanh mét, hắn lớn như thế nhưng đây vẫn là lần đầu tiên chạm vào cái đỉnh lớn như vậy. Hơn nữa, còn bị làm trò trước mặt người nữ tử mà hắn ái mộ, khiến hắn có cảm giác không chỉ đơn giản là mất mặt bình thường!

Ánh mắt hắn trở nên tàn nhẫn lạnh lùng, thủ thế ra hiệu cho một thị vệ bên người, người nọ hơi gật đầu, không tiếng động lui ra, hiển nhiên là đi điều tra rõ hơn về công tử thiếu niên, sau đó sẽ cố gắng gây ra một số phiền toái cho hắn ta.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Hôm nay đúng là một ngày kỳ quái

Edit & Dịch: Emily Ton.

Chủ nhân đứng sau lưng nhà đấu giá này có thân phận rất đặc biệt, toàn bộ đại lục không người nào dám chọc. Trong nhà đấu giá, bất luận kẻ nào cũng đều án theo quy củ, không dám nháo sự. Thậm chí là hoàng đế Phi Tinh quốc cũng không có ngoại lệ.

Tuy nhiên, chỉ cần ra khỏi nhà đấu giá này, nếu có người nháo sự hoặc là khi dễ người khác, đều không có bất kỳ quan hệ gì với nhà đấu giá.

Công tử thiếu niên nếu như vẫn luôn ở tại nhà đấu giá, Dung Sở thật sự không dám làm gì hắn. Nhưng, nếu như hắn đã đi ra ngoài, hậu quả sẽ không thể tưởng!

Trong lòng mọi người đều đang châm nển cầu nguyện cho công tử thiếu niên một cách thâm lặng.

Dung Sở có tiếng là tàn nhẫn độc ác, hắn lại quyền thế ngập trời, đắc tội hắn quả thực chính là không thể vượt qua được mạng nhỏ của mình!

Trên người thiếu niên kia có lẽ thật sự có chút bản lĩnh, nhưng rốt cuộc cũng chỉ mới hơn mười tuổi, dù có bản lĩnh lớn thì có thể lớn tới mức nào?

Sao có thể thoát được sự săn lùng như sói như hổ của Tứ hoàng tử?

Thiếu niên tuấn mỹ như vậy, chỉ sợ sau này sẽ không có khả năng xuất hiện lần nữa. Đáng tiếc! Đáng tiếc!

Ánh mắt Dung Sở lại quét về phía gian phòng của Cố Tích Cửu, rèm châu lưu động, hắn mơ hồ chỉ nhìn thấy một bóng người nhỏ gầy đang đứng ở phía trước cửa sổ.

Hắn khao khát có được huyền hành thảo ba ngàn năm, hiện tại lực chú ý tự nhiên dừng ở trên người Cố Tích Cửu: "Công tử, thỉnh."

Phía sau bức rèm che trên lầu truyền đến một tiếng trả lời thờ ơ: "Tứ điện hạ, thỉnh." Giọng nói mang vẻ lạnh lùng tươi sáng, hơi trung tính, nhưng cũng rất êm tai. Không đợi Dung Sở trả lời, giọng nói kia lại khẽ cười một tiếng: "Tứ điện hạ đang muốn mua huyền hành thảo này từ trong tay ta? Chỉ sợ sẽ khiến Tứ điện hạ thất vọng rồi. Vừa rồi tại hạ đã đáp ứng thiếu niên kia sẽ không bán cỏ này cho bất kỳ ai. Một lời hứa của quân tử đáng giá ngàn vàng, Tứ điện hạ nhân nghĩa vô song, tự nhiên sẽ không bức bách người khác làm điều thất tín bội nghĩa, đúng không?"

Chỉ mấy câu đơn giản đã khiến Dung Sở nói không nên lời!

Dung Sở choáng váng một chút, hơi mỉm cười: "Công tử lo lắng quá nhiều, bốn Vương tất nhiên sẽ không làm khó người khác." Lời nói rất thân thiện, trong mắt lại hiện lên một tia sát khí sắc bén.

Hôm nay thật đúng là một ngày kỳ quái, một lúc hai tiểu tử vô danh dám làm hắn mất cả mặt mũi! Xem ra gần đây hắn đã quá nhân từ.....

Hắn dẫn theo người trở về căn phòng của mình.

Mọi người đều biết rõ tính tình Dung Sở thô bạo, vì thế ở trong lòng lại châm nén cầu nguyện thêm cho một vị.

Một hồi phong ba nhỏ tựa hồ cứ qua đi như vậy, những màn bán đấu giá phía sau vẫn tiếp tục được tiến hành, một số món đồ quý hiếm đều bị người chụp đi.

Mục đích của Cố Tích Cửu là tới để xem náo nhiệt và mở rộng kiến thức, không tính sẽ mua bất cứ vật gì. Nàng đang nhìn xem náo nhiệt, tiểu đồng của nhà đấu giá lại bung lên một cái hộp. Lần này, bán đấu giá sư không để mọi người ra giá giống như vừa rồi, mà là trực tiếp mở nắp hộp ra, lộ ra một vật nằm ở bên trong.

Sau khi Cố Tích Cửu nhìn thấy rõ vật kia, không tránh khỏi ngậy người ngẩn ngơ!

Bảo Thạch hoa? (宝石花)

Oản Biểu? (腕表)

Hình dáng của vật kia khá giống với chiếc đồng hồ và được xếp thành hình dạng của một bông hoa hướng dương. Nó được xâu thành chuỗi cùng với đá quý tỏa sáng lấp lánh với nhiều màu sắc khác nhau, màu cầu vồng.

Thời điểm bán đấu giá sư cầm nó trong tay, màu cầu vồng phản chiếu quanh thân bán đấu giá sư, giống như được khảm một vòng Phật quang, cực kỳ phong cách!

Cố Tích Cửu đã từng thấy rất nhiều đá quý, nhưng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy một thứ tuyệt vời như vậy, thậm chí là kim cương cũng không tỏa sáng như vậy.

Nàng tò mò nhìn nhìn nó nhiều lần.

Trong lòng bỗng nhiên vừa động, đá quý này không giống như đá thiên nhiên, dường như đó là đá quý nhân tạo.

Nhưng, trong thời đại này có đá quý nhân tạo sao?

Hơn nữa, tạo hình này cũng không giống của thời đại này.....

Phía dưới, bán đấu giá sư giơ cao vật kia lên: "Mấy ngày hôm trước, trong kho hàng của nhà đấu giá chúng ta, đột nhiên xuất hiện thêm vật này. Tuy nhiên, không có người nào nhận ra được, nó rốt cuộc được làm từ chất liệu gì. Chư vị có ai nhận ra được hay không?"

Vô số ánh mắt dừng ở trên vật kia, đều là một mảnh mờ mịt, hiển nhiên không ai nhận biết, sôi nổi lắng đầu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Công tử nhận biết vật này?

Cố Tích Cửu đứng dậy và nhanh nhẹn nhảy xuống, cao giọng mở miệng: "Để ta nhìn xem vật ấy, có lẽ ta sẽ nhận ra được nó."

Vô số ánh mắt đều chú ý tới trên người Cố Tích Cửu, vị bán đấu giá sư liếc mắt đánh giá nàng trên dưới một cái: "Công tử nhận biết vật này? Nó là cái gì?"

Cố Tích Cửu bình thần nói: "Đề ta nhìn xem trước mới có thể biết được."

Ở nơi này, vị bán đầu giá sư cũng không sợ nàng sẽ phá rối, lập tức đưa vật kia tới trong tay Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu thưởng thức nó trong tay một lát, sau đó hơi nhăn mày lại!

Chất liệu của thứ này có chút cổ quái. Nói nó là ngọc cũng không phải là ngọc, nói nó là kim loại cũng không phải là kim loại. Đương nhiên, cũng không phải là đá quý nhân tạo. Những thứ kia Cố Tích Cửu chỉ cần sờ vào một cái là có thể nhận ra.

Thời điểm cầm nó trong tay, có một loại lạnh thấm người, phảng phất như đang nắm một vốc suối nước lạnh.

Loại chất liệu này cũng là lần đầu tiên Cố Tích Cửu nhìn thấy.

Thứ này có tạo hình thập phần cổ xưa, liếc mắt nhìn một cái thì giống một chiếc đồng hồ cổ, nhưng nếu nhìn kỹ thì lại không phải. Chằng qua là viên đá quý lớn nhất ở giữa có bộ dáng khá giống với đồng hồ mà thôi. Một mảnh màu xanh. Trong khi nàng thưởng thức, bên trong phảng phất có gợn nước đang lưu động, giống như biển cả thâm sâu, giống như một đôi mắt thần bí.

Cố Tích Cửu nắm ở trong lòng bàn tay và cảm ứng một chút, cũng không cảm giác được bên trong có bất luận rung động nào.

Có lẽ đây là một chiếc vòng tay giống như một chiếc đồng, đúng không?

Chất liệu rất mát mẻ, dường như không có gì khác biệt.

Nàng lần qua lộn lại nhìn thêm vài lần, sau đó dùng ngón chuyển chuyển vài ba lần, cời trói những viên đá quý rối lại với nhau, khiến nó trông giống như một cái lắc tay xinh đẹp.

Cố Tích Cửu có chút thất vọng. Khi lần đầu tiên nàng nhìn thấy nó, còn tưởng rằng có người thứ hai đã xuyên tới thế giới này, thứ này chính là đến từ thế giới của nàng.

Nhưng hiện tại xem ra rõ ràng không phải.

Có lẽ, nó chỉ là một trang sức rất đặc biệt có bộ dáng cổ quái, đúng không?

Cố Tích Cửu vẫn luôn không quan tâm tới đồ trang sức, vì thế, nàng đưa nó lại cho bán đầu giá sư, sau đó xoay người đi lên lầu.

Bán đầu giá sư mở vật kia ra, ánh mắt sáng lên: "Nguyên lai nó là lắc tay đá quý! Tạo hình thật là độc đáo!"

Dưới ánh nến chiếu xuống, vật ở trong tay hân tỏa ra ánh sáng lấp lánh, thuy khí nghìn mảnh, vô cùng quyến rũ!

Vật chói mắt như vậy tự nhiên hấp dẫn ánh mắt người, đặc biệt là ánh mắt của một số nữ tử, một khi đầu giá bắt đầu, mức giá khởi điểm đã không hề thấp.

Giá khởi điểm là năm vạn lượng bạc, chỉ qua một lát đã lên tới mười lăm vạn lượng!

Cố Tích Cửu cười thầm. Món đồ này sáng bóng như vậy, một khi mang ở trên người quả thực chính là tự mang bìa đi ngấm mực tiêu, ngoài tám dặm đều có thể phát hiện ra!

Một vật như vậy, đừng nói là nàng muốn mua nó, ngay cả được tặng nàng cũng không cần!

Nàng ôm cánh tay nhìn xem náo nhiệt, trong đầu bỗng nhiên truyền đến một giọng nói quái dị: "Tiểu cô nương, xin hãy mua ta!".

Cố Tích Cửu sững sốt, *ai đang nói chuyện?*

"Là ta, chính là món đồ vừa rồi ngươi đã giám định qua, mau mua ta đi!" Giọng nói kia tiếp tục vang lên.

Cố Tích Cửu: "....." *Cái lắc tay này thành tinh?!*

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Quá đắt!

Edit & Dịch: Emily Ton.

"Ta là Thương Khung Ngọc (苍穹玉), cũng không phải là lác tay thành tinh! Ta ở đây cụ thể là để tìm người, mau mua ta, sau đó ta sẽ giải thích với người, mau, mau!" Giọng nói kia liên tục thúc giục.

Thương Khung Ngọc?

Tên này nghe rất cao thượng, thạch tinh Thương Khung Ngọc?

Thật sự cũng không phải không có khả năng có cục đá thành tinh, chỉ là giọng nói này vì sao lại nghe quái lạ như vậy? Giống như robot không có cảm xúc.

Hơn nữa, vì sao lại đặc biệt tìm kiếm nàng?

Trong lòng Cố Tích Cửu khẽ nhúc nhích, nàng lười biếng nhìn xuống phía dưới, cái lác tay sáng bóng kia đã được ra giá đến hai mươi vạn lượng bạc.

"Quá đắt!" Cố Tích Cửu nửa dựa lan can, không chút để ý phun ra ba chữ.

"Nữ nhân bần xìn! Ta đường đường là Thương Khung Ngọc chẳng lẽ còn không đáng giá mấy chục vạn lượng bạc?"

A, lác tay ngọc thạch này tự cho mình đủ cao!

Khóe môi Cố Tích Cửu gọi lên lạnh lẽo, không khách khí nói: "Không đáng giá!"

"Người..... người cư nhiên coi thường ta, người....."

"Ta đếm tới ba, người cho ta một lý do để mua người, bằng không..... ha ha!" Cố Tích Cửu cười lạnh: "Một!"

Giọng nói kia: "..... người....."

"Hai!"

"Được thôi, xem như người lợi hại!" Giọng nói kia rút cuộc khuất phục, nó hơi dừng lại một chút: "Ta là thần vật được thiên địa sinh thành, nhưng ta hiểu về âm dương ngũ hành, không có việc gì không biết, không có gì không thông....."

Nguyên lai là Google biến tướng, thật ra có chút dùng được. Nhưng làm sao biết có phải do thứ này đang tự biến tự diễn hay không?

Cố Tích Cửu gõ nhẹ ngón tay lên lan can suy tư.

"Nữ nhân, sao người có thể hoài nghi lời nói chân thật của ta?!" Giọng nói chế nhạo vang lên, bỗng nhiên chậm rãi phun ra ba chữ: "Người nhân bản....."

Khóe mắt Cố Tích Cửu bỗng nhiên dương lên, *lác tay hồng này cư nhiên biết bí mật của nàng! Xem ra thực sự là có chút bản lĩnh.*

"Uy, nha đầu, ta cũng không phải là lác tay hồng! Ta là Thiên Đạo Thương Khung Ngọc, thần vật! Thần vật! "

Cố Tích Cửu cũng không bị thuyết phục: "Người quá sặc sỡ, mang người lên quả thực chính là bìa ngấm sỡ! Sao ta có thể tự do đi lại? "

"Nữ nhân, cái gì gọi là sặc sỡ? Ta đây gọi là bất đồng thể tục!" Thương Khung Ngọc sửa đúng nàng: "Yên tâm, một khi người mua được ta, ta sẽ có biện pháp che dấu một thân ánh sáng này....."

"Được rồi, nhanh chóng nghĩ cách kiếm bạc và mua ta đi. Mấy chục lượng bạc trên người của người tuyệt đối là không đủ."

Bỗng nhiên giọng nói kia nghĩ đến một chủ ý: "Hiện tại có vẻ như người rõ ràng sẽ không có đủ thời gian kiếm tiền. Đúng rồi, không bằng dùng huyền hành thảo mà người vừa mua tới tay để đổi? Tứ điện hạ khẳng định sẽ mua được nó để đổi với người!"

"Không cần, huyền hành thảo quý giá hơn nhiều so với người." Cố Tích Cửu trực tiếp cự tuyệt.

"..... Uy, nha đầu, người nói gì vậy? Có kia quý giá hơn so với ta? Sao có thể....." Giọng nói kia giống như mèo bị dẫm lên đuôi, kêu gào lên ở trong đầu Cố Tích Cửu.

"Hừ, đừng ồn! Ta sẽ có biện pháp mua được người."

"Thật sự? Nhưng hiện tại giá đã tăng tới ba mươi ba vạn lượng! Người đi nơi nào kiếm được nhiều bạc như vậy? Định đi đoạt lấy? Nơi này không được, hiện tại cũng không kịp....."

"Câm miệng, tiếp tục ồn ào thì ta sẽ không mua người nữa, ta sẽ có biện pháp của ta."

Khi Cố Tích Cửu và lác tay Thương Khung Ngọc nói chuyện đều dùng ý niệm, người khác căn bản không thể nhìn hay nghe thấy.

Biện pháp kiểm bực của Cố Tích Cửu rất đơn giản, nàng hỏi giấy và bút từ tiểu đồng bên cạnh, viết vài dòng chữ, gấp ba lần và gấp thành thành một con hạc giấy tinh xảo. Sau đó sai đồng tử đưa nó qua phòng Thái tử bên cạnh, lại dặn dò hân: "Tin nhắn này chỉ để Thái tử gia nhìn thấy, không được để những người khác nhìn thấy, nó rất quan trọng! Quan trọng!"

Nghĩ nghĩ, lại thêm thêm một câu: "Nếu như Thái tử gia không chịu tự mình mở ra, người hãy nói hai chữ bệnh kín."

Đồng tử cũng không phải người nói nhiều, tuy rằng không hiểu vì sao nhưng vẫn cầm con hạc giấy kia rồi đi.

Thái tử Dung Già La đang ở trong phòng mình phẩm trà, nhìn thấy đồng tử đưa hạc giấy tinh xảo tới thì hơi sững sốt.

Thị vệ bên cạnh hân sợ phía trên có gì đó kỳ lạ nên muốn mở thay hân, đồng tử kia lập tức ở bên cạnh nói một câu: "Vị công tử kia nói cần đích thân Thái tử gia mở nó, nga, hân còn nói hai chữ bệnh kín."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Gặp người tại thư phòng quý phủ

Edit & Dịch: Emily Ton.

Dung Già La tay cầm chén trà khựng lại, giờ tay tiếp nhận hạc giấy. Hạc giấy tựa hồ được gấp lại theo một phương pháp đặc biệt, một khi mở ra sẽ lưu lại dấu vết, đây là tránh cho người truyền tin nhìn lên.

Dung Già La cũng rất khéo tay, rất nhanh đã mở hạc giấy ra, đợi đến khi nhìn thấy rõ chữ ở mặt trên, ngón tay hân đột nhiên nắm chặt!

P phía trên chỉ có hai câu, lại giống như sấm sét bổ vào trong lòng Dung Già La: "Bệnh kín của điện hạ là do kỳ độc gây ra. Thịnh tìm người đầu giá lắ tay kia giúp ta, tự ta sẽ ra tay giải độc giúp điện hạ."

Một vài năm trước, trên người Dung Già La bỗng nhiên được chuẩn đoán là mắc bệnh kín. Bất cứ lúc nào hân luyện công, toàn thân sẽ đau đớn vô cùng, kỳ kinh bất mạch giống như muốn nổ tung, chỉ cần hân ngừng luyện công thì lại không có việc gì.

Hân đang trong giai đoạn luyện công lên cấp, cần phải tu luyện thường xuyên, nếu không thì công lực không những không tăng, ngược lại còn bị giảm xuống.

Hiện tại hân sở dĩ còn có thể ngồi yên ổn vị trí Thái Tử này, chỉ bởi vì hân là thiên tài đệ nhất của Thiên Tinh quốc.

Nếu như để người biết rằng linh lực của hân đang liên tục giảm xuống, sợ rằng hân sẽ lập tức bị phế bỏ. Lúc đó chỉ sợ mệnh cũng giữ không được.

Mấy năm nay hân vẫn luôn âm thầm tìm thầy trị bệnh, cũng từng tìm vô số thần y, nhưng không có một người có thể nhìn ra rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra với hân.

Bọn họ thậm chí không nhìn ra trong người hân có bệnh.

Không nghĩ tới nơi này, Cố Tích Cửu ở khoảng cách xa như vậy cũng có thể nhìn ra bệnh kín của hân.....

Ngón tay hân hơi run, nhưng vẫn có thể giữ vững bình tĩnh. Đầu ngón tay bắn ra, hạc giấy kia lập tức hoá thành tro bụi ở trong lòng bàn tay hân, sau đó nhẹ giọng phân phó hộ vệ bên người: "Bắt kẻ giá nào, tìm người mua lắ tay phía dưới cho ta, sau đó đưa tới đây cho bọn cung."

Hộ vệ "Vâng" một tiếng, bước nhanh đi ra ngoài.

Dung Già La suy nghĩ một chút, mở miệng nói với tiểu đồng đang chờ ở nơi đó: "Thỉnh vị công tử kia tới nơi này."

Tiểu đồng kia là người chân cứng nhanh nhẹn, một lát sau đã bước nhanh trở về, quỳ gối trước mặt hân hồi báo: "Điện hạ, vị công tử kia đã rời đi, nhưng đã để lại cho ngài một con hạc giấy ở trên bàn." Hân dùng hai tay dâng lên hạc giấy trong lòng bàn tay.

Trong lòng Dung Già La trầm xuống, tiếp nhận hạc giấy kia, mở ra nhìn lên, chỉ có mấy chữ: "Buổi tối ngày mai, gặp người ở thư phòng quý phủ." Nét chữ mạnh mẽ, tựa như muốn rách cả giấy, đúng là cùng một nét chữ với hạc giấy lúc trước.

Sắc mặt Dung Già La khẽ biến, lập tức đứng lên và phân phó những hộ vệ khác bên người, để bọn họ lập tức đi tìm Cố Tích Cửu vừa mới rời đi, âm thầm bảo vệ "hân". Nhân tiện điều tra một chút, "hân" rốt cuộc là đến từ nơi nào.

Hân biết rõ tính tình của Tứ hoàng đệ, chỉ sợ đã động sát khí đối Cố Tích Cửu. Chỉ cần Cố Tích Cửu vừa ra khỏi đại môn nhà đầu giá, lập tức sẽ bị thủ

hạ Dung Sở phục kích.....

Người này là hy vọng chữa khỏi bệnh kín của hắn, tuyệt đối không thể có sơ xuất!

Hắn vừa rồi để đồng tử đi mời Cố Tích Cửu qua đây, thật ra cũng là có ý này, muốn bảo hộ "hắn" ở bên người mình, nhưng không nghĩ rằng đối phương đã rời đi.....

Thời gian chậm rãi trôi qua. Vòng đeo tay cũng được đấu giá thành công và gửi đến tay hắn. Hắn thưởng thức trong tay một lúc lâu, cũng không nhìn ra vòng tay này có gì đặc biệt.

Sau thời gian một nén nhang, một tên thị vệ hắn phái ra ngoài cuối cùng trở về, đầy mặt xấu hổ bẩm báo:" Điện hạ, thuộc hạ vô năng, không tìm được vị công tử kia."

Sắc mặt Dung Già La biến đổi, bỗng nhiên đứng lên: "Sao lại như thế?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Biến mất trong không khí?

Vài tên thị vệ bên người này đều là tâm phúc của hắn, chẳng những công phu cao thâm, hơn nữa can đảm can trọng, làm việc ỷ nại, thuật truy tung càng là hạng nhất.

Bọn họ muốn truy tung người nào đó cơ hồ không thể không truy được, hiện tại bọn họ lại không tìm được người, chẳng lẽ người kia đã gặp nạn? Hay là đã bị người Dung Sở bắt đi?

"Bên Tứ hoàng tử có động tĩnh gì không?" Dung Già La trầm giọng dò hỏi.

"Bẩm điện hạ, người của Tứ hoàng tử cũng đang tìm vị công tử kia....."

Dung Già La: "....."

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Đồng thời, trong một căn phòng khác.

Khuôn mặt tuấn tú của Dung Sở đã âm trầm đến nỗi giống như trời mùa đông khắc nghiệt, hắn đập một chưởng ở trên bàn, chấn động đến nỗi toàn bộ đồ trên bàn đều rơi xuống, vỡ nát đầy đất.

"Một đám phế vật! Sao có thể mất dấu người như thế? Không phải bọn Vương đã phân phó các người phong kín tất cả lối ra nơi này rồi sao?!"

Hắn một lòng muốn đoạt được huyền hành thảo, cho nên ngay một khắc khi Cố Tích Cửu cự tuyệt đã âm thầm phân phó người mai phục hết toàn bộ lối ra của nhà đấu giá. Chỉ cần người vừa ra khỏi nhà đấu giá, người của hắn lập tức sẽ theo dõi và bắt đối phương đi, hoặc là giết chết.

Hắn cho rằng kế hoạch của hắn rất hoàn hảo, nhưng lại không nghĩ rằng người nọ đột nhiên biến mất!

Thị vệ phụ trách việc này mồ hôi lạnh đầy đầu: "Thuộc hạ vô năng. Tuy nhiên, thuộc hạ xác thật đều đã phong kín tất cả các lối ra, thậm chí một con ruồi bay ra cũng có thể phân biệt được cái, trong thời gian đó căn bản không nhìn thấy một người nào ra ngoài. Càng kỳ quái hơn chính là, người chúng ta sắp xếp làm mật thám tại lầu hai nơi đây, chỉ cần người kia vừa ra khỏi căn phòng là lập tức có thể phát hiện. Nhưng những tên mật thám đều nói bọn họ căn bản không nhìn thấy người kia ra khỏi căn phòng. Người kia quả thực giống như đã biến mất trong không khí mỏng trong căn phòng kia....."

Dung Sở: "....."

Biến mất trong không khí?

Ngay cả khi trên đời xác thật có người có loại công phu này, nhưng để học được công phu đó cần phải có linh lực cấp 9 trở lên. Nhân tài như vậy trên đại lục này chính là sự tồn tại của long phượng từng lân, có thể đến được trên mười ngón tay.

Ngay cả Dung Già La được xưng là đệ nhất thiên tài, linh lực cũng còn xa mới đạt được cấp bậc kia. Tiểu gia hỏa kia tướng mạo bình thường, cái đầu thấp bé, nhìn qua cũng chỉ hơn mười tuổi cư nhiên có được năng lực như vậy?

Con vịt đã nấu chín vẫn bay như vậy, Dung Sở quả thực giống như bị người đánh vài cái tát vào mặt! Tâm tình rất tệ.

Đúng vào lúc này, thị vệ khác hẳn phải đi theo công tử thiếu niên cũng quay trở về, báo cáo một tin tức khiến hần cơ hồ học máu. Rõ ràng, tên thị vệ của hần cũng đã mất dấu công tử thiếu niên kia.....

Dung Sở quả thực giật tím mặt!

Đầu tiên hần xử trí mấy tên thuộc hạ hành sự bất lực, sau đó lập tức phân phó xuống cho tất cả thuộc hạ lòng bắt toàn thành, phải bắt bằng được hai tên gia hỏa dám can đảm khiến Tứ hoàng tử hần mất hết mặt mũi.....

Dung Sở quyền thế thông thiên, trong tay chẳng những nắm giữ một đội Ngự lâm quân, còn chương quản một tổ chức quyền lực nhất Phi Tinh quốc —— Âm Binh Doanh (暗兵营).

Bản chất của tổ chức này tương đương với tổ chức khét tiếng thời Minh triều, Đông xướng Tây Hán. Người bên trong đều là những bộ khoái biến thái tinh anh, thủ đoạn tra tấn người thuộc hàng hạng nhất, thuật truy tung cũng thuộc hạng nhất. Phàm là nhân vật bị bọn họ theo dõi, không có đường chạy thoát.

Nhân tài thị vệ bên người Dung Sở không ít, trong đó có người am hiểu về vẽ người họa vật, vẽ ra chân dung Cổ Tích Cửu và công tử thiếu niên kia, truyền tới Âm Binh Doanh, cơ hồ như phát một tay.

Dung Sở truyền xuống một lệnh dụ, vô số ám binh thị vệ xuất động, bắt đầu tìm kiếm trong toàn bộ hoàng thành.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Ha ha, kiếp sau đi!

Edit & Edit: Emily Ton.

Ám binh thị vệ vốn rất ngang ngược ở kinh thành. Thời điểm không có việc gì còn khuấy động lên một hồi rắc rối. Hiện tại có được lệnh của Tứ hoàng tử, càng là không kiêng nể gì. Bọn họ phá cửa phá nhà. Trong một khoảng thời gian ngắn, Tinh Diệu thành đều thần hồn nát thần tính, một mảnh gà bay chó sủa.

Dung Sở cho rằng, dưới sự tìm kiếm dày đặc từng người một nhà như vậy, ngay cả ruồi bọ cũng chạy không thoát, không mất mấy canh giờ, người của hần khẳng định sẽ mang đến tin tức tốt cho hần. Trối gô hai người kia và áp tải về đây mặc hần xử trí. Nhưng không nghĩ rằng, hần đợi một đêm ở phủ đệ, cũng không chờ thấy thứ hần muốn.....

Mà giờ phút này, một trong những "đầu sỏ gây tội", Cổ Tích Cửu, đang lười biếng dựa mình trên đầu giường ở trong khuê phòng.

Sau khi nàng sai tiểu đồng đưa hạc giấy đi liền biết Dung Già La tất nhiên sẽ mua được chiếc vòng đeo tay, nàng cũng không cần thiết ngốc thêm ở chỗ đó. Cho nên dứt khoát dùng thuật thuận di trực tiếp biến mất trong căn phòng kia, rời khỏi nhà đấu giá.

Thuật thuận di của nàng đã cao hơn so với lúc trước, một lần thuận di liền có thể di chuyển tới hai con phố cách xa chỗ ban đầu, tự nhiên không cần phải đi qua bất luận lối ra nào của nhà đấu giá, càng không kinh động bất luận kẻ nào.

Sau khi rời khỏi nhà đấu giá, nàng quay đầu lại liếc mắt nhìn từ xa một cái, mỉm cười vui vẻ.

Nàng biết người của Dung Sở khẳng định sẽ mai phục tại các lối ra ở nhà đấu giá, muốn gây bất lợi cho nàng, muốn bắt nàng? Ha ha, kiếp sau đi!

Những gì nàng muốn làm cơ bản đã hoàn thành, dứt khoát thuận di liền tiếp vài lần, trực tiếp trở về Tướng quân phủ. Khi xuất hiện lần nữa, nàng đã ở trong khuê phòng của mình.

Nhóm thị nữ vú già đều bận rộn ở bên ngoài phòng, không có nàng phân phó, không người nào dám tiến vào trong khuê phòng nàng, tự nhiên cũng không ai phát hiện ra nàng đã từng rời khỏi phòng.

Nàng đã coi bỏ một bộ trang phục nguy trang và khôi phục lại dung mạo vốn có, còn sai người nấu nước, thống khoái tận hưởng một bồn tắm cánh hoa. Sau khi hong khô tóc nàng lập tức lên giường.

Nàng lấy chiếc hộp thủy tinh ra từ trong ống tay áo, chậm rãi thưởng thức.

Huyền hành thảo ba ngàn năm lẳng lẳng nằm ở trong hộp, hơi phát ra ánh sáng màu hồng.

Nàng đã cẩn thận quan sát và xác nhận rằng, những đặc thù của nó mà thánh nữ Cổ Tích Tích nói không sai chút nào, xác thật là chính phẩm.

Thật ra, khi thứ này vừa mới đến tay, trong lòng nàng còn có chút hoài nghi công tử thiếu niên kia cố ý phá rối, cho rằng cây cỏ này chỉ là mười năm tuổi

hoặc trăm năm tuổi, chẳng qua đã bị công tử thiếu niên kia sử dụng thủ thuật che mắt.

Hiện tại nàng đã xem qua cây cỏ này từ trên xuống dưới, không hề có dấu vết thủ thuật che mắt.

Không nghĩ tới công tử thiếu niên kia cư nhiên thật sự bán thảo dược quý hiếm như vậy cho nàng, quả thực chẳng khác nào tặng không cho nàng. Công tử thiếu niên kia rốt cuộc có ý đồ gì? Mục đích ở đâu?

Cố Tích Cửu cũng không nghĩ tới, mình đi dạo một vòng trong nhà đấu giá cư nhiên nhặt được tiện nghi lớn như thế, mà thứ này còn đúng là thứ nàng cực kỳ muốn.

Nàng dùng đầu ngón tay đụng chạm vào cây cỏ một chút. Cỏ này có đặc tính của cây mắc cỡ, hơi đụng chạm một chút, hai lá cây trên đỉnh lập tức khép lại, quấn quanh ngón tay nàng, trong khi những lá cây khác lắc lư, phảng phất như đang khiêu vũ, xem ra đã có một chút linh tính.

Bảo vật như vậy tất nhiên là sớm dùng vào trong bụng mới được an toàn. Tuy nhiên, muốn trị liệu thể chất phế vật của nàng, chỉ một mặt dược này là không đủ, còn cần phải phối hợp với vài loại dược vật mới có thể phát huy công hiệu chân chính. Vì vậy, hiện tại nàng vẫn không thể dùng tới cỏ này.

Có lẽ nàng nên ưu tiên việc tìm kiếm nhiều thảo dược hơn trong nhật trình hằng ngày của mình...

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Chúng ta có lòng tốt đến thăm người...

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hầu hết các loại thảo dược nàng cần đều là vật cực quý hiếm, sinh trưởng ở nơi cực hiểm ác. Những nơi đó mãnh thú quái vật hoành hành, không có linh lực cấp 4 trở lên đừng mơ tưởng đặt nửa bước chân. Đây là lý do tại sao các loại thảo dược được bán với giá trên trời. Một loại thảo dược có thể được bán tới vài vạn lượng bạc.

Cho nên, nhiệm vụ hiện tại của nàng: một là tìm bạc, hai chính là tự mình đi tìm một số thảo dược, có thể tự lực cánh sinh tìm hái được vài loại.

Tuy rằng linh lực của nàng không đạt được cấp 4, nhưng nàng có thuật thuận di, thời điểm mấu chốt bản lĩnh chạy trốn vẫn là rất mạnh.

Trong khi nàng đang nghĩ về kế hoạch, chợt tựa như nghe thấy động tĩnh gì đó, bàn tay vừa lật, chiếc hộp thủy tinh nhỏ đã được nàng thu hồi thỏa đáng. Nàng lại thuận tay sờ qua một quyển sách bên cạnh rồi dựa mình đọc sách.

Một lát sau, bên ngoài đã có chút động tĩnh, một giọng nói ôn nhu như nước vang lên: "Lục muội có ở trong phòng?" Nghe giọng nói đúng là Cố Thiên Tinh.

Bên ngoài, thị nữ sớm đã được Cố Tích Cửu phân phó qua, có người tới thăm chỉ cần chưa nghe thấy tiếng của Cố Tích Cửu, đều không được để đối phương đi vào.

Cho nên những thị nữ này tự nhiên cũng ngăn Cố Thiên Tinh và Cố Thiên Y lại, chỉ nói chủ nhân mình đã nghỉ ngơi, không thể gặp khách.....

Hai chị em Cố thị vốn đang ôm một số nghi ngờ mà đến, nhìn thấy phản ứng của đám thị nữ thì nghi ngờ trong lòng càng lớn hơn.

Hai người liên tiếp xả ra một vài lý do để đi vào, đều bị bọn thị nữ ngăn lại. Điều này khiến cho lòng nghi ngờ của các nàng càng lúc càng lớn. Mặt đẹp của Cố Thiên Y trầm xuống: "Có phải tiểu thư các người căn bản không ở trong phòng hay không?" Đơn giản xông vào.

Hai người kia võ công đều không yếu, hơn nữa những thị nữ này rốt cuộc cũng là nô tỳ Cố phủ, cũng không dám thật sự động thủ cùng với chị em Cố thị, một lát sau đã bị các nàng vọt vào!

Khi cánh cửa khuê bị mở ra, Cố Thiên Tinh và hai thị nữ giống như một trận gió tiến vào. Khi nhìn thấy hết thảy trong phòng thì ngay người ngẩn ngơ!

Cố Tích Cửu một thân váy ngủ nửa nằm nghiêng ở trên giường, tóc dài nửa rối tung, trong tay nắm một quyển sách, thần thái nhàn nhã đạm nhiên. Nàng vừa nhìn thấy hai người xông tới, đỉnh mày hơi nhíu, giọng nói nhẹ nhàng, nhưng lời nói ra lại sắc như đao: "Đêm đã khuya, nhị vị xông vào nhà người khác là có mục đích gì? Muốn cướp bóc hay là muốn giết người?"

Cố Thiên Tinh không nghĩ tới nàng quả nhiên đang ở phòng trong, nhất thời có chút ngượng ngùng. Cố Thiên Tinh miễn cưỡng cười hoà giải: "Lục muội, hai người chúng ta đều lo lắng cho người, sợ người bị đám cậu nô tài ám toán cho nên mới xông vào nhìn xem. Lục muội người cũng thật là, nếu đang ở trong phòng vì sao vẫn luôn không trả lời?"

Cố Tích Cửu buông sách trong tay: "Mấy năm nay ta đã quen với cuộc sống thanh tịnh, không muốn bị người quấy rầy. Chẳng lẽ có điều gì sai?"

Cố Thiên Tinh lại bị ghen ở nơi đó, Cố Thiên Y cá giận nói: "Chúng ta chỉ có lòng tốt đến thăm người....."

"Cảm tạ, bất quá không cần." Cố Tích Cửu nói giọng nhẹ hơn: "Người tới!"

Một thị nữ bên ngoài vội vàng tiến vào hành lễ và nghe phân phó.

"Vừa rồi là ai đã bảo hộ ở bên ngoài? Gọi các nàng tiến vào!"

Thị nữ kia vội đi ra ngoài và gọi hai thị nữ trông cửa tiến vào. Cố Tích Cửu ngồi dậy, rũ mắt nhìn các nàng quỳ gối nơi đó: "Các người là thị nữ của ai? Chủ tử của các người là ai?"

Hai thị nữ cúi đầu trả lời: "Chúng ta là thị nữ của Lục tiểu thư, Lục tiểu thư là chủ tử của chúng ta."

Cố Tích Cửu lạnh lùng nói: "Nếu đã biết ta là chủ tử của các người, vì sao không ngăn cản người ngoài xông vào?"

Hai gã thị nữ nằm ở trên mặt đất, liên tục thỉnh tội: "Nô tỳ biết sai rồi."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Phàm là người xông loạn, đánh ra ngoài cho ta

Edit & Dịch: Emily Ton.

Cố Tích Cửu nhàn nhạt nói: "Ta là người thích yên tĩnh, không vui khi có người quấy rầy. Việc này ta đã sớm dẫn dò qua, không có sự đồng ý của ta, kẻ xông vào nơi này đều được coi là tặc. Lần này các người không tận tâm ngăn trở xem như đã thất trách, niệm tình các người vi phạm lần đầu, ta sẽ xử lý khoan dung. Mỗi người các người lãnh mười trượng, lại khấu trừ tiền tiêu hàng tháng nửa năm. Các người phục chứ?"

Bởi vì Cố Tích Cửu đúng thật đã từng phân phó qua, chỉ là không nghĩ tới vị Lục tiểu thư lại nghiêm túc như thế mà thôi. Lúc ấy nếu các nàng đều tận lực ngăn cản, cũng có thể ngăn trở một trận.

Hiện tại Cố Tích Cửu ra lệnh trừng phạt, các nàng cũng không thể phản nản, cúi đầu lãnh phạt.

Cố Tích Cửu lại ra lệnh cho quản gia gọi thị nữ vừa rồi đã tận lực ngăn trở tiến vào, khen nàng làm rất tốt, khen thưởng nàng trước mặt mọi người. Thăng cấp cho nàng từ một thị nữ vậy nước quét nhà lên làm thị nữ bên người.

Nàng thưởng phạt một phen, quả thực đơn giản chính là đánh thẳng vào mặt hai chị em Cố Thiên Tinh!

Không đợi nàng xử lý xong toàn bộ, chị em Cố Thiên Tinh đã không thể ngồi yên.

Cố Thiên Y rên rỉ giận dữ kêu "Người..... người quả thực chính là không thể nói lý! Chúng ta là tỷ tỷ người, có gì sai khi tiến vào sân của người?! Chúng ta cũng không thể tiến vào viện này sao?! Phải biết rằng đây là Cố phủ, người một nhà nói xông vào cái gì....."

"Thư phòng phụ thân người dám trực tiếp đá cửa xông vào? Phòng ngủ mẫu thân người cũng dám đá cửa xông vào?" Cố Tích Cửu lạnh giọng mở miệng.

Cố Thiên Y ghen giọng: "Điều này..... bọn họ là trưởng bối, phòng của trưởng bối tự nhiên không thể tùy ý xông loạn....."

"Vậy thì —— khuê phòng của Tam tỷ tỷ người thì sao? Khi chưa được sự đồng ý của nàng, người cũng có thể trực tiếp đá cửa xông vào?" Ánh mắt Cố Tích Cửu nhìn chằm chằm nàng: "Hay là nói khuê phòng của người những tỷ muội khác cũng có thể tùy ý xông vào? Muốn vào thì vào?"

Cố Thiên Y bị hỏi, khẽ nhếch miệng nhưng lại nói không nên lời.

Khuê phòng các nàng cũng không thể tùy ý xông vào, chẳng qua các nàng luôn luôn không để Cố Tích Cửu vào trong mắt. Các nàng cũng thành thói quen tùy ý xâm nhập nơi này của nàng, chẳng những tùy ý xuất nhập còn từng động thủ qua.....

"Lục muội, chúng ta cũng không muốn xông vào khuê phòng của người, chỉ là bởi vì không yên tâm..... Được rồi, nếu người đã êm đẹp, chúng ta cũng yên tâm. Thiên y, chúng ta đi. Cũng nên trở về nghỉ ngơi." Cố Thiên Tinh đưa ra lời giảng hòa, lời kéo Cố Thiên Y vẫn không chịu phục rồi đi.

"Các người nghe đây, nơi này là địa bàn của Cố Tích Cửu ta, phàm là người ngoài xông loạn đều đánh ra ngoài cho ta! Xảy ra chuyện gì ta sẽ chịu trách nhiệm." Giọng nói lạnh lùng của Cố Tích Cửu vang lên phía sau. Âm lượng không quá lớn, lại khí phách mười phần!

"Vâng, Lục tiểu thư!" Những thị nữ đáp lời với giọng vang dội dị thường! Trải qua một việc lần này, lại có những lời của tiểu thư, các nàng tự nhiên dám

buông tay buông chân để làm.

Chị em Cố Thiên Tinh tự nhiên cũng đã nghe thấy, thân ảnh choáng váng một lúc, rốt cuộc vẫn là rời đi.

Ban đầu, người đã từng bị đập xuống dưới chân bùn lầy, hiện tại bỗng nhiên mạnh mẽ như thế, còn thường xuyên khiến các nàng lúng túng. Điều này khiến Cố Thiên Y cực kỳ không quen, cũng cực kỳ tức giận, ở trên đường trở về không nhịn được oán giận: "Tiểu tiện nhân kia quá kiêu ngạo! Cứ nhiên dám đối xử với chúng ta như vậy! Tam tỷ, chẳng lẽ chúng ta cứ để mặc nàng như thế?"

Cố Thiên Tinh hơi nhấp miệng nhỏ nhưng không nói chuyện.

"Tam tỷ, người nói có phải nàng bị quý bám vào người hay không? Quả thực giống như đã thay đổi thành một người khác....."

Cố Thiên Tinh hít nhẹ một hơi, nhàn nhạt nói: "Nếu như bị quý bám vào người, hành động sẽ rất chậm chạp, ánh mắt cũng sẽ ngây ngốc. Nàng không giống....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Chẳng lẽ người muốn làm thiếp?

"Vậy, lý do là gì?"

"Có lẽ là bị ép buộc đạt đến giới hạn nên bắt đầu phản kích đi? Có một số người che dấu tính tình rất sâu, khi bị ép buộc đạt đến giới hạn mới có thể bùng nổ."

"Hừ, thật ra tiểu tiện nhân chính là thiếu giáo huấn! Vừa rồi ta thật sự muốn tiến lên tát nàng mấy bàn tay, để nàng đừng vẫy đuôi cao như vậy! Tam tỷ, vừa rồi vì sao người lại giữ chặt ta?" Cố Thiên Y vừa rồi xác thật là muốn động thủ với Cố Tích Cửu, nhưng đã bị Cố Thiên Tinh âm thầm giữ chặt.

Cố Thiên Tinh lắc lắc đầu, bình tĩnh nói: "Thiên Y, Tích Cửu dù sao cũng là muội muội chúng ta, lại là đích nữ Tướng quân phủ, không cần phải luôn đánh đánh hay chửi mắng với nàng, nếu để người ngoài nhìn thấy cũng không ra gì."

"Muội muội cái gì, ta mới không có muội muội đi lãng như vậy! Đích nữ? Phì, nương nàng chính là tiện nữ nhân bỏ trốn cùng người, hài tử nàng sinh căn bản không tư cách làm muội muội chúng ta." Cố Thiên Y nắm tay, trong giọng nói tràn đầy khinh thường.

"Thiên Y, không được nói như thế, nương nàng tuy rằng không giữ được đạo làm vợ, nhưng nàng rốt cuộc cũng là cốt nhục của cha....."

"Hừ, ai biết liệu nàng ấy có thật sự là cốt nhục của cha hay không?! Nhìn nàng xấu xí dạng kia, chẳng có gì giống với gen của cha....." Cố Thiên Y lại nắn vai câu, chợt tựa như nhớ tới điều gì: "Tam tỷ, người từ nhà đầu giá trở về lập tức vội vàng tới nơi này của nàng, rốt cuộc là có chuyện gì? Không phải thật sự muốn tới thăm nàng, đúng không?"

Cố Thiên Tinh dịu dàng cười: "Tất nhiên là muốn thăm nàng, ta đã nói nàng là muội muội chúng ta..... ngay cả khi thân thể nàng không tốt, nàng vẫn là muội tử chúng ta như cũ. Ta sợ nàng ở chỗ này không quen, cho nên đến xem."

Miệng nàng nói tình thâm ý trọng, chỉ có chính lòng nàng minh bạch, khi nhìn đến Cố Tích Cửu dịch dung ở nhà đầu giá, nàng luôn có cảm giác đối phương rất kỳ quái, khiến nàng có một loại ảo giác giống như đã từng quen biết.....

Đương nhiên, người kia ở nhà đầu giá thân mình khá cao, dáng người, dung mạo, căn bản không giống với Cố Tích Cửu, trong lòng nàng cũng chỉ có một chút hoài nghi như vậy mà thôi.

Cho nên còn chưa chờ hội đầu giá kết thúc, nàng liền vội vàng trở về, không biết xuất phát từ tâm lý gì lập tức nghĩ tới đến trong viện Cố Tích Cửu, nhìn xem một cái nàng ấy rốt cuộc có ở đây hay không.

Nhưng không nghĩ rằng trong viện Cố Tích Cửu lại bị mất mặt như thế, bất quá nhìn xem bộ dáng của Cố Tích Cửu, nàng ấy căn bản không hề đi ra ngoài, xem ra vẫn là tự mình đa nghi.

Nàng đường hoàng nói, Cố Thiên Y lại càng thêm khó chịu: "Tam tỷ, trái tim người vẫn quá nhân từ, người xem nàng ấy là muội tử, nhưng nàng ấy chưa chắc đã xem chúng ta là tỷ tỷ. Hiện tại cha lại giống như bị mờ heo che mắt, dường như đối xử tốt hơn với nàng ấy. Chỉ sợ ngày sau nàng ấy có thể sẽ được gả cho Dung Ngôn ca ca, nàng ấy sao xứng?! Tam tỷ tỷ và Dung Ngôn ca ca mới xứng đôi nhất..... "

"Hơn nữa Dung Ngôn ca ca cũng yêu thương sâu sắc Tam tỷ tỷ. Hội đầu giá lần này hẳn còn mua cho tỷ tỷ một chuỗi vòng cổ Nam Châu, chính là hai vạn lượng bạc. Quan trọng nhất là tiểu muội tận mắt nhìn thấy Dung Ngôn ca ca tự khắc chữ "Tinh" ở tên chuỗi hạt kia. Điều này có thể thấy được Dung Ngôn ca ca thật sự thích người..... Tam tỷ tỷ, người hãy ngầm nghĩ biện pháp, để Dung Ngôn ca ca lui hôn với tiện loại kia đi, chẳng lẽ người muốn sau này gả qua làm thiếp?"

"Được rồi, Thiên Y, không cần nhắc tới điều này. Ta và Dung Ngôn hoàng tử thật ra cũng không có gì..... Sắc trời không còn sớm nữa, ngươi cũng nên trở về nghỉ ngơi." Cố Thiên Tinh rõ ràng không muốn nói chuyện nhiều, vỗ vỗ tay Cố Thiên Y, xoay người rời đi.

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Cho ta thêm lần nữa

Đêm đã khuya, ở phía Đông thành có một mảnh rừng cây nhỏ, cây cối âm u, xanh um tươi tốt, giờ phút này dưới ánh trăng bao phủ, yên lặng mà sâu thẳm.

Cố Thiên Tinh một đường chạy như bay, chớp mắt đã đầu nhập vào trong rừng cây nhỏ, nàng rõ ràng rất quen thuộc đối với nơi này. Rẽ đông rẽ tây, không lâu sau liền thâm nhập vào trong rừng rậm.

Dưới một cây đại thụ có một vị nam tử mặc áo choàng màu xanh đang đứng, dáng người đĩnh đạc, dung mạo tuấn tú, đang nhìn Đông nhìn Tây nơi đó.

"Dung Ngôn ca ca." Cố Thiên Tinh kêu nhỏ một tiếng, cả người giống như nhũ yến lao đầu về phía nam tử khoác áo choàng xanh.

Nam tử mặc áo choàng xanh đứng là Thập Nhị hoàng tử Dung Ngôn, hẩn mở tay ra ôm ấp Cố Thiên Tinh, cúi đầu lập tức hôn tới môi nàng.

Đây là một nụ hôn dài, thời điểm Dung Ngôn ôm hôn nàng bàn tay cũng không thành thật, duỗi nhập vào phía trong vạt áo của nàng, vuốt ve một hồi.....

Một lát sau, quần áo trên người hai người đã đều có chút không chỉnh tề. Dung Ngôn rốt cuộc là một thiếu niên trẻ khỏe, không nhịn được đẩy ngã Cố Thiên Tinh ở trên mặt đất, giờ tay lập tức xé quần nàng.....

Cố Thiên Tinh rõ ràng cũng đã động tình, mặt đẹp ửng hồng, nhưng vẫn duỗi tay cầm tay Dung Ngôn chống đỡ: "Dung Ngôn ca ca, không thể!"

Dung Ngôn thở hổn hển nhìn nàng, giọng nói trở nên dờ dẫm: "Thiên Tinh, cho ta thêm lần nữa! Ta vẫn luôn nhớ tới ngươi....."

Cố Thiên Tinh ôm eo hẩn: "Thiên Tinh..... Thiên Tinh cũng muốn, nhưng..... nhưng trong bụng Thiên Tinh đã có hài nhi của chúng ta. Dung Ngôn ca ca, ngươi hãy nhịn một chút, chúng ta..... tương lai chúng ta còn dài."

Dung Ngôn còn chưa từ bỏ ý định, đè nặng nàng không chịu đứng lên: "Chỉ một lần nữa thôi..... bốn Vương đã hỏi qua bà đỡ, cho dù có thai, ngẫu nhiên một lần vẫn là có thể, chúng ta đã thật lâu không có....."

Cố Thiên Tinh cầm tay hẩn còn muốn xé váy ngoài của nàng: "Một lần..... một lần tất nhiên không quan trọng, nhưng nơi này..... không được, dễ dàng thương tổn đến hài nhi....."

Nàng e sợ Dung Ngôn tiếp tục dây dưa, dứt khoát ngồi dậy.

Dung Ngôn cắn răng: "Ngươi là một yêu tinh....."

Cố Thiên Tinh ôm cánh tay hẩn: "Dung Ngôn ca ca, nếu ngươi háo hức như thế..... chỉ bằng sớm chút cưới ta về nhà, đến lúc đó ngươi muốn như thế nào liền như thế ấy....."

Giọng nói của nàng dịu dàng như giọt nước nhỏ tới, Dung Ngôn lại đột nhiên trở nên im lặng. Hẩn vốn còn đang nửa ôm Cố Thiên Tinh, giờ phút này đã buông tay ra.

Cố Thiên Tinh lại ôm eo sau người hẩn: "Dung Ngôn ca ca, hài nhi trong bụng ta đã gần hai tháng, thật sự..... thật sự không thể trì hoãn thêm. Ngươi còn phải nghĩ biện pháp, dọn đi khỏi chướng ngại vật kia, chúng ta mới có thể....."

Dung Ngôn thở dài, không nói gì.

Cố Thiên Tinh đợi một lát, cũng không chờ tới hẩn đôi câu vài lời, trong lòng có chút không xác định: "Dung Ngôn ca ca, ngươi sẽ không..... sẽ không thật sự muốn cưới nha đầu kia đi?"

Dung Ngôn lại thở dài: "Hôn ước của ta và nàng ấy là phụ hoàng ban cho, chỉ sợ không hủy bỏ được....."

Cố Thiên Tinh cứng đờ, giọng nói có chút bén nặng: "Dung Ngôn ca ca có ý gì? Hôn ước không thể lùi? Ngươi thật sự muốn cưới sừu bát quái kia làm chính Vương phi?! Ta thì sao? Ta phải làm sao bây giờ? Ngươi không cần ta?"

Giọng nói của nàng trở nên không tốt, Dung Ngôn vội ôm lấy nàng: "Sao ta sẽ không cần ngươi? Ngươi..... ngươi dù sao cũng phải cho ta thời gian nghỉ ngơi biện pháp. Mấy ngày hôm trước chúng ta thiết lập bấy kia, vốn dĩ có thể viên mãn bỏ rơi nàng, nhưng không nghĩ rằng sẽ xuất hiện sự ngoài ý muốn. Nàng ấy chẳng những sống rất êm đẹp, Dung Nghi ngược lại đã chết..... khiến kế hoạch của chúng ta thất bại trong gang tấc."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Người không phải người giết

Edit & Dịch: Emily Ton.

Cố Thiên Tinh hít nhẹ một hơi, chôn khuôn mặt nhỏ ở phía sau lưng hắn: "Lần đó xem như sừu bát quái kia mạng lớn, kỳ quái, Dung Nghi đã chết như thế nào? Công lực của hắn không phải sắp sửa đạt tới linh lực cấp 4 hay sao? Ngay cả ngươi và ta cũng không tới gần người hắn được, bằng không lần đó ta bị hắn đùa giỡn cũng không đến mức trốn không thoát, không nghĩ tới hiện tại cư nhiên....."

Dung Ngôn siết chặt nắm đấm tay mình: "Ta cũng thực buồn bực, kế hoạch của chúng ta vốn rất hoàn hảo, một hòn đá ném trúng hai con chim, giúp ngươi báo thù bị đùa giỡn lần đó, cũng diệt trừ được nha đầu sừu bát quái kia. Không nghĩ tới lại bị bại lộ như vậy, càng muốn mệnh chính là, Hồ đại nhân tựa hồ hoài nghi chuyện này là do ta làm....."

Trên mặt đẹp của Cố Thiên Tinh cũng hiện lên nét buồn bực, nhưng vẫn mở miệng an ủi hắn: "Người không phải người giết, trong lòng chúng ta không có quỷ, không cần sợ."

Dung Ngôn lắc đầu: "Chủ yếu là chuyện này quá trùng hợp. Hồ đại nhân bọn họ chỉ sợ nghĩ rằng ta muốn vu oan cho Lục muội ngươi, cố ý nghĩ cách giết Dung Nghi trước..... Hơn nữa, ta vẫn luôn bất hoà với Dung Nghi. Năm kia hắn còn từng nhục nhã ta trước mặt mọi người, khiến ta..... khiến ta chịu nhục dưới háng của hắn, căn bản không để vào mắt hoàng tử như ta. Hiện tại hắn xảy ra chuyện, chỉ sợ người có hiềm nghi lớn nhất chính là ta!"

Cố Thiên Tinh ngây người ngẩn ngơ: "Không thể, đúng không?"

Dung Ngôn cười lạnh: "Sao lại không thể? Nếu ta không biết nội tình, sự tình phát triển đến bước này, chỉ sợ ta cũng sẽ nghĩ như vậy!"

Cố Thiên Tinh cắn răng: "Cho dù..... cho dù bọn họ sẽ nghĩ như vậy, nhưng bọn họ rốt cuộc không có chứng cứ, ngay cả khi bọn họ hoài nghi ngươi thì thế nào? Hơn nữa, ngươi là hoàng tử tôn quý, bệ hạ lại rất sùng ái ngươi, đừng nói ngươi không giết Dung Nghi, cho dù là người giết hắn, bệ hạ cũng không thật sự sẽ xử trí ngươi."

Dung Ngôn lắc đầu: "Khó nói! Dung Nghi dù sao cũng là độc đinh của hoàng thúc Lư Vương, hắn vẫn luôn được hoàng thúc cưng chiều, sủng hắn giống như viên ngọc. Hiện tại hắn xảy ra sự ngoài ý muốn như vậy, hoàng thúc Lư vương mỗi ngày thượng triều đều khóc lóc ở trên đại điện, cầu phụ hoàng làm chủ, tìm kiếm hung phạm, muốn đem đối phương băm thây vạn đoạn, báo thù cho con của hắn. Trong tay hắn đang nắm binh quyền, phụ hoàng ta bị hắn ồn ào như muốn đầu đầu, không thể từ chối lời cầu xin của hắn, đã giao trách nhiệm cho Tam Tư điều tra phá án, chuyện này chỉ sợ không thể dễ dàng xem nhẹ....."

Hai người thảo luận một hồi nơi này, Cố Thiên Tinh vẻ mặt tức giận: "Đều do sừu bát quái kia, nếu không phải nàng, cũng sẽ không có nhiều chuyện như vậy! Đừng rồi, chúng ta có thể thiết kế bày và đẩy nàng ra thì như thế nào? Cứ nói Dung Nghi là do nàng giết....."

Dung Ngôn cười khổ lắc đầu: "Linh lực của nàng ấy là phé phạt, cũng không biết võ công, nói nàng ấy giết Nhạc Hoa Hầu với linh lực cấp 4, cũng không có người tin tưởng!"

Mặt đẹp của Cố Thiên Tinh suy sụp xuống dưới, *thì ra là như thế!*

Dung Ngôn nghĩ nghĩ: "Thiên Tinh, thời điểm Lục muội ngươi đi ra ngoài ngày đó, ngươi thật sự nhìn thấy? Có người khác cũng nhìn thấy hay không?"

Cố Thiên Tinh lắc lắc đầu: "Ta sợ thời điểm nàng ấy đi ra ngoài có người ngăn trở, cố ý phân tán hộ vệ trong phủ, người mục kích chính là người đã làm chứng ngày đó....."

Dung Ngôn nhíu mày: "Hai người đó đã bị giam cầm trong nhà lao Hình bộ vì tội vu hãm nữ nhi Tướng quân. Nghe nói đã bị đánh đập rất nặng nề, bất quá hai người kia cũng rất giữ miệng, không thú nhận ngươi là người âm thầm sai sử bọn họ....."

Trong lòng Cố Thiên Tinh nhảy dựng: "Lưu hai người kia lại chung quy vẫn là mầm tai họa. Dung Ngôn ca ca, ngươi phải nhanh chóng nghĩ cách trừ bỏ bọn họ mới có thể miễn trừ hậu họa."

"Bốn Vương minh bạch, bốn Vương sẽ nghĩ cách khiến hai người kia vĩnh viễn câm miệng!" Trong giọng nói của Dung Ngôn mơ hồ có chút sát khí.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Người sẽ không luyện tiếu nàng, đúng không?

Hai người thương lượng ở chỗ này một lát, nội dung đơn giản là làm thế nào để diệt trừ hai "nhân chứng" mà thần không biết quỷ không hay, cùng với làm thế nào để đưa Cổ Tích Cửu vào bẫy.

Cả hai đều nhất trí với quan điểm diệt trừ "nhân chứng", rất nhanh liền nghĩ ra biện pháp.

Tuy nhiên, trong việc tính kế Cổ Tích Cửu, quan điểm của hai người lại khác nhau.

Cổ Thiên Tinh nhìn qua điệu dáng thiện lương, nhưng có rất nhiều suy nghĩ ác độc! Một lúc đã nghĩ ra vài chủ ý xấu xa.

Nhưng, những chủ ý của nàng đều bị Dung Ngôn phủ quyết bắn rơi từng cái một. Cổ Thiên Tinh không nhịn được nôn nóng: "Thế này cũng không được, thế kia cũng không được, người căn bản sẽ không phải đang luyện tiếu nàng, đúng không? Thật sự động tâm với nàng?"

Cơ thể Dung Ngôn cứng đờ, phủ nhận: "Sao có thể như thế?! Ta thực sự vẫn luôn chán ghét sừu bát quái này, nếu như không phải đã có hôn ước, ta liếc nhìn nàng một cái đều cảm giác ghê tởm! Thiên Tinh, người yên tâm, ngay cả sau này ta bắt đắc dĩ phải cưới nàng, cũng sẽ nghĩ cách phế bỏ nàng, biến thành thiếp thất, sau đó biến người thành chính thất."

Mặt Cổ Thiên Tinh đỏ lên: "Ta mới không cần cùng chung một chồng với tiện nhân kia! Ngay cả trở thành thiếp nàng cũng không xứng! Người tuyệt đối không thể cưới nàng!"

"Được, được, ta sẽ không cưới nàng ấy, dù sao nàng ấy còn nhỏ, chúng ta có thể bàn bạc kỹ hơn." Dung Ngôn bắt đầu một sự nhin chín sự lạnh.

"Dung Ngôn, người có thể chờ, ta có thể chờ, nàng cũng có thể chờ, nhưng hài tử trong bụng ta không thể chờ được! Hai ba tháng nữa bụng ta sẽ tự lộ ra....." Cổ Thiên Tinh khẩn trương.

Dung Ngôn bắt đầu đau đầu: "Được, người để ta ngẫm lại, để ta ngẫm lại, nhất định sẽ nghĩ được biện pháp."

Hắn ngừng đầu nhìn xem sắc trời, lại nhìn nhìn Cổ Thiên Tinh bên người, nhẹ giọng nói: "Sắc trời không còn sớm, Thiên Tinh người cũng nên trở về. Chúng ta đang trong thời kỳ quan trọng, vẫn nên đừng cho mọi người biết hai người chúng ta có tư tình....."

Hai người lại nói vài câu chuyện riêng tư, lúc này mới lưu luyến chia tay không rời, từng người rời đi.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Trong rừng cây khôi phục lại yên tĩnh vốn có. Nhưng khi có gió thổi qua, cách đó không xa, cành lá trên một cây đại thụ bỗng nhiên lung lay nhaoáng lên, một hắc y nhân hiện ra thân hình.

Cái đầu nhỏ xinh, đôi mắt lóe sáng như sao, đúng là sừu bát quái trong miệng hai người kia, Cổ Tích Cửu!

Nàng chẳng những thông thạo thuật thuần di, thuật nguy trang cũng là nhất đẳng nhất!

Vừa rồi ẩn thân trên cây, cơ hồ hòa hợp nhất thể cùng với bóng đêm, hai người kia nói chuyện với nhau ở chỗ này lâu như vậy, cư nhiên không hề phát hiện nàng gần trong gang tấc!

Giờ phút này nàng nghiêng người ngồi ở trên một cành cây, chân nhỏ đung đưa lay động ở nơi đó, dáng vẻ nhàn nhã. Nàng nhẹ nhàng búng ngón tay một cái, miệng nhỏ gọi lên một nụ cười trào phúng nhạt nhẽo.

Nàng lúc này đây, hy sinh giấc ngủ đẹp của mình để giấc thời gian theo dõi đóa bạch liên hoa, quả nhiên thu hoạch không nhỏ!

Nhìn xem, trong lúc vô ý nàng đã nghe được bao nhiêu cái bẫy bên trong!

Khắc lại tên trên ngọc Nam Châu, mang thai gần hai tháng, ừ, còn có mưu kế ác độc nhắm vào hai tên "nhân chứng".....

Tắc tặc, sao nàng không tương kế tựu kế một chút, sao có thể không làm thất vọng hai kẻ ác độc không ra gì kia?

Nàng rũ mắt suy tư một lát, đứng lên duỗi cái eo lười, xem ra giấc ngủ đẹp đêm nay là không ngủ được, nàng còn phải đi làm một chút sự tình, khiến đôi tra nam tra nữ này phải mất hồn một phen!

Nàng đang muốn đứng dậy, đột nhiên như cảm ứng được điều gì, bỗng nhiên quay đầu lại!

Phía sau bóng cây lắc lư, cái gì cũng không có.

Nàng như một mây, kỳ quái, vừa rồi nàng cứ nhiên cảm giác có người thổi khí ở phía sau cổ nàng.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ núp ở phía sau

Nhưng phía sau căn bản cũng không có người nào, chỉ có mấy cành cây nhỏ lay động trong gió. Cành cây nhỏ như vậy ngay cả chim cũng không đứng được, tự nhiên sẽ không có người đứng ở mặt trên.....

Nàng mím môi, từ bên hông rút ra một thanh kiếm, thưởng thức một lát, bỗng nhiên như là lỡ tay, đột nhiên vung lên về phía sau!

Kiếm phong như tuyết quét hình vòng cung, cắt ngang ở phía sau nàng một cái.

Nếu như thật sự có thứ gì ở phía sau nàng, một kiếm như tia chớp của nàng có đủ khả năng khiến đối phương phải hiện ra thân hình.

Nhưng sau khi một kiếm của nàng xẹt qua, ngoài trừ không khí ra, không đụng tới bất cứ thứ gì.

Chẳng lẽ là quỷ?

Cổ Tích Cửu hồi rũ mắt xuống, ngón tay bắn ra, một đạo phù chú màu xanh nhạt phát ra ở đầu ngón tay nàng, xoay vòng ở trong không trung, dạo quanh một vòng quanh thân nàng trong vòng một trượng, sau đó lại bay trở về trong lòng bàn tay nàng.

Nàng để sát bàn tay vào mũi và ngửi, cũng không ngửi được cái gì.

Phù chú này là bùa đuổi quỷ. Trong thời hiện đại, nàng có biết một vài người sử dụng năng lượng siêu nhiên, nàng có quan hệ tốt với một trong những vị pháp sư trừ tà, vị pháp sư ấy đã dạy cho nàng mấy chiêu về bùa bắt quỷ đuổi ma. Tuy rằng nàng chỉ học được một chút da lông, nhưng đối phó với tiểu quỷ bình thường thì không thành vấn đề.

Phù chú này vừa ra, bắt luận quỷ quái gì ẩn thân cũng đều sẽ hiện hình. Hiện tại phù chú này đã xoay một vòng như vậy, cũng không bức ra cái gì, xem ra là nàng quá đa nghi.

Có lẽ là gió, đúng không?

Thân hình nàng chợt lóe, nháy mắt biến mất tại chỗ.....

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Thân ảnh của nàng vừa mới biến mất không lâu, ở trên cùng một cây đại thụ, lại hiện ra thân hình một người.

Một thân quần áo giống như sương mù, tóc tùy ý rối tung, trên trán buộc một cái dây quanh trán, ở giữa dây buộc là một viên đá quý đỏ như màu máu, hình dạng giống như mắt một con hồ ly quyến rũ, chiếu sáng lung linh rực rỡ ở dưới ánh trăng.

Trên mặt người này được che phủ bằng một mặt nạ hình con cáo, nhưng phía sau mặt nạ là một đôi mắt đẹp như hồ nước lưu chuyển dưới ánh trăng, thần bí khó lường, vừa lạnh lại vừa ấm.

Hắn cũng ngồi ở chỗ kia, dáng ngồi càng nhàn nhã hơn so với Cổ Tích Cửu vừa rồi. Quần áo uốn lượn tới dưới tàng cây, lưu động theo gió.

Nhánh cây ở dưới thân hắn cực kỳ mỏng, mỏng hơn so với cành liễu mùa xuân vừa mới nảy mầm, thậm chí một đứa trẻ tùy ý gấp lại là có thể bẻ gãy nó.

Nhánh cây mỏng như thế nhưng hắn ngồi ở mặt trên lại vô cùng bền chắc, một chút rung động cũng đều không có.

Nếu như nhìn kỹ, sẽ phát hiện nhánh cây hắn ngồi cách cành cây mà Cổ Tích Cửu đã từng ngồi cực gần. Nếu Cổ Tích Cửu vẫn còn ngồi ở nơi đó, tựa như đang ngồi ở trong lòng ngực người này.....

Người nọ khoanh một chân, một cánh tay lười nhác chống cằm, tóc dài đỏ xuống một thân, rõ ràng đang ở trong một không gian đen nhánh, hắn ngồi xuống ở chỗ này lại giống như một cảnh xuân. Hết thấy chung quanh nháy mắt tươi đẹp.

Hắn nhìn phương hướng nơi Cổ Tích Cửu biến mất, đôi môi nhợt nhạt gọi lên.

Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ núp ở phía sau. Tiểu hồn đàn kia đại khái không nghĩ tới, hắn vẫn luôn ở phía sau nàng.....

Tuy nhiên, tính cảnh giác của tiểu hồn đàn này thật đúng là rất cao. Vừa rồi hấn bắt quá chỉ nhẹ nhàng hô hấp một chút, cách cổ nàng hơi gần một chút, lập tức đổi lấy đao kiếm đối diện của nàng!

Rõ ràng không có linh lực, động tác lại muốn mau hơn cả tia chớp! Suýt nữa đã chạm vào một góc áo choàng của hấn.....

Phù chú nàng họa cũng không tòi, kiến thức của hấn cũng rất rộng rãi, nhưng hoa văn trên phù chú của nàng hấn lại chưa từng thấy qua.

Còn có thân pháp nháy mắt biến mất cũng thực cổ quái.....

Đứa nhỏ này —— giống như đã thay đổi thành một người khác.

Hấn rũ mắt suy tư một lát, bỗng nhiên nhẹ nhàng cười. Thân mình đứng dậy, hoà mình vào màn sương, biến mất trong không khí.

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Muốn tìm ra hung phạm giết nhi tử ngươi?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Đêm càng sâu.

Bên trong phủ Lur Vương.

Bởi vì nhi tử chết thảm, chỉ qua mấy ngày ngắn ngủn, đầu tóc Lur Vương đã chuyển sang màu trắng cả mấy trăm cây. Tồi nay hấn không tài nào ngủ say.

Hấn đã triệu kiến Hồ đại nhân cùng với Bát Vương gia Dung Triệt, sau khi dò hỏi một phen, đã biết những xung đột phát sinh ngày đó ở trong viện tiểu thư Tướng quân phủ Cổ Tích Cửu. Trong lòng hấn hoài nghi quý sau lưng chính là Dung Ngôn, cũng là thủ phạm hại chết nhi tử mình. Tuy nhiên, bất hạnh là không có chứng cứ, cũng không nắm chắc mười phần.

Hơn nữa, Dung Ngôn hiện tại đang có được thánh sủng, nếu hấn ta thật sự là hung thủ, chỉ sợ chính mình cũng không làm gì được.

Mặc dù Lur Vương có quân công quân quyền trong tay, nhưng vẫn là thân huynh đệ của đương kim hoàng đế. Năm đó vì giúp ca ca bước lên ngôi vị hoàng đế đã lập hạ công lao to lớn, được phong vị là Bình Kiên Vương, có thể nói là quyền khuynh chôn triều đình, không người dám chọc.

Người khác luôn luôn bị ăn một lớn cũng không làm gì được Lur Vương phủ, hiện tại hấn lại không làm gì được người khác.....

Sự chênh lệch này khiến Lur Vương không chỉ bức tức bình thường, nhưng nhất thời cũng không có biện pháp nào.

Trong phủ hấn thế thiếp không ít, tuy nhiên con nôi dôi lại rất gian nan. Nhiều năm như vậy cũng chỉ có một cây độc đinh Nhạc Hoa Hầu, hiện giờ một cây độc đinh này đã bị người bóp cổ đến chết, Lur Vương quả thực có tâm huy trời diệt đất!

Đêm nay hấn ở trong phòng trần trọc một mình, cũng không kêu thị thiếp tới thị tẩm, trong lòng lẫn qua lộn lại đều là làm thế nào để báo thù cho nhi tử.

Đột nhiên, một cái bóng loé lên nơi cửa sổ tối tăm, một giọng nói nhàn nhạt lạnh lùng vang lên: "Muốn tìm ra hung phạm giết nhi tử ngươi?"

Lur Vương rốt cuộc là một người học võ, cả kinh nhảy lên, chỉ thấy một người đang dưới cửa sổ nơi đó. Bộ dáng của người nọ có chút kỳ quái, một thân hắc y, hai chân dài bất thường, trên mặt mang một mặt nạ quỷ dọa người, đứng ở nơi đó giống như sứ giả âm dạ.

"Người là người phương nào?" Lur Vương giờ tay với thanh bảo kiếm trong tay, mũi kiếm chỉ xéo trước ngực người mặt quỷ.

Người mặt quỷ thậm chí không nhìn vào mũi kiếm loé sáng, trực tiếp mở miệng: "Có muốn biết hung phạm giết chết nhi tử ngươi hay không? Có muốn báo thù?"

Chỉ một câu này, khiến tay cầm kiếm của Lur Vương run rẩy: "Muốn! "

"Được, vậy ngươi nghe ta nói..... "

Giọng nói của người mặt quỷ rất đơn điệu, không có bất kỳ thăng trầm nào, nhưng vẫn nói một phen lời nói.

Lư Vương càng nghe càng kinh hãi, càng nghe càng tức giận! Cuối cùng, sắc mặt đã trở nên xanh mét!

Hắn vốn đã có bảy phần hoài nghi đối Dung Ngôn, giờ phút này đã hoàn toàn tin tưởng!

Lư Vương nắm chặt nắm đấm ở trong tay áo đến nỗi vang lên tiếng kêu rộp rộp, máu nóng từng đợt xông lên đỉnh đầu. Tuy nhiên, hắn cũng không phải là kẻ mẫn phu, vẫn có rất nhiều tâm kế.

Hắn kiềm nén lửa giận, đánh giá trên dưới người mặt quý. Tuy rằng người mặt quý không tính là cao, nhưng quanh thân lại có một loại khí tràng, một loại khí tràng khiến người không dám khinh thường.

"Các hạ là người phương nào? Vì sao lại biết tí mĩ kỹ càng như thế?" Lư Vương sinh ra một chút hoài nghi đối người mặt quý.

Người mặt quý nhẹ nhàng cười, nói giọng mỉa mai: "Nếu như trong lòng nghi ngờ ta, ngươi có thể lựa chọn không tin. Cần nhớ rõ một câu, nếu muốn báo thù cho nhi tử, việc này cần phải nháo lớn, như vậy bệ hạ mới không thiên vị."

Lư Vương im lặng một lát: "Bổn vương sẽ điều tra rõ ràng những lời ngươi nói....." Trong khi miệng hắn nói chuyện, dưới chân bước sai một nhịp, đột nhiên lao xuống phía người mặt quý!

Lư Vương nếu có thể chấp chương binh quyền, võ công tự nhiên không thấp, lần này tấn công giống như điều hâu bất thổ, nhanh như tia chớp!

Hơn nữa, là hắn đột nhiên ra tay, hắn cho rằng có thể dùng một chương lập tức bắt giữ được đối phương, nhưng không nghĩ rằng đối phương tựa hồ sớm đã có phòng bị, thân hình nhoáng lên, cư nhiên biến mất trong không khí.....

Lư Vương:"..... "

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Người vừa rồi rốt cuộc là ai?

Gặp quý a?!

Hắn lập tức mở cửa lao ra ngoài: "Người tới!"

Phản phật, ám vệ ẩn giấu khắp nơi trong viện cùng nhau ngoi đầu ra, xúm lại ở bên người hắn: "Vương gia."

"Trong số các người, có ai nhìn thấy người vừa chạy ra khỏi phòng bổn Vương hay không?" Lư Vương thấp giọng quát hỏi.

Những người đó hai mắt nhìn nhau vài lần, người cầm đầu tiến lên một bước bẩm báo: "Vương gia, thuộc hạ vẫn luôn hộ vệ ở bốn phía, cẩn trọng không dám có chút sơ sẩy, chưa từng nhìn thấy có người ra vào."

Hộ vệ trong Lư Vương phủ luôn nổi danh nghiêm ngặt, phòng vệ chỗ ở của Lư Vương càng thêm nghiêm mật, giống như một cái thùng sắt, đừng nói là người, ngay cả là một con muỗi bay qua, bọn họ cũng có thể nhìn thấy.

Lư Vương vẫn rất tin tưởng những thuộc hạ của hắn, nhưng khi nghe bẩm báo một phen như thế, trong lòng hắn càng thêm kinh nghi bất định.

Người vừa rồi rốt cuộc là ai?

Thần tiên? Yêu quái?

Hắn âm thầm hít vào một hơi, người này tuy rằng thần bí khó lường, nhưng cuối cùng cũng không làm gì nguy hại tới hắn. Tuy nhiên, những lời đối phương đã nói, hắn cũng sẽ âm thầm điều tra, trước tiên phải nghiệm chứng xem lời nói thật giả sau đó hẵng tính!

Hắn nghĩ nghĩ, lập tức phân phó một số việc cho thị vệ của mình.

Những tên thị vệ đó đáp ứng một tiếng rồi đi.

Dung Ngôn, Dung Ngôn, không phải người đã hại nhi tử ta thì tốt, nếu thật sự là người, bổn Vương tuyệt đối sẽ khiến người phải trả giá đại giới bằng máu của mình!

Một đêm này chủ định là một đêm không yên tĩnh.

Không biết có bao nhiêu người không ngủ, trong đó cũng có Thập Nhị hoàng tử Dung Ngôn.

Hắn vừa mới nghỉ ngơi, không biết vì sao bỗng nhiên rùng mình một cái, lông tơ toàn thân dựng đứng, cũng không tự chủ được hắt xì một cái!

Hắn xoa xoa mũi, trong lòng hồ nghi.

Là ai đang mắng sau lưng hắn?

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Đúng là đêm đen tối nhất trước bình minh, có một vài ngôi sao lấp lánh ở trên bầu trời.

Con sông đào bảo vệ ven thành, cỏ hoang mọc lên um tùm, nước sông róc rách chảy về đường chân trời.

Cố Tích Cửu đã thuận di đến bên bờ sông, tối nay nàng không phải vội bình thường, không khỏi có chút mệt mỏi. Thời điểm vừa rồi thuận di có chút sai sót, khi xuất hiện ở bờ sông, một chân đã dẫm vào trong nước. May mắn nàng phản ứng mau, đúng lúc chuyển qua trên bờ sông, mới không ngã xuống.

Nàng làm việc luôn luôn nhanh nhẹn, sau khi đã chuyển tới trên bờ sông, lập tức cởi một đôi cà kheo trên đùi mình xuống. Nàng lại cởi chiếc quần dài và áo choàng đen bên ngoài, cột tất cả cùng với cà kheo vào trên một tảng đá lớn, sau đó ném chúng xuống sông.

Thời điểm ném xuống nàng đã rất khéo léo, những thứ kia khi chạm vào nước chỉ phát ra một tiếng động cực nhỏ, căn bản không khiến cho quan binh đang thủ trên tường thành chú ý.

Mất thấy gọn sóng trong nước sông dần dần biến mất, nàng thở ra một hơi nhẹ nhõm, vỗ vỗ tay nhỏ.

Quá mệt mỏi! Nhưng là —— đáng giá!

Nàng tin tưởng, sau khi trải qua một phen an bài chu đáo chặt chẽ như vậy, chẳng những nàng có thể quang minh chính đại rút lui được một cửa hôn sự, còn có thể bảo thủ rửa hận thay cho nguyên chủ khuất tất mà chết, khiến đôi tra nam tra nữ nhận lấy báo ứng cho những gì bọn họ đã làm.

Nàng nâng tay nhỏ lên ngáp một cái, đang muốn tiếp tục dùng thuật thuận di trở về ngủ một giấc, bên tai bỗng nhiên có một ngọn gió thổi qua, một tiếng thờ dài lướt qua trong gió.

Tiếng thờ dài cực nhẹ cực nhạt, như hoa rơi nhẹ nhàng bay múa, như gió xuân phát qua ngọn cây, như một giai điệu tuyệt vời của thiên nhiên.

Cả người Cố Tích Cửu hơi cứng đờ, chợt quay đầu lại, nhìn về hướng phát ra âm thanh vọng qua.

Sau đó ——

Không phát hiện được bất cứ thứ gì.

Trên bờ sông yên tĩnh, chỉ có một mình nàng mà thôi.

Gặp quý?

Cố Tích Cửu mím môi, nàng cũng không lãng phí thêm phù chú, rũ mắt xuống một lát, bỗng nhiên giơ tay viết một hàng chữ ở trên không trung: "Là người hay quý? Ra đây!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 63: Gia hỏa này rốt cuộc là ai?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Thời điểm nàng viết những dòng chữ này, vốn không hy vọng sẽ nhận được hồi âm, chẳng qua là muốn cảnh cáo, hoặc là bức đối phương hiện thân mà thôi.

Nhưng không ngờ rằng, một nét chữ cuối cùng của nàng vừa mới viết xong, trong không trung bỗng nhiên chậm rãi hình thành nên một hàng chữ được kết hợp bởi những hạt băng tuyết: Không người không quý, không ra!

Những chữ kia xuất hiện trong không khí mỏng, giống như ma trôi sắp hàng ở trước mặt Cố Tích Cửu, khiến nàng hoảng sợ.

Nàng lui về phía sau một bước, nhìn vào dòng chữ. Phong chữ cực kỳ đẹp, cũng cực kỳ có khí thế, như những chiếc móc bạc đang nở rộ ở trong không

trung, sau đó chậm rãi vây quanh Cổ Tích Cừu, dạo qua một vòng, cuối cùng nhanh chóng tiêu tán ở trong không khí.

Khi tiêu tán còn mang theo băng tuyết lạnh lẽo, khiến độ ẩm quanh thân Cổ Tích Cừu nháy mắt cũng giảm xuống vài độ.

Đây là công phu gì?!

Thật là quý dị! Thật là cường đại!

Nếu như những người khác ở một nơi hoang vắng và đứng tới trạng huống quý dị như vậy, phỏng chừng không chỉ sợ tới mức quay đầu liền chạy, mà sẽ còn run rẩy co lại như một quả bóng.

Nếu người có gan lớn hơn một chút, có lẽ đã rút binh khí ra và bảo vệ quanh thân, hoặc là đảo qua một kiếm, chém ra một chiêu như gió thu cuốn hết lá vàng, bức cho đối phương phải hiện hình.

Tuy nhiên, Cổ Tích Cừu lại gần và nhếch khóe môi nhợt nhạt lên, giờ tay tiếp tục viết xuống một hàng chữ ở trong không trung: "Vậy các hạ muốn như thế nào? Ta và các hạ không thù không oán, nên các hạ đừng gây khó khăn với ta."

"Khó nói." Những hạt băng trong suốt giống như u lan lại tự xông ra, tựa hồ hàn ý càng nặng.

Cổ Tích Cừu: "....."

Hai chữ "khó nói" này của hắn là muốn phản bác nàng theo như lời "không thù không oán?" Hay là phản bác nàng theo lời "đừng gây khó khăn với nàng?"

"Các hạ lưu hai chữ này có ý là gì? Thử lỗi cho ta ngu dốt, không hiểu!" Cổ Tích Cừu tiếp tục viết.

"Còn chưa nghĩ xong"

Cổ Tích Cừu: "....."

"Ta và ngươi có thù oán?" Nàng thử thăm dò hỏi.

Một lát sau, đối phương đáp lại bằng hai từ ảm đạm: "Ha ha!"

Không phải chứ? Hiện tại nàng đang dịch dung, tướng mạo này căn bản cũng không phải là tướng mạo vốn có của nàng, chẳng lẽ không hiểu sao nàng xui xẻo đụng trúng vào dung mạo của người nào đó? Vì thế nên khiến kẻ thù đã nhận sai người?

Nàng không rõ ràng lắm đối phương rốt cuộc là thần thánh phương nào, tự nhiên cũng không muốn để đối phương biết mình là ai. Nàng tạm ngưng lại một chút, sau đó bắt đầu viết: "Thiên hạ luôn có người có tướng mạo giống nhau, các hạ nhận sai người!"

Nàng đi vào thế giới này mới được mấy ngày, nhưng không nhớ rõ đã kết hạ kẻ thù nào có tính tình biến thái như vậy!

Trong lúc này nàng cũng đã rất nhiều lần bí mật tra xét hơi thở chung quanh, nhưng vẫn không cảm giác được bất cứ ai.

Như vậy, người ở chỗ này viết chữ nói chuyện phiếm cùng nàng, phỏng chừng là một cao thủ trong cao thủ!

Những dòng chữ người này tạo ra có thể biến mất bất cứ lúc nào, Cổ Tích Cừu suy nghĩ trong lòng nửa ngày, cũng không nhớ tới trên đời này có ai có thể sử dụng công phu này.

Công phu này thật đúng là không phải giống như sức tưởng tượng bình thường!

"Ta cũng không phải là kẻ thù của ngươi, ta cùng các hạ khẳng định chỉ là bèo nước gặp nhau, lần đầu tiên gặp mặt." Cổ Tích Cừu lại giải thích một câu.

"Đúng không?" Vẫn là dòng chữ băng lam lạnh băng, mang theo hàn ý thấm cốt tủy người. Phảng phất giống như một bức tượng nam tử yêu nghiệt băng tuyết lười nhác đang đứng ở đối diện nhìn nàng.

Cổ Tích Cừu lục soát tư liệu của tất cả mọi người trong đầu, cũng không phát hiện có vị người quen nào có được công phu biến thái như vậy, càng miễn bàn tới kẻ thù.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Công phu không thể tưởng!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Mắt thấy chân trời hiện ra ánh sáng bình minh, Cổ Tích Cửu bỗng nhiên nhướn mày cười, ngón tay nhanh chóng viết ở không trung: "Các hạ không tin, ta đây cũng không có biện pháp. Nếu như các hạ cảm thấy có thù oán với ta, vậy cứ việc tới báo thù, ta tiếp là được! Nếu như nhận sai người, vậy xin đừng tiếp tục dây dưa với ta, ta không có hứng thú chơi trò giải đố cùng người! Gặp lại! Không, chỉ mong không bao giờ gặp lại!"

Viết xong một phen lời nói, nàng không trì hoãn thêm, quay người lại, biến mất ở bên bờ sông, trực tiếp thuận di rời đi.

Trên bờ sông lại khôi phục yên tĩnh từng có, một lát sau, thân hình một vị nam tử hiện ra.

Mặt nạ mặt quỷ, đai mắt cáo buộc trán, tóc đen tung bay, quần áo trắng như tuyết phát phơ, cả người giống như núi tuyết phủ đầy chi lan ngọc thụ*, chỉ một bóng hình đã tuấn mỹ đỉnh bật lạ kỳ.

*Chi lan ngọc thụ (芝兰玉树): được thắp sáng bởi hoa lan và ngọc bích; chỉ người ưu tú, có tương lai sáng lạn (orchids and jade trees (idiom); a child with splendid future prospects)

Hắn đứng ở nơi đó, nhìn nhìn nước sông, môi nhợt nhạt dưới mặt nạ gọi lên.

Tay vừa nhấc, nước sông vốn bằng phẳng bỗng nhiên lưu động giống như đã bị một bàn tay to khuấy xuống, bắt đầu quay cuồng, nước sông thẳng đứng, tách ra theo hướng bốn phía.....

Một lát sau, hắn quơ quơ tay trong không khí, một tiếng động của nước chảy vang lên, thứ gì đó trôi lên từ trong nước, trực tiếp bay trở về trên bờ sông.

Thứ kia đúng là quần áo mặt nạ đã bị Cổ Tích Cửu vứt bỏ xuống nước.

Nam tử cúi đầu nhìn nhìn, có ý nhìn nhìn thủ pháp trời buộc mấy thứ này ở trên tảng đá.

Cổ Tích Cửu có một cách rất đặc biệt khi loại bỏ dấu vết của mình. Loại hình thắt nút thành bọ của nàng rất phức tạp, cột vào trên tảng đá cực kỳ rắn chắc, tuyệt đối sẽ gỡ không ra.

Nam tử hơi lắc lắc đầu, thực rõ ràng, hắn không thương thức loại phương thức đóng gói này của nàng. Hắn hơi dừng lại một chút, bắn ngón tay ra, một luồng ánh sáng trắng hiện lên, quần áo mặt nạ đã bị trời buộc, thậm chí cả cà kheo đều được tháo dỡ xuống từ trên tảng đá.

Nam tử tập trung nhìn nhìn cặp cà kheo, thật ra cũng không tính là cao, ước chừng 30cm. Nếu người có vóc dáng thấp dầm lên cũng có thể biến thành người có vóc dáng cao bình thường, chẳng qua chân có vẻ hơi dài mà thôi. Nếu như mặc trường bào che lại, thật đúng là nhìn không ra cái gì.

Thì ra tiểu gia hòa này đã dùng loại phương thức dịch dung này để đạt được mục tiêu của nàng, quả là rất thú vị!

Hắn lại cầm mặt nạ lên nhìn nhìn, mặt nạ này chính là loại thường thấy ở trên đường cái, kém xa so với mặt nạ hiện tại đang ở trên mặt hắn.....

Không có tính nghệ thuật!

Ngón tay hắn vuốt ve cầm, có ánh sáng lấp lánh bắn ra trong đôi mắt hắn.

Xem ra tiểu gia hòa còn không biết chính nàng đã kết hạ sông núi gì với hắn ——

Dường như nàng còn cảm thấy bản thân nàng thực sự vô tội.

Hắn xác thật là sẽ báo thù, cũng không biết nàng có thể tiếp được hay không.....

Hắn vẫy bàn tay một chút, mấy thứ này lập tức sắp xếp ở trong không trung, sắp hàng từ cao đến thấp, động tác nhất trí thực sự rất đẹp.

Bàn tay người này quả thực giống như ảo thuật, hắn bắt quả chỉ vung lên như vậy, những vật vốn đang ướt đầm lập tức đều khô mát, ngay cả khối đá lớn nhìn qua cũng giống như chưa từng dính một giọt nước nào.

"Phía dưới là người nào?" Có lẽ người này đã làm ra động tĩnh hơi lớn, cũng có lẽ đã tới thời gian nên rời giường, binh lính ôm binh khí ngủ say trên tường thành đang mộng lung mờ đôi mắt nên ngẫu nhiên xuống phía dưới, dọa sợ run rẩy một cái!

Trong tia nắng ban mai nhấp nhem, có một bộ xiêm y màu đen đang trôi nổi trong không khí nơi đó, giống như quỷ nháo đang theo gió bay bay.

Bắp chân binh sĩ kia cơ hồ như bị chuột rút, mà theo một tiếng quát hỏi này của hắn, bộ xiêm y giống như bị chấn kinh rơi xuống.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Xếp gọn gàng như vậy -- Người làm?

Những binh sĩ khác khi nghe thấy hân quát hỏi một tiếng, cũng đều nhìn qua phương hướng kia, tự nhiên cũng nhìn thấy một màn như vậy, mọi người đều cùng giật mình.

Bởi vì sắc trời không rõ, mọi người không thể thấy rõ những gì xảy ra sau khi xiêm y rơi xuống.

Một binh lính có võ công cao và lá gan lớn dứt khoát nhảy xuống từ trên tường thành, mắt mọi người đều nhìn thấy hân hoàn toàn đi vào trong bóng tối, mỗi người đều đổ mồ hôi lo lắng.

Một lát sau binh lính kia lại ló đầu ra từ nơi đó, lên xuống mấy cái, trực tiếp bay lên tường thành, lần này trong lòng ngực hân có thêm một chồng đồ vật.

Đó đúng là một bộ quần áo màu đen, giờ phút này được xếp rất gọn gàng ngăn nắp, không hề có một chút nếp gấp.

Trong đồng quần áo đã xếp gọn gàng còn có một đôi cà kheo và một cái mặt nạ mặt quỷ.....

"Đây là?" Giờ phút này trưởng quan thủ thành đã tới trên tường thành.

Tên binh sĩ quỷ xuống đất bẩm báo với hân: "Trưởng quan, đây là những thứ được tìm thấy bên cạnh con sông bảo vệ thành, không nhìn thấy bất luận kẻ nào khác."

Tướng lĩnh kia dò hỏi: "Sắp xếp gọn gàng như vậy —— Người làm?"

"Khi thuộc hạ phát hiện chúng, nó đã được sắp xếp gọn gàng như vậy và đặt ở trên một tảng đá lớn."

Tướng lĩnh vừa rồi đã nghe những binh lính khác bẩm báo quá trình, hân nhìn đồng quần áo đã được sắp xếp gọn gàng có chút ngẩn ngơ.

Từ khi phát hiện bộ quần áo giống như quỷ ảnh, dường như treo lơ lửng nơi đó, cho đến khi binh lính nhảy xuống xem xét, trong quá trình này chỉ mất chưa đến nửa phút.

Mà quần áo này lại có thể được sắp xếp gọn gàng chỉ trong giây lát ngắn ngủi như thế, ngay cả khi người chuyên quần và ủi quần áo mất nửa canh giờ hoàn thành, cũng không cách nào khiến chúng sạch sẽ ngăn nắp như vậy.....

Phát sinh loại tình huống này, không phải do có quỷ nháo bên sông thủ thành, mà chính là vừa rồi nơi đó có tuyệt thế cao thủ lui tới!

Vô luận là loại nào cũng hiện ra sự cổ quái, cần phải bẩm báo lên trên.....

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Cố Tích Cửu ở trong khuê phòng của mình ngủ ngon một ngày.

Không có nàng phân phó, bất luận kẻ nào cũng không dám quấy rầy nàng, thời điểm tới gần chạng vạng nàng mới bị tiếng ồn ào bên ngoài đánh thức.

Nàng đã từng là sát thủ lẩn lộn ở trong thế giới hắc ám, ngày thường cho dù đang ngủ cũng cơ hồ mở to một mắt, chỉ cần thoáng có chút động tĩnh lập tức có thể bừng tỉnh, hơn nữa cũng sẽ không ngủ lâu một hơi như vậy.

Nàng gơ tay xoa xoa huyệt Thái Dương, chẳng lẽ vì khối thân mình này vẫn còn là một tiểu hài tử?

Tiểu hài tử luôn luôn buồn ngủ nhiều, hơi bận rộn một chút đã có cảm giác mỏi mệt.

Đâu giống nàng ở thời hiện đại, ba ngày ba đêm không ngủ, người vẫn có thể sinh long hoạt hổ.

Nàng nghiêng tai nghe động tĩnh từ phía bên ngoài, nghe xong một lát cũng biết được đại khái.

Bên ngoài là Cố Tạ Thiên, người tra cha rẻ mặt của nàng, đi cùng hân tới đây còn có Ngũ tỷ rẻ mặt của nàng, Cố Thiên Y.

Bởi vì không có phân phó của Cố Tích Cửu, bọn thị nữ của nàng đương nhiên không cho Cố Tạ Thiên tiến vào.

Cố Tạ Thiên đại khái đây là lần đầu tiên nhận được sự đãi ngộ như vậy của nữ nhi, thật sự rất phẫn nộ, hơn nữa ở bên cạnh có Cố Thiên Y thêm mắm thêm muối, càng khiến cho Cố Tạ Thiên tức khí đâm về phía trước.

Cố Tích Cửu đã nghe ra thị nữ của mình lần này thập phần mạnh mẽ, không sợ cường quyền của Cố tướng quân, bất luận Cố Tạ Thiên ép bức hù dọa như thế nào, các nàng đều không chịu rút lui nửa bước. Chọc đến nỗi Cố Tạ Thiên giận dữ, sau khi dây dưa một lát, lập tức ra lệnh cho binh tướng hộ vệ bên người bắt lấy đám "điều nô" phớt lờ sự uy nghiêm của hân mang đi trị tội.

Cố Thiên Y đắc ý dào dạt đứng ở bên cạnh, nàng ta sớm đã không vừa mắt những người bên người Tích Cửu, hiện tại những người này dám can đảm ngăn trở nhân vật thủ lĩnh Tướng quân phủ, đó chính là tự mình tìm chết!

Cố Tạ Thiên tính tình táo bạo, thời điểm ở quân doanh một lời không hợp liền quát sấm tốt. Sau khi nhập kinh trở thành Phiêu Kị Đại tướng quân, bởi vì thường xuyên hun đúc ở dưới chân thiên tử, tính tình đã thu liễm không ít, nhưng bản tính rất cuộc khó sửa, oai vũ vẫn còn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Thật đúng là phản thiên!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Tôi tớ họ viện trong phủ chỉ cần hơi có chút sai lầm, lập tức sẽ nhận được sự trừng phạt khốc liệt của hân, rất nhiều lần bị hạ lệnh đánh cho đến chết. Cho nên người trong toàn bộ Tướng quân phủ đều rất sợ hân, nhìn thấy hân giống như chuột thấy mèo.

Hiện tại hân thật sự đang tức giận, những thị nữ đó một khi bị bắt, chờ đợi các nàng tất nhiên là một hồi quát roi khốc liệt, nói không chừng mạng nhỏ cũng trực tiếp kết thúc ở trên hình ghế!

Những tên hộ vệ như lang tựa hồ lên tiếng, đang muốn tiến lên bắt người. Một giọng nói lạnh lùng giòn tan bỗng nhiên truyền ra từ trong phòng: "Chậm đã!"

Cố Tích Cửu đi ra từ trong phòng.

Trên người nàng có một loại khí tràng, lạnh lùng thoảng nhìn qua, trong lòng những tên hộ vệ muốn tiến đến bắt người đều phát lạnh, dừng bước chân.

Thị nữ thấy nàng đã ra ngoài thì giống như có người tâm phúc, sôi nổi vọt tới bên người nàng, khom mình hành lễ: "Tiểu thư!"

Cố Tạ Thiên chau mày: "Tích Cửu, thì ra người đang ở trong phòng, vậy vì sao không ra ngoài sớm chút?"

Hân lại đảo qua những thị nữ kia, tức giận chưa tiêu: "Những điều nô người dường thật quá đáng giận! Cư nhiên dám ngăn cản bản tướng quân, thật đúng là phản thiên! Thật sự là thiếu giáo huấn, người tới....."

Hân đang muốn quát lớn để hộ vệ bắt người, Cố Tích Cửu đã mở miệng: "Cố tướng quân, những thị nữ này chính là đã cho ta để ta sai khiến?"

"Đương nhiên!" Cố Tạ Thiên không cần nghĩ ngợi.

"Vậy bốn phận thị nữ là gì?"

"Đương nhiên là hầu hạ chủ tử, nghe chủ tử nói."

"Một khi đã như vậy, các nàng đã là thị nữ của ta, nghe ta nói mà hành sự thì có gì không đúng? Cố tướng quân vì sao muốn tróc nã?" Cố Tích Cửu nói giọng lạnh lùng.

Nàng đảo qua thị nữ bên người: "Các nàng không sợ Tướng quân cường quyền, rốt cuộc quán triệt tốt những lời nữ nhi đã nói, trung thành như thế, có thể nói nghĩa khí như thế. Cố tướng quân cũng là người đã từng mang binh, chẳng lẽ sẽ trừng phạt những binh lính trung thành bên người mình sao?"

Những lời nói ra đã khiến Cố Tạ Thiên nghẹn ở nơi đó: "Điều này....." Hân nhấn chặt mày rậm: "Các nàng trung thành với người tất nhiên là đúng, nhưng không nên ngay cả bản Tướng quân cũng ngăn cản....."

Cố Tích Cửu ngắt lời hân nói: "Đó là do Tích Cửu không phải, là do Tích Cửu phân phó các nàng bất luận kẻ nào cũng không được quấy rầy ta, cũng không loại trừ Cố tướng quân ngài ra. Cố tướng quân nếu nhất định phải trừng phạt các nàng, vậy hãy phạt ta! Đối với các nàng, ta không cho phép bất luận kẻ nào động tới một đầu ngón tay!"

Mặt trời lặn, nàng đứng ở dưới ánh hoàng hôn, những lời nói leng keng hữu lực, tuy rằng đầu vẫn hơi thấp, nhưng khí độ tản ra từ trên người lại khiến người vô có cảm thấy nàng cực cường đại!

Những thị nữ kia chỉ cảm thấy trong ngực nóng lên, nhiệt huyết dâng lên, sôi nổi quỳ xuống: "Tiểu thư, bọn nô tỳ thề sống chết nguyện trung thành với tiểu thư!"

Sau đó quay đầu về phía Cố Tạ Thiên ngang nhiên nói: "Tướng quân muốn phạt, vẫn nên phạt bọn nô tỳ, không cần phạt tiểu thư!"

Cố Tạ Thiên: "....."

Hân đánh giá trên dưới nữ nhi của mình một chút, tựa hồ hôm nay mới chân chính hiểu biết nàng.

Đầu tiên là nhìn xem kỹ, hoài nghi, sau đó là thờ ơ. Hắn bỗng nhiên cười ha ha: "Tốt! Tốt! Quả nhiên cha hồ không sinh con là chó, không hồ là nữ nhi Cố mỗ ta! Có khí phách, có thể đảm đương!"

Hắn vỗ tay cười to, cư nhiên chuyển giận thành vui, đẩy mắt chân chính vui mừng.

Hắn có rất nhiều nữ nhi, nhưng lại không có một người nào có phong độ khí phách như Cố Tích Cửu, ngay cả nhi tử mà hắn đặc ý nhất kia cũng không có loại khí khái này!

Càng là quân nhân càng thích người thiết huyết có thể đảm đương. Cố Tạ Thiên cũng không ngoại lệ, nhìn thấy nữ nhi như thế, sớm đã vứt hết sự mạo muội vừa rồi ra sau đầu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Không cần phạt tiểu thư chúng ta

Edit & Dịch: Emily Ton.

"Tích Cửu, cha sẽ không trách phạt ngươi, cũng sẽ không trách phạt thị nữ của ngươi. Ngươi nói rất đúng, các nàng chẳng những không sai, ngược lại có công. Người tới! Hãy thưởng cho những thị nữ kia ba mươi lượng bạc ròng xem như khen thưởng và khuyến khích."

Lập tức có một hộ vệ bên người hắn đáp ứng một tiếng sau đó đi tới nhà kho lãnh bạc.

Cố Thiên Y trợn mắt há hốc mồm, nàng ta vốn khuyến khích Cố Tạ Thiên tới đây là muốn gây phiền toái cho Cố Tích Cửu, nhìn xem nàng bị chê cười, nhưng không nghĩ rằng diễn biến sự tình cư nhiên sẽ thành như vậy.

"Cha, các nàng đã mạo phạm ngài, rõ ràng là không thể ở trong mắt....." Nàng ta còn cố gắng xoay chuyển càn khôn.

Cố Tạ Thiên vung tay lên, gián đoạn lời nàng ta nói: "Các nàng trung thành với chủ, theo lý nên khen ngợi. Ngươi không cần nói nữa!"

Cố Thiên Y đành phải cảm miệng.

Cố Tạ Thiên nhìn nhìn Cố Tích Cửu: "Tích Cửu, vì sao ngươi phải hạ một mệnh lệnh như vậy?"

Cố Tích Cửu rũ mắt xuống, nhàn nhạt nói: "Tích Cửu trời sinh thích sự yên tĩnh, không muốn thường xuyên bị người quấy rầy. Càng không muốn nhìn thấy một số người không thành tựu, ý vào mình là người Cố gia, cố ý thị uy xông loạn vào địa phương của ta."

Những lời nàng nói có ý rất rõ ràng. Mặt đẹp Cố Thiên Y đỏ lên, nhin không được cả giận nói: "Ngươi đang nói ai vậy?!"

Cố Tích Cửu lại không có hứng nhìn nàng ta, chỉ nhìn Cố Tạ Thiên: "Cố tướng quân, ta ra lệnh như vậy có vi phạm quốc pháp hay gia pháp?"

Cố Tạ Thiên lắc đầu: "Không vi phạm!" Cố gia không có gia quy như vậy, đương nhiên trên pháp lệnh của quốc pháp càng không có.

Mặc dù Cố Tạ Thiên không can thiệp vào sự vụ gia đình, nhưng không có nghĩa hắn không biết gì. Đối với những gì nữ nhi đã từng trải qua vẫn mơ hồ biết một chút. Hắn biết nàng từng chịu đựng sự bất nạt của nhóm tỷ muội, biết những người nàng không thích..... Nhưng hắn cũng chỉ biết một chút da lông mà thôi.

Cho đến một ngày kia ở trong tiểu viện nhìn thấy người mang thức ăn qua cho Cố Tích Cửu, viện nát nơi nàng đang sống, hắn mới biết được nữ nhi này đã từng lọt vào loại đãi ngộ phi nhân đạo thể nào.

Đối nữ nhi này hắn thật sự áy náy từ tận đáy lòng, hắn tiến lên một bước, cầm tay Cố Tích Cửu: "Tích Cửu, vì phụ lần này tìm ngươi là muốn dẫn dò ngươi một số việc."

Cố Tích Cửu lui về phía sau một bước, rút tay mình ra: "Cố tướng quân có việc gì phân phó thì xin cứ nói."

Cố Tạ Thiên nhìn thấy rõ ràng nữ nhi muốn kéo xa khoảng cách với mình, trong lòng tê rần! Bỗng nhiên vô cùng hối hận.

Hắn cũng chỉ ngẫu nhiên gặp qua nữ nhi này vài lần. Nàng đã từng co rúm tránh ở sau người, nhưng ánh mắt nhìn về phía hắn lại tràn ngập khát vọng không che dấu được. Khát vọng được hắn yêu thương, khát vọng hắn có thể đối đãi với nàng giống như những nữ nhi khác, sờ sờ đầu nàng, khen ngợi nàng vài câu.

Tuy nhiên, điều đó không bao giờ xảy ra! Hắn chưa bao giờ dịu dàng với nàng, mỗi lần nhìn thấy nàng hoặc sẽ làm như không thấy, hoặc sẽ quát lớn vài

câu, khiến nàng càng co rúm. Hắn đã từng tận mắt nhìn thấy ánh sáng mỏng manh trong đôi mắt nàng hoàn toàn biến mất.....

Khi đó hắn thậm chí có chút khoái ý, phảng phất giống như đã trả thù được mẫu thân của nàng, nữ nhân dám can đảm vứt bỏ hắn, thà rằng nhảy xuống vực sâu cũng không chịu liếc nhìn hắn.

Nữ nhân kia có bị trả thù hay không, hắn không rõ ràng lắm. Nhưng hắn biết một sự thật, chính là bởi vì đủ loại hành vi này của hắn, đã đẩy nữ nhi của mình càng ngày càng xa.

Chờ đến khi hắn ý thức được điểm này, muốn bồi thường phần tình thương khiếm khuyết của cha, nhưng đối phương lại không muốn nữa. Luôn mồm xưng hô hắn là Cố tướng quân, ánh mắt nhìn hắn giống nhìn người xa lạ. Hắn nóng lòng muốn kéo gần khoảng cách nhưng vẫn không thành công.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Mượn đao giết người

Edit & Dịch: Emily Ton.

Lần này hắn tới xác thật là muốn dẫn dò nữ nhi, nói cho nữ nhi biết, gần đây bên ngoài không được yên bình lắm. Bốn phía trong thành đang lùng bắt một quái nhân mặc áo choàng đen và mang mặt nạ. Nghe nói quái nhân này đã trộm đồ của Tứ hoàng tử, chọc đến nổi Tứ hoàng tử giận dữ, thế phải bắt được hắn và đưa hắn ra trước công lý.

Cố Tạ Thiên dẫn dò các nàng, mấy ngày nay hãy ngoan ngoãn ở nhà, không cần phải đi ra ngoài. Tránh đụng tới quái nhân thần bí kia mà gặp rắc rối.

Cố Tạ Thiên còn mang đến bức họa quái nhân thần bí kia, khi Cố Tích Cửu mở ra và nhìn thấy nó, trái tim nàng nhảy lên!

Chân dung nhân vật trên bức họa rất thật, đặc biệt là cách ăn mặc cùng với mặt nạ càng giống như đúc, quả thực giống như hình phản chiếu từ trong nước mà ra, đặc biệt là hoa văn trên mặt nạ cũng không thiếu nét nào!

Đó đúng là bọc đồ mà nàng đã ném vào trong con sông dùng để bảo vệ thành.....

Bọc đồ kia sao có thể bị người vớt lên? Còn giao vào trong tay quan binh.....

Nàng lại hỏi vòng vèo Cố Tạ Thiên vài câu, từ trong miệng hắn biết được rằng, những quần áo đó đã được binh sĩ phát hiện ra ở trên bờ con sông dùng để bảo vệ thành.

Nghe nói thời điểm phát hiện ra chúng, bộ quần áo này giống như bị quỷ nhào, lơ lửng ở trong không trung..... binh tướng thủ thành là người của Tứ hoàng tử. Rất nhanh sau đó Tứ hoàng tử liền biết về nó, lập tức đã ban lệnh lùng bắt toàn thành. Hiện tại trong thành đều đã thần hồn nát thần tính, trông gà hoá cuốc.....

Cố Tích Cửu nắm chặt nắm tay ở trong tay áo!

Nhất định là người kia đã phá rồi! Người đã nói rằng có thù oán với nàng ở bên bờ sông bảo vệ thành.

Hồn dân kia ẩn thân thần bí, lời đồ vật mà nàng đã ném xuống con sông bảo vệ thành ra để phá rồi, cố ý khiến cho những binh sĩ thủ thành nhìn thấy. Binh sĩ cảm thấy quỷ dị khẳng định sẽ báo cáo với cấp trên. Mà thủ thành, cấp trên của binh sĩ kia đúng là Tứ hoàng tử!

Lúc trước bản thân mình thuận di rời khỏi nhà đấu giá, Tứ hoàng tử đại khái nghĩ nàng đã dùng thuật ẩn thân nào đó, tự nhiên sẽ chú ý tới tất cả những vụ án có quan hệ với thuật ẩn thân. Khi hắn nghe được báo cáo của binh sĩ thủ thành, không chùng đã trực tiếp khẳng định, người ném áo choàng trên bờ sông chính là người hắn muốn tìm. Lúc này mới đưa ra một tội danh rất quang minh chính đại để đi bắt người ——

Mượn đao giết người, hồn dân kia rõ ràng đang mượn đao giết người!

Càng bức mình hơn chính là, nàng ở ngoài sáng, mà đối phương lại ở trong bóng tối. Thậm chí đối phương là nam hay nữ, nàng cũng hoàn toàn không biết.....

Nàng cười lạnh trong lòng một tiếng.

Nếu người kia đã nhận định nàng là kẻ thù của hắn, khẳng định sẽ còn ra chiêu khác hại nàng, sớm muộn gì cũng sẽ hiện thân, nàng tạm thời lấy tĩnh chế động, chờ đến khi rấn ra khỏi hang.....

Nàng hơi rũ mắt xuống, trong lòng bắt đầu tính toán bước tiếp theo mình nên làm gì.

Cố Tạ Thiên tất nhiên không biết tâm tư lúc này của nàng, dặn dò nàng thêm vài câu, sau đó rời đi.

Thời điểm trước khi đi còn khen ngợi và khuyến khích những thị nữ kia một phen. Còn tuyên bố tại chỗ một gia quy mới: Sân này của Cố Tích Cừ, bất luận kẻ nào cũng không được xâm phạm, kẻ xâm phạm sẽ phải chịu nghiêm trị theo gia pháp.

Thời điểm hân tuyên bố gia quy mới này, còn cố ý liếc mắt nhìn Cố Thiên Y một cái, ánh mắt cực kỳ lạnh lùng.

Hắn cũng là lão bánh quẩy lăn lộn lâu năm ở chốn quan trường, tranh đấu gay gắt trong nhà hắn chỉ lười để ý đến, không có nghĩa là hắn không hiểu chút nào. Một chút tính toán trong lòng Cố Thiên Y, hắn chỉ liếc mắt một cái cũng có thể nhìn ra.

Gia quy này chính là một lời cảnh cáo. Trong lòng Cố Thiên Y phát lạnh, cúi đầu. Nàng ta biết nếu ở chỗ này lâu hơn cũng không làm được gì, mặt mày xám xịt theo phía sau Cố Tạ Thiên rời đi.

"Thật tốt quá!" Không biết là ai trong đám thị nữ phát ra một tiếng hoan hô, ánh mắt lấp lánh nhìn chằm chằm từ các nàng, đầy mặt kích động và sùng bái!

Những thị nữ này tạm thời được triệu tập lại đây, ngày thường địa vị ở Cố phủ cũng không cao, chẳng những thường xuyên hứng chịu sự bức tức của chủ tử các phòng, ngay cả những đại nha hoàn trong phòng các tiểu thư thiếu gia được sủng ái cũng thường xuyên quát lớn đánh chửi các nàng, quát mắng là chuyện bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Các người làm rất tốt!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Thời điểm các nàng mới bị Cố Tích Cừ sai khiến, trong lòng có chút tuyệt vọng, cho rằng địa vị sẽ càng thấp hơn, sẽ càng bị Cố phủ khinh bỉ. Không nghĩ tới, tiểu chủ nhân nơi này đã tạo ra một bước đột phá lớn như vậy!

Từ nay về sau, các nàng ở bên trong Cố phủ cũng có thể ngẩng đầu ưỡn ngực làm người!

Được ban thưởng là chuyện nhỏ, về sau có thể chân chính sống tự do là sự thật. Bọn thị nữ vây quanh Cố Tích Cừ, một đám đều kích động đến nỗi khuôn mặt đỏ bừng, hai tròng mắt sáng chói.

Lúc này đừng nói tiểu chủ nhân bảo các nàng trông cửa, cho dù bảo các nàng vượt lửa qua sông, các nàng cũng cùng nhau xông qua!

Cố Tích Cừ xoay chuyển ánh mắt, nhẹ nhàng cười: "Các người làm rất tốt! Bồn tiểu thư có thưởng, khen thưởng mỗi người mười lượng bạc ròng, về sau viện này của bồn tiểu thư liền dựa vào các người thủ vệ."

Mười lượng bạc ròng có thể nói đó là hai năm tiền tiêu hàng tháng của thị nữ, thật là hào phóng!

Hai mắt bọn thị nữ càng thêm sáng!

"Tiểu thư yên tâm, nhất định sẽ không phụ sự giao phó của tiểu thư, không có lệnh của tiểu thư, bọn nô tỳ dù mất mạng này, cũng tuyệt đối không để một người đi vào! Bất luận kẻ nào cũng đều không được!"

Cố Tích Cừ vỗ tay cười: "Tốt! Rất có khí phách! Thị nữ của Cố Tích Cừ ta cần phải có loại khí phách này mới được! Các người nhớ rõ, nơi này của ta không cần kẻ yếu! Hãy cho ta thấy đôi cánh đại bàng, cho ta thấy móng vuốt của lão hổ! Người bên người Cố Tích Cừ ta không thu nhận những kẻ hèn nhát vâng vâng dạ dạ. Từ nay về sau, ai dám khi dễ các người, các người hãy ăn miếng trả miếng khi dễ lại cho ta! Không thể hạ thấp tên tuổi Cố lục tiểu thư ta. Nếu xảy ra chuyện gì, ta sẽ chịu trách nhiệm cho người, đều nghe hay không?"

"Vâng! Xin tuân theo lệnh dụ của tiểu thư!" Tiếng nói của những thị nữ thường không ồn ào vang dội.

Cố Tích Cừ câu môi cười: "Lúc này mới giống người của Cố Tích Cừ ta!" Lại vẫy vẫy tay: "Tốt, các người nếu muốn chúc mừng thì có thể đi. Đứng rồi, chớ quên chuẩn bị bữa tối cho ta, một ngày không ăn, đói chết!"

Bọn thị nữ hoan hô chấn động toàn bộ sân, những sân khác trong Cố phủ cũng mơ hồ nghe thấy.

Tai mắt trong phủ của Lãnh Hương Ngọc rất đông, tự nhiên cũng nghe nói tới sự tình phát sinh ở trong viện Cố Tích Cừ. Khi bà ta nghe được tiếng hoan hô trong viện lúc đang giúp Cố Tạ Thiên thay quần áo, lập tức thử mở miệng thăm dò nói: "Lão gia, Lục tiểu thư nhà chúng ta giống như đã thay đổi thành người khác vậy."

Cố Tạ Thiên không để bụng: "Đúng là đã thay đổi, trở nên tốt hơn!"

"Nhưng..... nhưng biến đổi này cũng quá lợi hại, căn bản không giống nàng....."

Cố Tạ Thiên rót cuộc liếc mắt nhìn bà ta một cái, ánh mắt lạnh lẽo, nhàn nhạt nói: "Ngay cả con thỏ cũng sẽ cắn người khi bị khi dễ quá mức, huống chi là một người sống? Nàng ấy dù sao cũng là nữ nhi của Cố Tạ Thiên ta. Cha hồ không sinh con là chó, trong xương cốt nàng ấy vẫn rất có tâm huyết, chỉ do bị người nào đó mạnh mẽ ngăn chặn. Hiện tại, nàng ấy đã bị buộc đến giới hạn, không thể nhịn được nữa nên rốt cuộc bộc lộ ra bản tính, cũng không có gì không tốt."

"Đúng vậy..... thật sự rất tốt. Nhưng tiện thiếp cho rằng, nữ hài nhi vẫn nên điềm đạm nho nhã một chút mới tốt....."

"Ta Cố Tạ Thiên không thiếu nữ nhi điềm đạm nho nhã! Ta thiếu chính là hài tử có tâm huyết, có trách nhiệm! Có lẽ nàng ấy cũng từng muốn làm tiểu thư khuê các, nhưng có người không cho nàng ấy làm điều đó, khiến nàng chết tâm. Chúng ta có thể mong đợi điều gì khi nàng ấy làm một tiểu thư Tướng quân phủ, sống không bằng một kẻ hạ nhân?!"

Những lời thoát ra từ miệng hắn, câu câu chữ chữ đều giống như đang chỉ trích, Lãnh Hương Ngọc rót cuộc nhìn không được: "Lão gia, lúc trước tiện thiếp xác thật có chút sợ hãi đối với nàng ấy, nhưng vì bị bọn hạ nhân lừa gạt nên mới..... Về sau tiện thiếp sẽ đối xử tốt hơn với nàng ấy....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Nữ nhân tình trường

Edit & Dịch: Emily Ton.

"Lãnh Hương Ngọc ——" Cố Tạ Thiên bỗng nhiên gọi cả họ lẫn tên bà ta một tiếng, trong giọng nói giống như mang theo ớn lạnh mùa đông thấm vào tận xương: "Người nghĩ lão phu là gốc tử?! Người cho rằng những gì người làm thật sự có thể giấu diếm ta cả đời được sao?! Ta chờ người bất quá chỉ vì thể diện tướng quân phủ! Người đừng không biết thức thì!"

Cố Tạ Thiên lùi vô nghĩa thêm với bà ta, với lấy áo choàng của mình, đi nhanh ra phía bên ngoài.

Lãnh Hương Ngọc ngẩn ngơ, không nhịn được đuổi theo vài bước: "Lão gia, người đi đâu vậy?"

Hắn đã rất nhiều ngày không bước vào cửa phòng bà ta nửa bước, hiện tại thật vất vả mới tới một lần, không nghĩ tới chỉ đứng một lát như vậy đã muốn rời đi.

Cố Tạ Thiên dừng lại bước chân, lạnh lùng lưu lại một câu, nhưng không phải là lời giải thích, mà là một câu cảnh cáo: "Không cần có thêm chủ ý tà ma ở trên người Tích Cửu, bằng không ta tuyệt đối không tha cho người!" Sải bước rời đi.

Lãnh Hương Ngọc suy sụp ngồi vào trên ghế, sau một lúc lâu cũng không nói chuyện.

Một lát sau, người thị nữ bên kia của bà ta tiến vào bẩm báo: "Phu nhân, lão gia đi tới Phong Hương viện."

Phong Hương viện là nơi ở của Chu di nương, người được nạp vào cửa một năm trước, năm nay bất quá cũng chỉ tầm hai mươi tuổi, đang thời niên thiếu thanh xuân, đương nhiên cũng được sủng ái. Cố Tạ Thiên mười đêm có tám đêm là nghỉ ở chỗ nàng nơi đó.

Lãnh Hương Ngọc là phu nhân chính quy của Cố Tạ Thiên, trong một năm cũng không có mấy ngày được hắn ân sủng, ngẫu nhiên có một lần, cũng chỉ là cho có lệ.

Hoặc chỉ qua loa xong việc, hoặc dứt khoát kêu một nên trực tiếp ngủ say..... làm hại bà ta một đêm không ngủ đến tận bình minh.

Mà theo hồi báo của thị nữ thân tín bà ta phái tới Phong Hương viện, Cố Tạ Thiên cùng với Chu di nương ở nơi đó cực kỳ dừng mãi, có thể lẫn lộn tới tận nửa đêm.....

Điều đó khiến Lãnh Hương Ngọc hận đến nổi ngứa răng, nhưng lại không thể làm gì.

Lãnh Hương Ngọc nhìn nhìn chính mình trong gương, bà ta đã 40 tuổi, nhưng được bảo dưỡng rất tốt, làn da vẫn trắng nõn như cũ, mặt mày vẫn rất xinh đẹp, nhìn qua như chỉ mới bước vào tuổi 30.

Thật không may, hồng nhan đã chết trước khi già, hiện tại cho dù bà ta rất có phong tình, nhưng sao có thể cạnh tranh được với tiểu cô nương thậm chí còn chưa qua tuổi 20?

Bà ta giờ tay sờ sờ khuôn mặt mình, trong đầu lại hiện lên một gương mặt người khác.....

Bà ta chậm rãi thở dài một hơi: "La Tinh Lam, nếu như người còn sống, vẫn còn ngồi ở vị trí này, hẳn đối với người cũng sẽ giống như đối với ta hay không, sớm chắt đứt ân ái phu thê?"

Hắn là cũng sẽ, đúng không?

Nam nhân, đều có mối nói cũ, sao có thể chung tình đối một nữ nhân?

Tuy rằng sau khi La Tinh Lam nhảy vực, Cố Tạ Thiên đã suy sút vài tháng, tựa hồ đã chịu đả kích không nhỏ.

Nhưng nửa năm sau hắn vẫn tỉnh táo lại, thậm chí càng thêm trầm trọng, giống như giải hận, cứ cách một hoặc hai năm, sẽ nạp một phòng tiểu thiếp vào cửa. Hiện tại di nương trong tướng quân phủ đã có hơn mười vị, mỗi ngày hoa hòe lộng lẫy, hết sức phiền nhiễu ánh mắt Lãnh Hương Ngọc.

Lãnh Hương Ngọc năm đó đã dùng thân phận tiểu thiếp vào cửa, lúc ấy bên người Cố Tạ Thiên chỉ có một vị phu nhân La Tinh Lam. Khi đó Cố Tạ Thiên còn tuân thủ nghiêm ngặt lời thề lúc trước đối La Tinh Lam, tuy rằng quyền cao chức trọng, nhưng bên người chỉ có một thê.....

Là Lãnh Hương Ngọc đã dùng thủ đoạn bò lên giường Cố Tạ Thiên, lại dùng hài tử để ép buộc Cố Tạ Thiên nạp thiếp thất để vào đại môn Cố phủ, cũng bởi vậy mới khiến Cố Tạ Thiên và La Tinh Lam phu thê phân bội.....

Lúc này mới có phát sinh hết thảy phía sau, đến cuối cùng La Tinh Lam nhảy vực, Lãnh Hương Ngọc cũng rốt cuộc yên ổn ngồi lên vị trí phu nhân tướng quân phủ.

Bà ta cho rằng mình rốt cuộc có được hết thảy, có thể được Cố Tạ Thiên chuyên sủng, nhưng không nghĩ rằng sủng ái này cũng chỉ giằng co gần hai năm mà thôi, hơn nữa mấy năm ấy vẫn là thời điểm khi La Tinh Lam còn sống.

Sau khi La Tinh Lam nhảy vực, Cố Tạ Thiên đối Lãnh Hương Ngọc cũng không bằng như trước.

Nữ nhân bên người như măng mọc sau mưa, càng ngày càng nhiều, đặt bà ta thành bông hoa cúc của ngày hôm qua.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: May mắn nàng còn có nhi tử!

Ngoại trừ thân phận phu nhân chính quy của tướng quân ra, thật ra nàng cũng không có gì thêm.

La Tinh Lam là tên cấm kỵ ở tướng quân phủ, từ trước tới nay không người dám đề cập đến, không nghĩ tới hôm nay Lãnh Hương Ngọc lại lâm bảm về nó.

Thị nữ bên người nàng là Lan Hồng nhin không được mở miệng: "Phu nhân, sao phải tự cúi người so sánh với nữ nhân kia? La Tinh Lam ở trong cảm nhận của lão gia, thậm chí ngay cả đầu ngón tay út cũng còn kém xa!"

Lãnh Hương Ngọc cười lạnh một tiếng: "Người thì biết gì? Địa vị nữ nhân kia ở trong cảm nhận của hắn không hề bình thường! Nhìn thấy những di nương mấy năm nay hắn nạp đó sao? Mỗi người đều có bóng dáng nàng ấy! Có người giống mặt, có người giống miệng. Còn có người nụ cười không giống lắm, nhưng lại có tên gần giống cũng bị hắn đưa về giống như bảo bối! Chu di nương bắt quá chi vì một đôi mắt và một đôi má lúm đồng tiền giống như nàng ấy, đã được hắn chuyên sủng hai năm!"

La Tinh Lam qua đời đã gần mười năm, tất cả thị nữ gia đình hộ viện trong tướng quân phủ cũng đã thay đổi hoàn toàn. Vì thế, không người nào biết về một đoạn sự tình năm đó, thậm chí hầu như tất cả mọi người đều căn bản không biết tới dung mạo La Tinh Lam.

Mặc dù Lan Hồng là tâm phúc của Lãnh Hương Ngọc, nhưng nàng vào tướng quân phủ cũng chỉ mới 5-6 năm mà thôi, căn bản cũng không biết được lai lịch của các di nương trong tướng quân phủ, vì thế nhất thời sững sờ.

Lãnh Hương Ngọc tựa hồ cũng phát hiện ra mình lỡ lời, thở dài, không nói gì nữa, dứt khoát đổi đề tài: "Có tin tức gì của nhị thiếu gia hay không?"

Lan Hồng vội nói: "Phu nhân yên tâm, tin tức vừa mới nhận được, nói rằng nhị thiếu gia có thể sẽ về nhà trong vài ngày nữa."

Lãnh Hương Ngọc thở phào nhẹ nhõm, phân phó: "Vậy các người hãy nhanh chóng thu thập chỗ ở cho nhị thiếu gia, quét dọn sạch sẽ. Hắn trời sinh có tính sạch sẽ, trong phòng có một hạt bụi hắn cũng ngủ không quen....."

"Phu nhân yên tâm, bọn nô tỳ sớm đã chuẩn bị xong, nơi ở của nhị thiếu gia mỗi ngày đều có người chuyên quét tước, tuyệt đối sẽ không có sai lầm nào."

Lãnh Hương Ngọc lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, may mắn nàng còn có một nhi tử!

Nhi tử chính là người tâm phúc của nàng, cũng là độc đinh của Cố phủ. Chỉ cần có nhi tử ở đây, địa vị của nàng tại tướng quân phủ sẽ càng vững vàng hơn. Đối với những hồ ly khác, cũng chỉ mới 2-3 năm mà thôi, không đủ gây nên mối lo nào!

Nghĩ đến đây, nàng tạm thời buông xuống hết thảy bất mãn trong lòng, liên tục phân phó người chuẩn bị cho sự trở lại của nhi tử mình.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Tối nay Cố Tạ Thiên cũng không qua đêm ở viện của Chu di nương, hắn chỉ ghé qua chỗ nàng ăn một bữa cơm, trong bữa ăn hắn đều luôn thất thần, hầu như không hề nghe rõ những lời Chu di nương dịu dàng nói chuyện với hắn.

Sau bữa tối, hắn lập tức rời đi, cũng không cho người đi theo, bất tri bất giác đã đi bộ tới trong một tiểu viện.

Tiểu viện không lớn, vị trí cũng khá heo lánh, trên cổng viện treo một chiếc khoá đồng rất to, đầu khoá đã có chút rỉ sắt. Trên cánh cửa phủ một tầng bụi thật dày. Thực hiển nhiên, nơi này đã rất lâu không có người tới.

Cố Tạ Thiên đứng lặng ở trước cửa một lát, cuối cùng cắn răng một cái, giơ tay phá khoá, đẩy cổng đi vào.

Tiểu viện khá yên tĩnh, cỏ dại mọc um tùm cao gần bằng đầu người, cửa ra vào và cửa sổ nhỏ nhỏ trong viện cũng đều bị vỡ, thê lương đến nỗi không thể thê lương hơn.

Cố Tạ Thiên lại đứng ở trong viện một lúc lâu, giơ tay đẩy cánh cửa đã bị vỡ, chậm rãi bước vào nhà.

Đồ đạc bên trong được bày biện rất đơn giản, nhưng nhiều năm như vậy không có người dọn dẹp, tất cả đồ dùng cũng đều phủ một lớp bụi thật dày.

Trong buồng có một cái giường gỗ, trên giường gỗ có đặt một tấm chăn mỏng không còn nhận ra màu sắc.

Cố Tạ Thiên không quan tâm tới bụi bẩn, chậm rãi ngồi xuống ở mép giường, giơ tay vuốt tấm chăn mỏng, khi ngón tay lướt qua tấm chăn, bụi bặm đều theo động tác của hắn bay lên. Không khí trở nên có chút sắc người, hắn dường như bất tri bất giác, cuối cùng vẫn dút khoát ôm tấm chăn trên giường vào trong ngực, vùi một mặt vào trong tấm chăn, phảng phất như đang ngửi hương vị còn sót lại của người nào đó bên trong.

Nhưng đã gần 10 năm trôi qua, cho dù người kia đã từng đắp tấm chăn này cũng sẽ không còn tàn lưu gì nữa. Hắn nghĩ được, bất quá chỉ là một loại mùi vị âm mốc nồng nặc mà thôi.

"A Tĩnh....." Hắn nắm chặt tấm chăn, các đốt ngón tay đều trở nên trắng bệch: "Ta tới thăm ngươi. Nhiều năm trôi qua như vậy, ngươi..... ngươi có hối hận hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Người rút cuộc không thể nhìn thấy...

Tiểu viện này chính là nơi đã cầm tù La Tĩnh Lam năm đó, sau khi La Tĩnh Lam nhảy vực, tiểu viện này lập tức bị đóng cửa, không còn có bất luận kẻ nào tiến vào.

Đương nhiên, Cố Tạ Thiên cũng không còn tới nữa.

Hắn thậm chí luôn trốn tránh nơi này, sợ bản thân sẽ thấy cảnh sinh tình.

Ba chữ La Tĩnh Lam đã trở thành vết thương trong lòng hắn, không cho phép bất luận kẻ nào đề cập đến nó.

Tối nay thật sự rất kỳ lạ, hắn đột nhiên rất muốn đến nơi đây nhìn một cái.

Ban đầu, hắn nghĩ chỉ đứng một lúc sẽ rời đi, nhưng dường như bị ma xui quỷ khiến bước vào. Khi nhìn đến những đồ vật nàng đã từng sử dụng, trong lòng cảm thấy khó chịu giống như bị kim đâm, nhất thời không đành lòng rời đi.

"A Tĩnh, mấy năm nay ta vẫn luôn tìm kiếm Thiên Nặc (天诺), nhưng ta vẫn không thể tìm thấy hắn..... Đứa bé kia chỉ sợ là không thể tìm lại được. Hắn thông minh như vậy....." Cố hống hắn giống như bị mắc kẹt, không thể nói tiếp.

Tạm dừng một lát, sau đó mới nói tiếp: "A Tĩnh, cũng may chúng ta còn có một nữ nhi..... Những năm gần đây ta thực sự đã khiến nó phải chịu thua thiệt, cũng may vẫn chưa muộn, sau này ta sẽ đối tốt với nó, cố gắng đền bù cho nó..... Tình tình của nó, thật ra rất giống ngươi. Đáng tiếc..... ngươi rút cuộc không thể nhìn thấy....."

.....

Bữa tối hôm nay được chuẩn bị cho Cố Tích Cửu không giống như bữa tối bình thường!

Những thị nữ của nàng gần như đã dùng toàn bộ bản lĩnh cùng nhau chuẩn bị một bàn ăn lớn. Hầu hết những món ăn đều rất tinh tế, mỗi một món đều là Cố Tích Cửu thích ăn, tất cả đều bày trên một bàn đầy hấp dẫn.

Cố Tích Cửu hơi sững sờ đối với một bàn rượu và thức ăn, nàng lập tức quyết định để tất cả thị nữ cùng nhau ngồi xuống, cùng nhau ăn.

Bọn thị nữ ban đầu đều không dám đưa ra các loại lý do tôn ti để thoái thác, nhưng không chịu nổi khi Cố Tích Cửu ban mặt, trực tiếp ra lệnh. Lúc này bọn thị nữ mới mang cội lòng đầy cảm kích ngồi xuống.....

Chủ tớ vui vẻ, trong bữa tiệc Cố Tích Cửu chỉ nói hai câu: "Là người của ta, ta sẽ luôn che chở. Nếu ta có một miếng thịt để ăn, các người cũng sẽ có một ngụm canh để uống!"

Những lời nói này khiến cho bọn thị nữ đều rơi nước mắt. Các nàng vốn là tầng lớp thấp nhất trong xã hội, chỉ có các nàng cống hiến cho chủ tử, khi nào được các chủ tử đối đãi chân tình như vậy?

Tiểu chủ tử các nàng đã đối đãi với các nàng giống như người bình thường, mà không phải giống như thân phận nô tài dè dặt.....

Các nàng cực kỳ may mắn, đã gặp được một chủ nhân như vậy.

Dưới sự kích động, các nàng thậm chí cùng nhau uống máu ăn thề, tỏ rõ quyết tâm thề sống chết bảo vệ tiểu chủ nhân.

Cố Tích Cửu cười, bụng rượu trước mặt lên, chạm chén cùng các nàng, uống một hơi cạn sạch. Chủ tớ cổ vũ cùng nhau uống hết.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Đồng Cung, phủ Thái tử.

Dung Già La đang đợi ở bên trong thư phòng, tính tình hắn luôn luôn trầm tĩnh có chút đứng ngồi không yên, trong tay thường thức cái "vòng tay". Hắn thỉnh thoảng nhìn xem sắc trời bên ngoài, không thể không mong trời mau tối.

"Thái tử, người kia nếu như đã để lại lời nhắn cho ngài, nói đêm nay sẽ đến, chắc là sẽ không thất hứa. Hơn nữa, vật hắn muốn còn ở trong tay chúng ta, vì vậy không cần phải sầu lo. Hiện tại sắc trời vẫn còn sớm, Thái tử tạm thời đừng nóng nảy." Nói chuyện chính là thị vệ thân cận nhất bên người hắn, cũng là tâm phúc trung thành nhất của hắn, tên gọi Hắc Hồ.

Hắn cũng biết về "bệnh kín" của Dung Già La, ngay cả những thư từ hạc giấy trao đổi giữa Dung Già La và Cố Tích Cửu, hắn cũng đều biết tới.

Dung Già La cười khổ một tiếng: "Bổn cung không phải sợ hắn có ý thất hứa, mà là bởi vì lão Tứ....."

Tứ hoàng tử Dung Sở còn đang lúng túng thiếu niên kia khắp thành, gần như đã bày thiên la địa võng khắp nơi. Thiếu niên thấp bé kia thật sự có thể vượt qua hết những trạm kiểm soát với cấp độ mạnh như thế, để tới nơi này của hắn?

Đêm nay nếu như người này không tới, hắn sẽ đi nơi nào để tìm "hắn" đây?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Ở ngay nơi đó...

Người này hiện tại chính là hy vọng duy nhất của hắn ——

"Thái tử, Tứ hoàng tử cũng không bắt được hắn, người của chúng ta cũng đang âm thầm theo dõi người bọn họ. Nếu vị công tử kia xác thật rơi vào trong tay bọn họ, người của chúng ta sẽ ra tay đoạt người bằng mọi giá....."

Dung Già La hơi gật đầu, ám vệ bên ngoài vẫn chưa truyền đến tin tức gì xấu, khiến hắn còn có thể cảm thấy nhẹ nhõm.

Những việc này tuy rằng có thể hiểu rõ, nhưng rốt cuộc vẫn chưa nhìn thấy người, sự tình rất quan trọng. Dung Già La chung quy vẫn không yên lòng. Thời gian trôi qua, hắn càng ngày càng ngồi không yên, tay ném chiếc vòng tay trong tay, đứng lên khỏi ghế, dựa vào cửa sổ nhìn ánh trăng lớn bên ngoài, không nhịn được thở dài một hơi: "Đêm đã sang canh hai, Hắc Hồ, người nói hắn có thể không tới hay không?"

.....Edit & Dịch: Emily Ton....

Phía sau, hình như chợt có tiếng động lạ, Hắc Hồ nhẹ nhàng thở ra một tiếng: "Thái tử! Hắc..... hắc tới!" Âm điệu giống như kinh ngạc lại giống như vui mừng.

Dung Già La ngẩn ra, chợt quay đầu lại.

Ở phía sau cách hắc không xa, có một người đang đứng, một bộ đồ đen gần như hợp nhất với màu của bóng đêm. Dáng người bình thường, không thể nhìn thấy được dung mạo. Cái đầu thấp bé, đúng là người đã để lại hắc giấy cho hắc ở nhà đấu giá.

Người này giống như thoát ra từ dưới nền đất, một đôi con ngươi nhìn hắc, nói chuyện dứt khoát lưu loát: "Điện hạ, vật ta muốn đã mua được chứ?"

"Mua..... đã mua được, ở ngay nơi đó....." Phụng thức xuất hiện của người này quá quý dị, Dung Già La vẫn luôn trấn định khi nói chuyện có hơi chút nói lắp, một lòng tay chỉ về phía trên bàn: "Ồ nơi đó!"

Người này tất nhiên là Cố Tích Cửu hoá trang, nàng vẫn dịch dung thành bộ dáng khi ở nhà đấu giá, vì thế Dung Già La liếc mắt một cái là có thể nhận ra.

Cố Tích Cửu sờ vào vòng tay nhìn nhìn, quả nhiên là chuỗi vòng tay Thương Khung Ngọc. Chẳng qua hiện tại màu sắc của nó có chút ảm đạm, ánh sáng cầu vòng khiến người loá mắt cũng đã biến mất, nhìn qua giống như một chuỗi vòng tay đá quý bình thường.

Đây không phải là đồ giả chứ?

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn Dung Già La một cái, Dung Già La vội nói: "Vật ấy rất kỳ quái, bốn cung khi mới có được nó tới tay, ánh sáng trên đó vẫn sáng giống như lúc ban đầu, nhưng đặt ở bên người một đêm, sang ngày hôm sau chính là bộ dáng này."

Cố Tích Cửu lại nhìn kỹ xem vòng tay, xác thật vẫn là chiếc vòng kia, không hề bị đánh tráo.

Như vậy, hiện tại nó mang bộ dáng muốn chết? Chẳng lẽ cần phải nạp điện cho nó? Hiện tại không có điện?

Nàng dùng đầu ngón tay gõ gõ ở giữa chiếc vòng tay, nơi vỏ ngoài có đầy màu xanh: "Uy, ngươi còn sống hay không?"

Vòng tay vẫn đen như cũ, thậm chí ngay cả chút ánh sáng loé lên cũng không hề có.

Cố Tích Cửu lập tức ném vòng tay về phía trên bàn: "Nếu đã hỏng rồi, ta đây giữ ngươi cũng vô dụng....."

Một câu của nàng vừa rơi xuống, vòng tay đột nhiên sáng lên một chút, một giọng nói nổi giận đùng đùng truyền đến trong óc Cố Tích Cửu: "Nữ nhân, ngươi dám vứt bỏ ta lần nữa thử xem!"

"Ngươi còn sống sao? Ta còn tưởng rằng ngươi đã trở về thiên đường." Cố Tích Cửu giao lưu với nó trong đầu.

"Bản thân ngọc chỉ không muốn quấy rầy ngươi, tối hôm qua ngươi rõ ràng có thể đưa ta đi cùng, nhưng ngươi không quan tâm mà rời đi trước!"

"Ngươi không phải Thương Khung Ngọc rất mạnh hay sao? Vì sao không tự mình đi theo?"

"Chân thân ta vẫn còn ở nơi đó..... Huống chi, nếu ta tự mình tùy tiện cứ thế đi theo ngươi, như vậy sẽ rất mất mặt?"

Thì ra cái vòng tay hỏng này vẫn là một vật ngạo kiều! (Ngạo trong ngạo mạn; kiều: đáng yêu)

Cố Tích Cửu buồn bực: "Nếu ta không mua được ngươi, ngươi có phải sẽ tiếp tục một mình ngốc ở nhà đấu giá ngạo kiều cả đời hay không?"

Vòng tay Thương Khung Ngọc: "....." Nó thật sự cả, thấy rất chán nản.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Nó cảm thấy chán nản

Edit & Dịch: Emily Ton.

Cố Tích Cửu mỉm cười, thuận theo chuyển nó ở đầu ngón tay: "Đúng rồi, ngươi vì sao không phát sáng? Bị hỏng rồi? Hay là bị rơi xuống nước nên đã phai màu?"

Vòng tay Thương Khung Ngọc: "....."

Nó gần như muốn nghiêng rằng: "Nữ nhân, không phải ngươi nói bản thân ngọc nên thấp điệu một chút hay sao? Cái gì hồng rồi? Cái gì bị rơi xuống nước nên đã phai màu? Cho rằng ta là loại ngọc thấp kém trong niên đại của ngươi hay sao?!"

Cổ Tích Cửu đảo nó một vòng ở trong tay: "Thì ra đây là bộ dáng khi ngươi thấp điệu, ta còn tưởng rằng ngươi thông thạo thuật biến hóa, biến thành vật phẩm khác thấp điệu một chút mà không mất đi phẩm vị."

Vòng tay Thương Khung Ngọc vẽ ra một chuỗi dấu hiệu "....." ở trong đầu nàng.

Cổ Tích Cửu cũng không phiền nó nữa, tùy tay bỏ nó vào trong tay áo.

"Thiếu hiệp, vật ngươi muốn đã được dâng lên nguyên vẹn, bệnh kín của điện hạ chúng ta....." Hắc Hồ không nhịn được mở miệng.

Ánh mắt Cổ Tích Cửu rớt cuộc chuyển tới trên mặt Dung Già La, dứt khoát lưu loát trả về một chữ: "Khó!"

Hắc Hồ: "....." Ngón tay hắn bỗng nhiên nắm chặt, khuôn mặt tuấn tú cũng trở nên trầm xuống: "Thì ra ngươi không biện pháp? Ngươi đang trên cột Thái Tử điện hạ hay sao?"

Cổ Tích Cửu ngắt lời hắn, giọng nói vẫn thờ ơ như cũ: "Ta chỉ nói khó, nhưng chưa nói ta không có biện pháp, chỉ là thời gian điện hạ mắc "bệnh kín" này đã khá lâu, ta đoán khoảng tầm hai năm rồi, do đó trị liệu có chút khó khăn hơn."

Những lời này của nàng vừa ra, đôi mắt Hắc Hồ lập tức sáng lên: "Nói như vậy thiếu hiệp có thể trị liệu?!"

Cổ Tích Cửu không để ý đến hắn, chỉ cười như không cười liếc mắt nhìn Dung Già La một cái: "Điện hạ vẫn muốn để hắn hỏi chuyện thay ngài hay sao?"

Dung Già La hít nhẹ một hơi, cố gắng áp chế cảm xúc mênh mông: "Hắc Hồ, ngươi ra ngoài đi!"

"Điện hạ ——" Hắc Hồ vẫn có chút không yên tâm, rốt cuộc Cổ Tích Cửu là người xa lạ, lại xuất quỷ nhập thần như vậy, nếu như gây ra bất lợi gì đó cho Thái Tử điện hạ.....

"Không có việc gì, ra ngoài đi!" Dung Già La chỉ nói mấy chữ, không dung cự tuyệt.

Hắc Hồ rốt cuộc vâng dạ một tiếng lập tức đi ra ngoài, hắn thậm chí còn cẩn thận đóng cửa phòng lại.

Cuối cùng, Dung Già La có hy vọng có thể chữa khỏi bệnh kín khiến hắn gần như lâm vào tuyệt vọng. Mặc dù tính tình vẫn luôn trầm tĩnh, không hiện ra sắc thái vui mừng, giờ phút này ngón tay của hắn cũng hơi có chút run rẩy: "Tiên sinh, ngươi muốn trị liệu như thế nào? Cần bốn cung chuẩn bị những gì? Ngươi nói một tiếng, bốn cung sẽ sai người chuẩn bị mọi thứ....."

Xung hô của hắn đã thay đổi, trực tiếp xưng là "tiên sinh".

Hai mắt Cổ Tích Cửu nhìn Dung Già La từ trên xuống dưới, thân hình chợt loé đã tới ngay trước người hắn.

Nàng vừa rồi còn cách xa hắn một trượng (10 thước=3,3m), một khi tới gần, khoảng cách xa nhau không đủ nửa thước!

Dung Già La rất có tâm phòng bị người khác, ngoại trừ những người đặc biệt thân tín của hắn, chưa từng có người nào gần hắn quá như vậy!

Hắn theo bản năng muốn lui về phía sau, Cổ Tích Cửu đã chế trụ cổ tay hắn: "Đừng nhúc nhích!"

Dung Già La là Thái tử, tính tình lại lạnh nhạt tự phụ, trên người luôn mang một loại uy áp cường đại, người thường chớ tới gần, cho dù từ xa nhìn tới cũng khiến trong lòng phát lạnh, sớm đã quý xuống đạp đầu.

Thân hình hắn cao lớn đỉnh bạt, Cổ Tích Cửu đứng bên người hắn, trông nàng có vẻ nhỏ nhắn xinh xắn.

Nhưng cho dù như vậy, khi nàng đứng ở trước người hắn, thật sự không có cảm giác uy áp tản ra trên người hắn, nắm cổ tay hắn cực kỳ tự nhiên.

Thậm chí trên người nàng còn mang theo một loại khí thế nhiếp người, thời điểm nàng nhìn hắn như vậy, trong lòng Dung Già La bỗng cảm thấy bắt đầu run rẩy.

Chỉ cảm thấy đôi mắt nàng dường như đen hơn, sáng chói giống như ánh mặt trời loá mắt, biển rộng

thâm sâu, thời điểm nàng chăm chăm nhìn xem người, phảng phất như muốn hút người vào.

Trái tim Dung Già La bắt đầu đập mạnh hơn: "Ngươi....." Bị một người xa lạ nắm lấy nơi trọng yếu, đây vẫn là lần đầu tiên xảy ra với hắn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Không phải nàng định nấu cho hắn ăn đấy chứ?!

Nếu như người khác giữ hắn như vậy, hắn sớm đã đánh bay người đó rồi. Nhưng khi đối mặt với "nam nhân" có vóc dáng nho nhỏ là Cố Tích Cửu, hắn lại có vẻ tin tưởng một cách khó hiểu.....

Hắn cảm thấy mặc dù bàn tay có chút thô ráp, nhưng lại mang tới cho hắn một cảm giác mềm mại dịu dàng.

Cố Tích Cửu tất nhiên không biết trong khoảnh khắc này, Dung Già La có rất nhiều cảm xúc, nàng chỉ đơn thuần chạm vào tĩnh mạch của hắn mà thôi.

Một lát sau, nàng buông tay lui về phía sau một bước: "Điện hạ, chỉ khi vận công độc mới phát tác, mỗi lần phát tác sẽ cảm thấy cả người giống như kim đâm....." Nàng nhanh chóng nói ra bệnh tình.

Dung Già La rũ mắt nhìn nàng, một đôi con ngươi hơi hơi lóe sáng: "Chính xác!"

Hắn cố gắng hết sức trấn tĩnh: "Độc này phải giải như thế nào?"

"Thật ra đây cũng không phải là độc, mà là cỏ, có tên gọi là Thiên Mệnh Cỏ." Cố Tích Cửu giải thích.

"Thiên Mệnh Cỏ?" Dung Già La rõ ràng chưa từng nghe nói qua. Hắn lặp lại một câu, giọng điệu có chút choáng váng.

"Đúng vậy, ngay cả khi có được linh lực tuyệt cao, chỉ cần trúng cỏ này sẽ giống như một người đã đi tới năm cuối đời, chỉ có thể phó mặc cho số phận, không thể làm gì. May mắn là thời gian điện hạ trúng cỏ này chưa lâu, một khi đủ ba năm, cho dù Kim Tiên Đại La cũng bó tay không có biện pháp!"

Cố Tích Cửu vừa nói, vừa tự mình lấy ra một loạt ngân châm, một con dao ngắn sáng bóng như tuyết, bày ra trên bàn và nói: "Ngài hãy bảo người chuẩn bị một lọ tương ớt, một cây hành trắng....." Nàng liệt kê ra một đồng đồ vật.

Dung Già La lại có chút ngây người.

Mấy thứ này gần như là danh sách gia vị ở trong phòng bếp, không phải nàng đang định nấu cho hắn ăn đấy chứ?!

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn hắn một cái, cau mày: "Điện hạ, không phải trong phủ không thể tìm được mấy thứ này đúng không?"

"Có, có! Có!" Dung Già La rớt cuộc hoàn hồn, trí nhớ của hắn rất tốt, lập tức lặp lại một lần những thứ Cố Tích Cửu đã liệt kê ra, hỏi tiếp một câu: "Chỉ thế này thôi sao?" Không cần bất kỳ thảo dược đặc biệt gì sao?

"Tạm thời chỉ cần những thứ này." Cố Tích Cửu gật đầu: "Điện hạ nên nói bọn họ chuẩn bị đầy đủ những thứ này trong vòng một khắc, thời gian của tại hạ eo hẹp, không thể ở lại quá lâu."

Trong phủ Thái tử chuẩn bị mấy thứ này vô cùng nhanh chóng, sau một tiếng phân phó, thời gian chưa đầy một chén trà đã chuẩn bị xong hết, tất cả đều được chuyển vào phòng.

Hắc Hồ tự mình đốc thúc hạ nhân chuẩn bị, hơn nữa mọi thứ đều có chất lượng tốt nhất, ngay cả tỏi cũng trắng sáng như ngọc.

Hắc Hồ thật sự buồn bực, hắn rất muốn ở lại nhìn xem một chút, nhưng mặc dù đáng người của vị "tiên sinh" này không lớn, nhưng tính khí thì lại rất lớn. Nàng không cho phép bất luận kẻ nào nhìn xem khi nàng ra tay cứu người.

Hắc Hồ nhiều lần ra hiệu bằng ánh mắt cho Dung Già La, muốn Thái tử nhà mình mở miệng giữ hắn làm thị vệ bên người.

Nhưng hắn liếc mắt gần như muốn co giật, chủ tử nhà hắn giống không nhìn thấy được, đuổi hắn ra ngoài giống như đuổi gà.

Hắc Hồ kêu khổ trong lòng, chủ tử luôn luôn khôn khéo, sao lần này lại lỗ mãng như thế?

Hắn không yên tâm, dứt khoát chờ ở bên ngoài cửa sổ, dựng hai lỗ tai thật cao, cố gắng lắng nghe tất cả mọi động tĩnh bên trong, chỉ cần phát hiện ra một chút không đúng, hắn sẽ lập tức vọt vào cứu người.

Trong phòng truyền ra tiếng nói chuyện nhẹ nhàng giữa hai người.

"Phương pháp này có chút hơi đau, chờ lát nữa nếu điện hạ không thể chịu nổi, hãy cắn vào viên ngọc này."

"Không cần, bản cung có thể chịu được."

Hắc Hồ lắc lắc đầu, Thái tử nhà bọn họ từng lăn qua máu lửa, ngay cả khi bị trọng thương ngài ấy cũng có thể bình chân như vại. Khi chữa thương cho dù ngài ấy đau đớn bao nhiêu cũng chưa từng hé răng, thậm chí lông mày cũng không hề nhăn một chút. Ngài ấy là anh hùng chân chính!

"Cời áo." Trong phòng lại truyền đến tiếng nói cộc lốc dứt khoát của Cố Tích Cửu.

Chương 76: Thái tử bị đùa giỡn! (1)

Hắc Hồ nhú mày, Thái tử nhà mình không phải bị ngoại thương, vì sao phải cởi áo?

Trong phòng, Dung Già La dường như hơi do dự, giọng nói của Cố Tích Cửu thể hiện sự thiếu kiên nhẫn: "Nam tử hán đại trượng phu còn sợ cởi áo hay sao? Chỉ cần cởi áo bên trên là được."

Hắc Hồ xoa mũi, không phải Thái tử nhà hắn bảo thủ trong phương diện này, ngay cả người hầu hạ bên cạnh cũng không biết cánh tay hắn trông như thế nào.

Chỉ có lần đó hắn lộ cánh tay khi loại bỏ chất độc ra khỏi xương cốt, nhưng phần thân trên không hoàn toàn **** trần truồng.....

Lần này —— nửa thân thể của Thái tử sẽ bị tên tiểu tử vô danh này nhìn thấy hay sao?

Dung Già La rút cuộc mở miệng: "Nhất định phải cởi ra sao? Bồn cung đã từng thề, thân thể của bồn cung chỉ có thể từ tương lai mới có thể nhìn thấy....."

"May mắn ta là nam nhân." Trong phòng, Cố Tích Cửu nói giọng thờ ơ: "Vì vậy người không cần phải lo lắng về vấn đề trinh tiết của mình, ta cũng không cần phải chịu trách nhiệm với người. Đề trị cổ độc này cần phải cởi áo ra, người muốn trị hay là không muốn trị? Nếu không muốn trị ta sẽ lập tức rời đi."

Dung Già La: "....." Hắn cắn răng một lát, rút cuộc khuất phục: "Được, bồn cung cởi."

Hắc Hồ lắng nghe từ bên ngoài, cảm thấy cuộc trò chuyện có chút quỷ dị ——

Vì sao lại có cảm giác Thái tử nhà hắn luôn luôn cao lớn nghiêm nghị lại giống như một nữ tử sợ bị xâm phạm ——

Trong phòng truyền tới tiếng cởi đồ.

Một lát sau.

Dung Già La rõ ràng đã cởi bỏ trang phục trên người, giọng nói của hắn một lần nữa được truyền ra: "Tiếp theo là gì?"

"Dùng tay đập nát tôi, hành lá, gừng....., nhớ kỹ, chỉ có thể dùng ngón tay giữa của người, những ngón tay khác không được dính vào." Cố Tích Cửu hướng dẫn một cách có trật tự.

Hắc Hồ gần như muốn giơ tay lên sờ mũi, thật đúng là phương pháp trị liệu kỳ lạ cực điểm.....

Thái tử nhà bọn họ luôn luôn sạch sẽ, hơn nữa không thích người bất kỳ thực phẩm nào có mùi nồng khó chịu, thậm chí người một chút cũng không được. Nhưng bây giờ ——

Thái tử nhà mình thật đáng thương!

Một lúc sau.

Giọng nói có chút ghét bỏ của Dung Già La truyền đến: "Ta đã làm xong rồi, sau đó?"

"Bôi chúng trên ba huyết của người: Thiên Trì huyết, Du Phủ huyết và thần phong huyết, phải dùng ngón tay giữa của người để bôi, phải dùng lực, đủ mạnh để thấm qua da, Cố Tích Cửu tiếp tục chỉ điểm.

Hắc Hồ: "....."

Những huyết vị này đều nằm trên những khu vực nhạy cảm gần ngực, Thái tử nhà mình bây giờ phải bôi những thứ hắn ghét nhất trên đó..... Đây, đây loại phương thức trị liệu gì vậy?! Người này rút cuộc tới đây để chữa bệnh cho Thái tử ư? Hay là tới đùa giỡn Thái tử?

Rõ ràng điều này cũng là thử thách khả năng chịu đựng tối đa của Dung Già La: "Điều này —— bồn cung..... bồn cung phải tự mình bôi....."

Điều này..... điều này rất giống như tự mình sờ người mình! Tệ hơn nữa là phải tự sờ người mình ở trước mặt người khác.....

Dung Già La có một loại ảo giác cả ba giác quan đều muốn nổ tung.

"Chẳng lẽ ngươi muốn ta bơi giúp ngươi?" Cổ Tích Cửu hỏi lại.

Dung Già La: "....."

Cổ Tích Cửu nhặt một cây ngân châm và thờ ơ nói: "Lát nữa ta còn phải thi châm giúp ngươi, không thể dính mấy thứ này được. Hoặc là ngươi tự mình bơi, hoặc là để thị vệ Hắc Hồ kia của ngươi bơi giúp ngươi. Ta thấy công lực của hắc không tệ, nếu hắc động thủ có lẽ cũng có thể đạt được hiệu quả mà ta mong muốn....."

Hắc Hồ ở bên ngoài cửa sổ âm thầm lập cập run rẩy, cẩn thận lui về phía sau hai bước.

Trong phòng, Dung Già La quyết đoán mở miệng: "Không cần, bốn cung tự mình bơi là được!"

Hắc Hồ lặng lẽ lau mồ hôi trên trán, may mắn thay Thái tử đã không gọi hắc, nếu không với tính sạch sẽ biến thái của Thái tử, đôi tay này của hắc sau khi chạm qua thân thể Thái tử chỉ sợ là không giữ nổi!

Hắc đang muốn tiếp tục lắng nghe một chút, cửa sổ vẫn luôn đóng chặt bỗng nhiên mở ra, lộ ra khuôn mặt tuấn mỹ lãnh khốc của Dung Già La.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Thái tử bị đùa giỡn! (2)

Hắc đang muốn tiếp tục lắng nghe một chút, cửa sổ vẫn luôn đóng chặt bỗng nhiên mở ra, lộ ra khuôn mặt tuấn mỹ lãnh khốc của Dung Già La nhìn hắc: "Ồ chỗ này nghe thật thoải mái? Có muốn tiến vào nhìn một cái hay không?" Giọng nói hấp dẫn, giống như mang theo đao, lạnh lẽo như mùa đông.

Hắc Hồ ngay lập tức toát ra một trán đầy mồ hôi lạnh, khom người: "Thuộc hạ lui xuống." Hắc Hồ vội vàng xoay người rời đi, giống như sau lưng có quỷ truy đuổi.

Đương nhiên, hắc không dám rời xa, chỉ chờ ở bên ngoài viện.

Dung Già La lúc này mới đóng cửa sổ lại. Khi hắc quay lại, hắc nhìn thấy Cổ Tích Cửu đang cầm ngân châm trong tay nhìn chăm chăm vào hắc.

Hắc dừng lại và nói: "Ngươi có thể xoay người được không?"

"Không thể!" Cổ Tích Cửu dứt khoát cự tuyệt: "Ta phải nhìn thấy hiệu quả khi ngươi bơi nó."

Dung Già La gần như đóng băng ngay tại chỗ, hắc phải làm trò vuốt ve những khu vực mẫn cảm trên người mình trước mặt người khác --

Cổ Tích Cửu thấy hắc bất động tại chỗ, cau mày có chút buồn bực: "Như thế nào? Thẹn thùng? Tất cả mọi người đều là nam nhân, ta lại là đại phu, chi chừa bệnh cho ngươi mà thôi, ngươi trình liệt như vậy làm gì? Không cần lo lắng, ta không phải đoạn tụ."

Dung Già La: "....." Sắc mặt hắc tái nhợt, ngón tay cũng nắm thật chặt!

Sau một lúc do dự, hắc nói: "Được, vậy ngươi nhìn đi."

Dưới tình huống có một đôi mắt đối diện nhìn hắc chăm chăm, hắc tròn tròn mắt và cảm thấy áp lực khi làm điều đó với đôi mắt mở to, vì vậy hắc dứt khoát đóng chúng lại.

Hắc là cao thủ võ học, cho dù nhắm mắt vẫn có thể xoa nắn chính xác những huyệt đạo kia, lực đạo cũng hoàn toàn dựa theo yêu cầu của Cổ Tích Cửu.

Cổ Tích Cửu âm thầm gật đầu, vị Thái tử này quả nhiên là thiên tài cao thủ, nàng chỉ là nói các yếu tố cần thiết một lần, hắc lập tức có thể thực hiện một cách khéo léo như thế, chẳng trách hắc có được biệt danh quỷ tài.

Nàng nhìn chăm chăm vào biểu hiện của Dung Già La, không bỏ qua bất kỳ một biến hoá nhỏ nào ở trên thân thể hắc.

Dung Già La có một dáng người rất đẹp, tỉ lệ thân thể có thể nói hoàn mỹ, tăng một phân thì béo, giảm một phân thì gầy, làn da săn chắc mềm mại, trắng nõn như ngọc, thậm chí còn tuyệt vời hơn cả bức tượng David.

Hơn nữa khuôn mặt hắc cực kỳ tuấn mỹ, có một loại ma lực kinh người, khiến người không thể rời mắt.

Tuy nhiên, một dáng người và dung mạo lý tưởng như vậy, dừng ở trong mắt Cổ Tích Cửu lại giống như đang nhìn xem một khúc gỗ, nàng chỉ xem hắc giống như người bệnh, chú ý quan sát thân thể hắc và tìm kiếm thời cơ tốt nhất để hạ châm.....

Dung Già La có giác quan thứ sáu rất mạnh, hẳn biết ánh mắt Cố Tích Cửu vẫn luôn nhìn chăm chăm vào hắn.

Thái tử lãnh ngạo, khi vạn chúng chú mục hạ cũng có thể thong dong bình tĩnh giống như dạo chơi ngoài thành ngày xuân, lần đầu tiên bị một người nhìn chăm chăm khiến da đầu tê dại.

Một ý niệm rất hoang đường không chịu khổng chế lướt qua trong óc, không phải người này si mê đáng người của hắn nên choáng váng đấy chứ?!

"Không cần thất thần!" Cố Tích Cửu nói giọng lạnh băng: "Nếu không ngươi sẽ phải làm lại lần nữa."

Dung Già La: "....." Hắn chỉ thất thần một giây lát đã bị đối phương nhìn ra!

Hắn vội vàng tập trung tinh thần, chuyên tâm làm việc, không dám phân tâm chút nào.

Thật kỳ lạ, hắn dựa theo lời dẫn dò của nàng, sau khi bôi xoa ấn những "độc liệu" đặc biệt kia ở trên người. Hắn cảm thấy chỗ quả tim có một đường lửa nóng chậm rãi di chuyển theo những nơi hắn xoa ấn, giống như có một con rắn nhỏ vô hình đang hoạt động --

Hắn tập trung với "con rắn nhỏ" trong cơ thể, dần dần quên đi sự lúng túng. Khi hắn đang hồn nhiên quên mình, đột nhiên có một làn gió nhẹ nổi lên, giống như bị một cây trâm nóng rực trát vào trên ngực, vô cùng đau đớn!

Bởi vì điều đó rất bất ngờ, hắn hét lên một tiếng đau đớn và đánh ra, đó là bản năng tự bảo vệ mình xuất phát từ người luyện võ, một chương của hắn phóng ra!

Sau khi đánh ra một chương hắn mới nhận ra không đúng, vì vậy vội vàng nhanh chóng rút chương lại, nhưng sao có thể thu hết hoàn toàn?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Thái tử còn khoá thân nửa người!

"Bùm!" Một tiếng ầm lớn vang lên, tiếp theo đó là tiếng ầm vang, kệ sách bằng gỗ đàn hương cực kỳ rắn chắc trong thư phòng hắn theo tiếng vỗ thành bột mịn!

Trong này gây ra tiếng ầm quá lớn, Hắc Hồ bên ngoài vẫn luôn dựng lỗ tai lắng nghe động tĩnh bên trong lập tức xông vào: "Điện hạ!"

Trong phòng đầy bụi, một người đang đứng ở giữa những trang giấy rách nát tung bay tán loạn.....

"Điện hạ?" Hắc Hồ đang muốn phóng qua nhìn xem, một luồng chương lực đã chụp về phía hắn: "Cút đi!" Giọng nói này đúng là của Dung Già La, hơn nữa còn tràn đầy năng lượng.

Thái tử không sao, Thái tử nổi giận! Càng quan trọng hơn là, Thái tử còn khoá thân nửa người!

Hắc Hồ không nói câu nào lập tức quay đầu chạy, nhanh như chớp đã không nhìn thấy bóng dáng.

"Nhậm công tử, ngươi có sao không?" Ánh mắt Dung Già La dò tìm xung quanh, trong lòng vẫn rất lo lắng, sợ rằng một chương kia của mình đã nghiền nát đối phương thành từng mảnh nhỏ.

"Không sao. Chương lực của Thái tử điện thật hùng hậu, không phải ta trốn nhanh, giờ phút này đã bị điện hạ đánh chết." Cố Tích Cửu xoay ra từ một bên cây cột.

Dung Già La thờ dài nhẹ nhõm một hơi: "Xin lỗi, ngươi đột nhiên đâm châm khiến bản cung phản ứng theo bản năng....."

"Đã biết!" Cố Tích Cửu nói giọng thờ ơ: "Ta có đề phòng, ngươi không khiến ta bị thương. Ngươi có thể tiếp tục."

Dung Già La có chút ngốc, còn muốn tiếp tục?

Hắn không nhìn được liếc mắt đánh giá đối phương một cái, nhìn thấy khuôn mặt Cố Tích Cửu vẫn đỏ ửng giống như đang làm việc ở trên đồng ruộng, không có chút biến hoá nào so với lúc trước. Trong lòng bỗng nhiên nhớ tới điều gì đó!

Cảm giác của hắn rất nhạy bén, hắn có thể cảm ứng được một chương vừa rồi đánh ra vẫn quét qua một góc của đối phương.....

Một chương này của hắn ngay cả mãnh thú cũng sẽ mất mạng ngay lập tức, nhưng người trước mắt lại vẫn bình chân như vại.

"Hắn" xuất hiện cũng quý dị như thế, thân pháp dường như có chút giống thuật ẩn thân, nhưng lại dường như không giống.....

Thật ẩn thân chỉ khiến người nhảy mắt nhìn không thấy mà thôi, nhưng khứu giác cực kỳ nhanh nhạy giống như mũi chó vẫn có thể ngửi được hơi thở của người ẩn thân.

Nhưng người này dường như có thể che dấu được cả mũi chó, trực tiếp xuất hiện từ hư không --

Đây là một loại công phu quý dị gì vậy?

Dung Già La cũng coi như có kiến thức rộng rãi đối với đạo võ học, nhưng từ trước tới nay chưa từng nghe nói tới loại công phu này.

Thiếu niên này rốt cuộc là ai? Công phu lại sâu không lường được như thế!

Chẳng lẽ là đệ tử môn hạ của thánh chủ trong truyền thuyết?!

Trên đại lục này, thánh chủ là thần bí nhất, cũng là thần được toàn bộ đại lục quý bái, gần như được xem là nhân vật trong truyền thuyết.

Cho dù đã từng vào Nam ra Bắc nhìn quen việc đời, Dung Già La cũng chỉ nghe nói qua về đối phương, căn bản chưa từng nhìn thấy.

Và trên thế giới này, môn nhân đệ tử thánh chủ có công phu khó lường và thần bí nhất, khiến người đoán không ra, bởi vì căn bản chưa từng có người nào nhìn thấy bọn họ ra tay! Người từng nhìn thấy đều đã bị diệt khẩu.....

Dung Già La tiếp tục liếc mắt đánh giá Cố Tích Cửu, vị thiếu niên này là môn nhân của thánh chủ hay sao?

Chắc là không phải!

Nghe nói vị thánh chủ kia lựa chọn môn nhân cực kỳ nghiêm khắc, chẳng những yêu cầu thiên tài linh lực tuyệt cao, đối với dung mạo, dáng người cũng có yêu cầu cực kỳ hà khắc, còn nghiêm khắc hơn cả hoàng đế tuyển phi.

Nhưng dung mạo của vị thiếu niên trước mắt này không hề xuất chúng chút nào, thậm chí đầu còn thấp bé, không phù hợp với môn nhân của thánh chủ trong truyền thuyết.

Trừ phi..... trừ phi đối phương đã dùng dịch dung!

Dung Già La bỗng nhiên có một loại xúc động muốn véo vào khuôn mặt đối phương!

Muốn nhìn xem một chút có phải đối phương đang đeo mặt nạ da người hay không.....

Tuy nhiên, hắn còn chưa kịp có bất kỳ động tác nào, thiếu niên đối diện đã thờ ơ mở miệng: "Điện hạ đang muốn biết thân phận ta sao?"

Không ngờ suy nghĩ của hắn đã bị đối phương liếc mắt nhìn một cái là ra!

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Ta không tiếp nhận bất kỳ hình thức tạ lễ nào

Dung Già La khiếp sợ với ánh mắt sáng như đuốc của đối phương. Hắn dừng lại một lúc trước khi nói thẳng: "Điều này..... bản cung thật sự rất tò mò về công tử ——"

"Không cần tò mò!" Cố Tích Cửu ngắt lời hắn: "Giữa ta và điện hạ chỉ là một vụ giao dịch. Điện hạ giúp ta lấy được lắc tay này, ta giúp điện hạ trị khỏi bệnh mãn tính. Chờ sau khi điện hạ khỏi hẳn, tính toán tiền bạc xong thì xem như thỏa thuận giữa hai chúng ta kết thúc. Điện hạ không cần phải biết thân phận của ta."

Dung Già La khụ một tiếng: "Các hạ có thể trị khỏi bệnh của bản cung, đó là ân nhân cứu mạng của bản cung. Chiếc lắc tay kia không đáng giá mấy lượng bạc, không đủ để hoàn lại ân tình này. Bản cung muốn....."

"Một trăm vạn!" Bỗng nhiên Cố Tích Cửu phun ra ba chữ.

Dung Già La: "A?"

"Nếu như điện hạ vẫn cảm thấy bồn khoăn, đợi sau khi ta chữa khỏi căn bệnh mãn tính cho điện hạ, hãy giao cho ta thêm một trăm vạn lượng bạc." Ngón tay Cổ Tích Cửu nhẹ nhàng di chuyển ngân châm, thờ ơ nói: "Ngoài ra, ta không tiếp nhận bất kỳ hình thức tạ lễ nào."

Dung Già La ghen hờn: "Điều này ——"

"Nếu điện hạ không muốn, vậy hãy xem như ta chưa nói." Cổ Tích Cửu không muốn ép buộc hắn, rốt cuộc đây là điều kiện do nàng thêm vào, cho dù đối phương không muốn cũng không thất hứa.

Dung Già La không nói nên lời.

Hắn đường đường là Thái tử điện hạ, một trăm vạn lượng bạc vẫn có thể trả nổi. Hắn rất thông khoái đồng ý với nàng.

Cổ Tích Cửu kiểm thêm được một khoản này, trong lòng cũng rất sung sướng: "Điện hạ, còn cần ba châm nữa. Điện hạ hãy tiếp tục." Hiếm khi nàng giải thích thêm vài câu: "Vừa rồi ta ra châm chỉ là đang theo đuôi nó, cần phải có ba châm nữa, mới có thể lấy nó ra hoàn toàn."

Dung Già La: "....." Để chữa bệnh, hắn rốt cuộc cắn răng tiếp tục tự xoa bóp mình, nhưng cũng nói ra yêu cầu của mình: "Trước khi công tử ra tay, có thể nói trước một câu hay không?"

"Không thể! Cơ hội rất dễ lướt qua, không có thời gian để nói." Cổ Tích Cửu lạnh lùng nói.

Được thôi! Trong lòng hắn hiểu rõ là được.

Thời gian chậm rãi trôi qua, sau khoảng thời gian một nén nhang, Cổ Tích Cửu rốt cuộc hạ xong một châm cuối cùng.

Mỗi một châm đều giống như đột nhiên tập kích, đau đến nỗi không thể chịu được.

Dung Già La thực sự là hán tử, sau mấy châm dù đau hắn cũng không hừ một tiếng.

Cổ Tích Cửu cũng thở phào nhẹ nhõm sau khi đâm xuống một châm cuối cùng, sau đó người nàng bất chợt di chuyển ra phía sau lưng Dung Già La, hai ngón tay nhỏ điểm trên mấy huyệt đạo ở phía sau tấm lưng trần trụi của hắn.

Một vài tia sáng ló lên, mấy cái ngân châm kia đồng loạt bật ra khỏi ngực hắn ——

Cổ Tích Cửu có bàn tay nhỏ bé, mấy cái ngân châm kia rơi vào trong lòng bàn tay nàng, còn có một con sâu đang vật lộn dưới đầu ngân châm.

Con sâu chỉ dài nửa tấc, phần cuối dày, phần miệng giống như châm, mắt đỏ như máu, toàn bộ cơ thể được bao bọc bởi ánh sáng màu xanh bí ẩn, nhìn qua cực kỳ tà ác.

"Đây là thiên mệnh cổ?" Dung Già La không thể tin vào mắt mình. Chính là con vật nhỏ này đã ngăn cản hắn tu luyện trong hai năm qua?

Cổ Tích Cửu hơi lắc con sâu ở trên đầu châm, con sâu kêu lên một tiếng chi, nhếch đầu lên, muốn cắn người.

"Đốt!" Cổ Tích Cửu ném con sâu cùng với ngân châm lên trên một tờ giấy trắng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Hắn thậm chí không biết tên đối phương!

Dung Già La búng đầu ngón tay, một tia lửa phát ra, giấy trắng bắt đầu bốc cháy, trong phút chốc cả ngân châm lẫn con sâu đều hóa thành tro tàn.

"Đây..... đây là tất cả?" Dung Già La không nhịn được dò hỏi.

"Tốt. Điện hạ hãy thử vận công xem."

Dung Già La không quan tâm tới thư phòng đầy bụi, lập tức ngồi xuống và bắt đầu vận công. Thời gian một chén trà nhỏ trôi qua, hắn mờ to mắt và nhảy dựng lên, cúi thấp đầu thi lễ với Cổ Tích Cửu: "Đa tạ Nhậm công tử diệu thủ hồi xuân, bổn cung đã khỏi hẳn!"

Hắn khỏi hẳn! Hắn rốt cuộc khỏi hẳn! Căn bệnh mãn tính dây dưa hai năm qua, khiến hắn gần như tuyệt vọng cứ như vậy khỏi hẳn!

Mặc dù Dung Già La luôn luôn trầm tĩnh, giờ phút này cũng kích động đến nỗi ngực gần như muốn nứt tạc.

"Nhậm công tử trị hết bệnh cho bổn cung, bổn cung sẽ ban thưởng nhiều hơn cho ngươi. Ngươi....." Dung Già La mang theo ánh mắt lấp lánh nhìn về

phía Cổ Tích Cừu đứng lúc này, lời vừa mới nói được một nửa bỗng nhiên dừng lại.

Hắn nơi nào nhìn thấy thân ảnh Cổ Tích Cừu?

"Nhậm công tử? Nhậm công tử?" Dung Già La chưa từ bỏ ý định tìm quanh một vòng, toàn bộ thư phòng đồ nát chỉ còn lại mình hắn.

Tiểu công tử thấp bé kia cũng giống như khi hắn ta tới, bỗng nhiên xuất hiện cũng bỗng nhiên biến mất, không ai biết hắn ta tới và đi như thế nào.....

Dung Già La nắm chặt tay thành nắm đấm, đột nhiên hỏi hận vừa rồi không sai người trông chừng người kia.....

Ngoài việc muốn cảm ơn Cổ Tích Cừu, hắn còn có rất nhiều chuyện muốn thỉnh giáo nàng. Ví dụ như lai lịch của cô này, ví dụ như sự thừa của nàng. Hắn thậm chí muốn thu nhận nàng bất chấp tất cả. Thật đáng tiếc khi để một nhân tài như vậy ra đi!

Hắn thậm chí đã phác thảo một kế hoạch trong đầu, làm thế nào khuyên nàng gia nhập về phía phe hắn.

Kết quả hắn còn chưa kịp làm điều gì, đối phương đã biến mất khỏi hư không!

Sau khi trị hết bệnh kín của hắn, đối phương đã cầm theo chiếc lắc tay kỳ lạ và tờ ngân phiếu một trăm vạn lượng bạc, xem như thanh toán xong với hắn

Hắn thậm chí không biết tên đối phương! Hắn chỉ biết đối phương mang họ Nhậm từ con hạc giấy hắn nhận được từ tiểu đồng ở nhà đấu giá.....

.....

Mặt trăng trên bầu trời to tròn như cái đĩa, nhưng không có một ngôi sao nào trong trời đêm mênh mông, chỉ có ánh trăng tỏa sáng trời đất một màu trắng bạc.

Đêm đã khuya, trong thành lại vắng đi lại ban đêm, trên đường cái hầu như không có người đi đường, chỉ có binh sĩ tuần tra thỉnh thoảng đi qua.

Cổ Tích Cừu hiện mình ở đầu một con hẻm sâu thẳm trong thành.

Mặc dù hiện tại nàng có thể sử dụng thuật thuần di thuần thực, nhưng nội lực trên người cực ít, vì thế mỗi khi nàng vận dụng đều không thuận buồm xuôi gió giống như kiếp trước. Mỗi lần thuần di chỉ đạt được khoảng cách tầm hai ba dặm mà thôi.

Khoảng cách giữa phủ Cổ tượng quân và phủ Thái tử rất xa, một bên là ở thành Nam, một bên thì ở thành Bắc, vì vậy Cổ Tích Cừu không thể trực tiếp thuần di từ phủ Thái tử phủ về ngay phòng mình. Con hẻm này là nơi nàng chọn để nghỉ chân.

Cũng may Cổ Tích Cừu rất thận trọng, nàng sớm đã nhớ hết bố cục cơ bản trong thành, biết nơi nào tương đối bí ẩn ít người. Ngõ nhỏ này chính là một lựa chọn làm nơi đặt chân của nàng.

"Không ngờ người còn nhận ra được loại cổ này! Phải biết rằng nó cũng cực kỳ hiếm thấy trong thời đại chúng ta." Trong đầu Cổ Tích Cừu truyền tới giọng nói của lắc tay Thương Khung Ngọc.

Cổ Tích Cừu không quan tâm tới nó. Sau khi nàng ổn định bước chân, hơi thở hỗn hển, dùng tay xoa xoa ngực, nhú mào.

"Người bị thương!" Lắc tay Thương Khung Ngọc rất miễn cưỡng cảm nhận ra nàng có chút không thích hợp: "Đó là vì khi người thi châm, Thái tử kia đánh ra một chưởng trúng người?"

"Chút thương thể nhỏ mà thôi."

Nàng đã xem thường công lực của vị Thái tử kia, mặc dù nàng đã có chuẩn bị từ trước, cũng né tránh đúng lúc, nhưng vẫn bị chưởng phong của hắn quét qua một chút, lúc này cảm thấy hơi khó chịu trên ngực.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Hai người nhìn nhau qua màn hơi nước

"Thái tử này có mắt không trông, không ngờ hắn cảm thấy bản thân ngọc không đáng giá mấy lượng bạc, còn tặng thêm cho người một trăm vạn lượng!" Thương Khung Ngọc thở hỗn hển.

"Mạng của Thái tử đương nhiên đáng giá hơn." Cổ Tích Cừu trả lời không chút để ý.

"Nhưng hán không đáng giá bằng ta!" Thương Khung Ngọc tức giận bắt binh.

"Nhưng ở trong cảm nhận của hán, đưa ra một trăm vạn lượng bạc này tương đối quý trọng hơn một chút, có thể xem là khám phí cho ta. Đối với người..... xem như vật kèm theo, tặng không."

Lắc tay Thương Khung Ngọc: "....." Nó đã bị tổn thương chỉ vì một vạn lượng bạc! Nó không làm gì được ngoài việc phát ra ánh sáng sáng ngời ——

Ánh sáng cực kỳ rực rỡ, giống như một bóng đèn nhỏ nhấp nháy đầy màu sắc.

"Ai đó?!"

"Lén lút, ra đây!" Một đội binh sĩ tuần tra bị hấp dẫn bởi ánh sáng, nhanh chóng chạy về phía nàng.

Đáng chết!

Cố Tích Cửu hít mạnh một hơi, thân hình nhoáng lên, biến mất tại chỗ!

Đội binh lính đang chạy vội tới: "....."

Gặp quý!

Những binh lính đó hai mặt nhìn nhau một lúc, sau đó phân tán và lục soát xung quanh con ngõ nhỏ, nhưng không lục soát ra được gì.....

"Có chuyện gì đó xảy ra!"

"Tình huống không thích hợp!"

"Người này có thể chính là người mà Tứ hoàng tử muốn tìm hay không?"

"Có lẽ vậy! Người này lén lút, nhanh báo gấp cho người của Tứ hoàng tử biết....." Đội binh lính cãi cọt ầm ĩ, rất nhanh phát ra tín hiệu cho người của đội tuần tra khác, vì thế bọn họ lại bắt đầu lùng bắt toàn thành một lần nữa.....

.....

Lần này khi Cố Tích Cửu thuận di thì phát hiện ra trên người mình có gì đó không đúng, nàng thuận di chưa đến một nửa đường đã cảm thấy ngực mình đau đớn, cả người trở nên mềm nhũn, chóng mặt, khiến nàng hiện ra thân ảnh.

"Bùm!" Một tiếng, bên tai vang lên tiếng nước chảy, trước mắt nàng là một dòng nước màu xanh lam, ầm ập nhộn nhạo.....

Nàng đang ở trong nước! Hơn nữa, còn đang ở dưới đáy nước!

Nàng không đề phòng một cái, suýt nữa đã sặc một ngụm nước! Nàng theo bản năng dầm dưới chân, vụt về phía trước, rồi cuống thoát lên mặt nước.

Nàng hít một hơi, lau nước trên mặt, mở to mắt nhìn lên, cả người đóng băng!

Nàng biết điểm dừng chân lần này không nằm trong kế hoạch, nhưng không ngờ lại tới một nơi quý dị như vậy ——

Hơi nước trắng xóa bốc lên, phía trên mặt nước có những cánh hoa đỏ rực nổi lên xung quanh, hương thơm nhẹ nhàng bay thẳng vào trong mũi.....

Đây là đang tắm suối nước nóng, hơn nữa là tắm cánh hoa!

Đây không phải là điểm mấu chốt, tệ hơn chính là trong suối nước nóng có một vị mỹ nhân nửa nổi, cách nàng chưa đầy một mét!

Hơi nước bốc lên trắng xóa, Cố Tích Cửu không thể nhìn rõ khuôn mặt đối phương, chỉ nhìn thấy mái tóc đen dài của đối phương rối tung ở trong nước, với sự phản chiếu của những cánh hoa đỏ tươi, làn da của mỹ nhân mịn màng tinh tế như ngọc.....

Mỹ nhân kia vừa rồi dường như đang ngâm mình trong nước nóng nghỉ ngơi, khi nghe thấy động tĩnh phát ra từ Cố Tích Cửu nên mở to đôi mắt.

Hai người nhìn nhau qua màn hơi nước ——

Mặc dù Cố Tích Cửu không biết đây là đâu, cũng không biết mỹ nhân này là ai, nhưng nàng có thể chắc chắn rằng đây là nơi ở của người giàu có. Bởi vì bên cạnh suối nước nóng có một bình phong bằng phi thủy cực kỳ lịch sự tao nhã ——

Nàng bỗng nhiên xuất hiện ở trong "bồn tắm" của người ta như vậy, khẳng định sẽ khiến đối phương giật mình. Nếu người đó giật mình sẽ lập tức kêu lên sợ hãi, và tiếng kêu sợ hãi đó không chừng sẽ dẫn tới những người hầu bên ngoài vào đây ——

Những suy nghĩ này bất chợt loé lên ở trong đầu nàng, vì vậy khi Cố Tích Cửu vừa mới ngoi đầu lên và nhìn thấy vị mỹ nhân kia, phản ứng đầu tiên chính là lao thẳng tới đó!

Khi nàng lo lắng, tốc độ của nàng nhanh như tia chớp, mỹ nhân vừa nháy mắt thì Cổ Tích Cửu đã nhào tới bên người. Nàng nâng tay trái lên bưng kín miệng nhỏ của đối phương, trong khi tay phải cầm một thanh chủy thủ ép vào cổ đối phương, khẽ quát một tiếng: "Đừng kêu! "

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Chỉ đi ngang qua mà thôi.....

Mỹ nhân kia cũng rất thức thời, quả nhiên không kêu, thậm chí cũng không hừ một tiếng, chỉ neho mắt nhìn nàng.

Lúc này khoảng cách rất gần, Cổ Tích Cửu có thể nhìn rõ khuôn mặt đối phương, trái tim nàng mạnh mẽ nhảy lên!

Mỹ nhân! Tuyệt sắc mỹ nhân! Đại mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành!

Mi cao như núi, len lỏi với những lọn tóc mai.

Mắt tựa như sóng mùa thu, lúc nhìn quanh cực kỳ lấp lánh quyến rũ.

Đối với đôi môi, nó đang bị một bàn tay nhỏ của Cổ Tích Cửu che lại, không thể nhìn được hình dạng, nhưng Cổ Tích Cửu có thể cảm giác được cánh môi mềm mại dịu dàng, thậm chí có thể cảm ứng được đôi môi có hình dạng rất đẹp.

Giữa trán của mỹ nhân có treo một viên hồng ngọc, dài hẹp giống như mắt hồ ly, lấp lánh dưới làn hơi nước.

Mỹ nhân này giống như tuyệt phẩm chạm ngọc do bàn tay thượng đế điêu khắc nên, đẹp và quyến rũ kinh người! Đặc biệt là một đôi mắt kia, bất cứ ai nhìn vào cũng sẽ bỏ qua một nhịp.

Hơn nửa người của mỹ nhân đều ở trong nước, chỉ nhìn thấy cổ và xương quai xanh của nàng ấy tuyệt đẹp giống như thiên nga, xuống chút nữa.....

Xuống chút nữa đã bị chìm ngấm ở dưới những cánh hoa đỏ ửng, không thể nhìn thấy.

Những điều này đều không khiến Cổ Tích Cửu cảm thấy ngạc nhiên nhất, điều khiến nàng ngạc nhiên nhất chính là, khuôn mặt của mỹ nhân khiến nàng mơ hồ có cảm giác quen thuộc, dường như từng gặp qua đâu đó.

Nàng còn chưa nhìn kỹ thêm một lúc, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một giọng nói: "Công chúa, quần áo của người đã được đưa tới, nô tỳ có nên đưa vào hay không?"

Công chúa? Chẳng lẽ nàng đã xông vào hoàng cung?

Nhìn cách trang trí tinh xảo đẹp đẽ hào quý như thế, giống như là nơi tắm rửa của công chúa.....

Cổ Tích Cửu ghé sát vào bên tai nàng: "Ngài là công chúa điện hạ? Không cần sợ, ta không có ý hại ngài. Ta chỉ đi ngang qua mà thôi....."

Đoán chừng lời này của nàng có chút không thể tưởng tượng được, vị mỹ nhân kia chớp chớp mắt, tất nhiên là không tin. Đôi môi bên dưới bàn tay của Cổ Tích Cửu thậm chí hơi cử động một chút. Khiến Cổ Tích Cửu lại vội vàng che lại!

Bởi vì Cổ Tích Cửu lo sợ nàng ấy gãy gãy, vừa rồi đã chuyển ra phía sau lưng nàng ấy, một bàn tay nắm chủy thủ chống vào ngực nàng ấy, một bàn tay khác vẫn che lại cái miệng nhỏ, nói ở bên tai nàng ấy: "Ta nói thật, chỉ cần ngươi không lên tiếng, ta sẽ không tổn thương ngươi..... Hiện tại ngươi đồng ý một tiếng để các nàng đưa quần áo vào, đừng mưu toan kêu cứu. Ta có thể đảm bảo trước khi ngươi được cứu, ta sẽ đâm thủng trái tim ngươi! Nếu ngươi đồng ý thì gật gật đầu."

Mỹ nhân trong lòng ngực ngừng lại một lúc, sau đó nhẹ nhàng gật gật đầu.

Thật là một người thức thời hiểu chuyện!

Cổ Tích Cửu kín đáo thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, thoáng buông lỏng tay ra, để lộ cái miệng nhỏ xinh của mỹ nhân.

Mỹ nhân rất ngoan, miệng nhỏ không hề kêu cứu ngay lập tức khi được tự do, ngược lại rất bình tĩnh lên tiếng: "Đưa vào là được."

Giọng nói của mỹ nhân rất đẹp, duyên dáng và đầy từ tính. Giọng nói trung tính, khiến người không thể phân biệt được nam hay nữ, nhưng lại kích thích trái tim người.

Khi mỹ nhân mở miệng thì Cổ Tích Cửu đã chìm xuống dưới nước, đương nhiên, chủy thủ trong tay vẫn hướng về phía ngực đối phương đầy uy hiếp, đề

phòng đối phương đột nhiên kêu to.

Mặc dù nàng xuất thân là sát thủ, nhưng cũng không thích giết người. Nàng thích giải quyết các vấn đề có thể giải quyết, trong hòa bình.

Vì vậy nàng cũng không muốn gây khó xử cho vị công chúa này, rốt cuộc chính nàng là kẻ xâm nhập.....

Nếu trước đây, nàng thuận di sai địa điểm, nàng có thể lập tức thuận di lại lần nữa, thậm chí trước khi đối phương phát hiện ra, nàng đã rời đi rồi.

Nhưng lần này không được, khí huyết chỗ ngực nàng vẫn đang rất quay cuồng, khiến nàng nhất thời không thể sử dụng công pháp kia. Chỉ có thể không chế cục diện nơi này trước, sau đó sẽ tính toán xem nên làm gì tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Người nhìn thấy hết ta.....

Bởi vì là ban đêm, dưới nước rất tối, Cố Tích Cửu dưới nước phát hiện ra mỹ nhân thật ra vẫn mặc quần áo, không phải lộ hoàn toàn.

Quần áo của nàng ấy có màu đỏ tươi, rất dễ nhìn thấy khi ở trong nước.

Chẳng qua quần áo lỏng lẻo, nửa thân trên hở ra một nửa, treo trên cánh tay, lộ ra nửa phần lưng phía sau, nhìn ở trên mặt nước còn tưởng rằng nàng ấy trần trụi cả người.

Cố Tích Cửu ngày thường biết bơi khá tốt, nín thở vài phút ở trong nước không thành vấn đề, nhưng lần này lại không thể. Nàng mới vừa mới lặn xuống nước chưa đầy một phút đã có cảm giác ngột ngạt. Không nhịn được muốn ngoi đầu lên để thở.

Nhưng lúc này rõ ràng không được, tỷ nữ đưa quần áo vừa mới đi vào, tiếng bước chân nhẹ nhàng uyển chuyển truyền vào trong tai Cố Tích Cửu được xem là quá chậm đối với nàng ——

"Công chúa, đây là chiếc áo choàng tơ tằm màu bạc ngài muốn, đây là áo choàng thêu bên trong....." Giọng nói của tỷ nữ kia thanh thúy giống như chuông bạc, hiển nhiên còn khá nhỏ tuổi, là vị thiếu nữ tinh tế.

"Đặt xuống, đi ra ngoài!" Mỹ nhân trong suối nước nóng rất có tôn nghiêm của thượng vị giả, lời nói như vàng, vượt trội.

"Công chúa, ngài có muốn nô tỳ bóp vai hay không? Nô tỳ làm cái này tuyệt nhất." Tỷ nữ kia rõ ràng muốn nịnh bợ vị công chúa này, ân cần khác thường.

"Tên của ngươi?" Mỹ nhân công chúa đột nhiên hỏi một câu.

"Nô tỳ tên là Tư Họa." Tỷ nữ kia kích động, giọng nói hơi có chút run rẩy.

"Đi ra ngoài tìm quân sự Diệp Vũ Phong, sau khi lãnh ba mươi bản, bán đi." Giọng nói của mỹ nhân rất bình đạm, nhưng lời nói ra lại khiến tỷ nữ kia giống như bị sấm đánh ngang tai!

Tỷ nữ kia quỳ thịch một tiếng: "Công chúa, xin hãy tha cho nô tỳ....."

"Sáu mươi bản." Mỹ nhân công chúa lại phun ra ba chữ.

Sắc mặt tỷ nữ trắng bệch, nghẹn ngào nơi đó một lúc, không dám tiếp tục nói nữa, cúi đầu về phía hồ: "Nô tỳ lập tức đi!" Tỷ nữ đứng lên vội vàng rời đi.

Tỷ nữ này vừa mới đi ra ngoài, Cố Tích Cửu lập tức ngoi đầu lên từ trong nước, hít một hơi thật dài, gần như muốn ho vì sặc. Sau khi hít thở vài hơi, nàng mới cảm thấy ngực như sắp nổ mạnh thoải mái hơn một chút.

Bất chợt, nàng cảm thấy cơ thể mềm mại dưới chủ thủ khẽ nhúc nhích, nàng nhướng lông mày, ngón tay vừa động, nhưng lại phát hiện ra mỹ nhân công chúa chỉ xoay người một chút, không có âm mưu gì. Đôi mắt nàng ấy đang nhìn chăm chăm trên mặt Cố Tích Cửu, rất lung linh.

Cố Tích Cửu bị nàng ấy nhìn chăm chăm như vậy, trái tim bỏ lỡ một nhịp!

Chẳng lẽ dịch dung trên mặt mình rớt rồi?

Sẽ không! Thứ dịch dung trên mặt nàng không thấm nước! Khuôn mặt hiện tại của nàng chắc chắn vẫn là bộ dáng sau khi dịch dung.

"Ta xử lý như vậy, ngươi vừa lòng rồi chứ?" Mỹ nhân công chúa bỗng nhiên mở miệng.

Hoá ra mỹ nhân tinh tế rất có khí thế! Quả nhiên rất có phong phạm của công chúa ở trong truyền thuyết.

Thị nữ bên người chỉ muốn nàng ấy hài lòng, không ngờ lại phải chịu sự trừng phạt tàn khốc như thế.....

Đây là sự tôn nghiêm của hoàng gia sao?

Cố Tích Cửu vô tình can thiệp vào vấn đề riêng tư của vị công chúa này, chỉ gật gật đầu: "Chuyện riêng của người, không cần hỏi ta có vừa lòng hay không. Ta không có ý can thiệp."

Cố Tích Cửu không muốn tiếp tục ở đây lâu hơn nữa, nàng nhắm mắt lại muốn sử dụng thuật thuận di, nhưng chỗ ngực đau nhói! Thuật pháp kia vẫn không thể sử dụng được.

Nàng đành phải mở to mắt và nhìn thấy đôi mắt lung linh của vị công chúa kia đang nhìn mình chăm chăm, đáy mắt có chút vi diệu.

Trong lòng Cố Tích Cửu lại nhảy lên lần nữa, nhướn mày: "Người nhìn gì vậy?"

"Người đã nhìn thấy hết ta....." Mỹ nhân công chúa chậm rãi mở miệng.

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng cũng là nữ nhân, cho dù nhìn thấy hết nàng ấy cũng không phải là vấn đề gì lớn, đúng không?

Hơn nữa, công chúa cũng không hoàn toàn khỏa thân, vì nàng ấy vẫn mặc áo choàng đỏ! Nàng nhiều nhất chỉ có thể nhìn thấy một nửa bộ ngực và phía sau lưng của đối phương.....

Cũng không thể xem là một nửa bộ ngực, phía trước nàng chỉ nhìn thấy bên dưới xương quai xanh vài tóc, thậm chí không nhìn thấy ngực phập phồng.

Vừa rồi trong lúc vô ý nàng có nhìn qua gọn nước tắm tối, mặc dù có quần áo to rộng khép hờ, nhưng nàng vẫn cảm thấy ngực của mỹ nhân khá phẳng.....

Bất luận là thời hiện đại hay là thời cổ đại, vẫn có rất nhiều nữ nhân ngực phẳng.

Thời đại này không có kỹ thuật nâng ngực, vì thế không có gì lạ khi nhìn thấy khuyết điểm này trên người mỹ nhân công chúa, Cố Tích Cửu cũng không thắc mắc.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Bốn cung là người trinh liệt

"Người còn sờ soạng ta....." Mỹ nhân công chúa tiếp tục lên án.

Cố Tích Cửu: "....." Nàng nhiều nhất chỉ che miệng nàng ấy lại một chút, chui thủi trong tay chỉ đụng chạm phía sau lưng nàng ấy mà thôi.

Mỹ nhân công chúa cách nàng rất gần, gần đến nỗi Cố Tích Cửu có thể nhìn thấy rõ hàng lông mi dày đậm giữa làn hơi nước.

Mỹ nhân kia dường như không nhìn chúi thủ đang kẻ bên cổ, tới gần trước mặt Cố Tích Cửu một bước, môi mỏng nhợt nhạt cong lên: "Ta đường đường là công chúa, để một nam nhân nhìn và sờ soạng như vậy, trinh tiết đã mất, bốn cung là người trinh liệt....." Nàng ấy rõ ràng nên cảm thấy buồn lòng, nhưng Cố Tích Cửu mơ hồ cảm thấy đối phương nói năng rất trôi chảy yêu nghiệt, khiến nàng cảm động, trái tim luôn lạnh lùng trở nên mềm yếu hơn.

Nữ tử niên đại này vẫn rất bảo thủ. Những liệt nữ được ghi lại trong "Liệt Nữ Truyền", trong lúc vô ý bị nam nhân sờ tay một chút, lập tức quyết tuyệt chặt bỏ cánh tay!

Mới một cách tương đối, vị công chúa này bị nàng sờ và nhìn thấy hết, nàng ấy sẽ không tự sát để bảo vệ sự trong sạch của mình đấy chứ?!

Mỹ nhân phong hoa tuyệt đại như vậy, nếu chỉ vì một hiểu lầm nhỏ và chết đi thì thật đáng tiếc!

Lần này Cố Tích Cửu hiếm khi cảm thấy mình đã gây ra một điều gì đó xấu xa, vì thế nàng nên chủ động khắc phục nó.

Nàng quyết tâm, mở miệng: "Ta là nữ tử!"

Mỹ nhân công chúa di chuyển ánh mắt, nhìn chăm chăm vào chỗ ngực của nàng: "Không nhìn ra."

Đôi mắt mọng nước của nàng ấy kết hợp với viên ngọc hồ ly giữa trán, càng thêm có vẻ mê ly.

Cố Tích Cửu cảm thấy buồn lòng. Mặc dù thân thể nhỏ này của nàng mới mười ba tuổi, nhưng bởi vì giai đoạn trước ăn không đủ no mặc không đủ ấm, phát dục rất kém, vì thế hiện tại thân thể nàng vẫn không triển. Nếu chỉ nhìn vào ngực nàng..... thật sự chẳng khác gì nam hài.

"Ta phát dục không tốt....." Cố Tích Cửu giải thích: "Ta thật sự là nữ tử, nếu ngươi không tin....." Nàng dừng lại một chút.

"Như thế nào?" Ánh mắt của mỹ nhân công chúa dừng ở trên mặt nàng, trên lông mi còn đọng mấy giọt nước, gần như sắp nhỏ xuống: "Ngươi muốn ta chứng minh thế nào?"

Nếu nàng không chứng minh được bản thân mình là nữ tử, nói không chừng mỹ nhân công chúa này thật sự sẽ tự sát. Xinh đẹp tuyệt sắc như vậy cứ chết đi như thế thì thật phí phạm của trời.....

Và Cố Tích Cửu cũng không muốn coi quần cho nàng ấy nhìn ——

Cố Tích Cửu quyết tâm, cầm lấy tay đối phương và nhanh như tia chớp vượt qua giữa hai chân mình một cái, sau đó nhanh chóng nhấc lên: "Hiện tại có thể tin?"

Cố Tích Cửu mặc rất đơn giản gọn gàng để dễ di chuyển ban đêm, lúc này bởi vì đang ở trong nước, quần áo ướt đầm, dán ở trên người. Nếu như nàng là nam tử, nơi đó sẽ nhô ra một khối cho dù cách quần, căn bản khác với nữ tử.....

Nàng nắm tay đối phương và vượt qua nơi đó một lần, đối phương chắc hẳn có thể cảm giác được nơi đó của nàng thật ra không có.....

Đương nhiên cũng chứng minh bản thân mình chính là nữ tử.

Mỹ nhân công chúa dường như không dự đoán được nàng sẽ có động tác trực tiếp như vậy, cứng người lại, ánh mắt nhìn nàng có chút khó lường.

Đôi mắt nàng ấy thâm thúy như biển rộng, dưới ánh sáng phản chiếu từ viên ngọc, phảng phất như có vô số sao trời lấp lánh nhấp nháy bên trong, xinh đẹp gần như yêu dị.

"Không đủ tin." Mỹ nhân công chúa phun ra ba chữ, khẽ dừng lại, sau đó tiếp tục bổ sung một câu: "Nói không chừng ngươi là thái giám." Ánh mắt nàng ấy lại dừng ở trên mặt Cố Tích Cửu: "Khuôn mặt của ngươi..... cũng không giống nữ tử."

Cố Tích Cửu: "....."

Trên mặt nàng có dịch dung, lúc này gương mặt nàng trông rất khỏe mạnh với làn da đỏ tía, lông mày dài tới tận thái dương, ngũ quan nhìn qua là nam tử từng trải, không phải là nữ tử thanh tú, chỉ không có vật kia của nam tử.....

Chẳng trách đối phương suy đoán nàng là thái giám!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Người thật hung dữ!

Quên đi, thái giám thì thái giám. Mỹ nhân công chúa này từ nhỏ đã lớn lên giữa đám cung nữ thái giám, bị một thái giám vừa nhìn vừa sờ như thế, có lẽ cũng không quan trọng lắm.

Cố Tích Cửu lười sửa lỗi cho nàng ấy, nàng chìa chủy thủ vào mỹ nhân, nói giọng hơi nghiêm khắc: "Lên bờ!"

Ngực nàng đang bị đè nén, không thể sử dụng thuật thuần di. Cố Tích Cửu nghĩ nguyên nhân có thể do nước ôn tuyền, vì vậy muốn lên bờ điều tức một chút.

Nàng tất nhiên không thể để công chúa này đợi ở trong nước, lỡ may nàng ấy kêu lên, điều đó sẽ gây nên phiền toái lớn!

Vì vậy Cố Tích Cửu dứt khoát ép buộc nàng ấy cùng lên bờ.

"Người thật hung dữ!" Mỹ nhân công chúa co người lại trong nước: "Còn nói ngươi là nữ tử..... nào có nữ tử hung dữ như vậy?"

Cố Tích Cửu cười lạnh: "Đó là ngươi thiếu kiến thức, chẳng lẽ ngươi chưa từng nghe nói tới cạp mẹ?" Khi nữ tử trở nên hung dữ thì sẽ không thua nam tử chút nào!

"Cọp mẹ?" Mỹ nhân công chúa dường như thật sự không hiểu từ này: "Ngươi là cọp mẹ? Lão hồ tinh?"

Cố Tích Cửu dứt khoát ngậm miệng, chỉ dùng cảm ý chỉ về phía bờ, vung chủy thủ về phía mặt đẹp đối phương.

Ý của nàng rất rõ ràng, nếu nàng ấy còn tiếp tục lãng phí thời gian không chịu lên bờ, nàng sẽ động thủ trên khuôn mặt xinh đẹp khiến trời đất đều biến sắc này.

Mỹ nhân công chúa rất biết điều, thở dài một hơi và xoay người bơi về phía bờ.

Cố Tích Cửu theo sát ở bên người nàng ấy, đề phòng nàng ấy phá rối.

Trong khi mỹ nhân này bơi lội, Cố Tích Cửu phát hiện ra rằng, chiếc áo bào bên trong mỹ nhân công chúa rất to và rộng, khi ở trong nước trải ra giống như một lá cờ. Bên cạnh đó, mái tóc đen dài nhẹ nhàng lướt trên mặt nước, chỉ nhìn bóng dáng cũng đã đẹp đến nỗi khiến người hít thở không thông.

Mỗi người đều thích nhìn thấy những điều đẹp đẽ, Cố Tích Cửu cũng không ngoại lệ, nàng không thể không nhìn vào đó.

Không ngờ trên đời này còn có người đẹp đến nỗi kinh tâm động phách như vậy!

Khiến một nữ tử như nàng cũng không nhịn được có chút thất thố.

Dung mạo của nữ tử này không phải đẹp nữ tính, nó mang theo một sự quyến rũ yêu dị, chuyển động cũng rất tự do táo bạo, mang theo khí thế và uy áp khó có thể giải thích.....

Sự khi lên bờ, Cố Tích Cửu phát hiện ra mỹ nhân này rất cao, khoảng tầm 1 mét 8! Nếu nàng ấy sống ở thời hiện đại, nàng ấy có thể là người mẫu!

Cố Tích Cửu cao chưa đầy 1 mét 5 đứng ở phía sau nàng ấy, quả thực giống như là hải tử!

Vì sự khác biệt về chiều cao, mũi dao Cố Tích Cửu chống trên ngực nàng ấy có hơi chút cố hết sức.

Quần áo trên người mỹ nhân không biết được làm bằng nguyên liệu gì, lúc vừa lên khỏi mặt nước thì khô ngay lập tức, phiêu đảng ở trên người nàng ấy, vô cùng thanh lịch.

"Bước tiếp theo muốn như thế nào?" Mỹ nhân dò hỏi.

"Ngồi ở trên ghế bên kia!" Cố Tích Cửu sớm nhìn thấy có một chiếc ghế dựa hình nụ hoa bằng ngọc chạm khắc trên bờ.

"Ồ!" Mỹ nhân công chúa dường như đã đoán ra được, phối hợp đi qua ngồi xuống ở ghế trên, một đôi mắt ngập nước ngược nhìn Cố Tích Cửu: "Vậy kế tiếp thì sao?"

Cố Tích Cửu giờ tay với một chiếc áo choàng trên bàn, sau đó dùng chủy thủ quơ quơ trên đó, một lúc sau chiếc áo choàng với thủ công tinh xảo đã trở thành một đồng mảnh vải.....

Mỹ nhân công chúa thở dài: "Đây là tấm áo dệt bằng tơ tằm, giá trị mười vạn lượng bạc, ngươi cứ phá hủy nó như vậy chẳng phải quá phí phạm của trời hay sao?"

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn nàng ấy một cái, chỉ hỏi một câu: "So với mạng của ngươi, ngươi quý hay là nó quý?"

Mỹ nhân công chúa lập tức nói: "Đương nhiên bốn cung quý hơn, áo choàng tơ tằm ngàn vạn bạc cũng không đáng giá bằng một cọng tóc của bốn cung."

"Nếu đã như vậy thì im lặng đi!" Cố Tích Cửu không hổ là xuất thân sát thủ, những mảnh vải đều được cắt rất đều, dài ngắn rộng hẹp giống như được máy cắt ra. Nàng lập tức dùng những mảnh vải đó trói buộc mỹ nhân lại.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 86: Ngươi không sợ ta giết?

Có lẽ mỹ nhân sợ nàng thật sự sẽ trở nên hung dữ và lấy mất tính mạng của mình, vì vậy rất phối hợp, mặc kệ để nàng trói lại.

Cố Tích Cửu trói người kia cũng cực kỳ chuyên nghiệp, buộc chặt mỹ nhân vào trên ghế dựa, khiến nàng ấy không thể động đậy chút nào.

Trói xong, Cố Tích Cửu lui về phía sau một bước, liếc mắt nhìn mỹ nhân công chúa một cái.

Người đẹp đã bị trở thành như vậy, không ngờ lại có một vẻ đẹp tàn nhẫn khác, nhìn qua còn cực kỳ quyến rũ. Một đôi con ngươi ngập nước nhìn Cố Tích Cửu, đáy mắt khá sâu lắng, khiến người không thể nhìn ra được cảm xúc của nàng ấy.....

Mỹ nhân công chúa thoáng cúi đầu nhìn nhìn những sợi dây được buộc ở trên người mình.

Cố Tích Cửu vẫn rất thương hương tiếc ngọc, hơn nữa còn rất lịch sự, cố ý bỏ qua phần ngực nàng ấy. Nhưng thủ pháp trói buộc giống như quần quanh cục đá, không có tính thẩm mỹ.

Đáy mắt mỹ nhân công chúa hiện lên một chút ảm đạm, ngón tay giấu ở trong ống tay áo to rộng giống như muốn làm cử động nào đó, nhưng cuối cùng vẫn nhịn xuống.

Nàng ấy thở dài thật sâu: "Ai dạy cho ngươi cách trói người như thế? Thật khó coi....."

Cố Tích Cửu: "....." Mỹ nhân công chúa này không ngờ còn để ý tới điều này sao?!

"Ngươi không sợ ta giết ngươi sao?" Cố Tích Cửu cảm thấy công chúa này hoặc là được bảo vệ quá mức hoặc là đồ ngốc, lúc này chẳng phải nàng ấy nên kinh sợ hay sao?

"Không sợ. Nếu ngươi muốn giết ta, vừa rồi ngươi đã động thủ ở trong nước. Sẽ không chờ cho tới bây giờ." Mỹ nhân công chúa trả lời.

Xem ra công chúa này cũng khá thông minh! Không phải là cái gỏi thêu hoa.

Cố Tích Cửu hơi gật gù đầu: "Ngươi rất thông minh." Giao tiếp với người thông minh sẽ đỡ tốn sức hơn.

"Bọn họ cũng khen ta như vậy, thậm chí bọn họ còn khen ta là người thông minh nhất trên toàn bộ đại lục." Mỹ nhân công chúa nói với giọng điệu nghiêm túc.

Một vị công chúa bị những người bên cạnh khen là người thông minh nhất thiên hạ cũng không có gì lạ, dù sao luôn có rất nhiều người muốn nịnh bợ các thành viên trong hoàng tộc.

Khóe môi Cố Tích Cửu nhẹ nhàng câu lên, không muốn chọc phá cảm giác tốt đẹp như bọt xà phòng của đối phương. Nàng bắt đầu xử lý một chiếc áo choàng trắng như tuyết khác.

Lần này nàng không cắt nó thành từng dải, ngược lại trực tiếp xé ống tay áo ra, sau đó đi tới trước mặt mỹ nhân công chúa --

"Ngươi muốn làm gì?" Mỹ nhân công chúa nhìn ống tay áo bị xé ra kia, lại nhìn nhìn Cố Tích Cửu.

"Dùng nó để bịt miệng ngươi." Cố Tích Cửu thẳng thừng nói, sau đó giơ tay lên sắp sửa nhét ống tay áo vào miệng nhỏ quyến rũ của đối phương.

"Chờ đã!" Mỹ nhân vội vàng mở miệng.

Cố Tích Cửu dừng động tác lại, nhìn nàng.

Mỹ nhân thở dài: "Thật ra bốn cung luôn rất tò mò một chuyện, nếu ngươi sợ ta kêu la quấy rối, vì sao không điểm huyết đạo của ta? Chẳng phải là dễ hơn nhiều hay sao?"

Cố Tích Cửu không trả lời, giơ tay nhét ống tay áo vào trong miệng nàng ấy, ngăn chặn nàng ấy lái nhái.

Điểm huyết sẽ dễ hơn, nhưng cần phải có nội lực cao thâm.

Thân thể nhỏ này của nàng hiện tại gần như không có nội lực, hơn nữa hiện tại ngực nàng còn đau đớn vô cùng, không thể dùng được dù một chút nội lực, tất nhiên sẽ không thể điểm được huyết đạo của mỹ nhân.

Xử trí xong mỹ nhân công chúa, Cố Tích Cửu cũng toát ra một thân mồ hôi lạnh.

Một chương kia của Dung Già La lúc đầu thì không cảm thấy cái gì, nhưng thời gian càng lâu, tác dụng càng trở nên tệ hơn. Lúc này ngực của nàng đã đau đến nổi như muốn tách ra.

Nàng lấy một viên thuốc và nhét vào trong miệng, nuốt xuống.

Viên thuốc này là linh dược trị thương, nàng đã lấy trộm được từ trong dược phòng của phủ tướng quân, nghe nói là thứ cực kỳ trân quý, được cố Đại tướng quân cất giấu rất kỹ, nhưng lại không thể thoát khỏi đôi mắt của Cố Tích Cửu.....

Mặc dù Cố Tích Cửu có hiểu biết về kiến thức y khoa, cũng biết cách phối dược, nhưng thời gian nàng đi tới thời đại này quá ngắn nên chưa kịp luyện chế linh dược. Vì vậy dược mang theo trên người đều là những thứ có sẵn ở thế giới này.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Tỉnh mộng ta đều quên hết

Hon nữa, nàng vẫn chưa học được cách sử dụng lò luyện đan của thời đại này!

Ánh mắt của mỹ nhân công chúa tập trung ở trên bình ngọc trong tay nàng. Đôi mắt lấp lánh giống như muốn nói điều gì, nhưng miệng bị lấp kín nên nàng ấy nói không nên lời.

Linh được này cần tĩnh tọa để vận hóa, vì vậy sau khi Cố Tích Cửu nuốt được vào thì bắt đầu ngồi thiền.

Dược này tương đối hiệu nghiệm, Cố Tích Cửu ngồi thiền khoảng chừng hơn một khắc (15ph), sự đau đớn nơi ngực rốt cuộc giảm bớt rất nhiều, gần như có thể thi triển thuật thuận đi.

Nàng mở mắt ra, vừa lúc nhìn thẳng vào đôi mắt cực kỳ xinh đẹp của mỹ nhân công chúa.

Cố Tích Cửu dừng lại một chút, đang định làm gì đó, bỗng nhiên bên ngoài truyền tới một giọng nói rất cung kính: "Công chúa, mọi thứ vẫn ổn chứ?"

Giọng nói kia là của một nam tử trẻ tuổi, có lẽ là thị vệ của vị công chúa này, vì thấy công chúa khá lâu mà vẫn chưa đi ra nên lên tiếng dò hỏi.

Ánh mắt của mỹ nhân công chúa dừng ở trên khuôn mặt Cố Tích Cửu, đáy mắt mơ hồ có chút ý cười. Nàng ấy đang đợi Cố Tích Cửu tháo ống tay áo trong miệng nàng ấy ra, để nàng ấy có thể lên tiếng.

Nhưng không ngờ giọng nói của nam tử vừa mới rơi xuống, Cố Tích Cửu đã lập tức mở miệng đáp lại: "Ta vẫn ổn." Thật đáng ngạc nhiên, giọng nói kia lại giống như đúc giọng nói của mỹ nhân công chúa, ngay cả giọng điệu cũng không thua kém chút nào.

Mỹ nhân công chúa nhìn nàng, đáy mắt ngập nước rốt cuộc hiện lên một sự kinh ngạc.

Nàng ấy dường như không ngờ rằng, Cố Tích Cửu cũng thành thạo thuật dịch thanh (易声: biến đổi giọng nói), có thể học được giọng nói của người khác giống đúc như vậy!

Cố Tích Cửu đứng dậy kéo ống tay áo trên miệng nàng ấy xuống: "Ngươi đã biết quá nhiều bí mật của ta, ta thật sự nên giết chết ngươi!"

Mỹ nhân công chúa lập tức nói: "Ta hứa sẽ không nói gì cả, tất cả hôm nay đều là một giấc mộng, tỉnh mộng ta sẽ quên hết tất cả!"

Cố Tích Cửu: "....." Công chúa này thật đúng là kẻ biết điều kỳ lạ! Khiến nàng gần như không thể nói tiếp những lời muốn nói.

Nàng dừng lại một chút, tiếp đó lấy ra một cái bình nhỏ từ trong ống tay áo, đổ ra một viên thuốc màu đỏ từ trong bình nhỏ và nhét vào cái miệng nhỏ của mỹ nhân công chúa. Nàng còn vuốt cổ họng nàng ấy một cái, giúp nàng ấy nuốt xuống viên thuốc. Sau đó nàng thờ ơ nói: "Đây là tử ngọc đoạn trường độc (子午断肠毒), ăn xong sẽ không có bất cứ cảm giác gì, nhưng nếu không có giải dược, trong vòng một tháng sẽ bị độc phát, sẽ bị thủng bụng mà chết."

Đôi mắt của mỹ nhân công chúa lấp lánh: "Nếu như ta không nói gì với người ngoài, ngươi sẽ kịp thời cho ta giải dược đúng không?"

"Thông minh! Chỉ cần ngươi ngoan ngoãn, buổi tối ngày thứ hai mươi tám, ta sẽ tự sai người đưa giải dược tới cho ngươi."

"Ta sẽ ngoan." Mỹ nhân công chúa hứa.

Cố Tích Cửu hơi gật gù đầu, dùng chủy thủ cắt một vài mảnh dây trói buộc trên người mỹ nhân công chúa.

"Ngươi vẫn không buông ta ra?" Mỹ nhân công chúa buồn bực.

"Ngươi hãy dùng tất cả sức lực giãy giụa, sau một nén nhang sẽ tự thoát ra được."

"Ách." Mỹ nhân công chúa bắt đầu vật lộn ở ghế trên.

Cố Tích Cửu không để ý tới nàng ấy, cả người di chuyển ở chung quanh. Nàng dùng một loại hương thơm có tính chất đặc biệt để loại bỏ mùi cơ thể và hơi thở của mình ở đây. Sau khi chắc chắn rằng không còn lưu lại bất cứ chứng cứ nào nữa, lúc này nàng mới xinh đẹp xoay người một cái. Khi nàng đang muốn thuận đi thì bỗng nhiên dừng bước chân lại, liếc mắt nhìn mỹ nhân công chúa kia một cái.

Mỹ nhân công chúa lập tức nhìn lại nàng, ánh mắt hai người chạm nhau, Cố Tích Cửu thăm mắng một tiếng "mẹ nó" trong lòng!

Mỹ nhân công chúa này rốt cuộc đã đầu thai thế nào, một đôi mắt lại giống như vực sâu hút người như thế, khiến người khi nhìn thẳng vào nàng ấy thì trái tim sẽ đập nhanh không thể giải thích! Không đành lòng thương tổn nàng ấy, hận không thể đào tìm đào phổi mà đối xử thật tốt với nàng ấy.

Có lẽ đây chính là cặp mắt đẹp huyền thoại?

Cố Tích Cửu ngừng lại một chút, mở miệng: "Canh đu đủ, chân lợn, sữa đậu nành, đậu phộng..... ăn nhiều hơn một chút. "

Nhìn thấy đôi mắt long lanh của mỹ nhân công chúa tỏ vẻ khó hiểu, nàng bổ sung thêm một câu: "Những thứ đó sẽ giúp ngực to ra! "Một câu roi xuống, nàng đã thuận di biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Thật ra càng ngày càng thú vị...

Suối nước nóng rộng lớn như vậy cuối cùng khôi phục lại sự yên tĩnh vốn có, vị mỹ nhân công chúa kia ngồi ở trên ghế một lúc, khoe môi bỗng nhiên cong lên một chút. Với một chút chuyển động, tất cả dây trói buộc trên người nàng nháy mắt hóa thành bột mịn, thậm chí không lưu lại một sợi dây nào.

Nàng chậm rãi đứng lên, chiếc áo choàng đỏ thắm trên người kéo dài trên mặt đất, giống như một luồng lửa.

Nàng hơi rũ mắt xuống, ngay trong nháy mắt cơ thể đột nhiên cao lớn hơn, nàng đã từng cao 1m78, hiện tại đã cao khoảng chừng 1m82!

Cũng may áo choàng nàng mặc trên người đủ to rộng, ngay cả khi nàng cao lớn hơn, áo choàng vẫn rộng thùng thình như cũ. Vạt áo giống như vừa rồi, nửa che nửa hở, để lộ một làn da trắng mịn.

Áo choàng vẫn lỏng lẻo, không thể nhìn ra được trước ngực nàng có pháp phồng hay không.

Dung mạo của nàng cũng mơ hồ có chút biến đổi, vừa rồi đẹp như thiên tiên, hiện tại lại có một loại tiêu sái tà mị không thể giải thích.

Không đúng, nàng căn bản không phải là nàng! Mà là hắn!

Mặc dù hắn đẹp vô cùng, nhưng hắn thực sự là một người nam nhân!

Hắn hơi nhướn mày, nâng bàn tay lên nhìn nhìn, ngón tay trắng nõn như ngọc, thon dài như trúc.

Hắn giơ tay lên chạm vào khoe môi mình, bỗng nhiên cười to thành tiếng ——

Thật ra hắn cảm thấy, càng ngày càng thú vị hơn.....

.....

Điểm dừng chân tiếp theo của Cố Tích Cửu là nơi mà không ai có thể tưởng được —— Khôn Vương phủ.

Nhắc tới nơi này, không người nào trong kinh thành không biết, không người nào không hiểu.

Bởi vì người sống ở đây là nhân vật chạm vào bóng tay nhất Phi Tinh Quốc —— đương kim Tứ hoàng tử Khôn Vương Dung Sở!

Khôn Vương phủ có diện tích rộng lớn với vô số toà tháp nguy nga và cung điện tráng lệ được kết nối với nhau, không biết sâu mấy phần.

Dung Sở có một lối sống xa hoa, vì thế phủ đệ của hắn cũng hoa lệ nhất trong số các hoàng tử. Hào quý hơn cả phủ thái tử của Dung Già La.

Dung Sở tương đối hào sảng, thâm thiếp bên người đông đảo, hơn nữa mỗi người đều là quốc sắc thiên hương, thậm chí có lời đồn đãi, ngay cả nha hoàn bồi bổ bên người hắn cũng rất đẹp.

Mặc dù Dung Sở vẫn chưa cưới chính thê, nhưng cơ thiếp lại nạp tới mấy chục phòng.

Cũng may phòng ở trong phủ đệ hắn đủ nhiều, mỗi một vị cơ thiếp đều có một chỗ ở giàu có.

Cơ thiếp nhiều tất nhiên sẽ có tranh đấu nội trạch, các loại kịch trạch đấu mỗi ngày đều được trình diễn rất chân thật ở đây.

Người đấu thắng có thể được Dung Sở sủng ái mấy ngày, người đấu thua hoặc là chết, hoặc là bị biếm vào lãnh cung.

Lãnh cung trong phủ của Dung Sở rất độc đáo và khác biệt so với lãnh cung truyền thống.

Lãnh cung này nhìn từ bên ngoài không khác gì những ngôi nhà khác trong phủ Khôn Vương. Nhưng bên trong lại có một thế giới riêng.

Bên trong, tất cả đồ nội thất đều được chế tác từ hàn ngọc, thậm chí giường ngủ bên trong cũng là giường hàn ngọc. Bất luận mùa đông hay mùa hè, bên trong đều lạnh lẽo giống như một hầm băng! Ngoài ra, trong lãnh cung này còn là nơi sinh sống của một số độc trùng.

Ví dụ như băng hỏa bọ cạp (冰火蝎) có động tác nhanh như tia chớp, bị nó cắn một phát là có thể trực tiếp biến thành tác phẩm điêu khắc băng sống ngay lập tức; Ví dụ như băng linh chuột (冰灵鼠), mặc dù động tác không nhanh lắm, nhưng chỉ cần nó cắn vào thịt là tuyệt đối không nhả. Ngoài ra, băng hành kiến (冰行蚁) còn thích chạy khắp nơi chích người bằng đôi chân đầy lông, có thể khiến người phòng rộp khắp cơ thể.....

Ba sinh vật bày đều là độc ác vật cực ác, không ai có thể sống sót sau khi tiến vào đây.

Nếu không bị đông lạnh thành tượng điêu khắc băng, sau đó lại bị băng linh chuột ăn sống, chính là bị băng hành kiến đốt cho cả người phòng rộp, thối rữa mà chết.....

Những nữ tử bị nhốt vào nơi này không thể sống sót quá ba ngày.

Đây là thiên đường cho nhóm độc trùng, cũng là nơi cơ thiếp trong Khôn Vương phủ sợ hãi nhất. Rất nhiều đại mỹ nhân thiên kiều bá mị tiến vào nơi này, ngay cả tư cách nằm xuống ra ngoài cũng đều không có, trực tiếp hoá thành đồng xương trắng tại đây.

Nơi này ngày thường tuyệt đối không ai dám tiến vào, ngay cả thị vệ và bọn thị nữ cũng cố gắng đi vòng tránh khỏi nơi này.

Và đây chính là điểm dừng chân của Cố Tích Cửu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Nữ nhân, ngươi lại muốn bỏ rơi ta!

Nơi nguy hiểm nhất cũng là nơi an toàn nhất. Dung Sở sẽ không bao giờ có thể ngờ tới, người mà hân háo hức muốn bắt, đã biến một trong những căn nhà của hân làm nơi hoạt động và ẩn náu.

Quần áo, mặt nạ, cà keo có thể thay đổi chiều cao của Cố Tích Cửu, cùng với những thứ dùng để dịch dung đều được nàng cất giấu ở nơi này, rất an toàn.

Độc trùng nơi này đối với người khác phải nói là cực kỳ nguy hiểm, nhưng đối với Cố Tích Cửu am hiểu chơi độc mà nói, những độc trùng này đều là "được liệu" được đưa tới cửa. Mỗi lần nàng tới, nàng đều thuận tay bắt mấy con đưa về, tinh luyện thành độc được để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.

Những độc trùng này cũng rất sợ nàng, mỗi lần nhìn thấy nàng đều đi vòng qua, đừng nói tới đi lên cắn nàng một ngụm. Chúng không có lá gan kia!

Lúc này đây cũng vậy, khi Cố Tích Cửu hiện thân ra tại bên trong chính điện của lãnh cung này, những đám bò cạp độc, chuột độc, kiến độc đang bỏ loạn đây sân thoáng chốc đã chạy sạch sẽ, không dám lưu lại ngay cả một cái lông chân.

Lần này Cố Tích Cửu không có ý niệm bắt độc vật đưa về để chơi, nàng thay bộ quần áo đi đêm ướt đầm, lau khô tóc, sau đó mặc vào quần áo ở nhà, lúc này mới ngồi xuống chiếc giường băng ngọc.

Giường băng ngọc này cực kỳ lạnh, người thường ngồi trên đó một lát là có thể đông lạnh thành một khối băng.

Nhưng nếu dùng một loại phương thức vận công đặc biệt để thiền trên đó, nó sẽ là bảo vật giúp người nhanh chóng đề cao công lực.

Kiếp trước Cố Tích Cửu vừa lúc là nhân tài kiệt xuất tu luyện loại công pháp này, nàng ngồi thiền trên giường băng ngọc khoảng chừng một nén nhang, tất cả nội thương trên người đều giảm đi rất nhiều, chỉ còn lại một chút đau đớn mơ hồ, nằm trong phạm vi nàng có thể chịu đựng được.

Bởi vì thể lực trong khối thân thể nhỏ này của nàng quá thấp, cho dù nàng dùng đúng biện pháp cũng không thể ngồi lâu ở trên giường này, vì thế sau khi thương thể giảm bớt, nàng liền đứng dậy và nhảy xuống giường.

Ngón tay nàng véo quyết đang muốn làm gì đó, trong đầu bỗng vang lên một giọng nói giận dữ: "Nữ nhân, ngươi lại muốn bỏ rơi ta lần nữa hay sao?!"

Ánh sáng màu xanh mờ nhạt chọt loé lên ở một góc, chiếc lắc tay Thương Khung Ngọc bay thẳng tới, dừng lại trên bàn nhỏ trước mặt Cố Tích Cửu, nhưng nó vừa mới đáp ở phía trên mặt bàn thì lại nhảy lên: "Bắn! Bắn! Bắn! Lạnh! Lạnh! Lạnh! Đông chết ta!"

Cố Tích Cửu: "....."

Chiếc lắc tay bay tới, tự động tự dừng lại ở trong lòng bàn tay của Cố Tích Cửu: "Nắm chặt lấy ta!"

Ánh mắt Cổ Tích Cửu hơi chớp động nhìn nó: "Thì ra ngươi không sợ nước."

Từ sau khi nàng ngâm mình trong nước, thứ này vẫn luôn giống như cục đá ở trong ống tay áo của nàng, khi nàng cởi đồ và mặc quần áo nó cũng hoàn toàn không có động tĩnh, và nó đã bị ném xuống đầu đó.

Nàng còn tưởng rằng nó giống như đồ điện tử sợ nước trong thời hiện đại, trực tiếp bị chết máy khi ngâm trong nước, không ngờ.....

Nàng cảm thấy cần phải hiểu biết thêm một chút về đặc tính cụ thể của nó, vì thế nên nàng tiếp tục hàn huyên với nó một hồi.

Biết nó không sợ lửa không sợ sấm sét không sợ bất cứ binh khí nào chém tới, duy nhất sợ lạnh, sợ chiếc bàn hàn ngọc này.....

Chẳng trách vừa rồi nàng ngồi thiền ở trên giường bằng ngọc, nó thả ở trong góc cũng không chịu ra ngoài, thì ra là có chuyện như vậy.

Cổ Tích Cửu yên lặng tiếp tục nói chuyện với nó.

Lắc tay Thương Khung Ngọc rất ngạo kiều, khi nói chuyện với Cổ Tích Cửu đều luôn gọi nàng là "nữ nhân".

Cổ Tích Cửu rất cuộc cảm thấy khó chịu, xách theo nó dạo quanh một vòng: "Tiếp tục gọi ta là nữ nhân nữa thử xem!" Hiện tại nàng chỉ là một cô bé đáng yêu mười ba tuổi!

Lắc tay Thương Khung Ngọc bối rối: "Nữ hài? Nữ oa oa?"

Cổ Tích Cửu nổi gân xanh trên trán, dứt khoát nói: "Ngươi là do ta mua về, ngươi nên gọi ta là chủ nhân!"

"Không được! Ta chính là thần vật Thương Khung Ngọc, sao có thể nhận ngươi là chủ?"

"Không nhận chủ sao?" Cổ Tích Cửu xoay tròn nó trên ngón tay trở vài vòng: "Ta đây cũng không muốn có ngươi....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Chúng ta hãy nói chuyện nhân sinh!

"Không nhận chủ sao?" Cổ Tích Cửu xoay tròn nó trên ngón tay trở vài vòng: "Ta đây cũng không muốn có ngươi....." Nàng giơ tay lên và ném nó lên trên chiếc giường hàn ngọc!

"Đừng!" Lắc tay Thương Khung Ngọc vừa mới rơi xuống giường đã rung mình run rẩy nơi đó, nó dường như rất muốn nhảy lên ngay lập tức, nhưng toàn bộ cơ thể đều bị đông cứng. Sương giá trên những viên đá quý đủ màu sắc nhanh chóng tràn ra, gần như trở thành một phần của chiếc giường hàn ngọc.....

Cổ Tích Cửu không ngờ sẽ có hiệu quả mạnh như vậy, nàng cau mày, đang muốn giơ tay nhặt nó lên.

Có một ánh sáng màu xanh mờ nhạt hiện lên, lắc tay Thương Khung Ngọc bỗng nhiên thay đổi bộ dáng, trực tiếp biến thành một chiếc vòng tay xanh biếc lẫn xuống, lạch cạch một tiếng rơi trên mặt sàn.

Cổ Tích Cửu hí hóp đôi mắt lại, giơ tay nhặt nó lên: "Thương Khung Ngọc đúng không? Thì ra ngươi cũng biết tới thuật biến hóa! Tới, chúng ta hãy cùng nói chuyện nhân sinh*!" (Cuộc sống)

Thương Khung Ngọc: "....." Nó bỗng nhiên rung mình một cái! Nó cảm thấy có một loại dự cảm không ổn.

.....

Một khắc sau (15ph).

Thông qua một khắc giao lưu sâu sắc, dưới tình huống Thương Khung Ngọc bị người uy hiếp, không còn lựa chọn nào khác ngoài việc chấp nhận vài điều kiện nhục nhĩ của Cổ Tích Cửu.

Ví dụ như gọi nàng là chủ nhân, ví dụ như những ngày sau này phải xuất hiện dưới hình dạng một chiếc vòng tay, hơn nữa còn là chiếc vòng tay ngọc bích không đáng kể.

Lúc này Thương Khung Ngọc đã biến thành chiếc vòng ngọc bích nằm ở trong lòng bàn tay Cổ Tích Cửu, nó vẫn còn có chút bất bình: "Ta cảm thấy hình dáng này không đẹp lắm, rất không thích hợp với ta....."

Cố Tích Cửu vỗ về nó: "Hình dáng này là diệu thấp xa hoa, đi theo ta không cần giống như con công khoe mẽ, như thế thực sự không đúng phong cách của ta."

Thương Khung Ngọc: "....."

Nữ nhân không có ánh mắt!

Thương Khung Ngọc chửi thầm, nhưng không thể đi ngược lại mong muốn của Cố Tích Cửu, rốt cuộc nó vẫn muốn đi theo nàng.

Cố Tích Cửu tương đối hài lòng với hình dáng hiện tại của nó.

Thứ này vốn quá chói mắt, tự bản thân mang theo một vòng phát quang. Nếu nàng mang nó đi tới bất cứ nơi nào đều sẽ trở thành tiêu điểm cho mọi người nhìn vào, quả thực chính là bia ngắm sống! Những gì nàng cần bây giờ chính là diệu thấp.

"Nữ nhân, hiện tại ngươi có thể đeo ta ở trên cổ tay." Thương Khung Ngọc nói chuyện với khẩu khí ban ân.

"Ngươi gọi ta là gì?" Cố Tích Cửu nói giọng lạnh băng.

"Chủ nhân....." Thương Khung Ngọc miễn cưỡng sửa miệng.

Xem như chấp nhận được!

Lúc này Cố Tích Cửu mới đeo nó trên cổ tay trắng trẻo của mình.

Cổ tay của nàng rất mảnh khảnh, chiếc vòng tay này đeo vào có chút quá cỡ, Cố Tích Cửu vừa vung tay suýt nữa đã làm rơi nó.

Nó vội vàng thu nhỏ một vòng, rốt cuộc biến thành kích cỡ thích hợp với nàng, ổn định nằm trên cổ tay nàng.

"Tiểu Thương, ngoại trừ việc ngươi có thể dùng tâm linh giao lưu với ta, tùy ý biến ra các loại vật phẩm trang sức, ngươi còn có công dụng gì?" Cố Tích Cửu muốn biết nhiều hơn về nó một chút, rốt cuộc thứ này tự xưng mình là thần vật.

Tiểu Thương là một cái tên mà Cố Tích Cửu vừa đặt cho nó, mặc dù Thương Khung Ngọc nghiêm túc chống lại ý tưởng này, nhưng Cố Tích Cửu chỉ cho nó hai lựa chọn.

Tiểu Thương, tiểu Khung.

Tiểu Khung (小穹) có nghĩa khá tốt, nhưng gọi ra thì lại không hay, gần giống như "tiểu Cùg" (小穷: nghĩa là tiểu nghèo), quá không may mắn, vì thế cuối cùng nó vẫn lựa chọn tên là tiểu Thương.

"Ta có thể cố vấn miễn phí cho ngươi."

Cố Tích Cửu nhìn nó không nói lời nào, rõ ràng nàng không có hứng thú.

Lắc tay Thương Khung Ngọc tạm dừng lại trước khi nói tiếp: "Ta còn có thể cung cấp một số phối phương luyện dược cho ngươi....."

Cố Tích Cửu nhìn móng tay của mình, thờ ơ nói: "Ta biết về phối phương không kém so với ngươi, có khi còn nhiều hơn ngươi!"

Thương Khung Ngọc nói thêm vài chỗ tốt của mình, nhưng thật không may, Cố Tích Cửu đều không có hứng thú, nàng thậm chí còn có chút ghét bỏ. Thương Khung Ngọc bất lực, đành phải đưa ra con át chủ bài: "Ta có thể cung cấp không gian cho ngươi....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Thì ra đó là một loại trưởng thành

Không gian?

Cố Tích Cửu sáng ngời hai mắt!

Kiếp trước nàng từng đọc rất nhiều tiểu thuyết huyền huyễn, nhân vật chính trong đó thường mang theo không gian bên người. Trong không gian có thể trồng các loại thảo dược, nuôi dưỡng linh sủng, còn có đầy đủ linh khí cho người tu luyện. Thậm chí còn có thể tùy tiện luyện thể trong đó, công phu có thể tăng tiến trong vòng vài ngày, trở thành cao thủ tuyệt thế.....

Có không gian sẽ có bàn tay vàng, bàn tay vàng này có thể dày hơn cả đùi. Có thể nói, có không gian sẽ có tất cả!

Hiện tại nàng rút cuộc cũng được ông trời chiếu cố, có thể có được không gian?

Ánh mắt nàng lập tức sáng ngời, nhìn chăm chăm vào nó: "Tới, tới. Nói cho ta biết, không gian của ngươi ở đâu? Mở ra như thế nào? Đi vào như thế nào?"

Thương Khung Ngọc rung mình khi bị nàng nhìn chăm chăm: "Ngươi..... ngươi..... không vào được, chỉ có thể đặt đồ vật vào trong."

Không gian lưu trữ?

Vậy cũng tốt!

Dưới sự thúc dục của Cố Tích Cửu, Thương Khung Ngọc rút cuộc rụt rè mở không gian của nó ra —— một không gian nhỏ có kích thước bằng một cái ngăn kéo.

Nhỏ như vậy?! Nhìn thì thấy rất nhỏ, chẳng lẽ có không gian vô hạn dùng để lưu trữ đồ vật?

Cố Tích Cửu không nói gì, bắt một con băng linh chuột ở trong góc, thả vào trong ngăn kéo.

Thương Khung Ngọc cuồng quát kêu lên: "Không thể là vật còn sống!"

Thì ra còn nhiều quy tắc như vậy!

Cố Tích Cửu có chút thất vọng, nhưng vẫn có chút hưng phấn. Có thể đựng vật không sống cũng được. Sau này nàng có thể lưu trữ đan dược, lò luyện đan, cùng với một số vật phẩm muôn hình muôn vẻ vào trong đó. Nếu như có thể bỏ hết tất cả mọi thứ vào trong đó, từ nay về sau khi nàng ra khỏi cửa, chỉ cầm mang theo cáo lặc tay là được.....

Trên thực tế nàng đã suy nghĩ quá nhiều, Cố Tích Cửu chỉ để một đôi giày bên trong là đã tràn đầy!

Thương Khung Ngọc còn rất không vui: "Quá lớn! Quá lớn! Ta không thể đóng cửa không gian..... Nữ nhân, đừng để những thứ rác rưởi đó vào, muốn đi thì hãy để những thứ quý trọng nhất, nhỏ xinh. Ví dụ như bình dược gì đó."

Cố Tích Cửu nghiêm khắc nhìn nó: "Không gian này của ngươi chỉ nhỏ như vậy thôi sao?!"

Thương Khung Ngọc chột dạ: "Đối với một chiếc lặc tay mà nói, không gian này không nhỏ."

"Vậy ngươi còn không có ích bằng một chiếc tay nải." Cố Tích Cửu khinh thường.

"Không gian của ta có thể phát triển! Chờ ta hấp thu đủ năng lượng sẽ càng lúc càng lớn....."

Thì ra đó là một loại trường thành.

Cố Tích Cửu xoa xoa ấn đường, cảm thấy Thương Khung Ngọc này đang cố lừa nàng. Nàng thật vất vả mới có cơ hội mở bàn tay vàng, kết quả bàn tay vàng này còn mỏng hơn sợi cả sợi tóc!

Nàng dường như nhớ tới gì đó: "Ngươi nói ngươi là bách khoa toàn thư?"

"Không sai!" Thương Khung Ngọc ngao nghể.

"Người kia ở trong suối nước nóng là ai?"

"Nàng ta..... không phải là công chúa hay sao?"

Đôi mắt Cố Tích Cửu chợt lóe: "Nàng ta không giống như một vị công chúa."

Nàng luôn có cảm giác người nọ tuyệt đối không đơn giản. Khí thế trên người không giống như là một vị công chúa có thể có được.

Mặc dù sau khi đối phương bị quản chế luôn tuyệt đối nghe lời, ngoan ngoãn giống tiểu miêu, nhưng Cố Tích Cửu luôn có cảm giác nàng ta là một con sư tử.....

Càng quan trọng hơn là, nàng còn có cảm giác khuôn mặt của nữ nhân này có chút quen mắt.

"Người kia..... thật ra có chút kỳ lạ....." Lặc tay Thương Khung Ngọc cẩn thận trả lời: "Ta không thể nhìn thấu sâu cạn."

"Ý ngươi là gì?"

"Ta chỉ cần tới gần một người là có thể biết được linh lực sâu cạn của hắn, ví dụ như Dung Già La hiện tại là linh lực cấp 6, Dung Triệt là cấp 5, Dung Sở là gần cấp 5, Dung Ngôn là gần cấp 4....."

Nó nói một hơi giá trị linh lực của tất cả những người nó từng tiếp xúc, thật sự không sai chút nào.

Cuối cùng nó nói tiếp: "Nhưng vì này..... ta nhìn không ra, có vẻ như không có linh lực, nhưng lại có vẻ như sâu không thể lường được....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Nàng tới đây là..... Để luyện công?

Nếu vị công chúa kia có linh lực sâu không lường được, vậy vì sao lại ngoan ngoãn giống như tiểu bạch thỏ, mặc kệ nàng trôi như thế?

"Có lẽ nàng ta cũng là phế vật linh lực." Cổ Tích Cửu đẩy ra kết luận này.

"Chủ nhân, thế giới này đại đa số là người bình thường, dù nhiều hay ít vẫn có một phần linh lực. Thiên tài và phế vật đều rất khan hiếm, đặc biệt phế vật giống như chủ nhân không có một chút linh lực nào, chỉ sợ là người độc nhất....."

Cổ Tích Cửu không lời nào để nói, thì ra phế vật như nàng cũng quý hiếm như vậy!

Đêm đã khuya, Cổ Tích Cửu không muốn tiếp tục ở chỗ này lâu hơn, sau khi thu dọn một chút thì định về nhà.

Nàng chỉ cần thuận di lần nữa là có thể trực tiếp quay về khuê phòng tướng quân phủ của nàng.

"Tích Tích, nàng tới đây là..... để luyện công hay sao?" Một giọng nói bỗng nhiên truyền vào.

Giọng nói không cao, nhưng ở trong đêm yên tĩnh như vậy vẫn rất rõ ràng. Giọng nói này là của Dung Sở, có lẽ cách bên ngoài lãnh cung này khoảng mấy chục bước.

"Hiếm khi có được đêm trăng tròn như tối hôm nay, bốn Thánh nữ tới đây hấp thu một chút tinh hoa từ ánh trăng mà thôi." Thánh nữ Thiên Văn Tông Cổ Tích Tích vẫn lạnh lùng như thường lệ, nhưng trả lời vẫn rất thoả đáng.

Hai người nói chuyện một lúc, sau đó Cổ Tích Tích hỏi một câu: "Có tin tức gì về công tử họ Nhậm kia không?"

"Vẫn chưa, ngày mai ta sẽ tăng số người tìm kiếm, nhất định phải tìm cho ra được hắn! Giúp nàng lấy lại huyền hành thảo."

"Có lẽ hắn đã ra khỏi thành." Cổ Tích Tích thờ dãi.

"Chắc là không có khả năng, khi bốn vương phát hiện ra tiểu tử kia mất tích đã lập tức sai người phong tỏa cửa thành. Người gác cửa thành đều là người của bốn vương, đôi mắt bọn họ rất sắc sảo, cho dù hắn hoá trang thành nữ nhân cũng có thể nhận ra!"

"Có lẽ hắn có biện pháp khác để ra khỏi thành, chẳng phải thiếu niên công tử kia quấy rối người cũng không tìm được sao? Nói không chừng bọn họ là một nhóm."

Giọng nói của Dung Sở có chút bức bối âm ngoan: "Bọn họ không thể trốn thoát khỏi lòng bàn tay bốn vương! Ngày mai bốn vương sẽ hạ lệnh truy nã toàn quốc! Phải bắt bằng được bọn họ! Lấy lại công đạo cho nàng."

"Tứ điện hạ nói quá lời, ta không có hứng thú đối với thiếu niên công tử kia, chỉ muốn tìm được vị Nhậm công tử, muốn thương thảo với hắn về huyền hành thảo. Đó là vật mà gia sư đã tìm kiếm nhiều năm, tất nhiên không thể cứ buông tha như vậy. Ta đã truyền tin về sự môn, tin rằng sau khi sự phụ nghe thấy tin tức sẽ lập tức xuống núi....."

Dung Sở vỗ tay, tràn đầy vui sướng nói: "Nói như vậy, tiểu vương có thể may mắn gặp được Long tông chủ?"

"Sự phụ ta không thích phạm trần náo nhiệt, ông ấy xuống núi cũng chỉ vì huyền hành thảo. Ông ấy có khả năng sẽ trực tiếp tìm kiếm Nhậm công tử, chưa chắc đã chịu vào thành."

Tối nay hai người kia dường như nói rất nhiều, vẫn luôn thăm thì nói nhỏ, dường như vừa đi về phía bên này vừa nói.

Khi Cổ Tích Cửu vừa nghe thấy động tĩnh của hai người đã bắt đầu nhanh chóng thu dọn mọi thứ, lau sạch toàn bộ dấu vết của nàng ở đây.....

Thương Khung Ngọc buồn bực: "Người đang muốn chạy trốn? Bọn họ chắc sẽ không vào đây đâu? Hơn nữa chúng ta vẫn luôn dùng thuật truyền âm nói chuyện tâm linh với nhau, bọn họ không thể nghe được, sẽ không nghi ngờ tới lục soát nơi này....."

Cố Tích Cửu căn bản không để ý tới nó, tất nhiên nàng thường xuyên làm chuyện này, chỉ một lát đã khôi phục lại tất cả đồ đạc ở đây giống như lúc ban đầu, thậm chí ngay cả chiếc giường hàn ngọc cũng bị nàng phủ bụi lên lần nữa.....

"Đây là đâu? Bầu không khí ở đây dường như hơi lạ!" Giọng nói của Cố Tích Tích truyền đến, chỉ ngay bên ngoài lãnh cung!

"Nơi này —— được dùng để trừng phạt những hạ nhân không nghe lời, rất dơ bẩn....."

"Không đúng, ở đây hình như có hung vật!"

Rầm, một âm thanh vang lên, cánh cửa lãnh cung bỗng nhiên bị đẩy ra.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Chủ nhân của nó quá trâu bò!

Trong khi Dung Sở và Cố Tích Tích vội vàng bận rộn bắt độc trùng ở trong lãnh cung, Cố Tích Cửu đã thuận di trở lại bên trong khuê phòng của mình.

Lúc này đã là nửa đêm. Giống như thường lệ, căn bản không có người nào biết nàng từng đi ra ngoài. Giọng nói chuyện của thị nữ gác đêm bên ngoài đều ép xuống cực thấp, e sợ đánh thức nàng đang ngon giấc.

Thương Khung Ngọc rất ngưỡng mộ Cố Tích Cửu: "Chủ nhân, sao người biết Thánh nữ sẽ cảm thấy hứng thú xông vào lãnh cung?"

Chủ nhân của nó quá trâu bò!

Chẳng những kịp thời thuận di trở về, hơn nữa trước lúc trở về còn xoá sạch dấu vết về sự hiện diện của mình ở thiên điện kia, thời gian đơn giản là quá chuẩn xác!

Cố Tích Cửu nhắm mắt thiền định, không trả lời nó.

Là một cự sát thủ, nếu không có trực giác này, nàng sớm đã chết không biết bao nhiêu lần!

Hiện tại nàng để ý chính là việc khác: "Tông chủ Thiên Ván Tông mang họ Long?"

Lắc tay Thương Khung Ngọc cẩn thận lên tiếng: "Là họ Long."

"Long gì?"

"Long Tư Dạ."

"Long Tư Dạ....." Cố Tích Cửu dường như vô thức lặp lại một câu, hỏi tiếp một câu: "Thế giới này y già có tinh thông về kỹ năng giải phẫu hay không?"

"Chỉ có đệ tử Thiên Ván Tông mới hiểu cái này. Ta biết có hai người rất xuất sắc trong lĩnh vực này, tạo nên tên tuổi lớn ở đại lục Tinh Nguyệt. Nhưng, nghe nói kỹ năng của bọn họ đều không bằng sư phụ bọn họ, Long Tư Dạ mới là người quyền uy trong lĩnh vực này. Chẳng qua ngày thường ông ta gần như không xuống núi, người bình thường không thể mời ông ta. Lần này Dung Già La bị bệnh kín muốn mời ông ta, nhưng đã không thành công. Chỉ có Thánh nữ tới, Thánh nữ này còn có quan hệ mật thiết với Tứ hoàng tử....."

Cố Tích Cửu dường như cảm thấy tương đối hứng thú với Long Tư Dạ: "Long tông chủ bao nhiêu tuổi?"

"Một trăm lẻ tám tuổi." Thương Khung Ngọc trả lời rất chính xác.

Thì ra đã già như vậy.

"Những đồ đệ thành danh của ông ta tìm hiểu về y thuật giải phẫu đã bao lâu rồi?" Cố Tích Cửu hỏi tiếp một câu.

"Vị nhiều tuổi nhất có lẽ là 50 năm, nghe nói vị đệ tử kia 50 năm trước từng giúp một vị quốc quân cắt bỏ khối u ác tính ở trong cơ thể, sau đó trở nên rất nổi tiếng."

Cố Tích Cửu nhẹ nhàng thở ra một hơi, thì ra kỹ năng giải phẫu đã được lưu truyền ở đây lâu như vậy.

Vậy thì tông chủ hôm nay nàng hỏi tới, chắc hẳn không phải là Long Tích, đúng không?

Nếu như anh ta cũng đồng thời xuyên qua như mình, đó cũng nên là chuyện của mấy ngày nay, trong khi đó kỹ năng giải phẫu ở nơi này đã được truyền lưu nhiều năm như vậy...

Xem ra thật sự không phải là anh ta!

Nàng giờ tay xoa xoa ấn đường của mình, cười thầm vì sự đa nghi của mình.

Nghe thấy họ Long và kỹ thuật giải phẫu thì lập tức nghi ngờ đó là anh ta.....

Trên đời này không có quá nhiều họ Long, hơn nữa thời cô đại đúng là có kỹ thuật giải phẫu. Ví dụ như thời kỳ tam quốc có Hoa Đà, biết cách sử dụng ma phi tán*, có thể cạo độc trong xương, có thể bỏ não người chữa bệnh..... (*麻沸散: ma phi tán được dùng để gây mê)

Vì thế nên ở thời đại này có vài vị nhân tài thông hiểu kỹ thuật giải phẫu cũng không có gì lạ.

Chẳng qua chỉ là một sự trùng hợp nho nhỏ mà thôi.

Cổ Tích Cứu tạm thời buông vấn đề này xuống, hiện tại sự tình quan trọng nhất của nàng là điều trị cơ thể này của mình.

Cơ thể nhỏ của nàng quá suy nhược, vừa gầy lại nhỏ, da khô, hoá trang thành người trưởng thành cũng giống như Chu nho, các đặc điểm vẫn rất rõ ràng.

"Thế chất phế vật này của ta không thể thay đổi hay sao?" Cổ Tích Cứu vẫn chưa từ bỏ ý định.

"Không phải..... Không phải là không thể thay đổi, nhưng..... nhưng có chút gian nan....." Thương Khung Ngọc trả lời.

Ánh mắt Cổ Tích Cứu sáng lên!

Nàng không sợ gian nan, chỉ sợ không có hy vọng.

"Ta cần phải làm gì?"

"Đầu tiên phải cần một số kỳ trân dị thảo để luyện chế Tẩy Tỳ Đan....." Thương Khung Ngọc bắt đầu lần lượt giảng giải từng bước một cho nàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Một đôi đoạn tụ

Cổ Tích Cứu càng nghe sắc mặt càng đen ——

Nếu như nàng muốn thay đổi thể chất của tiểu thân thể phế vật này, thật sự không phải chỉ có gian nan!

Quả thực chính là khó như đi lên trời!

Đầu tiên, nàng cần một số kỳ trân dị thảo hiếm thấy, ví dụ như huyền hành thảo (幻行草) hai ngàn năm trở lên, giao long giác (蛟龙角: sừng rồng) một ngàn năm trở lên, khải linh quả (启灵果) ba ngàn năm, linh quy xác (灵龟壳) một vạn năm.....

Mấy thứ này đều là trân bảo, dù ra giá cũng không có người bán. Chỉ cần xuất hiện lập tức có thể khiến cho đại lục này oanh động, gây ra một trận tranh đoạt huyết chiến!

Đừng nói nàng không có tiền, cho dù hiện tại nàng có mấy ngàn vạn trong người, nàng cũng mua không nổi mấy thứ này!

Hơn nữa, những dược liệu liệt kê ở trên chỉ mới là thành phần chính, nàng còn cần hơn mười vị dược liệu khác để làm thuốc dẫn.

Hơn mười vị dược liệu này cũng đều là vật rất khan hiếm, mặc dù có thể mua được ở nhà đấu giá, nhưng muốn mua đầy đủ hết cũng cần ngàn vạn lượng bạc.....

Tiền! Nhiệm vụ hàng đầu ở trước mặt nàng chính là kiếm tiền!

Nàng cần phải nghĩ ra một cách tốt nhất để kiếm nhiều tiền hơn.

.....

Mấy ngày tiếp theo rất bình yên với Cổ Tích Cứu.

Có lẽ sau khi bị trục xuất vài lần nên sợ, mấy tỷ muội kia không còn tới tìm nàng gây phiền toái nữa.

Hai ngày nay Cố Tích Cửu cũng dịch dung đi ra ngoài vài lần, mỗi lần nàng dịch dung đều sẽ thay đổi một bộ dáng, vì vậy dù ở trên đường cái cũng không người nào chú ý tới nàng.

Hai ngày nay không phải nàng chỉ đi dạo không, nàng đã tìm ra được mấy cách kiếm tiền.

Ví dụ như nghề cũ mà nàng từng làm —— sát thủ!

Trong thành luôn có một số bồ cào, treo giải thưởng tước nã một số đạo tặc gì đó, mỗi một tên đều có giá trị xa xỉ. Phần thưởng xấp xỉ từ năm ngàn đến năm vạn lượng bạc.

Cố Tích Cửu thậm chí phát hiện ra hình ảnh của mình và thiếu niên thư sinh kia ở trong đồng hồ cào.

Ở trên bồ cào kia, nàng và thiếu niên thư sinh là một cặp câu kết với nhau làm việc xấu, chuyên môn ăn trộm bảo bối của nhà cao cửa rộng. Ngoài ra còn hãm hiếp giết chết tiểu thư trong phủ quan lớn. Hành vi phạm tội lớn vô kể. Phần thưởng cao nhất —— một trăm vạn lượng!

Khi Cố Tích Cửu nhìn thấy bồ cào này thì không nhận được lác lác đầu.

Không cần phải hỏi, chậu phân này là do vị Tứ hoàng tử đổ trên đầu nàng, mục đích chính là để trả thù chuyện xảy ra ở nhà đấu giá, nàng và thiếu niên thư sinh kia đồng thời xỏ mũi hấn ta. Đương nhiên, hấn ta muốn bắt nàng vẫn là vì huyễn hành thảo.....

Vì muốn đoạt lại huyễn hành thảo, hấn ta thật sự có thể sử dụng bất cứ thủ đoạn nào!

Theo thông báo trên lệnh truy nã, nàng và thiếu niên công tử kia thật sự giống như một đôi đoạn tụ, cùng nhau làm mọi thứ, không thể rời xa nhau.

Nhưng trời mới biết, nàng không hề biết tên của thiếu niên công tử kia, càng không biết hiện tại hấn đang ở phương nào.

Thiếu niên công tử kia lúc ấy bán huyễn hành thảo cho nàng, không những thành công chuyển mũi tên về phía nàng, còn thành công kéo nàng xuống nước, cùng lâm vào cảnh ngộ bị truy nã với hấn.

Cố Tích Cửu đứng trước bức họa kẻ tiếp một lát, cũng nghe những người xung quanh chỉ chỉ trỏ trỏ trên bức họa theo lệnh truy nã.

Bởi vì bức chân dung rất to chiếu vào trên mặt, Cố Tích Cửu cũng cảm thấy nghi ngờ về những đạo tặc trong những tờ bồ cào khác, nghi ngờ những người này thật ra cũng bị oan uổng.....

Nàng cảm thấy mất hứng thú với giải thưởng bắt người, chỉ có thể tiếp tục đi tìm con đường khác để kiếm tiền.

Sau đó nàng nhanh chóng phát hiện ra một con đường khác để kiếm tiền, đó chính là trở thành người đi hái thuốc, đi tới núi sâu rừng già sưu tầm các loại thảo dược quý hiếm.

Thế giới này, dã thú trên núi sâu rừng già cực kỳ hung mãnh, hơn nữa chương khí rất nặng, người đi hái thuốc cần phải có Mộc linh căn, linh lực đạt cấp 3, mới có thể trang bị đầy đủ tiến vào trong đó.

Cho dù là như vậy, vẫn thường xuyên có những người hái thuốc bỏ mạng.

Một gốc cây thảo dược quý hiếm, không biết đã nhuộm máu tươi của bao nhiêu người hái thuốc mới có thể đi tới thị trường, được đưa lên sàn bán đấu giá. Cái giá này quá đắt. Chỉ cần một cây, chính là mấy vạn lượng bạc.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Cách nhanh nhất để kiếm tiền

Hái thuốc thật sự là con đường nhanh nhất để kiếm tiền!

Cố Tích Cửu quyết định trở thành người hái thuốc để làm giàu.

Sau khi đã đưa ra quyết định, Cố Tích Cửu lập tức bắt đầu lên kế hoạch. Nàng âm thầm chuẩn bị những dụng cụ cần thiết để đi hái thuốc, ví dụ như dao bạc, ví dụ như búa vàng, ví dụ như găng tay ngăn cách độc tính, ví dụ như thuốc viên phòng chống chương khí.....

Buổi tối hôm đó, khi mặt trời vừa lặn.

Cố Tích Cửu đang nằm trên giường, nghiền cứu một cuốn sách về dược do lác tay Thương Khung Ngọc đưa cho. Bên ngoài đột nhiên truyền tới tiếng pháo nổ và tiếng vui cười, cực kỳ âm ỉ.

Cố Tích Cửu gọi thị nữ tới để hỏi, lúc đó nàng mới biết được Nhị thiếu gia của Cố phủ đã trở lại. Tiếng pháo và tiếng vui cười bên ngoài chính là chuẩn bị để nghênh đón hắn. Thị nữ kia còn hỏi Cố Tích Cửu có muốn đi và tham gia nào nhiệt hay không.

Cố Tích Cửu lười biếng cười: "Náo nhiệt này thì có gì hay?" Nàng xoay người lại và bước vào phòng.

Nhóm thị nữ hai mặt nhìn nhau, trong lòng một lần nữa cảm thấy vị Lục tiểu thư này thật sự khác rất nhiều so với trước đây.

Trước đây, bất cứ khi nào Nhị thiếu gia trở về, Lục tiểu thư đều sẽ chạy như bay ra ngoài nghênh đón.....

Nhờ vào ký ức mà nguyên chủ ban tặng, Cố Tích Cửu vẫn nhớ rõ về vị Cố nhị công tử này.

Cố nhị công tử tên là Cố Thiên Triều, được sinh ra bởi Lãnh Hương Ngọc. Cố Thiên Tinh là thân ca ca, cũng là nam tử duy nhất hiện nay của Cố tướng quân phủ, độc đinh.

Đối với Cố đại công tử, tên là Cố Thiên Nặc, được sinh ra bởi La Tinh Lam, là thân ca ca của Cố Tích Cửu.

Đáng tiếc, sau khi La Tinh Lam nhảy vực, hài tử kia không chịu nổi đả kích nên đã rời nhà trốn đi, vào trong khu rừng hắc ám hung dữ nhất, sau đó không bao giờ trở về, có lẽ đã bị dã thú ăn thịt. Đó là lý do vì sao tướng quân phủ không thể nào tìm được xác của hắn.

Vì vậy cho tới bây giờ, Cố Thiên Triều được sinh ra bởi Lãnh Hương Ngọc đã trở thành độc đinh.

Cố Thiên Triều là thiên tài linh lực, còn có thân phận như vậy, tất nhiên rất được coi trọng ở tướng quân phủ, luôn được mọi người vây quanh.

Cố tướng quân chẳng những truyền thụ toàn bộ tài nghệ của mình cho hắn, còn đưa hắn vào học nghệ ở Cửu Tinh Tông khi hắn mới mười hai tuổi, trở thành đệ tử nội môn của Cửu Tinh Tông.

Cửu Tinh Tông không dễ tiến vào. Một người phải đạt linh căn cấp 4 trở lên mới có thể vào. Ngoài ra cần phải khảo sát tâm tính, ngộ tính, thể năng, cùng với các chỉ tiêu khác. Chỉ những tinh hoa mới có thể tham gia. Tiến vào Cửu Tinh Tông còn khó hơn cả học sinh thi vào đại học Thanh Hoa ở thời hiện đại. Vì vậy, khi Cố Thiên Triều trúng tuyển vào Cửu Tinh Tông, tướng quân phủ đã mở tiệc ăn mừng ba ngày.

Đệ tử Cửu Tinh Tông một năm có thể về nhà thăm người thân một lần. Mỗi lần Cố Thiên Triều trở về tướng quân phủ, mọi người bốn phía đều sẽ ăn mừng.

Kết từ sau khi thân ca ca của Cố Tích Cửu là Cố Thiên Nặc mất tích, Cố Thiên Triều tất nhiên trở thành nam đinh duy nhất của tướng quân phủ, cũng là người lớn nhất. Hắn thừa kế tính cách của Lãnh Hương Ngọc, tâm cơ thâm trầm, là người có kỹ năng xử thế rất tốt, đối với đám muội muội phía dưới đều tương đối sủng ái.

Đương nhiên, trong đám muội muội hắn sủng ái không bao gồm Cố Tích Cửu.

Trước khi hắn chưa vào Cửu Tinh Tông, hắn thường xuyên cùng với đám muội muội khác hòa nhau trên cột "xấu nha đầu" này, luôn cảm thấy xấu hổ vì có một "xấu phé muội muội" như vậy. Thậm chí còn bí mật đẩy Cố Tích Cửu vào trong hồ nước lạnh, suýt nữa đã khiến tiểu nha đầu bị chết đuối, đông chết.....

Sau đó, hắn tới Cửu Tinh Tông. Khi lần đầu tiên quay về nhà thăm người thân, hắn mang về một túi quà lớn, tất cả người nhà đều có phần. Thậm chí mã phu lúc trước giúp hắn chài bôm cho ngựa cũng có một món quà nhỏ, có tình một mình Cố Tích Cửu không có.....

Khi đó Cố Tích Cửu chỉ là một tiểu hài tử sáu bảy tuổi, đã bị khi dễ còn cực kỳ tự ti. Nàng luôn trốn ở một góc và nhìn những tỷ muội đó vây quanh Cố Thiên Triều, riu riu vô cùng náo nhiệt, không có người nào để ý tới nàng, giống như nàng đã bị cô lập khỏi gia đình này.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Giống như nghênh đón người thân nhất.....

Nàng cực kỳ hâm mộ nhìn "ca ca" khí phách hăng hái phát quà cho mọi người, duy nhất không phát cho nàng. Mặc dù lúc đó nàng chỉ là một đứa trẻ nhỏ, nàng cũng đã biết đau lòng.....

Cố Thiên Triều trong lúc vô ý quay đầu lại, phát hiện ra trong nắm nàng chứa đầy nước mắt, có lẽ nhìn thấy nàng nhỏ bé đáng thương nên hắn rút cuộc cũng động lòng trắc ẩn. Hắn tiện tay lấy ở trên người ra một viên kẹo đường, ném tới trước mặt đứa trẻ: "Này, đây là quà cho muội."

Mặc dù đó chỉ là một viên kẹo đường bé nhỏ không đáng kể, nhưng đó lại là món quà đầu tiên mà Cố Tích Cửu nhận được kể từ khi nàng lớn lên, đôi mắt nàng lập tức sáng rực!

Nàng cảm động nhìn về phía ca ca tràn đầy cảm kích, có lẽ chính biểu hiện này đã khiến Cố Thiên Triều hài lòng.

Từ đó về sau, mỗi lần Cố Thiên Triều trở về, trong số quà tặng, đều có một phần cho Cố Tích Cửu.

Mặc dù những món quà mà nàng nhận được đều là những thứ không đáng tiền nhất, kém cỏi nhất, nhưng cũng đủ làm Cố Tích Cửu vui vẻ.

Vì thế nên mỗi lần Cố Thiên Triều trở về, nàng đều sẽ chạy ra nghênh đón, giống như nghênh đón người thân nhất của mình.....

Nguyên chủ Cố Tích Cửu có quá ít kỷ niệm đẹp trong cuộc đời ngắn ngủi của mình, vì vậy khi có người khác dành cho nàng một chút ấm áp, nàng sẽ nhớ rất kỹ, và nàng sẽ báo đáp lại bằng thiện ý với sự nỗ lực cao nhất, luôn nghĩ về người này.

Nàng không bao giờ biết rằng, ánh mắt người kia nhìn nàng thật ra giống như đang nhìn một con chó lưu lạc vẫy đuôi lấy lòng.....

Cuộc sống của nguyên chủ Cố Tích Cửu kết thúc ở tuổi mười ba, nàng ấy có lẽ không hiểu "thiện ý" của Cố Thiên Triều đối với nàng ấy. Hiện tại trong lòng Cố Tích Cửu lại giống như gương sáng! Muốn nàng giống như nguyên chủ chạy như bay đi nghênh đón hân? Nằm mơ!

.....

Cố Thiên Triều được chào đón vào nhà giống như một người nổi tiếng, toàn bộ đám muội muội vòn quanh hân, nói chuyện riu rít ở bên người hân. Mẫu thân hân là Lãnh Hương Ngọc cũng bận rộn trong ngoài vì hân, liên tục phân phó người làm xung quanh, xếp ghế lót đệm rót trà cho hân.

Toàn bộ di nương cũng tới, mặc dù tâm tư mỗi người khác nhau, nhưng đều bụng một gương mặt tươi cười ân cần hỏi han đối với hân, không ngừng nịnh bợ.

Đối với Cố Tạ Thiên, công vụ luôn quán thân ông, nhưng vì nhi tử trở về nên cũng cố ý nghỉ một ngày. Hiện giờ ông đang ngồi ở trên chủ tọa, uống trà do nhi tử kính, nhìn nhi nữ vây quanh đầu gối, ông cảm thấy cực kỳ thỏa mãn.

Trong đại sảnh đột nhiên sống động lạ thường.

Cố Thiên Triều tất nhiên mang quà về, lần này hân mang về rất nhiều quà, từ xưa hân vẫn để gã sai vặt đi theo bên người phân phát, lúc này hân lại tự mình phân phát.

Quà tặng cho Cố Tạ Thiên là một thanh bảo kiếm linh lực Bình Gia Trì, nghe nói đã có một chút linh tính, có thể cảnh báo chủ nhân khi gặp phải nguy hiểm.

Lãnh Hương Ngọc nhận được một cặp búp bê làm bằng ngọc trắng, một nam một nữ, chạm trổ tinh xảo, đường cong lưu loát, bộ dáng mơ hồ có chút giống Lãnh Hương Ngọc và Cố Tạ Thiên.

Rõ ràng, món quà này hiển nhiên đã đặc biệt nhờ người chế tác, ngụ ý tốt đẹp, tượng trưng cho Cố Tạ Thiên và Lãnh Hương Ngọc phu thê ân ái, vĩnh viễn không ruộng bỏ nhau.

Món quà cho Cố Thiên Tinh là trầm cài đầu bát bảo phượng. Cây trầm được làm thủ công cực kỳ tinh xảo, nguyên liệu cũng là kim loại khan hiếm trên thế giới này được mài giữa nên. Trên cây trầm còn được khảm linh thạch, thường xuyên đeo nó sẽ có tác dụng tăng cường thể chất. Cố Thiên Tinh tất nhiên rất thích, lập tức mang ở trên đầu.

Trên cây trầm còn có một viên đá quý, khi nàng ta bước đi thì lắc lư qua lại, viên đá phía trên hợp với đôi mắt nàng ta càng thêm lung linh.

Đối với những tỷ muội khác, các món quà đều rất đa dạng, hoặc là túi hương tinh xảo, hoặc là ngọc bội trơn bóng.....

Cố Thiên Triều vẫn rất có ánh mắt, những món quà hân chọn đều mang đến niềm vui cho nữ hài tử, khiến chúng muội muội đều rất hạnh phúc.

Ngay cả những di nương cũng đều có quà, quà của các nàng cũng đều rất đẹp và tinh xảo, chủng loại giống nhau, không hề thiên vị, khiến các nàng chỉ có vui vẻ.....

Cố Tạ Thiên thường thức thanh bảo kiếm một lát, bỗng nhiên dường như nhớ tới điều gì, ánh mắt đảo qua ở trong đại sảnh: "Cửu nhi đâu? Cửu nhi không tới?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Người xấu còn thích diễn trò

Những ni nhĩ khác đều ở trong đại sảnh, duy nhất không nhìn thấy Cố Tích Cửu.

Cố Tạ Thiên nhủ mảy lại, nhìn về phía Lãnh Hương Ngọc: "Nàng không sai người thông báo với Cửu nhi?"

Lãnh Hương Ngọc thâm hận trong lòng, từ xưa tới nay khi ni nhĩ từ trở về, xấu nha đầu kia đều tự mình tới đây, lần này không biết vì sao lại làm bộ làm tịch

Bà ta vội cười cười, vừa sai khiến người đi mời Cố Tích Cửu, vừa mỉm cười giải thích: "Cửu nhi nhà ta và Thiên Triều luôn luôn hợp ý. Mỗi lần Thiên Triều trở về, Cửu nhi đều sẽ chạy ra nghênh đón, đảo quanh ca ca. Lần này không biết vì sao không tới..... Thiếp thân bận rộn nên đã quên mất nàng....."

Lúc này Cố Tạ Thiên mới gật gật đầu, nhìn về phía ni nhĩ từ: "Thiên Triều, con có chuẩn bị quà cho Cửu nhi hay không?"

Cố Thiên Triều không ngờ lần này phụ thân sẽ hỏi tới việc này. Hắn hơi sững sốt một chút, ngay sau đó cười nói: "Tất nhiên có chuẩn bị, chờ Cửu nhi muối muối tới, ni nhĩ từ sẽ tự đưa cho nàng."

Cố Tạ Thiên lúc này mới vừa lòng.

Cố Thiên Triều trông rất bình tĩnh, nhưng trong lòng vẫn có chút cảm giác kỳ lạ.

Phụ thân luôn luôn không để ý tới xấu nha đầu kia, lần này có chuyện gì vậy? Bắt đầu coi trọng sừu bát quái kia?

Nha hoàn đi mời Cố Tích Cửu rất nhanh đã trở lại, trực tiếp bẩm báo: "Phu nhân, tướng quân, Lục tiểu thư nói cảm thấy không thoải mái lắm, vì vậy nên không tới."

Cố Tạ Thiên nhủ mảy: "Không thoải mái? Không thoải mái ở đâu?" Sau đó, Cố Tạ Thiên lập tức đứng lên và đi ra phía ngoài, vừa đi vừa phân phó người đi mời đại phu.....

Ông sai bước đi nhanh như bay, nháy mắt đã đi tới cửa, khiến cho tất cả mọi người ở trong đại sảnh sững sờ.

Cố Thiên Y không chịu đựng được, cười lạnh một tiếng: "Thật đúng là người xấu còn thích diễn trò, lần này không biết lại gây ra chuyện xấu gì? Nàng thật sự tự cho mình là đại tiểu thư dòng chính?"

Cố Thiên Triều trong lòng vừa động: "Thiên Y, chuyện gì đã xảy ra? Một năm ta không ở đây, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Cố Thiên Y là người lạnh lùng lạnh miệng, lập tức thêm mắm thêm muối nói một hồi đủ loại "tội ác" mấy ngày nay của Cố Tích Cửu. Theo quán tính, mấy muội muội khác cũng hòa nhau nói vài câu.

Cố Thiên Triều im lặng lắng nghe, ánh mắt chuyển qua trên mặt thân muội muội Cố Thiên Tĩnh nhà mình. Cố Thiên Tĩnh hơi rũ mắt xuống, nhìn qua có chút ủy khuất.

Hắn lại nhìn nhìn mẫu thân nhà mình, khuôn mặt Lãnh Hương Ngọc được chăm sóc rất tốt có chút tái nhợt, trong ánh mắt có chút phẫn nộ và thất vọng không kịp che dấu ——

Trong lòng hắn trầm xuống, đứng dậy: "Ta cũng lâu rồi không gặp Cửu nhi muội muội. Nếu nàng cảm thấy không thoải mái, ta đây cũng đi thăm nàng một chút."

Hắn thật sự muốn nhìn xem chuyện gì đã xảy ra với xấu nha đầu kia, vì sao bỗng nhiên lại nhận được nhiều sự chú ý của mọi người như thế?

Đại tiểu thư dòng chính?

Hừ! Hiện tại chỉ có hắn mới là dòng chính duy nhất! Hắn là con vợ cả, muội muội của hắn Cố Thiên Tĩnh chính là đích nữ. Cố Tích Cửu là sừu bát quái, không xứng!

Hắn vừa rời đi, những người khác tất nhiên cũng muốn đi xem náo nhiệt một chút, vì vậy bọn họ cũng đi theo ra ngoài.

.....

Khi đám người Cố Thiên Triều đuổi tới sân Cố Tích Cửu, bọn họ lập tức nhìn thấy Cố Tích Cửu - trên người cảm thấy không thoải mái, đang chơi đánh đu trong sân. Và Cố Tạ Thiên vội vàng chạy tới đây trước tiên, đang đứng bên cạnh xích đu, ngẫu nhiên giúp nàng đẩy một cái. Khi xích đu lên quá cao, ông còn lo lắng dặn dò một câu: "Chậm một chút, đừng đu quá cao, con sẽ bị đau đầu, cẩn thận kéo ngã."

Một bức tranh cha con rất đẹp!

Sắc mặt Cố Thiên Tĩnh khê biến, ngón tay nắm chặt ở trong ống tay áo. Nàng ta được phụ thân sủng ái như vậy, nhưng khi chơi đánh đu vẫn chưa từng

được phụ thân đẩy như thế!

Bởi vì đường đường là Cố tướng quân, ông không có hứng thú đối với đồ chơi của tiểu hài tử, giúp nữ nhi đẩy đu dây sẽ tự hạ thấp mình, hiện tại vì sao ông lại không sợ hạ thấp bản thân?

Trong lòng nàng ta bấp bênh, trong lòng những muội muội khác càng bấp bênh hơn, sắc mặt cả đám đều không tốt lắm.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Con phải cẩn thận một chút

Cố Thiên Triều cau mày nhìn về phía xích đu, ánh mắt trở nên nghiêm trang hơn.

Tiểu sừ bát quái luôn bị hấn xem thường, giờ phút này đang mặc một thân váy đỏ và đứng ở trên xích đu. Xích đu đung đưa, váy đỏ như lửa xẹt qua lưu lại độ cong duyên dáng, mái tóc đen của nàng cùng nhau phát phối, tạo nên một khung cảnh tuyệt đẹp.

Trước đây, mỗi lần Cố Thiên Triều nhìn thấy nàng, mặt nàng đều luôn xám như tro tàn. Nàng luôn mặc những chiếc váy không vừa người, tóc tai lộn xộn che mất một nửa khuôn mặt, bất luận nhìn thấy ai đều co đầu rút cổ, tiêu chuẩn rất thấp.

Hiện tại nàng giống như đã thay đổi thành người khác, một thân váy đỏ khiến làn da luôn luôn tái nhợt của nàng trở nên sáng sủa hơn.

Mái tóc trên trán gài đúng chỗ ngửa, che đầy hơn nửa cái bốt trên trán, chiếc mũi xinh xắn, hai tròng mắt sáng ngời. Bởi vì nàng vừa mới vận động, hai má nàng vẫn còn ửng hồng. Thậm chí đôi môi đã từng khô nứt tái nhợt, lúc này cũng no đủ sáng lên màu hồng mượt.

Rõ ràng vẫn là dung mạo kia, nhưng lại giống như đã thay đổi thành người khác, nếu tiếp tục nhìn như thế thật sự không thể cảm giác được nàng xấu xí, thậm chí mơ hồ còn có một vẻ đẹp rung động lòng người ——

Cố Thiên Triều có chút ngây người, Cố Thiên Y lại nhìn không được: "Không phải Lục muội nói trên người không thoải mái sao? Vì sao lại chạy ra đây chơi đánh đu?"

Cố Tích Cửu phớt lờ nàng ta, mỉm cười với Cố Tạ Thiên: "Phụ thân, phiên người đẩy mạnh hơn một chút, con muốn đu cao hơn."

Ánh mắt Cố Tạ Thiên sáng lên!

Mấy ngày gần đây, đây là lần đầu tiên Cố Tích Cửu gọi ông một tiếng phụ thân! Ông đã chờ đợi nó trong một thời gian dài!

Ông vội vàng đẩy tiếp một lượt, còn không quên dặn dò: "Con phải cẩn thận một chút."

Mọi người: "....."

Mặt đẹp của Cố Thiên Y biến xanh!

Những người khác cũng đều hai mắt nhìn nhau. Mặc dù Cố Thiên Tình luôn luôn giời về che dấu cảm xúc, giờ phút này mặt đẹp cũng có chút tái nhợt, mím chặt miệng nhỏ.

Ánh mắt Cố Thiên Triều chột lóe, đáy mắt trở nên tối tăm lại. Hấn tiến lên vài bước, cười nói: "Cửu Nhi, ca ca về mà muội không ra nghênh đón, còn có lòng chơi đánh đu ở đây. Xuống đây, để ca ca nhìn xem muội có cao hơn hay không."

Hấn vuron tay ra đã nắm được dây xích đu, dùng sức buộc chiếc xích đu dừng lại.

Hấn ra tay cực nhanh, nhanh đến nỗi Cố Tạ Thiên không kịp ngăn cản.

Chiếc xích đu đang đu ở điểm cao nhất, đột nhiên bị ép dừng lại, quán tính quá lớn khiến cho cả người Cố Tích Cửu bỗng nhiên nhoáng lên, trực tiếp quay cuồng và bay thẳng lên không ——

"Cẩn thận!" Sắc mặt Cố Tạ Thiên biến đổi, không kịp giữ lấy nàng, chỉ có thể nhìn thân hình nhỏ xinh của nàng giống viên pháo, cứ như vậy trực tiếp bay ra ngoài!

Đây đúng là hiệu quả mà Cố Thiên Triều muốn thấy!

Hấn muốn nàng ngã ra ngoài xấu mặt, tốt nhất là ngã gãy chân hoặc gãy gì đó.....

Hắn còn ra vẻ kinh hoàng, bước về phía trước một bước: "Cửu nhi ——"

Hắn vốn chỉ cố làm ra vẻ hét lên, nhưng khi nhìn thấy rõ phương hướng Cổ Tích Cửu bay ra, giọng nói của hắn đã thay đổi: "Cẩn thận!"

"Bịch!"

"Ai nha!"

Sự cố phát sinh ở trong nháy mắt, cả người Cổ Tích Cửu bay ra, vừa lúc đâm sầm vào Lãnh Hương Ngọc đang đứng xem náo nhiệt cách đó không xa!

Lãnh Hương Ngọc võ công thấp kém, lại sống trong nhung lụa đã lâu, công phu trên người đã sớm mai một. Bà ta vừa bị Cổ Tích Cửu đánh đầu vào ngực, hét một tiếng chói tai "ai nha", cả người không tự chủ được lui về phía sau vài bước. Bà ta ngã xuống trong tư thế khó xử, đầu đập mạnh xuống mặt sân đá xanh, tạo nên một âm thanh lớn! Bà ta trực tiếp choáng váng, những ngôi sao nhảy múa như mưa trước mắt.....

Không biết vì sao Cổ Tích Cửu lại xui xẻo biến bà ta trở thành thịt lót, trực tiếp đâm tới trên người bà ta. Dưới áp lực của cú va chạm, Lãnh Hương Ngọc hít mạnh một hơi, hôn mê bất tỉnh!

Mọi người: "....."

"Mẫu thân!" Cổ Thiên Triều rút cuộc tỉnh táo và lao thẳng tới, giờ tay muốn kéo Cổ Tích Cửu ra trước.

Không ngờ bàn tay hắn còn chưa kịp tới, Cổ Tích Cửu đã theo đà lăn một cái, lăn xuống từ trên người Lãnh Hương Ngọc. Cú chộp này của Cổ Thiên Triều vừa lúc chộp vào vạt áo trước ngực của Lãnh Hương Ngọc ——

"Roẹt roẹt!" Hắn dùng sức quá mạnh, một chộp này đã xé rách một vạt áo của Lãnh Hương Ngọc, lộ ra một bộ ngực trắng như tuyết.....

Mọi người: "....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Nhi tử không phải cố ý.....

Cổ Thiên Triều: "....."

"Hỗn trướng!" Cổ Tạ Thiên rút cuộc có phản ứng lại, ông quả thực tức muốn hộc máu!

Cổ Tạ Thiên đánh một chưởng tới Cổ Thiên Triều, khiến hắn phải liên tục lui về phía sau vài bước, sau đó Cổ Tạ Thiên cởi chiếc áo choàng trên người mình ra, khoác lên trên người Lãnh Hương Ngọc, tránh cho bà ta bại lộ cảnh xuân ở mặt mọi người. Sau đó ông còn kiểm tra tình mạch của bà ta, phát hiện bà ta chỉ bị bể khí do cú va chạm vừa rồi, ngoài ra không có trở ngại khác.

Cổ Tạ Thiên là cao thủ võ lâm, việc trị liệu này vẫn là sở trường của ông, ngón tay nhẹ nhàng bóp huyết đạo tương ứng ở trên người Lãnh Hương Ngọc mấy cái. Lãnh Hương Ngọc "ai nha" một tiếng, rút cuộc cũng tỉnh lại. Bà ta vừa tỉnh đã theo bản năng khóc mắng một câu: "Đâm chết ta, tiểu tiện....." Câu sau chưa kịp nói ra, bà ta đã nhìn thấy gương mặt xanh mét của Cổ Tạ Thiên, rút cuộc không mắng tiếp nữa, nhưng vẫn không cảm được nước mắt.

Trong lòng Cổ Tạ Thiên bức bối, đứng dậy lạnh giọng nói: "Khóc cái gì? Chẳng phải là chuyện tốt nhi tử bảo bối của nàng làm ra hay sao?! Nàng là phu nhân tướng quân, trước mặt người khác hãy chú ý tới phong độ của mình! Khóc sụt mướt thành bộ dáng gì?!"

Sau những lời sắc bén của ông, nước mắt của Lãnh Hương Ngọc cũng phải lui trở về.

Cổ Thiên Triều đứng ở bên cạnh cứng miệng, không biết nói gì.

Cổ Tạ Thiên trừng mắt liếc nhìn hắn một cái: "Ngươi vừa rồi hấp tấp bộp chộp nắm dây xích đu làm gì? Làm hại muội muội ngươi ngã xuống từ trên cao!"

Cổ Thiên Triều có khổ mà nói không nên lời, một khuôn mặt tuấn tú ngẹn đến mức đỏ bừng: "Ta..... ta..... nhi tử không phải cố ý....."

Cổ Tạ Thiên không hề để ý đến hắn, ánh mắt chuyển tới trên người Cổ Tích Cửu lúc này đã đứng lên khỏi mặt đất.

Bởi vì có Lãnh Hương Ngọc trở thành lớp đệm thịt giảm xóc, Cổ Tích Cửu ngoại trừ quần áo đầu tóc có chút lộn xộn, thật ra không bị thương tổn gì. Lúc này nàng đang dựa trên một thân cây trong viện, nhấp miệng nhỏ nhìn một màn này. Một đôi mắt ngăm đen của nàng, nhìn không ra cảm xúc.

"Cửu nhi, con có sao không?" Cổ Tạ Thiên đi qua, vươn tay nắm lấy tay nhỏ của nàng, muốn bắt mạch cho nàng một chút.

Cổ Tích Cửu vừa lúc nhấc tay lên, tránh khỏi bàn tay của Cổ Tạ Thiên, thờ ơ nói: "Tích Cửu may mắn mạng lớn."

Cổ Tạ Thiên ngượng ngùng: "Cửu nhi của ta là người lương thiện, tất nhiên có phúc khí lớn, sẽ không sao....."

Ông lại trừng mắt nhìn Cổ Thiên Triều một cái: "Tiểu tử hỗn trướng, còn không mau qua đây xin lỗi muội muội người đi?!"

Khuôn mặt tuấn tú của Cổ Thiên Triều xanh trắng đan xen. Hắn đành phải đi tới nhận lỗi, kêu vài tiếng muội muội tốt, nói vài câu rằng mình không phải cố ý, đừng nên trách tội hắn.

Cổ Tích Cửu đứng ở nơi đó, yên lặng chờ hắn kết thúc những lời xin lỗi. Sau đó nàng mới cười như không cười mở miệng: "Thì ra Cổ nhị thiếu gia thật sự không hề cố ý. May mắn, may mắn Lãnh di nương đã thay Tích Cửu chần một chút, nếu không chỉ sợ ta đã không thể đứng ở đây nói chuyện với Nhị thiếu gia thế này, cũng không nghe được Nhị thiếu gia nhận lỗi."

Cổ Thiên Triều: "....." Từ khi nào thì nha đầu này có được miệng lưỡi sắc bén như vậy? Khiến hắn không thể phản bác một câu, khuôn mặt tuấn tú của hắn lại đỏ lên.

Cổ Tích Cửu xoay chuyển ánh mắt, dừng ở trên khuôn mặt của Lãnh Hương Ngọc vẫn đang ngồi dưới đất, hiếm khi quan tâm mở miệng: "Lãnh di nương có sao không?"

Từ trước tới nay, Lãnh Hương Ngọc chưa từng ăn một đòn như vậy. Nhưng lúc này đây lại do nhitừ gây họa, bà ta không thể trách cứ hay đổ lỗi cho ai, chỉ có thể ngậm bồ hòn chịu đựng.

Lần này bà ta bị đâm không nhẹ, chẳng những đau gáy, nơi ngực cũng đau đến nỗi ruột gan cồn cào. Bất ta nhìn sắc mặt nhitừ xanh trắng đan xen đang đứng bên cạnh, sợ nhitừ cảm thấy áy náy nên bà ta không dám biểu hiện ra ngoài.

Dưới sự nâng đỡ của nha hoàn, bà ta miễn cưỡng đứng lên. Khi nghe thấy Cổ Tích Cửu hỏi mình như thế, bà ta lại miễn cưỡng cười một cái, còn rộng lượng nói: "Không..... không sao, chỉ cần Cửu nhi không sao là tốt."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Đây là lễ đưa cho Cửu nhi?

Cổ Tích Cửu hất nhẹ tóc đẹp trên trán một chút, cười nói: "Cửu nhi tất nhiên không sao, Cửu nhi may mắn mạng lớn. Hơn nữa ông trời có mắt, luôn ban phước cho Cửu nhi được an toàn ngay trong thời điểm quan trọng. Di nương, có đúng hay không?"

Lãnh Hương Ngọc: "....." Trong lòng bà ta tức giận gần như hộc máu, nhưng không thể nói gì? Bà ta chỉ có thể đồng ý một tiếng: "Rất đúng, rất đúng..... Cửu nhi thật có phúc khí....."

Trong lòng Cổ Thiên Triều lại có một chút nghi ngờ, vừa rồi Cổ Tích Cửu ngã một cú cũng quá trùng hợp!

Hắn vừa rồi dưới tình thế cấp bách đã túm nàng một cái, dùng tới tám phần công lực, tốc độ cực kỳ mau. Nhưng Cổ Tích Cửu trời xui đất khiến vẫn trốn đi được, ngay một sợi tóc của nàng hắn cũng chưa đụng tới. Đây cũng là ngẫu nhiên?

Trong lòng hắn vừa động, vươn tay một cái đã bắt được cổ tay của Cổ Tích Cửu: "Cửu nhi, vừa rồi ca ca thật sự xin lỗi. Tới, để ca ca nhìn xem muội có bị thương hay không?"

Nhìn thì giống như hắn đang xem xét thương thế của nàng, nhưng hắn lại đang âm thầm tra xét linh lực ở trên người nàng.....

Một lát sau hắn buông cổ tay nàng ra. Hắn đã suy nghĩ quá nhiều, nha đầu này vẫn là phế tài linh lực, trên người không hề có một chút linh lực.

Cổ Tích Cửu nghiêng đầu nhìn hắn, muốn cười mà không cười được: "Nhị thiếu gia có tìm ra điều gì hay không?"

"Không có gì, Cửu nhi hiền lành tất có phúc khí, không hề bị thương." Cổ Thiên Triều chỉ có thể nói như vậy.

Một hồi phong ba nhỏ nhơ cứ trôi qua như vậy, Lãnh Hương Ngọc chịu đựng đau đớn quay về thay quần áo trước.

Cổ Tạ Thiên muốn hóa giải mâu thuẫn nhỏ này, cố tình nhẹ nhàng nói: "Tất cả đều không sao, xem như may mắn. Hiếm khi Thiên Triều trở về, người một nhà chúng ta hãy cùng nhau đoàn tụ. Cửu nhi, con cũng tới đây đi. Trước đây không phải con rất thích ca ca trở về hay sao? Đúng rồi, Thiên Triều còn chuẩn bị quà cho con, nó vẫn luôn quan tâm tới con. Thiên Triều, con đã chuẩn bị quà gì cho muội muội con? Nhanh lấy ra đây."

Cố Thiên Triều dừng lại một chút: "Điều này....."

"Điều này cái gì? Mau lấy ra đây." Ánh mắt Cố Tạ Thiên chăm chú nhìn vào trên ống tay áo của Cố Thiên Triều.

Trong ống tay áo của Cố Thiên Triều có một cái túi trữ vật. Túi trữ vật không lớn, nhưng có thể để vào rất nhiều đồ trong đó. Tất cả những món quà Cố Thiên Triều đưa ra hôm nay, đều được lấy ra từ trong túi trữ vật kia.....

Bị phụ thân nhìn chằm chằm như vậy, Cố Thiên Triều chỉ có thể căng da đầu lấy một món đồ từ trong túi trữ vật ra và đưa cho Cố Tích Cửu.

Một chiếc trâm bạc.

Một chiếc trâm bạc bình thường, thủ công thô ráp, thậm chí mặt trên không có hoa văn gì, trên thị trường rất dễ dàng mua được loại này, hai lượng bạc một chiếc, mỗi một nữ tử ở Phi Tinh Quốc gần như đều có chiếc trâm cài này.

Sắc mặt Cố Tạ Thiên trầm xuống!

"Đây là quà con muốn tặng Cửu nhi?" Những nha đầu trong tướng quân trong phủ của ông còn mang những chiếc trâm cài đầu xa hoa hơn nhiều!

Cố Tạ Thiên vẫn luôn cho rằng nhi tử đối xử rất tốt với Cửu nhi, không ngờ ——

Cố Thiên Triều âm thầm kêu khổ trong lòng, trong cảm nhận của hắn, xấu nha đầu kia vẫn luôn giống như cỏ dại, sẽ không có người để ý.

Hắn thoáng đưa cho nàng một món quà đều giống như một sự ban ân lớn, tiểu nha đầu mang ơn đội nghĩa hắn cũng là điều bình thường.

Thật ra trong lòng hắn căn bản chưa bao giờ quan tâm tới muội muội này, thậm chí còn chán ghét nàng.

Vì vậy ngay cả mỗi lần mang quà về cho nàng đều là tùy cơ ứng biến, tùy tiện mua một cái gì đó ở trên phố là được.

Trâm bạc làm quà cho nàng lần này đã là món đồ cao cấp nhất hắn từng mua cho nàng.....

Hắn cho rằng trâm bạc này cũng đủ khiến cõi lòng của tiểu nha đầu tràn đầy cảm kích mà vây quanh hắn mấy vòng, nhưng không ngờ lần này trở về mọi thứ đã thay đổi như thế ——

Rõ ràng cây trâm khá lạnh nhưng lại giống như than lửa nằm ở trong tay hắn, đưa ra không được mà cất đi cũng không xong.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Đối xử với nàng giống như khát cái

May mắn Cố Thiên Tinh vẫn rất nhanh trí, nhanh chóng ngắt lời: "Ca ca, ca lấy nhầm quà rồi sao? Cây trâm này chẳng phải muội nhờ ca mua cho bà Trương hay sao? Sáng nay bà Trương còn nhắc vì sợ ca ca đã quên."

Nàng ta tiếp nhận cây trâm kia và nhét vào trong ống tay áo, sau đó từ trong ống tay áo móc ra một cây trâm vàng khác: "Ca ca, đây mới là quà ca muốn đưa cho Cửu nhi muội muội. Trước đó ca đã đưa cho muội, nói muội đưa cho muội ấy. Ca ca quá nhiều chuyện nên đã quên rồi, may mà tiểu muội vẫn còn nhớ rõ."

Nàng ta vừa nói vừa đi đến bên cạnh Cố Tích Cửu, đưa cây trâm vàng trong tay tới trước mặt Cố Tích Cửu: "Cửu nhi, đây là quà nhị ca tặng muội. Hãy thử xem có hợp hay không?"

Nàng ta chỉ nói một vài lời đã hoá giải được sự xấu hổ này.

Cố Thiên Triều cảm kích nhìn nhìn muội muội mình, sau đó lại nhìn nhìn Cố Tích Cửu đứng ở nơi đó khoanh tay không nói lời nào.

Cố Tích Cửu rút cuộc liếc mắt nhìn hắn, trong ánh mắt mang theo lạnh nhạt, khiến cho Cố Thiên Triều luôn luôn mắt cao hơn đầu cảm thấy lo lắng một cách khó hiểu!

Rõ ràng đối phương vẫn còn là một hài tử, nhưng ánh mắt lại cực kỳ sắc bén, giống như chỉ liếc mắt một cái là có thể nhìn thấu hắn hoàn toàn, khiến hắn không thể nào che giấu được cái "tiểu" trong vẻ hoa lệ bề ngoài.

Trong một khoảnh khắc như vậy, hắn cho rằng Cố Tích Cửu sẽ rất có cốt khí không tiếp nhận cây trâm vàng này, muốn hắn xấu hổ hơn.

Nhưng không ngờ Cố Tích Cửu cười cười, tiếp nhận cây trâm vàng kia: "Vậy đa tạ, hiếm khi được nhị thiếu gia suy nghĩ cho ta."

Trong lòng Cố Thiên Triều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Khi hắn đang muốn mở miệng nói nàng mang cây trâm lên để mọi người nhìn một cái, không ngờ Cố Tích Cửu đã ung dung mở miệng: "Tất cả những món quà mà Nhị thiếu gia tặng, Tích Cửu vẫn luôn trân trọng và cất giữ chúng cẩn thận. Cây trâm này quý giá như vậy, Tích Cửu cảm thấy tiếc nếu mang nó lên, vẫn nên cất cùng với những món quà lúc trước thì hơn." Sau đó nàng phân phó thị nữ bên người: "Đi vào trong phòng ta, lấy cái tráp đồ trên tủ đầu giường ra đây."

Thị nữ vâng lời rời đi.

Sắc mặt Cố Thiên Triều hơi đỏ, gượng cười nói: "Cửu nhi, cây trâm mua về là để mang, không cần phải cất giữ....."

Hắn còn chưa nói xong, thị nữ đã nhanh nhẹn ôm cái tráp đồ đi tới.

Cố Tích Cửu mở tráp ra, lộ ra những thứ bên trong.

Có một cây trâm gỗ, một cái túi nhỏ một màu mà ngay cả người hầu trong phủ cũng không muốn dùng, một đoá hoa bằng vải, còn có một viên đá với hình dạng có chút đặc biệt.....

Tất cả mọi thứ đều được cất giữ rất gọn gàng, được phủ bằng vải bố mềm. Điều này có thể thấy được nguyên chủ xem mấy thứ này giống như bảo bối bao nhiêu.

Cố Thiên Triều tặng quà cho Cố Tích Cửu đều là những thứ thuận tay mua ở trên phố, thậm chí đôi khi còn nhặt ở ven đường, căn bản không hề để tâm, vì vậy hắn tất nhiên không nhớ được những năm trước đó đã tặng nàng cái gì.

Nhưng hiện tại nhìn thấy thì hắn mới mơ hồ có chút ấn tượng ——

Lúc này nhìn thấy mấy thứ này được cất giữ gọn gàng như vậy, trong lòng hắn đột nhiên run lên, trên mặt cũng trở nên nóng bừng!

Cố Tạ Thiên tất nhiên cũng nhìn thấy được mấy thứ này, trong lòng ông bỗng cảm thấy hụt hẫng!

Ông thật sự quá xem nhẹ hài tử này lâu lắm rồi! Hài tử này rốt cuộc đã thiếu bao nhiêu tình yêu mới xem những thứ rách nát kia là bảo bối?!

Ông vẫn luôn cho rằng nhi tử đối xử với Tích Cửu rất tốt, không ngờ hỗn đản này lại xem nàng giống như khát cái.....

Ông vừa thẹn vừa tức, lạnh lùng trừng mắt liếc nhìn Cố Thiên Triều một cái, sau đó ông thuận tay cầm cái tráp kia lên, bàn tay khẽ lắc, một ánh sáng màu vàng nhạt chột loé, tráp gỗ cùng với tất cả mọi thứ bên trong đều vỡ thành bụi, vương vãi rơi xuống mặt đất.

"Cửu nhi, con là nữ nhi của Cố Tạ Thiên ta, xứng đáng với những thứ tốt nhất, cha còn có thứ tốt tặng con. Đi, đi tới thư phòng cùng cha!" Ông lập tức kéo Cố Tích Cửu rời đi.

Mọi người: "....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Những người khác -- đều không phải!

Mọi người: "....."

Đây là lần đầu tiên Cố Thiên Triều bị cha mình phốt lò tại chỗ, ngón tay trong ống tay của hắn chạm rầy nắm chặt ——

Hôm nay thật sự đã thay đổi rồi!

Không được, hắn sẽ không cho phép điều đó xảy ra!

Nha đầu kia chính là cô đại, cô đại nên sống dưới đất và bị người giẫm đạp, sao có thể nhận được sủng ái?!

Hắn nhìn về phía thân muội Cố Thiên Tinh của mình, miệng nhỏ của Cố Thiên Tinh cũng đang mím chặt.

Ánh mắt hắn chột loé: "Thiên Tinh, đi theo ca, ca có chuyện muốn hỏi muội." Hắn bước đi ra ngoài trước.

Ánh mắt Cố Thiên Tinh sáng lên, lập tức đi theo hắn.

Hiện tại, huynh muội bọn họ mới là dòng chính, mới là chủ nhân tương lai của tướng quân phủ, những người khác —— đều không phải!

.....

Cố Tích Cửu đã kiểm được một khoản ở trong thư phòng Cố Tạ Thiên. Cố Tạ Thiên nóng lòng muốn bồi thường cho nàng, vì thế đưa nàng tới Trân Bảo Các, hào phóng cho nàng chọn bất cứ bảo vật nào trong đó.

Tướng quân phủ đã tồn tại nhiều năm như vậy, trong Trân Bảo Các tất nhiên có rất nhiều thứ tốt. Rất nhiều thứ quý giá được bày trên mấy cái giá gỗ đàn hương.

Cố Tích Cửu tất nhiên sẽ không khách khí với ông, quả nhiên chọn lấy vài món. Nàng còn cực kỳ tinh mắt, chọn ra được mấy bảo vật đều rất có ích.

Ví dụ như một thanh đoản kiếm hai lưỡi, ví dụ như một chiếc áo lụa bằng vàng bất khả xâm phạm, ví dụ như một cái túi trữ vật màu xanh ngọc.

"Cửu nhi, vì sao con lại chọn cái này?" Ánh mắt Cố Tạ Thiên dừng trên túi trữ vật ở trong tay nàng.

Ở thế giới này, mặc dù túi trữ vật là thứ rất khan hiếm quý giá, nhưng trong Trân Bảo Các của tướng quân phủ vẫn có hai cái.

Túi trữ vật cũng được phân chia phẩm cấp, thượng phẩm - là loại túi có phẩm cấp tốt nhất, tiếp đó chính là trung phẩm và hạ phẩm.

Trong này có hai túi trữ vật trân quý, có phẩm cấp là trung phẩm và hạ phẩm.

Cố Tích Cửu đã lựa chọn cái túi hạ phẩm, được đặt ở một góc rất tối.

Trong khi một cái khác được đặt ở một nơi tương đối dễ nhìn thấy, thậm chí chiếc hộp chứa nó cũng xa hoa hơn cái túi mà Cố Tích Cửu đã lấy.

Cố Tích Cửu nhìn nhìn túi trữ vật trong tay, thật ra nàng cũng biết cái này không tốt bằng cái kia, nhưng Thương Khung Ngọc trên cổ tay nàng liên tiếp truyền âm trong đầu nàng, nói nàng chọn cái này.

Cố Tạ Thiên đưa một cái khác tới trước mặt nàng: "Cửu nhi, cái này là túi trữ vật trung phẩm, cái kia của con chỉ là hạ phẩm. Hay là con lấy cái này đi?"

Túi trữ vật trong tay Cố Tạ Thiên có màu hồng nhạt, màu sắc trông hấp dẫn hơn, vừa nhìn thấy chính là bảo vật, so với cái túi trong tay Cố Tích Cửu muốn cao cấp hơn nhiều, hơn nữa cũng thích hợp cho nữ hài tử sử dụng.

"Phải là cái này, chủ nhân, phải lấy cái này. Đừng lấy cái loè loẹt kia! Đẹp chứ không xài được!" Lắc tay Thương Khung Ngọc lo sợ Cố Tích Cửu sẽ đổi ý, tiếp tục truyền âm.

Vì thế Cố Tích Cửu vẫn không thay đổi, để cái túi trữ vật kia vào trong ống tay áo, giọng điệu kiên định: "Cửu nhi cảm thấy tương đối hợp ý với nó, vì thế vẫn muốn lấy nó. Hơn nữa, nữ nhi cũng không có nhiều thứ lắm, cái này là đủ rồi."

Rõ ràng là mấy câu nói rất bình thường, nhưng lại khiến Cố Tạ Thiên thất thần một lát.

Sau khi Cố Tích Cửu đi ra ngoài, ông ngửa đầu nhìn trời, thở dài một hơi: "A Tinh, nó thực sự đã chọn hai vật mà nàng từng dùng. Là..... là nàng đang chỉ điểm cho nó hay sao?"

Ông lại cúi đầu nhìn nhìn túi trữ vật trung phẩm trong tay, sau đó thở dài một hơi: "A Tinh, cái túi trữ vật này năm đó ta dự định sẽ đưa cho nàng, muốn nàng hồi tâm chuyển ý. Nhưng không ngờ rằng ta còn chưa kịp đưa cho nàng, nàng..... nàng đã ôm hải tử chạy mất. Nàng thà rằng nhảy vực cũng không chịu trở về với ta..... A Tinh, nếu nàng còn sống, nàng có bao giờ hối hận hay không....."

.....

Tướng quân phủ vốn tưởng rằng chỉ là một hồi gia yến, không ngờ mọi người còn chưa kịp ngồi xuống đã có hai vị khách quý tới chơi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Muốn cưới một người làm Thái Tử Phi?

Thái tử Dung Già La, thập nhị hoàng tử Dung Ngôn.

Hai vị hoàng tử giá lâm, tất nhiên được cung kính hoan nghênh đón vào.

Trong lòng Cố Tạ Thiên vẫn rất buồn bực, Dung Ngôn thì không sao. Hắn ta là con rể tương lai của tướng quân phủ, cũng là khách quen ở đây. Hắn ta chạy tới đây tham gia náo nhiệt cũng không có gì lạ.

Nhưng vì sao Thái tử lại tới?

Cố Tả Thiên cảm thấy mờ mịt cùng với thấp thòm bất an.

Người trong triều đình đều biết, tướng quân phủ cùng phe với Tứ hoàng tử, ngày thường vị Thái tử này căn bản sẽ không tới cửa, lúc này vì sao mặt trời lại mọc ra từ phía Nam?

Dù thế nào chăng nữa, ngoài mặt ông vẫn là phải đón tiếp chu đáo, lập tức phân phó người chuẩn bị đón tiếp riêng hai vị điện hạ.....

Dung Già La nhấc tay, nhẹ nhàng cười: "Cố tướng quân không cần khách khí, bốn cung và Thập Nhị đệ nghe nói lệnh lang trở về nên đặc biệt đến thăm mà thôi, không cần câu nệ về hình thức, chúng ta hãy cùng ngồi với nhau." Hắn luôn có một loại uy thế của thượng vị giả, khiến người không dám cự tuyệt.

Cố Tả Thiên không thể nào từ chối đề nghị của hắn, sau khi nói vài câu khách khí, rốt cuộc ông cũng mời hai vị này ngồi trên ghế chủ vị.

Dù sao hai vị hoàng tử vẫn là người ngoài, theo lý thì không nên dùng chung bữa cùng với các nữ quyến của tướng quân phủ. Cố Tả Thiên vốn định lên kế hoạch chỉ bản thân mình và nhi tử cùng dùng bữa với hai vị điện hạ, các nữ quyến đều quay về nội trạch và an bài trong sân của bọn họ.

Nhưng một câu của Dung Già La đã phá kế hoạch của ông: "Cố tướng quân, các người nên ngồi như thế nào thì cứ ngồi thế ấy, bốn cung thích cảm giác gia yên."

Hắn đảo mắt nhìn qua tất cả mọi người ở trong đại sảnh, giọng điệu nhạt nhẽo: "Ta sớm nghe nói Cố tướng quân sinh được mấy nữ nhi tốt, đáng tiếc bốn cung luôn vô duyên nên không gặp được. Thập Nhị đệ của bốn cung là con rể tương lai trong phủ, chúng ta cũng coi như người một nhà, ở đây cũng không có người ngoài, vì vậy tướng quân hãy mời các chư vị tiểu thư trong phủ ra đây cùng ngồi. Người một nhà cùng dùng chung bữa sẽ náo nhiệt hơn."

Cố Tả Thiên: "....."

Ông thật sự không biết trong hồ lô của vị Thái tử này chứa gì.

Chẳng lẽ hắn đã nhìn trúng nữ nhi nhà mình?

Muốn cưới một người làm Thái Tử Phi?

Nhân tiện kéo tướng quân phủ của ông về phe Thái tử?

Tất cả đều có khả năng.....

Quan trường giống như chiến trường, trong quan trường cũng kiêng kị nhất là thiếu quyết đoán.

Cố Tả Thiên ủng hộ Tứ hoàng tử, tất nhiên không muốn mấy nữ nhi của mình có liên quan gì tới vị Thái tử này. Ông vội vàng tìm mấy lý do thoái thác, nói rằng nhóm tiểu nữ xấu xí thô lỗ không xứng đáng để gặp Thái tử.

Dung Già La ngồi ở trước bàn, ngón tay nhẹ nhàng gõ ở trên mặt bàn, cười như không cười liếc mắt nhìn Cố Tả Thiên một cái: "Bốn cung chỉ tò mò muốn gặp các nàng một lần mà thôi, Cố tướng quân ra sức khước từ như vậy, chẳng lẽ cảm thấy bốn cung không có tư cách hay sao?"

Một câu trực tiếp chụp mũ như vậy khiến Cố Tả Thiên tái mặt, ông chỉ liên tiếp nói không dám không dám. Không còn lựa chọn khác, ông đành phải phái người gọi chúng nữ nhi ra ngoài chào hỏi.....

.....

Mặc dù Cố Tích Cửu đi vào thế giới này cách đây không lâu, nhưng nàng vẫn hiểu rất rõ thế cục của thế giới này. Nàng cũng biết sự cạnh tranh giữa các hoàng tử trong triều.

Nàng còn biết lão cha tiện nghi nhà mình về phe của Tứ hoàng tử, vì vậy nàng cũng cảm thấy rối rối về sự xuất hiện của Dung Già La, không hiểu ngọn gió nào đã thổi vị Thái tử này tới đây.....

"Chủ nhân, có phải hắn đã biết người chính là người đã cứu hắn hay không? Bởi vì người đã sò soạn hắn, vậy nên hắn muốn đến tìm người phụ trách?" Lắc tay Thương Khung Ngọc suy đoán.

Cố Tích Cửu không quan tâm nói nó, nàng rất tự tin với thuật dịch dung của mình. Khi nàng dịch dung, cho dù người cực kỳ quen thuộc với nàng cũng không thể nào phân biệt được, huống chi là vị Thái tử chỉ mới gặp qua một lần?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Chuyện gì đang xảy ra?

Trừ phi vị Thái tử này có đôi mắt rất sắc, có thể nhìn xuyên thấu qua tầng tầng lớp lớp nguy trang và nhìn thấy diện mạo chân thực của nàng. Vị Thái tử này sẽ không có đôi mắt như vậy, đúng không?!

Đáng lý không thể nhận ra nàng mới đúng.

Nhưng, tối nay Dung Già La đúng thật là có chút tà tính, lần này có rất nhiều tỷ muội vây quanh như vậy, tràn đầy màu sắc hoa lá, bất kỳ một tỷ muội nào cũng xinh đẹp hơn nhiều so với Cố Tích Cửu, nhưng ánh mắt Dung Già La lúc nào cũng nằm ở trên người nàng, đầy mắt thậm chí còn có chút tìm tòi.

Dung mạo của Dung Già La cực kỳ xuất sắc, có thể nói vô cùng tuấn mỹ, mặt mày thanh nhã, gior tay nhấc chân đều có một loại khí độ cao quý xa hoa giống như được phát ra từ trong xương cốt.

Dung Ngôn cũng giống như một vị đại soái ca, khí độ bất phàm. Nhưng, nếu hắn ta ngồi cùng một chỗ với Dung Già La, bọn họ lại giống như một con đom đóm so với ánh trăng, ngay lập tức liền trở nên âm đạm hơn rất nhiều!

Cố tướng quân có tất cả tám nữ nhi, bao gồm cả Cố Tích Cửu, lúc này tham gia yến tiệc có sáu vị ở đây.

Hai nữ nhi khác mới sáu bảy tuổi, vừa rồi đã được các di nương ôm tới hành lễ, sau đó đã bị ôm đi.

Tiểu thư trong Cố phủ ngoại trừ Cố Tích Cửu, Cố Thiên Tinh, Cố Thiên Y đã từng gặp Dung Già La, ba người còn lại chỉ mới nghe nhắc tới đại danh của Thái tử, chưa từng gặp hắn.

Các nàng chỉ nghe nói hắn là một trong tứ đại công tử ở trong kinh thành, lúc ấy các nàng còn nghĩ rằng mọi người đang cố gắng nịnh hót Thái tử. Nhưng lúc này vừa gặp mặt, trái tim của các nàng đều gần như đập nhanh hơn!

Các nàng vẫn luôn cho rằng Bát hoàng tử Dung Triệt là nam tử tuấn mỹ nhất trên đời, nhưng hiện tại nhìn thấy vị Thái tử này, bỗng nhiên cảm giác sự tuấn mỹ của Dung Già La đủ khả năng khiến Dung Triệt rơi khỏi võ đài!

Dung Triệt tuấn mỹ phong lưu, lịch sự tao nhã, giống như đệ tử thời kỳ Ngụy Tấn, mang theo một chút siêu thoát trần tục. Mỗi một cử động đều toát lên vẻ tiêu sái khác người.

Trong khi đó, Dung Già La lại đẹp thanh quý lạnh lùng, giống như hoa mọc trên đỉnh núi, cao quý thiên thành. Hắn rõ ràng không làm gì cả, nhưng lại khiến người cảm thấy có một loại áp lực vô hình. Hắn giống như vương giả trời sinh, khiến người gặp hắn không dám ngẩng đầu, chỉ muốn phủ phục ở dưới chân hắn cúng bái ——

Hiện tại vị Thái tử này ngồi ở chỗ kia, biểu tình lười biếng, ngay cả một động tác cầm lấy chén rượu cũng đẹp đến nỗi khiến người muốn thét chói tai!

Nhóm tỷ muội Cố thị đều rất rụt rè, không thét lên chói tai, nhưng con ngươi của các nàng lại thường xuyên xẹt qua trên người Thái tử, một khi tình cờ bắt gặp ánh mắt của Dung Già La, các nàng đều vội vàng cúi đầu, khuôn mặt ửng đỏ, vô cùng thẹn thùng.

Cố Tạ Thiên vốn dĩ đã âm thầm dặn dò quần gia nói với đám nữ nhi nhà mình lúc ra đây thì trang điểm nhẹ nhàng thấp điệu một chút, tránh cho bị Thái tử nhìn trúng khiến ông lâm vào thế khó xử.

Nhưng khi đám nữ nhi nhà ra đây, tất cả đều mang mặt phấn, tô môi đỏ đậm, mặc những chiếc váy lụa đẹp nhất, biểu hiện ra mặt tốt nhất của bản thân mình, đi vào đại sảnh chào hỏi và ngồi xuống.

Cố Tạ Thiên cực kỳ tức giận! Nhưng ông không có cách nào phát tác ra ngoài.

Cố Tạ Thiên hiểu biết đám khuê nữ nhà mình, đặc biệt sau khi tì mĩ trang điểm sẽ rất xinh đẹp, vì vậy khi còn đang trong tiệc rượu ông luôn có chút lo sợ trong lòng, lo sợ Thái tử diện hạ sẽ phải lòng một nữ nhi nào đó nhà mình, gây ra chuyện gì đó.

Nhưng khác xa với sự đề phòng âm thầm quan sát cả buổi của ông, vị Thái tử này vẫn luôn tỏ ra thờ ơ, căn bản không hề quan tâm tới năm nữ nhi dung mạo như hoa như ngọc của mình, dường như đôi mắt không hề nhìn tới. Tuy nhiên, ông thật ra nhìn thấy Thái tử lại liếc mắt vài lần về phía Cố Tích Cửu dung mạo xấu xí ——

Thậm chí khi vừa mới ngồi vào vị trí, vị Thái tử này còn cố ý chỉ định Cố Tích Cửu ngồi ở bên cạnh hắn.

Lúc ấy Cố Tạ Thiên cho rằng vị Thái tử này có thể hiện sự tốt bụng và không háo sắc, nhưng hiện tại ông lại cảm thấy không chắc chắn lắm về biểu hiện của vị Thái tử này.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Hắn đang nhìn người, vẫn đang nhìn người.....

Hôm nay Cổ Tích Cửu ăn mặc cực kỳ hợp với tâm ý của Cổ Tạ Thiên, có thể dùng hai chữ để hình dung đầy đủ —— điệu thấp!

Những nữ nhi khác đều cảm y hoa phục, màu thêu rực rỡ, trên người đeo đầy ngọc bội, nhìn thoáng qua giống như thần tiên phi tử.

Cổ Tích Cửu chỉ mặc một cái áo tím nhạt, mái tóc đen dài được buộc lại bằng một dải lụa cùng màu, một nửa mái tóc nằm ở trên vai, nhìn qua rất thoải mái tươi trẻ. Bên hông nàng có một khối ngọc bội, ngoài ra không có phụ kiện nào khác. Khuôn mặt nàng nhỏ nhỏ gầy gầy rõ nét, tóc mây bao phủ trên trán. Đôi môi nàng hồng nhuận hơn so với trước kia, nhưng không bôi son phấn gì. Đó là vẻ đẹp tự nhiên. Nàng thật sự không hề nổi bật trong đám tỷ muội ăn mặc tinh xảo, điều duy nhất khiến nàng trở nên chói mắt chính là vết bớt đỏ ở trên mặt nàng.....

Cổ Tạ Thiên cảm thấy, nếu đứng ở góc độ một nam nhân bình thường, nữ nhi này của mình chắc chắn là người không được chú ý nhất, đặc biệt là sự chú ý của nam nhân.

Nhưng không ngờ từ sau khi nữ nhi này ngồi xuống, lực chú ý của vị Thái tử dường như luôn tập trung ở trên người nữ nhi xấu xí này.

Thái tử tôn quý thiên thành, vui mừng đều không bộc lộ ra ngoài, ngày thường căn bản khiến người không thể nhìn ra được hắn để ý cái gì hay chán ghét cái gì, tâm tư của hắn nổi danh khó đoán.

Nhưng hiện tại, ngay cả một người bất cẩn như Cổ Tạ Thiên cũng có thể phát giác ra được lực chú ý của hắn đang ở chỗ nào, vị Thái tử này căn bản không hề che dấu hứng thú đối với Cổ Tích Cửu!

Hắn hầu như không dễ nói chuyện, nhưng khi ngẫu nhiên nói một câu, hắn sẽ liếc mắt xem chừng Tích Cửu một cái. Hắn dường như rất để ý tới phản ứng của nàng!

Rốt cuộc hôm nay đã xảy ra chuyện gì với vị Thái tử này vậy?! Hắn đang cố gắng làm gì?

Hắn chú ý tới Cửu nhi như vậy, chẳng lẽ vì cảm thấy vết bớt đỏ trên mặt nàng tương đối đặc biệt?

Cổ Tạ Thiên cảm thấy buồn bực trong lòng, ông cũng không biết nó có tư vị gì.

"Đang nhìn người, vẫn đang nhìn người, lại đang nhìn người....." Thương Khung Ngọc vẫn luôn lái nhai ở trong đầu Cổ Tích Cửu.

"Câm miệng!" Cổ Tích Cửu bị nó ồn ào đau hết cả đầu, nàng chuyển chiếc đĩa trong tay, có một loại xúc động muốn gõ vào trên chiếc vòng ngọc trên cổ tay một cái.

"Chủ nhân, người nói xem có phải hắn đã nhận ra người rồi hay không?" Thương Khung Ngọc nghiêm túc hỏi trong sự hoài nghi.

Cổ Tích Cửu không nói chuyện, trong lòng cũng rất buồn bực.

Hành động của Dung Già La thật sự giống như đã nhận ra nàng, cho dù hắn không nhận ra nàng thì cũng đang hoài nghi nàng một cách nghiêm túc.

Hơn nữa, hôm nay Dung Già La bỗng nhiên tới cửa cũng lộ ra một loại không khí rất không bình thường, hắn tới đây là vì nàng sao?

"Cố lục tiểu thư, cố lục tiểu thư?"

Cổ Tích Cửu hoàn hồn từ trong trầm tư. Nàng vừa nghiêng đầu đã nhìn thấy Dung Già La đang bưng một chén rượu nhìn nàng: "Cố lục tiểu thư tinh thông y thuật? "

"Biết một chút. "Cổ Tích Cửu trả lời một cách bảo thủ.

"Biết một chút? Biết một chút là có ý gì?"

"Ta có đọc qua mấy quyển y thư." Cổ Tích Cửu cẩn thận trả lời.

Dung Già La gật gù đầu: "Bổn cung tôn kính y giả nhất, kính người một ly." Hắn đột nhiên đứng lên.

Sao có thể để Thái tử đứng nàng ngồi?

Cổ Tích Cửu cũng đành phải đứng lên, bưng một chén rượu lên: "Dân nữ không dám để Thái tử điện hạ kính rượu, vẫn nên để dân nữ kính điện hạ một chén. Dân nữ uống trước, mời ngài." Nàng uống một hơi cạn sạch rượu ở trong chén, xoay đáy cốc về phía Dung Già La, sau đó ngồi xuống.

Sau khi vừa ngồi xuống, nàng bỗng nhiên nhận ra mình đã sai. Nàng dường như đã dùng cách uống rượu ở thời hiện đại ở trong sân này!

Nữ hài tử trên thế giới này thường rất tinh tế khi uống rượu, cơ bản chỉ dùng miệng nhỏ nhấp một chút, đặc biệt là tiểu thư khuê các, uống rượu càng có quý củ nghiêm khắc hơn, khi uống rượu thậm chí phải dùng tay áo vừa che vừa nhấp.

Hiện tại nàng lại dứt khoát uống hết chỉ trong một ngụm, so với nam nhân còn muốn tiêu sái hơn! Chỉ sợ có chút kinh thế hãi tục.....

Cố Tích Cửu đảo mắt liếc nhìn mọi người, quả nhiên nhìn thấy những tỷ muội khác đều tròn mắt vì sốc! Cố Tạ Thiên cũng tái cả mặt!

Thái tử đang ngồi bên cạnh, trong đôi mắt đen nhánh loé lên một sự hứng thú.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Thái tử sẵn sàng

Trong lòng Cố Tích Cửu vang lên một tiếng chuông cảnh báo. Nàng ôm đầu, có chút lắc lư: "Ta cảm thấy hơi chóng mặt ——"

Cố Tạ Thiên vội nói: "Tiểu Cửu, có lẽ con đã uống quá nhiều, hãy nhanh chóng đi nghỉ ngơi đi."

Cố Tạ Thiên nói những lời này rất hợp ý nàng. Khi Cố Tích Cửu đang muốn cáo từ thối lui, Dung Già La lại đứng lúc mở miệng: "Không sao đâu, một chén rượu không làm người say được. Bồn cung có một viên giải tửu đan, Cố tiểu thư ăn vào là được."

Hắn vừa nói vừa móc ra một viên đan dược, đưa tới trước mắt Cố Tích Cửu.

Hắn thật sự rất ân cần, còn sai người mang cho nàng một chén nước lọc. Chén nước vốn rất nóng, nhưng đi qua những ngón tay của hắn, chén nước đã trở nên vừa ấm để uống.

Cố Tích Cửu không thể rời đi, đành phải nói một tiếng tạ ơn và nuốt viên đan dược kia vào cùng với nước.

"Như thế nào?" Dung Già La quan tâm dò hỏi.

"Khá hơn nhiều." Cố Tích Cửu chỉ có thể nói như thế, trên thực tế nàng căn bản không có men say!

Một chén rượu chẳng là gì đối với nàng, nhưng nàng cũng nhận ra giải tửu đan mà Dung Già La cho nàng chính là cực phẩm. Đừng nói nàng chỉ uống một chén rượu, cho dù uống cả một vò rượu đến nỗi say mềm, nàng vẫn có thể tỉnh lại sau khi nuốt viên đan dược này vào!

Quả nhiên trên người Thái tử có rất nhiều bảo vật, một giải tửu đan cũng là cực phẩm hiếm thấy!

Cố Tích Cửu thờ dãi trong lòng, chỉ có thể tiếp tục ngồi ở chỗ kia.

Một chút nhạc đệm nho nhỏ như vậy tự nhiên cũng dừng lại ở trong mắt mọi người tham gia yến tiệc.

Không ngờ vị Thái tử cao cao tại thượng lại ân cần như thế! Và đối tượng nhận được sự ân cần còn là vị xấu nữ khó coi kia.....

Toàn bộ nữ nhân vừa hâm mộ nhưng lại vừa đổ kỵ, còn cảm thấy có chút quý dị. Rốt cuộc, Dung Ngôn là vị hôn phu trên danh nghĩa của Cố Tích Cửu còn đang ở đây, Thái tử ân cần với hôn thê của huynh đệ như vậy thật sự không sao đâu chứ?

Dung Ngôn cũng cảm thấy trên mặt nóng bừng, thậm chí trong lòng còn có cảm giác kỳ lạ, nhưng lạ ở chỗ nào hắn nhất thời không nói nên được.

Hắn xem cảm giác kỳ lạ đó của mình chẳng qua là do bản chất của nam nhân.....

Hắn ho nhẹ một tiếng, đang chuẩn bị nói gì đó, nhưng Dung Già La đã mở miệng trước: "Cố lục tiểu thư, lệnh đường và mẫu phi bốn cung từng là bạn rất thân. Mẫu phi ta nghe nói vài ngày trước tiểu thư bị sốc và suýt nữa bị người bôi nhọ, trong lòng cực kỳ tức giận. Mẫu phi có ý ra lệnh bốn cung đưa cho tiểu thư một thứ....." Nói tới đây, hắn lấy ra một vật từ trong ống tay áo, đặt vào trong lòng bàn tay, đưa tới trước mặt Cố Tích Cửu.

Khi nhìn thấy rõ vật kia, trước mắt mọi người sáng ngời, nhưng trong lòng Cố Tích Cửu lại nhảy dựng lên!

Đó là một cái lắc tay đá quý bảy màu, ngoại trừ không có một vòng phật quang tán ra bên ngoài, màu sắc đá quý và tạo hình của lắc tay này quả thực giống hệt như Thương Khung Ngọc!

Cố Tích Cửu còn chưa kịp có phản ứng gì, Thương Khung Ngọc trên cổ tay nàng đã nổi điên lên!

"Già mạp! Bần lậu! Bất chúc! Không đúng, không phải là bản bất chúc xịn! Là bản bất chúc tòi, nguyên bản của ta đẹp hơn một trăm triệu lần so với cái này! Không tin ta biến trở về cho mà xem....." Thương Khung Ngọc rít lên từng tiếng ở trong đầu Cố Tích Cửu, tức tới gần như muốn nổ tung!

"Tiểu Thương, bình tĩnh!" Cổ Tích Cửu khẽ vuốt vòng tay trên cổ tay, động tác tay rất nhẹ nhàng, nhưng truyền âm với Thương Khung Ngọc lại cực kỳ khí phách: "Hắn chắc chắn là đang thử ta, nếu như lúc này ngươi dám biến về nguyên thân, ta sẽ trực tiếp ném ngươi tới trên giường hân ngọc, đông lạnh một vạn năm!"

Thương Khung Ngọc: "....." Nó không dám tiếp tục ồn ào, ghen khuất ngậm miệng lại.

Cổ Tích Cửu không quan tâm tới nó nữa, chỉ lắc đầu với Dung Già La, thông thả cười: "Thái tử điện hạ khách khí, không có công không thể nhận lộc, dân nữ sao có thể nhận vật quý trọng như thế từ Thái tử điện hạ? Hơn nữa Tích Cửu đã có vòng đeo tay, không cần lắc tay này nữa."

Ánh mắt Dung Già La dừng ở trên chiếc vòng ngọc trên cổ tay nàng: "Cô nương, vòng tay này..... hơi tầm thường một chút. Nó không phù hợp với cô nương....."

Thương Khung Ngọc: "....." Nó lại muốn bùng nổ lần nữa!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Tranh đấu gay gắt

Ngón tay Cổ Tích Cửu nhẹ nhàng vuốt ở trên chiếc vòng tay, động tác nhìn như vô ý thức, thật ra là nàng đang cố an ủi động viên nó. Nàng bình tĩnh cười nói: "Mặc dù vòng tay này rất bình thường, nhưng Tích Cửu rất thích, nó chính là món quà trời xanh ban tặng cho Tích Cửu, đeo nó vào thì không muốn tháo ra."

Nhìn thấy Dung Già La vẫn không có ý thu hồi, nàng lại bồi thêm một câu: "Tích Cửu thích mặc một chút, không thích quá hoa hòe loè loẹt. Lắc tay này của Thái tử điện hạ quả thực rất tốt, nhưng không hợp mắt với Tích Cửu."

Nàng đã nói tới mức như thế, Dung Già La không cố ép buộc nữa, thu lắc tay trở về.

Dung Ngôn bên cạnh nhẹ nhàng thở ra một hơi, hẳn rốt cuộc lớn lên ở trong hoàng tộc nên cực kỳ tinh mắt. Hắn nhận ra được đá quý trên lắc tay này đều là cực kỳ quý hiếm, chỉ cần một viên cũng có giá trị vạn bạc, đặc biệt là viên ngọc bích lớn ở giữa, càng là giá trị liên thành, đáng giá mấy chục vạn lượng bạc!

Lắc tay quý giá như vậy nếu như Cổ Tích Cửu thật sự nhận lấy, thể diện của vị hôn thê là hắn nên gác ở nơi nào?

Xem ra trái tim của tiểu nha đầu kia vẫn nằm ở chỗ mình, cho dù Thái tử điện hạ cũng không thể khiến nàng tâm động.....

Dung Ngôn cảm thấy có chút vui mừng, từ sau khi vào đây cùng với Thái tử ca ca, hắn giống như một tấm lá xanh làm nền cho đóa hoa hồng, toàn bộ mọi người đều hoàn toàn bỏ qua hắn. Ngay từ lúc bắt đầu, ánh mắt của tỷ muội Cổ thị đều thích đảo quanh ca ca!

Hắn vẫn luôn cảm thấy thất vọng từ sau khi bước vào, hiện tại cuối cùng cũng tìm về được một chút tự tin. Hắn liếc mắt nhìn Dung Già La một cái, trong lòng bỗng nhiên vừa động, lặng yên lùi bước. Hắn liếc một phen, lấy ra từ trong túi một ngọc bội phi thúy, phong lưu phóng khoáng tươi cười: "Cửu nhi, bản vương biết nàng thích màu sáng, nhưng dù sao nàng vẫn chỉ là một tiểu cô nương, trên người không có bất kỳ đồ trang sức nào cũng không hay. Đùng lúc hôm trước ta có được cái này, thật ra rất thích hợp với nàng. Tới, đeo nó vào để bản vương nhìn một cái."

Ngọc bội phi thúy kia nằm ở trong lòng bàn tay mảnh khảnh của hắn, cực kỳ rõ ràng trong suốt.

Sắc mặt Cổ Thiên Tinh bên cạnh hơi đổi!

Nàng ta đã nhìn trúng ngọc bội phi thúy này trước đó, sau đó uyển chuyển nói với Dung Ngôn. Lúc ấy Dung Ngôn cười cười, nói rằng sẽ dành cho nàng ta một sự bất ngờ.

Hiện tại Dung Ngôn quả nhiên đã có được nó, không ngờ hiện tại hắn lại đưa cho xấu nha đầu Cổ Tích Cửu!

Cổ Thiên Tinh cực kỳ phẫn nộ nhưng lại không thể phát tác, một gương mặt đẹp ghen khuất biến xanh.

Cổ Tích Cửu nhìn nhìn ngọc bội kia, nước ngọc rất đầy đủ, giống như hồ băng cũ, ở thế giới này đáng giá hai ba vạn lượng bạc. Xem ra vị thập nhị hoàng tử này rốt cuộc cũng sẵn sàng chi nhiều hơn cho "vị hôn thê" của mình để đoạt lại mặt mũi.....

Nàng cười: "Thập nhị điện hạ thật sự muốn đưa cái này cho ta?"

Dung Ngôn gật đầu: "Đương nhiên."

Cố Tích Cửu thở dài: "Đây là lần đầu tiên Thập nhị điện hạ đưa cho Tích Cửu một vật quý trọng như vậy. Nếu ta không nhận sẽ có chút bất khoản....." Đúng vậy, vị hôn phu này từ trước tới giờ đều đưa cho nàng những thứ không có giá trị gì.

Phải chăng nàng đã chấp nhận nó?!

Dung Ngôn vui vẻ trong lòng, nhẹ nhàng nói: "Đương nhiên, ta là phu quân tương lai của nàng, nàng không nên từ chối món quà ta tặng."

Cố Tích Cửu cũng dứt khoát, tiếp nhận ngọc bội kia: "Vậy đa tạ Thập nhị điện hạ."

Dung Ngôn vui mừng, hẳn không nhận được đặc ý nhìn nhìn Dung Già La. Dung Già La vẫn ngồi ở chỗ kia không có biểu tình gì trên mặt, không thể nhìn ra cảm xúc.

Dung Ngôn cảm thấy rốt cuộc đã hòa nhau một ván. Hắn cười một cái: "Tích Cửu, nàng vẫn luôn gọi ta là Dung Ngôn ca ca, sau này nàng có thể tiếp tục gọi như thế. Đừng gọi là điện hạ, nghe có vẻ xa lạ....." Hắn đang muốn nói tiếp vài câu lời hay, nhưng khi nhìn thấy động tác tiếp theo của Cố Tích Cửu thì bị nghẹn lại! Khuôn mặt tuần tú trực tiếp biến xanh!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Điện hạ thật sự đưa ngọc bội này cho ta?

"Tiểu Vũ, hôm nay ngươi mặc cái áo đỏ bạc trông rất đáng yêu, ngọc bội này rất hợp với bộ quần áo. Tới, cho ngươi." Cố Tích Cửu chuyển bàn tay nhỏ, trực tiếp đặt ngọc bội vào trong tay thị nữ phía sau.

Thị nữ kia là nha đầu bên người nàng, rất trung thành với Cố Tích Cửu, ngày thường nếu Cố Tích Cửu cho nàng ấy thứ này nàng ấy sẽ không dám nhận, rốt cuộc nó quá quý giá!

Nhưng hiện tại ——

Hiện tại nàng ấy phải tiếp nhận nó để chộc giặt thập nhị hoàng tử!

Vì thế Tiểu Vũ lập tức vui mừng nói một tiếng cảm tạ, sau đó tiếp nhận và đeo ở trên người.

Thị nữ nhẹ nhàng dạo qua một vòng: "Tiểu thư, ngọc bội này quả nhiên rất hợp với Tiểu Vũ. Đa tạ tiểu thư."

Cố Tích Cửu mỉm cười: "Ngươi thích là tốt. Thật ra thập nhị điện hạ rất có ánh mắt. Tiểu Vũ, hãy cảm tạ thập nhị điện hạ đi."

Tiểu Vũ lập tức thi lễ với Dung Ngôn: "Đa tạ thập nhị điện hạ."

Lần này khuôn mặt tuần tú của Dung Ngôn gần như tái mét, hẳn không nhận được đen mặt lại: "Tích Cửu, ngọc bội này là bốn vương tặng nàng! Vì sao nàng lại đưa nó cho một nha đầu?!"

Cố Tích Cửu nhướn mày: "Điện hạ thật sự muốn đưa ngọc bội này cho ta?"

"Đương nhiên!" Dung Ngôn tức giận.

"Nếu đã đưa cho ta, ta đây liền có quyền quyết định xử lý nó. Bất luận ta đưa nó cho ai, điện hạ đều không có quyền can thiệp, đúng không?"

Dung Ngôn: "....." Hắn nghẹn họng một lát, sau đó tức giận nói: "Những thứ bốn vương tặng, nàng nên cẩn thận trân quý. Nàng tùy ý đưa cho hạ nhân như thế, bốn vương tất nhiên là muốn can thiệp!"

Cố Tích Cửu cười cười: "Thì ra là thế! Tiểu Vũ, trả lại ngọc bội cho thập nhị điện hạ."

"Vâng!" Tiểu Vũ rất sáng khoái lấy ngọc bội xuống, trực tiếp đặt ở trước mặt Dung Ngôn: "Thì ra Thập nhị điện hạ không phải thật tình muốn tặng quà cho tiểu thư nhà ta, vậy nô tỳ xin trả lại cho điện hạ."

Dung Ngôn: "....." Trên khuôn mặt tuần tú của hắn xanh trắng đan xen, không biết nên phản ứng thế nào.

Hắn cho rằng hắn có thể thắng một ván, nhưng không ngờ hắn lại tự đào mồ cho mình!

Trong cơn giận dữ, hắn bỗng nhiên đứng lên: "..... Ngươi....." Ông tay áo của hắn trong lúc vô ý đã quét trên mặt bàn, ngọc bội rơi xuống mặt đất vang lên một tiếng choang, vỡ tan thành tám mảnh!

Dung Ngôn: "....." Mặc dù hấn là hoàng tử, nhưng hấn chỉ mới có được sự sủng ái gần đây mà thôi. Hấn có thêm một số đồ vật, cuộc sống cũng tốt hơn một chút. Nhưng của cải vẫn không nhiều lắm, ngọc bội này có thể trị giá bằng một phần ba của cải của hấn. Lúc này cứ như vậy bị rơi xuống vỡ nát, hấn vừa đau lòng lại vừa tức giận, khuôn mặt tuấn tú trở nên xanh mét!

Hấn muốn nổi con thịnh nộ, muốn phát tay áo bỏ đi, nhưng hấn còn chưa kịp làm điều gì, Cố Tạ Thiên đã tiến lên hoà giải: "Thập nhị điện hạ bớt giận, Tiểu Cửu còn nhỏ tuổi, thập nhị điện hạ đừng để ở trong lòng."

Sau đó ông quay qua phê bình nữ nhi của mình: "Tiểu cửu, thập nhị điện hạ tặng quà cho con, con thật sự không nên tặng cho người khác....."

Cố Tích Cửu thờ dãi: "Thì ra còn có đạo lý này, vậy đúng là Tích Cửu sai rồi. Nhưng Tích Cửu không thích những thứ thập nhị điện hạ đưa cho, vừa rồi không muốn khiến điện hạ mất mặt nên đã nhận lấy. Nếu điện hạ cảm thấy ta không có quyền xử lý những thứ kia, vậy ta dứt khoát trả lại hết cho điện hạ." Nàng ra hiệu cho Tiểu Vũ bên người: "Đi lấy tất cả những thứ thập nhị điện hạ đã tặng trong mấy năm qua tới đây cho bốn tiểu thư."

Tiểu Vũ lập tức vâng lời rời đi.

Sắc mặt Dung Ngôn càng trở nên khó coi: "Ta không có ý này ——"

Tiểu Vũ hành động cực kỳ nhanh chóng, một lát sau, nàng ấy đã ôm theo một cái hộp màu tím quay lại: "Tiểu thư, tất cả những thứ thập nhị điện hạ tặng đều ở trong này."

Cố Tích Cửu mở rương ra, đẩy về phía Dung Ngôn: "Thập nhị điện hạ hãy kiểm kê một chút trước khi thu hồi lại."

Cố Tạ Thiên tất nhiên cũng nhìn thấy được những thứ bên trong, khuôn mặt ông lập tức đen lại!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109: Sao lại như thế?! Nàng suy nghĩ quá nhiều!

Những thứ trong hộp đều rất tồi tàn, viên bi của tiểu hài tử hay chơi, mấy cái dây buộc tóc, vài đồng tiền xu, thậm chí còn có một lục lạc bằng sắt.....

Có khá nhiều thứ vụn vặt linh tinh bên trong, đều cực kỳ không đáng giá tiền, chỉ cần vài văn tiền là có thể mua được.

Trong đó, thứ đáng giá nhất có lẽ là cái đồng trâm, nhưng cũng không đáng giá một lượng bạc.....

Đường đường là Vương gia, tặng quà cho vị hôn thê không ngờ lại keo kiệt như thế, thậm chí còn không bằng đồ vật của những gia đình bình dân!

Sắc mặt của Cố Tạ Thiên càng cực kỳ khó coi.

Cố Tạ Thiên vốn cảm thấy hôm nay nữ nhi có chút không ổn, hiện tại nhìn thấy mấy thứ này bỗng nhiên cảm thấy bất luận thế nào nữ nhi mình cũng bị người xúc phạm!

Nhưng, đôi phương dù sao vẫn là hoàng tử, còn là vị hôn phu chỉ định của Tích Cửu, nếu làm quá chỉ sợ sau này Tích Cửu gả đi sẽ khó khăn hơn.....

Cố Tạ Thiên gờ tay khép cái rương lại, tránh cho nhiều người nhìn thấy sẽ thêm mất mặt. Ông khụ một tiếng nói: "Cửu nhi, đây dù sao cũng là quà của thập nhị điện hạ. Lễ khinh tình trọng. Mấy thứ này vi phụ sẽ giúp con cất giữ trước, sau này con gả đi sẽ trả lại cho con..... "

Ông lại liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái: "Thập nhị điện hạ, Cửu nhi dù sao cũng là vị hôn thê của điện hạ, toàn tâm toàn ý với ngài, nếu không sẽ không trân trọng những thứ.... không đáng tiền này như vậy. Sau này ngài phải đối xử tốt với nàng, đừng cô phụ nàng. "

Dung Ngôn vừa xấu hổ vừa thấy có lỗi, ấp úng đáp: "Bốn vương..... Bốn vương sau này tất nhiên sẽ đối xử tốt với nàng."

Cố Tích Cửu nghiêng đầu nhìn hấn một cái: "Sẽ tốt bao nhiêu?" Nàng đột nhiên chêm thêm một câu: "Có tốt như Thiên Tinh tỷ tỷ hay không?"

Dung Ngôn cứng lại, sắc mặt khê biến, cười trách mắng: "Ta và Thiên Tinh tỷ tỷ của nàng chỉ là quan hệ bằng hữu, đối xử với nàng ấy cũng giống như đối xử với bằng hữu. Nhưng nàng thì khác, sau này nàng sẽ là thê tử của ta, không thể nói như vậy."

Mặc dù hấn đang trách cứ nàng, nhưng trong lòng lại rất xúc động.

Có phải tiểu nha đầu này đang ghen hay không?

Ừ, nàng ghen chứng tỏ tâm tư của nàng vẫn ở trên người hấn.

Cố Tích Cửu thở dài: "Thì ra điện hạ và Thiên Tinh tỷ tỷ chỉ là quan hệ bằng hữu. Đúng rồi, ta nhớ rõ có người từng nói, vì giúp bằng hữu có thể không tiếc cả mạng sống. Bằng hữu giống như cánh tay, thế tử giống như quần áo. Điện hạ sẽ không vì cánh tay mà hy sinh quần áo của mình, đúng không?"

Dung Ngôn: "....." Hắn cười khô khốc: "Sao có thể như thế?! Nàng suy nghĩ nhiều! Sau này ta nhất định sẽ đối xử tốt với nàng, sẽ không để bất luận kẻ nào khi dễ nàng."

Cố Tích Cửu bưng chén trà trong tay lên, thành tâm thành ý quay qua hỏi Cố Thiên Tinh: "Thật sự ta đã suy nghĩ nhiều hay sao?"

Cố Thiên Tinh tái mặt, tức giận đến nỗi ngón tay không ngừng run rẩy nắm ở mép ống tay áo, nhưng lại không thể phát tác, chỉ có thể gượng cười: "Đúng là tiêu muội đã suy nghĩ nhiều, ta và thập nhị điện hạ..... thật sự chỉ là bằng hữu."

.....

Một hồi phong ba nhỏ nhỏ cứ như vậy trôi qua, Thái tử Dung Già La vẫn luôn yên lặng nhìn xem vở diễn, lúc này hắn đứng lên, nâng chén rượu về phía Cố Tạ Thiên: "Cố tướng quân, ngài là trụ cột của triều đại chúng ta, bổn cung kính ngài một chén."

Theo quy củ của Phi Tinh Quốc, nếu quân kính rượu thần, thần phải quỳ xuống tạ ơn đáp lễ.

Cố Tạ Thiên biết rõ quy củ này, vội vàng đứng lên quỳ xuống: "Vi thần tạ điện hạ, không dám để điện hạ kính rượu, vẫn là vi thần kính rượu điện hạ..."

Dung Già La bước đi hai bước, có ý muốn tới nâng Cố Tạ Thiên đứng dậy.

Nhưng dưới chân hắn không biết vì sao bỗng nhiên vấp vào chiếc ghế Cố Tích Cửu đang ngồi, dường như không thể đứng yên, trực tiếp ngã lên người Cố Tích Cửu!

Cố Tích Cửu trở mắt nhìn khuôn mặt tuấn tú của hắn nhanh chóng phóng to ở trước mắt, nàng nắm chặt ngón tay, theo bản năng muốn dùng thuật thuật đi, nhưng ánh mắt chợt lóe, cật lực áp chế bản thân.

Dung Già La vừa vặn lao tới!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110: Da mặt dày hơn lần trước!

"Rầm! Một tiếng, hai người ôm nhau ngã xuống."

Cố Tích Cửu không may trở thành đệm thịt cho đối phương, may là Thái tử phản ứng nhanh, khi ôm Cố Tích Cửu ngã xuống đã dùng một bàn tay lót ở sau đầu nàng, tránh cho ót nàng trực tiếp đập xuống mặt đất.

Hai người được xếp chồng lên nhau, Thái tử thân mình cao lớn, đè ở trên người nhỏ xinh của Cố Tích Cửu, ép nàng gần như nghẹt thở!

Mọi người tất nhiên không ngờ được sẽ phát sinh tình huống thế này, toàn bộ đều hoá thạch trong ba giây!

Dung Già La dường như ngây người một lát, cứ như vậy vẫn duy trì tư thế một trên một dưới với nàng, nhất thời cũng không đứng dậy.

Cố Tích Cửu âm thầm cắn răng, vội vàng vươn tay đẩy hắn: "Điện hạ!"

Dung Già La lúc này mới có phản ứng lại, lông mi khẽ cong, nhìn chằm chằm vào đôi mắt đen như mực của nàng một lát, sau đó mới nói một tiếng "Xin lỗi". Hắn nhảy lên, thuận tay kéo Cố Tích Cửu đứng dậy: "Ngươi không sao chứ?"

Động tác của hắn sái nhanh nhẹn, Cố Tích Cửu mơ hồ cảm thấy vị Thái tử này có chút yêu nghiệt. Vừa rồi khi hắn nhìn nàng chằm chằm, trái tim nàng không chịu nổi chế độ bỏ lỡ một nhịp!

Cũng may nàng kịp thời hồi phục lại tinh thần, rút tay về, nhẹ nhàng vuốt tóc mai trên trán, thở dài: "'Tích Cửu suýt nữa đã bị điện hạ ép chết! Cũng may Tích Cửu mạng lớn....."

Nàng còn nói chưa dứt lời, mắt đã hoa lên, ngón tay Dung Già La lại đặt ở trên tĩnh mạch của nàng!

Người luyện võ người kỳ nhất là bị người khống chế nơi này, Cố Tích Cửu suýt nữa đã dùng kỹ năng thoát thân đặc biệt để vùng thoát khỏi bàn tay hắn, nhưng rốt cuộc nàng vẫn nhận xuống: "Điện hạ đang làm gì vậy?"

Lặp đi lặp lại nhiều lần, hắn không muốn để nàng yên đứng không?!

Nàng trong lúc nhất thời nàng không thể bại lộ công phu, vì thế lúc này mới cực khổ giống như chim cút, hồn đàn này còn nhân cơ hội thường xuyên lợi dụng nàng!

Dung Già La thông thả buông cổ tay nàng ra, sau đó nói: "May mắn cô nương không bị thương, bồn cung cuối cùng cũng yên tâm."

Không yên tâm! Hẳn chẳng qua muốn mượn cách té ngã để thử nàng có thể dùng thuật thuật di hay không!

Bắt mạch cho nàng cũng vì muốn thử xem nàng có linh lực hay không ——

Tuy nhiên, hẳn đã xả ra một lý do quang minh chính đại như vậy!

Thái tử này thật sự không phải là người đơn giản!

Kỳ lạ, lần trước khi nàng chữa thương cho hắn, tính tình của hắn có chút cao ngạo thẹn thùng, lần này vì sao lại giống như đã biến thành người khác?!

Da mặt cũng dày hơn so với lần trước!

Mùi hương trên người hắn dường như cũng khác với lần trước.

Lần trước hình như là mùi Long Tiên Hương mà người trong hoàng thất thường dùng, lần này mùi hương lại cực kỳ nhẹ, giống như nàng đã từng ngửi thấy ở nơi nào đó.....

Nàng nhũn mày suy nghĩ, bỗng nhiên nhớ tới, mùi hương này dường như nàng đã ngửi thấy ở trên người mỹ nhân công chúa!

Chẳng lẽ đây là mùi hương đặc biệt của người hoàng gia?

Mọi người trở về chỗ ngồi, khuôn mặt tuấn tú của Dung Ngôn đen lại. Hắn ta có cảm giác giống như đã bị người đội nón xanh, nhưng lại không thể phát tác.

Cố Tạ Thiên cũng cảm thấy rối rắm, dựa theo truyền thống của Phi Tinh Quốc, nữ tử sau khi có tiếp xúc thân thể sâu sắc với nam tử thì xem như thất trinh, tốt nhất nên gả cho nam tử kia mới có thể ngăn chặn lại tin đồn.

Nhưng nữ nhi này của ông đã dính thân với thập nhị điện hạ, tất nhiên không thể lại dính hôn với người khác.

Hơn nữa, ông nào dám bắt Thái tử điện hạ chịu trách nhiệm?!

Chính phi của Thái tử điện hạ chính là quốc mẫu tương lai, cần phải thận trọng và cẩn thận, thậm chí quá trình tuyển phi còn phải trải qua một quy trình cực kỳ nghiêm khắc.

Nữ nhi không phải xuất thân từ thế gia, không thể. Người không có ngũ quan đoan chính tú lệ, không thể. Người không có linh lực cấp 4 trở lên, không thể.....

Tất cả những loại không thể, nữ nhi này của ông không thoát cái nào!

Mọi người đều có suy nghĩ của riêng mình, nhưng Cố Tích Cừ lại không nghĩ nhiều như vậy, nàng đang cân nhắc xem bản thân mình rốt cuộc đã để lại dấu vết ở đâu?

Nàng rõ ràng đã nguy trang rất hoàn hảo! Thái tử điện hạ rốt cuộc đã nhận ra nàng từ đâu?!

Bỗng nhiên nàng dường như nhớ tới điều gì, sắc mặt hơi đổi!

Bộ "trang bị" mà nàng đã ném vào con sông bảo vệ thành!

Nếu người có tâm vẫn có thể dựa vào kích thích của bộ quần áo và cà kheo để suy đoán ra chiều cao của nàng!

Rốt cuộc bộ quần áo kia lúc ấy rất vừa vặn với thân thể nàng, chỉ cần loại bỏ chiều cao của cà kheo, sau đó dựa vào chiều dài quần áo là có thể suy đoán ra chiều cao tương ứng của nàng.....

Vị Thái tử này là nhân vật có mảnh khoé thông thiên, vì vậy hẳn chắc chắn biết rất chi tiết về bộ "trang bị" kia.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Oan gia tới cửa!

Có lẽ hần đã dựa vào manh mối, phán đoán ra nàng!

Rốt cuộc thế giới này người biết thuật thuật di không nhiều!

Có lẽ đây chính là bước đột phá của hần!

Cửa ngõ vừa rồi của hần, chẳng phải là muốn thăm dò xem nàng có thể dùng thuật thuật di hay không hay sao?

Nha, Thái tử này có thể căn cứ vào bộ trang phục kia mà nghi ngờ nàng, nói không chừng Tứ hoàng tử Dung Sở cũng có thể đang nghi ngờ nàng.....

Thật đúng là nhắc Tào Tháo thì Tào Tháo tới, Cố Tích Cửu vừa mới chuyển suy nghĩ, bên ngoài đã truyền đến một tiếng bẩm báo: "Tứ hoàng tử giá lâm! Thánh nữ Thiên Vấn Tông giá lâm!"

Cố Tích Cửu: "....."

Thương Khung Ngọc kêu rên một tiếng ở trong đầu Cố Tích Cửu: "Xong rồi, oan gia đôi đầu đã tới cửa!"

Sau một hồi bận rộn, Tứ hoàng tử Dung Sở và Cố Tích Tích được mọi người cung nghênh vào tướng quân phủ.....

.....

Trong cùng một ngày, ba vị hoàng tử và thánh nữ Thiên Vấn Tông giá lâm tướng quân phủ, chẳng những Cố Tạ Thiên có cảm giác tự hào, ngay cả một góc xí phòng khí trời cũng muốn bay cao!

Tiệc rượu tất nhiên một lần nữa được dọn ra một bàn lớn, toàn bộ đều là sơn hào hải vị, các loại rượu ngon món ngon đều đầy đủ hết.

Hôm nay rất kỳ lạ, Tứ hoàng tử luôn luôn mắt cao hơn đình cũng nói ra lý do tới đây không khác gì so với Thái tử Dung Già La.

Hần tới tướng quân phủ cũng vì muốn tham gia gia yến, các tiểu thư trong phủ không cần giữ lễ tiết, cùng nhau dùng bữa là được.

Thậm chí hần còn đưa thêm một lý do khác, đó là thánh nữ Thiên Vấn Tông có y thuật kinh người, nghe nói trên mặt lục tiểu thư tướng quân phủ có vết bớt đỏ, cô ý tới đây xem, có lẽ có thể điều thủ hồi xuân cho nàng, để nàng khôi phục dung nhan kiều mỹ.

Lý do này tất nhiên khiến Cố Tạ Thiên cực kỳ cảm động! Cõi lòng ông ngay lập tức tràn đầy hy vọng nhìn nhìn Cố Tích Tích.

Cố Tích Tích một thân bạch y như tuyết, trên mặt đẹp thanh lãnh tuyệt trần không có biểu tình gì. Nàng ta đánh giá trên dưới Cố Tích Cửu vài lần, sau đó vươn tay: "Đưa tay cho ta." Giọng điệu của nàng ta cực kỳ kiêu ngạo.

Trong lòng Cố Tích Cửu cười lạnh. Nàng biết vị thánh nữ này chắc chắn đang vờ xem bệnh cho nàng để thí nghiệm sâu cạn của nàng.

Vì thế, một đôi con ngươi của nàng gãi đúng chỗ ngứa, giả vờ biểu hiện sự chờ mong, bình tĩnh đưa tay ra.

Cố Tích Tích quá sạch sẽ, khi chạm vào mạch tượng của Cố Tích Cửu còn lót một lớp khăn trắng như tuyết.

Một lát sau, đây mắt nàng ta xẹt qua một tia thất vọng, buông tay Cố Tích Cửu và thờ ơ nói: "Vết bớt màu đỏ trên mặt Cố tiểu thư đã có độc từ khi mới sinh ra. Nếu như có thể tu luyện được linh lực cấp 8, hoặc dùng phương pháp tẩy cốt đổi tủy thì có thể bức độc ra ngoài. Nhưng trên người Cố tiểu thư không có chút linh lực nào, vì thế không thể trị liệu, xin lỗi!"

Nàng ta vừa đưa ra suy luận phán đoán như vậy, mỗi người đều có phản ứng khác nhau.

Cố Thiên Tinh khề thờ dài, dường như đang tiếc hận cho Cố Tích Cửu, nhưng trong lòng lại thờ dài một hơi nhẹ nhõm.

Đối với những tỷ muội khác, có kẻ vui sướng khi người gặp họa, nhưng cũng có kẻ cảm thấy thương hại nàng.....

Cố Tạ Thiên thực sự rất thất vọng, nhưng ông vẫn chưa từ bỏ ý định, không nhịn được hỏi một câu: "Thật sự không có biện pháp nào sao? Nếu lệnh sư ra tay....."

Cố Tích Tích nói giọng lạnh lùng: "Chúng bệnh này của lệnh ái, cho dù đại la thần tiên tới đây cũng không thể làm gì! Hơn nữa gia sư có thân phận thế nào, không phải bất cứ ai cũng được người trị liệu....."

Trong giọng nói của nàng ta tràn đầy khinh thường đối với người cấp thấp, giống như Cố Tích Cửu chỉ là một con chó con mèo ở trên đường cái.

Cố Tạ Thiên hơi đổi sắc mặt, vị thánh nữ này nói chuyện thật không lưu tình chút nào! Khiến Đại tướng quân như ông cũng có chút không hạ được đài.....

Cổ Tích Cửu chỉ bất động thanh sắc, lẳng lẳng liếc mắt nhìn Cổ Tích Tích một cái, đột nhiên hỏi một câu: "Ngươi thật sự là thánh nữ Thiên Văn Tông?"

Một câu hỏi vừa nói ra, quả thực giống như long trời lở đất!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Để ngươi nhớ lâu một chút!

Cổ Tích Tích sững sờ, một đôi con ngươi băng hàn sắc bén: "Cổ tiểu thư nói lời này là có ý gì? Chẳng lẽ thánh nữ Thiên Văn Tông cũng có thể giả mạo?!"

"Điều này thật ra khó nói." Cổ Tích Cửu vẫn nói với giọng điệu vô cảm như cũ, nhưng mơ hồ có chút sắc bén: "Rốt cuộc, chúng ta chỉ nghe nói tới danh thánh nữ Thiên Văn Tông, chưa từng nhìn thấy chân nhân. Và y thuật của ngươi....." Nàng câu đôi môi nhợt nhạt, chậm rãi phun ra ba chữ: "Có hơi kém!"

Ba chữ này quả là có hiệu quả long trời lở đất, không ngờ có người dám nói thánh nữ Thiên Văn Tông nổi tiếng xa gần có y thuật kém cỏi!

Hầu hết mọi người đều mang vẻ mặt giống như bị sét đánh, có người còn nhìn Tích Cửu giống như đang nhìn một kẻ điên thất thường nói lời nhảm nhí.

Mặc dù Cổ Tạ Thiên không hài lòng với giọng điệu nói chuyện của Cổ Tích Tích, nhưng ông cũng sợ nữ nhi mình đắc tội với người ta, vì thế ông vội vàng mở miệng: "Tiểu Cửu, đừng nói chuyện lung tung!"

Sau đó Cổ Tạ Thiên lại chấp tay về phía Cổ Tích Tích: "Thánh nữ đừng trách, nàng vẫn là tiểu hài tử, không hiểu chuyện....."

Khuôn mặt xinh đẹp của Cổ Tích Tích mơ hồ xanh mét, nàng ta xuất đạo nhiều năm như vậy nhưng đây vẫn là lần đầu tiên có người nghi ngờ y thuật của nàng ta! Thậm chí còn nghi ngờ thân phận của nàng ta!

Nếu như đôi phương không phải là một hài tử, nàng ta sớm đã đánh qua một chưởng!

Hiện tại nghe thấy Cổ Tạ Thiên nhận lỗi, nàng ta cố gắng hết sức kiềm chế tức giận, bình tĩnh nói: "Bỏn thánh nữ tất nhiên sẽ không chấp nhận một hài tử không hiểu chuyện."

Nàng ta vừa dứt lời, Cổ Tích Cửu lại mở miệng lần nữa: "Ngươi thật sự là thánh nữ Thiên Văn Tông?"

Cổ Tích Tích cắn răng: "Cam đoan không giả!"

Dung Sở ở bên cạnh cũng chứng minh cho nàng ta: "Bỏn vương và thánh nữ đã gặp nhau nhiều lần, có thể làm chứng cho nàng." Hắn ta lại liếc mắt đánh giá Cổ Tích Cửu một cái.

Hắn ta bị ám ảnh bởi vẻ vẻ ngoài của Cổ Tích Cửu, luôn cảm thấy bức mình vì vết bớt trên mặt nàng, vì thế luôn thờ ơ đối với nữ tử xấu xí. Khuôn mặt tuấn tú của hắn ta trầm xuống: "Chẳng lẽ bởi vì thánh nữ nói bớt đồ trên mặt Cổ lục tiểu thư không thể trị liệu nên trong lòng sinh hận? Vì vậy nên mới nói chuyện khắc nghiệt như thế? Tướng mạo tiểu thư xấu xí cũng không sao, nhưng tính tình khắc nghiệt như vậy thì thật không tốt, sau này sao có thể trở thành một phần trong hoàng gia chúng ta?"

Những gì hắn ta vừa nói thật sự khiến người đau lòng!

Dung Già La đang cầm chén trà nhấp một ngụm, Dung Sở vừa mới nói xong, hắn đã đặt chén trà lên bàn, giọng nói không lớn không nhỏ, nhưng lại đập vào trong lòng mọi người.

"Lão tử, ngươi là hoàng tử, nói chuyện nên chú ý thân phận!"

Dung Sở cau mày, nhìn về phía Dung Già La: "Thái tử ca ca thật hiếm khi thương hương tiếc ngọc, nhưng tiểu đệ đã nói sai ở đâu? Nàng vừa xấu vừa phế, trở thành dâu hoàng gia chúng ta vốn dĩ đã thiệt thòi cho lão Thập Nhị, hiện giờ tính tình của nàng còn khắc nghiệt như vậy. Tiểu đệ chỉ muốn giáo huấn nàng một chút, để nàng biết tiến biết lui một chút, như vậy có chỗ nào không đúng?"

Tính tình Dung Sở rất kiêu ngạo, từ nhỏ hắn ta đã luôn được sủng ái, ngoài ra còn rất hiếu thắng, luôn không để thái tử Dung Già La ở trong mắt. Tuy nhiên, ngoài mặt hắn ta chỉ giả bộ một chút, khi nói chuyện vẫn không hề khách khí.

Dung Già La liếc mắt nhìn hắn ta, một cái liếc mắt tựa băng như tuyết, Dung Sở bỗng nhiên phát lạnh trong lòng, mơ hồ cảm thấy khí thế trên người Thái tử ca ca hôm nay dường như khác với ngày xưa, khiến hắn ta không dám nói tiếp.

Dung Già La chuyển chén trà trong tay, thờ ơ mở miệng: "Cổ tiểu thư nói như thế chắc là có lý do của nàng, ngươi chưa nghe nàng giải thích đã đưa ra

kết luận như vậy, chẳng phải là quá sớm hay sao?"

"Nàng bắt quá chi vì không được chữa trị bớt đờ nên sinh hận mà thôi, còn có thể có lý do gì?" Dung Sở dùng ánh mắt khinh thường nhìn Cố Tích Cửu: "Được, vậy bổn vương hỏi ngươi một chút, ngươi dựa vào đâu mà nghi ngờ thánh nữ? Nếu không thể nói ra được một vài lý do, bổn vương sẽ trừng phạt ngươi! Để ngươi nhớ lâu một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: Thách thức hấn?!

"Xi....." Cố Tích Cửu bỗng nhiên khẽ cười một tiếng: "Nếu dân nữ nói ra vài điều khiến người tin phục, Tứ điện hạ sẽ như thế nào?"

Tiểu nữ này quả là không biết trời cao đất rộng! Nàng đang muốn thách thức hấn?!

Dung Sở quả thực muốn cười, hấn ta cũng thật sự cười lạnh thành tiếng: "Ngươi đang muốn thách thức bổn vương?"

"Không dám, dân nữ chỉ muốn công bằng mà thôi." Cố Tích Cửu nói giọng bình tĩnh, ánh mắt nàng có chút sắc bén: "Tứ điện hạ có thể từ chối?"

Ngay cả một tiểu nữ hài thách thức mà hấn cũng không dám nhận, mặt mũi của hấn để đâu?!

Dung Sở hơi trầm mặt xuống: "Được, bổn vương sẽ đánh cược với ngươi! Nếu ngươi có thể đưa ra ba lý do khiến người tin phục, bổn vương sẽ khiến lão Thập Nhị cam tâm tình nguyện cưới ngươi! Hơn nữa sau khi cưới ngươi sẽ đối xử tốt với ngươi, sẽ không phế bỏ vị trí chính thê của ngươi, trong vòng ba năm không cho phép nạp thiếp....."

Sắc mặt Cố Thiên Tình khẽ biến, không cảm lòng được nhìn về phía Dung Ngôn.

Dung Ngôn vô tình giống như người bị trúng đạn, cười khô: "Tứ ca ——"

Cố Tích Cửu mỉm cười, đáy mắt mơ hồ có chút châm chọc: "Tứ điện hạ quả thật là phúc của ta."

Nàng liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, Dung Ngôn bị nàng liếc mắt nhìn một cái thì trong lòng bất chợt kinh hoàng!

Cố Tích Cửu cười như không cười tiếp tục nói: "Ta và thập nhị điện hạ vốn do bệ hạ chỉ hôn, bề ngoài nhìn như vô tình, nhưng hôn sự này dĩ nhiên giống như ván đã đóng thuyền. Thập nhị điện hạ đối với Tích Cửu..... xem như không tệ, nếu qua cửa thật tất nhiên sẽ hết lòng với ta, sao sẽ phế bỏ vị trí chính thê của ta? Đối với chuyện ba năm không nạp thiếp, chẳng phải triều đại đã có quy định, sau khi hoàng tử cưới chính phi, ba năm không được nạp thiếp, thể hiện sự tôn trọng đối với Vương phi chính thất hay sao? Tứ điện hạ dùng nó để trao đổi có phải hơi vô lý hay không?"

Những lời nói này của nàng khiến Dung Sở ghen hờn, cũng khiến Cố Thiên Tình cực kỳ khó chịu!

Nhưng sau khi Cố Tích Cửu nói xong những lời này, nàng mỉm cười nhìn về phía Dung Ngôn, giọng điệu hiềm khi dịu dàng nói: "Thập nhị điện hạ, Tích Cửu nói có đúng hay không? Luật pháp triều ta thật sự có quy định này, đúng không?"

Dung Ngôn: "....." Hấn cứng họng một lát, vừa không dám nói đúng, cũng không thể nói sai, nhất thời ghen ở nơi đó.

Dung Già La ở bên cạnh thân nhiên tiếp lời: "Triều đại chúng ta thật sự có luật này, Tích Cửu cô nương nói không sai chút nào."

Dung Sở không nhịn được quay đầu liếc mắt nhìn Dung Già La một cái, Dung Già La ngồi ở chỗ kia, vạt áo bay bay, trên người không hề có một chút nếp gấp, nhìn qua rất phong khinh vân đạm.

Hấn luôn có cảm giác tính khí của Thái tử ca ca hôm nay khác với ngày xưa, nhưng khác ở đâu thì hấn không thể nói nên lời.

"Nhìn bốn cung làm gì?" Dung Già La gõ nhẹ ngón tay xuống mặt bàn: "Lão tử, không phải ngươi sẽ không nhớ rõ luật này đúng không?"

Khuôn mặt tuấn tú của Dung Sở xanh trắng đan xen một lát, rớt cuộc mở miệng: "Tốt lắm! Xem như nàng có lý! Tiểu nha đầu miệng lưỡi rất sắc bén, bổn vương có chút coi thường ngươi! Vậy ngươi nói xem, ngươi muốn ta cược gì?"

Cố Tích Cửu nói: "Thân phận Tứ điện hạ tôn quý, tiền cược tất nhiên cũng phải có khí phái một chút. Trong phủ điện hạ không biết có lò luyện đan hay không? Nếu có, hãy lấy nó làm tiền cược thì như thế nào?"

Nàng nói nhẹ nhàng băng quơ, nhưng sắc mặt Dung Sở lại hơi biến đổi!

Bảo tàng của hấn là số một ở Phi Tinh Quốc, có người đồn đãi rằng phủ Tứ hoàng tử của hấn còn muốn giàu có hơn cả so với đại nội hoàng cung.

Tứ hoàng tử có một sở thích, nếu không phải là thứ cực tốt hẳn sẽ không cần, vì thế tất cả những thứ hắn sưu tập được không có cái nào mà không phải là tuyệt phẩm. Trong phủ của hắn đúng thật đang lưu giữ một lò luyện đan —— lò luyện đan Từ Ngọc.

Truyền thuyết nói rằng, phẩm cấp của nó tương đương với lò luyện đan mà tông chủ Thiên Ván Tông sử dụng.

Có thể nói, đó là một vật mà bất kỳ luyện đan sư nào cũng tha thiết mơ ước, nếu không phải nó được cất giấu ở phủ Tứ hoàng tử cao thủ nhiều như mây, chỉ sợ sớm đã bị người trộm mất!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Muốn rút lui?

Tứ hoàng tử có tính giống như một con công kiêu hãnh, thích khoe khoang những gì mình sưu tập được, vì thế chuyện hắn có lò luyện đan này không phải là bí mật gì, thậm chí ở đây có vài người cũng biết.

Hiện tại Cổ Tích Cửu lại lấy nó ra làm tiền cược, hắn thậm chí không thể chối bỏ!

Hắn liếc mắt đánh giá trên dưới Cổ Tích Cửu một cái: "Trong bốn phủ đúng thật có lò luyện đan. Nhưng vấn đề là ngươi muốn nó làm gì? Ngươi có thể luyện được?"

Cổ Tích Tích ở bên cạnh lạnh lùng mở miệng: "Tứ điện hạ nói đùa, có thể dùng lò luyện đan luyện được cần phải có linh lực song hệ mộc hỏa, đồng thời linh lực đạt tới cấp 4 mới được. Vị Cổ tiểu thư ngay một chút linh lực cũng không có, chỉ có một cái miệng lạnh lợi mà thôi."

Cổ Tích Cửu nhếch môi, muốn cười nhưng không cười nói: "Chỉ là tiền cược mà thôi, có lẽ ta muốn lò luyện đan kia để chơi mấy ngày? Tứ điện hạ luyện tiếc hay sao?"

Dung Sở lạnh lùng: "Tiểu nha đầu, ngươi muốn tiền cược này không hề nhỏ! Nếu ngươi thua thì như thế nào?"

Hắn ác ý liếc mắt nhìn Cổ Tích Cửu một cái: "Đừng nói gì mà lấy thân báo đáp, hoặc cược mạng của ngươi, mười cái mạng nhỏ của ngươi cũng không đáng giá bằng lò luyện đan của bốn vương!"

Cổ Tích Cửu thờ ơ nói: "Thật không may, hiện tại dân nữ chẳng có gì ngoài mạng này mà thôi. Nếu như Tứ điện hạ vẫn khẳng khái dân nữ phải lấy vật gì đó có cùng đẳng cấp để đánh cược, vậy dân nữ không còn cách nào. Vụ đánh cược này xem như chưa có."

Dung Sở: "....."

Tiểu nha đầu này đang muốn rút lui? Cổ ý muốn một thứ trên bảo để bức lui hắn?

Khuôn mặt Cổ Tích Tích lạnh lùng, tiểu nha đầu này vừa vũ nhục mình, mình sẽ không dễ dàng tha cho nàng ấy!

"Bốn Thánh Nữ đánh cược với ngươi!" Cổ Tích Tích trực tiếp mở miệng, ánh mắt lạnh lùng sắc bén: "Ngươi muốn lò luyện đan đúng không? Lò luyện đan của bốn thánh nữ có thể làm tiền cược lần này. Nhưng nếu ngươi thua thì sẽ phải trả giá đại giới tương ứng! Bốn thánh nữ có trái tim nhân từ, không cần mạng này của ngươi, chỉ cần ngươi đồng ý hai điều là được."

"Hai điều gì?" Cổ Tích Cửu thuận miệng dò hỏi.

"Một, nếu ngươi không thể nói ra ba điều khiến người tin phục, hôn sự của ngươi và thập nhị điện hạ sẽ chính thức hủy bỏ, ngươi cũng không thể gả cho người khác, chỉ có thể gả cho hắn làm hầu thiếp, hơn nữa vĩnh viễn không bao giờ được làm chính phi! Hai, cái miệng nhỏ của ngươi cực kỳ đáng ghét, nếu ngươi thua thì hãy cắt cái lưỡi thích nói hươu nói vượn đi!"

Hai điều kiện này thật đúng là không phải độc ác bình thường.

"Cổ Tà Thiên nhú mày lại: "Thánh nữ, nàng vẫn là một hài tử, cần gì phải chấp nhận với nàng?"

Cổ Tích Tích nói giọng lạnh lẽo: "Thánh nữ có thể bị sỉ nhục hay sao?" Nàng ta hỏi Cổ Tích Cửu: "Ngươi có dám cược hay không?"

Cổ Tích Cửu khẽ cười: "Có gì không dám? Ta đồng ý! Không biết ngươi dùng lò luyện đan nào để làm tiền cược?"

Cổ Tích Tích móc từ trong túi trữ vật bên người ra một lò luyện đan: "Hãy lấy nó làm tiền cược!"

Cổ Tích Tích là đệ tử Thiên Ván Tông, dùng lò luyện đan tất nhiên không giống bình thường. Khi nó vừa được lấy ra lập tức có khí vờn quanh, một mùi

hương được kỳ dị bay vào trong mũi.

Cổ Tích Cửu không thực sự hài lòng với nó, nàng liếc mắt nhìn Dung Sở một cái: "Thì ra Tứ điện hạ luyện tức là luyện đan trong phủ, vì thế nên dùng đồ của vị cô nương này để làm tiền cược."

Khuôn mặt tuấn tú của Dung Sở tối sầm lại: "Hãy dùng lò luyện đan trong phủ bốn vương! Thánh nữ không cần tham dự vào tiền đặt cược lần này." Hắn giờ tay gọi một tên hộ vệ bên người, lệnh cho hộ vệ đi lấy lò luyện đan trong phủ của mình.

Cổ Tích Tích cứng người lại. Thật ra nàng ta có tâm tư, lỡ như nàng ta thua, cho dù mất lò luyện đan của mình, nàng ta vẫn có thể thừa cơ lấy lò luyện đan của Dung Sở.....

Hiện tại rõ ràng Cổ Tích Cửu đã phá hỏng kế hoạch của nàng ta, nhưng nàng ta lại không thể nào phản bác.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Người muốn mời ai?

Một vụ đánh cuộc quá lớn, mặc dù mỗi người ở đây đều mang tâm tư khác nhau, nhưng sự thật là tất cả đều căng thẳng đến nỗi toát cả mồ hôi.

Cổ Tạ Thiên nắm chặt đầu ngón tay, mặc dù ông bội phục dũng khí của nữ nhi, nhưng càng lo lắng hơn cho sự an nguy của nàng.

Hiện tại ở đây có nhiều nhân chứng như vậy, nếu nữ nhi mình thật sự thua, một khi tiếp nhận trừng phạt chẳng phải sẽ rất thảm hay sao?!

Ngay cả khi những gì nữ nhi mình nói đều có lý, nhưng nếu bọn họ đều không thừa nhận thì sẽ như thế nào?

Dù ông xem xét thế nào cũng cảm thấy tỷ lệ nữ nhi mình thắng lần này rất nhỏ bé, không đáng kể!

Ông hiếm khi lo lắng đến nỗi thấm ra mồ hôi.

"Được, nếu đánh cuộc đã được thành lập, Cổ lục tiểu thư có thể nói ra lý do của ngươi?!" Dung Sở thúc giục.

Cổ Tích Cửu ngược lại không hề nóng nảy, trực tiếp ngồi xuống ghế: "Gấp làm gì? Nếu đã đánh cuộc lớn như vậy, dù sao cũng phải có người ngoài làm chứng."

Dung Sở quả thực nổi cơn thịnh nộ: "Nhiều người ở đây như vậy không thể làm chứng hay sao?!"

Ngón tay Cổ Tích Cửu nhẹ nhàng gõ gõ trên bàn: "Nhân chứng là những người không liên quan gì tới hai bên." Ánh mắt nàng đảo qua mọi người: "Trong khi đó, những người ở đây không phải là người nhà của ta thì chính là người nhà của ngươi, chỉ có vị Cổ cô nương là người ngoài, nhưng nàng ấy là người khai mào chuyện này, tất nhiên không thể làm chứng."

Dung Sở gần như vui vẻ, xấu nha đầu trước mắt thật là trơ trẽn!

"Vậy ngươi muốn mời ai?"

Cổ Tích Cửu nhìn về phía Dung Già La: "Thái tử điện hạ, trong triều đại này có người nào đứng ngoài cuộc, không sợ bất luận cường quyền hay môn phái nào?"

Dung Già La liếc mắt nhìn nàng một cái, gần như không cần nghĩ ngợi: "Triều đại này có hai vị thiên sư Tả Hữu có thể làm được điều đó."

Dung Sở cười lạnh: "Hai vị thiên sư Tả Hữu có thể dễ mời vậy sao? Bọn họ ngay cả hoàng quyền cũng không để trong mắt, phụ hoàng muốn gặp bọn họ cũng phải thành tâm thành ý tới mời. Nhân vật như vậy sao có thể tới đây chứng kiến chuyện nhỏ thế này?"

Dung Già La thờ ơ nói: "Bổn cung có thể thử mời Hữu thiên sư một chút," Hắn nói mấy câu với thị vệ bên người, tiện tay đưa cho thị vệ một tín vật, thị vệ kia lập tức nhanh chóng rời đi.

Tất cả mọi người ở đây đều mở to hai mắt!

Hai nhân vật thần bí cường đại nhất Phi Tinh Quốc chính là hai vị thiên sư Tả Hữu. Hai người kia không dễ dàng lộ mặt, một khi lộ diện tất nhiên sẽ là một hồi oanh động.

Chẳng qua hai người kia không bao giờ hỏi tới chính sự, chức trách của Tả thiên sư là giám sát hành động đế vương, truyền đạt thông điệp của trời cao. Trên đời này không có bất luận kẻ nào hay bất luận sự tình nào có thể giấu diếm được tai mắt hắn.

Hữu thiên sư là người xem tinh tượng, dự đoán những sự tình lành dữ, biết họa hay phúc, cầu mưa diệt quỷ, có thân phận giống như quốc sư.

Tả thiên sư thần long thấy đầu không thấy đuôi, xuất quỷ nhập thần, không có người nào biết nơi hắn tới, cũng không có người nào biết nơi hắn đi.

Hữu thiên sư thường canh giữ ở Thiên Sư phủ trong cung Tĩnh Diệu, không dễ dàng bước ra khỏi cung, thế nhân muốn gặp hắn thật sự rất khó.

Cố Tạ Thiên làm quan ở triều đình lâu như vậy, chỉ từng nhìn thấy Tả thiên sư một lần, nhưng nhìn từ xa xa, ngay cả dung mạo đối phương cũng không nhìn thấy rõ, bởi vì trên mặt đối phương có mặt nạ.....

Đối với Hữu thiên sư, thật ra ông từng may mắn gặp qua hai lần, khoảng cách dù có chút xa, đối phương đứng ở trên đài cầu mưa, và ông thì mang bình hộ vệ đứng ở dưới đài.

Hai vị thiên sư này không kết giao với bất cứ người nào trong triều đình, thậm chí nếu hoàng đế muốn gặp bọn họ cũng phải dùng một chữ "mời". Đối với chuyện bọn họ có tới hay không, cần phải xem tâm tình của bọn họ thế nào.....

Hiện tại Thái tử điện hạ đã có chút thất thế thật sự có thể mời được một vị trong hai vị đó đến đây?

Mọi người không tin! Nhưng bọn họ không tin chỉ giằng co được một khắc.

Thị vệ của Dung Già La rất nhanh đã quay trở lại: "Bẩm điện hạ, Hữu thiên sư đồng ý làm chứng, nhưng muốn mời chư vị ở đây đến Vạn Tinh Lâu."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 116: Nữ hài tử yếu đuối chỗ nào?!

Long trời lở đất!

Hữu thiên sư thật sự đồng ý rồi!

Mọi người ở đây đều kinh ngạc đến nỗi có thể nhét được một quả trứng vịt vào trong miệng, ngay cả đôi mắt của vị thánh nữ Cổ Tích Tích cũng trở nên sáng ngời!

Dung Sở nín thở một lát, cười lạnh: "Gần đây Thái tử ca ca dường như rất thân với đại nhân Hữu thiên sư, mấy ngày trước còn cùng nhau uống trà ở trong nhà đấu giá....."

Dung Già La không mặn mà đáp lại hắn ta một câu: "Nói rất hay."

Trong lòng Cổ Tích Cửu bị khuấy động, thì ra người cùng ngồi uống trà với Dung Già La ở nhà đấu giá ngày ấy chính là vị Hữu thiên sư.

Người nọ quả nhiên thần bí, từ đầu đến cuối không hề lộ diện. Người này bỗng nhiên uống trà cùng với Dung Già La, có phải có ý tán thành Dung Già La là quân hoàng đời sau hay không?

Cổ Tích Cửu nghĩ như thế, đương nhiên, Cố Tạ Thiên là lão quan trường cũng nghĩ như thế, trong lòng bọn họ bắt đầu cảm thấy thấp thòm.....

.....

Vạn Tinh Lâu là một tòa trà lâu thanh nhã, bố cục vừa thanh nhã vừa kỳ lạ. Lầu một thường được dùng cho những trà khách bình thường, lầu hai dùng cho những hiền tài có uy tín và danh dự, lầu ba thật ra là một nền tảng mở gọi là Bình Đài.

Trên Bình Đài có bàn trà, nghe nói khi Hữu quốc sư nhân rồi sẽ ngẫu nhiên tới đây uống trà, ngắm sao.

Có thể nói đây là vùng độc quyền của hắn, không có sự cho phép của hắn, không ai được phép tiến vào nơi này.

Nơi này quanh năm quanh quế, tới nay lại có chút náo nhiệt, rất nhiều người tới đây.

Thật sự từ xưa tới nay chưa từng đông đúc như thế!

Dung Sở, Dung Ngôn, Cổ Tích Tích, cùng với cả nhà Cố phủ đều cùng nhau tới đây.

Dung Già La nhanh chóng chạy về thay đổi một thân quần áo, sau đó mới tới. Cùng tới với hắn còn có Bát hoàng tử Dung Triệt, thậm chí ngay cả Tuyên Đế cũng giá lâm đi theo.....

Tuyên Đế còn mang tới hai vị ngự y nổi danh nhất Thiên Tinh Quốc cùng với một vị Xu Mật Sử chuyên sưu tập các thông tin tình báo khắp thiên hạ. Ngự y và xu mật sử đều là những nhân vật mà Cố Tích Cửu yêu cầu hiện diện.

Không thể không nói, Dung Già La làm việc có hiệu suất cực cao, trong một khoảng thời gian ngắn như vậy đã an bài thỏa đáng tất cả những nhân vật đó.

Đương nhiên, Tuyên Đế tới là ngoài ý muốn. Nghe nói, Tuyên Đế đang ở chỗ của xu mật sử để cải trang vi hành, khi nghe được tin này lập tức cũng theo tới đây.

Bàn trà kín người hết chỗ, trà đồng liên tiếp đem thêm mấy chục ghế dựa, mới dần xếp thỏa đáng được hết tất cả mọi người.

Tuyên Đế tai mắt nhiều, tin tức rất linh thông, vì thế ông đã biết rõ về chuyện đánh cuộc giữa Cố Tích Cửu và thánh nữ Cố Tích Tích của Thiên Văn Tông. Lúc này, ánh mắt ông dừng ở trên người Cố Tích Cửu, đáy mắt có một chút tìm tòi nghiên cứu.

Mặc dù Tuyên Đế đã chỉ định nàng là con dâu của mình, nhưng trước đó ông chưa từng gặp qua nàng. Ông chỉ nghe nói tới đại danh phế tài và xấu nữ của nàng, còn nghe nói tính tình nàng yếu đuối và rất sợ gặp người lạ, khi gặp người lạ sẽ nói chuyện lắp bắp. Quả thực là không có giá trị gì.

Khi ông nghe thấy những lời như thế thì trong lòng có chút tiếc nuối, tiếc nuối cho mỹ nhân như La Tinh Lam bốc lửa mạnh mẽ bá đạo như vậy lại sinh ra một nữ nhi không biết cố gắng như thế. Ông cũng cảm thấy có một chút áy náy đối với Thập nhị hoàng tử của mình.

Ở trong lòng ông đã xem Cố Tích Cửu là kẻ xấu xí, yếu đuối, phế tài.

Khi nghe thấy nàng dám đánh cuộc với thánh nữ Thiên Văn Tông, ông đã hoàn toàn sốc và vô cùng kinh ngạc, cảm thấy có chút không thể tưởng tượng được.

Hiện tại rốt cuộc ông có thể nhìn thấy được bản thân Cố Tích Cửu. Sau khi nhìn nàng một lát, ông lập tức hung hăng trừng mắt liếc xu mật sử một cái, cảm thấy ông ta đã cung cấp tin tình báo cho mình quá sai!

Nữ hài tử trước mắt yếu đuối chỗ nào?!

Cố Tích Cửu an tĩnh ngồi ở chỗ kia, trên khuôn mặt nhỏ không thể nhìn ra bất luận lo lắng nào, giống như nàng đang tới đây để uống trà.

Nàng còn thưởng thức một cái muỗng bạc trong tay, quay tròn cái muỗng ở trên đầu ngón tay của mình. Dường như nàng còn có chút nhàm chán?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 117: Hắn đang lo lắng cho vị hôn thê?

Tuyên Đế lại nhìn nhóm tỷ muội bên người nàng. Trong một dịp trọng thể như vậy, một đám đều ngồi rất nghiêm chỉnh.

Mặc dù các nàng cũng cố gắng giữ vững bình tĩnh, nhưng trên gương mặt đẹp vẫn toát lên vẻ lo lắng bồn chồn, ngoại trừ Cố Thiên Tinh có một chút khí chất của tiểu thư khuê các, những tỷ muội khác đều có tư sắc xuất chúng, nhưng thần thái cử chỉ không hề phóng khoáng chút nào.

Tuyên Đế đã quen nhìn các mỹ nhân màu mè, tất nhiên tôi luyện được một đôi mắt rất sắc, cho dù mỹ nhân tuyệt sắc cỡ nào, ông đều có thể quen dần với nó, sẽ không khiến ông động tâm.

Nhưng giờ phút này khi ông nhìn thấy Cố Tích Cửu, trong lòng lại có chút động tâm. Nữ hài tử này có một khí chất rất đặc biệt!

Trên người nàng thậm chí mơ hồ có một loại khí thế, một loại khí thế sắc bén tiềm ẩn bên trong!

Nàng chỉ vô cùng đơn giản ngồi ở chỗ kia, nhưng vẫn rất hấp dẫn ánh mắt người. Điểm này thật ra rất giống mẫu thân La Tinh Lam của nàng.....

Tuyên Đế có quen biết với La Tinh Lam. Năm đó Tuyên Đế cải trang vi hành gặp phải thích khách, may mà có nữ hiệp La Tinh Lam vừa kịp cứu giúp. Ông đã yêu La Tinh Lam ngay từ cái nhìn đầu tiên, nhưng đối phương sau khi cứu ông liền xoay người rời đi, ngay cả tên đối phương ông cũng không biết.

Sau đó ông thật vất vả mới hỏi thăm ra được tin tức của nàng. Khi ông đang định phái người tới cửa cầu hôn thì nghe được tin vị nữ hiệp này đã yêu một tiểu tử nghèo trong giang hồ. Nàng bất chấp sự phản đối của gia đình đi theo tiểu tử nghèo kia!

Ông cảm thấy chán nản, nhưng không thể làm gì.

Ông là quân chủ hùng tài đại lược, vì lợi ích của La Tinh Lam, ông sẵn lòng buông bỏ hiềm khích trước đây, đề bạt tiểu tử nghèo kia làm tướng, thúc đẩy cho tiểu tử kia một đường bình yên đến khi trở thành Đại tướng quân hôm nay.....

Ở trong sâu thẳm trái tim của Tuyên Đế, La Tinh Lam vẫn luôn mang một loại tình tổ khác. Ông cực kỳ thích tính cách của nàng.

Ông thậm chí còn hết sức xem trọng nữ nhi của nàng, vì thế nên Cố Tích Cửu vừa mới sinh ra không lâu, Tuyên Đế đã vội vàng chỉ hôn tiểu nữ hài này với nhi tử của mình.....

Sau đó lại phát sinh ra những chuyện nằm ngoài dự đoán. Khi Cố Tích Cửu vừa tròn một tuổi, La Tinh Lam nhảy vực tự sát, và khi Cố Tích Cửu vừa tròn ba tuổi bị trắc nghiệm ra thể chất phế vật, thậm chí còn sinh ra đốm đỏ một cách khó hiểu. Nàng trở thành trò cười trong toàn bộ Phi Tinh Quốc, cũng khiến cho hôn sự này trở thành một điều xấu hổ.....

Ông lại liếc liếc mắt nhìn nhi tử Dung Ngôn của mình một cái. Dung Ngôn đang ngồi ở chỗ kia, nắm chén trà trong tay, đầu ngón tay có chút nhợt nhạt, không biết đang lo lắng điều gì. Hắn thậm chí đang nhìn trộm Tích Cửu, thường xuyên liếc mắt nhìn nàng một cái.....

Tuyên Đế hừ một tiếng trong lòng, từ sau khi dính xuống việc hôn nhân này, tiểu tử này vẫn thích biểu hiện một khuôn mặt ai oán như nhặt được rác ở trước mặt ông, khiến ông luôn cảm thấy áy náy.

Hiện tại xem ra hắn không hoàn toàn vô tình đối với Cố lục tiểu thư.

Hắn đang lo lắng cho vị hôn thê của mình?

Cũng đúng, nếu như Cố Tích Cửu thua lần này, chẳng những nàng không thể gả cho Dung Ngôn làm chính thê, mà còn phải bị cắt lưỡi.....

Đặt cược như vậy quả thật là quá tàn nhẫn đối với một tiểu cô nương!

Tuyên Đế bắt mắt liếc mắt nhìn Cố Tích Tích một cái, vị thánh nữ thật sự rất xinh đẹp, mặc một thân bạch y giống như tiên tử trên chín tầng mây, thanh lãnh thoát tục.

Khi Tuyên Đế vừa mới nhìn gặp Cố Tích Tích, ánh mắt cũng từng sáng ngời. Nhưng vị cô nương này lúc nào cũng mang một gương mặt đẹp vô cảm, giống như một tác phẩm điêu khắc bằng băng không có sự sống, thiếu màu sắc tươi sống. Nhìn lâu sẽ có cảm giác mệt mỏi.....

Chẳng phải người ta thường nói, y giả có trái tim phụ phụ hay sao?

Tâm địa của vị thánh nữ này có chút ác độc, thật sự đối phó với một tiểu hài tử như thế, lòng dạ thật đúng là quá hẹp hòi.....

Vụ cá cược này dù nhìn như thế nào cũng có thể thấy được, tỷ lệ để Cố Tích Cửu chiến thắng không hề lớn. Tuyên Đế có chút lo lắng cho tiểu cô nương kia. Có lẽ đợi lát nữa sau khi nàng thua, ông sẽ dùng mặt mũi hoàng đế tới cầu tình cho nàng?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Đẹp đến nỗi dường như không thật...

Ông chỉ sợ mình cầu tình không được, vị Hữu thiên sư nổi danh thiết diện vô tư, những vụ án do hắn phán xét thường không có chỗ cho đàm phán.....

Tuyên Đế đang chìm sâu vào trong suy nghĩ, bên ngoài bỗng truyền đến một tiếng bẩm báo thanh thúy của đồng tử: "Hữu thiên sư giá lâm"

Trong lâu vốn có chút ồn ào, giờ phút này thoáng chốc yên tĩnh lại, mọi người đều không hện mà cùng đứng lên ——

Những tiếng bước chân vang lên từ phía cầu thang lên lầu, hai đồng đạo cầm cây phát trần trên tay tiến lên, có hai đồng đạo tiếp theo lần lượt đứng ở hai bên cửa, bọn họ đều đứng trang nghiêm. Tất cả mọi người chỉ cảm thấy trước mắt sáng ngời, sau đó có hình bóng của một vị nam tử hiện ra.

Một thân pháp bào to rộng và đen như mực. Trên đầu được trang trí bằng một trâm ngọc đơn giản, sắc mặt hơi có chút tái nhợt, mi dài, mắt hẹp, con ngươi tối đen giống như màn đêm. Đôi môi hắn nhợt nhạt, giống như ánh trăng lười liềm. Giữa lông mày có một nốt chu sa, đỏ tươi giống như ráng trời. Dáng người đỉnh bạt như một thân cây, dung mạo tuấn mỹ không nói nên lời.

Hắn chậm rãi đi tới, trong lâu vốn không có gió nhưng quần áo trên người hắn lại tung bay giống như sóng nước.

Đẹp!

Trong đầu mọi người chỉ có thể nhảy ra một chữ này. Hắn đứng ở nơi đó, trên người phát ra một loại hào quang khiến mọi người có cảm giác giống như bị nước lạnh thấm qua, gần như khiến bọn họ ngạt thở.

Trong lòng Cổ Tích Cừu khẽ nhúc nhích, Phi Tinh Quốc dường như là nơi sản xuất soái ca, càng ngày càng có nhiều mỹ nam tuấn mỹ hơn xuất hiện!

Trong tất cả những mỹ nam mà nàng từng gặp, nam nhân xuất hiện trước mắt này tuyệt đối là nhân tài kiệt xuất nhất, có thể xem như đẹp nhất.

Không biết vì sao, trong đầu nàng hiện lên bức tượng ngọc bên trong sơn động kia, bức tượng chạm ngọc đẹp đến nỗi kinh tâm động phách. Nếu như bức tượng chạm ngọc là người thật, chắc chắn sẽ là đẹp nhất thiên hạ, đúng không? Đẹp đến mức dường như không có thật.....

Nàng hơi lắc đầu, dung mạo của bức tượng chạm ngọc gần như là sự tồn tại nghịch thiên, có lẽ sẽ không có một người thật sự trông giống như vậy, nếu không nữ nhân trên thế giới này chẳng phải sẽ cùng nhau điên cuồng vì hắn?

"Tiểu Thương, Hữu quốc sư tên gọi là gì?" Cổ Tích Cừu sử dụng thuật cảm ứng tâm linh nói chuyện với Thương Khung Ngọc ở trên cổ tay.

"Thiên Tế Nguyệt."

Tên này không hề tầm thường! Hơn nữa còn mang theo cảm xúc lạnh lùng, nhưng thật ra rất phù hợp với khí chất của vị thiên sư trước mắt, Cổ Tích Cừu thầm khen ngợi trong lòng.

"Bốn tọa có việc phải tham gia, vì vậy nên đã tới chậm." Thiên Tế Nguyệt chấp tay về phía Tuyên Đế và nhẹ nhàng mở miệng, giọng nói hơi trầm thấp nhưng cực kỳ trong trẻo, giống như băng ngọc đánh nhau.

Hắn hành lễ chỉ là chào hỏi giữa những người có thân phận ngang nhau, không có ba quỳ chín lạy giống như những thần tử khác khi gặp hoàng đế.

Tuyên Đế hiển nhiên đã quen thói, chỉ cười ha hả: "Không muộn, không muộn, mời thiên sư ngồi."

"Tạ ơn bệ hạ." Thiên Tế Nguyệt khẽ gật đầu, lúc này mới ngồi xuống ở trên ghế thủ vị.

Hắn rất dứt khoát, không hàn huyên với mọi người, vừa nhấc tay áo một cái, trên bàn nhỏ trước mặt đã có thêm một bộ giấy và bút mực.

Tiểu đồng giơ trang giấy ra cho hắn, nghiền mực, lúc này hắn mới nhấc bút, ánh mắt dừng ở trên người Dung Già La: "Thái tử điện hạ đã chứng kiến toàn bộ sự việc? Ngươi hãy nói rõ nguyên nhân những chuyện đã xảy ra, đặt cuộc là cái gì?"

Hắn lại đảo mắt nhìn mọi người: "Nếu như những gì hắn nói không đúng, các ngươi đều có thể chỉ ra."

Đám người Dung Sở vốn có chút không phục, nhưng nghe tới nửa câu sau thì ngậm miệng lại. Lúc ấy có nhiều đôi mắt nhìn nghe như vậy, Dung Già La chắc chắn sẽ không nói dối trước mặt mọi người.

Dung Già La quả nhiên không hề nói dối, nói hết toàn bộ từ đầu chí cuối sự tình đã phát sinh.

Hắn có trí nhớ kinh người, thậm chí thuật lại không sót một chữ những gì mấy người đã nói lúc ấy, không thêm hay bỏ sót từ nào.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Có thể không đánh cuộc.....

Hắn tự thuật không mang theo tình cảm cá nhân, không có thiên vị. Khi hắn nói xong, mọi người đều tin phục.

Ngay cả Dung Sở cầu kỳ cũng không nói nên lời, Thiên Tế Nguyệt đảo mắt nhìn qua mọi người: "Những gì Thái tử điện hạ đã nói, hoàn toàn là sự thật? Các ngươi có gì muốn bổ sung hay không?"

Mọi người đều lắc đầu.

Một số người ở đây không biết sự tình trong đó, hiện tại sau khi nghe Dung Già La nói qua một lần, trong lòng không thể không âm thầm lắc đầu.

Bất quá chỉ là một lời nói đùa của hài tử mà thôi, vị thánh nữ này đã nghiêm trọng hoá vấn đề, thậm chí còn gây ra một trận chiến lớn như vậy, thật đúng là hiếm thấy.

Nhưng bọn họ cũng không đồng ý với Cổ Tích Cừu, bởi vì nàng đã công kích thánh nữ Thiên Vấn Tông, nói rằng y thuật của nàng ta có chút kém cỏi, thậm chí hoài nghi thân phận nàng ta là giả mạo.....

Xử sự của Cổ Tích Tích cũng không hề điệu thấp. Có một số người ở đây từng quen biết nàng ta, biết nàng ta là thánh nữ thật sự của Thiên Vấn Tông.

Đối với y thuật của nàng ta có thành thạo hay không, mọi người cảm thấy quả thực không cần hoài nghi. Rốt cuộc, y thuật của nàng ta là chân truyền từ tông chủ Thiên Vãn Tông, trên đại lục này thực sự rất hiếm có.

Cho dù thân y từ các quốc gia khi gặp nàng ta, cũng muốn gọi nàng ta một tiếng "Thánh Nữ", thậm chí có người còn trực tiếp gọi nàng ta là vi sư (thầy).

Trừ phi Cổ Tích Cửu có thể chứng minh y thuật Cổ Tích Tích thật sự yếu kém, nếu không, vụ đánh cuộc này nàng không thể thắng được!

Làm thế nào một hài tử nho nhỏ như nàng lại có thể kiếm ra được mấy lý do khiến mọi người tin phục?

Xem ra đứa nhỏ này chắc chắn sẽ bị cắt mất đầu lưỡi!

Mọi người nhìn về phía Cổ Tích Cửu với ánh mắt mơ hồ có chút thương hại.

Đứa nhỏ này vốn đã đủ thảm, không ngờ sẽ càng thêm thảm như vậy.

Cũng có những ánh mắt không tán đồng nhìn về phía Cổ Tích Tích, cảm thấy nàng ta lần này thật sự đã khiến chuyện bé xé ra to.

Một đôi mắt mát lạnh của Thiên Tế Nguyệt rốt cuộc dừng ở trên người Cổ Tích Cửu: "Ngươi chắc chắn muốn đánh cuộc sao? Nếu bốn toạ đã đứng ra làm chứng, tất nhiên sẽ thân thủ hình phạt." Mấy chữ cuối cùng dường như mang theo băng hàn.

Cổ Tạ Thiên bỗng nhiên hoảng hốt, ông thực sự lo lắng thay cho nữ nhi nhà mình. Khi ông vừa nghe ra được ý trong lời nói của Thiên Tế Nguyệt, dường như trong lòng có chút dao động, vì thế cả gan mở miệng: "Thiên sư, đây vốn chỉ là lời nói của một hài tử, thật ra có thể không cần đánh cuộc....."

"Đánh cuộc!" Cổ Tích Cửu bình tĩnh phun ra một câu, ngắt lời Cổ Tạ Thiên đang nói.

"Tiểu cửu!" Cổ Tạ Thiên lo lắng, toát ra mồ hôi trên trán.

Ánh mắt Thiên Tế Nguyệt dừng ở trên mặt Cổ Tích Cửu một lúc, sau đó vô cảm dời đi. Hắn lại nhìn về phía Cổ Tích Tích: "Ngươi thì sao?"

Cổ Tích Tích vẫn lạnh mặt như cũ, nàng ta lạnh giọng mở miệng: "Bốn thánh nữ vốn không muốn so đo với nàng, nhưng nàng vũ nhục thanh danh của bốn thánh nữ. Nhục nhã tên của ta chính là nhục nhã sư môn ta, việc này quả quyết không chấp nhận được!"

"Không cần phải nói nhiều như vậy, Cổ thánh nữ rốt cuộc có muốn đánh cuộc với hài tử này hay không?" Thiên Tế Nguyệt ngắt lời nàng ta, giọng nói cực kỳ trong trẻo điềm tĩnh, nhưng Cổ Tích Tích mơ hồ có cảm giác vị thiên sư này dường như có một chút châm chọc?

Đối mặt với sự tồn tại của một thiên nhân như vậy, Cổ Tích Tích hiếm khi cảm thấy lo lắng. Nàng ta nhấp nhấp môi mỏng, đôi mắt đảo qua Cổ Tích Cửu, giọng điệu có chút bất mãn, cuối cùng cũng hơi lùi một bước: "Thấy rằng nàng vẫn là một hài tử, nếu nàng cung kính vái bốn thánh nữ mười tám cái, sau đó tạ và miệng trăm lần, nói một trăm câu "ta sai rồi", lúc này có lẽ bốn thánh nữ có thể bỏ qua cho nàng."

Mặc dù nàng ta đưa ra những điều kiện này cũng rất ác độc, nhưng tốt xấu gì vẫn còn nhẹ hơn nhiều so với vụ đánh cuộc kia. Mọi người không nhịn được nhìn về phía Cổ Tích Cửu.

Cổ Tạ Thiên biến sắc, không nhịn được lại tiến lên một bước, đang định muốn thay thế nữ nhi đồng ý với những điều kiện trên.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Lão phu có thể bồi tội...

Cổ Thiên Triều bên cạnh vội vàng kéo ông lại: "Phụ thân, sự tình đã phát triển tới mức này, nếu Cửu nhi muội muội lùi bước cũng không tốt. Cho dù thua cũng nên thua một cách quang minh chính đại, như thế mới có thể đứng vững trước ngưỡng cửa tướng quân phủ chúng ta."

Nhi tử này thật xấu xa, lúc này còn không quên bỏ đá xuống giếng!

Cổ Tạ Thiên quả thực muốn nổ tung, ông hận không thể một chân đá bay hắn ta: "Hỗn trướng, ngươi cầm miệng lại cho ta! Không ai xem ngươi là người cầm nếu ngươi không nói lời nào!"

Đây là lần đầu tiên Cổ Thiên Triều bị phụ thân răn dạy một cách lạnh lùng sắc bén như vậy, hơn nữa còn ở trước mặt công chúng. Khuôn mặt tuần tú của hắn đỏ bừng, há miệng thở hổn hển: "Hài nhi cũng vì thanh danh của tướng quân phủ....."

Hắn còn chưa dứt lời đã bị Cổ Tạ Thiên ngắt lời: "Vì thanh danh tướng quân phủ mà phải hủy diệt hoàn toàn muội muội của ngươi?!"

Cổ Thiên Triều cứng họng, miễn cưỡng nói một tiếng: "Hài nhi không có ý này....." Hắn ta không dám nói tiếp, mặt xám mảy tro lui trở về.

Cố Tạ Thiên cảm thấy bị thương trong lòng. Ông vẫn luôn cho rằng nhi tử mình là người ưu tú nhất, tâm tính tốt thiên phú cao, hiện tại xem ra không phải như vậy.....

Hải tử này vẫn xem ông là cha, nhưng đồng thời vẫn có ý nghĩ muốn bầy muội muội của mình.

Trong những ngày khi ông không có ở đây, nữ nhi này sẽ gặp những khuất nhục thế nào, quả thực không cần nghĩ cũng biết!

Trong lòng ông bắt đầu cảm thấy hồ thẹn, máu xông lên tới đỉnh đầu, hít sâu một hơi, tiến lên một bước: "Thánh nữ, lão phu có thể bồi tội thay nữ nhi....."

Chỉ cần có thể cứu được đứa nhỏ này, ông sẵn sàng vứt bỏ mặt già của mình!

Ánh mắt Cố Tích Tích chợt lóe: "Cố tướng quân muốn tiếp nhận những sự trừng phạt kia của bốn thánh nữ?"

"Không sai!"

Cuối cùng có thể nhìn thấy được khéo miệng Cố Tích Tích đang mỉm cười, chẳng qua nụ cười này nhìn như thế nào cũng cảm thấy rất châm chọc. Nàng ta ung dung nói: "Theo đạo lý, Cố tướng quân nguyện ý chịu phạt giúp nữ nhi, bốn thánh nữ nên dễ dàng chấp thuận. Nhưng nữ nhi này của Cố tướng quân thật sự là thiếu giáo huấn, nếu như không trừng phạt nàng, chỉ sợ nàng vĩnh viễn không biết trời cao đất rộng là gì..... Tuy nhiên....."

Nàng ta đang muốn chuyển chuyện, giọng nói nhẹ nhẹ của Cố Tích Cừ đã truyền đến: "Ta không sai, không cần bắt luận người nào bồi tội thay ta, y thuật của vị được gọi là thánh nữ này có chút kém cỏi!"

Mọi người: "....."

Mặt đẹp của Cố Tích Tích trở nên xanh mét: "Cố tướng quân không cần nhiều lời, vụ đánh cuộc này không thể không thực hiện!"

Cố Tạ Thiên buồn rầu: "Tiểu Cừ!"

Cố Tích Cừ rút cuộc nhìn ông một cái: "Phụ thân, lòng ta hiểu rõ, không cần lo lắng."

Đứa nhỏ này cuối cùng đã nhận ông là phụ thân! Mặc dù nàng không gọi một tiếng "cha" thân thiết, nhưng cuối cùng nàng đã không còn gọi ông là "tướng quân này tướng quân nọ" khiến ông khó chịu trong lòng nữa.....

Máu nóng dâng lên trong lòng Cố Tạ Thiên, ông lại nhìn nhìn nữ nhi nhà mình đứng ở nơi đó, mặc dù cái đầu vẫn nhỏ như cũ, nhưng khí thế lại không hề nhỏ.

Một đôi mắt trầm tĩnh mát lạnh, miệng nhỏ hơi cười, bộ dáng dường như đã dự liệu hết thảy mọi chuyện.

Trái tim ông run lên, nhớ tới những gì mấy ngày nay nữ nhi mình đã làm. Nữ nhi này thật sự sẽ không đánh nếu không có sự chuẩn bị, có lẽ nàng thật sự rất tin tưởng điều này!

Trái tim nhảy loạn của ông rút cuộc cũng bắt đầu dịu lại, ông hít một hơi: "Được, Cừ nhi, vì phụ tin con!"

Thiên Tế Nguyệt lại liếc mắt nhìn chằm chằm Cố Tích Cừ một cái, không nói gì nữa, trực tiếp bút tẩu long xà viết một phần công văn, sau đó đưa cho ba người đánh cuộc xem qua.

Vị thiên sư đã viết một công văn, mạnh mẽ hữu lực, trôi chảy như nước, nội dung rất ngắn gọn sáng tỏ, trật tự rõ ràng.

Ba người không có ý kiến gì, đều ký tên mình lên đó.

Ngón tay Thiên Tế Nguyệt nhẹ nhàng gõ nhẹ ở trên tờ giấy kia: "Hiện tại có thể bắt đầu rồi."

.....

Thiên Tế Nguyệt ngồi một mình ở trước án kê, trên án kê có một lò luyện đan màu vàng tím, bên cạnh là một chồng lụa trắng, trên lụa trắng là một thanh băng đao lấp lánh ánh sáng lạnh băng.

Lò luyện đan là tiền đặt cược, và băng đao chính là để cắt đầu lưỡi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Vô vọng mãi mãi!

"Như Ý Thiên Bảo Tử Ngọc là lò luyện đan có phẩm cấp 8, có thể luyện chế đan dược phẩm cấp 8 quý hiếm, cũng là lò luyện đan cực phẩm. Cổ Tích Cửu, nếu như ngươi thắng, lò luyện đan này chính là của ngươi, bốn tọa sẽ tự mình khắc tên của ngươi ở phía mặt trên, bất luận kẻ nào cũng không cướp đoạt được. Khi ngươi chết, lò luyện đan sẽ chôn cùng ngươi. Chỉ cần một ngày ngươi còn sống trên đời, bất luận kẻ nào cũng đừng mong trộm được lò luyện đan này từ trong tay ngươi, Thiên Sư phủ của ta sẽ tự ra mặt giúp ngươi truy đòi và trừng phạt kẻ trộm đạo."

Nếu như ngươi thua, bốn tọa cũng sẽ tự mình cắt lấy miệng lưỡi của ngươi, cũng thúc giục ngươi gả cho thập nhị hoàng tử làm thiếp, cả đời không được nâng lên làm chính phi....." Giọng nói của Thiên Tê Nguyệt giống như một cơn gió xuân se lạnh vang lên ở bên trong đại sảnh. Hắn quét ánh mắt qua mọi người: "Đều nghe hiểu chứ?"

Sắc mặt Cổ Tích Tích hơi tái. Nàng ta cũng là lần đầu tiên nhìn thấy lò luyện đan Như Ý Thiên Bảo Tử Ngọc, lần này nàng ta xuống núi để thân cận với Dung Sở, mục đích chủ yếu là muốn có lò luyện đan này.

Nàng ta còn chưa kịp tìm cơ hội khiến Dung Sở đưa lò luyện đan này ra cho mình, không ngờ rằng hôm nay nó đã bị xem như một loại tiền đặt cược ở đây!

Nếu nàng ta thắng thì không sao, nhưng nếu nàng ta thua, nàng ta sẽ vô vọng mãi mãi!

Nàng ta vốn có một chủ ý trong lòng, cho dù Cổ Tích Cửu may mắn thắng được lò luyện đan lần này, nhưng với bản lĩnh phế vật, nàng cũng không giữ được thứ này. Nàng ta có rất nhiều biện pháp lại lấy lò luyện đan trở về, nhưng hiện tại.....

Trong lòng nàng ta mơ hồ có chút hối hận, đặc biệt là khi nhìn thấy bộ dáng tự tin kia của Cổ Tích Cửu, nàng ta càng thêm hối hận.

Nhưng hiện tại nàng ta đã không có cơ hội xoay chuyển nữa. Hơn nữa nó cũng thật sự tuyệt đối công bằng, khiến nàng ta không thể nào nói khác, chỉ có thể cắn răng nói một tiếng "đã hiểu".

Những người khác tất nhiên cũng không có dị nghị gì.

Ngón tay Thiên Tê Nguyệt gõ một gõ ở trên bàn, không nhẹ không nặng, giống như đang đập ở trong lòng người: "Cổ Tích Cửu, ngươi có thể bắt đầu nói ra lý do của mình."

Bình Đài to lớn như vậy đều chật kín người, nhưng lại yên tĩnh đến nỗi ngay cả một cây châm roi xuống mặt sàn cũng có thể nghe được.

Ánh mắt mọi người đều tập trung ở trên người Cổ Tích Cửu, muốn nghe rốt cuộc nàng có thể đưa ra được lời giải thích thế nào.

Trước nhiều ánh mắt bao vây như vậy, Cổ Tích Cửu vẫn bình tĩnh giống như đang dạo chơi ngày xuân ở bên ngoài thành. Nàng rót cuộc mở miệng: "Xin hỏi xu mật sử đại nhân, tông chủ Thiên Ván Tông xác thật có một người đệ tử gọi là thánh nữ Cổ Tích Tích?"

Vị xu mật sử không ngờ vấn đề thứ nhất của Cổ Tích Cửu sẽ hỏi tới trên đầu mình. Hắn là người chương quản tình báo trong thiên hạ, đối với chuyện này tất nhiên biết rất rõ, vì thế hắn lập tức gật đầu: "Không sai! Thánh nữ Cổ Tích Tích là đệ tử nhỏ nhất của tông chủ Thiên Ván Tông."

Cổ Tích Cửu gật gật đầu, tiếp tục nói: "Nếu đã là đệ tử của tông chủ, chắc hẳn cực kỳ hiểu biết về hành vi và thái độ của sư phụ? Trước mặt người khác sẽ bảo vệ hình tượng sư phụ đúng không?"

Lời này không sai, mọi người đều lần lượt gật đầu.

Cổ Tích Tích không nhịn được tức giận nói: "Bốn Thánh Nữ tất nhiên hiểu biết về hành vi và thái độ của sư phụ, đương nhiên cũng trung thành đối với sư phụ. Có ta ở đây, tuyệt đối không cho phép người nào nói điều không hay về người! Người nói lời này là có ý gì?"

Cổ Tích Cửu cười lạnh một tiếng: "Ngươi hiểu biết về hành vi của sư phụ ngươi? Vậy được, ta đây hỏi ngươi, mấy năm nay tông chủ Thiên Ván Tông đã trị khò cho bao nhiêu người? Bọn họ có thân phận gì?"

Cổ Tích Tích sùng sốt, nàng ta nhập môn hơi muộn, về vấn đề này nàng ta thật sự đúng là chưa từng thống kê qua ——

Nhưng nàng ta lại không muốn thừa nhận điều đó, âm thầm hít một hơi thật sâu và nói: "Ta tất nhiên biết, sư phụ ta không dễ dàng xem bệnh cho người khác. Lúc trước ngay cả hoàng tử Hạo Nguyệt Quốc bị bệnh cấp tính cũng không thể mời được sư phụ ta xuống núi....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Đối chọi gay gắt

"Nói trọng điểm!" Cổ Tích Cửu ngắt lời nàng ta: "Không cần nói đông nói tây, người chỉ cần trả lời hai vấn đề phía sau của ta là được."

Mặt đẹp của Cổ Tích Tích hơi đỏ: "Mấy năm nay sư phụ ta đã trị khỏi tổng cộng khoảng 130 người, thân phận của bọn họ tất nhiên không thấp, đều là những người có tài....."

"Rốt cuộc là 130 mấy?"

"138!" Cổ Tích Tích âm thầm cắn răng, nói ra một con số.

"Người chắc chắn không?"

Cổ Tích Tích cảm thấy có chút tội lỗi, nhưng không hiện ra trên mặt, ngạo nghễ nói: "Chắc chắn!"

"Sai! Tông chủ Thiên Văn Tông đã hành nghề y được 88 năm, chữa lành cho tổng cộng 248 người, bọn họ có nhiều thân phận khác nhau. Có bá chủ một phương nhưng cũng có bá tánh bình thường. Mặc dù tông chủ Thiên Văn Tông không dễ dàng tới gặp người bệnh, nhưng khi hành nghề y lại không quan tâm tới thân phận đối phương. Một khi hắn cảm thấy hứng thú, cho dù đối phương là khát cái, hắn đều sẽ trị. Mấy năm nay hắn đã chữa lành cho tổng cộng 6 người bán hoa, 18 người chèo thuyền, 2 gã khát cái, 64 người buôn bán nhỏ....."

Nói tới đây Cổ Tích Cửu dừng lại một chút, sau đó nói tiếp: "121 tên sát thủ, 10 vị trưởng lão và tông chủ các môn phái, 27 người là quan to, hoàng tử và thân thích triều đình....." Cổ Tích Cửu báo ra một đồng con số với giọng thanh thúy, rõ ràng.

Mọi người nghe thấy đều ngậy ngẩn cả người, bọn họ cũng không biết nàng nói có đúng hay không.

Cổ Tích Tích cười lạnh một tiếng: "Nói hươu nói vượn! Người là một tiểu thư khê các không ra khỏi cửa nửa bước, sao có thể biết được sự tình Thiên Văn Tông chúng ta? Tất cả đều là lời nói bậy!"

Cổ Tích Cửu không để ý tới nàng ta, thờ ơ nói: "Ta nói có đúng sự thật hay không, ta nghĩ xu mật sử Bùi đại nhân có thể chứng minh."

Vì thế, ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn về phía xu mật sử - người chương quản thu thập tình báo thiên hạ.

Tuyên Đế dứt khoát mở miệng hỏi: "Bùi ái khanh, Cổ lục tiểu thư nói đúng hay không?"

Xu mật sử cũng bị sốc, hắn là người của Tứ hoàng tử Dung Sở, hắn cũng không muốn Tứ hoàng tử bị thua.....

Khi hắn đang muốn mở miệng, Thiên Tế Nguyệt trên chủ vị nhẹ nhàng mở miệng: "Mọi người cần phải nói thật, một khi bốn tọa tra ra được bất kỳ người nào nói dối hay giúp nhau dấu diếm sự thật, bốn tọa sẽ tự mình đuổi giết!"

Xu mật sử Bùi đại nhân toát ra mồ hôi lạnh trên trán, đánh liều một cái, đành phải nói: "Theo tình báo hạ quan có được, những gì Cổ cô nương nói là sự thật....."

Mọi người rít lên một tiếng giống như rót một chén nước vào trong chảo dầu đang sôi, lần lượt chuyển ánh mắt nhìn về phía Cổ Tích Tích.

Cổ Tích Tích đỏ mặt, không tin nhìn Cổ Tích Cửu: "Người..... sao người có thể biết rõ ràng như thế?!"

Cổ Tích Cửu dùng ngón tay gõ ở trên bàn một cái: "Ta rất ngưỡng mộ tông chủ Thiên Văn Tông, hắn là..... là người mà ta sùng bái. Tất nhiên ta sẽ hỏi thăm rõ ràng mọi chuyện của hắn. Nhưng vị Cổ cô nương này, nếu như người là đệ tử được tông chủ Thiên Văn Tông sùng ái nhất, vì sao lại không biết những việc này của phụ mình? Ta nghi ngờ nàng không phải là thánh nữ Thiên Văn Tông thì có gì sai?!"

Thương Khung Ngọc không nhịn được truyền âm ở trong đầu nàng: "Này, những điều đó đều là tư liệu ta đã nói cho người được không? Trước đó người còn không biết hắn họ gì."

Cổ Tích Cửu phớt lờ nó, chỉ dùng ngón tay xoa xoa chiếc vòng tay ở trên cổ tay, cố gắng xoa dịu và trấn an nó.

Cổ Tích Tích âm thầm hít sâu một hơi: "Gia sư hành sự thần bí diệu thấp, khi làm việc sẽ không nói với các đệ tử. Ta..... cho dù ta không biết rõ những điều này cũng không có gì kỳ lạ, đúng không?"

Cổ Tích Cửu cười chế nhạo: "Nếu người không tìm không phải, không thích hỏi thăm chuyện của sư phụ, không biết sư phụ mình rốt cuộc đã chữa khỏi cho bao nhiêu người cũng đúng thật không có gì lạ, nhưng người không biết thói quen chữa bệnh của sư phụ mình thì có kỳ lạ hay không?!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Nghi ngờ người là hàng giả

Cổ Tích Tích sững sờ: "Cái gì?"

Cổ Tích Cứu tiếp tục: "Lúc ở tướng quân phủ người đã từng nói, không phải người nào cũng đều có tư cách được sư phụ người trị liệu, ngụ ý chính là địa vị của ta thấp, không xứng để tông chủ Thiên Văn Tông ra tay. Nghe có vẻ giống như tông chủ Thiên Văn Tông là người trực lợi, chỉ biết nịnh bợ quyền quý. Điều này quả thực là đang hủy hoại thanh danh của tông chủ Thiên Văn Tông. Thử hỏi, đây liệu có phải là những gì đệ tử nên làm hay không? Ta nghi ngờ người là hàng giả thì có gì không đúng?!"

Mọi người: "....." Tất cả mọi người đều cảm thấy, dường như bọn họ cũng nghi ngờ về thân phận của thánh nữ trước mắt này sau khi nghe những lời mà Cổ Tích Cứu vừa nói.....

Ngay cả Dung Sở, trong thâm tâm vẫn luôn xem trọng Cổ Tích Tích cũng âm thầm nghi ngờ, chuyển ánh mắt nhìn về phía Cổ Tích Tích.

Hắn không nghi ngờ gì về thân phận của thánh nữ Cổ Tích Tích. Hắn từng âm thầm điều tra nàng ta, đó đúng thật chính là vị thánh nữ Thiên Văn Tông, cơ quan tình báo của hắn không phải là đồ vô dụng, tất nhiên đã điều tra kỹ lưỡng về Cổ Tích Tích, vì thế hắn tất nhiên biết nàng ta là hàng thật.

Nhưng hắn có chút nghi ngờ Cổ Tích Tích không phải được sư phụ sùng ái nhất giống như nàng ta từng nói với mình, nếu không nàng ta không có khả năng không biết rõ về phòng cách hành nghề y của sư phụ mình như thế.

Trên khuôn mặt lạnh băng của Cổ Tích Tích gần như không nhìn được nữa, cổ gồng chỗi cãi nói: "Bỏn thánh nữ say mê với y thuật, không thích thích nghe những lời nhảm nhí, sư phụ hành sự luôn thần bí diệu thấp, không thích nói chuyện với mọi người, ta..... ta không biết cũng không có gì kỳ lạ....."

"Không kỳ lạ sao?" Cổ Tích Cứu lặp lại một câu, mang theo một chút trào phúng: "Có lẽ người cảm thấy không có gì kỳ lạ, nhưng người ngoài cảm thấy kỳ lạ cũng không sai, đúng không?"

Cổ Tích Tích: "....."

Cổ Tích Cứu đưa mắt đảo qua mọi người: "Mọi người cảm thấy ta nghi ngờ như vậy là sai?"

Nói tới đây, tất nhiên không có người nào phủ nhận, ngay cả Cổ Thiên Tinh và các tỷ muội một lòng muốn bỏ đá xuống giếng cũng không dám không đồng ý với nàng.

Ánh mắt Cổ Tạ Thiên lóe sáng, liên tục gật đầu: "Nghi ngờ là đúng! Không sai chút nào!"

Tuyên Đế khụ một tiếng: "Cổ lục tiểu thư nói có lý."

Ngay cả hoàng đế cũng nói như vậy, những người khác tất nhiên đều sôi nổi phụ họa.

Trên khuôn mặt tuần tú của Hữu thiên sư thật ra không có biểu tình gì, nhưng giải quyết dứt khoát: "Lần này Cổ Tích Cứu đã thắng."

Khuôn mặt Cổ Tích Tích trở nên âm trầm. Nàng ta không thể phản bác lại lập luận này của Cổ Tích Cứu, nhẹ nhàng hít một hơi và nói: "Ta là đệ tử của tông chủ Thiên Văn Tông, nếu chư vị không tin, có thể đi tới Thiên Văn Tông chứng thực!"

Xu mặt sử Bùi đại nhân nói: "Không cần chứng thực, người đúng là thật."

Cổ Tích Tích lại nhìn về phía Thiên Tế Nguyệt, nhưng Thiên Tế Nguyệt lại nói: "Hiện tại không phải thảo luận người là thật hay giả, mà là Cổ lục tiểu thư nghi ngờ có hợp lý hay không. Hiện tại chứng minh rằng, nàng hợp lý."

Được thôi! Cổ Tích Tích không muốn tiếp tục tranh luận về vấn đề này nữa, nàng ta nhìn chằm chằm vào Cổ Tích Cứu: "Cho dù Cổ lục tiểu thư có lý khi nghi ngờ thân phận của ta, nhưng nàng bôi nhọ y thuật của bốn thánh nữ là đạo lý gì?! Y thuật của ta như thế nào, ta nghĩ chư vị ở đây có lẽ đều đã biết, đúng không? Sao có thể nói được với một từ kém?"

Lần này ở đây có hai ngự y rất có danh tiếng, bọn họ lần lượt gật đầu: "Y thuật của Cổ thánh nữ vẫn là cực cao, có thể xưng là thần y."

Cổ Tích Cứu câu môi cười, nhẹ nhàng nói: "Trên đời này, có rất nhiều người nghe danh không bằng gặp mặt. Ta không quan tâm thanh danh của người cao bao nhiêu, ta chỉ nói tới những gì ta tự mình nhìn thấy. Vừa rồi Cổ thánh nữ từng sờ mạch bất bệnh cho ta, nói đốm đỏ trên mặt của ta là do bẩm sinh. Ta nói có đúng hay không?"

Cổ Tích Tích sững sờ. Lúc ở tướng quân phủ, nàng ta bắt mạch cho Cổ Tích Cứu chủ yếu là bởi vì nghi ngờ thân phận đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 124: Có lẽ sinh ra đã có

Cổ Tích Tích sùng sờ. Lúc ở tướng quân phủ, nàng ta bắt mạch cho Cổ Tích Cửu chủ yếu là bởi vì nghi ngờ thân phận đối phương, muốn tra xét xem trên người nàng có linh lực hay không, vì vậy mới kiểm có đưa ra một lý do để xem bệnh. Thật ra nàng ta căn bản không nghiêm túc kiểm tra, chỉ vì nhìn thấy đốm đỏ của đối phương giống như một cái bớt, vì thế nên mới vội vàng đưa ra kết luận này.

Hiện tại nghe Cổ Tích Cửu nhắc tới chuyện này, trong lòng nàng ta nhảy dựng, không nhịn được lại nhìn nhìn trên mặt Cổ Tích Cửu, nó vẫn giống như một cái bớt!

Nàng ta ngẩng đầu lên: "Tất nhiên là bẩm sinh, đốm đỏ của người vốn dĩ đã có từ khi mang thai ở trong bụng mẹ!"

Cổ Tích Cửu khẽ cười: "Vậy người cũng biết đốm đỏ này của ta có từ khi nào?"

Cổ Tích Tích sùng sốt. Nàng ta hiểu biết về Cổ Tích Cửu cực ít, thân phận nàng ta như vậy, tất nhiên không thèm để tâm tìm hiểu một nữ nhi trong tướng quân phủ, đừng nói tới đối phương còn là một phé vật?

Tất cả những gì nàng ta biết về Cổ Tích Cửu chính là phé vật có tướng mạo xấu xí, những mặt khác nàng ta đều không biết.

Nàng ta chỉ có thể suy đoán theo quy luật thường có: "Có lẽ từ khi sinh ra đã có."

Nàng ta vừa trả lời câu này, lập tức nhìn thấy có người lắc đầu, hơn nữa có khá nhiều người trong số bọn họ.....

Trong lòng nàng ta nhảy dựng, tiếp tục bổ sung: "Có những vết bớt thường có do bẩm sinh, nhưng cũng có những vết bớt được hình thành sau khi sinh, chẳng qua lúc đầu rất nhẹ, gần như không nhìn ra được, sau đó mới chậm rãi rõ hơn mà thôi." Lời giải thích này của nàng ta cực kỳ xảo quyệt, giữ lại một đường lui cho mình.

"Ta đây thuộc về loại nào?" Cổ Tích Cửu hỏi.

"Có lẽ là..... có lẽ là loại thứ hai." Cổ Tích Tích trả lời.

Cổ Tích Cửu cười: "Loại thứ hai? Ý của Cổ thánh nữ chính là, vết bớt này của ta có từ trong bụng mẹ, chẳng qua vẫn luôn cực nhẹ, sau đó theo thời gian mới tăng thêm và chậm rãi hiện ra?"

"Không sai!"

"Vậy Cổ thánh nữ có biết vết bớt này từ khi nào người khác có thể liếc mắt một cái là nhìn ra được?"

Cổ Tích Tích siết chặt nắm tay ở trong ống tay áo, nàng ta nào biết câu trả lời?!

Nàng ta không nhịn được nhìn về phía Dung Sở, muốn hán gọi ý cho mình.

Dung Sở hiện tại đang cùng trên một con thuyền với nàng ta, quả nhiên nhắc nhở cho nàng ta. Hắn lặng lẽ đưa ra ba ngón tay.

Hắn vốn dĩ muốn dùng biện pháp truyền âm nhập mật nhắc nhở cho Cổ Tích Tích, kết quả không biết vị Hữu quốc sư Thiên Tế Nguyệt đã bố trí pháp trận gì đó ngăn cản, bất luận pháp thuật hay có liên quan tới linh lực đều không thể sử dụng được.

"Là ba tháng!" Cổ Tích Tích trả lời. Theo nàng ta hiểu biết, bớt ẩn tính thường sẽ bắt đầu xuất hiện trong vòng mấy tháng sau sinh.

Dung Sở: "....."

Những người trong cuộc: "....."

Dung Sở không nhịn được nữa, khụ một tiếng nói: "Khi nào vết bớt hiện ra thì có liên quan gì tới bệnh tình? Dù sao đốm đỏ của người vẫn còn ở đó. Nó hiện ra lúc ba tuổi hay ba tháng thì có gì khác nhau?"

Những lời hắn nói rõ ràng là người ngoài nghề, sắc mặt Cổ Tích Tích khẽ biến, biết bản thân mình lại mắc sai lầm. Nếu đốm đỏ bỗng nhiên mọc ra sau ba tuổi sẽ không phải là bớt.....

Cổ Tích Cửu khẽ cười một tiếng, không để ý tới hai người này, ngược lại hỏi một vị ngự y: "Hình đại nhân, đốm đỏ trên mặt hiện ra lúc ba tuổi và ba tháng có khác nhau hay không?"

Hình đại nhân ngay thẳng đáp: "Tất nhiên khác nhau, nếu hiện ra sau ba tuổi hơn phân nửa là do nhân tố bên ngoài tạo thành, trước ba tháng hiện ra hơn phân nửa là bớt, không thể quơ đùa cả nắm. Nhưng Cổ cô nương hiện nay đã mười ba tuổi, bất luận một y giả nào chỉ nhìn xem qua đều không thể nhìn ra được thời kỳ sinh trưởng, cần phải thăm hỏi người bệnh mới có thể đưa ra phán đoán cụ thể."

"Đúng vậy, Cổ thánh nữ không thể nhìn ra được thời gian cụ thể cũng không có gì ngạc nhiên, đúng không? Làm sao có thể chỉ vì điều này mà nói y thuật của nàng kém cỏi?" Dung Sở vội vàng ngắt lời.

Cổ Tích Cửu cười, không quên nói lời châm chọc: "Một y giả khi xem bệnh thường nhìn, nghe, hỏi, đó đều là những kiến thức cơ bản thường có. Vị Cổ thánh nữ này ngay cả hỏi cũng không hỏi một câu! Cứ thế trực tiếp đưa ra phán đoán, không phải kém cỏi thì là gì? "

Mọi người:"..... "

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Xấu nữ phé vật biết y thuật?

"Ta cho rằng nàng có khả năng *thông thiên triệt địa** (*có kiến thức học vấn sâu rộng người đời không ai sánh kịp). Nàng chỉ cần bắt mạch, nhìn mặt là có thể chuẩn đoán ra bệnh. Không ngờ kết quả lại là phán đoán sai lầm nghiêm trọng! Nếu như hiệu quả trị liệu cho bẩm sinh giống như sau sinh, nàng không hỏi những chi tiết này cũng không quan trọng, nhưng hai phương pháp điều trị này căn bản hoàn toàn khác nhau! Thậm chí có đôi khi là trống đánh xuôi, kèn thổi ngược. Và vị Cổ thánh nữ này không chẩn bệnh cẩn thận đã cầu thả đưa ra kết luận, nói đốm đỏ này không có khả năng tiêu trừ. Đây không phải là cầu thả buồn cười hay sao?"

Cổ Tích Tích: "....."

Khuôn mặt nàng ta vốn trắng như tuyết lúc này đỏ ửng, nàng ta không ngờ một chút sai lầm nho nhỏ của mình sẽ bị đối phương chộp được.

"Người..... người thì biết gì?! Bồn thánh nữ đâu phải là đại phu bình thường? Với y thuật của ta, chỉ cần bắt mạch và nhìn khí sắc trên mặt là có thể phán đoán chuẩn xác, không cần phải dò hỏi! Hơn nữa, đốm đỏ trên mặt người đã thâm nhập vào da thịt, bất luận là bẩm sinh hay sau sinh đều không thể nào trị liệu, kết luận của ta không sai! Ta xem bệnh chỉ quan tâm tới kết quả, không quan tâm tới quá trình....." Nàng ta cố gắng cãi lại.

Những lời của Cổ Tích Tích nói ra cũng có chút đạo lý.

Rốt cuộc năm đó, sau khi trên mặt Cổ Tích Cửu sinh ra đốm đỏ, Cổ Tạ Thiên không những đưa nàng đi tìm gặp rất nhiều đại phu, thậm chí hoàng thất cũng từng phái ngự y tới cửa thăm khám, tất cả bọn họ đều nói không thể nào trị được.....

Hiện tại Cổ Tích Tích đưa ra chuẩn đoán không chính xác như vậy, thật ra cũng giống như phán đoán cuối cùng của các vị đại phu khác, do đó không ai cho rằng nàng ta đã sai.

Ánh mắt mọi người lại nhìn về phía Cổ Tích Cửu, muốn xem nàng sẽ nói gì.

Cổ Tích Cửu vẫn giữ bình tĩnh: "Người kết luận đốm đỏ của ta vĩnh không có khả năng khôi phục?"

"Không sai!"

"Nếu ta nói —— có thể trị được thì sao?"

Cổ Tích Tích: "..... Sao có thể?! Ai nói với người có thể trị được?"

Tay nhỏ của Cổ Tích Cửu chỉ vào chính mình: "Ta tự mình trị!"

Cổ Tích Tích cười khúc khích: "Đúng là nói lời vô nghĩa! Người căn bản không hiểu y lý, thậm chí chẳng phải là y giả bình thường, sao có thể trị được?"

"Ta không hiểu y lý?" Cổ Tích Cửu nói giọng nhẹ nhàng: "Vậy ta và Cổ thánh nữ hãy tỷ thí một trận! Nếu như ta thua, lần đánh cuộc này hãy xem như ta thua. Nếu như ta thắng, y thuật của Cổ thánh nữ thậm chí còn kém hơn cả hải tặc, đó chẳng phải là vô dụng hay sao?"

Cổ Tích Tích: "....."

Mọi người:"..... "

Xấu nữ phé vật biết y thuật? Còn muốn khiêu chiến với Cổ thánh nữ?!

Toàn trường gần như sôi trào!

Nếu ngay từ đầu Cổ Tích Cửu nói như thế, mỗi người ở đây tất nhiên đều sẽ không tin, cho rằng nàng đang ba hoa chích choè, khoe khoang không có mục đích.

Nhưng trải qua một vòng đánh giá giữa nàng và Cổ Tích Tích, mọi người bỗng nhiên cảm thấy cho dù tiểu nha đầu này biết y thuật cũng không có gì lạ.....

Tất cả mọi người đều mở to hai mắt, ngay cả Tuyên Đế cũng chấn động tinh thần, đứng thẳng người lên! Một đôi con người chăm chú nhìn vào trên mặt Cổ Tích Cửu.

Thông qua biểu hiện vừa rồi của Cổ Tích Cửu, ông có thể nhìn ra nàng biết y thuật, nhưng y thuật của nàng có thể so sánh với Cổ thánh nữ?

Đừng nói vượt qua Cổ Tích Tích, cho dù có thể bằng được một nửa đối phương cũng đã ghê gớm rồi! Có thể xưng được với thần y!

Trên đời này không có nhiều đại phu giỏi, người có thể xưng được với thần y càng là *lông phượng sừng lân (cực hiếm)*, không chỉ là khan hiếm bình thường.

Nếu như Cổ Tích Cửu có y thuật cao minh, đó quả thực chính là phúc của Phi Tinh Quốc! Nàng chẳng những không phải là phế vật, còn là kỳ bảo!

Không những hai mắt Tuyên Đế sáng rực, đôi mắt của một đám các đại thần trong triều cũng đều tỏa sáng. Tất cả đều nhìn chăm chăm vào Cổ Tích Cửu, muốn nhìn xem biểu hiện của nàng.

Dung Già La hiếm khi mở miệng, nói: "Hữu thiên sư đại nhân, phụ hoàng, có cho phép các nàng tỷ thí trận này hay không?"

Tuyên Đế nào có lý không muốn, lập tức cất cao giọng nói: "Thật sự cần phải tỷ thí mới có thể khảo nghiệm ra được thực học, trăm chuẩn!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Cá mặ xoay người!

Thiên Tế Nguyệt cũng nhẹ nhàng gật đầu: "Chuẩn!"

Sự tình đã đi tới mức thế này, Cổ Tích Tích không thể không đồng ý. Hơn nữa, nàng ta cũng không cho rằng mình sẽ thua kém tiểu nha đầu Cổ Tích Cửu!

Một hồi tỷ thí chính thức bắt đầu.

Trận đấu là so tài về khiến thức y thuật, do các đại nho y học lâm thời ở đây ra đề mục. Lúc đầu là những câu hỏi chung và bọn họ lần lượt giải đáp. Các câu hỏi cũng nằm trong phạm vi thông thường, hai người đều có thể đối đáp trôi chảy, chẳng phân biệt trên dưới.

Vì thế đại nho y học bắt đầu tìm kiếm những câu hỏi lạ và khó hơn, sau đó khiến hai người phải chạy đua để trở thành người đầu tiên giải đáp.....

Hơn mười phút sau, khuôn mặt xinh đẹp của Cổ Tích Tích trở nên tái nhợt! Nàng ta không thể đánh bại được nha đầu thú kia!

Cổ Tích Tích không giỏi ngâm nga y thư, đặc biệt là mấy năm nay nàng ta thường xuyên xuống núi để có cảm giác tồn tại. Những kiến thức ban đầu nàng ta ngâm nga vẫn còn có thể nhớ rõ, nhưng những câu hỏi lạ và khó hơn nàng ta đã không còn nhớ rõ, vì thế nên trả lời hơi chậm.

Phía đối diện, xấu nha đầu kia chỉ há mồm là ra, giọng nói lạnh lùng giòn vang, giống như những hạt cườm rơi trên đĩa ngọc, mỗi một chữ đều vô cùng rõ ràng.

Vị đại nho kia đang hỏi với một cuốn y thư trong tay, tất nhiên cũng đối chiếu đáp án. Cổ Tích Tích nhiều nhất chỉ trả lời được đại thể, thường thiếu một số điểm. Trong khi Cổ Tích Cửu lại trả lời không thiếu một chữ!

Kết quả so tài cao thấp có thể được nhìn thấy rõ ràng như vậy. Hơn nửa canh giờ sau, Cổ Tích Cửu đã tuyệt đối đánh bại Cổ Tích Tích. Thiên Tế Nguyệt tuyên bố, trận này Cổ Tích Cửu đã thắng!

Đám người lại một lần nữa sôi trào!

Vô số ánh mắt dừng ở trên người Cổ Tích Cửu, ngay cả vị thập nhị hoàng tử Dung Ngôn giờ phút này ánh mắt nhìn Cổ Tích Cửu cũng có chút phức tạp, dường như lấp lánh hơn.

Có Tạ Thiên kích động đến nổi đỏ mặt!

Quá đẹp mặt! Nữ nhi này của ông thật sự đã khiến cho ông đẹp mặt!

Giống như một viên ngọc đã bị phủ bụi từ lâu, giờ phút này cuối cùng đã phát ra ánh sáng rực rỡ!

Cổ Tích Tích vừa thẹn vừa giận. Nàng ta cười lạnh một tiếng: "Được rồi, trận này xem như nàng thắng. Tuy nhiên, trị bệnh cứu người không phải chỉ dựa trên một chút y thư là có thể làm được, cần phải có bản lĩnh thực tế, bằng cách chữa cho bệnh nhân thực sự....."

"Vậy trận thứ hai hãy chữa bệnh cho người." Cổ Tích Cửu ngắt lời nàng ta.

Cổ Tích Tích cứng người: "Lúc này làm gì có người bệnh nào cho chúng ta thi đấu trị liệu?"

Tuyên Đế lập tức nhìn về phía ngự y, ngự y lập tức tiến lên: "Điều này rất dễ, trong tay lão phu vừa lúc có một đôi huynh đệ song sinh bị bệnh. Bệnh tình của bọn họ có chút kỳ lạ, chứng bệnh đều giống nhau như đúc, nhị vị hãy nhìn xem thể nào?"

Cổ Tích Tích: "....."

Cổ thánh nữ sẽ không dễ dàng chữa bệnh cho người khác, hiện tại hiếm khi có cơ hội khiến nàng ta ra tay, vì vậy hai người bệnh khi nhận được tin tức này, lập tức nhanh chóng chạy tới cùng với người nhà! Không dám chậm trễ dù chỉ một khắc!

Thương Khung Ngọc có chút mất tự tin trong lòng: "Chủ nhân, những kiến thức y học đó ta có thể trực tiếp nhắc nhở cho người, nhưng trị bệnh cứu người thì không được. Người phải dựa vào chính bản thân người."

Rốt cuộc, xem bệnh cần phải có kiến thức toàn diện, cùng với phán đoán chuẩn xác, không thể thực hiện bằng cách ghi nhớ đơn thuần.

"Yên tâm" Cổ Tích Cửu trả lời nó chỉ bằng hai chữ.

Cổ thánh nữ và xấu nữ phế vật nổi danh đang đấu y thuật ở Vạn Tinh Lâu, tin tức này tất nhiên đã được truyền ra ngoài. Một truyền mười, mười truyền trăm, không đến thời gian nửa canh giờ, dưới lầu Vạn Tinh Lâu đã tụ đầy bá tánh đến xem náo nhiệt. Có một số người thậm chí còn bắt đầu đánh cược, đánh cược xem cuối cùng ai sẽ là người chiến thắng.....

Trong khi chờ đợi bệnh nhân, Cổ Tích Cửu đi đến lan can bên cạnh nhìn xuống phía dưới. Nàng thấy dòng người phía dưới chen chúc xô đẩy, đoán chừng khoảng mấy nghìn người tụ tập, xúm lại vây quanh Vạn Tinh Lâu, vô số người ngẩng đầu nhìn về phía trước. Khi thân ảnh nho nhỏ của Cổ Tích Cửu vừa mới hiện ra, phía dưới lập tức có người bắt đầu lớn tiếng đánh trống reo hò.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Đơn giản cao diệu tới cùng

"Cô nương này có phải là Cổ lục tiểu thư hay không?"

"Ai nha, trời tối quá, ta nhìn không rõ mặt, nhưng có vẻ như rất giống! Ngoại trừ nàng ra có lẽ không có hài tử thứ hai, đúng không?"

"Đó chính là nàng!"

"Cổ lục tiểu thư cố lên! Chúng ta xem trọng người!"

"Lão Hồng, dừng lại đi. Người xem trọng nàng mà lại đặt tiền cược ở trên người Cổ thánh nữ? Xem trọng nàng thì người nên đổi đổi tiền cược đi thôi!"

"Ta không hối hận khi đặt cược. Mặc dù ca ca ta đặt tiền cược vào Cổ thánh nữ, nhưng trái tim ta vẫn hướng về Cổ lục tiểu thư....."

"..... Các người đều không phúc hậu, ta đã đặt tiền cược ở trên người Cổ lục tiểu thư, đây mới là chân chính ủng hộ! Cổ lục tiểu thư, người nhất định phải thắng, ta đã đặt mười lượng bạc, một năm của cải của nhà ta!"

"....."

Phía dưới cái cọ ăm ỉ, hăng hái khác thường. Bọn họ thích nhất là tiết mục cá mẫn xoay người! Hơn nữa, vị Cổ lục tiểu thư này còn không phải là cá mẫn bình thường.....

.....

Tiếng la hét ăm ỉ phía dưới tất nhiên cũng truyền tới trên lầu, đôi môi nhợt nhạt của Cổ Tích Cửu hơi cong. Nàng không nói chuyện, chỉ vờn một bàn tay đưa ra thủ thế "yên tâm", lập tức lại khiến cho phía dưới vang lên một trận hoan hô!

Bạn đầu Cổ Tích Cửu muốn điệu thấp một chút, nhưng hiện tại nếu đã cao diệu, vậy đơn giản hãy cao diệu tới cùng!

Cổ Tích Tích tức giận đến nổi cắn răng, lạnh lùng cười: "Tiểu hài tử chỉ thích làm dáng ngông cuồng, đợi lát nữa người thua sẽ bị cắt cả đầu lưỡi!"

Cổ Tích Cửu ngoái đầu nhìn lại, nói về ba chữ với nàng ta: "Ồ, đúng không?" Giọng điệu của nàng không chút để ý, thờ ơ lạnh lùng, tất nhiên là có ý khinh thường.

Cổ Tích Tích: "....." Nàng ta có một loại cảm giác đánh một quyền vào trên bóng

Mình sẽ không thua! Mình đường đường là thánh nữ, sẽ không thua một xấu nha đầu tóc còn chưa khô máu!

.....Edit: Emily Ton.....

Một đôi huynh đệ song sinh, khoảng mười bốn đến mười lăm tuổi, môi hồng răng trắng, rất đẹp.

Nhưng lúc này sắc mặt hai người đều trông tái nhợt, mới đi bộ vài bước đã bắt đầu thở hổn hển, bộ dáng suy yếu như muốn ngã xuống bất kỳ lúc nào. Phụ thân bọn họ theo sau, một vị quan to tam phẩm triều đình.

Vị quan to triều đình này trông rất hốc hác, mang theo hai đứa nhỏ muốn quý xuống dập đầu, nhưng hai đứa nhỏ vừa mới rời khỏi sự nâng đỡ của tôi tớ thì bắt đầu ngã trái ngã phải. Sau khi bọn họ quý xuống thì rốt cuộc không đứng dậy được, căn bản không thể hành lễ ba quý chín lạy.

Tuyên Đế xua tay: "Vu Các lão, lệnh lang bệnh nặng, không cần thực hiện đại lễ, đứng lên đi."

Nhóm tôi tớ lúc này mới tiến lên nâng hai vị tiểu công tử ngồi xuống ghế trên.

"Vu Các lão, trầm nhớ rõ hai tiểu tử này của nhà ngươi xưa nay đều tung tăng nhảy nhót, công phu cũng không tồi, một tháng trước còn được Cửu Tinh Tông tuyển chọn là đệ tử nội môn, vì sao bỗng nhiên biến thành bộ dáng này?"

"Bệ hạ, việc này một lời khó nói hết....." Vu Các lão có lẽ đã quá lo lắng cho hai đứa nhỏ, giọng nói run rẩy, ông mô tả ngắn gọn những gì đã xảy ra với hai đứa nhỏ của mình.

Thì ra sau khi hai đứa nhỏ được Cửu Tinh Tông lựa chọn, trong lòng vui mừng, cả hai lén trốn người nhà cùng nhau tiến vào rừng rậm hắc ám thám hiểm. Bọn họ đã mất tích ba ngày ba đêm mới thoát ra được. Nhưng sau khi thoát ra khỏi đó liền biến thành người câm, quay trở lại phủ cũng càng ngày càng trở nên suy nhược. Họ đã mời rất nhiều đại phu, nhưng không có một đại phu nào có thể tra ra nguyên nhân bị bệnh.

Tuyên Đế nhìn về phía Chu ngự y bên cạnh: "Ái khanh đã từng xem qua, người nói như thế nào?"

Chu ngự y khom người nói: "Bệ hạ, mấy ngày nay thần đã hội chẩn qua cho hai vị công tử này. Thần xin lỗi vì mình bất lực, thật sự không thể xác định được nguyên nhân gây bệnh. Hai vị công tử ngoại trừ mạch tượng suy yếu, không thể tìm thấy điều gì bất thường, nhưng lại càng ngày càng suy yếu, ngay cả khi đã tiêu thụ hết tất cả các loại dược phẩm bổ cần thiết."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Chỉ có thể cứu một người

Quả nhiên là một căn bệnh kỳ lạ! Nhưng hai đứa nhỏ còn là người câm, không nên lời dù chỉ một câu.

Càng quý dị hơn chính là, hai đứa nhỏ rõ ràng đều biết chữ, nhưng hai tay run rẩy không thể viết ra được một từ, vì vậy không thể hỏi ra được bọn nó rốt cuộc đã trải qua những gì ở trong khu rừng hắc ám.

Rừng rậm hắc ám là cấm địa nổi danh trong lãnh thổ Phi Tinh Quốc. Nghe đồn rằng bên trong có vô số ma thú ăn thịt người, còn có một cái đầm bùn ảo giác, nếu bị sa lầy sẽ không thể trốn ra ngoài được. Người bình thường không dám dễ dàng đi vào nơi đó, không ngờ hai đứa nhỏ này sẽ xông vào nơi đó!

Tuyên Đế đưa ánh mắt hy vọng nhìn về phía Cổ Tích Cửu và Cổ Tích Tích: "Nhị vị có khả năng nhìn ra chứng bệnh của chúng?"

Cổ Tích Tích nhìn về phía hai đứa nhỏ: "Ai trong số các người nguyện ý để bản thánh nữ trị liệu?"

Ánh mắt của hai đứa nhỏ sáng lên, chúng không nói nên lời nhưng đều cùng nhau gật đầu!

Trong mắt Cổ Tích Tích hiện lên một tia đắc ý. Nàng ta nhẹ nhàng thở dài một hơi: "Nhưng bản thánh nữ chỉ có thể trị liệu cho một trong hai người các người, một người khác phải giao cho vị Cổ lục tiểu thư trị liệu." Nàng ta chỉ ngón tay về phía Cổ Tích Cửu.

Trong mắt hai đứa nhỏ hiện lên một sự kinh hoàng.

Cổ Tích Tích lại cười: "Ai trong số các người nguyện ý để vị Cổ lục tiểu thư trị liệu? Nói không chừng nàng cũng có thể mèo mù gặp chuột chết, chữa khỏi bệnh cho các người."

Hai đứa nhỏ lắc đầu thật nhanh.

Mọi người: "....."

Cổ Tích Tích cuối cùng cũng tìm về được một chút mặt mũi ở đây. Nàng ta liếc mắt nhìn Cổ Tích Cửu một cái: "Xem ra bọn họ thực sự không xem trọng Cổ lục tiểu thư. Nhưng bọn họ như vậy lại khiến bốn thánh nữ có chút khó xử. Ta chỉ có thể trị liệu cho một người."

Vu Các lão thiếu kiên nhẫn, không nhịn được nói một câu: "Nếu như thánh nữ chỉ có thể trị được cho một hài tử, vậy chờ sau khi thắng cuộc, xin thánh nữ đại từ đại bi một chút, cũng cứu một hài tử khác."

Cổ Tích Tích nhấp nhấp miệng nhỏ: "Không thể nào, bốn thánh nữ chỉ có thể cứu một người! Nếu Các lão là phụ thân của chúng, có thể đưa ra lựa chọn giúp chúng."

Vu Các lão nhìn đứa này rồi lại nhìn đứa kia, trên mặt rối bời. Cuối cùng ông làm liều, chỉ một ngón tay ra: "Xin thánh nữ hãy trị liệu cho Mạc Bạch." Ông đang chỉ về phía tiểu nhi tử của mình, linh lực của Vu Mạc Bạch cao hơn một chút so với ca ca Vu Mộ Thanh.

Ánh mắt Vu Mạc Bạch sáng lên, trong khi đôi mắt của Vu Mộ Thanh lại hiện lên sự tuyệt vọng.

Cổ Tích Tích lại liếc mắt nhìn Cổ Tích Cửu một cái, hy vọng tìm ra được một chút cảm xúc xấu hổ từ trên mặt nha đầu này, nhưng nàng ta đã hoàn toàn thất vọng!

Cổ Tích Cửu đứng ở nơi đó, khuôn mặt nhỏ vẫn rất bình tĩnh, trên miệng nhỏ thậm chí còn có một nụ cười nhạt, dường như làm ngơ đối với biểu tình của hai hài tử kia.

Cổ Tích Tích có chút thất vọng, nhưng hiện tại trong lòng nàng ta vẫn rất vui sướng!

Mặc dù hai hài tử này có chứng bệnh kỳ lạ, nhưng trùng hợp là nàng ta đã từng gặp qua, còn từng nhìn thấy sư phụ Long Tư Dạ ra tay trị liệu. Đáng mừng hơn nữa chính là, trong túi trữ vật của nàng ta có được vật đúng bệnh!

Nàng ta nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm, lần này nàng ta nhất định thắng rồi! Nàng ta không tin Cổ Tích Cửu cũng từng gặp qua chứng bệnh tương tự, cũng trùng hợp có được vật đúng bệnh!

Trước tiên, nàng ta bắt mạch cho Vu Mộ Bạch một lát, trong lòng nàng ta càng thêm khẳng định phán đoán của mình, trong đôi mắt đẹp hiện lên vui sướng.

Đôi mắt Vu Các lão nhìn chăm chăm vào nàng ta, chờ sau khi nàng ta bắt mạch xong, ông mới run giọng hỏi một câu: "Như thế nào? Nó rốt cuộc đã bị bệnh gì, có cứu được không?"

Cổ Tích Tích nhẹ nhàng nói: "Nó đã trúng một loại kỳ độc. Độc này vô sắc vô vị, không thể phát hiện ra được độc tính trong người. Nếu như không trị liệu đúng bệnh, nó sẽ phải bỏ mạng trong vòng nửa tháng!" Hiện tại hai đứa nhỏ này đã bị trúng độc mười bốn ngày!

Nói cách khác, hai hài tử này chỉ còn một ngày để sống!

Sắc mặt mọi người biến đổi, giọng nói của Vu Các lão càng thêm run rẩy: "Thánh nữ có thể giải độc, đúng không? "

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Cứ việc ôm nó

Cổ Tích Tích lại liếc mắt nhìn Cổ Tích Cửu một cái, khóe môi câu lên: "Vị Cổ lục tiểu thư cũng đã bắt mạch cho chúng, có cao kiến gì không? Người có biết chúng đã trúng độc gì hay không?" Nàng ta sẽ không nói ra tên độc được trước, tránh cho Cổ Tích Cửu học theo, đoạt mất sự nổi bật của mình!

Độc này cực hiếm và rất kỳ lạ, nàng ta không tin tiểu hài tử như Cổ Tích Cửu cũng biết loại độc này!

Ánh mắt mọi người tự nhiên lại cùng nhau nhìn về phía Cổ Tích Cửu. Cổ Tích Cửu ôm hai cánh tay, lười biếng cười: "Thánh nữ có thể bắt đầu trị bệnh trước."

Cổ Tích Tích cười lạnh một tiếng: "Người muốn học ta sao?"

Khóe môi Cổ Tích Cửu câu lên: "Yên tâm, biện pháp trị liệu của ta tuyệt đối không giống với người."

Cổ Tích Tích hừ một tiếng: "Tùy người, cho dù người muốn học theo cũng học không được! Bốn thánh nữ đảm bảo, lần này ra tay nhất định có thể thuốc đến bệnh trừ!"

Nàng ta vừa nói, vừa lấy ra một cái bình nhỏ, đổ ra một viên đan được màu tím, đưa cho Vu Mộ Bạch ăn vào. Sau đó nàng ta bắt đầu xuất chương, lòng bàn tay ẩn ở phía trên ngực thiếu niên, giúp hắn vận hóa được lực ——

Thời gian một nén nhang trôi qua, gương mặt tái nhợt của Vu Mộ Bạch rốt cuộc có chút ửng đỏ, đó là dấu hiệu chuyển biến tốt đẹp.

Cổ Tích Tích thu chương, ngao ngễ nói: "Được rồi! Sau khi quay về hãy để nó nghỉ ngơi khoảng ba ngày, ăn chút được bỏ, chế độ ăn thanh đạm, như thế có thể hoàn toàn khỏi hẳn....."

Xem ra vị thánh nữ này quả nhiên rất giỏi y thuật! Gần như là thuốc đến bệnh trừ.

Trong mắt mọi người hiện lên sự kính nể. Vu Các lão cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng ông vẫn còn nhớ thương một nhi tử khác, không nhìn được nhìn nhìn về phía Cổ Tích Cửu bên kia. Ông phát hiện ra nàng đang nói chuyện phiếm cùng với Vu Mộ Thanh, chưa có ý định động thủ trị liệu.

Đương nhiên, bởi vì Vu Mộ Thanh là người câm, vì thế người nói chuyện chính là Cổ Tích Cửu. Những gì Vu Mộ Thanh có thể làm chỉ là gặt đầu và lắc đầu mà thôi.

Vu Các lão buồn bực trong lòng, không nhìn được thúc giục nói: "Cổ tiểu thư có nên bắt đầu ra tay trị liệu hay không? Thánh nữ bên này đã trị liệu xong, Mộ Bạch cũng đang chuyển biến tốt đẹp....."

Ông vừa mới nói được tới đây, bất chợt nghe phía sau vang lên một tiếng "oa ——".

Ông chợt quay đầu nhìn lại, sắc mặt biến đổi.

Sắc mặt nhi tử Vu Mộ Bạch của ông rõ ràng đã chuyển biến tốt đẹp, lúc này trở nên đỏ ngầu, mồ to đang phun ra máu, trong khi ở dưới chân nó còn có một cái bình màu xanh, và máu của Vu Mộ Bạch đều được phun vào cái bình kia.....

Nếu không phải hai tên đầy tớ bên cạnh kịp thời đỡ lấy nó, chỉ sợ nó đã trượt xuống từ trên ghế.

"Sao lại thế này? Sao lại thế này?" Vu Các lão luống cuống, mọi người choáng váng.

Cổ Tích Tích cũng bị sốc, bước nhanh tiến lên, dò tìm mạch đập của Vu Mộ Bạch, mặt đẹp trở nên tái nhợt.

Nàng ta không có thời gian nói gì, ngón tay lập tức điểm một vài huyệt đạo ở trên người Mộ Bạch. Tuy nhiên, tất cả đều vô dụng. Nàng ta không ngăn được Vu Mộ Bạch tiếp tục nôn ra máu.....

Một lát sau, khuôn mặt tuần tú của Vu Mộ Bạch đã trở nên tái nhợt giống như người chết, uể oải ngồi ở trên ghế, cả người dường như run rẩy, trông giống như gần hết hơi.

Cổ Tích Tích rốt cuộc dừng tay.

"Thánh nữ, như thế nào?" Vu Các lão giống như lá rụng trong gió, nói với giọng run rẩy.

Sắc mặt Cổ Tích Tích hơi tái nhợt: "Các người đưa hắn tới đây vẫn chậm một bước, mặc dù bản thánh nữ đã dùng đúng biện pháp, nhưng độc đã vào tim. Ta đã cố hết sức."

Nói cách khác, Vu Mộ Bạch không thể cứu được!

Vu Các lão không đứng vững được nữa, nước mắt trào ra, lão đảo lao về phía Vu Mộ Bạch: "Mộ Bạch....."

"Nếu thật sự muốn nó chết, ông cứ việc ôm nó đi!" Giọng nói của Cổ Tích Cửu bỗng nhiên lạnh lùng truyền đến.

Vu Các lão ngẩn ra, bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn Cổ Tích Cửu đứng ở nơi đó, giọng nói trở nên run rẩy: "Vây..... vậy..... Cổ tiểu thư có biện pháp nào có thể cứu chữa trị cho nó hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Hắn thậm chí không hỏi một câu!

"Ông muốn để ta cứu nó? Ông tin ta không?" Cổ Tích Cửu hỏi lại.

Vu Các lão quả thực giống như người sắp chết đuối trước cọng rom cuối cùng, trực tiếp quỳ xuống: "Tin! Lão phu tin! Cầu xin cô nương cứu nó!" Còn

nước còn sót* còn hơn hoàn toàn tuyệt vọng! (*死马当活马医: to give medicine to a dead horse; to keep trying everything in a desperate situation = còn nước còn tát)

Sắc mặt Cổ Tích Tích không phải khó coi giống như bình thường: "Nó trúng độc đã sâu, rõ ràng chắc chắn sẽ chết!"

Cổ Tích Cửu căn bản không để ý tới nàng ta, đi vài bước tới trước người Vu Mộ Bạch, để đầy tởm nhỏ mở miệng nó ra, ném một viên thuốc vào trong đó, sau đó nàng vuốt cổ họng để nó nuốt viên thuốc xuống.

Cổ Tích Cửu lại ngẩng đầu nhìn về phía Thái tử Dung Già La: "Điện hạ có thể giúp một tay hay không?"

Dung Già La rất dứt khoát: "Chuyện gì?"

"Nếu muốn cứu vị tiểu công tử này cần phải xoa bóp dựa theo một số huyệt vị, Tích Cửu không có linh lực nên không thể làm được việc này..... "

Dung Già La bước tới: "Được, ngươi nói, bần cung làm!"

Cổ Tích Cửu lập tức nói những huyệt vị cần phải xoa bóp lần này và mức độ nặng nhẹ khi dùng sức.

Dung Già La không nói lời vô nghĩa, lập tức làm theo. Hắn không những nhận ra huyệt vị, sự khống chế về lực đạo cũng cực kỳ tinh chuẩn, không sai chút nào!

Một đám người ở đây người, toàn bộ đều mở to hai mắt, nhìn một màn trước mắt này, không dám thở lớn.

Vị Cổ Tích Tích kì không nhận được còn muốn mở miệng: "Người đã không cứu được nữa, các ngươi còn bận rộn như vậy....."

Nàng ta còn nói chưa dứt lời, đã bị những ánh mắt bắn ra từ bốn phương tám hướng trừng trừng nhìn lại!

Ý nghĩa rất rõ ràng, bọn họ muốn nàng ta câm miệng lại! Đừng quấy rầy người khác cứu người.....

Vở diễn hôm nay thường xuyên xoay ngược, cao trào thay phiên nhau nổi lên, khiến quần chúng xem không ngừng choáng ngợp. Nhưng, khiến cho bọn họ ngạc nhiên nhất vẫn là thái độ của Thái tử Dung Già La.

Thế nhân đều biết tính tình của vị Thái tử này lạnh nhạt tự phụ, khí chất thiên thành, ngày thường căn bản không quan tâm tới người nào, cũng không có người nào dám sai bảo hắn. Nhưng hiện tại hắn lại nghe lời Cổ Tích Cửu nói như thế!

Cổ Tích Cửu bảo hắn làm cái gì hắn lập tức làm cái đó, thậm chí hắn còn không thêm hỏi một câu!

Chẳng lẽ bởi vì Thái tử nóng lòng muốn cứu trị cho nhi tử Vu Các lão?

Vì vậy nên hắn mới nghe lời đại phu nói như thế?

Nhưng, Vu Các lão ngày thường chính là đứng ở bên phe của Tứ hoàng tử, luôn tìm cơ hội gây rắc rối cho Thái tử điện hạ, thường xuyên tham tấu hắn. Có thể nói ông ta là kẻ thù của Thái tử điện hạ. Vì sao hắn lại nguyện ý cứu hài tử oan gia đối đầu?

Vị Thái tử điện hạ này cũng không phải là loại người thích lấy oán báo oán ——

Mọi người nghĩ trăm lần cũng nghĩ không ra. Nhưng bọn họ chú ý tới kết quả cuối cùng hơn là những sự nghi ngờ đó.

Thời gian một chén trà nhỏ trôi qua, Dung Già La rút cuộc dựa theo biện pháp mà Cổ Tích Cửu đã nói, xoa bóp xong cho Vu Mộ Bạch.

Vị Vu Mộ Bạch khụ ra một ngụm máu đen, mặc dù mặt vẫn còn trắng bệch, nhưng hô hấp đã dần dần ổn định lại. Nó hơi mở to mắt, miễn cưỡng ngẩng nhìn Cổ Tích Cửu: "Đa tạ....." Giọng nói nhỏ như tiếng ruồi muỗi kêu, nhưng rất rõ ràng.

Đã cứu được rồi?! Lại còn có thể nói!

Chu ngự y không đợi người phân phó, tự mình bước lên phía trước, bắt mạch cho Vu Mộ Bạch. Một lát sau ông ta vui mừng nhìn về phía Vu Các lão chúc mừng: "Chúc mừng, chúc mừng, mạch tượng của lệnh lang đã ổn định, cái mạng này thật sự đã bị Cổ tiểu thư cướp về!"

Kỳ tích! Quả thực là kỳ tích!

Vu Các lão quay về phía Cổ Tích Cửu, quỳ dập đầu: "Đa tạ Cổ tiểu thư!" Một lần trước ông dập đầu chỉ vì bất đắc dĩ, lúc này đây lại rất thành thực, thực lòng cảm phục khấu phục.

Cổ Tích Cửu cúi người, khẽ cười một tiếng: "Các lão không cần cảm tạ ta, Thái tử điện hạ mới là người xuất lực."

Vu Các lão dừng lại một chút, sau đó hành lễ và nói lời cảm tạ với Dung Già La.

Dung Già La vẫn không nói nhiều, chỉ hơi gật đầu: "Không cần khách khí." Biểu tình trước sau vẫn lạnh lùng thờ ơ giống như thường lệ.

Chương 131: Tạo ra một thần tích

Những gì Cố Tích Cửu vừa làm đã khiến mọi người ở đây bị sốc, phía trên ban công có một tiếng vỗ tay vang lên, bắt đầu là một tiếng hai tiếng, tiếp theo đó là một tràng pháo tay giống như tiếng sấm, gần như mỗi người đều đang vỗ tay.

Đặc biệt là Cố Tạ Thiên, lòng bàn tay của ông đều chuyển sang màu đỏ! Ông cảm thấy rất tự hào!

Tuy nhiên, ông vẫn có chút bối rối, nữ nhi này của ông dường như gần gũi hơn với Thái tử, trong khi bản thân ông lại là người của Tứ hoàng tử.....

Tới giờ phút này rồi, mọi người đều đánh giá rất cao y thuật của Cố Tích Cửu. Vu Các lão lập tức lại thỉnh cầu Cố Tích Cửu cứu tiếp một nhi tử khác.

Vu Mộ Thanh vừa rồi nhìn thấy ca ca của mình nôn ra máu cũng rất sợ hãi. Nó cảm thấy ngay cả khi thánh nữ ra tay cũng không trị được bệnh, vì thế khẳng định bệnh của mình chắc cũng không trị được, khuôn mặt nhỏ sợ tới mức tái mét.

Sau đó nó nhìn thấy Cố Tích Cửu kéo được đệ đệ trở về từ cái chết, đôi mắt cũng sáng lên hy vọng!

Cố Tích Cửu đi tới trước mặt nó và hỏi: "Đại công tử, ngươi có tin ta hay không?"

Vu Mộ Thanh không thể nói chuyện, điên cuồng gật đầu.

Cố Tích Cửu nhìn nó: "Ta không muốn nhìn biểu cảm của ngươi, nếu ngươi tin ta thì hãy nói ra! Nếu không ta sẽ không ra tay."

Sắc mặt Vu Mộ Thanh biến đổi, nó đã người câm, làm sao nói chuyện được?

Vu Các lão vội nói: "Cô cô nương, từ sau khi nó trở về từ rừng rậm hắc ám, vẫn luôn không thể mở miệng....."

"Không, nó có thể nói." Giọng nói của Cố Tích Cửu rõ ràng bình tĩnh: "Nó chỉ là cho rằng bản thân mình không thể nói mà thôi!"

Vu Các lão: "....."

Mọi người: "....." Tất cả bọn họ đều không hiểu.

Cố Tích Cửu khẽ nhếch miệng nhìn Vu Mộ Thanh, giọng nói càng thêm thờ ơ: "Ta sẽ đếm từ một đến ba, nếu đếm xong ngươi vẫn không nói ra, ta đây thật sự sẽ buông tay mặc kệ! Một!"

Khuôn mặt tuần tú của Vu Mộ Thanh đỏ lên, trên trán toát ra mồ hôi.

"Hail!" Giọng nói của Cố Tích Cửu giống như đòi mạng.

Vu Mộ Thanh liều mạng khép mở miệng vài cái, rốt cuộc cũng nhảy ra được một chữ: "Tin!" Giọng nói bén nhọn rõ ràng, ngay cả bản thân nó cũng thấy hoảng sợ!

Vì lo sợ Cố Tích Cửu sẽ thật sự mặc kệ nó, nó lại liên tiếp nhảy ra mấy chữ: "Ta tin! Ta tin! Cầu ngươi cứu ta....."

Cố Tích Cửu cười, giờ tay xoa xoa đầu nó: "Lúc này mới ngoan."

Vu Mộ Thanh sững sờ một lúc, tiểu cô nương trước mắt này đầu còn thấp hơn cả nó, tuổi còn nhỏ hơn nó, nhưng nàng lại đang xoa đầu nó giống như một đứa trẻ!

Tuy nhiên, hiện tại nó không dám tức giận, chỉ nhìn nàng nói: "Hiện tại ngươi chịu trị liệu cho ta?"

Cố Tích Cửu tiện tay cho hắn một viên thuốc viên: "Ăn cái này trước đã, sau đó ta sẽ dạy cho hai ngươi một bộ môn luyện công pháp, sau nửa canh giờ các ngươi sẽ khỏi hẳn."

Mọi người: "....." Thần kỳ như vậy sao?!

Hai mắt Vu Mộ Thanh và Vu Mộ Bạch sáng rực, hiện tại bọn họ đã cực kỳ tín nhiệm Cố Tích Cửu. Sau khi nuốt xuống viên thuốc, lập tức dựa theo bộ môn luyện công pháp mà Cố Tích Cửu đã nói, bắt đầu ngồi thiền.

Phương pháp ngồi thiền mà Cố Tích Cửu truyền lại cho bọn họ khác với những phương pháp luyện công trên thế giới này. Đó là những gì nàng đã học được từ một vị cổ võ gia truyền ở thời hiện đại, công hiệu giống như Ngũ Cầm Hỉ, cực kỳ có hiệu quả đối với việc khôi phục lại nguyên khí.

Sau nửa canh giờ, hai vị công tử nhảy lên khỏi tấm đệm, nhìn nhau vui mừng.

Bọn họ thật sự khỏi hẳn!

Vừa rồi hai người không thể đứng vững, ngã trái ngã phải ngay cả khi có người nâng đỡ, lúc này lại có thể nhanh nhẹn đứng ở chỗ này. Mặc dù sắc mặt hai người vẫn còn tái nhợt, nhưng tinh thần lại tốt hơn so với lúc trước rất nhiều.

Hai người cùng nhau hành lễ đối với Cố Tích Cửu: "Đa tạ Cố tiểu thư!" Động tác của cả hai đều đồng nhất và rất đẹp!

Lúc đầu, trên ban công yên tĩnh một lát, sau đó liền vang lên tiếng sấm vỗ tay.

Thần tích, Cố Tích Cửu quả thực vừa mới tạo ra một thần tích!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 132: Cố lục tiểu thư thắng tuyệt đối!

Tuyên Đế trực tiếp đứng lên: "Tốt! Rất tốt! Rất tốt! Tiểu Tích Cửu, ngươi quả nhiên không cô phụ kỳ vọng của trẫm!"

Ông quay đầu hỏi Hữu thiên sư Thiên Tế Nguyệt: "Thiên sư, như thế nào? Lần này là tiểu Tích Cửu thắng, đúng không?"

Ánh mắt Thiên Tế Nguyệt dừng ở trên người Cố Tích Cửu một lát, hơi gật gật đầu: "Cố lục tiểu thư thắng tuyệt đối!"

Người trên ban công còn đỡ hơn một chút. Rốt cuộc, trên đó đa số là quan viên trong triều, vì thế nội tâm tương đối ổn định. Khi Cố Tích Cửu hoàn toàn thắng lợi, bọn họ chỉ chúc mừng và vỗ tay.

Nhưng dưới lầu thì ngược lại. Phía dưới lầu đa số là dân thường áo vải, khi tin tức về chiến thắng của Cố Tích Cửu được truyền xuống, ngay lập tức hoan hô bùng nổ, một số người thậm chí còn đốt pháo bên đường. Đó không chỉ là sự náo nhiệt thường thấy.

Sắc mặt Cố Tích Cửu tái nhợt, đã tới lúc này rồi nàng ta không có lời nào để nói, chỉ có thể trở mặt nhìn Cố Tích Cửu bỏ lò luyện đan cực phẩm vào trong túi trữ vật.

Nàng ta rốt cuộc không còn mặt mũi ở lại đây lâu hơn, gơ tay huyết sáo, triệu tập tọa kỵ của mình là tiên hạc, thất vọng bay đi.

Cố Tạ Thiên hừ lạnh một tiếng: "Quá dễ dàng cho nàng!"

Cố Tích Cửu gơ tay uống một ly trà, không nói gì.

Dễ dàng sao?

Bề ngoài, lần đánh cuộc này Cố Tích Cửu xem như không mất đi cái gì, bởi vì tiền cược là của Tứ hoàng tử Dung Sở.

Nhưng nàng ta sẽ mất đi thanh danh, thanh danh thần y. Sau này nàng ta không thể hành tẩu như một thần y trên đại lục này nữa.....

Với suy nghĩ như thế, nàng ta đã tổn thất rất lớn!

Lúc này thủ pháp cứu người của Cố Tích Cửu quá thần kỳ, Chu ngự y không nhịn được tiến lên lãnh giáo: "Cố tiểu thư, vậy hai vị công tử rốt cuộc đã trúng phải độc gì?"

Cố Tích Cửu lắc đầu: "Bọn họ không bị trúng độc, thậm chí cũng không bị bệnh. Tuy nhiên, bọn họ thật ra đã trúng phải một loại chú thuật."

Mọi người kinh ngạc, Tuyên Đế hỏi một câu: "Chú thuật gì?"

Cố Tích Cửu cười cười: "Thật ra, đó là một loại chú thuật tâm lý. Hai vị công tử ở trong khu rừng hắc ám chắc hẳn đã gặp phải người hoặc vật gì đó cổ quái, bị người ta hạ từ chú....."

Nhìn thấy mọi người không hiểu, Cố Tích Cửu dứt khoát nói ra toàn bộ nguyên nhân: "Từ chú thật ra là một loại chú thuật tâm lý. Người trúng chú lúc đầu sẽ bị buộc phải ăn vào một loại độc dược trí huỷ, khiến họ nhìn thấy được bộ dáng suy nhược đến chết của mình ở trong ảo giác. Chờ khi bọn họ tỉnh lại từ trong ảo cảnh, chú thuật sư sẽ thì chú một lần nữa đối với bọn họ....."

Mặc dù loại độc được trí huyệt này không độc chết người, nhưng có thể khiến người bị cầm ba ngày, không thể cảm nhận được bàn tay của mình, cảm giác giống như bị tàn phế. Loại được trí huyệt này vốn có tác dụng trong khoảng ba ngày, ba ngày sau sẽ tự động tiêu mất. Nhưng bởi vì lúc trước đã bị ám ảnh bởi tâm lý rất lớn, người trúng chú sẽ cực kỳ tin tưởng rằng chú thuật này thật sự sẽ giết chết bọn họ, thậm chí đến chết cũng không thể nói ra bí mật này. Dưới sự ảnh hưởng của bản thân, họ sẽ dần dần đánh mất chức năng của cơ thể..... Cho đến ngày quy định tử vong của chú thuật."

(Lưu ý của tác giả: Loại chú thuật này không phải hoàn toàn là lời nói bừa của tác giả, nó thật sự tồn tại ở trong xã hội thật ngày nay. Nó có ảnh hưởng tâm lý rất phức tạp.....)

Bởi vì người bị thi chú sẽ bị ảnh hưởng tâm lý, cảm thấy bản thân mình chắc chắn phải chết, vì vậy loại chú thuật này vô cùng khó giải.

Trừ phi người phá chú là người thạo nghề, hơn nữa am hiểu dùng độc, ngoài ra còn am hiểu tâm lý chiến đấu.

Phải khiến người trúng chú tuyệt đối tin tưởng nàng, trải qua một loạt hướng dẫn của nàng, lúc đó mới có thể đạt được hiệu quả tương ứng.

Những triệu chứng gây ra bởi loại được trí huyệt này rất giống với một loại độc cực phẩm, bề ngoài không thể phân biệt được.

Vì vậy Cổ Tích Tích mới cho rằng, hai huynh đệ này đã trúng loại độc cực phẩm kia. Giải được nàng dùng thật ra cũng là một loại độc được. Nếu như huynh đệ kia thật sự đã trúng loại độc cực phẩm này, lấy độc trị độc vừa lúc có thể giải quyết hoàn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 133: Cũng may, nàng thắng!

Nhưng hai huynh đệ này đã trúng được trí huyệt lâu như vậy, được tính đã mất, trên người bọn họ đã không còn độc tố gì nữa. Do đó giải được của Cổ Tích Tích lập tức trở thành độc được, suýt nữa cướp mất mạng nhỏ của Vu Mộ Bạch!

Mà Cổ Tích Cửu luôn luôn am hiểu chiến thuật tâm lý, hơn nữa độc thuật của nàng cũng rất kinh người. Ngay từ lúc ban đầu nàng đã đoán ra được hai huynh đệ này có khả năng trúng phải chú thuật, sau đó nàng lại từng bước kiên nhẫn hỏi Vu Mộ Thanh mấy câu.

Kỹ xảo hỏi ra vấn đề của nàng rất khéo, cho dù Vu Mộ Thanh không nói lời nào, chỉ thông qua gật đầu và lắc đầu, nàng cũng có thể có được tin tức mà nàng muốn biết.

Chờ đến khi Cổ Tích Tích bắt đầu chữa bệnh cho Vu Mộ Bạch, trong lòng nàng đã có kết luận. Biết Cổ Tích Tích phải thua!

Không phải lúc ấy nàng thấy chết không cứu, mà là những người này đều không tin nàng, hai người bệnh cũng không tin nàng.

Để phá loại chú thuật này, bọn họ cần phải tín nhiệm nàng, vì thế nên Cổ Tích Cửu phải thờ ơ lạnh nhạt trước.

Chờ đến khi Cổ Tích Tích thất bại, gần như giết chết Vu Mộ Bạch. Khi tất cả mọi người đều đã tuyệt vọng, nàng mới kịp thời ra tay. Hành động của nàng không những gây sốc cho tất cả mọi người, còn giành được sự tín nhiệm chân chính của người bệnh, lúc này nàng mới có thể thành công.

Nói điều này nghe thì có vẻ đơn giản, nhưng để làm được lại rất khó. Chỉ cần tính toán sai một bước, nàng sẽ hoàn toàn thua!

Cũng may, nàng thắng!

Đương nhiên, nàng không giải thích chi tiết tất cả cho mọi người biết, chỉ nói thần bí một chút, khiến cho bọn họ vừa tin vào những lời nàng nói, nhưng lại vừa hoang mang.

Quả nhiên mọi người vừa nghe thấy vậy thì đều ngây người! Choáng váng! Hoang mang! Đương nhiên, bọn họ càng thêm hội phục Cổ Tích Cửu.

Thế giới này thật sự có chú thuật sư, nhưng cực kỳ hiếm, cũng cực kỳ thần bí, không nhiều người biết họ là ai.

Bọn họ không dễ dàng ra tay, nhưng một khi ra tay chính là một kích sấm sét, giáo huấn cho người một bài học đau đớn, khiến cho không người nào dám đối kháng với bọn họ.....

Bởi vì bọn họ quá thần bí, quá cường đại, chú thuật của bọn họ cũng gần như không có người nào có thể phá giải. Vì vậy, người trên đại lục này vừa kính trọng nhưng lại vừa sợ hãi chú thuật sư.

Không ngờ lần này Cổ Tích Cửu lại có thể nhẹ nhàng phá giải nó! Hơn nữa, còn là phá giải từ chú!

Nàng là phé tài ở đâu? Quả thực chính là kỳ tài muốn cầu cũng cầu không được!

Kỳ tài như vậy, bất luận đến từ quốc gia nào đều sẽ được xem là khách quý, có cuộc sống giàu sang, không ngờ ở Phi Tinh Quốc lại bị xem giống như phế vật, nuôi dưỡng nhiều năm như vậy ——

Thật là tội lỗi!

Tuyên Đế không nhịn được nhìn nhìn thập nhị hoàng tử Dung Ngôn đang đứng bên cạnh. Ông vốn cảm thấy tiểu tử này có chút ỳ khướt, hiện tại ông lại cảm thấy tiểu tử này không xứng với người ta!

Tuy nhiên, nếu hôn sự này đã chỉ định nhiều năm như vậy, nàng cũng không thể đổi ý ——

Ông chỉ có thể suy nghĩ làm thế nào nhanh chóng để hai hài tử này thành thân, tránh những điều đáng tiếc sẽ xảy ra!

Năm đó, bởi vì ông đã hành động chậm một bước nên đã mất La Tinh Lam, vì thế lần này Tuyên Đế muốn nhanh chóng đưa ra quyết định, quay đầu hỏi Cố Tạ Thiên: "Cố ái khanh, Tích Cửu năm nay đã mười ba tuổi đúng không?"

Cố Tạ Thiên thi lễ bẩm báo: "Đúng vậy, nàng hiện tại đã mười ba tuổi bốn tháng."

Tuyên Đế gật gật đầu: "Chỉ hơn một năm nữa nàng sẽ đủ tuổi cập kê, có thể gả vào hoàng gia. Trẫm cân nhắc, trước tiên hãy mở tiệc đính hôn cho hai đứa nhỏ trước, người xem thế nào?"

Cố Tạ Thiên có thể nói gì?

Ông ta lập tức khom người: "Thần sẽ nghe theo sự phân phó của bệ hạ."

Tuyên Đế lại nhìn về phía Dung Ngôn: "Lão thập nhị, con nghĩ thế nào?"

Dung Ngôn lập tức nói: "Nhi thần sẽ nghe theo phụ hoàng an bài."

Lúc này hẳn hoàn toàn vừa ý với hôn sự này! Đối với Cố Thiên Tinh, hẳn chỉ có thể tạm thời phụ nàng ta trước.

Hắn sẽ nghĩ cách khuyên nhủ Cố Thiên Tinh bỏ hài tử trong bụng trước, sau đó chờ đợi thời cơ nạp nàng ta làm thiếp. Dù sao nàng ta đã trao thân mình cho hắn, không thể tái giá với người khác được nữa.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: Cưới làm vợ, trốn làm thiếp

Cưới làm vợ, trốn làm thiếp. Những hành vi của nàng ta cũng đúng là hành vi của thiếp thị, hẳn không hề làm sai.

Nhiều nhất, sau khi cưới đôi hoa tỳ muội này vào cửa, hắn sẽ nghĩ cách giúp Cố Thiên Tinh, khiến hai tỳ muội này có cùng địa vị.....

Trong lòng hắn đã tính toán rõ ràng, vì vậy căn bản không nhìn thấy được Cố Thiên Tinh đang lắng nghe cuộc nói chuyện bên này từ cách đó không xa.

Nữ nhân này vẫn rất biết điều, cho dù trong lòng nàng ta đang cảm thấy khó chịu, lúc này cũng không dám gây sự.....

Hắn không nhịn được nhìn về phía Cố Tích Cửu, muốn nhìn xem nàng sẽ có phản ứng gì khi nghe được tin tức này.

Cố Tích Cửu không hề có phản ứng. Nàng ôm cánh tay đứng ở nơi đó, đôi mắt lạnh lùng lấp lánh, phản chiếu ánh trăng trên bầu trời.

Trên người nàng có cảm giác ớn lạnh, khiến Dung Ngôn cảm thấy sợ hãi không thể giải thích!

Cố Tích Cửu có chút không kiên nhẫn, Lư Vương gia vì sao vẫn chưa tới? Nếu ông ta không tới, những người ở đây có thể sẽ rời đi!

Trong đêm hôm đó nàng gặp ông ta, rõ ràng đã nói với ông ta hãy chọn thời điểm nào nhiệt và có nhiều người nhất, nói ra chuyện kia! Nếu không, hoàng đế sẽ bao che cho nhi tử, chuyện này sẽ không giải quyết được gì, cũng không thể báo thù được cho con mình.....

Nàng vừa mới nghĩ tới điều này, từ dưới lầu đã vang lên tiếng chân vội vàng, trong chớp mắt một giọng nói cao vút đã vọt tới gần Vạn Tinh Lâu: "Bệ hạ, thần có việc khẩn tâu! "

Giọng nói rất to và rất rõ ràng, trực tiếp truyền tới trên lầu.....

Trên trán Tuyên Đế nổi lên gân xanh. Ông còn chưa kịp nói câu nào, một số người đã rẽ đám đông dưới lầu, vọt lên trên lầu giống như một con gió xoáy

Cố Tích Cửu xoay chén trà trong tay một vòng, mỉm cười.

Trò hay chân chính rồi cuộc sắp bắt đầu!

Một người trong số đó đang vọt tới từ dưới lầu đúng là Lư Vương, thân ca ca của Tuyên Đế, phụ thân của Nhạc Hoa Hầu Dung Nghi đã bị Cố Tích Cửu dùng một cây trâm đâm chết!

Ông ta khí thế ngất trời gầm gừ từ dưới lầu: "Bệ hạ, thần đã tra ra được thủ phạm giết hại con ta, cầu xin bệ hạ hãy làm chủ cho vi thần!"

Bá tánh dưới lầu vốn dĩ chuẩn bị giải tán, vừa nghe thấy Lư Vương nói như vậy, bọn họ lại lần lượt tập trung lại.

Lư Vương rất nhanh đã lên tới trên lầu, đi cùng với ông ta còn có Hình Bộ thị lang, Đại Lý Tự tự thừa, Hồ đại nhân của Tông Nhân Phủ, cùng với một số dân thường khác.

Cố Thiên Tinh vốn đang xem xét mình nên làm gì bây giờ, ngẫu nhiên ngẩng đầu lên và nhìn thấy mấy tên thường dân kia, mặt đẹp bất chợt biến đổi!

Trong mấy người này có hai người mà nàng ta rất quen thuộc, đã từng là tâm phúc của nàng ta. Bọn họ chính là những người nàng ta đã sai bảo làm chứng cho sự tình Cố Tích Cửu vụng trộm.....

Nàng ta bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Dung Ngôn!

Hắn từng nói đã diệt khẩu hai người kia! Vì sao lại xuất hiện ở chỗ này?!

Sắc mặt Dung Ngôn cũng trở nên tái nhợt, ngón tay nắm chặt thành nắm đấm ở trong ống tay áo!

Hắn rõ ràng đã mua được lao đầu trong thiên lao mà thần không biết quỷ không hay, chấm dứt hai người kia! Vì sao bọn họ vẫn còn sống?

Trong lòng hắn mơ hồ dâng lên cảm giác không ổn, giống như đại nạn đang ở ngay trước mắt!

Dự cảm của hắn không sai, bởi vì Lư Vương vừa đi lên đã dùng ánh mắt giống như chim ưng nhìn hắn chằm chằm!

Ông ta buột miệng nói: "Bệ hạ, giết chết Nghi nhi nhà ta không phải người nào khác, đó đúng là thập nhị hoàng tử Dung Ngôn!"

Mọi người ở đây người đều giống như một con gà gổ ——

Dung Ngôn ngẩn ngơ tất nhiên hô to oan uổng, nhưng lần này Lư Vương tới đây chắc chắn đã có sự chuẩn bị, các loại nhân chứng vật chứng đều đầy đủ hết, mỗi một chứng cứ đều cực kỳ bất lợi đối với hắn!

Những gì Dung Ngôn cố tình dấu diếm lần lượt được nói ra.

Ví dụ như những cuộc ân oán cá nhân của hắn: Nhạc Hoa Hầu đã từng nhục mạ hắn ở trước mặt mọi người, bắt hắn chui qua đống quần. Hắn say rượu nói thề, sớm muộn gì cũng sẽ giết chết Dung Nghi, để đối phương biết được lợi hại. Ngay cả nhân chứng cũng có mặt bên cạnh để làm chứng cho những gì hắn đã nói.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 135: Tư tình bại lộ

Bên cạnh đó, trên ban công cũng có một số đại thần trong triều chứng kiến chuyện đó, vì thế Dung Ngôn muốn phản bác cũng không phản bác được. Đây là động cơ phạm tội thứ nhất.

Thứ hai, tư tình của hắn và Cố Thiên Tinh!

Cố Thiên Tinh dan díu với hắn, nhưng có một ngày nàng ta ra cửa bị Dung Nghi lừa giỡn, suýt nữa đã bị chiếm đại tiện nghi!

Mặc dù Dung Ngôn đuối lý, nhưng Dung Nghi không hề sợ hắn, thậm chí còn sò soạng Cố Thiên Tinh vài cái ở trước mặt mọi người, khiến Dung Ngôn vô cùng tức giận.

Đây là động cơ phạm tội thứ hai, khiến Dung Ngôn hận Nhạc Hoa Hầu Dung Nghi và muốn giết hắn ta.

Lúc ấy có gã sai vặt bên người Nhạc Hoa Hầu có thể làm chứng.

Thứ ba, bởi vì Dung Ngôn có tư tình với Cố Thiên Tinh, âm thầm thiết kế Cố Tích Cửu, muốn bí mật đưa nàng tới biệt viện của Dung Nghi, còn cố ý an bài người đứng ra làm chứng, nói nàng đi ra ngoài gặp tình lang..... Không ngờ Cố Tích Cửu căn bản không đi, khiến cho kế hoạch vu oan cho nàng của Dung Ngôn không thể thành công.

Những việc này có Bát hoàng tử, Hồ đại nhân, cùng với Cố Tích Cửu có thể làm chứng.

Mặc dù bức thư lúc ấy Dung Ngôn để lại cho Cố Tích Cửu đã bị xé mất, nhưng lúc ấy Bát hoàng tử Dung Triệt đã nhìn thấy được, hơn nữa cũng nhận ra bút tích phía trên đúng thật là của Dung Ngôn.....

Lư Vương rất có tài ẩn nói, đưa hết nhân chứng vật chứng tới trước mặt Tuyên Đế, cuối cùng khóc lóc nói: "Bệ hạ, thần biết nhi tử mình là một hỗn trướng, đã từng vũ nhục thập nhị hoàng tử, nhưng không đáng chết, đúng không? Không ngờ rằng thập nhị hoàng tử lại ghi hận trong lòng, âm thầm trừ tính. Đầu tiên hần đã phái ám vệ tới biệt viện ám sát con ta, sau đó mưu đồ vu oan ở trên người Cố lục tiểu thư, muốn trừ bỏ Cố lục tiểu thư. May mắn Cố lục tiểu thư là người có đủ lý trí, căn bản không đi, lúc này mới khiến cho kế hoạch một hòn đá ném chết hai con chim của hần thất bại.

Sáng sớm ngày hôm sau, hần liền phái người vu hãm Cố lục tiểu thư vụng trộm với người, còn gọi cả Hồ đại nhân tới, rõ ràng đó là một cái bẫy. Kế hoạch của hần là khiến cho con ta và Cố lục tiểu thư cùng nhau đồng quy vu tận (cùng chết). Như vậy, hần vừa có thể loại bỏ được cái đinh trong mắt là Cố lục tiểu thư, vừa có thể báo thù! Nếu không thì thật sự quá trùng hợp! Ngày mà hần lừa Cố lục tiểu thư đi tới biệt viện cũng là ngày mà nhi tử ta bị giết hại! Bệ hạ, con ta chết thật đáng thương! Thực sự đã bị người tính kế đến chết như vậy..... Bệ hạ nhất định phải làm chủ cho lão thần!"

Một trận nước mắt nước mũi tuôn ra, khiến cho Tuyên Đế đau đầu một trận!

Tuyên Đế đành phải hỏi Dung Triệt và Cố Tích Cửu: "Tích Cửu, Dung Ngôn thật sự có viết cho người một phong thư như vậy? Triệt nhi, con cũng nhìn thấy lá thư kia?"

Cố Tích Cửu trông giống như bị sốc bởi chân tướng tàn khốc kia, khuôn mặt nhỏ hơi tái: "Thập nhị điện hạ đúng thật đã viết cho dân nữ một phong thư như vậy, lúc ấy dân nữ còn tưởng rằng thập nhị điện hạ nói đùa với dân nữ, không ngờ —— không ngờ sau lưng lại cất giấu âm mưu như vậy."

Dung Triệt cũng thở dài: "Nhi thần đúng thật có nhìn thấy được, đó là..... là bút tích của Thập Nhị đệ."

Tuyên Đế lại nhìn về phía Hồ đại nhân, Hồ đại nhân lập tức nói từ đầu chí cuối về việc điều tra những gì đã xảy ra sáng sớm hôm ấy ở tiểu viện của Cố Tích Cửu. Đó là một vụ án mạng, vì vậy Hồ đại nhân không dám dấu diếm chút nào.

Sắc mặt Tuyên Đế cực kỳ khó coi, nhìn nhìn sắc mặt Dung Ngôn đã trắng bệch cùng với Cố Thiên Tinh sợ hãi nên đã quỳ xuống: "Hai người các người có gì để nói?"

Dung Ngôn còn muốn tranh đấu, liền nói: "Phụ hoàng, chắc chắn là có người..... có người muốn hãm hại nhi thần. Nhi thần và tiểu thư Cố Thiên Tinh không có tư tình gì, chẳng qua nhi thần thường tới tướng quân phủ nên gặp mặt nàng vài lần mà thôi."

Cố Thiên Tinh cũng can rằng không chịu thừa nhận. Một khi thừa nhận, thanh danh cả đời này của nàng ta cũng bị hủy hoại!

Lư Vương dường như sớm đã dự đoán được điều này, buột miệng nói: "Bệ hạ, tiểu thư Cố Thiên Tinh đã có thai gần hai tháng. Nếu như bệ hạ không tin, xin hãy phái ngự y thăm mạch xem xét."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Điều này... Thực sự có khả năng...

Tuyên Đế vẫy tay về phía ngự y, ngự y quả nhiên đi qua.

Cố Thiên Tinh sợ tới mức mặt mũi trắng bệch, theo bản năng muốn lui về phía sau, nhưng lại bị Cố Tạ Thiên chặn đứng.

Sắc mặt Cố Tạ Thiên xanh mét, trên người đã tràn ngập sát khí, cầm lấy cánh tay Cố Thiên Tinh, nói giọng lạnh lùng: "Nếu trong lòng không có quỷ thì sợ cái gì?!"

Khi ngón tay ngự y sắp chạm vào tĩnh mạch trên cổ tay Cố Thiên Tinh, sắc mặt Cố Thiên Tinh tái nhợt giống như người chết, quỳ thịch một tiếng xuống mặt sàn: "Không cần kiểm tra..... Dân nữ đúng thật..... đúng thật đã mang thai trong người....."

Cố Tạ Thiên tức giận đến nổi cả người đều run rẩy, giờ tay tát cho nàng ta một cái: "Tiện nhân! Là hài tử của ai?! Thật sự là của thập nhị điện hạ?!"

Cổ Thiên Tinh run rẩy không dám trả lời.

Lư Vương ở bên cạnh cười lạnh một tiếng: "Đúng là thập nhị điện hạ! Nếu như Cổ đại nhân không tin, ngài có thể kiểm tra vòng cổ ở trên cổ lệnh ái. Chiếc vòng đó đã được thập nhị điện hạ mua với giá rất đắt, phía trên có khắc tên của hai người, Cổ đại nhân nhìn một cái là biết!"

Cổ Tạ Thiên thô bạo giật vòng cổ trên cổ Cổ Thiên Tinh xuống, nhìn nhìn dưới ánh đèn, quả nhiên nhìn thấy trên hai hạt ngọc gần nhau lần lượt được khắc tên hai người.....

Điều này khiến ông không Hoà nghi gì nữa, đôi mắt đỏ hoe, nhắc chân đá một cái: "Tiện nhân, hần là muội phụ tương lai của ngươi! Ngươi dám không biết xấu hổ như thế! Thông gian với hần không nói, còn có ý đồ hãm hại muội tử ngươi! Thế diện Tướng quân phủ đều bị ngươi làm mất hết!"

Ông đá Cổ Thiên Tinh một cái đã khiến nàng ta lăn vài vòng trên mặt sàn, suýt nữa phun ra máu.....

May mắn thay, khi Cổ Tạ Thiên đá nàng ta một cái, Cổ Thiên Triều ở bên cạnh đã ngăn cản lại, nếu không chỉ sợ có thể trực tiếp đá nàng ta lăn xuống dưới lầu!

Tới thời điểm này rồi, Cổ Thiên Tinh không có khả năng che giấu tư tình của mình với Dung Ngôn được nữa.

Dung Ngôn quyết định thí xe giữ tướng, quý dập đầu nói: "Phụ hoàng, nhi thần thật sự nhất thời hồ đồ, đã làm chuyện cầu thả với Cổ Thiên Tinh, cũng bởi vì nhi thần thấy Tích Cửu không vừa mắt, muốn từ hôn với nàng ấy, cố ý lừa nàng ấy đi tới biệt viện Nhạc Hoa Hầu..... Nhưng nhi thần chỉ làm những chuyện đó mà thôi, Nhạc Hoa Hầu chết thật sự không liên quan gì tới nhi thần—— Nhi thần không phải người giết hần. Nhi thần bị oan!"

Lư Vương nổi giận đùng đùng: "Nói hươu nói vượn! Nếu không phải ngươi giết, vậy thì do ai giết?! Con ta chết đúng vào ngày ngươi lừa Cổ cô nương lên núi! Trên đời này nào có sự trùng hợp như vậy?! Chẳng lẽ ngày đó Cổ cô nương thật sự đi tới biệt viện? Con ta thật sự do Cổ cô nương giết chết?!"

Dung Ngôn: "....." Vì phải tự bảo vệ mình nên hần bắt chấp tất cả: "Điều này..... Thực sự rất có khả năng....."

Tuyên Đế đập bàn một cái: "Vô nghĩa! Cổ lục tiểu thư căn bản không có linh lực! Nàng có thể giết chết Dung Nghi? Cho dù nàng muốn giết cũng không có bản lĩnh kia!"

Dung Ngôn liều mạng nói: "Nhưng..... nhưng nàng biết y thuật, còn biết phá giải chú thuật. Có lẽ..... có lẽ nàng đã dùng y thuật hoặc là chú thuật giết chết Dung hầu gia Dung Nghi....."

Tuyên Đế nhìn về phía Thiên Tế Nguyệt: "Hữu thiên sư, ngươi thấy thế nào?"

Thiên Tế Nguyệt thờ ơ nói: "Dung Nghi chết như thế nào?"

Đại Lý Tự tự thừa bẩm báo: "Bệ hạ, căn cứ vào những gì ngõ tác nghiệm thi, Nhạc Hoa Hầu đã bị người dùng trăm ngọc màu xanh cấm thẳng vào yết hầu mà chết. Một kích trí mạng. Trên người không có vết thương nào khác. Trước khi chết cũng không bị trúng độc, trong biệt viện còn chết hai hộ vệ, hai vú già, tất cả đều chết với cách tương tự. Thủ pháp giết người của hung thủ cực kỳ dứt khoát lưu loát, hung bạo độc ác. Đó chắc chắn là một sát thủ rất có kinh nghiệm, hoàn toàn không giống một kẻ lần đầu gây án."

Ánh mắt Thiên Tế Nguyệt dừng ở trên người Cổ Tích Cửu, hỏi Tuyên Đế một câu: "Cổ cô nương nhìn qua có giống một sát thủ hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Lạy ông tôi ở bụi này?

Tuyên Đế xấu hổ, vội vàng lắc đầu: "Tất nhiên không giống, việc này không liên quan tới Tích Cửu. Có lẽ Dung Nghi thật đúng là do sát thủ giết chết....."

Tuy nhiên, giá cả để thuê sát thủ ra tay ở Phi Tinh Quốc đều cực cao, người có thể thuê được sát thủ cũng không nhiều, đặc biệt là có thể thuê sát thủ xử lý Dung Nghi dứt khoát lưu loát như vậy lại càng hiếm. Có lẽ cũng chỉ có người hoàng gia mới có thể làm được.

Các vị hoàng tử hoàng gia, bên người đều có ám vệ võ nghệ cao cường, nếu bọn họ muốn ra tay xử lý người, có lẽ sẽ phải ám vệ bên người đi làm, sẽ không thuê sát thủ.....

Nghĩ tới nghĩ lui, có thù oán với Dung Nghi, còn có thể mượn sát thủ giết người cũng chỉ có Dung Ngôn.....

Hỗn trưởng này!

Ánh mắt Tuyên Đế lạnh băng nhìn về phía Dung Ngôn: "Hỗn trưởng, ngươi đã làm chuyện tốt!"

Dung Ngôn lo lắng: "Phụ hoàng, Dung Nghi chết thật sự không liên quan tới nhi thần! Đúng rồi, ngày ấy thật sự có người nhìn thấy Cổ lục tiểu thư đã ra khỏi phủ....."

"Ai đã nhìn thấy?" Tuyên Đế lạnh lùng hỏi.

"Thiên Tinh, còn có hai thuộc hạ của nàng đều nhìn thấy....."

Tuyên Đế đập bàn một cái: "Hỗn trướng! Ngươi cấu kết với nàng ta, nàng ta làm chứng sẽ có người tin sao?!"

"Còn có..... còn có hai thuộc hạ....." Ánh mắt Dung Ngôn giống như sói nhìn về phía hai người kia: "Các ngươi nói đi, lúc đó có phải các ngươi cũng nhìn thấy hay không?!"

Hai người kia đứng là hai người lúc trước Dung Ngôn muốn diệt khẩu, giờ phút này hai người đều quỳ xuống mặt sàn, cùng lúc đầu nói: "Không có! Vì tiểu thư Cổ Thiên Tinh yêu cầu chúng ta nói nhìn thấy, sau đó báo cáo với Tổng Nhân Phủ..... Thật ra chúng ta thật sự không nhìn thấy gì."

Dung Ngôn: "....."

Cổ Thiên Tinh: "....."

Hai nam tử kia lại quỳ xuống dập đầu nói: "Bệ hạ, nhóm tiểu nhân hoàn toàn chỉ dựa theo phân phó của Cổ đại tiểu thư để nói. Nàng ấy hứa hẹn rằng, chỉ cần chúng ta hoàn thành việc này, lập tức sẽ cho mỗi người chúng ta ngàn lượng bạc ròng. Còn nói nếu sự tình bại lộ cũng sẽ không để chúng ta ngồi tù..... Nhưng không ngờ nàng ấy lợi dụng chúng ta xong rồi căn bản không quan tâm, khiến chúng ta ở trong trọng lao tự sinh tự diệt không nói, còn phải người tới diệt khẩu chúng ta! Nếu như không phải chúng tiểu nhân mạng lớn, chỉ sợ đã bị độc chết ở trong lao! May mắn thay, ngày ấy Lư Vương gia kịp thời chạy tới, cứu chúng ta ra, lúc đó chúng ta mới nói rõ ngọn nguồn sự tình....."

Bây giờ mọi thứ đã rõ ràng, Tuyên Đế tức giận nói: "Tiểu súc sinh, hiện tại ngươi còn có gì để nói?! Nếu trong lòng hai ngươi không có quỷ, vì sao phải diệt khẩu hai người kia?!"

Đó không phải là lạ ông tôi ở bụi này hay sao? Tuyên Đế thật sự thất vọng với chỉ số thông minh của nhi tử này!

Ông biết nhi tử này của mình không được thông minh lắm, nhưng không ngờ hắn sẽ ngu thành như vậy!

Với một loạt chứng cứ như vậy, cho dù Dung Ngôn có một trăm cái mồm cũng không thể nói rõ ra được!

Hắn chỉ đành dập đầu kêu oan, trong lòng mơ hồ cảm thấy bản thân mình đã ngã vào một cái bẫy rất lớn, nhưng trong lúc nhất thời hắn không đoán ra được, ai là người thiết kế bẫy cho hắn!

Trong lòng hắn vừa giống như một tảng băng lại vừa giống như bị lửa đốt, không nhìn được ngẩng đầu nhìn về phía Cổ Tích Cừu. Cổ Tích Cừu đứng ở nơi đó, miệng nhỏ mím lại, một đôi con ngươi loé sáng như một hồ nước lạnh ở dưới ánh trăng.

Chẳng lẽ là nàng thiết lập để gài bẫy hắn?!

Không có khả năng! Nàng rốt cuộc chỉ là một tiểu cô nương mười ba tuổi, sao có thể thiết kế một cái bẫy phức tạp như vậy?!

Hơn nữa, mặc dù tư tình của hắn và Cổ Thiên Tinh có nhiều người biết, nhưng sự tình hắn mua vòng cổ cho Cổ Thiên Tinh thực sự rất bí ẩn, trên đời này chỉ có hắn và Cổ Thiên Y biết. Ngoài ra, chuyện Cổ Thiên Tinh mang thai lại càng là bí mật, ngoại trừ bản thân bọn họ ra, căn bản không có người thứ ba biết tới!

Rốt cuộc, Lư Vương làm sao biết được? Ai đã báo cáo với ông ta về những bí mật này?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Thỏ cũng có thể cắn chết người

Dung Ngôn nghĩ tới đó lại đau cả đầu, nhưng nhất thời vẫn không nghĩ ra được mấu chốt trong đó.

Ở trước công chúng, Tuyên Đế tất nhiên không thể làm việc quá thiên vị, vì vậy ông hạ lệnh áp giải Dung Ngôn và Cổ Thiên Tinh vào đại lao, chờ tam tư thẩm vấn rõ ràng mới định đoạt sau.

Dung Ngôn rốt cuộc chỉ là một vị hoàng tử hơn mười tuổi, mặc dù lớn lên ở trong hoàng cung, nhưng bởi vì hắn không có lực uy hiếp, cho dù trong cung có người xem thường hắn cũng không có mấy người sẽ tính kế hắn, bởi vì không đáng.

Vì vậy tâm cơ của hắn không thâm, lúc này mắt thấy một tội ác lớn như vậy đổ xuống đầu mình, hắn lại không có cách nào tự chứng trong sạch, trong lòng bắt đầu trở nên luống cuống!

Lá gan hắn rất nhỏ, thị vệ còn chưa tới bắt mình, hắn đã choáng váng gần như không đứng dậy nổi, sau đó bị bọn thị vệ kéo đi.

Nhưng Cố Thiên Tình thật ra vẫn có chút cứng cỏi hơn, mặc dù nàng ta cũng sợ muốn chết, nhưng vẫn đứng lên, nói liên thanh một hồi: "Bệ hạ, dân nữ thật sự không phải người giết hại Nhạc Hoa Hầu, dân nữ thật sự không biết, xin bệ hạ hãy điều tra rõ, nhất định trả lại trong sạch cho Thiên Tình....."

Giọng nói của nàng ta sắc nhọn, hoàn toàn không có hình tượng của tiểu thư khuê các, cực kỳ chặt vật.

Nhưng không ai lắng nghe nàng ta, cũng không ai tin nàng ta, ngay cả người cha thương yêu nàng ta nhất cũng trực tiếp xoay mặt đi, căn bản không nhìn nàng ta.

Trong lòng nàng ta tràn đầy tuyệt vọng, khi bị kéo đến cầu thang, ánh mắt nàng ta dừng ở trên người Cố Tích Cửu, bỗng nhiên bắt đầu điên cuồng, kêu to: "Là nàng! Nhất định là nàng làm! Nàng không phải là Cố Tích Cửu! Tất cả đều không thích hợp! Nàng nhất định đã bị lệ quỷ bám vào người! Tôi hãm hại ta! Ngày thường nàng yếu đuối như vậy, bị bắt nạt cũng không dám nói, hiện tại lại giống như đã thay đổi thành người khác..... Nàng nhất định không phải là nàng! Nàng là ma quỷ....."

Câu nói kế tiếp nàng ta không thể gào tiếp, bởi vì nàng ta đã bị những người áp giải trực tiếp điểm huyết đạo, sau đó dứt khoát lưu loát kéo đi.

Lúc đầu, Cố Tích Cửu thắng thánh nữ Thiên Văn Tông là một chuyện vui, Tuyên Đế còn muốn nhân cơ hội bốn phía náo nhiệt ăn mừng một phen, nhưng xảy ra một chuyện như vậy, ông không còn tâm tình nữa.

Những gì Cố Thiên Tình gào lên trước khi đi dường như không gây phiền hà gì cho ông, ông cũng không hỏi Cố Tích Cửu câu nào, còn an ủi nàng vài câu, sau đó nói mấy lời với quần thần rồi bãi giá hồi cung.

.....

Cố Tích Cửu cùng ngồi chung một xe ngựa với Cố Tạ Thiên trở về. Trên đường Cố Tạ Thiên tràn đầy cảm xúc, cố gắng nói chuyện với nàng, kể lại một số ký ức thời thơ ấu của nàng.

Tuy nhiên, ông tiếp xúc với nữ nhi này cực ít, những khoảnh khắc có thể nhớ lại nghèo nàn đến đáng thương.

Nhưng dù sao vẫn có vài ba khoảnh khắc chỉ có hai cha con mới biết được, Cố Tạ Thiên hình như có ý giống như vô tình hướng cuộc trò chuyện tới những khoảnh khắc đó.....

Cố Tích Cửu cười lạnh trong lòng, xem ra Cố Tạ Thiên rốt cuộc vẫn nghi ngờ nàng, vì thế nên mới thử nàng như thế!

May mắn là Cố Tích Cửu có được ký ức của nguyên chủ, và mặc dù tính tình nguyên chủ yếu đuối, nhưng trí nhớ lại thật sự không tệ, vì thế Cố Tích Cửu cũng đối đáp rất lưu loát những nghi ngờ của Cố Tạ Thiên.

Chưa xong, nàng ôm lấy cánh tay mình, nhìn thẳng vào Cố Tạ Thiên: "Tướng quân đang nghi ngờ Tích Cửu?"

Cố Tạ Thiên bị nàng vạch trần một câu như vậy, có chút chặt vật, thở dài: "Tích Cửu, con thật sự thay đổi quá nhiều....."

Cố Tích Cửu thờ ơ nói: "Chẳng lẽ Tướng quân chưa từng nghe nói khi con thô bị đoạn tuyệt đường lui cũng có thể cắn chết người hay sao?!" Lúc này đã tới trước cửa phủ, sau khi Cố Tích Cửu nói xong những lời này, nàng dứt khoát nhảy xuống xe ngựa trực tiếp chạy đi.

Cố Tạ Thiên ảo não vỗ vỗ trán. Có chuyện gì xảy ra với mình vậy? Sao ông có thể nghi ngờ nữ nhi của mình?

Tiểu nha đầu bất quá đã bị buộc phải lộ ra bản tính thật sự của mình mà thôi.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Cố Tích Cửu có vấn đề!

Rốt cuộc năm đó mẫu thân của nàng cũng cực kỳ sắc sảo thông minh, không phải là người dễ dàng bị bắt nạt.....

Sao ông có thể nghi ngờ nàng thật sự đã bị quỷ bám vào người? Thật đúng là ——

Xem ra bản thân ông thật sự bị ảnh hưởng bởi Cố Thiên Tình.

Nhớ tới Cố Thiên Tinh, ông lại trở nên tức giận. Cố Thiên Triều ở bên cạnh còn cố gắng nhờ ông nghĩ cách cứu người. Ông lập tức nổi trận lôi đình: "Tiểu hồn trưởng kia gây ra chuyện bi ôi như vậy, còn trông cậy vào bản tướng quân đi cứu vớt nàng?! Đồ mất mặt ấy nên chết trong nhà lao đi thì hơn!" Ông phát tay áo bỏ đi!

Trong Tướng quân phủ cũng nhận được tin dữ này. Lãnh Hương Ngọc giống như nghe thấy tiếng sấm, cực kỳ hoảng sợ.

Khi Cố Tạ Thiên quay trở về, ông lập tức được nghênh đón bằng một loạt tiếng khóc than. Lãnh Hương Ngọc trực tiếp quỳ gối trước mặt Cố Tạ Thiên, cầu xin ông cứu nữ nhi của mình.

Cố Tạ Thiên tức giận, một chân đá bà ta ra: "Bà đã dạy ra được một nữ nhi tốt! Sao mẫu thân như bà có thể để nó gây ra chuyện mất mặt như vậy?!" Ông không quan tâm tới Lãnh Hương Ngọc kêu khóc, xoay người rời đi.

Cố Thiên Triều nâng mẫu thân đang khóc lóc đứng dậy: "Mẫu thân đừng khóc, hiện tại khóc lóc cũng vô dụng. Chúng ta nên nghĩ biện pháp cứu muội muội quan trọng hơn."

Lãnh Hương Ngọc đã hoang mang lo sợ, khóc ròng nói: "Ta chỉ là một nữ nhân ở nhà, có thể có biện pháp gì? Cha người vừa nhẫn tâm vừa mặc kệ..... Hải tử kia lại được nuông chiều từ bé, hiện tại bị giam ở một nơi dơ bẩn như vậy, không biết có chịu nổi không! Có lạnh hay không? Có ăn nổi hay không?....."

Rốt cuộc, đó vẫn là nữ nhi thân sinh của mình, bà ta thật sự rất nhớ thương nàng ta.

Cố Thiên Triều thờ dãi, không đành lòng nói với mẫu thân mình, việc này liên quan tới đại án mạng nhà Lư Vương gia, lần này Cố Thiên Tinh vào đó chịu tội chỉ là chuyện nhỏ, chỉ sợ sẽ phải mất cái mạng nhỏ nơi đó!

Hắn an ủi mẫu thân vài câu, nói phụ thân vì quá tức giận nên nói như vậy mà thôi, cũng không sẽ thật sự mặc kệ không quan tâm. Có lẽ lúc này phụ thân cũng đang nghĩ cách cứu người, chỉ không muốn nói ra mà thôi.

Có nhi tử an ủi như vậy, tâm trí Lãnh Hương Ngọc cũng dần dần ổn định lại.

Cố Thiên Triều ra hiệu cho mọi người rút lui, sau đó bất chợt hỏi một câu: "Mẫu thân, sự tình Thiên Tinh và thập nhị hoàng tử có phải người sớm đã biết hay không?"

Sắc mặt Lãnh Hương Ngọc hơi đổi: "Điều này ——"

Cố Thiên Triều thờ dãi: "Mẫu thân, chẳng lẽ người còn không tin nhi tử mình sao? Ta phải biết được toàn bộ chân tướng, lúc đó mới dễ dàng phán đoán một số chuyện. Như vậy mới có thể nghĩ cách cứu Thiên Tinh....."

Lãnh Hương Ngọc nhìn nhi tử cao lớn tuấn lãng, vui mừng vì phát hiện ra nhi tử mình rốt cuộc trưởng thành, có thể che mưa chắn gió cho mình.

Bà ta tất nhiên không dấu diếm gì với nhi tử, lấy lại bình tĩnh, sau đó nói hết sự tình từ đầu chí cuối.

Bà ta nói rất chi tiết, Cố Thiên Triều chỉ lắng nghe không nói một lời, nhưng càng nghe hắn càng cảm thấy không thích hợp, dần dần con người trầm xuống.

Cố Tích Cửu có vấn đề!

Hắn lại hỏi một số vấn đề nhắm tới mục tiêu, những vấn đề này chủ yếu nhằm vào Cố Tích Cửu, Lãnh Hương Ngọc cũng nói toàn bộ những gì mình biết.

Ở trong cái nhà này, có lẽ người khác luôn bỏ qua hải tử kia, nhưng Lãnh Hương Ngọc luôn lấy việc hành hạ hải tử kia làm niềm vui, vì thế tương đối hiểu biết tính nết thường ngày của hải tử kia. Hiện tại, bà ta cũng rất bối rối với sự biến hoá của Cố Tích Cửu.

Một người bị khinh bỉ tới cực điểm có khả năng sẽ bùng nổ, tính tình sẽ có biến đổi lớn, nhưng tính tình Cố Tích Cửu biến đổi thật sự hơi quá lớn, quả thực chính là hoàn toàn thay đổi thành một con người khác! Thậm chí khí độ quanh thân cũng khác.....

Cố Thiên Triều lạnh lùng nói một câu: "Có lẽ hiện tại nàng đã không phải là nàng! "

Lãnh Hương Ngọc mở to hai mắt: "Cái gì?"

Giọng nói của Cố Thiên Triều trầm trầm: "Mẫu thân, có lẽ Cố Tích Cửu thật sự đã chết, người hiện tại là mượn xác hoàn hồn!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140: Hấn muốn thăm dò xấu nha đầu!

Lãnh Hương Ngọc ngây người: "Không có khả năng, đúng không?! Chẳng phải nghe nói mượn xác hoàn hồn rất khó hay sao? Linh hồn ngoại lai phải cực kỳ ăn khớp với thân thể mới có khả năng. Ta còn nghe nói, cho dù có linh hồn cường đại thành công đoạt thể, nó cũng không chỉ huy được thân thể, đi lại đều phải nhảy bắn, giống như cương thi. Rất dễ dàng phân biệt. Nhưng con xem xấu nha đầu kia, mỗi một cử động đều rất tự nhiên, biểu tình trên mặt cũng rất phong phú. Mượn xác hoàn hồn chỉ sợ là không đạt được hiệu quả này."

Cố Thiên Triều xoa xoa ấn đường: "Theo đạo lý thì đúng thật là như thế, đây cũng là điều khiến nhi tử buồn bực. Có lẽ nàng đã dùng thuật biến thể để giả mạo người khác? Giả mạo xấu nha đầu kia?"

Lãnh Hương Ngọc càng thêm ngạc nhiên: "Thuật biến thể? Đó chẳng phải là pháp thuật trong truyền thuyết sao? Chỉ có người nào tu luyện linh lực đến cấp bậc chí cao vô thượng mới có thể tùy ý biến hóa thân hình, ngay cả ba đại tông chủ cũng chưa chắc có thể. Nếu hiện tại Cố Tích Cửu hiểu biết về nó, vậy nàng chính là tuyệt đại cao thủ. Cao thủ như vậy ẩn thân ở tướng quân phủ chúng ta, biến thành một xấu nha đầu để làm cái gì?"

Cố Thiên Triều thờ dãi: "Hài nhi cũng chỉ suy đoán thôi, có lẽ đó là một đại ma đầu nào đó không muốn bại lộ thân phận trên đời, vì vậy cố ý điều thấp biến thân thành xấu nha đầu kia....."

Lãnh Hương Ngọc lắc đầu: "Nương luôn cảm thấy suy đoán này của con không đáng tin cậy."

Cố Thiên Triều cũng cảm thấy có chút không đáng tin lắm, ánh mắt hần hơi hơi chớp động, sau đó an ủi mẫu thân vài câu trước khi rời đi.

Hấn đứng tại chỗ nghĩ nghĩ, sau đó thay một thân y phục dạ hành bó sát người, giống như một con mèo nhanh chóng di chuyển về phía sân Cố Tích Cửu.....

Hấn muốn đi thăm dò thật hư về xấu nha đầu kia!

Linh lực của hấn không tệ, kinh công lại càng không tồi, thân pháp giống một làn khói mờ nhạt, lướt qua trên nóc nhà. Ngày thường hấn ra vào tướng quân phủ đều rất tự nhiên, căn bản sẽ không có người nào phát hiện.

Nhưng lần này ——

Lần này có chút kỳ lạ! Tối nay hộ vệ tuần tra trong phủ đặc biệt rất nhiều! Hơn nữa, mỗi người đều là cao thủ!

Cố Thiên Triều còn chưa phi tới sân của Cố Tích Cửu đã bị bọn họ phát hiện, hét lớn một tiếng: "Người nào?!" Bọn họ ngay lập tức cấp tốc đuổi về phía hấn!

Cố Thiên Triều tất nhiên quay đầu liền chạy!

Hấn đã dùng tất cả hết sức lực, nhảy cao cúi thấp, các loại pháp môn chạy trốn đều dùng ra hết, đoán chừng phi khoảng ba vòng tướng quân phủ, hấn rốt cuộc mới thoát khỏi truy binh, trở lại sân của mình.....

Hấn nhanh chóng thay quần áo ngủ, vừa mới thu dọn xong, phụ thân hấn là Cố Tạ Thiên đã hấp tấp tới cửa.

Sau khi Cố Tạ Thiên vào cửa thì hai mắt bắt đầu đánh giá hấn, hỏi hấn có nhìn thấy thích khách xâm nhập hay không? Còn nói hộ vệ truy đuổi thích khách tới nơi này của hấn thì không thấy tăm hơi.

Mặc dù Cố Thiên Triều kinh hãi, nhưng không dám tiết lộ, liên tục lắc đầu nói mình không thấy.

Cố Tạ Thiên cũng không tiếp tục ép hỏi hấn, chỉ giống như cố ý vô tình mà nói vài câu: "Lần này Tiểu Cửu đã rất nỗ lực, đoán chừng sẽ có nhiều người muốn tính kế nàng, vì vậy lão phu đã phái trọng binh tuần tra ở những vùng phụ cận sân của nàng, không để nàng xảy ra bất luận chuyện gì ngoài ý muốn! Lão phu đã ra lệnh cho những binh tướng tuần tra đó, chỉ cần nhìn thấy người nào có bộ dạng khả nghi ở xung quanh sân Tiểu Cửu, tất cả đều giết chết không cần luận tội. Thiên Triều, vì phụ an bài như thế, con có muốn bỏ sung gì không?"

Cố Thiên Triều biết phụ thân hấn đang dùng lời nói để cảnh cáo hấn, do đó hấn không dám nói gì thêm, gượng cười và nói phụ thân suy nghĩ rất chu đáo, Cửu Nhi đúng thật là cần phải được bảo vệ.....

Cố Tạ Thiên vỗ vỗ vai hấn, thờ dãi nói: "Thiên Triều, các con đều là con cái của ta. Vì phụ hy vọng các con có thể tương thân tương ái, giúp đỡ lẫn nhau, đừng tính kế sau lưng, điều đó sẽ khiến trái tim lão phu tan nát....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141: Đời này ta còn chưa biết sợ gọi là gì

Cổ Thiên Triều ngẩng người ngẩn ngơ, còn chưa kịp nói câu nào, Cổ Tạ Thiên đã xoay người rời đi.

Cổ Thiên Triều ở trong phòng mình bắn khoãn một lát, biết bản thân mình không có cách nào có thể tra xét được Cổ Tích Cửu nơi đó.

Hắn suy nghĩ một lúc rồi viết gì đó, triệu tập thanh điều (chim màu xanh) chuyên dùng để liên lạc với sư môn. Thanh điều kia nuốt lá thư vào trong bụng, vỗ vỗ cánh, bay đi giống như tia chớp.

Tốc độ của loài chim này cực nhanh, một ngày có thể bay qua ngàn dặm, hắn tin tưởng phong thư hắn viết chỉ trong một ngày sẽ rơi vào trong tay sư phụ.....

Đến lúc đó sư môn sẽ phái cao thủ tới đây hàng yêu trừ ma!

Nếu Cổ Tích Cửu không phải mượn xác hoàn thì tốt, nếu phải, khẳng định sẽ bị cao thủ trong sư môn của hắn vạch trần!

.....

Đêm đã khuya, Cổ Tích Cửu mãi vẫn không buồn ngủ.

Nàng lần qua lộn lại ở trên giường, Thương Khung Ngọc rốt cuộc không nhịn được: "Người là cái bánh nướng rán hay sao? Hôm nay rốt cuộc đã thắng, hưng phấn quá nên không ngủ được?"

Cổ Tích Cửu dứt khoát ngồi dậy: "Hưng phấn cái gì, ta đang suy nghĩ bước tiếp theo nên làm gì bây giờ."

"Còn có thể làm gì bây giờ? Hiện tại người chính là người nổi bật nhất, lão hoàng đế kia cũng rất coi trọng người, lão cha tiện nghi kia của người cũng bắt đầu đối xử tốt với người. Ngày lành của người chỉ vừa mới bắt đầu, có gì mà phải buồn phiền?" Thương Khung Ngọc đã khôi phục hình dáng ban đầu ở trên cổ tay của Cổ Tích Cửu. Đương nhiên, nó vẫn ỳ ỳ khuất khuất thu liễm ánh sáng lại.

Cổ Tích Cửu hơi lắc đầu: "Sự tình không đơn giản giống như người nghĩ như vậy. Cổ Tạ Thiên sinh lòng nghi ngờ, vị hoàng đế kia chỉ sợ cũng sẽ động lòng nghi ngờ. Hiện tại, có lẽ đang điều tra ở sau lưng ta!"

"Như thế nào? Người sợ?"

"Sợ?" Cổ Tích Cửu cười khúc khích: "Đời này của ta còn không biết sợ gọi là gì!"

"Tốt, có khí phách!" Thương Khung Ngọc khích lệ nàng: "Đúng rồi, hiện tại người xem như đã báo thù xong cho nguyên chủ, có muốn dâng hương cầu nguyện, an ủi linh hồn nàng ấy trên trời có linh thiêng một chút hay không?"

Cổ Tích Cửu nhướng mày: "Nếu như nàng ấy có linh thiêng, tự nhiên sẽ nhìn thấy tất cả, còn cần ta cúng bái nói với nàng ấy nữa sao?"

"Cần!" Thương Khung Ngọc nói: "Chủ nhân, người tốt nhất nên cúng bái nàng ấy một chút, như vậy nàng ấy mới có thể nhắm mắt, người cũng có thể....." Nói tới đây, nó bỗng nhiên dừng lại không nói thêm nữa.

Cổ Tích Cửu nhảy cảm nhận thấy được trong lời nó nói có ẩn ý: "Ta mới có thể cái gì?"

"Người mới có thể..... mới có thể an tâm dùng thể xác này. Đây dù sao cũng là thân xác của nàng ấy. Nàng ấy chết ỳ ỳ khuất khuất như vậy, hiện tại người đã báo thù giúp nàng ấy, an ủi nàng ấy một chút cũng không sai."

Đúng là như thế!

Cổ Tích Cửu cũng rất dứt khoát, đơn giản nhảy xuống giường, lệnh cho thị nữ bên ngoài chuẩn bị đồ thấp hương.

Thị nữ hiện tại làm việc rất có hiệu suất, rất nhanh đã chuẩn bị thỏa đáng. Trong thời gian một chén trà nhỏ, các nàng đã chuẩn bị một bàn trái cây và những thứ cần thiết.

Lúc này, ánh trăng đang tỏa sáng rực rỡ, gió lạnh phơ phất.

Cổ Tích Cửu đốt ba nén hương, cắm vào trong lư hương, sau đó sai người đốt tiền giấy, đứng ở nơi đó mặc niệm vài câu.

Tiền giấy đang cháy ở trong chậu than, bỗng nhiên có một trận gió thổi tới, cuốn những khói bụi của tiền giấy lên không trung, sau đó bay mất không thấy.....

Thị nữ đang giúp nàng dâng hương hô nhỏ: "Phu nhân hiển linh!"

Cổ Tích Cửu không nói mình đang cúng bái ai, vì vậy bọn thị nữ vẫn luôn cho rằng nàng đang cúng bái La Tinh Lam là phu nhân lúc trước của tướng quân.

Cố Tích Cửu tất nhiên sẽ không giải thích gì, nàng nhìn đồng tro tàn bay lên không trung giống như một đám mây, trong lòng có chút cảm giác quái dị.

Giống như nàng thật sự nhìn thấy nguyên chủ Cố Tích Cửu an tâm nhắm con ngươi lại, xoay người bay đi.....

Nàng quay trở lại phòng trong, Thương Khung Ngọc một lần nữa quay lại trên cổ tay của nàng, hào hứng hỏi nàng: "Chủ nhân, hiện tại ngươi có cảm giác gì? Có phải có cảm giác trên người thoải mái hơn một chút hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Tại sao lại như vậy?!

Trong lòng Cố Tích Cửu vừa động, nhắm mắt cảm ứng trên người một chút, phát hiện huyết mạch có chút trì trệ của mình dường như linh hoạt hơn rất nhiều.

Chuyện gì đã xảy ra?

Cố Tích Cửu nhìn về phía Thương Khung Ngọc, Thương Khung Ngọc khụ một tiếng: "Trước đây, một chút oán khí của nguyên chủ vẫn luôn quanh quẩn ở trên người ngươi, thân thể ngươi hơi cứng đờ là chuyện bình thường. Hiện tại oán khí đã tiêu tan, sự phù hợp giữa linh hồn ngươi và thân thể này sẽ cao một chút."

Thì ra là như thế.

Cố Tích Cửu thờ phào nhẹ nhõm, nàng dường như chợt nhớ tới điều gì: "Ta phải đi tới lãnh cung của Tứ hoàng tử để bắt độc trùng lần nữa!" Nàng làm một cái thủ thế, lập tức muốn thuận đi.

Một lát sau nàng mở to mắt, nghi ngờ nhìn xung quanh mình: "Sao ta vẫn ở nơi này?!"

Nàng thực sự không thể thuận đi thành công, vẫn ở trong khuê phòng của mình!

Tình huống thế này chưa từng xảy ra trước đây, Cố Tích Cửu không tin lại liên tiếp thí pháp vài lần, kết quả ——

Tại sao lại như vậy?!

Cố Tích Cửu hiếm khi hoảng hốt!

Nàng hỏi Thương Khung Ngọc: "Vì sao thuật thuận đi của ta lại thất bại? Chẳng lẽ trong cơ thể này cần phải có oán khí mới có thể thi triển?"

Thương Khung Ngọc cũng không hiểu ra sao: "Không thể! Không có oán khí kia ngươi sẽ càng linh hoạt hơn mới đúng..... Có phải ngươi đã quá mệt mỏi hay không? Hôm nay rốt cuộc ngươi quá bận rộn....."

Điều này có đúng không?

Cố Tích Cửu chính là đại phu của chính mình, nhưng nàng không thể tìm ra nguyên nhân trong tình huống này, nàng liên tiếp thí nghiệm và đưa ra liệu pháp vài lần ở trên người mình nhưng đều tốn công vô ích, chỉ khiến nàng thêm mệt mỏi vì quá sức.

Nàng nhất thời không tìm thấy biện pháp khác, vì vậy dứt khoát nhảy lên trên giường nằm xuống, phủ chăn lên người, ngủ!

Đêm càng ngày càng sâu.

Ánh trăng bên ngoài cửa sổ đột nhiên tối sầm lại, cửa sổ đóng chặt lặng lẽ mở ra, có gió thổi vào, thổi trúng màn giường tạo nên âm thanh rào rạc.

Một vị nam tử áo xanh bỗng nhiên xuất hiện ở trước giường Cố Tích Cửu.

Người này vung tay áo lên một cái, cửa sổ mở rộng một lần nữa lại bị đóng lại, vẫn không có động tĩnh gì.

Nam tử này đứng ở trước giường Cố Tích Cửu một lúc lâu, sau đó chậm rãi vươn tay ra nhẹ nhàng vạch tấm màn, hiện ra một nữ tử đang chìm trong mộng đẹp.

Trên giường, tiểu nhân nhỉ nhỏ nhỏ gầy gầy. Trên khuôn mặt nhỏ bằng bàn tay, ngũ quan cực kỳ thanh tú. Nếu không phải đốm đỏ trên trán nàng có chút dọa người, khi lớn lên chắc hẳn sẽ là một mỹ nhân.

Tiểu nhân nhi ngủ cũng không yên ổn, mày nàng nhủ lại, bỗng nhiên lật người, đá văng một góc chăn ra ngoài.

Nam tử kia sừng sốt, nhìn nàng một lát, sau đó giờ tay ra, cái chăn lại tự động bay lên, đắp lên người nàng.

"Nóng!" Miệng nhỏ của tiểu nhân nhi lẩm bẩm một tiếng, tiếp đó lại đá văng chăn một lần nữa.

Thời điểm này đã là mùa thu gió lạnh, ban ngày nếu mặc áo mỏng có lẽ sẽ không cảm thấy gì, nhưng ban đêm cần phải mặc áo khoác.

Trong khuê phòng này không có bếp lò hay những thứ tương tự, nếu không phủ chăn lên người sẽ rất dễ dàng bị cảm lạnh.

Nhưng trên người nàng chỉ mặc một bộ váy ngủ hơi mỏng, phơi người bên ngoài như vậy, dường như nàng lại nóng thay vì cảm thấy lạnh, mồ hôi tinh mịn đã hình thành trên trán.

Đôi mắt nam tử sâu thẳm, dường như có chút thất vọng. Đứa nhỏ này có lẽ có thể chất nhiệt!

Hắn vươn tay ra, ngón tay ngọc nhẹ nhàng đáp ở trên cổ tay tiểu nhân nhi. Một lát sau hắn dời ngón tay, thất thần nhìn khuôn mặt nhỏ của Cố Tích Cửu, ngón tay lại giống như con bướm tự động rà soát trên mặt nàng, giống như đang kiểm tra gì đó.

Sau đó hắn lại rút tay về. Con người hơi rữ xuống, ánh mắt chăm chú nhìn khuôn mặt nhỏ của nàng, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Người nọ dường như đang suy tư gì đó, một lát sau hắn âm thầm thở dài một tiếng, bàn tay vừa nhấc, cửa sổ một lần nữa mở ra, thân ảnh hắn trực tiếp biến mất ở phía trước cửa sổ.

Bên ngoài, thị vệ vẫn đang tuần tra, nhưng không ai phát hiện ra nam tử này đã từng xông vào đây.

Trong phòng lại khôi phục sự yên tĩnh như trước.

Cố Tích Cửu nằm ở trên giường chậm rãi mở to mắt.

"Chủ nhân, cuối cùng người cũng tỉnh! Vừa rồi có người vào đây, người có biết hay không?! Vừa rồi nếu như người kia gây ra bất lợi đối với người, hiện tại người đã là người chết!" Thương Khung Ngọc phát tiết bất mãn ở trong đầu nàng.

Đôi mắt Cố Tích Cửu đen nhánh như mực, không nói một lời.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Thế giới của nàng hoàn toàn sụp đổ!

"Này, người nói chuyện đi chứ, hay vẫn chưa tỉnh ngủ?" Ban đầu Thương Khung Ngọc có thể đọc tâm tư của nàng, nhưng sau đó nàng lại tìm được một pháp môn ngăn cách nó đọc tâm. Nếu thời điểm nàng không muốn nói chuyện với nó, nó căn bản không biết nàng đang suy nghĩ gì.

"Tiểu Thương, người vạn năng như vậy, có biết trước khi xuyên qua ta là người nào hay không?" Cố Tích Cửu bỗng nhiên dò hỏi.

Thương Khung Ngọc sững sờ, nhưng thật ra nó rất sáng khoái trả lời: "Người là sát thủ, cũng là bản sao của Diệp Hồng Phong, con gái của người giàu nhất tập đoàn Liệt Diễm ở thời đại đó. Người đứng đầu tập đoàn Liệt Diễm chỉ có một vị ái nữ này, sợ sẽ mất cô ấy vì căn bệnh nào đó không lường trước được, vì vậy đã vi phạm các quy tắc y học để tạo ra một người nhân bản, làm ngân hàng nội tạng cho con gái của mình.

Đương nhiên, bọn họ cũng sợ người nhân bản sẽ có gen giống như con gái mình. Nếu con gái mình bị bệnh thì người nhân bản cũng sẽ bị bệnh, đến lúc đó sẽ không thể sử dụng chúng cùng một lúc. Vì vậy, bọn họ đã yêu cầu nhà khoa học họ Long kia sửa đổi gen trên người nhân bản, để người nhân bản không thể dễ dàng bị bệnh, thậm chí còn có một số khả năng đặc biệt....."

"Nhà khoa học họ Long?" Cố Tích Cửu lặp lại một câu.

"Một nhà khoa học điên, đam mê nghiên cứu người nhân bản. Hắn vẫn luôn tận sức với việc chế tạo người nhân bản, nhưng vì thế giới không cho phép, nên hắn đã gia nhập tập đoàn Liệt Diễm. Ở nơi đó hắn giống như cá gặp nước, chẳng những có được cơ hội nghiên cứu về người nhân bản, còn trở nên phát tài và thành lập công ty Long Đằng. Trên danh nghĩa, hắn là chủ tịch công ty Long Đằng, nhưng trên thực tế hắn vẫn phục vụ cho tập đoàn Liệt Diễm. Trước khi xuyên qua, người chính là thành phẩm tốt nhất của hắn....."

Nói tới đây nó dừng lại một chút, cẩn thận quan sát biểu tình của Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu không có biểu tình gì, chỉ nói một câu: "Nói tiếp!"

"Tập đoàn Liệt Diễm chỉ vì muốn biết người nhân bản này rốt cuộc có thể cường đại mức nào, vì vậy đã biến ngươi thành sát thủ thông qua một số cơ hội nhìn gống như ngẫu nhiên. Ngươi quả nhiên không khiến bọn họ thất vọng. Ngươi rất xuất sắc! Sau đó Diệp Hồng Phong ngã bệnh, trái tim không ổn, cần phải đổi một trái tim khỏe mạnh, vì thế bọn họ đã hy sinh ngươi. Đó là lý do khiến ngươi xuyên qua bên này....."

Có vẻ như Thương Khung Ngọc hiểu biết nhiều hơn nàng!

Nàng chỉ biết được sự thật mình là người nhân bản ngay khoảnh khắc sắp bị mê choáng kia.

Nàng nắm chặt ngón tay, hàng lông mi khẽ run rẩy buông xuống.

Nàng vẫn luôn là người kiêu ngạo, luôn tiêu sái ở thế giới kia. Nàng biết khóc biết cười, biết bi thương và vui sướng. Nàng có tất cả những cảm xúc nhân loại, thậm chí còn biết yêu..... Ngay khoảnh khắc nàng biết được chân tướng, thế giới của nàng hoàn toàn sụp đổ!

"Tiểu Thương, vậy ngươi có biết người đã phẫu thuật trái tim của ta là ai hay không?"

Thương Khung Ngọc nói: "Những điều đó đều là thông tin không đáng kể, trong tư liệu của ta không có điều này."

"Long Tích....." Cố Tích Cửu chậm rãi thốt ra hai chữ, giọng nói không có chút thăng trầm: "Hắn cũng là huấn luyện viên cho ta trong trại tập trung sát thủ, luôn chăm sóc ta. Ta đã xem hắn là âm áp duy nhất của ta trong những năm tháng đen tối đó. Thậm chí ta còn đề nghị kết hôn với hắn trước khi bị mê choáng....."

Thương Khung Ngọc: "..... Long Tích? Là con trai của nhà khoa học điên họ Long kia?"

Cố Tích Cửu nói với giọng thờ ơ: "Có lẽ vậy. Hắn chưa từng nói với ta về gia đình hắn, ta chỉ biết hắn là thiếu gia của tập đoàn Lòng Đẳng."

"Vậy thì đúng rồi, nhà khoa học điên kia chỉ có một đứa con trai."

Cố Tích Cửu nhắm mắt không nói chuyện tiếp. Hiện tại tất cả mọi thứ đều đã rõ ràng.

Thì ra Long Tích và tập đoàn Liệt Diễm lại có quan hệ sâu xa như thế.

Cho tới tận bây giờ, cuối cùng nàng mới hiểu được.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 144: Kết thúc quá bi thảm!

Thương Khung Ngọc đơn giản rời khỏi cổ tay nàng, bay lơ lửng ở phía trên nàng, giống như đang quan sát biểu tình của nàng: "Ngươi yêu hắn?"

Cố Tích Cửu nằm ở nơi đó, nhìn lên phía trên đỉnh màn hình giường, thờ ơ nói: "Có lẽ vậy. Ta không tin bất luận kẻ nào, nhưng lại tin nhiệm vụ, cực kỳ tin nhiệm vụ. Ta đã nói với hắn tất cả những bí mật của ta. Chỉ khi ở quanh hắn, ta mới không đề phòng ——"

Thương Khung Ngọc: "..... Đó chính là bi kịch!"

"Đúng vậy, là bi kịch." Cố Tích Cửu hỏi câu khác, không biết là cười hay là chế nhạo: "Ta vẫn luôn cho rằng hắn cũng thích ta, nếu không sẽ không có khả năng luôn chăm sóc ta như vậy. Mỗi lần ta gặp bất kỳ nguy hiểm gì, hắn đều giống như một kỵ sĩ từ trên trời giáng xuống. Hắn ôm ta vào trong ngực, nói ta đừng sợ, đã có hắn ở đây——"

Giọng nói của nàng hơi dừng lại một chút, tiếp tục nói: "Mặc dù lúc nào ta cũng không cần hắn tới cứu, thậm chí bởi vì hắn đột nhiên đến nên đã kinh động tới đối phương, khiến nhiệm vụ mà ta mai phục mấy ngày bị thất bại trong gang tấc, nhưng ta vẫn rất thích cảm giác được hắn che chở. Ta cho rằng, hắn sẽ là tình yêu của đời ta, nhưng không ngờ rằng ——"

"Ngày đó ta đi tìm hắn uống trà, thật ra muốn cầu hôn hắn. Hắn là người có tính cách lạnh lùng, ta cảm thấy chờ hắn cầu hôn ta có lẽ sẽ không biết phải chờ đến ngày tháng năm nào. Nếu như đã yêu nhau tha thiết, bất luận ai là người cầu hôn trước cũng đều giống nhau. Ha ha, khi đó ta thật là khờ! Ta căn bản không biết hắn đã có vợ chưa cưới, càng không biết hắn đã bắt đầu tính kế ta..... Ta đã định đặc uống trà mà hắn đã hạ thuốc mê..... Khi ta sắp ngã thuốc mê, hắn mới gọi vợ chưa cưới của mình từ buồng đi ra, sau đó nói chân tướng với ta. Hắn nói với ta rằng, ta là người nhân bản, hắn cần trái tim của ta để cứu mạng vợ sắp cưới....."

Tối nay Cố Tích Cửu dường như rất cởi mở, nói ra tất cả những bí mật chôn sâu ở trong lòng mình.

Nhưng giọng nói của nàng vẫn luôn bình tĩnh. Đó rõ ràng là một câu chuyện bi thảm, nhưng nàng lại nói ra thật nhẹ nhàng, giống như đang nói đến chuyện của người khác.

"Sau đó thì sao?" Thương Khung Ngọc không nhịn được hỏi một câu.

"Chuyện sau đó rất đơn giản. Ta có kháng thể đối với thuốc gây mê. Mặc dù Long Tích đã tiêm rất nhiều thuốc mê với ta, nhưng ta chỉ mê choáng khoảng tầm một giờ. Khi ta tỉnh lại thì ca phẫu thuật đang được tiến hành, người mổ chính là Long Tích. Có lẽ hắn không ngờ ta sẽ tỉnh lại giữa chừng, vì thế hắn rất hoảng loạn, nói rằng sẽ không để ta chết. Hắn còn chuẩn bị một trái tim tương xứng cho ta. Đúng vậy, hắn còn nói sẽ đồng ý cầu hôn ta, sẽ cưới ta....."

Thương Khung Ngọc tức giận: "Hắn đúng là mặt dày! Sau đó thì sao?"

"Sau đó không có gì nhiều, khi hắn không chú ý ta đã ám sát hắn! Ta còn phá nát trái tim dự phòng kia, đương nhiên, khi đó lồng ngực của ta đã bị mở ra, trái tim sắp sửa bị lấy ra. Ta không muốn cho người khác sử dụng trái tim của mình, vì thế cũng phá hủy trái tim của mình....."

Thật là một kết thúc bi thảm!

Thương Khung Ngọc không có lời nào để nói.

Sau một lúc lâu, nó hỏi một câu: "Ngay cả trong tình huống như vậy ngươi cũng có thể ám sát hắn! Thật sự rất có bản lĩnh! Ngươi chắc chắn hắn đã chết thật?"

Cố Tích Cửu nói: "Ta nghĩ như vậy. Ta đã đâm thủng trái tim hắn, hắn nhất thời sẽ không thể tìm thấy trái tim khỏe mạnh để thay thế, tất nhiên là chết chắc rồi!"

"Vậy ngươi hận hắn sao?"

Cố Tích Cửu gồng tay ra sau đầu, hơi nhắm đôi mắt lại, nhẹ giọng nói: "Không hận. Khoảnh khắc ta ám sát hắn, ta đã thanh toán hết tất cả mọi hận thù với hắn. Ta không nợ hắn, hắn cũng không nợ ta."

Đúng vậy, nàng đã không hận hắn, nhưng nàng sẽ không bao giờ còn tin tưởng vào tình yêu ——

"Chủ nhân, vì sao bỗng nhiên ngươi lại nhớ tới hắn?" Thương Khung Ngọc dò hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: Long Tư Dạ thật sự tới!

Cố Tích Cửu ngừng lại một chút: "Vừa rồi người kia —— giống hắn."

Mặc dù vừa rồi nàng vẫn luôn nhắm mắt, nhưng nàng vẫn tỉnh táo khi người kia tiến vào!

Nàng cực kỳ cảnh giác, biết bản thân mình đã mất đi khả năng thuận di nên năng lực tự bảo vệ mình sẽ kém đi, trong khi người này có thể tránh thoát được rất nhiều thị vệ bên ngoài, không coi ai ra gì mà tiến vào như vậy, võ công tất nhiên là cao kinh người!

Nếu hắn thật sự gây ra điều bất lợi đối với nàng, ngay cả cơ hội kêu người nàng cũng đều không có!

Vì vậy nàng chỉ có thể dùng bất biến ứng phó vạn biến, giả vờ ngủ say, nhìn xem người nọ rốt cuộc muốn làm gì.

Kỹ năng giả vờ ngủ của nàng rất cao, căn bản không khác gì đang ngủ thật, vì thế nên người nọ không thể nhìn ra được.

Khi người nọ xốc màn幔 lên, nàng đã ngủ được mùi hương được cực nhẹ ở trên người hắn ——

Mùi được này nàng rất quen thuộc, đó là mùi hương trên cơ thể người kia, mùi của Long Tích ~!

Trước đây, khi nàng ngủ thấy mùi hương của hắn sẽ có cảm giác rất an tâm. Hiện tại, khi người thấy mùi của hắn lại khiến toàn thân nàng căng thẳng!

May mắn thay, cho dù toàn thân nàng căng thẳng cũng chỉ là trong ý niệm, thân thể của nàng vẫn không hề có chút đáng vẻ khấn trương, nếu không nàng sẽ không thể giả bộ ngủ ngon như thế.

Thật ra nàng rất muốn trợn mắt ra nhìn xem, rốt cuộc đó có phải là Long Tích hay không. Những khí trảng trên người người nọ quá cường đại, nàng sợ đối phương sẽ hạ sát thủ nếu nàng hơi có chút động tác bất thường!

Mùi hương trên người người nọ cũng không hoàn toàn giống với Long Tích, có một chút hơi thở xa lạ khác. Nó mang theo một chút lạnh lẽo, trực tiếp

thấm nhập vào xương cốt người.

Từ đầu đến cuối, nàng vẫn không thể nhìn được gương mặt thật sự của đối phương.

Thương Khung Ngọc giống như không tin: "Người nói người này là Long Tích? Người căn bản không hề mở mắt, làm sao biết đó là hắn?"

"Ta không nói đó là hắn, ta chỉ nói giống hắn, hơi thở rất giống." Nàng chưa từng ngửi thấy mùi hương đặc biệt này ở trên người nào khác ngoại trừ Long Tích.

Thương Khung Ngọc dường như thở dài nhẹ nhõm một hơi: "Người nói mùi hương ở trên người hắn? Bọn họ là đệ tử của trưởng lão Thiên Văn Tông, trên người đều có mùi hương được, có lẽ liên quan tới việc luyện được quanh năm."

"Hắn là người của Thiên Văn Tông? Là ai?"

"Tông chủ Thiên Văn Tông - Long Tư Dạ. Ta còn tưởng hắn tới đây để báo thù giúp đệ tử của hắn! Vì vậy ta mới muốn đánh thức người dậy và nhanh chóng chạy trốn, không ngờ người lại vững vàng như thế, giả bộ ngủ say ngay cả ta cũng không thể nhìn ra!"

Người tới thật sự là Long Tư Dạ!

Cố Tích Cửu hơi kinh ngạc. Chẳng phải nghe nói vị tông chủ này không dễ dàng ra ngoài hay sao? Chẳng phải nghe nói dăm ba năm hắn cũng sẽ không xuống núi một chuyến sao? Vì sao hắn lại đột nhiên tới đây? Còn trực tiếp xông vào khuê phòng của nàng! Thật sự hắn muốn báo thù cho đồ nhi Cố Tích Tích của mình?

Hay là, hắn chính là Long Tích chuyển thế, sau khi nghe nói về chuyện xưa của nàng, hắn muốn đến đây kiểm chứng một chút?

Nhưng tuổi tác không khớp ——

"Tiểu Thương, người nói có khả năng linh hồn Long Tích cũng xuyên đến đây hay không? Hắn đã bám vào trên người Long Tư Dạ ở thế giới này?"

Thương Khung Ngọc rất kiên quyết phủ định: "Không có khả năng! Mượn thể hoàn hồn mà nói, cần phải có được hồn thể của người rất yếu, hơn nữa nguyên chủ thật sự không còn luyện tiếu gì đối với thể gian này. Ví dụ như nguyên thân Cố lục tiểu thư của người, linh hồn người cường đại hơn nàng ấy nhiều, hơn nữa nàng ấy cũng thật sự không muốn sống nữa, vì thế người mới có thể bám vào người thành công. Cho dù là như vậy, người cũng phải giúp nàng ấy báo thù, làm dịu oán khí của nàng ấy, lúc đó người mới có thể chân chính không chế được thân thể mình."

Trong khi đó, Long Tư Dạ là tông chủ Thiên Văn Tông, người này là nhân vật cực kỳ thần bí. Hắn chẳng những y thuật cao thâm, công phu cũng rất khó lường. Có người nói công phu của hắn đã tiếp cận với thần, nói không chừng có thể sánh vai với thánh tôn - người mạnh nhất đại lục này. Một người cường đại như vậy sao có thể bị linh hồn của một nhân loại bình thường bám vào người? Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng! Thậm chí nếu người suy đoán heo có thể leo cây cũng còn đáng tin hơn cả điều này."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Đoán không ra

Cố Tích Cửu: "....."

Nếu nói như vậy, người nọ vừa rồi không phải là Long Tích, chỉ có chút hơi thở tương tự giống như Long Tích mà thôi.

Ý đồ tới đây của vị tông chủ này thật sự khiến người đoán không ra.

Nếu đoán không ra, Cố Tích Cửu dứt khoát không đoán nữa, cuộn tròn trong chăn tiếp tục ngủ.

Cố Tích Cửu đã có ba ngày yên tĩnh trôi qua, năng lực thuần di đặc thù của nàng đã mất, tạm thời cũng không thể đi nơi nào. Cơ bản nàng đều ở trong viện của mình.

May mắn là từ sau đêm cứng bãi đó, trên người nàng nhẹ nhàng hơn rất nhiều, có thể chân chính tu luyện nội công!

Kiếp trước, nàng chính là cao thủ nội công, biết pháp môn luyện công, quen thuộc lưu trình, hiện tại tu luyện tự nhiên rất nhẹ nhàng.

Trong thời gian ba ngày, nàng đã có thể cảm ứng được dòng khí lưu chuyển trong đan điền, tu luyện được một chút nội lực, cho dù không có thuật thuần di, tốc độ của nàng cũng đã cao hơn lúc đầu rất nhiều.

Máy ngày nay tiền viện có chút ồn ào vì tiếng cãi nhau, Cố Tích Cửu không cần dò hỏi cũng biết đó là Lãnh Hương Ngọc đang bận rộn để cứu nữ nhi

của mình.

Ba ngày nay Cổ Tạ Thiên gần như không có ở nhà. Cổ Thiên Tinh dù sao cũng là nữ nhi của ông, còn là nữ nhi ông yêu quý nhất nhiều năm như vậy. Mặc dù ông hận nàng không biết cố gắng, nhưng cũng không muốn nhìn nàng ngồi ở trong đại lao. Ông đã nghĩ đủ mọi cách, tìm tới đủ loại quan hệ.....

Nhưng lần này vụ án của Cổ Thiên Tinh và Dung Ngôn lại liên quan tới nhi tử mà Lư Vương gia yêu quý, Lư Vương gia quyền cao chức trọng, tam tư chương quản hình ngục không ai dám làm việc giúp Cổ Tạ Thiên.

Cổ Tạ Thiên tích cực hoạt động ba ngày qua, đừng nói tới việc cứu nữ nhi ra, ngay cả đại lao ông cũng chưa vào được!

Để tránh khỏi sự nghi ngờ, quan viên chủ quản tam tư căn bản không ai muốn gặp ông, vì thế trong lúc nhất thời ông cũng không có biện pháp gì.

Ông vốn dĩ đã sứt đầu mẻ trán, sau khi về tới nhà, Lãnh Hương Ngọc tất nhiên sẽ tới trước mặt ông khóc lóc một hồi, khiến ông càng thêm bức bối, vì thế ông dứt khoát không trở về nhà, buổi tối tình nguyện ngủ ở khách điểm.

Điều này càng khiến cho Lãnh Hương Ngọc phát điên. Mặc dù bà ta cực kỳ hận Cổ Tích Cửu, nhưng ở trong thời điểm quan trọng như vậy, bà ta cũng không dám đi tìm nàng để gây rắc rối.

Đối với những nữ nhi Cổ gia khác, ngoại trừ Cổ Thiên Y ra, những tỷ muội khác thật ra gần gũi với Cổ Tích Cửu hơn rất nhiều.

Biết y thuật của nàng tốt, nếu các nàng bị đau đầu nhức óc, kinh nguyệt không đều, tất cả đều tới tìm nàng để tìm giải pháp.

Sau đó các nàng phát hiện ra, mặc dù ngoài mặt Cổ Tích Cửu luôn lãnh đạm, nhưng chỉ cần không chọc tới nàng, nàng vẫn tương đối dễ nói chuyện.

Chỉ vài ba phương thuốc, nàng đã trị khỏi bệnh cho các nàng.

Những di nương khác thật ra cũng không có thâm cừ đại hận gì với Cổ Tích Cửu. Lúc đầu bọn họ lạnh nhạt với nàng đa số là bởi vì Lãnh Hương Ngọc, hiện tại tự nhiên cũng tới gần gũi với nàng hơn.

Trước đây, Lãnh Hương Ngọc hoàn toàn cô lập Cổ Tích Cửu, dù nàng đi tới đâu cũng không có ai quan tâm tới nàng, khiến cuộc sống của một vị đích nữ không bằng hạ nhân.

Nhưng hiện tại, có một ngày Lãnh Hương Ngọc uể oải phát hiện ra, mấy thứ nữ và di nương thường gần gũi với bà ta không còn tới chỗ bà ta la cà. Ngay cả khi gặp mặt bà ta, trên mặt bọn họ cũng rất lạnh lùng, ngoài trừ thỉnh an như thường lệ, không ai nói nhiều thêm một câu đã lập tức rời đi. Điều này khiến Lãnh Hương Ngọc cực kỳ tức giận, nhưng bà ta không có biện pháp nào. Bà ta cuối cùng cũng ném được tư vị bị người vắng vẻ.

Đối với Cổ Thiên Triều, mấy ngày nay hắn cũng đi sớm về khuya, có lẽ vì liên quan tới chuyện tìm cách cứu muội muội của hắn.

Ngày này, thời tiết rất đẹp.

Cổ Tích Cửu ở trong phòng nghiên cứu lò luyện đan, muốn tìm biện pháp không cần linh lực cũng có thể sử dụng nó.

Nhưng điều này hiển nhiên rất khó, nàng đã thí nghiệm vài biện pháp cũng chưa thành công, còn lãng phí một đồng dược thảo tốt.

Nàng xoa xoa ấn đường, biết đây không phải là điều có thể giải quyết trong một thời gian ngắn, vì vậy nàng tiện tay đặt nó ở trong túi trữ vật, đi ra hoa viên và thưởng thức không khí trong lành.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147: Một khối ngọc như người cũng có lòng tơ

Trong hoa viên hoa lá sum suê, gió thu thoang thoảng thổi qua, nàng ngồi dựa vào trên cây cột ở trong một tòa đình hóng gió, vừa ngắm hoa vừa tự hỏi sự tình.

Trong nháy mắt phát sinh đột biến!

Một luồng ánh sáng lạnh xuất hiện từ trong hư không, giống như một tia sét lao tới, đâm thẳng vào ấn đường của nàng!

Ánh sáng lạnh cực kỳ mãnh liệt, nó còn chưa đâm tới mặt đã mang tới cuồng phong muốn cắt cả làn da của người!

Nếu Cổ Tích Cửu không thể kịp thời trốn tránh, chắc chắn sẽ bị nó đâm thủng đầu, trực tiếp bỏ mạng!

Cố Tích Cửu quả nhiên chuyển động! Cho dù nàng đã không còn công phu thuần di, nhưng tốc độ phản ứng vẫn là cực nhanh. Nàng vừa cảm thấy không ổn, lập tức lùi về phía sau một cái, ánh sáng lạnh gào thét quét qua mặt nàng.

Nàng lảo đảo qua lảo đảo vài lần, ngay sau đó lộn mình nhảy lên.

Ánh sáng lạnh lại gào thét lao tới ——

Cố Tích Cửu né trái né phải.

Nàng đang sử dụng chính là một bộ môn kinh công mà Thương Khung Ngọc mới truyền thụ cho nàng gần đây, phối hợp với việc sử dụng nội lực nàng vừa mới tu luyện ra được, thật ra có thể miễn cưỡng tránh thoát. Tuy nhiên, nàng cũng cực kỳ chật vật, chỉ cần hơi buông lỏng chú ý một chút, nàng có khả năng sẽ bị ánh sáng lạnh kia đâm xuyên người!

May mắn thay, có khá nhiều thị vệ tuần tra trong viện, sau khi bọn họ nghe thấy động tĩnh rất nhanh đã phản phát chạy tới.

Bọn thị vệ vừa ngơ đầu ra, ánh sáng lạnh cũng bất chợt biến mất, giống như chưa từng xuất hiện.

Cố Tích Cửu tránh né một hồi, đầu tóc rối loạn, quần áo lộn xộn, bộ dáng cực kỳ chật vật, hiển nhiên nàng tránh né như vậy thật sự đã tiêu tốn rất nhiều sức lực.

Bọn thị vệ cũng nhìn thấy được cái đuôi của ánh sáng lạnh, nhưng bọn họ trước sau vẫn không nhìn thấy người tập kích Cố Tích Cửu, cả đám vừa kinh ngạc vừa khó hiểu.

Thế giới này, người biết thuật ẩn thân rất hiếm. Người có thể không hiện thân lại có thể tập kích người khác càng là long phượng từng lân, đều là cao thủ trong cao thủ.

Người như vậy chủ yếu đều là chủng môn một phái, sao sẽ đột nhiên đột kích đánh một tiểu nha đầu như Cố Tích Cửu? Còn dùng tuyệt chiêu sát thủ như vậy ——

Nguy hiểm thật! Nguy hiểm thật! Nếu bọn họ tới chậm một bước, chỉ sợ tiểu thư đã chết oan chết uổng!

Đám thị vệ không dám tiếp tục lơ là, một số người lưu lại bảo vệ Cố Tích Cửu quay trở về phòng, một số người nhanh chóng điều tra toàn phủ để tìm thích khách khả nghi. Một số người ra roi thúc ngựa chạy ra bên ngoài thông báo với Cố Tạ Thiên. Trong lúc nhất thời, Cố phủ bỗng trở nên nhộn nhịp rối ren.

Cố Tích Cửu trở lại phòng mình, nàng dường như kinh hồn chưa định, đứng tại chỗ thất thần một lát, sau đó mới bắt đầu rửa mặt thay quần áo, sửa sang lại một thân chật vật.

Thương Khung Ngọc buồn bực: "Mặc dù ngươi không sử dụng được thuần di, nhưng tốt xấu gì ngươi cũng sử dụng được một bộ pháp đặc biệt để né tránh, đúng không? Vì sao lại sử dụng khinh công mới học? Mặc dù bộ pháp mới học cũng rất cao minh, nhưng ngươi rốt cuộc vẫn chưa sử dụng thuần thực..... Nếu ngươi dùng tới bộ pháp kia sẽ không đến mức chật vật như vậy. Có rất nhiều lần ta nhìn thấy ánh sáng lạnh kia xẹt qua gương mặt ngươi, ta đã sợ tới mức lông tơ đều dựng thẳng đứng!"

"Một khối ngọc như ngươi cũng có lòng to?" Cố Tích Cửu chế nhạo nó.

Thương Khung Ngọc: "..... Đây, ngươi rõ ràng biết đó không phải là trọng tâm ta muốn nói!"

"Suyt, đừng ồn, có người rình coi chúng ta!"

"Thương Khung Ngọc: "....." Nó dù sao cũng là một khối thần ngọc, cảm ứng một chút, quả nhiên nó mơ hồ cảm giác ở trong chỗ tối có một đôi mắt đang nhìn chằm chằm nơi này!"

Nhưng khi nó muốn tìm ra cặp mắt kia lại tìm không thấy.....

Rất hiển nhiên, công phu ẩn thân của đôi phương cực cao, có thể giấu diếm được linh thức của Thương Khung Ngọc!

May mắn thay, nó luôn dùng thần giao để nói chuyện với Cố Tích Cửu, người ngoài căn bản không thể nhìn ra, thậm chí cũng không thể nhìn thấy chuyển động đôi môi của Cố Tích Cửu.

Thương Khung Ngọc không phải ngu ngốc, lập tức nghĩ thông suốt mối liên quan bên trong: "Vừa rồi ngươi tránh né chật vật như vậy là cố ý để người đánh lên kia xem?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148: Ai sẽ nhảm chán như vậy

"Thông minh!" Cổ Tích Cửu vừa thông thả chải mái tóc dài, vừa khích lệ nó.

"Người quá mạo hiểm! Vạn nhất ánh sáng lạnh kia thật sự muốn lấy mạng người thì phải làm sao?"

"Không, nó không muốn lấy mạng ta. Nhìn nó cực kỳ hung mãnh, nhưng thật ra không có sát khí. Nếu như ta đoán không nhầm, ánh sáng lạnh kia là muốn thử ta." Cổ Tích Cửu lạnh lùng trào phúng.

"Ai sẽ nhảm chán như vậy?"

Cổ Tích Cửu không nói gì, nàng cũng đang tự hỏi về vấn đề này.

Bất cứ ai có thể phái ra cao thủ thế này, khẳng định thân phận không thấp, nói không chừng là sự tồn tại cao cao tại thượng.

Tuyên Đế? Ông ấy chắc chắn sẽ có một chút nghi ngờ trong lòng, cũng có khả năng đột nhiên phái người tới thử nàng một chút, mục đích là muốn nhìn xem nàng rốt cuộc biết công phu hay không. Rốt cuộc, khi gặp phải thời điểm cực kỳ nguy hiểm, người ta sẽ sử dụng tới pháp môn lợi hại nhất để tránh né.

Dung Ngôn đang ở trong nhà giam, đoán chừng đã bắt đầu cắn nài.....

Cổ Thiên Triều? Không quá khả năng! Công phu của hắn không cao tới như vậy!

Hơn nữa, nếu hắn ra tay tuyệt đối sẽ mang theo sát khí. Hiện tại, hắn thậm chí có lẽ đang có tâm muốn giết chết nàng!

Long Tư Dạ? Thật ra hắn có thực lực và bản lĩnh như vậy, nhưng hắn muốn thử nàng để làm gì?

Cổ Tích Cửu bỗng nhiên nghĩ tới một khả năng khác, kẻ thần bí kia!

Kẻ kia rất khó nắm bắt thù oán với nàng! Có lẽ đây lại là một nỗ lực trả thù khác của hắn?

Cặp mắt âm thầm nhìn nàng rốt cuộc biến mất. Người nọ có lẽ đã thật sự rời đi. Lúc này Cổ Tích Cửu mới thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Mẹ nó, cảm giác địch ở trong tôi ta ở ngoài sang như vậy thật quá khó chịu! Nàng phải nghĩ cách bắt được người nọ trong chỗ tối mới được!

.....

Trong chỗ tối đúng thật có người đã từng nhìn chằm chằm Cổ Tích Cửu. Người nọ một thân quần áo giản dị, dung mạo tuấn tú thanh nhã lạnh lùng. Hắn đúng là Long Tư Dạ đã từng xuất hiện ở trước giường Cổ Tích Cửu. Hắn ẩn nấp ở trên một cây đại thụ bên ngoài, mặt không có biểu tình gì nhìn chằm chằm nhất cử nhất động của nàng, giống như đang muốn tìm kiếm thứ gì quen thuộc từ trong hành vi của nàng.

Cuối cùng, hắn vẫn thất vọng quay người, yên lặng rời đi.

Gió thổi qua ngọn cây, tạo nên âm thanh xào xạc từ những chiếc lá.

Cách phía sau những nhánh cây sau lưng Long Tư Dạ mới đứng vừa rồi một chút, có một vị nam tử mặc quần áo trắng đón gió mà đứng. Hắn đứng ở trên một cành cây không dày hơn nửa ngón tay cái. Cành cây hơi đong đưa trong gió, hắn lại lười biếng bất động như núi, quần áo của hắn lộng gió, khiến hắn nhìn qua giống như tiên nhân đang đứng trên không.

Hắn hiển nhiên cũng dùng thuật ẩn thân. Nhóm hộ vệ đã tuần tra dưới cây đại thụ này ba bốn lần, nhưng không có người nào phát hiện ra được hắn, đương nhiên Long Tư Dạ cũng không phát hiện ra hắn.

Trên mặt hắn rõ ràng mang một cái mặt nạ quý giá người, nhưng lại mang cho người ta một loại cảm giác cực kỳ thanh quý, giống như một vật phát sáng. Một khi hắn hiện thân tất nhiên là sự tồn tại cực kỳ sáng mắt, tất cả mọi người đều trở thành bối cảnh cho hắn.

Sau khi Long Tư Dạ rời đi, trong mắt phía sau mặt nạ của hắn hiện lên một luồng ánh sáng nhẹ nhàng, trên đôi môi cong đẹp hoàn hảo khẽ nhếch, như cười như không, còn mang theo một chút thờ ơ.

Hắn cũng liếc mắt nhìn về phía trong phòng một cái, trong mắt hiện lên một sự hứng thú.

Dường như càng ngày càng thêm thú vị ——

"Ai đó?" Cổ Tích Cửu bỗng nhiên hét lớn một tiếng, một vật thể đen tuyền lao về phía nam tử áo trắng!

Đôi mắt nam tử áo trắng chợt lóe, tất nhiên sẽ không bị nàng đánh trúng, vung tay áo lên, trực tiếp khiến cho vật thể đen tuyền dừng lại, lơ lửng ở trong không trung, nhưng thứ bên trong vật thể lại bay ngược tới.....

Mực!

Nam tử áo trắng lại giơ tay áo lên, mực nước bay tới giống như đùng phải rào chắn, trực tiếp chảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Người kia vẫn ở nơi đó

Nam tử áo trắng lại giơ tay áo lên, mực nước bay tới giống như đùng phải rào chắn, trực tiếp chảy xuống.

Phía dưới, một hộ vệ nghe thấy động tĩnh, chạy nhanh như bay tới đó, cuối cùng cả khuôn mặt hộ vệ đều đen.....

Hộ vệ kia nhận một đầu mực phần nộ nhìn lên phía trên, muốn nhìn xem một chút người nào không có đạo đức như thế, ném loạn đồ vật.

Nhưng hắn không nhìn thấy gì, trên cây đại thụ nhìn qua không có người nào cả, chỉ nhìn thấy một cái nghiền mực quý dị lơ lửng trên không ——

Thì hộ vệ khiếp sợ, đang muốn rút đao bỏ về phía nghiền mực kia, nghiền mực kia đã giống như sao băng rơi xuống, bốp một tiếng nện ở trên ót hộ vệ kia

Hộ vệ kia suýt nữa đã bị đánh ngã, luống cuống tay chân chộp cái nghiền mực vào trong tay. Hộ vệ lo sợ có độc, trực tiếp vứt nghiền mực xuống mặt đất, khiến nó vỡ tan thành từng mảnh.....

"A....." Trong không khí truyền đến một tiếng cười khê.

Hộ vệ kia sửng sốt! Chột ngắc đầu lên, nhưng vẫn không nhìn thấy gì.....

Gặp quý!

Hộ vệ đã sợ tới mức có chút cứng đờ, muốn phi thân lên cây xem xét, nhưng trong lòng bất chợt hốt hoảng từng đợt, nhất thời không thể nhảy nổi.

"Quay về rửa mặt đi, chỉ là mực mà thôi, không có độc." Cố Tích Cửu đi ra khỏi phòng.

Hộ vệ kia đầu tiên là đánh giá nàng một chút, sau khi xác nhận nàng không sao, lúc này mới cáo tội một tiếng, vội vàng lui đi.

Trên đường chạy về, trái tim hắn vẫn còn đập thình thịch.

Tiếng cười khê kia dường như vẫn còn quanh quẩn ở bên tai hắn, thanh tao, lạnh lẽo, giống như dòng nước trên núi chảy róc rách qua đá, lạnh tận xương tủy. Nó khiến hắn vừa cảm thấy dễ nghe nhưng lại vừa theo bản năng rung mình một cái! Suýt nữa đã trực tiếp quý xuống!

Phảng phất giống như chủ nhân âm thanh kia căn bản không phải là người, mà là thần thánh nhìn xuống chúng sinh.....

Cố Tích Cửu ngẩng đầu nhìn lên trên cây đại thụ, mặc dù nàng cũng không nhìn thấy gì, nhưng nàng có thể cảm ứng được người kia vẫn ở nơi đó!

Lần này nàng không làm chuyện vô ích như ra tay giống như trước, chỉ nhìn chằm chằm một chỗ nào đó trên cây đại thụ một lát, sau đó câu môi cười, cũng không nói lời nào, xoay người đi vào nhà.

Nam tử áo trắng thật sự vẫn còn đứng ở nơi đó, đôi mắt chớp động nhìn bóng dáng Cố Tích Cửu, có chút khó đoán.

Mặc dù nữ hài này công phu rất tệ, nhưng giác quan thứ sáu thật sự rất nhạy bén ~!

Long Tư Dạ cũng không thể phát hiện ra hắn, nữ hài này lại có thể phát hiện ra! Nàng còn ném một cái nghiền mực lại đây.....

Hắn liếc mắt nhìn nghiền mực ở dưới mặt đất một cái, mặt cô bên dưới tàng cây đều bị nhuộm đen, nhìn qua thực sự không đẹp lắm.

Ngón tay ở trong ống tay áo của hắn cử động một chút, giống như định làm một pháp quyết gì đó, nhưng sau đó lại nhịn xuống.

Hắn quay người lại và biến mất.

.....

Cố Tích Cửu đứng ở dưới tàng cây một lát, lần này nàng xác định chắc chắn trên cây đại thụ đã không có người.

Trong tay thị nữ Tiểu Vũ bên người nàng xách theo một cái lồng chim, một con chim màu sắc sặc sỡ đang vui vẻ nhảy nhót.

Chim này gọi là Tầm Tung Điều, nghe nói bản lĩnh tìm tung tích người của nó còn tốt hơn cả chó săn. Chim này là do Cố Tạ Thiên nuôi dưỡng, khi hành quân đánh giặc Cố Tạ Thiên đều dựa vào con chim này để truy tìm tung tích của địch, đánh thắng rất nhiều trận. Ngày thường ông xem nó giống như bảo bối, phải người chuyên chăm nuôi nó.

Nếu đó là Cố Tích Cửu trong quá khứ, đừng nói nàng muốn mượn một chút, chỉ sợ ngay cả khi nàng muốn liếc mắt nhìn một cái cũng không thể được.

Nhưng lần này nàng vừa gọi quản gia tới và hỏi, quản gia không nói câu nào đã lập tức đưa chim này tới.

Quản gia nói rằng tướng quân từng phân phó, những đồ vật trong phủ Cố lục tiểu thư đều có thể tùy ý sử dụng.

Cố Tích Cửu hỏi rõ cách dùng chim này, sau đó cầm lấy lồng sắt và bay lên cây.

Nàng nhớ rõ vị trí gần nơi người nọ vừa rồi đã đứng, vì thế sau khi nàng mở lồng chim ra, chỉ vào mấy nhánh cây phân phó: "Người mùi hương này xem, hãy xem do người nào lưu lại."

Con chim bay ra, bay tới bay lui ở trên mấy nhánh cây

một lát rồi bay trở về, riu rít kêu một hồi về phía Cố Tích Cửu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Là hơi thở của Long Tư Dạ!

Cố Tích Cửu không hiểu ngôn ngữ của chim, quay đầu hỏi người thuần chim đứng ở dưới tàng cây: "Ý của nó là gì?"

Người thuần chim khom người: "Bẩm tiểu thư, nó nói trên này chỉ mùi hương của cây, không có mùi người."

Cố Tích Cửu nhướn mày, nhìn xem chim kia: "Mùi của chim này không nhạy phải không?"

"Huýt huýt....." Chim kia dựng đứng toàn bộ lông trên người, dường như cực kỳ phẫn nộ.

"Có vẻ như không nhạy lắm." Cố Tích Cửu đưa ra phán đoán: "Vừa rồi người nọ rõ ràng ở trên mấy nhánh cây này, khẳng định có thể lưu lại một chút mùi hương. Người không thể ngửi được, con chim ngốc nghếch này cũng không thể ngửi được, nhưng chó săn có lẽ có thể ngửi được. Tiểu quản gia, ta cảm thấy người vẫn nên tìm cho ta một con chó săn tới đây còn đáng tin hơn."

"Huýt huýt!" Đôi mắt của con chim đã chuyển sang màu đỏ, bay lên giống như một con sóc xoáy, đôi cánh gần như đập lên mặt Cố Tích Cửu.

Nó không tiếp tục ngửi mấy nhánh cây vừa rồi mà trực tiếp bay về phía một nhánh cây khác dày hơn, dạo quanh một vòng ở nơi đó, sau đó lại bay đến trên đỉnh đầu Cố Tích Cửu, giữa đầu ưỡn ngực riu rít hót một trận.

Cố Tích Cửu đành nhìn người thuần chim, người thuần chim dừng lại một chút rồi nói: "Có lẽ nó phát hiện ra mùi người ở nơi đó, tiểu thư có thể tập trung xem xét nơi đó."

Ánh mắt Cố Tích Cửu nhìn chăm chăm vào những giọt mồ hôi trên trán người thuần chim: "Nguyên lời nó muốn nói gì?"

Mồ hôi trên trán người thuần chim ứa ra càng nhiều: "Vâng..... Nguyên lời nó nói là vậy."

Cố Tích Cửu nhìn con chim kia.

Mặc dù con chim kia không nói tiếng người, nhưng rõ ràng có thể hiểu tiếng người. Lúc này nó đang bắt mắt người thuần chim với một loạt tiếng hót ào ạt nhanh chóng.

Cố Tích Cửu cười: "Con chim này đang mắng ta sao?"

Người thuần chim khó xử nhìn con chim kia, sau đó lại nhìn nhìn Cố Tích Cửu, khéo léo lựa chọn im lặng.

Nếu hắn nói dối sẽ đắc tội với con chim nhà mình, nếu hắn không nói dối thì tiểu thư sẽ nổi bão.

Cố Tích Cửu tất nhiên sẽ không chấp nhặt với một con chim, ngược lại chỉ bắn lên mào con chim một chút: "Có cá tính! Chỉ mong bản lĩnh của người cũng xứng đáng với cá tính của người."

Nàng không hề để ý tới con chim, trực tiếp nhảy trên nhánh cây kia, ở nơi đó nàng rút cuộc ngủ được một chút hơi thở nhàn nhạt. Nàng hơi sững sờ một chút.

Long Tur Dạ!

Là hơi thở của Long Tur Dạ!

Chẳng lẽ người vừa rồi đứng ở chỗ này là Long Tur Dạ?

Cố Tích Cửu nheo mắt lại, chẳng lẽ nàng có thù oán với Long Tur Dạ?

Nàng đứng ở nơi đó suy tư một lát, luôn cảm giác tính cách của Long Tur Dạ không giống như kẻ thần bí kia. Kẻ thần bí kia càng yêu nghiệt và khó lường hơn một chút.

Hơn nữa, vừa rồi nàng rõ ràng có cảm giác người kia đã đứng ở trên một nhánh cây khác gần đó, không phải chỗ này.....

Chẳng lẽ cảm giác vừa rồi của nàng sai sao?

Nàng không từ bỏ ý định, tiếp tục điều tra những nhánh cây quanh đó. Quả nhiên không phụ lòng người, ở chỗ này nàng quả nhiên có phát hiện mới, một sợi tóc.

Đầu ngón tay Cố Tích Cửu vờn về sợi tóc và đưa lên mũi ngửi ngửi, trên đó có một mùi hương nhè nhẹ, như có như không.

Chân mày Cố Tích Cửu nhăn lại, mùi hương này có chút giống như mùi hương nàng đã ngửi được khi bị Dung Già La đánh bại ngày đó!

Chẳng lẽ Dung Già La cũng tới?

Vừa rồi không phải chỉ có một người đứng ở chỗ này, mà là hai người?

Hơn nữa khoảng cách giữa hai nhánh cây chỉ xa hai mét, và Long Tur Dạ đã đứng trên một nhánh cây phía trước.

Nói cách khác, vừa rồi cả hai người đều đồng thời ở đây. Long Tur Dạ ở phía trước, người kia ở phía sau ——

Long Tur Dạ là tông chủ Thiên Vấn Tông, nghe nói một thân công lực đã có thể sánh vai với vị thánh tôn kia. Nếu như Dung Già La đứng ở phía sau hắn, không có lý hăn không phát hiện ra!

Mặc dù công phu của Dung Già La cũng rất cao, nhưng chắc chắn vẫn kém hơn Long Tur Dạ, đúng không?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 151: Trực tiếp đuổi theo chim

Mặc dù công phu của Dung Già La cũng rất cao, nhưng chắc chắn vẫn kém hơn Long Tur Dạ, đúng không? Hơn nữa, mặc dù vừa rồi người kia đứng ở chỗ này đã ẩn thân hình, nhưng hăn lại không hề che dấu khí thế trên người, uy áp vô hình kia khiến người đối diện với hăn có một loại cảm giác ngột thở. Rất hiển nhiên thân phận người này không thấp, công phu cũng cực kỳ khó lường. Thậm chí công phu của hăn còn cao hơn Long Tur Dạ một chút.....

"Tiểu Thương, người nào sẽ có công phu cao hơn Long Tur Dạ?"

"Thánh tôn!" Thương Khung Ngọc trả lời không chút do dự.

Cố Tích Cửu: "....."

Không phải chứ?! Vị thần tối cao trong truyền thuyết của đại lục này sẽ thật sự tới đây để theo dõi nàng? Không có khả năng!

Nàng mới tới thế giới này bao lâu, sao có thể kinh động tới nhân vật như vậy? Càng không có khả năng đắc tội với hăn.

Người mà nàng đắc tội, nàng đều nhớ rõ ràng rành mạch, không ai có thể so sánh được với danh hào của vị thánh tôn này.

Hơn nữa, nếu bản thân nàng thật sự đắc tội với nhân vật cường đại như vậy, ngay cả khi hăn muốn trả thù nàng cũng nên quang minh chính đại.

Dù sao hấn cũng là thánh tôn, danh hiệu cao lớn như vậy tất nhiên cũng nên có một trái tim cao thượng.....

"Ngoại trừ thánh tôn ra còn có người nào khác? Công phu giống hấn hoặc là kém hấn một chút cũng được."

"Tông chủ Cửu Tinh Tông - Thiên Nguyệt Nhiễm, Cố cốc chủ Âm Dương Tông, tả thiên sư Đế Phát Y, Hữu thiên sư Thiên Tế Nguyệt." Thương Khung Ngọc một hơi liệt kê ra bốn người.

Ngoại trừ vị Thiên Tế Nguyệt nàng đã gặp qua một lần, ba vị khác Cố Tích Cửu cũng chỉ nghe qua tên tuổi, có lẽ không đến mức đắc tội.

Nàng dừng lại một chút: "Trong hoàng thất có người nào cũng lợi hại như vậy hay không?"

"Điều này chưa từng nghe nói tới. Nhưng cũng không thể loại trừ. Rốt cuộc vẫn tồn tại ẩn sĩ chưa từng xuất thế. Nghe nói mấy năm trước trong hoàng cung đã từng xuất hiện một vị tuyệt thế thiên tài, sau đó đột nhiên mất tích."

Cố Tích Cửu dựa vào trên thân cây suy nghĩ về những manh mối mà nàng đã biết, không hề phòng con chim bỗng nhiên lao tới, dùng miệng ngậm lấy sợi tóc kia, sau đó sải cánh ra, bay đi giống như một ngôi sao băng.

Xem ra con chim này vừa rồi không phát hiện ra sợi tóc này nên cảm thấy có chút mất mặt, hiện tại căn cứ vào sợi tóc này chủ động muốn đuổi theo người!

Cố Tích Cửu vừa động trong lòng, phân phó người thuần chim: "Đuổi theo, xem nó đi đâu?"

"Vâng!" Người thuần chim có một thân kinh công rất tốt, thân mình nhanh nhẹn vừa chuyển, trực tiếp đuổi theo chim.

Đôi mắt Cố Tích Cửu chợt lóe, cũng đuổi theo sau.

Thương Khung Ngọc bắt mắt kêu lên: "Chủ nhân, người không cần tự mình đuổi theo, chim kia nếu có tin tức sẽ quay trở về báo cáo với người. Hiện tại người không thể thuần đi, kinh công lại còn suy giảm....."

Cố Tích Cửu đáp trả lại nó hai chữ: "Câm miệng!"

.....

Cố Tích Cửu thi triển kinh công đuổi theo con chim, thân ảnh của nàng vừa mới biến mất ở tường quân phủ, trong góc lập tức có hai người xuất hiện.

Hai người biết thuật ngự trang, quần áo trên người cùng màu với bức tường, bọn họ nhìn về phía phương hướng mà Cố Tích Cửu biến mất, nhìn nhau, sau đó cùng nhau đuổi theo.

Truy Tung Điều bay đến bên cạnh con sông đào bảo vệ thành thì dừng lại, không ngừng riu rít về phía người thuần chim.

"Nó đang nói gì vậy?" Cố Tích Cửu rút cuộc cũng chạy tới nơi.

"Nó nói, hơi thở kia đã biến mất ở chỗ này."

Khóe mắt Cố Tích Cửu lóe lên, xem ra người nọ rất giỏi trong việc trốn tránh truy tung thuật, biết dùng nước để xóa tan tất cả dấu vết.

Trên bờ sông có rất nhiều đá vụn, Cố Tích Cửu tìm một vòng ở trên bờ sông cũng không tìm ra manh mối gì. Trong lúc vô ý nàng đảo qua bốn phía, trong lòng hơi kinh hãi!

Nơi này giống như chính là nơi mà lần trước nàng đã ném "trang phục và thiết bị"!

Chính là ở chỗ này nàng đụng phải kẻ thần bí muốn trả thù kia. Mặc dù người nọ vẫn luôn không lộ diện, còn cố ý vớt trang phục và thiết bị của nàng để quan binh phát hiện.....

Hiện tại người kia dẫn nàng tới nơi này, chẳng lẽ đang muốn nói với nàng, hấn chính là kẻ thần bí có thù oán với nàng kia?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: Có người theo dõi người

Hiện tại lại đi tới nơi này, hay là kẻ thần bí kia đang ở trong con sông bảo vệ thành?

Cố Tích Cửu gần như cho rằng kẻ thần bí kia là quỷ nước!

"Chủ nhân, bước tiếp theo nên làm gì bây giờ?" Thương Khung Ngọc hỏi nàng.

"Còn làm gì nữa, về nhà ngủ." Cố Tích Cửu dứt khoát trả lời, thân hình vừa chuyển, quả nhiên thân nhiên đi về nhà.

"Cứ rời đi như vậy hay sao? Không tiếp tục điều tra?" Thương Khung Ngọc vẫn còn tiếc nuối.

Cố Tích Cửu không trả lời, trong lòng nàng dường như đã có kế hoạch.

Hiện tại, mặc dù nàng không biết thân phận của kẻ thần bí kia, nhưng may mắn nàng cũng nắm giữ được một số tin tức.

Ví dụ như kẻ thần bí kia quả nhiên chính là người rình coi nàng ở trên cây đại thụ hôm nay. Ví dụ như người này công phu có thể ngang bằng hoặc cao hơn Long Tử Dạ. Ví dụ như trên người người này có huân hương của người trong hoàng cung, còn là huân hương rất đặc biệt, nàng chỉ ngửi thấy ở trên người Thái tử Dung Già La và vị công chúa kia.....

Có mấy manh mối này, phạm vi tìm người của nàng sẽ thu nhỏ lại không ít. Sau này nàng lại tìm Dung Già La hoặc Dung Triệt hỏi vòng vèo một chút là được, nói không chừng có thể đào ra thân phận của kẻ thần bí kia.

Chỉ cần biết thân phận người kia, nàng sẽ có thể chân chính đưa ra kế hoạch tương ứng, sẽ không tiếp tục bị động như vậy.

Trên đường trở về thành, Thương Khung Ngọc nhắc nhở nàng: "Chủ nhân, có người theo dõi người!"

"Ta biết!" Cố Tích Cửu không chút để ý: "Lần này ta ra ngoài chính là để cho bọn hán xem."

"A? Vì sao?"

"Bọn họ có lẽ là cao thủ của Đại Lý Tự. Có lẽ Dung Ngôn đã cắn ta gì đó, vì thế nên những người này đang âm thầm điều tra ta, chủ yếu là muốn điều tra công phu của ta, xem ta có điểm nghi ngờ nào có thể gây án hay không."

"Thì ra là thế!" Thương Khung Ngọc hiểu rõ, cũng rất bội phục.

Chủ nhân này của nó có chỉ số thông minh siêu cao, không phải là loại thông minh bình thường! Tìm được một người thông minh làm chủ nhân, con đường sau này của nó sẽ nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Cố Tích Cửu suy đoán không sai, hai người kia đang theo dõi nàng quả nhiên là cao thủ tra án của Đại Lý Tự. Bọn họ vẫn luôn kiên nhẫn đi theo phía sau Cố Tích Cửu, đến khi nàng quay trở về tướng quân phủ, bọn họ mới dừng bước chân lại.

Hai người nhìn nhau, trong đó một người bắt đầu nhanh chóng viết tài liệu: "Cố Tích Cửu, khinh công cấp ba, linh lực linh cấp."

Một người khác dò hỏi: "Đầu lĩnh, có cần phải đi vào xem xét nữa không?"

Người đang viết tài liệu lắc đầu: "Không cần, những thứ này là đủ rồi."

Với công phu hiện tại của nàng, không thể yên lặng ra vào tướng quân phủ, cũng không có khả năng giết chết Nhạc Hoa Hầu, vì vậy bọn họ không cần phải tiếp tục lãng phí thời gian ở trên người nàng nữa.

.....

Gần tới buổi trưa, mặt trời rực sáng.

Cố Tích Cửu ngồi trong cổ kiện kín không kể hờ, nàng có cảm giác hơi nóng.

Hôm nay nàng mới vừa trở lại tướng quân phủ đã nhận được thánh chỉ của Tuyên Đế. Nàng phải nhanh chóng tiến cung kiến giá, nghe nói Tuyên Đế có chuyện quan trọng muốn thương lượng với nàng.

Hoạn quan đưa thánh chỉ tới thúc giục nàng rất gấp. Cố Tích Cửu thậm chí không kịp uống nước miếng, trong cung đã phải kiệu tới, nàng nàng vào hoàng cung.

Mặc dù nàng từng đối phó với mấy vị hoàng tử, nhưng đây vẫn là lần đầu tiên nàng tới hoàng cung.

Những bức tường màu đỏ, đại điện nguy nga, hành lang rất dài, cửa điện nối tiếp nhau.....

Bố cục nơi này có chút tương tự giống như Cố cung (Tử Cấm Thành). Điểm khác biệt là mái ngói của Cố cung được lợp bằng gạch tráng men, nơi này lại là ngói đồi mồi màu xanh, tỏa sáng dưới ánh mặt trời giống như những con sóng biển.

"Chủ nhân, cẩn thận, có sát khí!" Thương Khung Ngọc trên cổ tay nàng bỗng nhiên nhắc nhở.

Âm thanh nhắc nhở còn chưa kịp rơi xuống, một trận cuồng phong đã cuộn lại đây. Trong cuồng phong hỗn loạn còn mang theo ánh sáng lạnh, bắn thẳng vào bên trong kiệu!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Nàng không phải là hung thủ!

Cố Tích Cửu bỗng nhiên trượt người về phía sau một cái, ánh sáng lạnh trực tiếp bắn từ trước mặt lên trên vách kiệu ở sau lưng nàng! Một âm thanh vang lên, toàn bộ đỉnh kiệu đều bị xóc lên ——

Đột biến xảy ra quá nhanh, kiệu phu bên ngoài lúc này mới có phản ứng lại.

"Có thích khách!"

"Bảo vệ Cố tiểu thư!"

Đám phu khiêng kiệu hoàng gia đều là những người có công phu, tuy hoảng nhưng không loạn, vừa kêu lên một tiếng lập tức nâng cỗ kiệu chạy như bay.

Bên ngoài tiếng rít không dứt, rất hiển nhiên thích khách kia không muốn buông tha nàng, đang đuổi sát phía sau, thường xuyên phóng ra ám khí.....

May mắn thay, công phu của đám phu khiêng kiệu không tệ. Bọn họ nâng cỗ kiệu tránh trái tránh phải, thật ra lại khiến ám khí không thể bắn được vào trong kiệu.

Nhưng dưới sự tập kích như vậy, đám phu khiêng kiệu không thể đi theo con đường đã định từ trước.

Đám phu khiêng kiệu vốn đang nâng cỗ kiệu chạy về phía ngự thư phòng, hiện tại vì tránh né thích khách nên bọn họ dường như có chút hoảng hốt, trực tiếp chui vào một cái ngõ nhỏ, nhanh như chớp chạy về phía trước.

"Hoàng cung đại nội cũng có thích khách!" Thương Khung Ngọc vô cùng kinh ngạc.

Cố Tích Cửu nắm chặt thành kiệu, nhìn qua hơi có chút kinh hoảng, nhưng khi trả lời Thương Khung Ngọc lại cực kỳ bình tĩnh: "Đó là một lần thử khác!"

Thương Khung Ngọc: "....."

"Vậy phải làm sao bây giờ?"

"Hành sự tùy theo hoàn cảnh."

Có thích khách phi tới, trực tiếp nhảy xuống bức tường hoàng cung, một luồng ánh sáng lạnh đâm thẳng vào Cố Tích Cửu trong kiệu!

Đó là một thanh bảo kiếm lấp lánh ánh sáng lạnh, kiếm phong hiện ra màu xanh quý dị, hiển nhiên là có kịch độc. Một khi Cố Tích Cửu bị nó đâm trúng, chỉ sợ sẽ mất mạng ngay lập tức.

Cố Tích Cửu dường như rất luống cuống, liều mạng lăn ra khỏi cỗ kiệu, ánh sáng lạnh đâm lướt qua cánh tay của nàng. Kiếm phong cắt rách ống tay áo, cũng cắt một chút da thịt nàng, có máu chảy ra. Máu có màu xanh, hiển nhiên nàng đã bị trúng độc.....

Thanh bảo kiếm của thích khách bị mắc kẹt vào dưới ghế kiệu, nhất thời không thể rút ra.

Cố Tích Cửu nhanh chóng rút chủy thủ từ trong ống tay áo, cắn răng đâm về thích khách!

Thích khách không kịp rút kiếm, ngã ngửa một cái, tránh khỏi chủy thủ của Cố Tích Cửu. Hắn lại lật người, cuối cùng cũng rút ra được thanh bảo kiếm, một lần nữa đối mặt với Cố Tích Cửu.

Trong kiệu quá hẹp, không thể linh hoạt tránh né, Cố Tích Cửu đơn giản phi ra bên ngoài cỗ kiệu.

Thích khách giống như từ dưới nền đất lao ra, có khoảng mười mấy tên đang công vây cỗ kiệu.

Trong khi kiệu phu chỉ có bốn người, hiện tại hai người đã ngã xuống, hai người còn lại đang cố gắng vật lộn, không ai có thể bận tâm tới Cố Tích Cửu.

Khi nhìn thấy Cố Tích Cửu nhảy ra, một người kiệu phu vội vàng hô to: "Cố tiểu thư, chạy về phía bên trái! Nơi đó có Ngự lâm quân tiếp ứng....."

Cố Tích Cửu không nói câu nào quay đầu liền chạy như bay, những thích khách khác cũng muốn đuổi theo, nhưng lại bị hai gã kiệu phu liều chết ngăn

lại. Chỉ có một người thích khách đột phá được hàng phòng vệ, truy đuổi theo Cổ Tích Cừ.....

Đó là một cảnh hỗn loạn, tiếng hò hét và âm thanh binh khí va chạm vào nhau không dứt.

Có mấy người đang đứng trên cao từ một tòa đại điện, nhìn xuống dưới và xem cảnh chiến đấu diễn ra.

Một vài đôi mắt nhìn chăm chăm vào thân ảnh Cổ Tích Cừ đang chạy như bay, không bỏ qua bất kỳ động tác nào của nàng.

Một người trong đó sau khi nhìn một lát, lắc đầu: "Trong thời khắc quan trọng liên quan tới tính mạng như vậy, nàng khẳng định đã thi triển ra toàn bộ công phu, bất quá cũng chỉ như thế."

"Nhìn xem thân pháp và động tác của nàng, nhiều nhất nàng chỉ có thể đạt tới võ giả tu vi linh lực cấp 2, còn kém xa Hoa Hài!" Một người khác mở miệng.

"Không sai, dựa vào thân thủ này của nàng không có khả năng giết chết Nhạc Hoa Hài. Hung thủ không phải là nàng! Bệ hạ, vì thần cảm thấy có thể đập tắt hiểm nghi về nàng. "Người thứ ba đưa ra phán đoán.

Một người mặc hoàng bào được ba người vây quanh, người mặc hoàng bào này đứng là Tuyên Đế.

Ông hơi gật đầu: "Trẫm cũng cảm thấy nàng không phải là hung thủ."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Âm thầm lừa gạt người

Ông hơi gật đầu: "Trẫm cũng cảm thấy nàng không phải là hung thủ."

Ông quay đầu dặn dò thống lĩnh Ngự lâm quân bên cạnh: "Người phái người đáng tin rồi sao? Quyết không thể thật sự đã thương tới Cổ tiểu thư!"

Thống lĩnh Ngự lâm quân khom người nói: "Bẩm bệ hạ, bọn họ đều là những người rất đáng tin, ra tay đều có chừng mực, nhìn thì có vẻ hung hiểm, nhưng sẽ không thật sự đã thương đến người. Chỉ có Lý hộ vệ vừa rồi đâm trúng da thịt nàng một chút, khiến nàng trúng độc trừ tà."

Tuyên Đế quay đầu hỏi nam tử mặc áo choàng xanh vẫn luôn trầm mặc đứng ở bên cạnh: "Hoắc hộ pháp, độc này của người thật sự chỉ có hại đối với quỷ xâm chiếm thân người?"

Hoắc hộ pháp hơi khom người: "Bệ hạ yên tâm, nếu nàng là một nữ tử bình thường, độc này không hề có hại."

Vị Hoắc hộ pháp này là hộ pháp của Cửu Tinh Tông, cũng là sư thúc của Cổ Thiên Triều. Người này linh lực cực cao, am hiểu nhất chính là trừ tà yêu trừ ma, rất có danh tiếng ở Tinh Nguyệt đại lục.

Sau khi sư phụ Cổ Thiên Triều nhận được tin tức của đồ nhi, cảm thấy sự tình rất quan trọng, lập tức báo tin lại với sư huynh Hoắc hộ pháp, nói rằng bọn họ nghi ngờ Cổ Tích Cừ bị yêu ma cường đại nào đó bám vào người.....

Hoắc hộ pháp là người ghét cái ác như kẻ thù nhất, chưa bao giờ nương tay đối với tà ma ngoại đạo, vì thế hắn lập tức tự mình chạy tới.

Độc trừ tà là một kiện pháp bảo của hắn, một khi người bị quỷ bám vào người trúng phải độc này, toàn thân sẽ đông cứng giống như cương thi, đi đường sẽ nhảy lên, có thể khiến người liếc mắt một cái là nhìn ra được.

Tuyên Đế nhìn Cổ Tích Cừ đang chạy rất nhanh để trốn. Mặc dù tiểu nha đầu không có linh lực, nhưng lại rất linh hoạt, không thể nhìn ra một chút bộ dạng cứng đờ. Ông thở dài nhẹ nhõm một hơi: "Hiện tại có thể chứng minh, nàng là nàng chứ không phải bị yêu ma gì đó bám vào người, đúng không?"

Hoắc hộ pháp cũng đang nhìn chăm chăm vào Cổ Tích Cừ, một lát sau mới nói: "Đây là chuyện sự đại, bệ hạ hãy chờ một chút. Hãy xem phản ứng của nàng ở trong Cửu Tinh Trận rồi nói tiếp."

.....

Cuối con hẻm nhỏ là một đại điện. Cửa đại điện rộng mở, Cổ Tích Cừ giống như hoảng hốt không còn lựa chọn nào khác, trực tiếp xâm nhập vào bên trong đại điện.

Bố cục bên trong đại điện hơi lạ, có rất nhiều lớp màn vải màu vàng bao quanh, hoa văn trên màn cũng có chút cổ quái, giống như Phạn văn.

Ở giữa màn còn có một cái lư hương được đặt trên một miếng ngọc lớn màu xanh, có một làn khói nhẹ vườn quanh trong đó.

Bên ngoài đột nhiên hơi ồn, dường như Ngự lâm quân cuối cùng cũng đuổi tới đây, âm thanh la hét không ngừng, còn có tiếng binh khí va chạm vào nhau, rất hiển nhiên bọn họ đang đánh nhau với đám sát thủ.

Sau khi Cổ Tích Cửu xâm nhập vào đại điện này, thật ra không có người nào truy đuổi tới đây.

Nàng trực tiếp phi vào bên trong màn, đáp xuống ở trên mặt sàn ngọc bích.

Nàng còn chưa kịp có động tác gì, mặt đất dưới chân bỗng nhiên chấn động. Mặt đất vốn đang yên bình bỗng nhiên dâng lên chín cây cột, những cây cột này giống như ngôi sao, bày ra quanh người Cổ Tích Cửu.

Cổ Tích Cửu giống như rất hoảng sợ, tò mò ngo trái ngo phải. Sau khi nhìn thấy những cây cột đó trời lên khỏi mặt đất, nàng thật ra không có phản ứng nào khác, chỉ quan sát một lát rồi vươn tay nhỏ sờ soạng một lúc.

Trên mặt nàng tràn ngập tò mò, trong lòng lại đang cười lạnh.

Trước đây nàng đã từng gặp pháp trận này, nó là pháp trận chuyên dùng để loại bỏ tà ma.

Xem ra Tuyên Đế bọn họ rốt cuộc đang nghi ngờ nàng không phải là nàng, vì vậy mới tạo ra pháp trận này để thử nàng.

Loại pháp trận này nếu dùng để đối phó tà ma bám vào người thì rất có hiệu quả, nhưng nàng lại không phải là tà ma, chỉ là người dị năng. Hơn nữa tàn lưu oán khí của nguyên chủ trong thân thể nàng cũng đã tiêu tán, thân thể này chân chính đã thành của nàng, nàng tự nhiên không ngại đi vào trong pháp trận.

"Chủ nhân, may mắn là ngươi đã báo thù giúp nguyên chủ, khiến oán khí của nguyên chủ tan đi. Nếu oán khí kia vẫn còn ở đây, khi ngươi tiến vào trong cửu tinh pháp trận tất nhiên sẽ bị ảo giác làm cho mê hoặc, một cái mạng nhỏ sẽ bị giữ ở chỗ này! Những nhân loại này a, mặt ngoài luôn ân sủng với ngươi, nhưng sau lưng lại âm thầm cố lừa gạt ngươi." Thương Khung Ngọc cảm khái.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 155: Thật ra -- Ta có thể

"Đúng vậy, thật sự khiến người khó chịu!" Cổ Tích Cửu cười khê. Nàng lại nhìn nhìn những cây cột kia: "Ta thấy những cây cột này rất quý, nếu hỏng rồi bọn họ nhất định sẽ rất đau lòng."

"Haha đâu chỉ là đau lòng, quả thực là đau cả người! Sản lượng hắc ngọc này cực kỳ khan hiếm. Một khối nhỏ bằng nắm tay đã giá trị mấy trăm vạn lượng bạc, đừng nói là cây cột lớn như vậy! Còn là chín cây! Một bộ cột như vậy sẽ có giá trị liên thành, chỉ sợ đó là bảo vật trấn phái của Cửu Tinh Tông!"

Cổ Tích Cửu thờ dãi: "Thật sự muốn phá hủy nó quá. Đáng tiếc hiện tại sức lực của ta không đủ."

Hắc ngọc này khá rắn chắc, nếu là thời kỳ hoàng kim của nàng mà nói, muốn đánh vỡ vụn cái này sẽ không thành vấn đề, nhưng hiện tại thân thể nàng vừa nhỏ lại còn không mạnh như vậy.....

"Thật ra —— ta có thể." Thương Khung Ngọc ngạo kiều trả lời.

Ánh mắt Cổ Tích Cửu sáng lên, cười: "Vậy sao ngươi không mau động thủ?!" Nàng cười nham hiểm.

Thương Khung Ngọc lây nhiễm cảm xúc của nàng, lập tức cũng trở nên phấn khích: "Ta chỉ sợ nếu cái này bị vỡ vụn sẽ khiến ngươi bất lợi, mang đến phiền toái lớn cho ngươi. Như vậy đi, ta cho chúng nó thêm chút thời gian, để chúng nó tạm thời sẽ không bị vỡ nát. Chờ đến khi bọn họ thiết lập pháp trận tiếp theo, thứ này sẽ tự động vỡ nát thành bột mịn, đau chết bọn họ!"

Ngón tay Cổ Tích Cửu gõ trên thân mình nó một cái: "Không ngờ ngươi cũng phúc hắc như vậy. Được, cứ làm như vậy đi!"

Có lẽ đây là lần đầu tiên Thương Khung Ngọc làm chuyện xấu, nó có chút kích động, liên tục thúc giục Cổ Tích Cửu làm theo những gì nó nói.

Cổ Tích Cửu nhanh chóng đi một vòng quanh các cây cột ở trước mặt, để Thương Khung Ngọc thân mật tiếp xúc với những cây cột đó một lần.....

"Xong rồi!" Thương Khung Ngọc đắc ý tự hào.

"Bảo bối, ngươi giỏi quá!" Cổ Tích Cửu cũng cong cong mi mắt.

"Uy, ta đường đường là Thương Khung Ngọc, không phải là bảo bối gì, đừng gọi ghê tởm như vậy." Thương Khung Ngọc bất mãn.

"Được thôi, Tiểu Thương lão sư." Tâm tình Cố Tích Cửu rất tốt, vỗ vỗ lên Thương Khung Ngọc.

Thương Khung Ngọc: "....."

Nó nghiêng răng nghiêng lợi nói một câu: "Người thật hư hỏng!"

Cố Tích Cửu nhướn mày: "Người tuyệt như thế, ta gọi người một tiếng lão sư thì có gì sai? Liên quan gì tới hư hỏng? Chẳng lẽ Tiểu Thương lão sư còn có ý nghĩa gì khác? Người có kiến thức rộng rãi, hay là giải thích cho ta đi?"

Thương Khung Ngọc: "....." Nó thật sự cảm thấy khó chịu!

Một lát sau nó nhe răng ra một câu: "Gọi ta là Tiểu Thương được rồi, đừng thêm lão sư!"

Cố Tích Cửu không nhịn được muốn cười, Thương Khung Ngọc ngay cả câu tiểu thương lão sư cũng biết, xem ra nó không hề đơn giản.

Thương Khung Ngọc này rốt cuộc có địa vị thế nào? Đường như thứ này rất hiểu về thế giới này, nhưng cũng biết rất rõ ràng về thế giới mà nàng từng biết.

Một mình nàng lang bạt ở thế giới này, không thể không nói có chút cô độc. Hiện tại có Thương Khung Ngọc bên người như vậy thật ra không tệ lắm, ít nhất lúc nào cũng có thể trò chuyện với nàng.

Cố Tích Cửu vẫn luôn không quý trọng đồ vật bên ngoài, hiện tại dường như thật sự có ý thân cận và gần gũi hơn với Thương Khung Ngọc.

Mặc dù Thương Khung Ngọc không biết trong lòng nàng đang suy nghĩ gì, nhưng nó vẫn có thể cảm giác được cảm xúc của nàng, lập tức nói một câu: "Đừng mê luyến ta, ta chỉ là một truyền thuyết."

Cố Tích Cửu không nhịn được cười.

Khi lúm đồng tiền của nàng vừa mới hiện lên, bên ngoài rốt cuộc truyền đến một loạt tiếng bước chân hỗn loạn, có tiếng hô sắc bén của hoạn quan vang lên: "Vạn tuế giá lâm!"

Cửa đại điện bị người mở ra, Tuyên Đế cùng với một đám người sai bước đi vào. Tuyên Đế liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu vẫn bình yên vô sự đến đứng ở nơi đó một cái. Ánh mắt Tuyên Đế sáng lên, nhanh chóng tiến lên: "Tích Cửu, người không sao chứ?"

"Tạ ơn hồng phúc của bệ hạ, Tích Cửu không sao." Cố Tích Cửu xoay người, giọng điệu lạnh lùng: "Không ngờ trong hoàng cung này cũng có thích khách, thật đúng là vượt quá mong đợi của Tích Cửu."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Nàng là một con sói đuôi to!

Tuyên Đế sững sờ, nhìn tiểu cô nương trước mặt. Nàng khá thấp bé nhưng khí thế lại không hề nhỏ. Ánh mắt sắc bén sáng ngời, giống như hiểu rõ hết thảy, quanh thân giống như có giá lạnh tỏa ra.

Nhìn nàng như vậy, Tuyên Đế cảm thấy rét lạnh sau lưng không thể hiểu được. Ông thẹn trong lòng, hắng giọng một tiếng: "Trẫm cũng ngạc nhiên, trẫm sẽ điều tra rõ việc này. Dám to gan lớn mật tiến vào hoàng cung hành thích, quả là vô pháp vô thiên!"

Cố Tích Cửu mỉm cười, đôi mắt nàng đảo qua nhóm người đang chậm rãi tiến vào một vòng, lúc này mới mở miệng nói: "Bệ hạ, xin hãy thứ lỗi cho dân nữ nói một câu thật lòng mà khó nghe, hộ vệ hoàng cung đại nội thật sự bất tài! Lần này may mà bọn họ chỉ tập kích dân nữ, nếu lỡ may đó là bệ hạ, chẳng phải sẽ rất tệ hay sao?! Thống lĩnh Ngự lâm quân phụ trách hộ vệ cung đình thất trách quá nghiêm trọng, nên nhận hình phạt! Bệ hạ, ngài nói có phải hay không?"

Nàng nói rất đường hoàng, đầy đủ lý do, Tuyên Đế tự nhiên không thể phản bác, thuận miệng lên tiếng: "Không sai! Không sai! Nên phạt! Nên phạt!"

"Vậy bệ hạ muốn phạt như thế nào?"

"Điều này....."

"Dân nữ đã từng nghiên cứu quốc pháp triều đại, nếu thích khách tiến vào trong cung, trách nhiệm nặng nề nhất thuộc về thống lĩnh Ngự lâm quân, cần phải xem tình tiết nặng nhẹ mà dùng trừng hình. Nếu chúng tạo thành hậu quả không thể vãn hồi, cần phải bị xử tử, cảnh cáo răn đe. Bệ hạ, không

biết Tích Cửu nói có đúng hay không?" Cổ Tích Cửu mồm miệng lạnh lợi, giọng nói thanh thúy như châu rơi trên mâm ngọc, quanh quẩn ở trong đại điện.

Tuyên Đế: "..... Điều này....."

Thống lĩnh Ngự lâm quân lúc này đang ở ngay bên người Tuyên Đế. Hắn không thể đứng yên được nữa, tiến lên hai bước và quỳ xuống, tạ tội với Tuyên Đế: "Bệ hạ, thần đúng thật là thất trách. Thần cam nguyện bị phạt!"

Mặc dù tất cả mọi chuyện đều do chủ tử âm thầm ra chỉ thị, nhưng hậu quả vẫn cần một thần tử như hắn đứng ra, không thể khiến bệ hạ lâm vào thế khó xử, đúng không?

Hắn chỉ có thể cắn răng thể hiện lòng trung thành, nhận hết tất cả trách nhiệm về mình.

Tuyên Đế đành phải thuận thế làm theo, vì thế vị thống lĩnh Ngự lâm quân bị phạt một trăm roi, còn thêm một năm bổng lộc.

Một năm bổng lộc còn dễ, hoàng đế có thể đền bù cho hắn bằng bất kỳ hình thức nào đó, nhưng một trăm roi này lại là đánh thật. Hắn bị đánh đến nổi da tróc thịt bong.

Đến cuối cùng hắn còn phải khập khiễng quay lại đại điện để tạ ơn. Cổ Tích Cửu nhìn hắn mình đầy thương tích thì có chút không đành lòng, hào phóng ban cho hắn một lọ thuốc trị thương. Nàng còn nói với hắn một lời thăm thía: "Tiểu thống lĩnh, hộ vệ cung đình không giống như hộ vệ tầm thường, cần phải rất cẩn thận! Lần sau nếu lại để thích khách công khai tiến vào giết người như vậy, chỉ sợ bệ hạ sẽ muốn lấy cái đầu của ngươi!"

Tiểu thống lĩnh có khổ mà nói không nên lời, quả thực buồn bực muốn học máu, còn phải kính sợ nói một tiếng: "Cô nương giáo huấn rất đúng."

Trong lòng Tiểu thống lĩnh lại âm thầm nguyên rủa: Là hỗn đản nào nói tiểu cô nương này mềm yếu, dễ bắt nạt giống như con thỏ?

Nàng rõ ràng chính là một con sói đuôi to! Hơn nữa còn là loại ăn thịt người không thềm nhà xương!

Tiểu thống lĩnh bối rối mang theo trái tim bị thương, lui xuống chữa thương.

Quanh người Tuyên Đế còn có vài vị đại thần đi theo, ánh mắt Cổ Tích Cửu đảo qua ở trên người bọn họ. Một cái quét mắt này của nàng khiến vài vị cảm lòng không đậu dựng thẳng lông tơ, lo sợ nàng sẽ xả ra lý do chính đáng nào đó trừng phạt bọn họ. Vì vậy bọn họ gần như đều muốn tìm một lý do nào đó để trốn chạy.

May mắn thay, Cổ Tích Cửu chỉ liếc mắt nhìn bọn họ một cái, sau đó không hề chú ý tới bọn họ nữa. Lực chú ý của nàng đang nằm ở trong đại điện: "Bệ hạ, đại điện này quả là rất cổ quái, có rất nhiều màn vải và cây cột ngọc. Chúng được dùng để làm gì?"

Hiện tại, cuối cùng nàng cũng có chút giống như một hài tử mới hơn mười tuổi, có chút ngây thơ, có chút tò mò, cũng thu hồi mũi nhọn mờ hồ quanh thân.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157: Một tiểu hài tử sao lại có khí thế lớn như vậy?

Tuyên Đế thở dài nhẹ nhõm một hơi, vừa rồi khí thế của Cổ Tích Cửu quá băng hàn! Không ngờ lại khiến ông có một loại cảm giác kinh hãi.

Ông cảm thấy rất kỳ lạ, một tiểu hài tử sao lại có khí thế lớn như vậy?!

Mặc dù đã bí mật thí nghiệm, nàng không phải bị tà ma bám vào người, nhưng điều này vẫn khiến Tuyên Đế có cảm giác rất quý dị, cũng nâng cao cảnh giác mà không thể hiểu nổi.

Hiện tại bỗng nhiên thấy Cổ Tích Cửu như thế, sự đề phòng khó hiểu kia thật ra đã tiêu tán một ít.

Trên thực tế, ông vẫn rất vui.

Nhân tài giống như Cổ Tích Cửu cực kỳ hiếm có, nàng không phải bị tà ma bám vào người thì thật tốt quá!

Ông ho nhẹ một tiếng, bỏ qua công dụng của đại điện này: "Tích Cửu, ngươi không bị chấn kinh là tốt rồi. Đi, theo trẫm tới Bảo Hòa Điện, trẫm có chuyện muốn nói với ngươi."

Để thể hiện sự thân thiết, Tuyên Đế tự mình nắm tay nàng bước đi.

Đó là một sự ân sủng rất lớn của đế vương, Cổ Tích Cửu tự nhiên không thể cự tuyệt.

Nàng cũng không cự tuyệt, dù sao nàng cũng chỉ là một hài tử. Khi nàng đang đi, không cẩn thận vấp ngã và đâm sầm vào một cây cột!

Cố Tích Cửu phản ứng rất nhanh, ôm chặt lấy cây cột kia!

Lực ngã này của nàng đương nhiên không nhỏ, hơn nữa còn bị nàng đâm một cái như vậy, cây cột kia lắc lư và gần như ngã xuống!

"Cẩn thận!" Hoắc hộ pháp vội vàng chạy tới, thuận tay đỡ lấy cây cột bảo bối của mình.

Mặc dù thứ này không dễ bị ngã, nhưng rốt cuộc nó quá quý trọng, vạn nhất không may xảy ra bất kỳ điều gì cũng sẽ trở thành thảm họa.

Hắn chỉ đỡ cây cột, nhưng lại quên mất người đã nhào vào cây cột. Cố Tích Cửu lao đảo một cái, trực tiếp nhào vào trong lòng ngực hắn ——

Hoắc hộ pháp hoảng sợ, cả đời hắn không gần nữ sắc, người lại lạnh nhạt vô cùng, những nữ đệ tử trong tông khi nhìn thấy hắn đều giữ khoảng cách rất xa, không dám gần hắn trong vòng ba trượng.

Hiện tại vẫn là lần đầu tiên có nữ hài tử nằm trong vòng tay của hắn. Tội tệ hơn nữa chính là, đầu của nữ hài còn đánh vào ngực hắn. Một cây trâm trên đỉnh đầu của nàng bị tuột ra và đâm thẳng vào ngực của Hoắc hộ pháp.

Hoắc hộ pháp tê rần trên ngực, theo bản năng dùng một chương muốn đẩy nàng bay ra, nhưng Tuyên Đế bên cạnh lại nhanh tay nhanh mắt cầm lấy cổ tay của hắn: "Hoắc hộ pháp, nàng vẫn là một hài tử."

Ông vừa nói vừa kéo Cố Tích Cửu qua, giúp nàng đứng vững: "Cẩn thận một chút."

Tuyên Đế sợ sẽ xảy ra sai lầm lần nữa, vì vậy mang theo Cố Tích Cửu rời đi.

Trong đại điện khôi phục lại sự yên tĩnh vốn có. Hoắc hộ pháp thở dài, đã đến lúc nên thu hồi bộ cửu tinh pháp trận này của hắn.....

Hắn vừa mới thu hai cây cột, bất chợt cảm thấy nơi ngực ngựa ngáy khó chịu, vì thế theo bản năng dùng một tay gãi nó.

Chờ đến khi hết ngứa, hắn lại tiếp tục thu những cây cột còn lại.

Hắn vừa mới thu một cây cột nữa, nơi ngực bỗng nhiên lại bị ngứa!

Lần này quả thực là ngứa xuyên tim! Hoắc hộ pháp đột nhiên không kịp đề phòng, bàn tay run lên, cây cột kia vô tình rơi xuống mặt đất!

Hoắc hộ pháp hoảng sợ, bất chấp ngứa ngáy trên người, cuống quýt đỡ cây cột kia lên nhìn, sắc mặt đại biến!

Mặc dù cây cột kia không bị gãy, nhưng trên đó vẫn xuất hiện vô số vết rạn rất nhỏ.....

.....

Tuyên Đế vẫn trực tiếp nắm lấy bàn tay Cố Tích Cửu khi vào trong long liễn. Cố Tích Cửu vốn dĩ thoái thác, nhưng Tuyên Đế lại từ ái vỗ vỗ tay nhỏ của nàng: "Tích Cửu, người giống như nữ nhi của trẫm, hãy trò chuyện với trẫm nhiều một chút."

Cố Tích Cửu luôn luôn có tâm phòng bị, cũng không thích có người kéo tay nàng.

Cho dù ở kiếp trước nàng ở chung với Long Tích, nhưng bọn họ cực kỳ hiếm khi tiếp xúc vật lý. Khi đó nàng thích nhất chính là ngồi một bên ngắm nhìn hắn pha trà, sau đó nàng sẽ thưởng thức một ly...

Hiện tại bàn tay nhỏ của nàng bị bao vây trong bàn tay to của Tuyên Đế, mặc dù ấm áp, nhưng lại khiến nàng phiền lòng. Nàng cố gắng nhẫn nhịn, mới áp xuống được việc không sử dụng công lực để rút tay ra.

Võ công của Tuyên Đế cũng không hề yếu, vì vậy cách duy nhất để tay nhỏ của nàng có được tự do, chính là đá bay vị hoàng đế này ra ngoài.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 158: Nhìn Hoắc hộ pháp một cái

Vì thế nàng đành phải đi theo Tuyên Đế bước lên long liễn. Long liễn vừa mới khởi động, sau lưng bỗng nhiên truyền đến một tiếng quát lớn: "Đứng lại!"

Hoắc hộ pháp lao vút tới giống như một con gió, trực tiếp ngăn ở trước long liễn!

Hoắc hộ pháp có thân phận rất cao ở Cửu Tinh Tông, nhưng cho dù là tông chủ Cửu Tinh Tông ở trước mặt Tuyên Đế cũng chỉ ngang hàng mà thôi, vì vậy hắn vẫn phải tôn trọng ông.

Thậm chí ngay cả tông chủ Cửu Tinh Tông cũng không thể trực tiếp ngăn cản long liễn, khiến hoàng đế dừng lại như thế!

Đừng nói đối phương chỉ là một vị hộ pháp?

Tuyên Đế trầm mặt lại: "Hoắc hộ pháp đang muốn làm gì? Xa giá của trẫm mà người cũng muốn ngăn cản?!" Giọng nói lạnh như băng giá!

Hoắc hộ pháp cuối cùng cũng có phản ứng lại, vội vàng lui về phía sau một bước khom người: "Bệ hạ, là thảo dân thất lễ, thảo dân đã trúng độc của Cố tiểu thư! Thảo dân hoảng loạn quá nên mới..... Thảo dân không phải cố ý mạo phạm long uy."

Trúng độc?

Tuyên Đế nhìn nhìn trên mặt của Hoắc hộ pháp, nhìn thấy da mặt của hắn vẫn có màu khỏe mạnh như cũ, nơi nào giống bị trúng độc?

"Người nói người bị trúng độc? Trẫm nhìn không ra."

"Bệ hạ, thảo dân bị trúng độc bên ngoài không nhìn ra được, nhưng..... nhưng chỗ trúng độc lại vô cùng ngứa....."

"Người trúng độc chỗ nào?" Tuyên Đế đánh giá hắn từ đầu đến chân, lại đánh giá từ chân đến đầu, vẫn không nhìn ra hắn bị thương nơi nào.

Hoắc hộ pháp cắn răng: "Tim..... Ngực." Ngứa kia đã muốn xuyên tim!

Tuyên Đế liếc mắt nhìn ngự y đi theo bên người một cái: "Đi nhìn Hoắc hộ pháp một cái."

Hoắc hộ pháp rất ngoan kiêu, cũng rất bảo thủ, ngày thường hiếm khi bị bệnh hay bị thương, ngẫu nhiên chỉ bị một chút thương thế nhỏ hắn có thể tự mình xử lý, vì vậy thân thể hắn gần như chưa từng bị người nhìn qua. Hiện tại sẽ bị một ngự y râu ria xòm xàm nhìn ngực.....

Hắn muốn cự tuyệt, nhưng nhìn biểu tình của Tuyên Đế rõ ràng không tin ——

Hắn đành phải xoay người, tránh đi vô số đôi mắt và đẩy vạt áo trước ngực ra, để cho ngự y nhìn vào.

Ngự y nhìn đi nhìn lại trên ngực hắn, sau đó còn sờ sờ mạch, nhưng vẫn không yên tâm nên lại tiếp tục vạch vạt mí mắt hắn.

Hoắc hộ pháp nổi điên: "Có thấy rõ ràng hay không?!"

"Thấy rõ ràng." Ngự y mặt không có biểu tình mở miệng, sau đó xoay người đứng sững thật bất ngờ với Tuyên Đế: "Bệ hạ, ngực Hoắc hộ pháp đúng thật là có vết xước nhỏ, vết xước đỏ lên, không có xuất huyết, không biến thành màu đen hay tím giống như bị trúng độc. Mạch tượng ổn định không khác người bình thường, trông mắt cũng bình thường....."

Nói cách khác, Hoắc hộ pháp căn bản không giống như bị trúng độc!

Tuyên Đế lạnh lùng liếc mắt nhìn Hoắc hộ pháp, càng nhìn càng cảm thấy hắn không vừa mắt!

Gia hỏa này gần đây từng nói, hắn nghi ngờ Cố Tích Cửu bị ác ma bám vào người. Hắn còn nói nếu như không thăm tra, chỉ sợ toàn bộ Phi Tinh Quốc sẽ có nguy hiểm, nói đó không phải là nghiêm trọng bình thường.

Tuyên Đế thấy hắn nói chuyện rất trịnh trọng, hơn nữa ông cũng ngại với thân phận hộ pháp của Cửu Tinh Tông, lúc này mới miễn cưỡng đồng ý cho hắn bày bố pháp trận ở trong hoàng cung.

Kết quả chứng minh Cố Tích Cửu là nữ hài tử bình thường, căn bản không phải bị tà ma bám vào người!

Điều đó khiến ông đường đường là quốc quân phải trở thành người xấu ở trước mặt một hài tử.....

Mặc dù Cố Tích Cửu không nói gì cả, nhưng Tuyên Đế rõ ràng cảm thấy tiểu cô nương có cảm giác bất mãn rất sâu với mình!

Tất cả đều do Hoắc hộ pháp gây ra!

Tuyên Đế nói giọng lạnh lùng: "Hoắc hộ pháp, người có gì để nói?"

Hoắc hộ pháp lo lắng: "Bệ hạ, thảo dân thật sự đã bị trúng độc, nơi này ngứa xuyên tim! Mới vừa rồi bởi vì quá ngứa, thảo dân đã lỡ tay làm rơi một cây cột cửu tinh ngọc!" Đây mới là sự tình khiến hắn đau người nhất.

Hắn đơn giản nói rõ hơn một chút: "Bệ hạ, vừa rồi vị Cố tiểu thư suýt nữa bị ngã, ảnh hưởng tới cửu tinh ngọc, thảo dân đã vội vàng đỡ nó, nhưng lại bị nàng nhào vào trong lòng ngực. Cây trâm trên đầu nàng đâm trúng ngực thảo dân..... Chắc chắn cây trâm kia của nàng có độc! Nếu như bệ hạ không tin, xin hãy kiểm tra cây trâm của nàng một chút."

Chương 159: Hoắc hộ pháp nửa tháng không tắm

Biểu tình của hắn cực kỳ nghiêm túc, Tuyên Đế cũng có chút tin, lúc này mới hỏi Cố Tích Cừ bên cạnh: "Tích Cừ, trên cây trâm kia của ngươi thực sự có độc?"

Cố Tích Cừ liếc mắt nhìn Hoắc hộ pháp một cái, giống như bỗng nhiên nhớ tới điều gì: "Bệ hạ, năng lực tự bảo vệ mình ngày thường của Tích Cừ rất kém, đúng là trên cây trâm có bôi một chút dược vật khiến người bị ngứa. Nhưng đó không phải là độc, nó chỉ khiến người bị ngứa một chút mà thôi, một lát thì sẽ hết ngứa, khôi phục lại bình thường, không có gì."

Hoắc hộ pháp tức giận: "Cái gì mà nói ngứa một lát mà thôi? Bồn hộ pháp đã ngứa vài lần một lát như thế! Hiện tại còn ngứa đến nổi xuyên tim! Ngươi rõ ràng nói dối!"

Cố Tích Cừ nhíu mày một tíc, đánh giá hắn trên dưới vài lần, đột nhiên hỏi: "Ngươi mấy ngày rồi không tắm?"

Hoắc hộ pháp: "..... Ngươi hỏi điều này làm gì? "

Chẳng lẽ điều này liên quan tới chuyện mấy ngày rồi hắn không tắm rửa hay sao?

Cố Tích Cừ nhíu mày, tiếp tục đánh giá trên dưới người hắn vài lần: "Hoắc hộ pháp nửa tháng rồi không tắm rửa đúng không?"

Hoắc hộ pháp bắt đầu đỏ mặt: "Cái..... Cái gì?"

Cố Tích Cừ vẫn nói giọng bình thản như cũ: "Dược trên cây trâm này của ta không gây trở ngại gì đối với người bình thường, thật sự chỉ ngứa một lát sẽ hết. Nhưng nếu như người hơn nửa tháng không tắm rửa, khi lỡ dính phải dược này, dược này sẽ hòa lẫn với cấu bẩn trên da, dược tính nháy mắt tăng mạnh, sẽ bị ngứa cả ngày."

Hoắc hộ pháp: "!!!"

Quan viên và thị vệ xung quanh đều nhìn Hoắc hộ pháp với ánh mắt rất là vi diệu ——

Người Phi Tinh Quốc rất thích sạch sẽ, cho dù là dân chúng bình thường cũng gần như hai ngày tắm rửa một lần.

Đối với vương công quý tộc, mỗi một ngày đều tắm rửa một lần. Có những người, một ngày còn chăm tắm rửa hơn nữa, mỗi một lần đi ra ngoài về nhà đều tắm rửa một lần.

Loại người nửa tháng không tắm rửa quả thực rất hiếm thấy!

Không ngờ rằng, vị này đường đường là hộ pháp Cửu Tinh Tông lại lười thôi như thế!

Những người đó vốn xem vị hộ pháp này vô cùng cao cao tại thượng, là sự tồn tại của kim quang lấp lánh, hiện tại..... hiện tại thần tượng đã bị sụp đổ!

Hoắc hộ pháp đúng thật là có tật xấu không thích tắm rửa, nhưng ngày thường hắn mặc quần áo vào vẫn rất chú ý, nhìn qua rất chỉnh tề, tất nhiên không người nào phát hiện ra hắn lười thôi. Hiện tại hắn lại bị Cố Tích Cừ trong lúc vô ý vạch trần. Điều này quả thực khiến hắn có một loại ảo giác dễ lộ vết thương ở trước mặt người khác!

Mặt hắn đỏ lên giống như trái cà chua, muốn tức giận nhưng lại không tìm thấy có. Rốt cuộc, không phải tiểu cô nương người ta có tâm chọc hắn.

Ở dưới rất nhiều ánh mắt, Hoắc hộ pháp chỉ có thể nhanh chóng nói một câu: "Một khi đã như vậy, cáo từ!" Hắn đi giống như chạy, chớp mắt đã không thấy bóng dáng.

Hắn thật sự không còn mặt mũi ở lại chỗ này lâu hơn, chỉ có thể chịu khổ một ngày. Nếu một ngày sau vẫn còn ngứa, lúc đó hắn sẽ đi tìm tiểu nha đầu này phiền toái cũng không muộn.

Tuyên Đế nhìn thân ảnh Hoắc hộ pháp biến mất, không nhịn được cười ha ha: "Tích Cừ, không ngờ ngươi còn có kỳ dược như vậy! Thú vị! Thú vị!"

Cố Tích Cừ cong khóe môi lên: "Tích Cừ cũng chỉ vì hộ thân mà thôi."

"Dược này có tên không?"

"Phòng lang dược."

"Ha ha ha, phòng lang được! Không tệ, không tệ! Tiểu Tích Cửu, người đứng là nhân tài!" Tuyên Đế mặt mày hớn hở: "Đi, theo trẫm tới Bảo Hòa Điện, trẫm phải mờ yến cho người."

.....

Bảo Hòa Điện là nơi hoàng đế dùng để triệu tập các cử tử tham dự thi cử thi đình. Đây cũng là nơi ban yến đối với các đại thần trong triều ở Phi Tinh Quốc.

Trong đại điện đã có hơn mười vị đại thần đang chờ. Khi bọn họ nhìn thấy Tuyên Đế dắt Cố Tích Cửu tiến vào, mỗi người đều ngáy người ngẩn ngơ.

Hoàng đế là chí cao vô thượng, khi nào thì tự mình dắt theo người bên cạnh?

Thậm chí ngay cả những nữ nhi của mình, ông cũng chưa từng nắm tay!

Tuyên Đế nắm tay Cố Tích Cửu trực tiếp đi lên bảo tọa trên đại điện. Trên đài cao này vốn chỉ có một bảo tọa, đại diện cho hoàng quyền chí cao vô thượng.

Hiện tại Tuyên Đế lại sai người để thêm một cái bàn ở ngay bên cạnh bảo tọa của mình: "Tích Cửu, người ngồi ở nơi đó."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 160: Sớm muộn gì cũng là người hoàng gia?!

Ân sủng như vậy khiến nhân tâm kinh sợ, trong lòng Cố Tích Cửu mơ hồ có cảm giác không ổn, khom người nói: "Bệ hạ ân sủng Tích Cửu như vậy, Tích Cửu vô cùng cảm kích, nhưng Tích Cửu chỉ là một nữ tử bình thường, ngồi ở đây không thích hợp. Tích Cửu vẫn nên ngồi phía dưới." Nàng quay người muốn lui xuống.

Tuyên Đế giữ chặt nàng lại: "Tích Cửu, người sớm muộn gì cũng là người hoàng gia ta, không phải là người bình thường, ngồi xuống trước đi."

Nàng sớm muộn gì cũng là người hoàng gia?!

Cố Tích Cửu cau mày, lão hoàng đế này vẫn còn muốn nàng gả cho tên cận vệ Dung Ngôn?

Dựa theo luật của Thiên Tinh Quốc, nếu như Dung Ngôn phạm tội giết hại Nhạc Hoa Hầu được chứng thực, cho dù hắn ta không bị xử trảm cũng sẽ bị biếm thành thứ dân và bị lưu đày.....

Chẳng lẽ lão hoàng đế có tính toán khác? Muốn dùng nàng lưu lại đường lui cho Dung Ngôn?

Nàng cau môi cười, tưởng bở!

Lần này Tuyên Đế đã mời rất nhiều người tới. Cố Tạ Thiên, Dung Già La, Dung Triệt, Dung Sở, cùng với vài vị hoàng tử khác cũng đều đã tới.

Các loại sơn hào hải vị được cung nữ thái giám đưa lên, được đặt trên một cái bàn nhỏ gỗ đỏ trước mặt mọi người.

Tuyên Đế nói một số lời, đầu tiên là tán dương y thuật của Cố Tích Cửu một lượt, trong giọng nói tràn đầy vui sướng. Sau đó ông chuyển chuyện, dò hỏi Cố Tích Cửu: "Tích Cửu, y thuật của người đã học từ ai?"

Cố Tích Cửu vốn đã có tư tưởng chuẩn bị cho câu hỏi này, vì thế trả lời: "Khi Tích Cửu nhận hạ thi đọc một số y thư, tự học."

Tuyên Đế nhưng mày, lặp lại một câu: "Tự học?"

Cố Tích Cửu gật đầu: "Vâng."

"Tích Cửu, người nói dối!" Tuyên Đế gõ nhẹ ngón tay trên ngực áo, giọng nói hơi lạnh.

Cố Tích Cửu thật ra không hề có chút hoang mang, chỉ nhúm mày, hỏi một câu: "Vì sao bệ hạ lại nói như thế?"

Tuyên Đế nói: "Người lấy y thư từ đâu ra? Người có biết y thư của các môn phái đều không lưu truyền ra ngoài hay không? Những y thư lưu thông trên thị trường đều là những thứ cực kỳ bình thường, nhưng những nội dung trong y thư mà người đầu với Cố thánh nữ đều là tinh hoa, trên thị trường căn bản không có! Theo biết, tàng thư trong nhà Cố tướng quân cũng không có nhiều, y thư càng là thiếu đáng thương. Tích Cửu, người đã lấy những cuốn y thư đó từ đâu?"

Sự nghi ngờ của Tuyên Đế là có cơ sở, Cố Tích Cửu không nhìn được truyền âm với Thương Khung Ngọc: "Những quy tắc này sao ngươi không nói trước với ta?" Làm hại nàng đưa ra một lời nói dối và bị người ta chọc thủng cả mặt.

Thương Khung Ngọc ủy khuất: "Ta cảm thấy những điều đó đều không quan trọng....."

Cố Tích Cửu không nói nên lời, tạm thời không để ý tới nó.

"Tiểu Cửu, không thể khi quân. Con hãy ăn ngay nói thật đi" Cố Tạ Thiên lo sợ nữ nhi mình lại tiếp tục nói dối, vội vàng mở miệng nhắc nhở.

Những người ở đây cơ bản đều là những lão quan trường lâu năm, đều giống như hầu tể, không phải dễ dàng có thể lừa gạt. Lúc này ánh mắt bọn họ đều dừng ở trên người Cố Tích Cửu, chờ nàng trả lời.

Chuyện này thật sự không dễ giải thích, nàng không thể nói nàng là người xuyên qua, đúng không?!

Có thể thấy những người này miễn cảm đối với sự tình trọng sinh, quý bám vào người như thế, một khi bọn họ biết thân phận chân chính của nàng, đoán chừng không phải sẽ vui sướng tò mò, mà sẽ trực tiếp thiêu chết nàng giống như yêu ma!

Nàng liếc nhìn, đưa ra một lý do mà người xuyên qua đều thích nói. Nàng thở dài thật sâu một hơi: "Không phải là Tích Cửu muốn nói dối, quả thật là có nỗi khổ, sợ nói ra sẽ bị trời phạt....."

Tuyên Đế như rồng mảy: "Sẽ bị trời phạt? Chẳng lẽ một thân tài nghệ này của ngươi là do thiên bẩm?!"

Thông minh! Thật sự đoán ra được lý do mà nàng muốn nói! Xem ra thể giới này thật sự có thiên bẩm giống như nàng vừa nói. Vậy lời nói dối này của nàng quả là đúng lý hợp tình. Cố Tích Cửu gật gật đầu: "Không dối gạt bệ hạ, tài nghệ của Tích Cửu đúng là đến từ thiên bẩm."

Một câu vừa nói ra, tất cả mọi người đều nói không nên lời!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 161: Ngươi đã thổi phồng quá lớn

Tuyên Đế dừng lại một chút, ánh mắt nhìn nàng có chút khó lường: "Tiểu Tích Cửu, làm thế nào mà ngươi có được thiên bẩm này? Tới, nói cụ thể cho trẫm biết."

Lão hoàng đế có chút kỳ lạ! Thái độ của những người ở đây cũng rất kỳ lạ! Chẳng lẽ hôm nay sẽ phải nói về vấn đề này hay sao?

Cố Tích Cửu nhảy bèn nhận ra điểm này, lập tức hỏi Thương Khung Ngọc.

Thương Khung Ngọc nói giọng rầu rĩ: "Trong thế giới này cũng có một số người có thiên bẩm. Ví dụ như Tà Hữu thiên sư, ví dụ như tam đại tông chủ. Nghe đồn bọn họ đều là thiên bẩm, mỗi người đều luyện tập một thân tuyệt kỹ, khai tông lập phái, trở thành một thế hệ tông sư. Nếu như ngươi cũng chứng thực đến từ thiên bẩm, chứng minh được ngươi là do trời cao phái xuống, tương lai ngươi cũng sẽ sống vai với tam đại tông chủ và hai đại thiên sư! Ngươi đã thổi phồng quá lớn!"

Cố Tích Cửu đầu đầu: "Vậy Tà Hữu thiên sư, tam đại tông chủ làm thế nào có được thiên bẩm?" Hiện tại nàng chỉ có thể nhìn quả bầu mà vẽ ra chiếc gáo.

Giọng nói của Thương Khung Ngọc càng thêm chán nản: "Những điều đó đều là tuyệt mật, bản thân ngọc không biết."

Sự tình ngay cả Thương Khung Ngọc cũng không biết, vậy mọi người ở đây lại càng không biết, nàng còn sợ nọ hay sao?!

Nàng trầm ngâm ở nơi đó, Tuyên Đế lại cho rằng nàng đang muốn cân nhắc có nên nói ra hay không, vì vậy không thúc giục nàng nữa, chỉ nói một câu: "Tích Cửu, đến từ thiên bẩm là chuyện tốt, cho dù ngươi định nói ra cũng sẽ không bị trời phạt."

Cố Tích Cửu nghiêng đầu nhìn ông: "Bệ hạ, thiên bẩm là sự tình tuyệt mật, Tích Cửu chỉ có thể nói rằng thiên bẩm có được là từ trong mộng, ta cũng hứa với người nọ ở trong mộng sẽ không nói ra ngoài."

Tuyên Đế: "....."

Mọi người: "....."

Tuyên Đế nhìn đôi mắt lấp lánh của Cố Tích Cửu, không nói gì.

Dung Sở ngồi ở phía dưới bỗng nhiên mở miệng: "Phụ hoàng, đây là chuyện đại sự, xem ra chỉ có thể mời Tả thiên sư tới nghiệm chứng việc này."

Tuyên Đế nhíu mày: "Tả thiên sư giống như thần long thấy đầu không thấy đuôi, hắn chưa chắc đã ở trong phủ."

"Phụ hoàng, theo nhi thần biết được, đêm qua Tả thiên sư đã trở về Phủ Thương Cung. Có lẽ giờ phút này vẫn đang ở đó, hay là sai người đi mời hắn đến."

Nói về sự tình này, Tuyên Đế không thể tiếp tục bác bỏ, gật gật đầu. Ông nhìn về phía Cố Tích Cữu: "Tích Cữu, việc này liên quan rất lớn, ngươi đã nói bản lĩnh của ngươi đến từ thiên bẩm, chúng ta chỉ có thể mời Tả thiên sư tới nghiệm chứng một chút."

Ông quay đầu lại dặn dò thị vệ bên người phía sau: "Đi mời Tả thiên sư tới nghiệm chứng việc này."

Cố Tích Cữu: "....."

"Sao lại thế này? Sao lại cần nghiệm chứng?" Cố Tích Cữu nghiêng răng hỏi Thương Khung Ngọc.

Thương Khung Ngọc giống như bị đau răng: "Đương nhiên cần phải nghiệm chứng! Thiên bẩm không phải là người nào muốn nói thì nói. Nếu như mỗi người đều nói bản thân mình có thiên bẩm, vậy thế giới này chẳng phải là một mớ hỗn độn hay sao? Vì vậy, những người tự xưng có được thiên bẩm cần phải thông qua người nghiệm chứng....."

"Người này chính là thần mã Tả thiên sư?"

"Đúng vậy, hắn là người nghiệm chứng duy nhất."

"Hắn thật sự có thể nghiệm chứng ra được thật giả?"

"Có thể! Nhiều năm trước cũng có người tự xưng thiên phú cực cao có được thiên bẩm, bị Tả thiên sư nhanh chóng nghiệm chứng ra được, chứng minh hắn là hàng giả, sau đó....."

"Sau đó thế nào?" Trong lòng Cố Tích Cữu dâng lên một cảm giác không tốt.

"Không có gì nhiều, người nọ bị Tả thiên sư trực tiếp phế bỏ hết công phu, ném vào rừng rậm hắc ám tự sinh tự diệt."

Cố Tích Cữu: "....."

"Thân thể này của ta vốn dĩ đã là phế vật, không có linh lực, nếu bị phát hiện ra là giả cũng không có công phu gì để phế, không sợ!"

"Nếu hắn phế bỏ công phu của ngươi đồng thời lại biến ngươi thành người bị liệt thì sao? Những người đó, gân mạch toàn thân đều bị đánh gãy." Thương Khung Ngọc không khách khí gọi nước lạnh cho nàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Nàng cảm thấy thế nào

Cố Tích Cữu: "....."

Tả thiên sư này không ngờ lại biến thái như thế!

Hắn làm như vậy còn không bằng giết chết người đi!

"Tả thiên sư có từng nghiệm chứng sai hay chưa? Vạn nhất hắn thấy người ta không vừa mắt, cố ý nói như vậy thì sao?"

"Thật đáng tiếc, điều đó chưa từng xảy ra! Hắn chưa bao giờ sai sót. Hắn và Hữu thiên sư vẫn luôn đối đầu, nhưng lúc hắn nghiệm chứng Hữu thiên sư cũng chứng minh người ta là đúng sự thật."

Cố Tích Cữu cảm thấy gân xanh nổi đầy trên thái dương, không ngờ phương pháp "thiên bẩm" bách thí bách linh lại không thể thực hiện được ở chỗ này, còn gây ra phiền toái lớn cho nàng.

"Chủ nhân, hay là ngươi sửa miệng đi? Hãy nói trong mộng có người chỉ điểm cho ngươi, và đó không phải là do thiên bẩm....." Thương Khung Ngọc đưa ra chủ ý cho nàng.

"Hiện tại không kịp sửa miệng nữa rồi." Cố Tích Cửu đáp lại, ngón tay gõ nhẹ trên mặt bàn. Nàng bắt đầu tìm kiếm giải pháp để ứng đối cho bước tiếp theo.

"Ta sợ....." Thương Khung Ngọc không yên tâm.

"Ta còn chưa sợ, ngươi sợ cái gì?" Cố Tích Cửu nhấp một miệng trà: "Nhiều nhất thì lại chết lần nữa, nói không chừng còn có thể xuyên qua trở về thời hiện đại."

Thương Khung Ngọc nói không nên lời. Nó không thể nhẫn tâm nói với nàng rằng, nàng chỉ có một cơ hội tái sinh lần này mà thôi. Nếu nàng chết ở chỗ này sẽ bị hồn tiêu phách tán giữa trời và đất, không thể luân hồi.....

Cố Tích Cửu giờ tay nhấp một ngụm rượu, phía bên ngoài bỗng nhiên vang lên tiếng bầm báo: "Thiên Vấn Tông chủ tới chơi!"

"Cạch!" Chén rượu trong tay Tuyên Đế rơi xuống bàn: "Cái gì?"

Ngón tay đang cầm chén rượu của Cố Tích Cửu cũng trở nên căng chặt!

Thiên Vấn Tông chủ?

Long Tư Dạ?

Hắn tới đây làm gì?

Tuyên Đế nhanh chóng đứng lên và nói một câu "mau mời", trong khi chỗ cánh cửa hơi tối, một người mang theo vạt áo bay bay đi đến.

Mọi người chỉ cảm thấy trước mắt sáng ngời!

Đại điện vốn huy hoàng tráng lệ và vô cùng náo nhiệt, dường như bởi vì người này đến mà trở nên thanh nhã thoát tục hơn.

Người nọ một thân áo bào màu xanh, bên hông đeo một khối ngọc bội đỏ rực như lửa. Khi hắn đi lại, viên ngọc lung linh rực rỡ, giống như một cây phong đỏ nằm giữa núi rừng, cực kỳ lôi cuốn.

Người này không phải là loại tuyệt mỹ cực hạn, mà là một loại quyến rũ cực hạn.

Kiểu tuấn tú thanh nhã tận trong xương cốt khiến người cảm thấy cực kỳ thoải mái, cho dù là người nóng nảy khi nhìn thấy hắn cũng sẽ an tĩnh trở lại.

Đây là Long Tư Dạ, tông chủ Thiên Vấn Tông, cũng là người có y thuật tối cao trên đại lục này.

Cuối cùng Cố Tích Cửu cũng nhìn thấy rõ dung mạo của hắn, ngón tay nàng hơi nắm chặt ở trong ống tay áo.

Người này, dung mạo còn tuấn tú hơn cả Long Tích!

Nhưng hắn cũng có chút giống Long Tích! Đặc biệt là khí chất thanh nhã lại càng giống Long Tích!

Địa vị của vị tông chủ Thiên Vấn Tông cực cao, bề ngoài hắn và Tuyên Đế có quan hệ bình đẳng, không ai cần phải bái ai. Nhưng bất luận là người nào khác ở trên toàn bộ đại lục Tinh Nguyệt, vị tông chủ Thiên Vấn Tông này vẫn có địa vị cao hơn cả Tuyên Đế rất nhiều.

Cao nhân như vậy đã đến, tự nhiên toàn bộ người trong đại điện đều đứng lên, ngoại trừ Tuyên Đế, tất cả đều hành lễ với hắn.

Cố Tích Cửu thấp bé lại đứng ở phía sau mọi người, cho dù nàng không hành cũng không bị lộ.

Địa vị của vị tông chủ này cao, nếu hắn đã tới, đương nhiên hắn sẽ được an vị ngồi ngang hàng với Tuyên Đế.

Tuyên Đế phân phó người lập tức đặt một bàn khác ở bên cạnh mình, mời vị tông chủ Thiên Vấn Tông ngồi.

Long Tư Dạ chỉ vẫy vẫy tay, giọng điệu thờ ơ: "Không cần bận tâm."

Hắn đảo mắt, dừng lại ở vị trí Cố Tích Cửu đang ngồi. Sau đó hắn quay người, trực tiếp đi đến chỗ của nàng: "Bản tông chủ sẽ ngồi ở đây."

Một đôi con ngươi đen như mực nhìn Cố Tích Cửu: "Vị cô nương này, có thể nhường một chút hay không?" Giọng của hắn trong trẻo như cơn mưa mùa Xuân, phảng phất như mang theo mùi hương của suối nước núi rừng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Sự xuất hiện của long tư dạ

Ngón tay Cổ Tích Cửu lại càng siết chặt, thì ra chẳng những dung mạo và khí chất giống nhau, ngay cả giọng nói cũng giống nhau như vậy!

Nàng trực tiếp đứng lên: "Các hạ cứ thoải mái ngồi đây, dân nữ tìm chỗ khác là được." Nàng xoay người chuẩn bị đi chuyển.

Một bàn tay đột nhiên ấn xuống vai nàng, lực đạo rất nhẹ, nhưng lại khiến Cổ Tích Cửu không thể động đậy: "Người không cần rời đi." Hắn vừa ấn nàng xong thì thừa cơ ngồi xuống. Hắn ngồi bên trái, nàng ngồi bên phải.

Động tác của hắn quá nhanh, một câu của Tuyên Đế "sao có thể như thế" còn chưa kịp nói ra, vị tông chủ này đã ngồi yên vị ở bên cạnh Cổ Tích Cửu. Hắn còn khách khí nói một câu: "Chỉ cần thêm một bộ chén đĩa là được."

Tuyên Đế không biết hắn đang có ý định gì, nhưng điều đầu tiên của vị tông chủ này có lẽ là tới đây để báo thù cho đồ đệ Cổ Tích Tích của hắn! Vì thế có thể đó là lý do hắn quyết định ngồi cạnh Cổ Tích Cửu.....

Ông cảm thấy bất an trong lòng, nhưng trên mặt không biểu hiện ra ngoài, chỉ cười cười: "Sẽ không chậm trễ tông chủ." Sau đó ông lập tức phân phó người đưa lên một bộ đồ ăn tinh xảo sạch sẽ.

Thị nữ bên cạnh tiến lên muốn pha trà cho hắn trước, hắn giơ ống tay áo lên ngăn lại, ý bảo đối phương lui ra phía sau: "Bồn tọa tự mình làm."

Hắn cứ nhiên mạng theo trà cứ bên người, một bộ ấm trà kiểu dáng cổ xưa được bày ra trước mặt.

Cổ Tích Cửu vừa nhìn thấy bộ trà cụ này thì ánh mắt hơi co rụt lại!

Kiểu dáng của bộ trà cụ này không ngờ cũng giống như bộ trà cụ mà Long Tích thường dùng năm đó!

Thậm chí khi hắn mời nàng uống trà mê được, cũng từng dùng loại trà cụ này để pha!

Động tác pha trà của hắn giống như nước chảy mây trôi, làm ấm chén trà, cho lá trà vào, tráng trà, phát trà, hãm trà..... Đúng là từng bước mà Long Tích thường xuyên dùng để pha trà.

Đôi mắt của Cổ Tích Cửu đen như mực, yên lặng nhìn hắn làm từng bước một, trong lòng giống như đang có gì đó quay cuồng, nhưng trên mặt lại vẫn giữ êm sóng lặng.

Long Tư Dạ ngâm trà xong, rót ra hai chén, đẩy một chén cho Cổ Tích Cửu: "Tới, nếm thử trà này đi, đây là xuân trà chính tông, nhìn xem màu sắc đậm nhạt có phù hợp với khẩu vị của người không."

Thậm chí ngay cả lời kịch cũng giống như những lời Long Tích khuyên nàng uống trà, khiến nàng ngất xỉu và lấy trái tim nàng trước khi xuyên qua!

Ha ha, xem ra đúng là hắn! Hắn tới để thử nàng lần nữa!

Đôi mắt Cổ Tích Cửu chợt lóe, mím môi, không tiếp nhận chén trà: "Đa tạ tông chủ, Tích Cửu không thích uống trà."

Nàng giơ tay rót cho mình một chén nước, sau đó mỉm cười: "Tích Cửu chỉ thích uống nước."

Thật ra đòi trước nàng cũng không thích uống trà, nhưng bởi vì hắn thích, vì thế nên nàng cũng thích, thậm chí nàng còn nghiên cứu qua trà đạo, chỉ vì để có thêm đề tài ăn ý với hắn.....

Long Tư Dạ rũ mắt nhìn khuôn mặt nhỏ của nàng: "Người thật sự không thích uống? Hay là người đang đề phòng ta? Sợ ta lại hạ độc với người?"

Hắn dùng một từ "lại".

Cổ Tích Cửu nghiêng đầu nhìn hắn, dường như không hiểu: "Tích Cửu và Long tông chủ lần đầu tiên gặp mặt, vì sao phải dùng từ lại? Hơn nữa, tông chủ cũng không lý do hạ độc ta, đúng không? Điều này không hợp với thân phận của người."

Long Tư Dạ nhìn nàng, không trực tiếp trả lời nghi vấn của nàng, chỉ chậm rãi nói: "Thật ra, bồn tọa còn có một cái tên, một nữ danh không muốn người khác biết tới. Trên đời này có lẽ chỉ có hai người biết, người đoán xem nữ danh đó của ta là gì?"

Cổ Tích Cửu lắc đầu, trả lời rất dứt khoát: "Đoán không ra!"

"Long Tích ——" Đôi mắt Long Tư Dạ nhìn nàng chằm chằm, phun ra hai chữ.

"Không tệ, nữ danh này cũng rất êm tai." Cổ Tích Cửu ngay cả ánh mắt cũng không nhúc nhích một chút.

Long Tư Dạ nhìn nàng một lát, nàng cũng bình tĩnh nhìn lại hắn. Một đôi mắt trong veo không hận cũng không oán, chỉ có hoàn toàn xa lạ. Ánh mắt nàng thực sự đang nhìn người xa lạ!

Đáy mắt Long Tư Dạ dường như có chút đau đớn bất chợt lóe qua, nhưng hắn cười cười, sau đó đẩy đẩy chén trà kia tới trước mặt nàng: "Ném thử đi, nó thật sự rất ngon, có lẽ sẽ hợp khẩu vị của ngươi"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Bồn tọạ không phải đến vì nàng ta

Cố Tích Cửu thờ dài: "Tông chủ hà tất làm khó người khác? Ta đã nói rồi, bất luận trà gì ta cũng đều không thích uống." Cho dù hắn bỏ gì vào trong trà, nàng cũng sẽ không bao giờ uống bất cứ thứ gì từ hắn.

Có rất nhiều thứ không phải miễn cưỡng là có thể thích, ví dụ như trà này.

Đời trước nàng đã miễn cưỡng cả đời mình, nhưng lại chưa từng chân chính thích nó. Điều đó có thể thấy được bản thân mình và nó thật sự vô duyên.

Tuyên Đế có chút lo lắng, sợ Long Tư Dạ sẽ thật sự thêm nguyên liệu vào trong trà..... Nếu như tông chủ Vãn Tông hạ độc, trên đời này có ai có thể giải được?

Ông háng giọng một tiếng, không nhịn được mở miệng nói: "Tông chủ tới đây là bởi vì chuyện của Cố thánh nữ? Thật ra..... thật ra y thuật của Cố thánh nữ cũng rất cao, lần này nàng ấy bại trận có lẽ chỉ là ngẫu nhiên. Thắng bại là chuyện bình thường của binh gia....." Thật ra ông muốn dùng ngôn ngữ để tạo bậc thang cho Long Tư Dạ bước xuống, để hắn đừng tiếp tục gây rắc rối với Cố Tích Cửu.

Không ngờ những lời giữ thể diện này ông còn chưa nói xong, Long Tư Dạ đã ngắt lời: "Thắng thì đã thắng, thua thì đã thua, không cần phải che dấu giúp nàng ta, bồn tọạ tới đây không phải vì nàng ta."

"Vậy tông chủ đột nhiên giá lâm làm gì?"

"Bồn tọạ tới là vì nàng!" Long Tư Dạ giơ tay và cầm lấy cổ tay của Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu sửng sờ!

Đôi mắt nàng hơi tối sầm lại, xoắn cổ tay và dùng một loại phương pháp đặc biệt cố gắng thoát khỏi bàn tay hắn. Long Tư Dạ không hề phòng, suất nữa đã bị nàng tránh thoát!

Hắn nhanh chóng siết chặt ngón tay, một lần nữa khoá tay nàng lại, đôi mắt nhìn nàng thật sâu: "Ai dạy công phu này cho ngươi?"

Kiếp trước, một thân võ công của nàng cơ bản đều do hắn dạy, vì thế hắn hiểu biết võ công của nàng rõ như lòng bàn tay.

Nhưng lần này nàng lại dùng biện pháp thoát thân mà hắn chưa từng thấy qua! Ai đã dạy cho nàng?

Cố Tích Cửu nhướng mày nhìn hắn, dường như có chút kinh ngạc: "Tông chủ có ý gì? Ai dạy công phu cho ta hình như không liên quan gì tới tông chủ, đúng không?" Ánh mắt nàng dừng ở trên tay hai người: "Tông chủ, nam nữ thụ thụ bất thân, xin ngài buông tay!"

Hiện tại nếu nàng có thể đánh hắn, nàng sớm đã dùng một chưởng đánh bay hắn ra ngoài tám trăm dặm! Sao có thể ở đây nói những lời vô nghĩa với hắn!

Tuyên Đế nhìn hai người lờ lờ qua tiếng lại hết lần này tới lần khác, cảm giác bất an trong lòng càng thêm trầm trọng, ông trầm mặt xuống: "Long tông chủ, mặc dù Tích Cửu còn nhỏ, nhưng dù sao cũng là nữ hài tử, ngài nắm tay nàng như vậy....."

"Bồn tọạ đang bắt mạch cho nàng." Long Tư Dạ nói một câu ngắt lời Tuyên Đế.

Mọi người mở to hai mắt, vị Long tông chủ đặc biệt tới đây vì muốn bắt mạch xem bệnh cho Cố Tích Cửu?!

Điều này..... điều này là quá sức tưởng tượng, đúng không?!

Ánh mắt của những nữ hài tử ngồi ở phía dưới quả thực tràn ngập đổ kỵ.

Một xấu nữ vốn bị mọi người đều có thể dẫm lên, không ngờ trở thành cá mồi xoay người, chẳng những được mấy vị hoàng tử nói chuyện, ngay cả Tuyên Đế cũng hát đệm cho nàng. Hiện tại vị Long tông chủ này cũng không để ý tới bất luận kẻ nào, đặc biệt tới đây xem bệnh cho nàng!

Nàng quả là rất may mắn, đúng không?!

Cố Tích Cửu nhìn ngón tay trắng như ngọc của hắn đặt ở trên mạch môn của mình, chỉ mím môi im lặng.

Một lát sau hần buông mạch môn nàng ra, giờ tay chạm lên khuôn mặt nàng.

Cố Tích Cửu thật ra không tránh không né, mặc hần vuốt ve.

Ngón tay của hần chạm vào đốm đỏ ở trên mặt nàng, từng chút từng chút một, giống như đang cố cảm ứng điều gì.

Sau đó hần chậm rãi rút tay về, đôi mắt nhìn nàng: "Đốm đỏ này bắt đầu xuất hiện từ lúc ba tuổi?"

"Đúng vậy." Cố Tích Cửu còn chưa kịp trả lời, Cố Tạ Thiên đã vội vàng trả lời, hỏi lại một câu: "Tông chủ, đốm đỏ này của tiểu nữ có thể cứu chữa được không?"

"Có thể cứu chữa."

Ánh mắt Cố Tạ Thiên sáng rực: "Vậy mong rằng Long tông chủ sẽ thi triển kỹ năng, để nàng khôi phục lại bình thường."

"Bồn tọa sẽ cứu nàng." Long Tư Dạ chậm rãi mở miệng: "Nhưng có một điều kiện."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 165: Bồn tọa bắt mạch giúp nàng

"Điều kiện gì?" Tuyên Đế, Cố Tạ Thiên cùng nhau mở miệng.

"Nàng phải bái bồn tọa làm thầy, cùng bồn tọa quay về núi Thiên Vân."

Tuyên Đế: "....." Thì ra vị Long tông chủ xuống núi không phải để trả thù, mà là muốn đoạt đồ đệ!

Sắc mặt của Tuyên Đế không được tốt lắm.

Tất cả con dân của Phi Tinh Quốc muốn bái nhập môn hạ Thiên Vân Tông, một khi xuất sư, sự tình thích làm nhất chính là đi khắp đại lục, không phân biệt quốc gia tìm người trị bệnh. Hiếm khi quay về quê hương cống hiến.

Hiện tại, Phi Tinh Quốc thật vất vả mới sinh ra được một vị thần y, chỉ cần bồi dưỡng một chút là có thể trở thành y sư chuyên dụng của hoàng thất, lúc này chẳng lẽ lại bị Long tông chủ mang đi?!

Một khi hần mang người đi, trong vòng 3-5 năm hần sẽ không thả người ra.....

Tuyên Đế rịn mồ hôi trên trán, không nhịn được ngẩng đầu nhìn về phía cửa điện.

Vì sao Tà Hữu quốc sư vẫn còn chưa tới.....

"Tích Cửu, ngươi muốn bái ta làm thầy hay không?" Long Tư Dạ không để ý tới thái độ của Tuyên Đế, ánh mắt hần đang tập trung ở trên người Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu rớt cuộc ngược mắt, cười: "Long tông chủ, nếu ta không bái ngươi làm thầy, ngươi sẽ không giúp ta trị đốm đỏ trên mặt?"

Long Tư Dạ: "....."

Hần cúi đầu nhìn nàng, không trả lời câu hỏi của nàng: "Ngươi muốn bái ta làm thầy hay không?"

Đôi mắt Cố Tích Cửu sâu và đen như đêm tối, gương mặt nở nụ cười thật sâu: "Có thể bái Long tông chủ làm thầy là phúc phận mà người khác cầu cũng cầu không được, sao Tích Cửu lại không muốn?" Nhìn qua, nàng có vẻ thoải mái hào phóng, bộ dáng thực sự nguyện ý.

Long Tư Dạ nhìn nàng một lát, đáy mắt lộ lên: "Ta cho rằng ngươi sẽ không muốn."

Cố Tích Cửu có vẻ hơi ngạc nhiên: "Vì sao không muốn?"

Long Tư Dạ im lặng nhìn nàng, giống như muốn tìm kiếm thứ gì đó từ trên nét mặt của nàng.

Nhưng hần lại thất vọng, biểu tình trên mặt Cố Tích Cửu vẫn luôn thản nhiên, phảng phất giống như có thể đi với hần ngay lập tức.

Giả làm thật thì khi thật cũng thành giả, hần nhìn không thấu cảm xúc của nữ hài tử trước mắt này, gần như không dám xác định nàng có phải là "nàng"

hay không....

Mắt thấy hai người kia rất ăn nhịp với nhau, Tuyên Đế cảm thấy thiếu kiên nhẫn, ông rút cuộc cũng nghĩ ra được một lý do ngăn cản: "Long tông chủ, chờ một chút, ngài không thể thu nàng làm đồ đệ!"

"Vì sao?" Long Tư Dạ nhướn mày.

"Bởi vì công phu của nàng đến từ thiên bẩm!" Tuyên Đế trả lời từng câu từng chữ: "Thân phận của nàng như vậy không thể bái bất luận kẻ nào làm thầy, bao gồm Long tông chủ ngài."

Long Tư Dạ thay đổi sắc mặt, nhìn Cố Tích Cửu: "Người nói công phu của người đến từ thiên bẩm?!"

"Đúng vậy, có vấn đề gì sao?" Cố Tích Cửu vẫn mang bộ dáng không hề để ý.

"Người..... Hồ nháo!" Long Tư Dạ cầm lấy cổ tay nàng: "Đi theo ta!"

Hắn thậm chí không muốn ngồi lâu hơn nữa, lôi kéo Cố Tích Cửu rời đi.

Tuyên Đế sao chịu thả người?

Ông đưa ra một thủ thế, Cẩm Y Vệ ở bên ngoài điện trực tiếp xông vào, chặn đường đi của Long Tư Dạ.

"Long tông chủ, ngài làm khó người khác như vậy là không đúng, đúng không?" Tuyên Đế bước xuống: "Theo quy củ của đại lục Tinh Nguyệt, nếu như người có được thiên bẩm, không được bái bất luận kẻ nào làm thầy, bởi vì bọn họ là đệ tử của trời cao....."

Long Tư Dạ một tay ôm Cố Tích Cửu vào trong ngực, một tay hơi bấm pháp quyết, thờ ơ nói: "Nếu như nàng là thiên bẩm, bản tọa sẽ không thu nàng làm đệ tử, nhưng có thể mời nàng tới núi Thiên Vãn làm khách. Trong vòng một năm bản tọa sẽ chữa khỏi đốm đỏ trên mặt nàng."

Hắn đưa ra lý do này miễn cưỡng có thể xem như hợp lý, nhưng Tuyên Đế căn bản không tin hắn!

Vị tông chủ này ngày thường cực kỳ khó cầu, người khác hận không thể ba quỳ chín lạy cầu hắn chữa bệnh, hắn đều sẽ không ra tay. Nhưng hiện tại hắn lại muốn liều mạng cố ép một tiểu cô nương, muốn chữa bệnh cho người ta, còn muốn bắt cóc người ta lên núi ——

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 166: Người không muốn bái ta làm thầy?

Tuyên Đế gần như cho rằng Long tông chủ là thám tử do quốc gia khác phái tới đây săn lùng nhân tài!

"Long tông chủ, ngài muốn mời nàng lên núi Thiên Vãn làm khách là vinh hạnh của nàng, cũng là vinh hạnh của Phi Tinh Quốc. Nhưng nếu nàng đã tự xưng là có thiên bẩm, cần phải đợi Tà thiên sư tới đây nghiệm chứng. Sau khi nghiệm chứng xong, ngài muốn mời nàng đi cũng không muộn." Tuyên Đế bắt đầu cố gắng kéo dài thời gian.

Long Tư Dạ nhìn nữ hài tử trong lòng ngực, nàng thực sự rất bình tĩnh, không hề giãy giụa, có vẻ như cam tâm tình nguyện đi theo hắn.....

Đôi mắt hắn tối sầm lại, nàng đang diễn kịch? Hay là mình đã nhận sai người?

Môi mỏng của hắn hơi mở: "Tích Cửu, chúng ta đi ra ngoài rồi nói chuyện sau. "

Sắc mặt Tuyên Đế đại biến, nghe khẩu khí của Long tông chủ, chính là khẳng định muốn mang Cố Tích Cửu rời đi!

Nghe nói Long tông chủ không dễ dàng ra tay, một khi ra tay quả thực là hủy thiên diệt địa!

Từng có tin đồn rằng, lão đại của một tổ chức sát thủ nổi danh bị trọng thương sắp chết, bắt cóc một đệ tử Thiên Vãn Tông chữa bệnh cho hắn, bởi vì không thể chữa khỏi, đệ tử kia đã bị tổ chức sát thủ này giết chết, treo ở trên đỉnh lâu thị chúng.....

Kết quả, chuyện này đã kinh động tới Long tông chủ, hắn trực tiếp đơn thương độc mã xâm nhập vào trong đại bản doanh của tổ chức sát thủ kia. Dưới sự bao vây của vô số sát thủ, hắn rất bình tĩnh coi trời cho thì thể đồ tôn của mình xuống, sau đó giết từng người trong đám tổ chức sát thủ kia, thì thể nằm rải rác khắp nơi.....

Một tổ chức sát thủ trăm năm huy hoàng như vậy đã bị diệt môn, từ đó về sau biến mất ở Tinh Nguyệt đại lục.

Cũng bắt đầu từ một ngày kia, muôn nghìn chúng sinh Tinh Nguyệt đại lục mới biết được, vị Long tông chủ này chẳng những y thuật lợi hại, ngay cả công phu cũng cao thâm khó đoán, không phải là người có thể dễ dàng trêu chọc!

Một tổ chức như vậy hẳn đều có thể diệt sạch, hiện tại hẳn muốn mang Cổ Tích Cứu đi, làm sao thị vệ trong hoàng cung này có thể ngăn được?

Những tên lính Ngự lâm quân hiển nhiên cũng nghe nói về sự tích này của Long Tư Dạ, mặc dù lúc này bọn họ đang ngăn cản ở trước mặt hắn, nhưng sắc mặt mỗi người đều trắng bệch, thần kinh căng thẳng lo lắng.

Ánh mắt Long Tư Dạ giống như nước đá, đảo qua mọi người trước mặt, cuối cùng dừng ở trên người Tuyên Đế, thờ ơ mở miệng: "Bệ hạ, người cảm thấy người của người có thể ngăn ta lại? Bồn tọa không muốn đại khai sát giới, chỉ muốn mang nàng đi, một năm sau ta sẽ quay lại và để nàng tự do."

Tay trái của hắn vẫn ôm lấy Cổ Tích Cứu, tay phải vươn ra, một tấm ngọc bài màu xanh nhạt xuất hiện ở trong lòng bàn tay hắn: "Nếu người để chúng ta rời đi, ngọc bài này chính là của người."

Đôi mắt Tuyên Đế có chút sáng ngời!

Ông nhận ra ngọc bài này đúng là Thiên Văn lệnh, người cầm lệnh này một khi có chuyện khẩn cấp, có thể yêu cầu Thiên Văn Tông chủ cứu một lần một cách vô điều kiện!

Thứ này có thể nói là chí bảo, trái tim Tuyên Đế đã bị lung lay!

"Người thật sự chỉ giữ nàng một năm?"

"Không sai!"

"Sẽ trị liệu đốm đỏ trên mặt nàng?"

"Sẽ."

"Được, trăm tin tưởng người lần này." Tuyên Đế đưa ra thủ thế với nhóm Ngự lâm quân.

Nhóm Ngự lâm quân đang căng da đầu ngăn cản ở nơi đó, khi nhìn thấy thủ thế của Tuyên Đế thì mỗi người đều thở nhẹ một hơi, lập tức lần lượt tránh ra hai bên.

Cổ Tích Cứu không ngờ hắn lại có uy thế lớn như vậy, không cần động thủ cũng có thể mang nàng ra ngoài. Xem ra hắn đang làm rất tốt ở thế giới này!

Tại sao hắn lại khẳng khái muốn mang nàng ra ngoài?

Chẳng lẽ kiếp trước mình và hắn đồng quy vu tận khiến hắn khó chịu, vì thế nên muốn giết nàng một lần nữa?

Hay là bản thân mình là linh hồn của người nhân bản, không giống với người thường, hiện tại lại thành công bám vào ở trên người người khác, không có phản ứng của người mượn xác hoàn hồn, vì thế hắn cảm thấy kỳ lạ, muốn mang nàng trở về nghiên cứu y học?

Đôi mắt Cổ Tích Cứu tối sầm lại, đôi mắt trước bởi vì nàng thích hắn nên mới không đề phòng hắn, vì vậy mới bị hắn dễ dàng mê choáng lấy mất trái tim. Một đôi mắt này của nàng sao có thể tiếp tục như thế?!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Tả thiên sư rốt cuộc đã tới!

Long Tư Dạ mang theo nàng bước đi cực nhanh, vừa mới ra tới cửa điện, bước chân hắn bỗng nhiên dừng lại! Hắn ngẩng đầu nhìn về phía không trung.

Trong lòng Cổ Tích Cứu dao động, cũng ngẩng đầu nhìn xem, sau đó ngây người ngẩn ngơ!

Giữa không trung, có những dải lụa màu xanh rực rỡ, và trên những dải lụa rực rỡ đó là một con thuyền màu xanh da trời!

Không thể nhìn ra được vật liệu của thân thuyền, nhưng nó có màu xanh giống như bầu trời, trong suốt giống như thủy tinh. Thân thuyền có hình vẽ trên đó, màu xanh là đáy, có những đám mây trắng lơ lửng, bên trong mây trắng còn có mặt trăng. Mặt trăng có màu vàng, trông rất thật, thậm chí cảm giác giống như ánh trăng đang tỏa sáng. Dưới ánh trăng có trăm chim đang bay lượn nhảy múa xung quanh.

Một cơn gió nhẹ thổi qua, hình ảnh trên thân thuyền hoạt động giống như sóng nước, liếc mắt nhìn lên một cái, trăng, mây và chim đều giống như thật.

Con thuyền này rõ ràng đang lướt đi ở trên không trung, nhưng lại khiến người ta có cảm giác giống như nó đang lướt đi trên biển. Những dải lụa màu xanh rực rỡ dưới thuyền dập dềnh giống như sóng biển, cánh buồm chính là những đám mây trắng vờn quanh.....

Không giống như vật phàm trần, nó giống như thần tiên đang du hành ở trên bầu trời.

Xung quanh con thuyền có tám người.

Bốn nam bốn nữ, đều là mười sáu mười bảy tuổi, mặc áo choàng cùng màu, đều là nhân vật cực kỳ phong thần tuấn tú.

Bốn thiếu niên chèo thuyền, bốn thiếu nữ lần lượt đứng ở đầu thuyền với đuôi thuyền, thả những dải lụa màu xanh rực rỡ xuống.....

Con thuyền không bị khép kín, có một người đang ở trên thuyền.

Người này mặc một thân áo tím, giống như đang ở bên trong đám mây màu tím, như mộng như ảo.

Thật kỳ lạ, Cố Tích Cửu có thể nhìn thấy rõ ràng khuôn mặt của những thiếu niên và thiếu nữ kia. Tuy nhiên, người kia trên thuyền rõ ràng không bị che chắn, thậm chí cũng không mang mặt nạ hay thứ tương tự, nhưng Cố Tích Cửu mở to hai mắt vẫn không nhìn rõ được khuôn mặt của hắn.

Nàng chỉ nhìn thấy mái tóc dài đen như mực cùng với áo tím bị gió thổi bay của hắn. Dường như hắn đang vẽ tranh ở trên thuyền, trước mặt là một cái bình phong. Hắn khẽ nâng một bàn tay, ống tay áo to rộng màu tím bay lên, lộ ra bàn tay trắng như ngọc. Trên ngón tay hắn có đeo một chiếc nhẫn mắt mèo, trong tay cầm một cây bút vẽ, đang vẽ tranh ở trên bức bình phong. Nhìn hắn bút tấu long xà, giống như rất thích vẽ tranh.

"Tà thiên sư!"

"Tà thiên sư rốt cuộc tới rồi!"

Phía sau có người hô nhỏ, Cố Tích Cửu quay đầu lại, chính thấy Tuyên Đế đang dẫn theo văn võ bá quan chạy ra bên ngoài, mọi người đều đang nhìn lên không trung, nhìn lên con thuyền quý dị kia.....

Theo tiếng thăm thì của mọi người, ngoại trừ Tuyên Đế, Cố Tích Cửu, Long Tư Dạ, toàn bộ những người khác đều lần lượt quỳ xuống: "Cung nghênh Tà thiên sư!"

Ngay cả Tuyên Đế cũng mặt mày hớn hờ chấp tay về phía trên: "Tà thiên sư, ngài rốt cuộc đã tới."

Thì ra đây là Tà thiên sư!

Quả là quá phô trương, rất biết tỏ gió!

Loá mắt, chói mắt, nhưng lại khiến người ta có một loại cảm giác phong kinh vân đạm.

"Tích Cửu, nhanh chóng dùng thuật thuận di. Đi!" Long Tư Dạ vội vàng nói một câu ở bên tai Cố Tích Cửu, sau đó buông lỏng cánh tay, thả nàng ra.

Hắn tin với tính cách của nàng, phản ứng đầu tiên khi nàng có được tự do chính là đào tẩu!

Không ngờ Cố Tích Cửu chỉ bước qua bên cạnh hai bước, căn bản không có ý định rời đi!

Long Tư Dạ thất vọng, chẳng lẽ hắn thật sự đã nhận sai người?

Hắn hạ mắt xuống, vươn tay ra và kéo Cố Tích Cửu trở lại bên mình.

Cố Tích Cửu: "....."

Động tác của Long tông chủ quá nhanh!

Tốc độ của tia chớp cũng không so sánh được với tốc độ của hắn, nàng rõ ràng nhìn thấy hắn đưa tay ra, nhưng không thể né tránh, vừa vặn bị hắn kéo đi ——

Nàng cố gắng vùng vẫy thoát ra nhưng không thể nào thoát khỏi sự kiềm kẹp của hắn.

"Vì sao lại cố chấp như thế?" Giọng nói của Long Tư Dạ truyền vào trong tai nàng, hắn đang dùng truyền âm nhập mật, chỉ có nàng mới có thể nghe thấy.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 168: Ít nhất là song bào thai!

Cổ Tích Cửu thật ra rất muốn chửi tục, không phải nàng không muốn rời đi, mà là không thể đi được ——

Thuật thuật đi của nàng không biết xui xẻo thế nào lại bị biến mất! Cho tới bây giờ vẫn chưa khôi phục.....

Nhìn thì thuyền có vẻ chạy rất chậm, nhưng trên thực tế lại chạy cực nhanh. Khi Cổ Tích Cửu vừa mới nhìn thấy nó, nó còn ở cách xa hai dặm, nhưng ngay khi nàng quay đầu một cái, thuyền kia đã dừng lại phía trên không của đại điện.

Có một dải lụa màu đỏ được thả xuống từ trên thuyền, bay thẳng tới, vừa lúc trải xuống lối vào nơi cửa đại điện.....

Nam tử áo tím nhân nhả bước ra khỏi thuyền, chậm rãi đi dọc theo dải lụa đỏ đi xuống.....

Lụa đỏ nhẹ đến nỗi một con chim cũng không đứng được ở trên đó!

Nhưng Tả thiên sư lại đang đi trên đó!

Giống như đang chậm rãi đi bộ quanh sân!

Giống như hán đang dẫm dưới chân không phải là lụa đỏ phát phối, mà là một con đường nhỏ trải đầy lá phong đỏ, nhân nhả tự nhiên như đang đi dạo ở vùng ngoại ô.

Thân pháp như vậy đã tiếp cận với thần đang bay trên trời, mọi người ở đây đều không thể đạt được. Vì thế, ánh mắt mọi người nhìn hán đều giống như đang nhìn một vị thần, cam tâm tình nguyện tôn thờ hán.

Long Tư Dạ đứng ở nơi đó không nhúc nhích, những ngón tay đang nắm tay Cổ Tích Cửu có chút lạnh, cũng nắm chặt hơn.

Gần, gần hơn.

Người nọ rút cuộc đáp xuống mặt đất, dừng lại ở ngay cuối con đường lụa đỏ.

Áo tím phát phối ở quanh thân khi hán bay xuống, Cổ Tích Cửu cuối cùng nhìn rõ bộ mặt hán. Trong nháy mắt, nàng giống như bị ăn một gậy!

Mỹ nhân công chúa!

Diện mạo người này không ngờ lại giống tám chín phần với mỹ nhân công chúa mà nàng đụng phải ngày ấy ở trong suối nước nóng!

Điều khác biệt chính là, mỹ nhân công chúa thuần khiết như nước, ngoan ngoan như mèo khi nghe lời Cổ Tích Cửu, mặt mày cũng mềm mại ôn nhu hơn so với vị thiên sư trước mắt này.

Mặc dù vị thiên sư này trông giống như yêu, tuyệt mỹ như hoa, nhưng thần thái lại giống như một dải ánh sáng, cúi đầu ngẩng đầu đều rất phong lưu.

Đây rốt cuộc có phải mỹ nhân công chúa hay không?!

Không..... Không phải sao?

Chẳng lẽ là ca ca của mỹ nhân công chúa? Song bào thai?

Trong lòng Cổ Tích Cửu nháy mắt gian hiện lên vô số suy đoán. Dường như cảm ứng được ánh mắt của Cổ Tích Cửu, người nọ bỗng nhiên ngược mắt nhìn về phía nàng.

Cổ Tích Cửu chỉ cảm thấy phía sau lưng bỗng nhiên chợt lạnh. Nàng cảm thấy ánh mắt người này giống như hữu hình, lướt qua Long Tư Dạ đang che chắn phía trước, bắn thẳng tới trên người nàng.

Khóe môi người nọ mỉm cười, nhưng ánh mắt lại giống như không có độ ẩm, khiến trong lòng Cổ Tích Cửu trở nên căng thẳng không thể hiểu nổi!

Tuy nhiên, nàng chưa từng bị người nào nhìn đến nỗi lúng túng, vì thế nàng cũng rất bình tĩnh nhìn lại.

Ánh mắt hai người giao nhau ở giữa không trung, Cổ Tích Cửu hơi ngửa đầu, ánh mắt như nước, rõ ràng trong suốt.

Người nọ hơi cúi người, ánh mắt như rượu, thâm sâu và đen như mực.

Ánh mắt nàng bỗng nhiên dừng ở trên trán người nọ, trên cái đai buộc trán có một viên đá quý. Đá quý đỏ tươi như lửa, hình dạng như mắt hồ ly, lấp lánh dưới ánh nắng mặt trời.

Trái tim Cổ Tích Cửu trong khoảnh khắc đập nhanh một nhịp!

Đai buộc trán này nàng từng nhìn thấy ở trên trán mỹ nhân công chúa!

Kiểu dáng giống nhau như đúc, thậm chí kích thước và màu sắc cũng hoàn toàn giống nhau!

Nàng nhìn nhìn mái tóc dài giống như màn che của người nọ, chỉ cảm thấy gân xanh nơi thái dương càng nổi nhiều hơn.

Mái tóc cũng dài giống như nhau! Điểm khác nhau duy nhất có lẽ chính là chiều cao.

Mỹ nhân công chúa cao khoảng 1m78, vị Tả thiên sư này lại cao khoảng 1m85!

Mẹ nó, người này rốt cuộc có phải là mỹ nhân công chúa hay không?

Cho dù không phải, chắc là cũng có quan hệ mật thiết với công chúa kia, đúng không? Ít nhất là song bào thai!

Ánh mắt của Tả thiên sư giống như nước chảy, không ngừng quét qua khuôn mặt của Cố Tích Cừu.

Ánh mắt hắn dừng lại ở trên người Long Tư Dạ: "Thì ra Long tông chủ cũng ở đây."

Long Tư Dạ chấp tay với hắn: "Đế cung chủ thế nào rồi? Từ biệt mấy năm rồi, đế cung chủ vẫn phong thái như xưa."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 169: Tiểu cô nương thật là xấu!

"Tốt. Long tông chủ cũng không thay đổi." Tả thiên sư cười.

Vừa rồi hắn hơi banh mặt, còn có tư thế người sống chó tới gần, nụ cười này lại giống như trên trời có những đóa hoa nở rộ, quyến rũ nhân tâm.

Mọi người ở đây giống như bị nụ cười này của hắn mê hoặc, một đám cảm lòng không đậu cũng nở nụ cười theo hắn.

Đồng thời khi những nữ hài tử kia nở nụ cười, trái tim cũng đập nhanh hơn, gương mặt ửng đỏ.

Bọn họ cảm thấy nụ cười này rất có ma lực, thậm chí có thể khiến người điên cuồng, có thể chết vì hắn.....

Trái tim Cố Tích Cừu cũng đập rất nhanh! Nhưng lại không phải bởi vì mỹ mạo ma tính của hắn, mà vì một tiếng xưng hô—— Đế cung chủ?!

Cung chủ, công chúa.....

Gia gia, nếu ta không nhầm, hắn chính là mỹ nhân công chúa trong nước ôn tuyền, từng bị nàng đùa giỡn, trói lại!

Thì ra hắn là cung chủ, mà không phải là công chúa. Nàng đã hiểu lầm.....

Nhớ tới những động tác mà bản thân mình ở suối nước nóng muốn chứng minh mình cũng là nữ tử, Cố Tích Cừu xanh mặt!

"Tiểu Thương hồn dân! Hắn rõ ràng là quý cung chủ, người có kiến thức rộng rãi như vậy, chắc là phải nhận ra hắn, đúng không? Lúc ấy ở suối nước nóng vì sao không nhắc nhở ta?!"

Thương Khung Ngọc cảm thấy ủy khuất: "Chủ nhân, bộ mặt chân thật của Tả thiên sư, ta đây cũng là lần đầu tiên nhìn thấy. Trước đây, hắn thường mang theo mặt nạ ở bất kỳ nơi nào hắn xuất hiện! Khuôn mặt trần trụi giống như hôm nay có lẽ đây là lần đầu tiên. Người nhìn những người khác ở đây xem, một đám đều giống như đất sét, tất cả đều choáng váng....."

Cố Tích Cừu nổi gân xanh trên trán: "Hắn là một thiên sư, sao còn xưng là cung chủ? Hắn trông nữ tính như vậy, không sợ có người xem hắn là nữ nhân hay sao?"

"Có lẽ nơi hắn sống là Phù Thương Cung, hắn là chủ nhân nơi đó, vì vậy nên gọi là cung chủ? Nhưng người bên ngoài đều gọi hắn là thiên sư, gọi hắn là cung chủ có lẽ chỉ có những người thân cận hoặc rất quen thuộc với hắn." Vì thế, ngay cả Thương Khung Ngọc cũng không biết Tả thiên sư thỉnh thoảng cũng được gọi là "cung chủ".

"Chủ nhân, có lẽ mỹ nhân ngày ấy ở suối nước nóng không phải là hắn. Có lẽ nàng ấy là muội muội song bào thai gì đó của hắn. Người xem, chiều cao của bọn họ khác nhau, thần thái khí độ cũng không giống nhau. Vị mỹ nhân kia ở suối nước nóng ngoan ngoãn nghe lời hơn nhiều. Nói nàng ấy lên bờ thì lập tức lên bờ, muốn trói nàng ấy đều có thể trói. Người này khí tràng rất mạnh, hoàn toàn nghiền áp mọi người, vừa nhìn đã biết không hề dễ chọc....." Thương Khung Ngọc phân tích với nàng: "Người nhìn vị thiên sư này xem, người sẽ xem hắn là nữ nhân ư?"

Sẽ không! Cổ Tích Cửu âm thâm lắng đầu.

Mặc dù dung mạo người trước mắt này tương tự như vị kia trong suối nước nóng, nhưng vừa nhìn là biết nam tử, cho dù tuyệt đẹp cũng sẽ không được coi là nữ tử.....

Chẳng lẽ thật sự có huynh muội song bào thai?

Nhưng cung chủ, công chúa..... Điều này cũng quá trùng hợp!

"Vị thiên sư này gọi là gì?" Cổ Tích Cửu dò hỏi.

"Đế Phát Y."

Tên này thật là tiêu sái! Rũ bỏ quần áo, không lưu công danh, thật ra rất xứng đôi với chức nghiệp của hần.

Tà thiên sư tới rất kịp thời, ngăn cản đường đi của Long Tư Dạ, khiến hần muốn chạy cũng chạy không được.

Hơn nữa Tà thiên sư cũng rất dứt khoát, căn bản không hàn huyên với Tuyên Đế, trực tiếp dò hỏi: "Người có thiên bẩm ở đâu?"

"Nàng!" Tuyên Đế còn chưa nói chuyện, Dung Sở đã mở miệng, ngón tay chỉ thẳng vào Cổ Tích Cửu.

Ánh mắt Đế Phát Y từ từ chuyển tới bàn tay Cổ Tích Cửu giao nhau với Long Tư Dạ, sau đó lại chuyển tới trên mặt Cổ Tích Cửu. Hần nhìn kỹ một lát, phun ra mấy chữ: "Tiểu cô nương thật là xấu!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Hà tất phải đuổi tận giết tuyệt

Giọng nói của hần rất dễ chịu, nhưng lời nói lại sắc bén như dao.

Nếu như một tiểu cô nương bị hần nói một câu như vậy, đoán chừng sẽ đỏ mặt tía tai thật lâu, lòng tự trọng cũng chịu đủ đả kích, sẽ cúi đầu bởi vì xấu hổ.

Nhưng Cổ Tích Cửu căn bản không thêm để ý, nàng vẫn bình tĩnh đứng ở nơi đó, bình tĩnh nhìn hần.

Đế Phát Y lại liếc mắt nhìn nàng một cái, trên khuôn mặt tuấn tú cười giống như không cười, giọng nói thật ra tương đối dịu dàng: "Người tự xưng có được thiên bẩm?"

"Đúng vậy, một số kỹ năng của ta là do người trong mộng truyền thụ, có lẽ đó là thiên bẩm." Cổ Tích Cửu trả lời rất xạo quyết.

Ánh mắt Long Tư Dạ rất phức tạp nhìn thoáng qua Cổ Tích Cửu, quay đầu chấp tay nói với Đế Phát Y: "Nàng có lẽ không phải là thiên bẩm, mà là..... mà là..... Có lẽ là có cao nhân đắc đạo nào đó thấy nàng là một hạt giống tốt, vì vậy nên ở trong mộng đã truyền thụ một số y thuật và công phu cho nàng. Rốt cuộc nàng vẫn còn nhỏ tuổi, không hiểu được thiên bẩm và điều này khác nhau, vì vậy luôn bị nhầm lẫn."

Đế Phát Y cười, hần dường như rất thích cười: Lần này tiếng cười lại rất lười biếng: "Long tông chủ thật ra rất hiếm khi nói chuyện giúp người, hay là Long tông chủ có gì đó sâu xa với nàng?"

Long Tư Dạ bất động thanh sắc, nói với giọng rất nhẹ: "Không có gì sâu xa, chẳng qua ta thấy hài tử này là hạt giống tốt, muốn nhận nàng làm đồ đệ mà thôi."

"Hài tử thiên bẩm mà người cũng dám thu nhận?" Đế Phát Y cười như không cười.

"Ta đã nói rồi, nàng chưa chắc đã là thiên bẩm." Long Tư Dạ không cam lòng yếu thế.

"Nàng có thiên bẩm hay không là trách nhiệm bốn toạ xác minh, không phải do người định đoạt." Đế Phát Y cười ưu nhã, giọng nói thì khá dịu dàng, nhưng lời nói lại không: "Nếu nàng đã tự xưng là thiên bẩm, bốn toạ tất nhiên muốn kiểm tra nàng một chút. Nếu như nàng là đệ tử thiên bẩm, người không thể thu nhận nàng làm đồ đệ. Nếu nàng không phải, ta sẽ trị nàng tội vọng ngôn thiên bẩm, phế công lực toàn thân, ném vào rừng rậm ám hắc, sống chết phụ thuộc vào may mắn của nàng. Người vẫn không thể thu nhận nàng làm đồ đệ."

Long Tư Dạ nhũn mảy: "Tà thiên sư, nàng vẫn còn là hài tử! Lời của hài tử không cần để ý, hà tất phải đuổi tận giết tuyệt?"

Đế Phát Y thờ ơ nói: "Ồ Tinh Nguyệt đại lục, cho dù là hải tử cũng biết hai chữ "thiên bẩm" không thể nói bậy, nếu đã nói ra thì sẽ phải gánh vác hậu quả tương ứng."

"Đúng vậy, đúng vậy." Dung Sở vẫn luôn ở bên cạnh rút cuộc có thể mở miệng: "Năm đó một tiểu oa nhi mới tám tuổi cũng từng vọng ngôn thiên bẩm, bị Tả thiên sư trắc nghiệm ra là giả. Nó cũng bị phế bỏ toàn thân linh lực ngay tại hiện trường, sau đó bị ném vào rừng rậm ám hắc làm phân bón hoa. Hiện tại tất nhiên không thể làm việc thiên vị. Long tông chủ vẫn nên tránh ra, hãy để Tả thiên sư trắc nghiệm trước rồi lại nói tiếp. Có lẽ nàng là thật thì sao?"

Trong giọng nói của Dung Sở có chút vui sướng khi người gặp họa, chẳng qua lời hấn nói còn chưa xong đã bị thân lão tử Tuyên Đế trực tiếp ngắt lời: "Dung Sở, câm miệng! Trước mặt Tả thiên sư và Long tông chủ mà ngươi cũng có gan nói chen vào?"

Dung Sở: "....." Hấn giống như nghĩ tới điều gì, trên trán toát ra mồ hôi lạnh!

Tính tình của Tả thiên sư hi nộ bất thường nhất, cũng bức nhất khi có người nói lung tung chen vào.

Nghe nói Triều Dương Quốc có một vị thế tử hầu gia đã từng hơi lớn tiếng khi nói chuyện với người khác trong khi Tả thiên sư đang nói chuyện, Tả thiên sư đã ra lệnh cắt mất nửa cái lưỡi, cho tới bây giờ vị thế tử hầu gia kia vẫn không thể nói rõ.....

Nghĩ đến đây, mồ hôi trên trán Dung Sở lại ứa ra càng nhiều, không nhịn được ngẩng đầu liếc mắt nhìn Đế Phát Y một cái, nhưng hấn ta lại đối diện với một cặp mắt đang cười!

Dung Sở lo lắng trong lòng, theo bản năng lùi về phía sau một bước.

Đế Phát Y chỉ mỉm cười như con mưa xuân: "Tứ hoàng tử gần đây thật là xuân phong đắc ý, có phải cảm thấy bản thân mình có tư cách bước lên cửu ngũ chí tôn hay không? Cảm thấy có thể ngồi cùng bàn ăn với bốn tọa, vì vậy khi nói chuyện mới không cố kỵ như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Nếu không nàng sớm đã chạy!

Trán Dung Sở chẳng những toát ra mồ hôi, trên mặt cũng bắt đầu toát mồ hôi, vội vàng khom người nói: "Không dám, không dám! Dung Sở tuyệt đối không có ý này!"

Đế Phát Y nhướng mày, giọng nói không mặn không nhạt: "Ngươi không có ý gì? Cảm thấy mình không có tư cách bước lên cửu ngũ chí tôn?"

Dung Sở: "....." Một câu chặn họng khiến hấn ta không biết nói gì!

Mặc dù hiện tại các đại thần trong triều đều biết hấn ta có tâm đoạt vị, hấn ta có thể làm như vậy, nhưng rút cuộc vẫn chưa phát động, vì thế tất nhiên không thể thừa nhận.

Nhưng nếu như trực tiếp phủ nhận, trước mặt Tả thiên sư hấn sẽ vĩnh viễn mất đi tư cách đăng cơ, sau này sẽ rất khó đoạt vị!

Vì vậy lúc này bất luận hấn trả lời thế nào cũng đều là sai. Tả thiên sư chỉ nói một câu đã dồn hấn vào hoàn cảnh tiến thoái lưỡng nan, mồ hôi trên trán Dung Sở đã lớn bằng hạt đậu.

Sau khi dừng lại một lát, Dung Sở bỗng nhiên quỳ rạp xuống đất, ngẩng đầu lên nhìn Tả thiên sư: "Thiên sư, tiểu vương biết sai rồi! Thiên sư thứ lỗi....."

Tả thiên sư mỉm cười nhìn hấn không nói gì, Dung Sở chỉ có thể tiếp tục quỳ lạy.....

Cho đến khi Dung Sở lạy được khoảng hơn một trăm cái, trán đã bị rướm máu, Đế Phát Y mới khẽ cười một tiếng mở miệng: "Tứ hoàng tử ngừng thôi, bốn tọa chưa nói gì ngươi, ngươi khiến mình máu me đầm đìa như vậy là vì cố ý ghê tởm bốn tọa?"

Dung Sở: "....." Hấn chỉ có thể đứng lên thì lễ: "Dung Sở thất lễ, cáo lui."

Tả thiên sư không nói gì nữa, Dung Sở vội vàng rút lui, phía sau giống như có lệ quỷ đuổi theo, không dám tiếp tục ở chỗ này thêm một khắc!

Cố Tích Cửu cho tới lúc này mới thấy được uy thế của Tả thiên sư.

Ở Phi Tinh Quốc, dường như địa vị của hấn còn cao hơn Hữu thiên sư một chút, Dung Sở khi nhìn thấy Hữu thiên sư không hề sợ hãi như vậy!

"Hiện tại nếu ngươi thuận di rồi đi vẫn kịp....." Giọng nói của Long Tử Dạ bỗng nhiên chui vào trong tai nàng: "Ta sẽ ngăn cản hấn một lúc, sau khi ngươi rồi đi thì lập tức ra khỏi thành, chờ ta ở khu rừng phía Tây thành. Ta biết ngươi hận ta, nhưng hiện tại không phải là lúc giận dữ....."

Cố Tích Cửu mím miệng không có phản ứng, xem như không hề nghe thấy.

Trong lòng nàng lại đang cười khò, nàng đang đánh bạc hay sao?! Hiện tại nàng căn bản không thể thuận di, được không? Nếu không nàng sớm đã chạy!

Hiện tại nàng không có linh lực, chỉ có một chút nội lực, hơn nữa không thể dùng truyền âm nhập mật nói chuyện, vì vậy dứt khoát im lặng.

"Cố Tích Cửu....." Tả thiên sư đối diện bỗng nhiên gọi Cố Tích Cửu một tiếng, giọng nói rõ ràng trong trẻo giống như gió xuân.

Cố Tích Cửu theo bản năng ngẩng đầu, nhìn thấy Tả thiên sư cười tươi giống như hoa nở, từng câu từng lời của hắn giống như gió xuân mơ màng: "Hiện tại, đến phiên ngươi."

Hắn vươn một bàn tay về phía nàng: "Lại đây."

Bàn tay của hắn trắng nõn, giống như được chạm ngọc, móng tay mượt mà hiện lên một màu hồng nhẹ.

Bàn tay này cực kỳ tinh tế!

Nhưng bàn tay tinh tế như vậy đang muốn đưa nàng lên thiên đường? Hay là muốn đẩy nàng xuống địa ngục?

Dường như khả năng hắn sẽ đẩy nàng xuống địa ngục lớn hơn một chút!

Lúc này mũi tên đã ở trên dây, nàng không thể lùi bước. Ánh mắt nàng chột lóe, tiến lên phía trước một bước, nhưng không đến gần bên người Đế Phát Y, mà là cách hắn một trượng, nhìn hắn: "Cung chủ, Tích Cửu cảm thấy thiên sư có chút quen mắt....."

Đế Phát Y nhướng mày, mím cười nhìn nàng: "Hả?"

"Hình như không lâu trước đây, Tích Cửu đã đắc tội với thiên sư....." Cố Tích Cửu than nhẹ.

Một câu này của nàng vừa ra, gần như tất cả mọi người đều mở to hai mắt!

Đế Phát Y vẫn mím cười: "Đắc tội như thế nào?"

Cố Tích Cửu nghiêng đầu nhìn hắn: "Cung chủ không nhớ rõ sao?" Nàng cố ý nhấn mạnh hai chữ "cung chủ".

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Cố Tích Cửu gần đây nổi bật không nhỏ

Đế Phát Y nhìn nàng một lát, bỗng nhiên cười: "Ngươi có thể nói xem."

Cố Tích Cửu cũng nhìn hắn một lát, giống như có chút muốn nói lại thôi. Sau một lúc lâu, nàng bỗng nhiên thở dài: "Thôi, không đề cập tới chuyện này nữa."

Mọi người đều bối rối, người nhìn ta, ta nhìn người, không ai biết được chuyện gì đã xảy ra giữa hai người kia.

Bọn họ chỉ mơ hồ cảm thấy những lời này của nàng có thâm ý sâu sắc, giống như nàng đúng thật từng đắc tội với Tả thiên sư, nhưng hiện tại bởi vì uy nghiêm của Tả thiên sư, nàng không thể nói ra chuyện này, chỉ có thể thuận theo.

Ban đầu, sự tình thí nghiệm đệ tử thiên bẩm chỉ có một mình Tả thiên sư thực hiện, nhưng nếu hắn và Cố Tích Cửu có ân oán riêng, vậy thì rất khó đạt được công bằng tuyệt đối.

Mặc dù cho tới hiện tại, chưa từng nghe nói Tả thiên sư phạm phải sai lầm nào, nhưng không nghe nói không có nghĩa là không có. Rốt cuộc hắn quá cường đại, hắn đưa ra kết luận không có người nào dám nghi ngờ, thậm chí không có người nào dám nói nửa chữ không.

Hắn thí nghiệm người có khi công khai, có khi riêng tư, có khi trực tiếp đưa người tới Thiên đài bên ngoài Phủ Thương Cung.

Đa số thời gian, hắn đều hoàn thành trách nhiệm một mình, mọi người chỉ chờ đợi kết quả ở bên ngoài cung.

Hiện tại nếu trong lòng mọi người đang tồn tại một nghi vấn như vậy, tâm trí bọn họ tất nhiên không chắc chắn lắm.

Đặc biệt là Cố Tả Thiên, từ khi Cố Tích Cửu nói ra hai chữ "thiên bẩm", trong lòng ông luôn cảm thấy bất ổn, vô cùng lo lắng.

Hiện tại nghe thấy Cổ Tích Cửu nói một câu như vậy, ông lập tức nói: "Bệ hạ, thí nghiệm đệ tử thiên bẩm không phải là chuyện nhỏ, vì thần cảm thấy có lẽ nên thí nghiệm công khai, tìm thêm hai người nữa làm phó thủ, như vậy kết quả mới có thể khiến nhân tâm khâm phục khẩu phục."

Tuyên Đế cũng thấy sự tình trọng đại, cần phải thận trọng, vì thế nhìn về phía Đế Phát Y: "Tà thiên sư, ngài thấy thế nào?"

Long Tư Dạ cũng nói: "Bổn tọa nguyện làm phó thủ cho Tà thiên sư."

"Bổn tọa cũng có thể làm phó thủ." Ngoài điện truyền tới giọng nói lạnh lùng đậm mạc, một người nam tử hắc y đi đến.

Hữu thiên sư Thiên Tế Nguyệt!

Không ngờ hắn cũng thật sự tới.

Sự hiện diện đầy đủ của Tà Hữu thiên sư giống như khai thiên lập địa, hơn nữa còn có một vị Long tông chủ rất hiếm khi xuất hiện.

Bá quan văn võ ở đây đều cảm thấy, ba đại đầu sỏ này đứng ở bên trong đại điện, khiến cho đại điện vốn có chút cổ kính nháy mắt trở nên sáng bóng như vàng, rạng rỡ!

Trong đôi mắt họ có thể nhìn thấy cả ba người này lên sân khấu, cảm thấy cho dù lập tức chết đi cũng không oan uổng!

Hơn nữa, lần này ba đại đầu sỏ còn cùng nhau liên thủ làm một việc, trắc nghiệm thiên bẩm cho một tiểu cô nương.

Cổ Tích Cửu gần đây nổi bật không nhỏ, lúc này đây là đặc biệt lớn!

Vô số đôi mắt nóng bỏng tập trung ở trên người nàng.

Cổ Tích Cửu vẫn bình tĩnh đứng ở nơi đó, bộ dáng giống như đã lường trước sự việc, nhưng trong lòng lại có một chút đắng cay.

Vừa rồi nàng nói như vậy bất quá là muốn tìm đường lui cho mình, vạn nhất bị Tà thiên sư quyền rũ kiểm tra ra nàng là người giả thiên bẩm, nàng có thể mang lý do hắn lấy oán trả thù mình. Nàng sao có thể nghĩ tới sẽ có một chuyện thí nghiệm công khai thế này?!

Còn có ba đại đầu sỏ ra tay!

Long Tư Dạ còn dễ nói, bất luận hắn xuất phát từ mục đích gì, lần này thật sự muốn cứu nàng ra. Nhưng hai vị thiên sư này thì rất khó nói!

Tà thiên sư tà mị khó dò, Hữu thiên sư thiết diện vô tư.

Nếu nàng bị phát hiện nói dối dưới sự kiểm tra của ba người này, chỉ sợ sẽ trực tiếp nhận sự trừng phạt, không có một chút nhân nhượng ——

Biến khéo thành vụng.

Nàng đau đầu xoa xoa ấn đường, bước tiếp theo nàng nên làm thế nào?

Lúc này nếu thuật thuận di của nàng vẫn còn thì thật là tốt!

Nàng có thể lập tức biến mất.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Bắt đầu đối mặt với thảm đạm nhân sinh

Nàng có thể lập tức biến mất, đến lúc đó dịch dung một chút rồi thay đổi thân phận, nàng vẫn có thể hô mưa gọi gió trên đại lục này.

Nhưng, điều gì đã xảy ra với thuật thuận di của nàng?!

Nàng hơi nhắm mắt lại, âm thầm sử dụng năng lực thuận di một chút, kết quả vẫn không sử dụng được.

Đúng là bị kịch.

Nàng âm thầm hít một hơi thật sâu, bắt đầu đối mặt với thảm đạm nhân sinh (cuộc sống ảm đạm). Nàng mở to mắt, vừa lúc nhìn thẳng vào một đôi mắt long lanh!

Cặp con người kia đen như mực, hẹp dài, thâm thúy, xứng với con mắt đá quý hồ ly giữa trán, khi chăm chú nhìn người khiến trái tim người vô cớ đập nhanh!

Cố Tích Cửu luôn có cảm giác đôi mắt này dường như có thể nhìn xuyên qua nhiều thứ của nàng, khiến trong lòng nàng dấy lên hồi chuông cảnh báo.....

"Một khi đã như vậy, đi thôi." Đế Phát Y thân nhiên xoay người.

Hắn bước về phía trước hai bước, sau đó đột nhiên dừng lại, nghiêng đầu nhìn nhìn Cố Tích Cửu, ánh mắt từ từ chuyển qua bàn tay Long Tư Dạ đang nắm tay nàng, lạnh nhạt nói: "Long Tư Dạ, ngươi muốn đưa nàng đi hay sao?"

Long Tư Dạ ngẩn ra, lần này hắn trở thành phó thủ kiểm tra, hắn phải duy trì công chính, vì vậy không thể liên qua quá nhiều với Cố Tích Cửu.

Hắn hơi rũ mắt, rút cuộc buông tay Cố Tích Cửu, thờ ơ nói: "Ai đưa nàng đi cũng đều giống nhau."

Đế Phát Y cười như không cười liếc mắt nhìn hắn một cái, ánh mắt lại chuyển tới trên người Cố Tích Cửu: "Cố lục tiểu thư muốn để ai mang đi?"

Cố Tích Cửu nhún mày: "Ta tự mình đi!" Vì sao nàng nhất định phải để người khác mang theo?

Đế Phát Y cười lắc đầu: "Điều ấy không được! Chẳng may nửa đường người chốt dạ chạy mất thì sao?"

Cố Tích Cửu: "....." Nàng đúng thật là có quyết định này! Nhưng tất nhiên nàng không thể thừa nhận, nhướn mày nhìn hắn: "Vậy cung chủ muốn như thế nào?"

Đế Phát Y phát ồ tay áo một cái, một ánh sáng màu trắng nhàn nhạt hiện lên, dưới chân Cố Tích Cửu bỗng nhiên bị vướng một cái, cả người bắt gặp ngã về phía trước. Trước mắt nàng màu áo tím loá mắt, vừa định ổn định cơ thể, cổ tay đã bị người nắm lấy, một giọng nói giống như tiếng trời vang lên ở bên tai nàng: "Bỏ tọng vẫn nên tự mình mang người đi."

Cố Tích Cửu vừa rồi gần như đâm vào trong lòng ngực hắn, chờ khi nàng kịp có phản ứng lại, người đã đứng ở bên người hắn, bị hắn dắt đi.

Mùi hương quen thuộc quanh quẩn nơi chớp mũi, Cố Tích Cửu có chút sững sờ, nàng rút cuộc lại ngửi thấy được mùi hương này!

Mùi hương trên người mỹ nhân công chúa!

Ngay cả khi bọn họ là huynh muội song bào thai, không thể có khả năng cả hai đều cùng thích huân hương giống nhau, đúng không?

Dù sao vẫn có sự khác biệt giữa nam và nữ.....

Điều này càng khiến nàng thêm chắc chắn, người trước mắt này chính là người kia ở suối nước nóng!

Người này có sở thích mặc đồ khác giới? Không ngờ lại giả thành nữ nhân lừa nàng.

Ánh mắt nàng dừng ở trên tay hắn đang nắm lấy tay nàng, giống như lúc ấy nàng còn kéo bàn tay này lướt qua phía dưới của mình, chạm vào nó.....

Cố Tích Cửu cảm thấy cả người đều có chút không khoẻ!

Lần đó ở suối nước nóng, nhìn thì có vẻ như nàng đã chiếm tiện nghi, trên thực tế thì nàng đã ăn lỗ nặng, đúng không?!

Cố Tích Cửu có một loại xúc động muốn dùng một chân đá bay đối phương!

Nhưng hiện tại công phu và địa vị của nàng không cao, chỉ có thể tạm thời nhịn xuống cơn giận của mình.

May mắn thay, may mắn thay, lúc đó nàng đã dịch dung, không phải là đáng về hiện tại. Nếu không, nàng chỉ sợ muốn đâm đầu vào tường!

Lúc này bộ dáng và khí độ của Tả thiên sư hoàn toàn khác với lúc ở trong suối nước nóng, trông có vẻ như trời quang trăng sáng. Mặc dù đang nắm cổ tay nàng, nhưng bộ dáng của hắn lại giống như đang nắm một khúc gỗ. Thậm chí giữa lòng bàn tay của hắn còn ló một khối lụa trắng nơi tiếp xúc với cổ tay của nàng.....

Hắn đang lo ngại nàng dơ bẩn hay là lo ngại chuyện nam nữ thụ thụ bất thân?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Người này là kẻ biến thái

Cố Tích Cửu nghi ngờ một cách nghiêm trọng, hẳn cảm thấy nàng bần!

Lúc ấy khoảnh cách khá xa nên nàng không cảm thấy gì, hiện tại đến gần nàng mới phát hiện ra trên người Tả thiên sư cực kỳ chỉnh tề.

Mái tóc giống như được vẩy mực, được buộc lại bằng đá ngọc bích, ngọn tóc gần như muốn trải dài đến mắt cá chân. Mái tóc dài như vậy nhưng không hề rối, mượt mà giống như sa tanh.

Trên người áo tím tung bay phát phối, phía trên thậm chí không có nếp gấp, áo bào trắng như tuyết có hơi chút lòng leo, nhưng lại rất có nghệ thuật, che khuất nửa cổ, khiến người có cảm giác cấm dục không thể giải thích.

Có thể nhìn ra được, người này có thói ở sạch, ừm, có lẽ còn có chút rối loạn ám ảnh cưỡng chế (强迫症).

Cố Tích Cửu từng là sát thủ, vì vậy có thói quen phân tích người.

Ngay cả khi vào thời điểm quan trọng như vậy, đầu óc nàng cũng tự động phân tích một số tin tức.

"Chủ nhân, ta cảm thấy lúc này ngươi nên nghĩ kế chạy trốn, không phải hoa si phân tích soái ca Tả thiên sư." Giọng nói của Thương Khung Ngọc vang lên ở trong đầu.

"Ngươi thì biết gì?" Cố Tích Cửu hơi nhíu mày: "Biết người biết ta mới có thể trăm trận trăm thắng, hiểu biết tính cách hắn mới có thể tìm ra sơ hở trong hành vi của hắn, tìm ra một con đường sống."

"Vậy ngươi phân tích xong rồi, đã tìm ra được con đường sống hay chưa?"

"Hắn là đồ biến thái, cơ hội không dễ tìm thấy, hãy để ta suy nghĩ."

"Ừ, người này đúng thật là đủ biến thái, giống như người hai mặt, ta đang nghi ngờ hắn là âm dương nhân! Loại người này không dễ chọc nhắt. Được thôi, chủ nhân, ta đánh giá cao về ngươi. Ta tin tưởng, với trí tuệ của ngươi nhất định có thể hóa giải hiểm nguy!"

"Âm dương nhân?" Cố Tích Cửu bị sốc bởi suy đoán của Thương Khung Ngọc.

"Tiểu Thương, ngươi đã nhắc nhở ta, có lẽ thực sự có khả năng này!" Cố Tích Cửu khích lệ Thương Khung Ngọc, dù sao nàng và Thương Khung Ngọc đều đang dùng thuật tâm linh nói chuyện, người ngoài căn bản không thể nghe được.

Cổ tay nàng bỗng nhiên căng thẳng, Cố Tích Cửu đang nói chuyện với Thương Khung Ngọc, căn bản không hề đề phòng, bị lực lượng kia kéo đi, nàng đứng không vững, đụng một cái vào phía sau lưng Đế Phát Y, sống mũi đau tê tái!

"Này, ngươi....." Cố Tích Cửu xoa mũi và ngẩng đầu, phát hiện mình đã ra tới bên ngoài đại điện, Đế Phát Y đang ngẩng đầu nhìn về phía không trung chỗ con thuyền của hắn.

Thật kỳ lạ, con thuyền rõ ràng không có cánh, cũng không có thứ gì khác để nâng, nhưng nó lại có thể treo lơ lửng ở giữa không trung. Cố Tích Cửu cảm thấy nó đã trái với lý luận vật lý học.....

"Theo bốn tọa đi lên!" Đế Phát Y phân phó một tiếng, không thèm nhìn nàng, nhún chân một cái, phóng lên không trung, vạt áo phát phối trực tiếp bay lên con thuyền.

Cố Tích Cửu đứng dưới mặt đất, ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Đây chẳng lẽ là khảo nghiệm đầu tiên? Muốn nàng tự mình nhảy lên?

Vị trí con thuyền lơ lửng không thấp, cao khoảng chừng bảy tám tầng lầu! Với trình độ kinh công hiện tại của nàng, đánh chết cũng nhảy không tới!

Nếu nàng vẫn còn thuật thuận di trong người thì tất nhiên không nói, nhưng hiện tại công năng đặc dị kia bỗng nhiên biến mất.....

Nàng đang tự hỏi nên tìm từ ngữ nào đó để nói với những người cùng đi khác, nhưng thật bất ngờ, trên bầu trời bất chợt loé lên ánh sáng màu trắng mờ nhạt, bay nhanh về phía vòng eo của nàng và quần quanh nó!

Cố Tích Cửu theo bản năng trốn tránh, trên đùi bỗng nhiên tê rần, giống như bị đâm bởi những mũi châm sắc nhọn. Khi động tác có chút chậm lại, vòng eo của nàng đã bị thắt chặt, một luồng năng lượng mạnh mẽ kéo nàng bay thẳng lên trên ——

Cố Tích Cửu giống như con điều bị người kéo lên, trong khi bận rộn không kịp suy nghĩ nhiều, lòng bàn tay nàng loé lên ánh sáng lạnh. Nàng uốn cong cơ thể, chém về phía ánh sáng trắng đang lôi kéo mình!

"Xoẹt!" Một tiếng vang nhỏ vang lên, ánh sáng kia bị chui thủ trong lòng bàn tay nàng chém thành hai đoạn, một đoạn bay xuống, một đoạn lơ lửng ở trên không.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 175: Thiên sư không có văn hóa?

Cố Tích Cửu đang ở giữa không trung mất đi chỗ dựa, mắt thấy sẽ ngã xuống, nàng lại giống như đã có chuẩn bị, lẳng không xoay người một cái, giờ tay lên, kéo lấy "ánh sáng trắng" đang lơ lửng phía trên.

Trên thực tế, ánh sáng trắng kia là một tấm lụa mỏng gần như trong suốt, Cố Tích Cửu bắt lấy tấm lụa mỏng giống như dây đu, bay thẳng về phía con thuyền.....

Tất cả đều phát sinh cực nhanh, từ khi Cố Tích Cửu bị đẩy ra giống như câu cá, đến khi nàng kéo tấm lụa trắng nhảy lên trên thuyền cũng chỉ mất vài cái chớp mắt, chờ tới khi mọi người phía dưới có phản ứng lại, nàng đã vững vàng đứng ở trên con thuyền.

Thần pháp rất tuyệt!

Mọi người không nhận được âm thầm khen một tiếng trong lòng!

Thật ra lần này Cố Tích Cửu chỉ cần có một chút khinh công là có thể làm được, nhưng không phải người nào cũng đều có năng lực phản ứng nhanh chóng dứt khoát giống như nàng!

Nếu đứa nhỏ này không phải là linh lực phệ tài, chỉ sợ trong võ học sẽ không thua kém bất luận kẻ nào ở đây!

Cao thủ đều hiểu biết trong lòng.

Trong lòng Tuyên Đế bỗng nhiên có chút hối hận, lẽ ra ông không nên tò mò dò hỏi sư thừa của nàng, nếu không cũng sẽ không gặp phải sự nhiễu loạn về "thiên bẩm".

Nếu nàng thật sự là thiên bẩm thì tốt, nếu như không phải, chẳng lẽ bản thân ông cứ thế trở mặt nhìn nàng bị phê bỏ toàn bộ công phu, sau đó bị ném vào trong rừng rậm hắc ám?

Dưới chân là tấm thảm trắng như tuyết, mềm mại hơn cả đám mây. Cố Tích Cửu đứng ở trên thuyền nhìn Tà thiên sư đang dựa nghiêng người: "Thiên sư đại nhân đang câu cá hay sao?!"

Đế Phát Y thu hồi tấm lụa trắng vào trong lòng bàn tay, ngay cả việc hất thu nó cũng rất đặc sắc. Tấm lụa trắng được xếp rất chỉnh tề ở trong lòng bàn hất, chớp mắt rơi vào trong ống tay áo của hất.

Hất lười biếng mỉm cười: "Tính tình bồn tọa âm dương không định."

Có lẽ là âm tình bất định, đúng không? (Tâm tình không ổn định)

Ngay cả thành ngữ cũng dùng sai, thiên sư không có văn hóa?

Di, không đúng! Âm dương.....

Vừa rồi nàng và Thương Khung Ngọc dường như nghi ngờ hất là âm dương nhân!

Chẳng lẽ hất có thể nghe thấy nàng nói chuyện với Thương Khung Ngọc?!

Cố Tích Cửu nghi ngờ trong lòng, cẩn thận nhìn nhìn Tà thiên sư đại nhân.

Tà thiên sư duỗi chân dựa nghiêng người nơi đó, trong tay lại cầm bút lên vẽ, vẽ vài nét ở trên bức bình phong trước mặt.

Từ chỗ Cố Tích Cửu nhìn qua, chỉ nhìn thấy dưới mái tóc đen dài của hất là gương mặt tuấn mỹ vô song, mi xéo dài như lá. Đôi mắt của hất chăm chú với bản vẽ trước mặt, câu nói vừa rồi giống như được nói ra một cách tình cờ.

"Ngồi đi." Hất lại thốt ra hai chữ, ánh mắt vẫn không rời đi bản vẽ, một ngón tay chỉ về phía tấm đệm.

Cố Tích Cửu tất nhiên sẽ không khách khí, nói một tiếng tạ ơn, lập tức ngồi xuống tấm đệm.

Nơi này chỉ cách Đế Phát Y ba bước chân, khoảng cách này khá thoải mái, khiến người có cảm giác rất an toàn. Từ góc độ Cố Tích Cửu đang ngồi nhìn qua, vừa lúc có thể nhìn thấy được bức vẽ Tà thiên sư đang vẽ trước mặt.

Sau khi Cố Tích Cừ nhìn rõ bức tranh kia, trong lòng giống như bị người đập một gậy, trái tim cũng đập nhanh hơn vài nhịp!

Trên bức vẽ kia chính là một vị bạch y nam tử phong hoa tuyệt đại, ngồi ngay ngắn ở trong một cái đình nhỏ, dưới thân là một cái bệ giống như đài hoa sen, đôi mắt hơi nhắm lại không biết là đang ngủ hay đang đả tọa (ngồi thiền).

Điều khiến trái tim Cố Tích Cừ đập nhanh hơn không phải là nam tử trong bức vẽ này đẹp bao nhiêu, mà nàng có cảm giác bức vẽ này rất quen mắt!

Tượng ngọc!

Đó là bức tượng chạm ngọc mà nàng nhìn thấy trong Sơn động khi vừa mới xuyên qua đây! Bức tượng chạm ngọc mà nàng đã lột hết quần áo!

Trong bức tranh, thần thái và khí độ của nam tử, cùng với tư thế đả tọa, thậm chí cả cái đình nhỏ được vẽ làm bối cảnh đều giống hệt nơi nàng nhìn thấy bức tượng chạm ngọc!

Thậm chí ngay cả hoa văn trên bộ quần áo màu trắng mà nam tử đang mặc ở trong bức vẽ cũng giống hệt với bộ quần áo mà Cố Tích Cừ đã từng lột xuống.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Không giống nhau!

Thật kỳ lạ, từ sau khi Cố Tích Cừ rời khỏi sơn động kia, mặc dù có ấn tượng rất sâu sắc đối với bức tượng chạm ngọc, nhưng khuôn mặt của bức tượng chạm ngọc đã càng ngày càng trở nên mơ hồ, sau đó cuối cùng không tài nào nghĩ ra được. Giống như trong đầu nổi lên một tầng sương mù, che khuất toàn bộ khuôn mặt của bức tượng chạm ngọc, khiến nàng muốn nhìn cũng không thể nhìn thấy rõ.

Nàng chỉ mơ hồ nhớ rằng bức tượng chạm ngọc cực kỳ đẹp, quá đẹp đến nỗi không giống như người trần thế, khiến nàng muốn gọi một tiếng thần tiên ca ca.

Sau đó nàng cũng quên mất chuyện này, vì vậy không để tâm tới dung mạo của bức tượng ngọc trong đầu.

Hiện tại nhìn thấy bức tranh mà Tà thiên sư vừa mới vẽ ra, dung mạo bức tượng chạm ngọc đã cực kỳ mơ hồ đột nhiên trở nên rõ ràng hơn!

khiến nàng vừa liếc mắt một cái đã nhận ra nó!

Tà thiên sư có một bút pháp vẽ tranh rất thần kỳ, vẽ giống như đúc, giống như chỉ cần hấn vẽ ở phía trên đó thêm vài nét bút, người trong bức tranh sẽ bước ra ngoài.

Cố Tích Cừ nhìn xem bức tranh kia, lại nhìn nhìn người vẽ tranh là Tà thiên sư. Mặc dù nàng luôn luôn bình tĩnh, vui buồn đều không bộc lộ ra ngoài, giờ phút này trái tim cũng đang nhảy loạn!

Khuôn mặt của Tà thiên sư không ngờ lại rất giống với khuôn mặt của bức tượng chạm ngọc..... giống nhau đến kinh ngạc!

Chẳng qua một người áo tím một người áo trắng, khí chất cũng khác nhau rất lớn.

Tà thiên sư tuyệt mỹ quyến rũ, mơ hồ mang theo hơi thở ám hắc.

Trong khi bức tượng áo trắng lại giống như mây bay trên trời, tinh tế thuần khiết, quý phái như ngọc, giống như thần tiên cao cao tại thượng không nhiễm khói bụi trần gian, khiến người nhìn thấy cũng không dám khinh nhờn.

Bởi vì khí độ của hai người khác nhau quá lớn, vì vậy Cố Tích Cừ chưa từng so sánh hai người với nhau.

Hiện tại đột nhiên thấy nó bên cạnh thiên sư, nàng mới bỗng nhiên phát hiện ra, thì ra hai người này lại giống nhau như thế!

Tà thiên sư có quan hệ gì với bức tượng chạm ngọc?

Chẳng lẽ hấn dựa theo khuôn mặt của mình điêu khắc ra bức tượng chạm ngọc?

Nhưng khí chất này khác nhau quá lớn, phải không?!

Căn bản không giống nhau!

Hay là bức tượng chạm ngọc là huy nhệ đệ song bào thai của hần?

Hần là Tà thiên sư, vậy huy nhệ đệ song bào thai của hần là ai?

Dung mạo và khí độ như vậy, bất luận sống ở đâu cũng đều là một sự tồn tại lóa mắt, đúng không? Không có khả năng là kẻ vô danh.....

Cổ Tích Cửu nhanh chóng nhớ lại bố cục của sơn động kia một chút, nó không giống như được hình thành một cách tự nhiên, mà giống như được người bố trí.

Những sự tình vị thiên sư này phụ trách rất là thần bí, cho dù hần giả vờ mê hoặc, hay là sự thật cũng thế. Với thân phận như vậy, hần muốn bố trí sơn động một cách thần bí khó lường cũng không có gì ngạc nhiên.

Có lẽ bức tượng chạm ngọc giống hần là một pháp trận gì đó được hần bố trí, bức tượng chạm ngọc giống như là mắt trận tọa trấn.....

Điều này giống như trong thời hiện đại, nàng từng nghe nói về pháp trận cổ xưa gì đó, giống như có một số nơi thường chôn tượng đá hoặc kim loại để phòng tránh thảm họa.

Chẳng qua vị Tà thiên sư này rất giàu, thay vào đó đã chôn xuống một bức tượng chạm ngọc.....

Nếu như hần có ý định dùng tượng ngọc để làm vật tọa trấn cho một loại trận pháp nào đó mà nói, đoán chừng sẽ không dùng pho tượng của chính hần, nếu không sẽ mang tội đen đủi!

Vậy thì bức tượng chạm ngọc giống hần, chính là huy nhệ đệ song bào thai? Và đó là ai?

Cổ Tích Cửu ngồi ở chỗ kia, bề ngoài thì bất động thanh sắc, nhưng trong lòng thì lại hiện lên vô số suy đoán.

"Người nhận ra hần?" Đế Phát Y mở miệng, đầu ngón tay chỉ nhẹ trên bức bình phong.

Giọng điệu của hần có chút thờ ơ, Cổ Tích Cửu trả lời một cách cẩn thận: "Không biết."

Đế Phát Y một tay chống cằm, mỉm cười quyến rũ: "Thật sự không biết? Chưa từng nhìn thấy?"

Thật sự nàng không biết, nhưng khẳng định đã từng nhìn thấy.

Chẳng những đã nhìn thấy, nàng còn sờ, còn lột cả quần áo của nó——

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 177: Tiểu cô nương rất xảo quyết!

Hần rốt cuộc đang thử nàng ư?!

Cổ Tích Cửu vừa động trong lòng, tiếp tục đánh giá bức vẽ kia một chút, sau đó lại nhìn nhìn Tà thiên sư, khuôn mặt đẹp hiện lên biểu tình kinh ngạc: "Người này trông rất giống thiên sư đại nhân! Đây là bức tự họa thiên sư đại nhân hay sao?"

Đế Phát Y nhướng mày, cười như không cười nhìn nàng: "Người cảm thấy hần là bức tự họa của ta? Chúng ta rất giống nhau sao?"

Cổ Tích Cửu thờ dãi nói: "Nói thật, khí độ hoàn toàn không giống. Ồ, chẳng lẽ hần là huy nhệ đệ song bào thai của thiên sư đại nhân?"

Đế Phát Y cười, không trực tiếp trả lời câu hỏi của nàng: "Rốt cuộc, người chưa từng nhìn thấy hần?"

Đôi mắt Cổ Tích Cửu chợt lóe, dứt khoát thừa nhận: "Từng thấy!"

"Thấy ở đâu?"

Cổ Tích Cửu khoanh tay: "Điều này có liên quan tới thiên bẩm? "

"Người chỉ cần trả lời vấn đề của bản tọa là được."

Cổ Tích Cửu mỉm cười, cười rất quyến rũ: "Tà thiên sư chỉ có quyền lực thí nghiệm ta có thiên bẩm hay không. Nếu như không nói rõ, thứ lỗi ta không thể nói."

Tiểu cô nương thật sự rất xảo quyệt!

Đế Phát Y bầu nhẹ đầu ngón ở trên bình phong, trong mắt dường như có ánh sáng loé lên: "Nó thật sự có liên quan tới thiên bẩm."

"Thấy ở trong mộng."

Đế Phát Y liếc mắt nhìn nàng một cái, cười như không cười: "Trong mộng? Trong mộng của hần hay là trong mộng của ngươi?"

Cố Tích Cửu bình tĩnh trả lời: "Tất nhiên là trong mộng của ta."

"Ồ, thì ra ngươi đã nằm mơ." Đế Phát Y nói giọng ý vị thâm trường. Hần vươn chân ra, nửa dựa vào mạn thuyền, tìm một tư thế thoải mái nhất: "Vậy ở trong mộng ngươi đã làm gì hần?"

Giọng điệu này của hần sao lại giống như đang đi tìm công lý cho bức tượng chạm ngọc kia?

Xem ra Tả thiên sư dường như là chủ nhân của bức tượng ngọc!

Hần điều tra ra được, nàng đã lột quần áo của tượng ngọc, vì thế nên tìm nàng tính sổ?

Chẳng lẽ kẻ thần bí phá rồi ở sau lưng nàng là hần?

Bây giờ hần vẽ bức tranh này là vì muốn thử nàng?

Chỉ lột một bộ quần áo mà thôi, không được xem là tội lớn, đúng không? Có đáng để hần báo thù hay không?

Trừ phi trên quần áo của bức tượng chạm ngọc có gì đó kỳ lạ, có lẽ nếu lột bỏ quần áo của tượng ngọc thì không thể khởi động được trận pháp?

Nhưng ở trên bộ quần áo kia nàng không phát hiện ra phù chú hay hoa văn nào, ngoại trừ nguyên liệu có chút đặc biệt, mặc vào rất thoải mái, nó không giống như một pháp bào.....

Cố Tích Cửu ngồi ở chỗ kia, trong đầu giống như chong chóng suy đoán một loạt nghi vấn.

"Vì sao không nói lời nào? Chột dạ?" Đế Phát Y gõ gõ lên bức tranh.

"Ha ha, ta có thể làm gì với nó? Đó chỉ là giấc mơ, vốn dĩ không thể làm được..... Ta có chút ấn tượng mơ hồ....." Cố Tích Cửu hàm hồ trả lời.

"Thiên bẩm không chấp nhận được sự bất cần qua loa." Đế Phát Y nói giọng lạnh lùng.

Cố Tích Cửu thờ dãi: "Vậy để ta cẩn thận ngắm lại."

Đế Phát Y cười cười, không nói nữa, bàn tay phất ở trên bức vẽ kia một cái, bức vẽ trực tiếp hóa thành tro bụi biến mất, sau đó hần dựa nghiêng trên nơi đó, nhắm mắt dưỡng thần.

Cố Tích Cửu: "....."

Tiểu Thương, bức vẽ tượng chạm ngọc rốt cuộc là ai? Là huynh đệ của Tả thiên sư này sao? Hay là chính hần?" Cố Tích Cửu hỏi Thương Khung Ngọc ở trong lòng.

Thương Khung Ngọc giống như đã chết, không có một chút hồi âm.

"Này, ngươi sẽ không chết máy vì thiếu năng lượng đấy chứ?" Ngón tay Cố Tích Cửu gõ gõ vòng tay ở trên cổ tay.

Thương Khung Ngọc vẫn không có phản ứng.

Hồ hển, sao lại chọn thời khắc quan trọng như vậy mà chết máy!

"Tả thiên sư, thí nghiệm thiên bẩm tổng cộng có mấy trình tự?" Cố Tích Cửu dứt khoát hỏi thẳng người phụ trách chính.

"Sợ sao?" Đế Phát Y mở to mắt nhìn nàng, ánh mắt dường như có ý lại tựa như vô tình nhìn lướt qua chiếc vòng ngọc trên cổ tay nàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 178: Các người ăn chưa no hay sao?

Rốt cuộc sắp sửa phải đối diện với sống chết trước mắt, cho dù Cố Tích Cửu có tố chất tâm lý cường đại, giờ phút này trong lòng cũng có chút lo lắng.

Nàng vốn dĩ muốn hỏi Thương Khung Ngọc một chút về trình tự thí nghiệm, nhưng hỗn đản này vẫn luôn giả chết, trong khi Tả thiên sư đại nhân cũng không trực tiếp trả lời nàng.

Trên thuyền Đê Phát Y có rất nhiều thứ, có thể nói đầy đủ mọi thứ.

Lúc này hần nhấn một cái ở trên bàn nhỏ bên cạnh, mặt bàn đột nhiên không tiếng động vỡ ra, từ bên trong hiện ra một bát canh trắng, mùi thơm ngọt ngào xộc vào trong mũi.

Hương vị này ——

Trái tim Cố Tích Cửu lại lỡ một nhịp, Đê Phát Y phất ống tay áo một cái, bát canh kia bay về phía Cố Tích Cửu, cùng với bát canh kia bay tới còn có giọng nói dịu dàng giống như gió xuân của hần: "Canh đu đủ rất bổ, có thể giúp người bình tâm tĩnh khí, giảm bớt lo lắng....."

Nói tới đây hần hơi dừng lại một chút, một đôi con ngươi của hần đảo qua ở trước ngực nàng: "Nghe nói còn có công dụng nào đó có thể khiến nữ tử vui mừng, thật ra rất thích hợp với người. Uống một bát đi."

Cố Tích Cửu cầm bát canh giống như cầm củ khoai lang nóng phồng tay, rất muốn tát một cái bên trái trên khuôn mặt khiến thiên địa biến sắc của thiên sư kia!

Lúc này nàng không còn nghi ngờ gì nữa, Tả thiên sư trước mắt này chính là mỹ nhân công chúa ngày ấy trong suối nước nóng!

Xem ra ngày đó hần ngoan ngoãn giống như nai con, tất cả đều là giả vờ!

Đúng là giỏi diễn!

Biến thái!

Hơn nữa, ngày ấy rõ ràng nàng đã dịch dung, Tả thiên sư rốt cuộc làm thế nào mà nhận ra nàng?

Chẳng lẽ hần thật sự giống như trong lời đồn đãi, không có gì không biết, không chỗ nào không hiểu?

Có rất nhiều điểm đáng ngờ trên người Tả thiên sư, Cố Tích Cửu cảm thấy đại não luôn thông minh của mình vẫn không đủ dùng.

Lúc này thuyền đã bắt đầu di chuyển, cực kỳ ổn định.

Bất luận là bốn thiếu niên chèo thuyền hay là bốn thiếu nữ đang thả những tấm lụa phía trước đều là cao thủ trong cao thủ, hơn nữa thần thái vẫn luôn cực kỳ bình tĩnh.

Sau khi Cố Tích Cửu lên thuyền, bọn họ càng giống như không nhìn thấy nàng, vẫn theo lẽ thường hành sự. Rất hiển nhiên, đây là một loại huấn luyện rất tốt.

Bên cạnh bỗng nhiên có tiếng gió vang lên, Cố Tích Cửu nghiêng đầu nhìn lên, chỉ thấy Hữu thiên sư Thiên Tế Nguyệt đang đứng trên lưng một con đại điều mắt vàng, lướt qua một bên cạnh thuyền. Áo choàng đen của hần gần như quét qua mái chèo của thiếu niên phía đuôi thuyền.....

Cố Tích Cửu trong lúc vô ý lại về nhìn về phía sau, thấy Long Tư Dạ đang đứng ở trên lưng một con tiên hạc, vạt áo bay bay, cũng gần như đuổi kịp.

"Hôm nay các người ăn chưa no hay sao?" Tả thiên sư bỗng nhiên gõ nhẹ trên mép thuyền, lạnh lùng mở miệng.

Bốn thiếu niên và bốn thiếu nữ chấn động cả người, cùng nhau chấn hưng tinh thần ——

Một lát sau, con thuyền vốn không nhanh không chậm đột nhiên tăng tốc, gào thét trực tiếp bay qua bên cạnh Hữu thiên sư!

Con thuyền mang theo cuồng phong suýt nữa đã xé rách quần áo Hữu thiên sư.....

Tốc độ nhanh như vậy, trên thuyền lại không che không chắn, gió trời cực kỳ mãnh liệt khiến con thuyền cũng trở nên gấp ghe. Cố Tích Cửu ngồi ở chỗ kia, cảm giác giống như đang ngồi trong thuyền nhỏ giữa con gió lớn, bốn phía sóng biển quay cuồng, đột nhiên ném chiếc thuyền nhỏ lên trời rồi lại đột nhiên rơi thẳng xuống biển. Hơn nữa gió lớn, quạt đến nỗi khiến nàng khó mở mắt ra, cảm giác giống như mất hồn!

Con thuyền đột nhiên dừng lại!

Quán tính quá lớn khiến cả người Cố Tích Cửu đột nhiên bị lật, suýt nữa đã bị ném ra khỏi con thuyền!

Con thuyền này hiện tại đang di chuyển ở độ cao hàng ngàn mét, nếu nàng bị ném ra ngoài, tuyệt đối có thể trở thành miếng bánh nhân thịt!

Trong trường hợp khẩn cấp, ngón tay nàng bỗng nhiên vươn ra, chạm vào một thứ gì đó mềm mại, nàng lập tức liều mạng nắm lấy.....

Thứ mềm mại kia cũng rung lắc mạnh mẽ, giống như có thể đứt gãy bất cứ lúc nào. Nàng phản ứng nhanh chóng, quấn thứ mềm mại trên cổ tay một cái, sau đó thuận thể thả ra, mượn lực vọt người về phía trước và đụng phải một thứ khác, nàng lập tức ôm chặt lấy nó.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 179: Ôm ngài giống như ôm cây cột

Tất cả đều phát sinh ở trong nháy mắt, toàn bộ động tác của Cố Tích Cửu đều là phản ứng theo bản năng dưới tình huống khẩn cấp, ngay cả chính nàng cũng không biết mình đang ôm cái gì.

Thứ bị nàng ôm dường như cứng đờ một chút!

Đúng lúc này, con thuyền rớt cuộc ổn định lại.

Trên đỉnh đầu nàng vang lên một giọng nói lạnh lùng: "Buông tay!"

Cố Tích Cửu trợn mắt, lúc này mới phát hiện ra mình đang chui vào trong lòng ngực Tà thiên sư, hai tay ôm chặt eo thon của đối phương!

Giống như bạch tuộc quấn chặt trong lòng ngực đối phương.

Nàng lập tức buông tay, nhảy dậy, ngẩng đầu nhìn lên và thấy tám thiếu nam thiếu nữ đang kinh ngạc nhìn nàng.

Nàng quay đầu lại, lại phát hiện ra Hữu thiên sư Thiên Tế Nguyệt, tông chủ Thiên Ván Tông Long Tur Dạ cũng đang lần lượt dừng tọa kỵ của bọn họ ở hai bên con thuyền.

Khuôn mặt Thiên Tế Nguyệt vẫn lạnh như núi băng vạn năm, không nhìn ra được biểu tình gì.

Long Tur Dạ hơi mím môi, một đôi con ngươi chăm chú ở trên người nàng, sắc mặt thật sự không tốt!

Trong khi Đê Phát Y bị nàng đối xử như một cây cột để ôm cũng đã đứng lên, cười như không cười nhìn nàng: "Lá gan không nhỏ!"

Tám thiếu nam thiếu nữ đều âm thầm gật đầu, nữ hài này lá gan quá lớn!

Tà thiên sư đại nhân thật sự rất khắt khe, ngày thường căn bản không cho phép người khác tới gần hắn trong vòng một trượng, một khi phạm quy lập tức sẽ bị hất bắn bay ra ngoài, sau đó sẽ còn phải chịu trừng phạt cực kỳ khốc liệt.

Tám người bọn họ hầu hạ ở bên người hắn lâu như vậy, nhưng chưa từng dám tới gần người hắn.

Hiện tại nữ hài này chẳng những đến gần người hắn, còn ôm eo hắn!

Đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy trong lòng ngực Tà thiên sư đại nhân anh minh thần võ có một tiểu nữ hài.

Càng khó tin chính là, Tà thiên sư đại nhân lại không ném tiểu nữ hài lên tận chín tầng mây!

Hiếm lạ!

Cố Tích Cửu không cảm thấy có gì bất thường, vừa rồi trong lúc nguy hiểm, cho dù nàng bắt được một con lợn cũng sẽ liều chết ôm lấy không bỏ.....

Chóp mũi mơ hồ vẫn còn hơi thở trên người hắn, Cố Tích Cửu hắng giọng một tiếng, chỉ nói một câu: "Xin lỗi, ta đã ôm ngài giống như ôm một cây cột."

Đê Phát Y: "....." Có cây cột đẹp đến nỗi người và thần đều ghen tỵ như vậy hay sao?

Hắn liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu một cái, tiểu nha đầu mặt không đỏ tâm không nhảy, cực kỳ bình tĩnh, không có một chút vui mừng khi có thể ôm được Tà thiên sư đại nhân, biểu tình của nàng thật sự giống như vừa mới ôm một khúc gỗ.

Khải Thiên đài là thánh địa của Thiên Tinh Quốc.

Tác dụng giống như Thiên đàn ở Bắc Kinh, nhưng to lớn và cao hơn Thiên đàn một chút.

Thiên đàn là nơi dùng để hiến tế trời cao, cầu cho mưa thuận gió hoà, năm sau được mùa. Trong khi Khai Thiên đài lại là nơi Tà thiên sư lắng nghe thiên tử, kiểm tra xác minh người thiên bẩm. Nó cũng là nơi dùng để xử phạt đế vương thất đức.

Khai Thiên đài ngày thường sẽ không hiện ra trước mặt người khác, chỉ có Tà thiên sư tự mình mở ra, nó mới có thể xuất hiện bên trái Phù Thương Cung của Thiên sư phủ giống như một ảo ảnh.

Đài này không dễ dàng được mở ra, vì thế hầu hết mọi người sẽ không bao giờ nhìn thấy nó có bộ dáng thế nào.

Vì vậy, sau khi tin tức Tà thiên sư muốn mở Khai Thiên đài để kiểm tra xác minh Cố Tích Cửu có phải là đệ tử thiên bẩm hay không, ngay lập tức giống như gió thu cuốn hết lá vàng, truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ.

Vô số bá tánh từ bốn phương tám hướng tràn về nơi này, tụ tập ở quảng trường lớn bên trái của Phù Thương Cung, chờ đài cao thần thánh kia xuất hiện.

Khi con thuyền đầy phong cách xuất hiện ở trên không trung, dân chúng phía dưới reo hò phấn khích một trận.

Bọn họ nhìn thấy bên cạnh thuyền là Thiên Tế Nguyệt và Long Tư Dạ, tiếng reo hò quả thực trở nên đỉnh tai nhức óc!

Trong tiếng reo hò của mọi người, con thuyền dừng lại. Khoảng cách nơi con thuyền dừng lại cũng không cao lắm, dân chúng phía dưới có thể nhìn thấy rõ ràng cánh tượng trên thuyền, tất nhiên cũng nhìn thấy được Cố Tích Cửu nhảy ra từ trong lòng ngực của Tà thiên sư.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Tiểu Tích Cửu, nên tự mình cầu phúc

Vì thế, tiếng reo hò của dân chúng đột nhiên dừng lại, toàn bộ quảng trường đều trở nên yên tĩnh!

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn xuống phía dưới một cái, nhìn thấy một đồng ánh mắt sáng ngời như tuyết, trong ánh mắt tràn đầy kinh ngạc, bất ngờ và khó tin.

Nàng không nhận được giờ tay xoa xoa ấn đường, giống như nàng lại vừa gây ra một hồi kinh thế hãi tục, thật ra lần này nàng thật sự muốn điệu thấp

Nàng không nhận được quay đầu nhìn về phía Đế Phát Y, sau đó kinh ngạc phát hiện ra, trên mặt hắn có thêm một cái mặt nạ quỷ, nhìn qua cực kỳ uy nghiêm.

Xem ra Tà thiên sư vẫn không muốn quá nhiều người biết tướng mạo vốn có của hắn.

Nàng lại nhìn Hữu thiên sư và Long Tư Dạ, trên mặt hai người này cũng có thêm đồ vật.

Trên mặt Hữu thiên sư là mặt nạ màu đen, phù hợp với áo choàng màu đen giống như Tu La của hắn.

Long Tư Dạ đội một cái mũ màu xanh lá cây có rèm, lụa mỏng màu xanh nhạt rủ xuống, che khuất toàn bộ khuôn mặt tuấn tú của hắn.

Xem ra hai người này cũng cực kỳ thần bí ở trước mặt dân chúng.

Dường như các đại nhân vật đều thích ăn mặc thần bí.....

Cố Tích Cửu giờ tay gõ gõ mạn thuyền, như thể chỉ có một mình nàng là để mặt mộc.....

Khai Thiên đài rốt cuộc được Đế Phát Y mở ra, khi đài cao thủy tinh nguy nga thần bí xuất hiện từ trong không khí, tất cả mọi người cuối cùng lại một reo hò lần nữa.

.....Edit: Emily Ton.....

Cố Tích Cửu đã từng nhìn thấy rất nhiều kiến trúc kỳ lạ, nhưng đây vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Khai Thiên đài như vậy.

Nó có hình dạng giống như kim tự tháp đảo ngược, phía dưới hẹp, phía trên rộng. Nếu nhìn từ dưới lên, người ta sẽ có một loại cảm giác Khai Thiên đài đang lung lay sắp đổ.

Nhưng nó lại rất vững chắc, phía trên quảng trường rõ ràng có tiếng gió gào thét, quét cho một số cửa sổ từ những kiến trúc cách đây không xa vang lên

rầm rập. Khải Thiên đài vẫn hiện ngang đứng thẳng ở nơi đó, không hề có chút rung chuyển.

Trên Khải Thiên đài có ba cây cột thủy tinh rực lửa, tỏa sáng rực rỡ dưới ánh nắng mặt trời, rung động lòng người.

Trên cây cột dường như có hoa văn phức tạp, trông giống như chữ và hoa. Khi ánh mặt trời chiếu xuống, giọt nước giống như lưu chuyển..... Nhìn qua vừa uy nghiêm lại vừa thần bí.

Bề mặt Khải Thiên đài cũng được lát bằng gạch thủy tinh, đen trắng đan xen, đồ án ở giữa có chút giống như biểu tượng âm dương trong Đạo giáo, và xung quanh biểu tượng âm dương là bát quái trận. Trong bát quái trận thường xuyên có ánh sáng kỳ lạ phát ra, phản chiếu ở trên đài cao. Nhìn từ xa xa, nó rất giống với cực quang của Bắc cực.....

Khải Thiên đài nhìn qua thật sự có chút môn đạo, không giống như là nơi chuyên lừa dối người. Nàng bị đưa tới nơi này, sẽ tiếp nhận hình thức kiểm tra như thế nào?

"Không có người nào có thể giấu trời vượt biển ở Khải Thiên đài ——" Đế Phát Y ở bên cạnh nàng từ từ mở miệng, giọng nói của hắn rất êm tai, nhưng lời nói lại khiến nhân tâm kinh ngạc: "Tiểu Tích Cửu, ngươi hãy tự cầu phúc cho mình. Tại đây, bốn tọa sẽ không làm việc thiên vị."

Sau khi hắn nói một câu ý vị thâm sâu như vậy, di chuyển thân mình, trực tiếp biến mất trên thuyền. Trong nháy mắt, hắn đã xuất hiện ở trên đài cao.

Con thuyền này vẫn lơ lửng cao hơn Khải Thiên đài mười mét, độ cao khoảng sáu tầng lầu, nếu nàng trực tiếp nhảy xuống, mặc dù nàng có khinh công sẽ không bị ngã chết, nhưng ngã gãy tay gãy chân là vẫn có khả năng.

Tà thiên sư đã tự mình phi đi xuống, thậm chí tám thiếu nam thiếu nữ chèo thuyền cũng phi xuống mở đường cho hắn, gây ra một loạt tiếng trầm trồ khen ngợi.

Hiện tại, trên thuyền to lớn như vậy chỉ còn một mình nàng!

Nàng sẽ đi xuống như thế nào?

Dân chúng dưới mặt đất đều biết Cố Tích Cửu là phế vật linh lực, không có linh lực hay khinh công tất nhiên sẽ không thể xuống được.

Từ độ cao như vậy, nữ hài tử này muốn tự mình nhảy xuống hiển nhiên là rất khó khăn ——

Gần như tất cả mọi người đều cảm thấy lo lắng thay cho nàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 181: Hắn cứ thế bỏ chạy?!

Nếu chưa có sự cho phép của Tà thiên sư, bất luận kẻ nào cũng đều không thể lên thuyền của hắn.

Khi con thuyền đứng yên, thậm chí không ai có thể tới gần trong vòng năm trượng. Người vi phạm, giết không tha!

Cho dù có cao thủ linh lực muốn giúp đỡ nàng một chút, cũng không dám bước lên con thuyền kia.....

Long Tư Dạ cười bạch hạc tới gần con thuyền hơn, vươn tay về phía Cố Tích Cửu: "Nhảy qua đây!"

Cố Tích Cửu đứng ở trên mép thuyền nhìn hắn vài lần, nàng dường như có chút sợ hãi, nhấp nhấp miệng nhỏ, rốt cuộc mở miệng: "Long tông chủ, ngài có thể tiếp được ta không?"

Long Tư Dạ khẽ gật đầu: "Có thể!"

Hắn cách con thuyền khoảng năm trượng, với bản lĩnh của Cố Tích Cửu vẫn đủ khả năng nhảy qua, cho dù nàng nhất thời thất thủ không thể phóng tới, chỉ cần nàng rời khỏi con thuyền kia, hắn sẽ có biện pháp cứu nàng.....

Mọi người phía dưới đều trố mắt nhìn, nhìn vị Long tông chủ tự mình giúp đỡ một nữ hài tử, quả thực các loại hâm mộ đồ kị ghen ghét đều có.....

Mọi người lại nhìn về phía Tà thiên sư áo tím, hắn đứng ở nơi đó, môi mỏng dưới mặt nạ nhẹ nhàng cong lên thành một nụ cười, không có ý ngăn cản hay giúp đỡ.

Tám thuộc hạ của hắn cũng đứng ở trên đài cao, vây quanh hắn theo hình cánh quạt. Một đám đều mang khuôn mặt không có biểu tình gì, cũng không có phản ứng gì.

Cố Tích Cửu đứng ở trên mép thuyền, giống như đã hạ một chút quyết tâm, rút cuộc nhảy về phía Long Tư Dạ!

"A!" Tà váy của nữ hài tử mở ra giống như đóa hoa, vạt áo tung bay cuối cùng cũng nhảy lên tọa kỵ của Long Tư Dạ, người nàng nhoáng lên, Long Tư Dạ vươn tay ra kéo nàng, nhưng nàng lại bỗng nhiên biến mất ——

Long Tư Dạ kéo vào khoảng trống, nhìn lòng bàn tay rỗng tuếch: "....."

Quần chúng đang nhìn xem náo nhiệt: "....."

Tuyên Đế cùng với bá quan văn võ vừa mới đuổi tới: "....."

Hắc y Hữu thiên sư: "!!!"

Tà thiên sư áo tím "....."

Đây giống như khu chiêng gõ trống chuẩn bị diễn một hồi tuồng, tất cả đều đã được chuẩn bị thỏa đáng, người xem cũng bùng bùng hứng thú ngồi vào vị trí, kết quả con hát chạy mất, bỏ lại một khán đài đầy người tới xem!

Mọi người phần nộ chuyển ánh mắt nhìn về phía Long Tư Dạ, người đã biến mất ở trên tọa kỵ của hắn, tất nhiên tất cả đều nghi ngờ hắn đã giờ trò quỷ!

Tuyên Đế đen mặt lại, khi ở đại điện Long tông chủ vẫn luôn muốn mang theo Cố Tích Cửu, hiện tại không ngờ ở trước công chúng hắn cũng dám dấu người đi!

Với sự có mặt của Tà Hữu thiên sư, ông mặt dày hơn nhiều, nói với giọng lạnh lùng: "Long tông chủ, Tích Cửu đâu rồi?"

Long Tư Dạ đội mũ có rèm, không người nào có thể nhìn thấy biểu tình của hắn như thế nào. Hắn không nói gì, trực tiếp vỗ ở dưới nách tiên hạc một cái, tiên hạc hét dài một tiếng, chớp mắt biến mất giữa trời cao.

Hắn cứ thế bỏ chạy?!

Tuyên Đế lập tức nhìn về phía Hữu thiên sư ở trên không trung, chờ đợi Hữu thiên sư có thể đuổi theo hắn.

Không ngờ Thiên Tế Nguyệt căn bản bất động.

Một lát sau Thiên Tế Nguyệt mới cười kim điêu bay quanh con thuyền một vòng, sau đó phất ống tay áo một cái bay đi.

Tuyên Đế: "....." Ông đành phải đem ánh mắt hy vọng nhìn về phía Tà thiên sư ở trên đài cao, sau đó ngậy người ngẩn ngơ.

Trên đài cao nơi nào còn thân ảnh Tà thiên sư?

Người xem đều bị sốc: "....."

Người bị nghiễm chứng biến mất trong hư không, ba tôn đại thần đều đã rời đi, náo nhiệt này còn có thể tiếp tục tiến hành hay không?

.....

Phía Tây thành có một rừng cây nhỏ, cao lớn rậm rạp.

Long Tư Dạ đứng ở trên đỉnh một cây đại thụ, nhìn khắp trong rừng. Công lực của hắn rất cao, thị lực có thể nhìn xa, có thể thấy rõ tất cả mọi thứ trong rừng.

Nhưng hắn đã tinh tế tìm tòi ba lần, cũng không phát hiện hành tung người kia.

Ngón tay hắn nắm chặt ở trong ống tay áo, đốt ngón tay gần như trắng bệch!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Lão hoàng đế không phúc hậu!

Vào thời điểm quan trọng đó, nàng vẫn lựa chọn thuận di, nhưng nàng không tới địa điểm mà hắn đã nói, vì thế hắn không biết nàng đi nơi nào.

Rất hiển nhiên, nàng cũng không muốn đi cùng với hắn, có lẽ nàng vẫn còn hận hắn.....

Hắn hơi nhắm đôi mắt lại, dường như đang cố gắng làm dịu những cảm xúc mãnh liệt.

Một lát sau hắn mở to mắt, mặc dù sắc mặt còn có chút tái nhợt, nhưng đôi mắt lại cực sáng. Hắn giơ tay búng lên trên trời, có tám luồng ánh sáng màu xanh mỏng manh xuất hiện, giống như trang giấy.

Đầu ngón tay hắn viết ở phía trên không khí, sau khi viết xong lại vung tay lên, tám luồng ánh sáng hóa thành sao băng bay về tám phương hướng.

Một canh giờ sau, mặt thám của Thiên Văn Tông đang phân tán trên toàn bộ đại lục đều nhận được chiếu thư của tông chủ, bằng bất cứ giá nào cũng phải tìm kiếm bằng được một nữ hải tử.....

Thiên Văn Tông có một phương thức tìm người rất đặc biệt, trên tay mỗi người bọn họ đều đường một con truy tung điều.

Truy tung điều của Thiên Văn Tông không giống như loài chim truy lùng bình thường, chúng đều được trải qua những đợt huấn luyện đặc biệt, khứu giác nhạy hơn gấp mười lần truy tung điều bình thường!

Có thể dựa trên hơi thở một người để tìm kiếm người đó.

Trong tám luồng ánh sáng kia Long Tư Dạ cũng quán quanh trên đó hơi thở của Cố Tích Cửu, chỉ cần nàng vẫn sống trên đại lục này, bất luận dịch dung thành người nào, đều có thể bị truy tung điều tìm ra!

.....Edit: Emily Ton.....

Cố Tích Cửu bỗng nhiên mất tích, Tuyên Đế tất nhiên cũng không chịu bỏ qua như vậy, lập tức cũng hạ thánh chỉ, mệnh lệnh tìm kiếm toàn thành, không được bỏ sót bất kỳ nơi nào.

Hoàng gia lớn như trời, thánh chỉ vừa hạ xuống, hiệu quả tất nhiên không giống như lần trước Dung Sở hạ lệnh lục soát người. Trong khoảng thời gian ngắn, quan binh toàn thành đều được xuất động, toàn bộ thành thị đều thần hồn rất thần tính, một mảnh gà bay chó sủa.....

.....

Trong hoàng thành.

Đình đài lầu các đều nối liền với nhau, từng tòa đại điện cũng hợp lại với nhau.

Nơi riêng tư nhất, uy nghiêm nhất trong thành, không dung bất luận kẻ nào xâm phạm là nơi nào?

Câu trả lời chính là: tẩm điện Hoàng đế.

Mặc dù bên ngoài hoàng thành, sự tình lục soát đã khiến nhân tâm hoảng sợ, gà chó không yên, nhưng bên trong hoàng thành vẫn cực kỳ yên bình. Cung nữ, thái giám, bọn thị vệ đều đang làm nhiệm vụ của mình.

Tẩm điện hoàng đế ngoại trừ thời gian quét dọn, ngày thường đều nghiêm cấm bất luận kẻ nào tiến vào.

Vì thế lúc này bên trong rất yên tĩnh, thanh bình giống như thường lệ.

Tẩm điện hoàng đế cực kỳ tráng lệ, bất luận là đồ dùng trong điện hay giường ngủ đều là hàng đầu, tất cả đều vô cùng sạch sẽ.

Trên bàn có nước trà, cũng có bánh dự phòng, mỗi một thứ đều tinh xảo khác thường.

Cố Tích Cửu giờ phút này đang ngồi ở trước bàn, chỉ ngồi một lát như vậy nàng đã uống hết một bình trà ngon, nuốt hết một đĩa điểm tâm, cuối cùng có thể an ủi cái bụng đã chịu đủ tàn phá một chút.

Lão hoàng đế không phúc hậu!

Triệu nàng tiến cung ngay giữa trưa, đầu tiên là bày mưu ám sát một trận để thử nàng, khiến nàng lao tâm lao lực, thật vất vả mới có được một hồi yến tiệc, rượu ngon và đồ ăn không ít, đáng tiếc không đợi nàng động đến, Long Tư Dạ đã tới.....

Sau đó biến cố phát sinh liên tiếp, khiến nàng chỉ có thể ôm bụng đói đi theo.

Từ đầu đến cuối, nàng chỉ uống một chén canh đu đủ mà Tả thiên sư biến thái kia đưa cho nàng!

Thuộc hạ của Tả thiên sư còn lái con thuyền giống như phi thuyền đụng vào vũ trụ, xóc nảy khiến nàng gần như nôn ra bát canh kia!

Khoảnh khắc con thuyền kia ổn định lại, nàng kinh ngạc phát hiện ra thuật thuật di của nàng đã quay trở lại!

Đây quả thực chính là cơ hội ông trời đã đưa cho nàng, nàng sao có thể không nắm bắt lấy?!

Vì vậy, nàng lợi dụng khi nhảy về phía Long Tư Dạ thì sử dụng thuật thuận di, chớp mắt rời khỏi nơi quý quái kia. Sau đó nàng liên tiếp thuận di hai ba lần vào trong hoàng cung, vào trong tẩm điện này.

Nàng biết một khi nàng mất tích, Tuyên Đế tất nhiên sẽ lung bắt toàn thành. Nhưng, ông tuyệt đối sẽ không thể nào tưởng tượng được, nàng sẽ trốn vào trong hang ổ của ông để nghỉ ngơi lấy lại sức.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 183: Chủ nhân, tiếp theo đi đâu?

Ăn uống no đủ, nàng lại lấy một bộ thiết bị dịch dung ra từ trong túi trữ vật.

Kích thước nhỏ nhắn là điều bất lợi với nàng, hơn nữa trên trán có một đốm đỏ lớn, khi dịch dung cần phải dùng màu đậm che lấp. Vì vậy nàng nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng hoá trang thành một tiểu thôn cô rậm rắng.

Nàng nhìn vào trong gương, hình ảnh tiểu cô nương đáng yêu quê mùa, một đôi mắt nhút nhát sợ sệt, không còn vẻ long lanh duyên dáng như trước.

Cố Tích Cửu vừa lòng cười cười, cảm thấy bản thân mình quả nhiên có tầm nhìn xa, vẫn luôn mang theo tất cả dụng cụ dịch dung ở trong túi trữ vật dự phòng. Nếu không, hôm nay thật đúng là phiền toái.

"Chủ nhân, chúng ta đi đâu bây giờ?" Giọng nói của Thương Khung Ngọc bỗng nhiên truyền đến.

"Di, người sống lại rồi sao?" Cố Tích Cửu liếc nó, tiểu hồn đản này già chết lâu như vậy, lúc này dường như đã hồi sinh.

"Chủ nhân, không phải ta không trung thành, đó là vì linh khí của ta bỗng nhiên bị phong bế, không biết vì sao lại mất đi tri giác....." Thương Khung Ngọc nói với giọng có chút ủy khuất.

Trong lòng Cố Tích Cửu vừa động! Trong đầu hiện lên bóng dáng Tả thiên sư Đế Phát Y.

Nhất định là Tả thiên sư biến thái kia giờ trò quỷ!

Người kia quả thực không phải là người!

Cố Tích Cửu cũng là người giỏi đọc tâm người, đôi mắt cũng rất độc. Người bình thường nàng chỉ cần nói chuyện với nhau vài câu, nàng có thể biết được chiều sâu và tính cách của đối phương, nhưng người này nàng lại nhìn không thấu.

Bản năng của nàng cảm giác được đối phương cực kỳ nguy hiểm! Với bản lĩnh hiện tại của nàng, có thể không trêu chọc hắn vẫn hơn.

"Chủ nhân, tiếp theo chúng đi đâu?" Thương Khung Ngọc lại hỏi một câu.

"Rời khỏi quốc gia này, đi tới quốc gia khác."

Với tình hình hiện tại, nàng chỉ có thể tạm thời rời khỏi Phi Tinh Quốc, tránh xa rắc rối một chút.

"Ta luôn có cảm giác Tả thiên sư kia sẽ không để yên như thế." Thương Khung Ngọc lo lắng sốt ruột.

Cố Tích Cửu vỗ vỗ vòng tay trên cổ tay, mỉm cười quyến rũ: "Hắn không cam lòng thì như thế nào? Ta có công phu thuận di, hắn có bản lĩnh thì cứ tới bắt ta!"

"Ha ha....." Cố Tích Cửu vừa nói xong một câu, bên tai bỗng nhiên truyền đến một tiếng cười khê.

Tiếng cười khúc khích giống như gió Xuân, mang theo một chút từ tính, tựa như tiếng trời.

Cố Tích Cửu biến sắc, vung tay lên cầm lấy một cái đĩa ném về phía tiếng cười vừa mới phát ra!

"Bộp!" Đĩa rơi xuống đất, phát ra tiếng vang!

Máy mẩn thay mặt sàn được trải thảm rất dày, đĩa rơi xuống sàn không bị vỡ nát.

Ngay nháy mắt đĩa rơi xuống sàn, Cố Tích Cửu cũng thừa cơ thuận di rời đi, chớp mắt biến mất ở trong đại điện.

"Ai?!" Cung nhân bên ngoài điện nghe thấy động tĩnh, vội vàng đẩy cửa tiến vào.

Cung nhân nhanh chóng dạo quanh một vòng ở trong điện, không phát hiện một bóng người nào, nhưng lại phát hiện trà và hai đĩa điểm tâm đã biến mất một cách kỳ lạ.....

Cung nhân biến sắc, tiếp tục tinh tế kiểm tra lần nữa. Tuy nhiên, trong điện không hề bị mất trộm thứ gì.

Tầm cung hoàng đế bị người xông vào, đây là tội thất trách lớn có thể rơi đầu.

Cung nhân tất nhiên không dám bẩm báo lên trên, vội vàng pha trà và chuẩn bị điểm tâm lần nữa, khiến cho cả đại điện khôi phục lại trạng thái ban đầu. Lo sợ trong đại điện có thêm mùi người lạ, cung nhân lại đốt một chút Long Tiên Hương.....

Cung nhân này tay chân cực kỳ nhanh nhẹn, trước khi có một đợt người tới kiểm tra, nàng đã khôi phục toàn bộ nơi này trở lại bình thường, không thể nhìn ra có bóng dáng người lạ tiến vào.

Cố Tích Cửu thuận di liên tiếp vài lần, cuối cùng xuất hiện ở một ngôi nhà bị bỏ hoang.

Trong vườn cỏ dại đã mọc cao khắp nơi, Cố Tích Cửu đứng ở giữa đám cỏ, thân thể nho nhỏ gần như đều bị bao phủ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Hẳn tìm thấy nàng?

Cố Tích Cửu đứng ở giữa đám cỏ, thân thể nho nhỏ gần như đều bị bao phủ.

Nàng ngẩng đầu nhìn nhìn đồng đồ nát của ngôi nhà hoang, ánh mắt nhanh chóng quét qua bốn phía một vòng.

Đây là quỷ trạch (nhà ma) nổi danh, thường sẽ không có người nào dám tiến vào, nhà cửa to như vậy chỉ có một mình nàng mà thôi.

Nàng thở dài nhẹ nhõm một hơi, tiếng cười vừa rồi dễ nghe kia là của Tả thiên sư!

Hẳn thật sự tìm thấy nàng?!

May mắn nàng phản ứng mau! Kịp thời thuận di!

Khi nàng thuận di, người khác không thể biết được phương hướng của nàng, hơn nữa mùi hương cũng biến mất ngay lập tức, sẽ không lưu lại mùi vị gì đó, vì vậy nếu muốn đuổi theo nàng không thể nghi ngờ chính là giỏ tre mức nước, công dã tràng.....

Nhớ năm đó nàng đi ám sát một nhân vật lớn, bị bao vây bởi hơn mười người, hơn mười người đều chìa họng súng vào nàng. Ngay khoảnh khắc bọn họ nổ súng, nàng đã thuận di biến mất.

Sau đó hơn mười người sa lưới, cảnh sát cũng rất choáng váng về hành vi phạm tội, cho rằng bọn họ đã gặp ma.....

Mặc dù Tả thiên sư bản lĩnh rất lớn, thuật theo dõi lợi hại thế nào, nàng không tin sau khi nàng thuận di liên tiếp mấy lần hẳn vẫn có thể tìm thấy!

Liên tiếp thuận di khiến nàng có chút mệt nên thở hổn hển. Nàng lấy lại bình tĩnh, ngồi xuống ở một cái bậc thang: "Tiểu Thương, người cảm ứng một chút, âm dương nhân biến thái kia chắc là không đuổi kịp nữa đúng không?"

Tiểu Thương không có động tĩnh gì, nhưng trên vai nàng lại đột nhiên có thêm một bàn tay, một giọng nói nhẹ như gió thổi qua, quét tới bên tai nàng: "Bảo bối, nàng đang nói gì vậy?"

Toàn bộ lông tóc trên người Cố Tích Cửu đều dựng thẳng đứng!

Nàng bỗng nhiên nghiêng người về phía trước một cái, bàn tay kia trượt khỏi bờ vai nàng, nàng thừa cơ lại thuận di lần nữa, biến mất tại chỗ.

.....Edit: Emily Ton....

Trên một cánh đồng.

Bởi vì đang là cuối mùa thu, một loại cây trồng như bắp ngô chưa tới vụ thu hoạch, chúng vẫn đang phát triển rất cao ở giữa cánh đồng hoa màu.

Lần này Cố Tích Cửu xuất hiện ở ngay giữa ruộng ngô, bốn phía đều là hoa màu, gió thu thổi trên lá cây vang lên xào xạc.

Bởi vì lâu lắm trời không mưa, trên lá cây hoa màu nơi này có rất nhiều bụi đất, Cố Tích Cửu đứng ở bên trong một lúc lâu liền dính một người đầy đất.

Nếu như sử dụng thuật thuận di quá thường xuyên, nàng sẽ bị đầu vàng mắt hoa.

Cố Tích Cửu thờ hồn hèn, đơn giản ngồi xuống bên bờ ruộng nghỉ ngơi một lát.

Mặc dù Tà thiên sư bản lĩnh không nhỏ, nhưng người này có thói sạch sẽ một cách biến thái, nơi như thế này hẳn sẽ không theo đến, đúng không?

Nếu hẳn lại xuất hiện, nàng sẽ ném đất vào người hẳn!

Khi nàng vừa nghỉ xong ý tưởng này, phía sau cách đó không xa đã có người than nhẹ một tiếng: "Càng ngày càng thêm nghịch ngợm, từ hoàng cung đến hoang viện rồi lại đến đất hoang..... tắc tắc, chọn nơi nào thoải mái một chút để nghỉ ngơi không được hay sao?"

Lần này Cố Tích Cửu không trực tiếp thuận di, nàng chậm rãi xoay người, nhắm mắt nhìn về hướng giọng nói phát ra.

Trên đỉnh những cây ngô hồn loạn, một người đang tiêu dao đứng đó. Mái tóc dài quá eo, một thân áo tím, hồng ngọc như mắt hồ ly trên trán. Hoàng hôn lơ lửng ở phía sau lưng hẳn, khiến khuôn mặt hẳn hơi có chút mơ hồ.

Đế Phát Y!

Cố Tích Cửu chậm rãi đứng lên: "Rốt cuộc các hạ muốn như thế nào?"

Nàng biết, lúc này mình chạy thế nào cũng chạy không thoát, không biết hỗn đản này đã đặt thiết bị theo dõi gì ở trên người nàng, có thể tìm thấy nàng rất chuẩn!

Nàng rõ ràng đã thay đổi tất cả quần áo, thậm chí còn gội sạch đầu.....

Tìm được nàng một lần có thể nói là mèo mù đụng phải chuột chết, tìm được nàng hai lần miễn cưỡng có thể nói vừa khéo, nhưng liên tiếp tìm được nàng ba lần thì sao?

Đế Phát Y đứng trên ngọn lá, mỉm cười nhìn nàng: "Sao lại không chạy nữa?"

Cố Tích Cửu mỉm cười nhìn hẳn, có loại xúc động muốn đâm cho hẳn một cái.

Nếu chạy trốn là việc vô ích, vậy nàng còn trốn tránh làm gì?! Để hẳn chơi trò mèo vờn chuột hay sao? Nàng không phải là đồ ngốc!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Nàng là một tiểu hồ Ly!

Nếu chạy trốn là việc vô ích, vậy nàng còn trốn tránh làm gì?! Để hẳn chơi trò mèo vờn chuột hay sao? Nàng không phải là đồ ngốc!

"Nếu không chạy, vậy hãy theo bản tọa trở về ——" Đế Phát Y lấy tay che và nhìn ánh hoàng hôn nơi chân trời, nói thêm một câu: "Trước khi hoàng hôn chưa tắt, có lẽ vẫn kịp làm thí nghiệm. Ngươi cũng biết, bản tọa mở Khai Thiên đài một lần không dễ dàng gì, không thể bị lãng phí."

Hắn vươn tay về phía nàng: "Bản tọa mang ngươi trở về."

Bàn tay hẳn trắng nõn, dưới ánh mặt trời giống như được chạm ngọc, rất đẹp.

Cố Tích Cửu liếm liếm miệng nhỏ, bất đắc dĩ vươn tay ra, trên bàn tay nhỏ của nàng tràn đầy bùn đất, bản thủ giống như vừa mới đào bùn lên ——

Đôi mắt Đế Phát Y chột lóe, lập tức rút tay về: "Bản tọa cảm thấy, ngươi hãy tắm rửa trước đi....."

Hắn còn chưa nói xong, một lượng lớn đất giống như thiên nữ tán hoa bay về phía hẳn!

Hắn theo bản năng giơ ống tay áo lên, đất kia còn chưa kịp dính vào trên người hẳn đã buộc dừng lại, lơ lửng ở giữa không trung!

"Bùm!" Khoảnh khắc khi đất kia bị buộc dừng lại, đột nhiên nổ mạnh! Bên trong có vô số ngân châm mỏng và nhỏ giống như lông trâu chui ra từ trong đất, bắn thẳng tới trước mặt hẳn.....

Biến hoá này xảy ra quá nhanh, Đế Phát Y gần như bị châm kia bắn trúng. Đồng thời khi hẳn nhảy lùi về phía sau, một lần nữa lại phát ống tay áo một

cái, những ngân châm mỏng nhỏ như lông trâu bay ngược trở về ——

Hắn định dạy cho tiểu nha đầu này một bài học nên vô tình dùng sức hơi lớn một chút.

Hắn vừa nghe tiếng ngân châm bay trở về lập tức phát hiện ra có điều không đúng, lực đạo này nếu bay qua chỗ tiểu nha đầu thì sẽ bị trát thành sàng!

Hắn lại vẩy ống tay áo lần nữa, muốn hút những ngân châm kia trở về, nhưng khi nhìn thấy rõ khung cảnh phía trước, hắn lại rũ ống tay áo xuống.

Ngân châm giống như xuân, giống như tằm ăn trên lá, rơi là tả rơi xuống từng luồng hoa màu.....

Đế Phát Y đứng ở trên một cây ngô, cúi đầu nhìn kiệt tác của mình.

Giữa cánh đồng hoa màu có một vòng tròn lớn, tiểu nha đầu vốn nên đứng ở nơi đó, hiện tại đã không nhìn thấy bóng dáng.

Hắn nhú mày, nàng biết rõ không chạy thoát khỏi hắn nhưng vẫn chạy tiếp. Đây là nàng đang ngoan cố chống cự? Hay là nàng ngu ngốc?

Hắn nhẹ nhàng bấm tay niệm thần chú, dường như đang cảm ứng gì đó, một lát sau hắn mở to hai mắt, trong mắt hiện lên một sự kinh ngạc. Hắn thật sự không ngờ, hắn không thể cảm ứng được tiểu nha đầu kia!

Hắn đã đặt định vị phù ở trên người nàng, rốt cuộc bị nàng phát hiện? (定位符: bùa định vị)

Không có khả năng! Mặc dù định vị phù được gọi là phù, nhưng không phải là loại có tính chất hữu hình, hắn đã dùng linh lực vẽ ở trên người nàng, nếu không trải qua quá trình đặc biệt, nó sẽ không hiển hiện ra.

Nàng quả thực chính là một tiểu hồ ly!

Đế Phát Y cười, hứng thú trong mắt càng đậm.....

.....

Một dòng sông rộng lớn, những con sóng lớn đập mạnh vào hai bên bờ sông.

Đây là Mãn Hương Hồ nổi danh ở bên ngoài thành.

Mặt hồ cực lớn, nước hồ sâu thăm

Có một loại thảo đặc biệt sinh trưởng ở trong hồ nước này, màu đỏ như lửa, nổi trên mặt nước thành từng cụm, giống như những cánh hoa màu đỏ trôi nổi lơ lửng ở trên mặt hồ.

Loài thảo này có mùi hương rất đặc biệt, cực nhẹ cực nhạt nhưng lại cực kỳ thơm. Chỉ cần dính mùi ở trên người một chút, nó sẽ bám trên người vài ngày.

Nhưng nó còn có một chỗ không tốt, sau khi mùi hương dính trên người ba ngày, nếu không kịp thời rửa sạch, nó sẽ tản ra mùi hương rất khó ngửi, có thể bay xa tới tám dặm!

Bởi vì thứ này không dễ dàng rửa sạch, vì vậy mặc dù cư dân xung quanh biết hồ nước này có thể khiến người thơm mấy ngày, cũng không ai dám xuống hồ tắm rửa.

Lần này Cố Tích Cửu trực tiếp thuận di vào trong hồ nước. Nàng mở to mắt, hồ nước trong suốt giống như thủy tinh. Những cánh hoa thon dài trôi nổi lơ lửng ở trong hồ nước, hình dạng có chút giống hoa mạn đà la. Khi nàng di chuyển cánh tay, những cánh hoa xoay tròn trước mặt, vô cùng đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Chiếu xuống cho người xem

"Chủ nhân, đây là hương mạn đà la, sau khi chà nó ở trên lưng, có thể rửa sạch định vị phù." Giọng nói của Thương Khung Ngọc vang lên ở trong đầu Cố Tích Cửu.

Vừa rồi ở trong ruộng ngô, Thương Khung Ngọc kịp thời thức dậy, nói rằng nó đã phát hiện ra định vị phù và phương pháp loại bỏ nó ở trong đầu nàng, thúc giục nàng nhanh chóng thuận di tới nơi này, vì vậy nàng đã liều một phen.

Người kia quá biến thái! Nếu nàng nằm ở trong tay hắn, không biết sẽ có kết cục thế nào, vì vậy miễn là nàng có một chút hy vọng, nàng sẽ nỗ lực thử

nó.

"Vị trí nào sau lưng?" Cổ Tích Cừu dò hỏi.

"Trung tâm của tâm huyết."

Cổ Tích Cừu: "....." Vị trí kia nàng không thể với tới! Cánh tay uốn cong thành bánh quai chèo.....

Kiếp trước, nàng từng trải qua quá trình rèn luyện thân thể, tính mềm dẻo của cánh tay khá cao, bàn tay có thể quét hết toàn bộ phía sau lưng. Nhưng hiện tại ——

Nàng suy nghĩ một lúc: "Tiểu Thương, tới, biến thành cái khăn tắm cho ta."

Thương Khung Ngọc uy vũ không chịu khuất phục: "Chủ nhân, ta chỉ có thể biến thành đồ cứng, quá mềm không biến ra được." Cho dù có thể biến ra thì nó cũng không thay đổi, không thể dùng thân mình nó cọ xát tiếp xúc phía sau lưng chủ nhân.....

Nó cảm thấy có chút tan nát! Nó là công* —— (*giống đực ^_^)

Hơn nữa nó là thần ngọc rất có khí tiết, mặc dù vẫn luôn nằm ở trên cổ tay chủ nhân, nhưng thời điểm chủ nhân ngủ hoặc là tắm rửa, nó đều phong bế năm thức, không nhìn không nghe.

Cổ Tích Cừu dứt khoát xé một góc váy, sau đó bôi "cánh hoa" kia trên mảnh vải tự chế này, tiếp đó lại cởi áo phía trên ra, lộ ra phía sau lưng trần trụi, đôi tay lúi kúi kéo mảnh vải đã bôi cánh hoa tương ứng lên huyết đạo, bắt đầu chà xát ——

Lúc này mặt trời đã lặn, chỉ còn lại những đám mây đầy màu sắc ở đường chân trời.

Nơi này thật sự hoang vắng, không có dấu hiệu của người sống quanh đây. Cổ Tích Cừu đang ngâm nửa người ở trong nước, những "cánh hoa" trôi nổi xung quanh mặt nước. Nàng vui vẻ chà lưng, không sợ người khác nhìn thấy thân thể của mình.

"Hết chưa?" Sau khi chà xát hơn mười lần, Cổ Tích Cừu hỏi Thương Khung Ngọc.

"Đã mất một nửa, theo lý sẽ bị mất hiệu dụng." Thương Khung Ngọc trả lời.

Cổ Tích Cừu thở dài nhẹ nhõm một hơi, không có định vị phù này, tên biến thái kia muốn tìm nàng càng thêm khó khăn!

Ngay cả khi hần suy đoán nàng sẽ tới tắm rửa ở trong hồ này, hần cũng tìm không ra. Rốt cuộc, hồ này quá lớn, diện tích gần bằng hồ Bà Dương. Từ vị trí của nàng nhìn ra, căn bản không thể nhìn thấy bờ.....

"Vậy định vị phù trông như thế nào?" Cổ Tích Cừu cảnh báo, nàng muốn học kỹ năng này, sau này có thể nghĩ cách vẽ ở trên người tên biến thái kia!

"Nó trông giống như một cây thảo mộc." Thương Khung Ngọc cân nhắc trả lời, còn nói thêm một câu: "Cỏ đuôi chó."

Cổ Tích Cừu: "....."

"Người có thể vẽ nó cho ta nhìn hay không?"

Thương Khung Ngọc ngao kiêu: "Không cần vẽ, ta sẽ chiếu nó xuống cho người nhìn xem." Vòng tay rơi khỏi cổ tay Cổ Tích Cừu, bay ra phía sau lưng nàng. Có một tia sáng bất chợt loé lên, sau đó nó liên bay đến trước mặt Cổ Tích Cừu, hóa thành lác tay vốn có, ở giữa có một viên ngọc bích, phía trên đó hiện ra một hình ảnh rất rõ ràng.....

Thì ra Thương Khung Ngọc còn có chức năng chụp ảnh!

Cổ Tích Cừu nhìn về phía bức ảnh kia, cuối cùng nàng cũng nhìn thấy được định vị phù. Ngoại hình của nó thật sự rất giống với cỏ đuôi chó, phía trên có tự phù* màu đỏ nhạt đang lưu chuyển. Tự phù này trước đây nàng chưa từng nhìn thấy, nó giống như Phạn văn nhưng lại không phải Phạn văn. Nàng không thể nhận biết dù là một chữ. (Tự phù: chữ được viết trên bùa)

Bởi vì nàng đã chà mất một nửa, vì thế rất nhiều chữ đã bị biến mất.

Nàng cố gắng phóng đại nhưng vẫn không thể nhìn ra nét bút, không thể không thở dài. Nếu nàng sớm biết như thế, nàng nên chụp ảnh trước khi rửa sạch.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 187: Bảo bối, nàng rất chăm học

Nàng cố gắng phóng đại nhưng vẫn không thể nhìn ra nét bút, không thể không thờ dài. Nếu nàng sớm biết như thế, nàng nên chụp ảnh trước khi rửa sạch.

"Tiểu Thương, ngươi còn nhớ hình dáng chính thể ban đầu hay không?"

"..... Không nhớ rõ. Chủ nhân, ngươi thật sự muốn học cái này? Về cái này cần phải có linh lực rất mạnh."

"Sớm muốn gì ta cũng sẽ có linh lực, hiện tại có thể học càng nhiều càng tốt."

"Bảo bối, nàng thật chăm học hời! Là một hài tử tốt....." Một giọng nói lại vang lên từ phía sau người nàng.

Rõ ràng là giọng nói cực kỳ êm tai, nhưng nghe vào trong tai Cổ Tích Cửu lại giống như ác ma!

Khoảng cách của giọng nói kia cực kỳ gần nàng, gần đến nỗi nàng dường như có thể cảm ứng được hô hấp cực nhẹ của đối phương ——

Cả người nàng cứng đờ một lát. May mắn thay, nàng chỉ cởi một nửa quần áo, một nửa kia vẫn còn ở trên người.

Nàng không vội vàng quay đầu lại, nhanh chóng khoác nửa áo trên người, cài vạt áo, lúc này mới xoay người lại, nhìn về phía sau.

Áo tím, tóc đen, đai buộc trán mắt hồ ly, đúng là Tả thiên sư âm hồn bất tán!

Lúc này hắn đang đứng ở trên mặt nước, dưới chân những gợn nước đang đưa, ngay cả đế giày của hắn cũng không hề ướt.

Bốn phía đều là những cánh hoa mạn la lơ lửng cách hắn không xa, mơ hồ hình thành một cái vòng tròn, sắp xếp cực kỳ đẹp mắt.

Loại công phu này ——

Là do người tạo ra sao?!

Hắn là con chó của Nhị Lang Thần đầu thai hay sao?

Rõ ràng nàng đã rửa phũ chú kia, không ngờ hắn vẫn có thể tìm tới!

Cổ Tích Cửu âm thầm nắm chặt nắm tay.

Hắn chỉ mỉm cười nhìn nàng, trong mắt dài hẹp dường như có ánh sao lấp lánh: "Bảo bối, nàng thật sự muốn học? Bốn tọa có sáu phương pháp để vẽ loại phũ chú này, có muốn bốn tọa dạy cho nàng hay không?"

Cổ Tích Cửu nhấp môi nhìn hắn, bỗng nhiên mỉm cười, chỉ trả lời hắn một chữ: "Muốn!"

Đế Phát Y lại nhìn nhìn nàng: "Không chạy nữa sao?"

Cổ Tích Cửu gật gù đầu: "Học xong rồi chạy cũng không muộn."

Đế Phát Y: "....." Hắn hiếm khi bị ghen hòng như vậy. Một lát sau hắn thờ dài: "Bốn tọa không dễ dàng truyền thụ công phu của mình cho người khác. Dựa vào đâu bốn tọa nên dạy cho nàng?"

"Dựa vào những gì các hạ vừa rồi đã nói. Chính các hạ đã hỏi ta có muốn học hay không, và quyền lựa chọn trong câu này nằm ở trong tay ta, không phải nằm ở trong tay các hạ. Hiện tại ta đồng ý học, các hạ lại muốn đổi ý hay sao? Đường đường là Tả thiên sư cũng có thể lật lọng vậy sao?"

Đế Phát Y lại thờ dài: "Nàng dường như thật sự hỏi ta....."

Hắn không biết từ đâu lấy ra một chiếc ghế dựa, trực tiếp đặt ở trên mặt nước. Sau đó hắn ngồi xuống, một tay chống cằm, nghiêm túc nhìn nàng: "Đường đường là Tả thiên sư, nói lời phải giữ lấy lời hay sao? Nếu như bốn tọa bội ước thì như thế nào?"

Cổ Tích Cửu nghĩ thế nào cũng không nghĩ ra được, vị Tả thiên sư này nhìn như trời quang trăng sáng sẽ nói ra những lời vô sỉ như vậy!

Nàng ngẩn ra một lát: "Ngươi thật sự là Tả thiên sư?"

"Cam đoan không giả."

Cổ Tích Cửu không nói gì, quay người bơi vào bờ.....

Nhưng nàng bơi được một lát thì đành từ bỏ. Khi bờ biển kia nhìn thì chỉ cách nàng khoảng một trượng (khoảng 3m), ngày thường nàng chỉ cần bơi vài giây là có thể tới bờ. Tuy nhiên, nàng đã bơi một phút đồng hồ nhưng không thể kéo gần khoảng cách, giống như đã đụng phải quỹ đả tường!

Không cần hỏi cũng biết, vị Tà thiên sư biến thái này đã giờ trò quý!

Đế Phát Y ngồi ở chỗ kia, gió hồ thổi quần áo hần tung bay phàn phật. Hần thú vị nhìn nàng, cực kỳ kiên nhẫn.

Rõ ràng là một nhân vật vô cùng tiên phong đạo cốt, không ngờ làm việc lại trẻ con như thế! Cố Tích Cửu cảm thấy bản thân mình lại hiểu thêm được một điều!

Nàng chạy không thoát, đánh không thắng, da mặt cũng không dày như ai.....

Hon nữa người này dường như rất nhân, thích tìm có treu cột người cho vui ——

Nàng mím môi, dứt khoát nhắm hai mắt lại, ngồi thiền ở trong nước, không thèm nhìn hần.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 188: Bảo bối, nàng khiến cá của ta sợ chạy

Đế Phát Y nhìn nàng một lát, ánh mắt hơi chớp động. Người có thể khiến hần nổi lên hứng thú muốn treu chọc không nhiều, mỗi một người đều là nhân tài kiệt xuất trên thế giới này.

Những người này sau khi bị hần treu chọc, phản ứng đều rất khác nhau.

Nếu như những người đó đụng tới tình huống giống như Cố Tích Cửu, bọn họ hoặc là không màng tất cả liều mạng với hần, hoặc là trực tiếp nhận thua với hần, hoặc là thuận di một lần nữa, hoặc là khóc như hoa lê dính hạt mưa.....

Thậm ra ở trong lòng, hần đã suy xét rất nhiều khả năng về phản ứng của nàng, nhưng điều duy nhất hần không nghĩ tới chính là điều này.

Nàng không tức giận đến nổi mặt đỏ lên, cũng không khóc lóc, mà là trực tiếp bình tĩnh không thèm để ý tới hần!

Nàng không phải đang giả vờ bình tĩnh, nếu không trái tim nàng sẽ đập nhanh hơn, tốc độ máu lưu thông sẽ trở nên nhanh hơn.....

Nhưng bất luận là nhịp tim hay mức độ lưu thông máu của nàng đều bình thường, không có sự khác biệt.

Thời gian trôi qua, phía chân trời bắt đầu xuất hiện những ngôi sao sáng, ánh trăng mờ ảo dâng lên, dán ở trên đó. Bầu trời tràn ngập ánh sao lộng lẫy.

Hồ nước phản chiếu ánh sao, lung linh lấp lánh giống như kim cương.

Cố Tích Cửu đã ngồi thiền ở trong nước được một canh giờ, nàng trước sau không hề mở mắt, thậm chí nhập hồn vào cảnh giới hoà mình với thiên nhiên.....

Môi đỏ của Đế Phát Y hơi nhếch, nếu nói về sự kiên nhẫn thì không ai có thể bằng hần ——

Hần không biết từ chỗ nào rút ra một cái cần câu, dứt khoát ngồi ở chỗ kia câu cá.

Cá trong hồ này rất có cốt khí, Đế Phát Y ngồi nơi đó câu nửa ngày cũng không câu được một con.

Thật vất vả mới có một cá cần câu, hần vừa nhắc tay, đang muốn nhắc con cá kia lên, không ngờ Cố Tích Cửu đang nhập định bỗng nhiên tỉnh lại. Người nàng vừa động, tiếng nước bắn lên. Mặc dù động tĩnh không lớn, nhưng lại đủ khiến cá sợ hãi trốn thoát——

Đế Phát Y vừa thấy không tốt lập tức nhắc cần câu lên, nhưng cá kia đã nhanh như chớp vùng chạy, chỉ để lại cho hần một lớp bọt nước nho nhỏ và bóng dáng đuôi cá.

Đế Phát Y: "....."

"Bảo bối, nàng khiến cá của ta sợ chạy mất rồi!" Hần nói giọng âm trầm.

Cố Tích Cửu vươn tay nhỏ về phía hần: "Ta có thể câu trả lại cho ngươi."

"Cá nơi này không dễ câu, nàng có thể câu được hay không?"

Cố Tích Cửu nói: "Chưa thử thì sao biết được?" Kiếp trước nàng chính là quán quân câu cá!

Đế Phát Y cười, thuận tay đưa cần câu cho nàng: "Bảo bối, trông cậy vào nàng."

Cần câu xanh biếc, sáng màu, Cổ Tích Cửu giờ hai ngón tay về phía hấn: "Ta có hai điều kiện."

Đế Phát Y thở dài: "Điều kiện của nàng không phải muốn bốn tọa thả nàng đấy chứ?"

"Không phải." Cổ Tích Cửu lắc đầu.

"Ồ, vậy nàng có thể nói xem."

"Một, ta muốn lên bờ để câu. Hai, cần câu này cần phải đổi màu."

.....

Cổ Tích Cửu cuối cùng cũng lên bờ, cả người nàng đều đang nhỏ nước. Ngâm mình ở trong hồ lâu như vậy, làn da của nàng cũng bị nhăn nheo!

Trời đã vào đêm, trên bờ hồ rất lạnh, cả người nàng ướt đầm, vì thế nên vừa mới lên bờ nàng liền hấn xì mảy cái!

Nàng vuốt mái tóc ướt đầm một chút, sau đó ngồi ở bên bờ hồ thương lượng với Đế Phát Y: "Ta cần thay một bộ quần áo, người ta quá ướt khiến ta cảm thấy khó chịu, ảnh hưởng tới khả năng phát huy."

"Nàng định thay ở đâu?" Đế Phát Y nhướn mày.

"Nơi đó." Cổ Tích Cửu chỉ một ngón tay về phía cách đó không xa, nơi đó có một đồng đá khổng lồ, xung quanh đều bị bao phủ, vừa có thể tránh gió vừa có thể ẩn nấp.

"Không được, chỗ đó quá thuận tiện cho nàng chạy trốn, bốn tọa không có kiên nhẫn đuổi theo." Đế Phát Y phủ quyết.

Cổ Tích Cửu âm thầm nghiêng răng, nàng cầu xin hấn đuổi theo hay sao? Chính là hấn âm hồn không tan, được không?!

Nàng nhẹ nhàng hít một hơi: "Ta không thể thay ở chỗ này, đúng không? Nam nữ thụ thụ bất thân, ta dù nhỏ cũng là nữ hài tử....."

Đế Phát Y cười như không cười nhìn nàng một lát, giọng nói cực kỳ ôn nhu: "Ừ, bốn tọa biết nàng là nữ hài tử....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 189: Kỹ thuật diễn của cung chủ rất tốt

Ánh mắt hấn chậm rãi đánh giá nàng một vòng từ đầu đến chân: "Mặc dù không nhìn ra bộ dáng, nhưng rốt cuộc nàng đã tự mình kéo tay ta kiểm tra qua. Nàng là nữ hài tử, cam đoan không giả."

Sắc mặt Cổ Tích Cửu hiển khi phát sốt. Nàng có một loại xúc động muốn đá cho hấn một cái vào trong hồ nước!

Nàng khẽ cười một tiếng: "Thì ra cung chủ có yêu thích giả dạng nữ nhân, kỹ thuật diễn của cung chủ cũng rất tốt. Là Tích Cửu nhìn lầm."

"Nàng thật sự đã nhìn lầm, nhưng bốn tọa không hề giả dạng nữ tử. Bốn tọa chẳng qua bị nhìn nàng nhìn lầm, sợ nàng quá thẹn thùng nên bốn tọa thuận thế mà thôi." Đế Phát Y lại giống như trời quang trăng sáng lần nữa.

Cổ Tích Cửu: "....."

Hấn sẽ có khí tiết vậy sao?

Có quý mới tin hấn!

Người này chẳng qua vì quá nhân rồi nhầm chán, vì vậy thuận thế trêu cợt người mà thôi.

Cổ Tích Cửu cố gắng nghĩ lại lần gặp mặt trong suối nước nóng, nhớ lại tướng mạo vị thiên sư này lúc đó một chút. Nàng không thể không thừa nhận, bản thân mình đúng thật đã xem hấn chính là nữ nhân.

Lúc ấy hấn mặc một áo bào đỏ thẫm, áo bào kia cực kỳ to rộng, thật sự giống đồ của nữ tử thường mặc. Hơn nữa khuôn mặt hấn hấn quá xinh đẹp, dưới ánh trăng lại giống như một đóa phù dung, vì vậy nên nàng lầm tưởng hấn là nữ nhân. Sau đó hấn lại lợi dụng tình thế.....

Trên bờ hồ rất lạnh lẽo, đặc biệt là dưới tình huống cả người nàng đều ướt đẫm, khi có gió hồ thổi qua, nàng lại rung mình một cái.

Nàng rất dễ bị cảm lạnh, vì vậy rất sợ bị lạnh.

Không được, nàng cần phải thay quần áo!

"Cung chủ, ta có thể thay quần áo ở đây" Nàng bắt đầu nhượng bộ: "Nhưng phiền người xoay người đi."

Đế Phát Y lại liếc mắt đánh giá nàng một cái, mỉm cười: "Nàng có chắc mình vẫn cần phải thay quần áo?"

Tất nhiên rồi, ướt như vậy đương nhiên cần phải thay ——

Đi, không đứng!

Cố Tích Cửu theo bản năng cúi đầu nhìn nhìn chính mình, váy áo đều đã khô ráo. Nàng lại chạm lên đầu tóc mình, chúng cũng đều đã khô!

Chẳng qua bởi vì ngâm ở trong nước, tóc nàng có chút lộn xộn, từng sợi tóc rũ xuống bờ vai, nhìn có chút hỗn loạn.

Không cần phải hỏi, nàng cũng biết đó là thủ đoạn của vị Tà thiên sư này. Không ngờ trong yên lặng, hắn có thể làm khô váy áo của nàng, còn khiến nàng là người vẫn luôn luôn nhạy bén cũng không thể nào phát hiện.....

Nàng không nhịn được ngẩng đầu: "Cung chủ, công phu rất tốt!"

"Ồ, chỉ là chuyện nhỏ mà thôi." Đế Phát Y lại liếc mắt đánh giá nàng một cái, ánh mắt dừng lại ở trên đầu tóc rối loạn lung tung của nàng.

"Bồn tọa cảm thấy nàng nên chải tóc một chút." Trong mắt hắn, kiểu tóc của nha đầu này không khác gì tổ chim, khiến hắn nhìn thấy thì hết sức khó chịu.

Cố Tích Cửu dường như không thèm để ý, nàng chỉ vén tóc ra phía sau tai, không để nó che khuất tầm mắt của mình: "Không cần, ta cảm thấy như vậy khá tốt."

Nàng vừa nói xong, cả người bỗng nhiên bay về phía sau, ngồi mạnh xuống ghế. Cơ thể nàng cứng đờ, khi đang muốn nhảy lên khỏi ghế, một bàn tay đã đập trên bờ vai nàng: "Dừng nhúc nhích!"

Đầu ngón tay hắn giống như có một mùi hương nhân nhật quán quanh, cực kỳ dễ chịu, khiến trái tim người đập nhanh không thể giải thích.

Giống như mùi của hắn, thơm như hoa lan ở trên núi cao, nếu tinh tế ngửi một chút sẽ cảm nhận được có chút yêu mị quán quanh, phảng phất như hỗn hợp của hoa sen và hoa anh túc.

Cố Tích Cửu hơi hoảng hốt một chút, có một chiếc lược được đưa tới trước mắt nàng, đồng thời còn có một cái gương. Đế Phát Y chỉ nói một chữ: "Chải!"

Cố Tích Cửu: "....." Vị Tà thiên sư này thật đúng là không phải con rùa bình thường!

Nàng không muốn tranh luận một việc nhỏ như vậy với hắn, vì thế tiếp nhận lược và nhanh chóng chải tóc.

Nàng chải rất nhanh, trực tiếp buộc cao lên thành một cái đuôi ngựa, sau đó nàng chỉ dùng một miếng vải buộc lại, thậm chí không cài trâm lên.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 190: Hắn cố ý gây rối, đúng không?

Đây hiển nhiên là lần đầu tiên Đế Phát Y nhìn thấy kiểu tóc này, hắn liếc mắt đánh giá một chút, ngập ngừng muốn nói lại thôi.

Hắn dời tầm mắt: "Câu đi." Sau đó hắn đưa cần câu và mồi câu cho nàng.

Cố Tích Cửu chỉ tiếp nhận cần câu bị biến thành màu đen, không nhìn mồi câu mà hắn đưa qua, chỉ nói một câu: "Ta sẽ tự đi tìm mồi câu."

Đế Phát Y nhìn mồi câu thịt đỏ trong bình thủy tinh trong tay, đôi mắt chợt lóe, không nói gì.

Mồi câu này hắn đã dùng thịt của một loại linh xà, chứa đầy linh khí. Đó chính là đồ ăn ngon mà đám linh thú trong phủ của hắn đều rất thích ăn.

Đồ tốt như vậy, cá nơi này lại ngao kiêu không thích, thậm chí không thèm cắn câu. Nha đầu này có thể tìm được mồi câu đặc biệt gì?

Cổ Tích Cửu lang thang trên bờ một lát, sau đó lấy ra một thanh chùy thủ và bắt đầu đào xuống mặt đất. Một lát sau nàng rút ra một con giun đất thon dài màu phấn hồng từ dưới nền đất.....

Trên người con giun vẫn còn có đất, nó không cam lòng đang cố gắng giãy giụa ở trên tay Cổ Tích Cửu.

"Đây là mồi câu của nàng?" Đế Phát Y nhướn mày.

Một con tiểu trùng vừa dơ lại không có dinh dưỡng, cũng không có linh lực như vậy, cá sẽ thích ăn sao?

Cổ Tích Cửu ừ một tiếng, rửa con giun ở trong nước một chút, sau đó cắt thành vô số đoạn.....

Đế Phát Y nhìn vào những miếng thịt lớn nhỏ không đồng nhất kia, lông mày hơi nhíu lại. Hắn phát ống tay áo một cái, một luồng ánh sáng liền bao phủ những miếng thịt kia.

Cổ Tích Cửu bị dọa nhảy lên: "Ngươi làm gì vậy?" Không phải hắn muốn hủy diệt mồi câu của nàng đấy chứ?!

Đế Phát Y không nói gì, chỉ ý bảo nàng hãy nhìn lại mồi câu kia một chút.

Cổ Tích Cửu quay đầu lại nhìn xem mồi câu của mình, lập tức ngây người ngẩn ngơ.

Những miếng thịt lớn nhỏ không đồng nhất đã biến thành những miếng thịt giống nhau, có cùng kích thước! Chính tề hơn cả máy cắt!

Cổ Tích Cửu kéo kéo khoé môi: "Đây là....."

Vị Tà thiên sư đại nhân này bị chứng rối loạn ám ảnh cưỡng chế?!

Nàng cắt từng miếng lớn nhỏ khác nhau là vì muốn câu những loại cá lớn nhỏ khác nhau, được không?!

Nàng nhăn nhó, không muốn so đo với hắn, dứt khoát chuẩn bị đi câu cá.

Tay chân Cổ Tích Cửu không phải nhanh nhẹn bình thường, nàng ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời đầy sao, sau đó bước đi vài bước trên bờ, tìm một sườn dốc cao cao, buộc một viên dạ minh châu ở trên đầu cần câu, móc mồi lên đó, ném cần câu, sau đó ngồi ngay ngắn.....

Viên dạ minh châu không quá sáng, ánh sáng rất dịu. Nó chỉ chiếu sáng lên một khu vực nhỏ trong nước.

Một lát sau, nước hồ nơi nàng hạ câu vốn yên tĩnh bỗng nổi lên gợn sóng.....

Đế Phát Y nhướn mày, đáy mắt loé lên ánh sáng.

Không ngờ thật sự có cá tụ tập lại đây!

Thị lực của hắn rất mạnh, mặc dù lưỡi câu ở dưới nước, khá tối, nhưng hắn vẫn có thể thấy rõ mấy con cá đang vờn xung quanh lưỡi câu! Hắn thậm chí có thể thấy rõ các chủng loại cá.....

Một lát sau, có một con cá lớn cắn câu, cần câu đột nhiên trầm xuống!

Cổ Tích Cửu vẫn không nhúc nhích, không có ý nhắc cần câu lên.

Chẳng lẽ bởi vì cần câu vung ra quá xa, tiểu nha đầu không cảm giác được cá cắn câu?

Hắn còn chưa kịp nghĩ xong, con cá lớn kia lại kéo cần câu một lần nữa, Cổ Tích Cửu nhấc cánh tay lên, quay cổ tay, mượn lực và kéo cần câu lên khỏi mặt nước ——

Cá lớn không cam lòng nhảy nhót ở trên cỏ, Cổ Tích Cửu đề nó lại, mỉm cười đưa tới trước mặt Đế Phát Y: "Bồi thường cá cho ngươi."

Từ khi nàng hạ câu đến khi câu được cá, tổng cộng chưa đến nửa khắc thời gian (7-8ph)!

Đế Phát Y không tiếp nhận, nhìn nhìn ở trên tay nàng: "Vừa rồi con cá cắn câu của bổn tọa chính là ngân phi ngư (银妃鱼), con cá này lại là thu hoàng ngư (秋黄鱼), quá xấu, không cần!"

Cổ Tích Cửu: "....."

Hắn có ý gây rối, đúng không?

Tên cá là ngân phi ngư thật là dễ nghe, nhưng ăn không ngon bằng thu hoàng ngư!

Câu cá là để ăn, ai quản nó xấu hay không xấu!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 191: Nàng cảm thấy nó ngốc vậy sao?

Cố Tích Cửu chữi thăm, nhưng trên mặt vẫn bình tĩnh như trước: "Thiên sư đại nhân muốn một con ngân phi ngư? Lớn mức nào?" Nàng vẫn nên hỏi rõ ràng, tránh cho hắn lại đưa ra điều kiện khác.

Đế Phát Y liếc mắt nhìn nàng một cái, mỉm cười: "Ba cân trở lên."

Ngân phi ngư thường rất nhỏ, rất ít khi nhìn thấy con nào vượt quá ba cân. Vừa rồi Đế Phát Y liếc mắt nhìn quanh một cái, trong những con cá xúm lại lúc trước, chỉ có hai con ngân phi ngư, nhưng chỉ tầm khoảng nửa cân.....

Cố Tích Cửu im lặng không lên tiếng, bắt đầu điều chỉnh lưỡi câu và mồi câu, tiếp đó lấy viên dạ minh châu ở trên đầu cần câu xuống, thay vào đó là một viên ngọc bích màu xanh lấp lánh.

Nàng lại thay đổi vị trí, một lần nữa thả câu.

Lần này tốn thời gian hơi một chút, ánh sáng màu xanh mờ nhạt, chỉ chiếu sáng một khu vực nước có kích thước bằng một chén trà.

Mấy lần có cá cắn câu, nhưng Cố Tích Cửu đều không có ý thu câu, chỉ thường xuyên thay đổi mồi câu.....

Khoảng một khắc sau (15ph), đôi mắt nàng có chút sáng ngời, nhanh nhẹn thu câu. Một con cá có ngoại hình tuyệt đẹp, lóe sáng như ánh trăng đã bị câu lên.

Con cá này giống như một cây cung, cổ gồng vọt lộn ở trong tay Cố Tích Cửu. Cố Tích Cửu dùng một chưởng đập trên đầu cá, sau đó ném qua cho Đế Phát Y: "Các hạ xem thế nào? Khoảng chừng ba cân!"

Đế Phát Y: "....."

Hắn không cần ước lượng cũng biết con cá này đủ ba cân!

Tiểu nha đầu này là thần câu đầu thai hay sao? Kỹ thuật câu cá cũng quá nghịch thiên!

.....*Edit: EmilyTon*.....

Một đồng lửa đã được đốt lên.

Ánh lửa đỏ rực, chiếu vào khuôn mặt hai người.

Cố Tích Cửu vội vàng nướng cá, tay nghề của nàng không tệ, rất nhanh đã nướng xong cá, sau đó đưa cho Đế Phát Y đang ngồi bên cạnh: "Cung chủ, mời."

Đế Phát Y tất nhiên tiếp nhận, nếm thử một miếng, hương vị đúng thật không tệ, khác với những gì hắn thường ăn hằng ngày. Xem ra tiểu nha đầu này rất có dụng tâm nướng cá cho hắn. Hắn cực kỳ vừa lòng.

Cố Tích Cửu lại bắt đầu bận rộn chuẩn bị làm sạch con cá thu hoàng ngư, rất nhanh cá cũng được đưa lên nướng.....

Cá còn chưa chín nhưng mùi thơm đã lan tỏa khắp nơi, trực tiếp át cả mùi thơm của ngân phi ngư! Mạnh hơn vài lần!

Nếu nói ngân phi ngư là món ngon, vậy thu hoàng ngư chính là cực phẩm. Sau khi ngửi thấy mùi thơm của thu hoàng ngư, ngân phi ngư quả thực giống như là nước sôi để nguội.

Đế Phát Y ngẩng đầu liếc mắt nhìn nàng một cái, trọng điểm chính là liếc mắt nhìn con cá ở trong tay nàng.

Cố Tích Cửu không thèm nhìn hắn, nàng đã đói là vì liên tiếp thuần di tiêu hao năng lượng. Mặc dù thu hoàng ngư nhìn thì khó coi, nhưng nó đầy dinh dưỡng, hơn nữa cũng rất mỹ vị, là loại cá nàng thích ăn nhất trên thế giới này.....

Thu hoàng ngư không lớn lắm, nó chỉ nặng khoảng tầm một cân, chỉ trong chốc lát nàng đã gặm con cá chỉ còn lại khung xương, lúc này nàng mới chưa đã thèm ném xương cá xuống.

"Tạch tạch....." Một âm thanh vang lên ở ngay dưới chân Cổ Tích Cừ. Nàng cúi đầu nhìn xuống, một con cá đang không cam lòng nhảy nhót ở dưới chân nàng.

Là thu hoàng ngư, con này to gấp đôi con vừa rồi Cổ Tích Cừ mới gặm xong kia!

Nàng kinh ngạc ngẩng đầu nhìn lên, vẫn nhìn thấy Đế Phát Y đang ngồi ở đối diện mình, giống như hắc căn bản chưa từng di chuyển, và trên mặt nước ở phía sau hắc còn có gợn sóng khuếch tán.....

Cổ Tích Cừ nhìn cá dưới chân, lại nhìn nhìn Tà thiên sư: "Cá này —— tự nhảy lên đây?"

Tà thiên sư thân nhiên: "Nàng cảm thấy nó ngốc vậy sao?"

Cổ Tích Cừ nhìn thấy cần câu vẫn luôn đặt ở bên người mình, không giống như đã bị động qua, vì thế nàng lại nhìn hắc: "Chẳng lẽ là cung chủ bắt được?"

Đế Phát Y búng búng móng tay: "Nướng cá này đi, nướng xong bôn tọa sẽ nói cho nàng."

Cổ Tích Cừ nhấp nhấp miệng nhỏ, cúi đầu xử lý cá.

Thủ pháp xử lý cá của nàng cực kỳ thành thạo, một con cá còn tung tăng nhảy nhót rất nhanh đã bị rút hết nội tạng, xuyên qua một cái nhánh cây, bắt đầu được nướng ở trên đồng lửa.

Đế Phát Y nhìn động tác thành thạo của nàng, ánh mắt có chút thâm sâu, ngồi ở chỗ kia trò chuyện với nàng: "Nàng thường nướng cá ăn?"

Hắc lại nhìn nhìn những lọ gia vị đủ màu đặt ở bên cạnh nàng, có tiêu, muối, nước sốt..... đầy đủ hết!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Lúc ấy nàng thật là ngốc!

Ngón tay của Cổ Tích Cừ hơi dừng lại. Nàng là sát thủ, đã từng được huấn luyện các kỹ năng sống sót ở nơi hoang dã trong trại tập trung sát thủ, nướng thịt chính là một trong số đó.

Lúc đầu nàng vốn không thích chế biến thức ăn, vì vậy kỹ năng ẩm thực của nàng chỉ ở mức trung bình.

Bởi vì có một lần nàng làm nhiệm vụ cùng với Long Tích, hắc bắt cá, nàng nướng cá. Nàng nướng thậm chí đến nỗi không nở nhìn, Long Tích ăn vào thiếu chút nữa đã bị ngộ độc.....

Từ đó về sau nàng liền khổ luyện kỹ năng này. Nàng thông minh khéo tay, chỉ cần có dụng cụ học tập thì không có gì nàng không học được.

Nàng chăm chỉ luyện tập, rốt cuộc đã luyện được tay nghề đạt tiêu chuẩn đại sư, vì thế có ý mời Long Tích ăn một bữa nữa.....

Sau khi Long Tích ăn xong thì rất vui vẻ, khen nàng thông minh.

Từ đó về sau, nếu hai người có thời gian rảnh rỗi lại đi ra ngoài dã ngoại.

Hắc phụ trách câu cá, nàng phụ trách nướng cá hầm cá.....

Hai người đều rất vui vẻ, để hạnh phúc hơn chút nữa, Cổ Tích Cừ thậm chí còn chuyên tâm học tập các đại sư câu cá, nắm giữ các loại tập tính và cách làm các loại cá.....

Thật khờ! Lúc ấy nàng thật là ngốc!

Nàng khẽ cười, khúc môi gợi lên một độ cong mờ nhạt.

Nàng nhân tiện trả lời Đế Phát Y: "Thường xuyên nướng. Ta thích ăn cá, người ăn cá thường xuyên sẽ rất thông minh."

"Thì ra nàng còn có ham mê này. Đó là một thói quen tốt, nên cố gắng duy trì." Đế Phát Y nói giọng nhỏ nhẹ, sau đó liếc mắt nhìn những chai lọ bên cạnh nàng một cái, đôi mắt hơi thâm.

Hắc từng nhìn thấy thủ pháp nướng cá như vậy từ một người khác.....

Cố Tích Cửu thực sự có dụng tâm nướng cá, Đế Phát Y rất ấn tượng cầm ở trong tay ăn một miếng.

"Thế nào?" Cố Tích Cửu nhìn hấn, đôi mắt nàng tỏa sáng lấp lánh ở trong đêm tối.

"Tạm được," Đế Phát Y lười nhác ngồi ở chỗ kia, một cánh tay chống đầu: "Nàng có bao nhiêu cách làm cá?"

"Chiên xào hầm hấp đều được."

"Ồ, chỉ có bốn cách?" Đế Phát Y có vẻ thích ăn cá. Hấn thậm chí không quay đầu lại, vung tay lên về phía sau lưng một cái, một luồng ánh sáng đầy màu sắc lao xuống dưới nước.....

Một lát sau, có bốn con cá liên tiếp bay tới, lạch bạch dừng ở dưới chân Cố Tích Cửu.

"Tới, mỗi con một món, để bốn tọa nhìn xem thủ nghệ của nàng."

Cố Tích Cửu nhìn cá dưới chân, tất cả bốn con đều là thu hoàng ngư khỏe khoắn, hơn nữa kích thước không khác nhau lắm, xếp hàng dàn trận ở dưới chân nàng.....

Cố Tích Cửu dùng ánh mắt như xà tinh nhìn thoáng qua Đế Phát Y. Người này chỉ giơ tay nhấc chân cũng có thể bắt được cá, nhưng hấn vẫn cố tình muốn học cao nhân ẩn sĩ, ngồi nơi đó câu cá!

Chẳng trách hấn không câu được con nào, thì ra hấn câu cá chỉ vì muốn trông mình ngầu một chút.....

Bởi vì thiếu đồ nấu bếp, cuối cùng Cố Tích Cửu chỉ làm hai loại cá, một hầm, một hấp.....

Ngọn lửa vẫn cháy hừng hực.

Hai người ngồi đối diện nhau, ăn cá uống rượu.

Cố Tích Cửu là sát thủ, thủ đoạn giết người không phải chỉ chơi đao long thương, đó đều là hạ sách. Đôi khi có những trường hợp cần tham dự các loại yến hội, nàng phải tìm kiếm cơ hội giết người vô hình.

Yến tiệc tự nhiên như vậy, nàng tất nhiên rất quen thuộc. Nếu nắm bắt tốt được bữa tiệc, hai kẻ thù cũng có thể bắt tay giảng hòa, cùng nhau nói về rượu. Từ kẻ thù biến thành bạn tốt.....

Ví dụ như hiện tại, vị Tả thiên sư này vốn tới đây bắt nàng, hiện tại lại cùng nàng ăn cá uống rượu ở chỗ này, trò chuyện với nhau rất vui vẻ.

Đêm dần dần trở nên thâm sâu, hai hồ rượu đã hết, mấy con cá cũng chỉ thừa một chút khung xương.

Đế Phát Y lấy rượu ra, những thứ được lấy ra từ trong tay hấn tất nhiên đều là tinh phẩm, rượu cũng không ngoại lệ.

Thậm chí bộ rượu cụ của hấn cũng khiến người trước mắt sáng ngời, giống như chiếc bình phát sáng ở trong truyền thuyết, chiếc cốc cũng phát sáng.

Rượu này của hấn quá tốt để uống, Cố Tích Cửu bất tri bất giác liền uống quá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193: Tiểu nha đầu không biết tốt xấu

Rượu này của hấn quá tốt để uống, Cố Tích Cửu bất tri bất giác liền uống quá nhiều. Khuôn mặt nhỏ của nàng trở nên đỏ ửng, đôi mắt cũng ngập nước: "Cung chủ, có muốn ta hát một khúc hay không?"

Đế Phát Y chống cằm nhìn nàng: "Bồn tọa không phải tiếng trời không nghe, nếu tiếng hát không hợp với tâm ý bồn tọa, bồn tọa sẽ khó chịu, muốn cắt lưỡi người ấy. Nàng thật sự muốn hát?"

Cố Tích Cửu mím miệng nhỏ, ngao ngễ nói: "Tiếng hát của ta luôn luôn được ví như tiếng trời, không phải tri âm không hát."

Đế Phát Y mỉm cười: "Ồ, vậy thì không thể không nghe. Nàng muốn hát thế nào?"

Hấn không biết từ chỗ nào lấy ra một cây sáo bạch ngọc: "Bồn tọa có thể phối âm cho nàng."

Cố Tích Cửu lắc đầu: "Cảm ơn cung chủ, ta thích đơn ca."

Đế Phát Y thờ dài, thu hồi cây sáo: "Tiểu nha đầu không biết tốt xấu, nàng biết trên đời này có bao nhiêu người muốn bốn tợ nhạc đệm một khúc mà không thể được?"

Đầy trời ánh sao lộng lẫy, bên hồ hoa cỏ là lướt.

Cổ Tích Cửu hát một bài, thật ra nó không được xem là một bài hát mà là một khúc, làn điệu cổ quái đáng yêu, giống như có thể hoà cùng bóng đêm.

Một khúc hát xong, dư âm vẫn còn lượn lờ ở trong bóng đêm, thật sự giống như tiếng trời.

Đế Phát Y thông thả ung dung thu hồi chén rượu và bầu rượu của mình, cười khúc khích nhìn nàng: "Tối nay nàng ân cần như thế, có phải muốn cho bốn tợ thả nàng hay không?"

Cổ Tích Cửu nhìn hấn: "Ngươi sẽ thả ta sao?"

Đế Phát Y nghiêm khắc: "Sẽ không, đây là vấn đề chức trách, bốn tợ luôn nghiêm túc với nó."

Cổ Tích Cửu thờ dài: "Tích Cửu đã biết sẽ là như vậy, vì thế không định cầu thiên sư đại nhân buông tha ta."

"Ừ, nàng là hài tử tốt, rất hiểu chuyện." Đế Phát Y có vẻ rất hài lòng, quyết định dễ dàng hơn với nàng một chút: "Vì nàng đã ân cần như thế, bốn tợ sẽ cho nàng hai lựa chọn mà không vi phạm tới chức trách của mình. Một, ngoan ngoãn trở về cùng bốn tợ, bốn tợ có thể cho nàng thời gian ba ngày để chuẩn bị. Ba ngày sau mở lại Khai Thiên đài, thí nghiệm chuyện thiên bảm thật giả của nàng. Nếu đó là thật, bốn tợ sẽ đưa cho nàng một phần đại lễ. Nếu đó là giả....." Nói tới đây hấn ngừng lại một chút.

"Già thì như thế nào?"

"Đế Phát Y liếc mắt đánh giá nàng một cái: "Bản thân nàng không có linh lực nên không cần phế công phu của nàng, chỉ cần ném vào chỗ sâu trong rừng rậm hắc ám là được. Sau đó cần phải xem vận khí của nàng. Nếu nàng có thể may mắn thoát ra ngoài, vậy chứng minh mặc dù nàng không phải thiên bảm, nhưng cũng là nhân tài hiếm có, bốn tợ sẽ tự mình truyền thụ công phu cho nàng."

Cổ Tích Cửu: "Nghe có vẻ không tệ, đến lúc đó thiên sư đại nhân sẽ nhận ta làm đồ đệ?"

Đế Phát Y lắc lắc ngón tay, giọng điệu dịu dàng, vứt ra một quả bom: "Không, bảo bối. Đến lúc đó nàng sẽ là vị hôn thê của bốn tợ, không cần báai sư."

Cổ Tích Cửu: "....." Cái nôi nàng đang cầm trong tay rớt xuống mặt đất, gần như đập phải chân nàng: "Cái gì?!"

Vị hôn phu vốn có của nguyên chủ không phải là Dung Ngôn sao?

Nàng thật vất vả mới tổng được tên kia vào trong ngực, muốn lui một cửa hôn sự kia, từ khi nào lại có thêm một vị hôn thê là tôn đại thần như vậy?! Điều này không có khoa học!

Đế Phát Y nhìn cái nôi lăn mấy vòng ở trên mặt đất: "Tin tức này có phải khiến nàng rất vui hay không? Khiến nàng giật mình?"

Vui thì không có, giật mình là thật sự!

Biểu tình của Cổ Tích Cửu giống như bị trúng một viên gạch rơi xuống từ trên trời, xoa xoa ấn đường: "Thiên sư đại nhân đang nói giỡn Tích Cửu, đúng không? Chuyện này không có khả năng!"

"Sao có thể nói giỡn về những điều như vậy?" Đế Phát Y nhấc tay, giúp nàng nhặt nôi lên, để nó lại vào trong tay nàng: "Việc hôn nhân này bắt đầu từ mười ba năm trước....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Nàng thật thông minh

Cổ Tích Cửu cắn răng chăm chú lắng nghe hấn nói: "Mười ba năm trước bốn tợ ngẫu nhiên gặp được mẫu thân nàng. Khi đó nàng nhỏ nhỏ gầy gầy giống như con khi nhỏ, mẫu thân nàng cầu xin bốn tợ xem tướng cho nàng. Lúc ấy tâm tình bốn tợ rất tốt, vì thế đã nhìn nàng một chút. Bốn tợ thấy nàng không thể sống quá mười lăm tuổi, có lẽ sẽ có một đại nạn xảy ra, chỉ có thể định ra một hôn sự tốt cho nàng, địa vị nhà trai càng tôn kính càng có thể phá giải. Nhưng khi đó nàng đã đính hôn ước cùng với Dung Ngôn, bản lĩnh và địa vị của Dung Ngôn chỉ ở mức bình thường, không thể phá giải được đại nạn của nàng. Nương nàng đau khổ cầu xin bốn tợ đưa ra một thượng sách, bốn tợ đã từng nợ nương nàng một ân tình nhỏ, vì thế đơn giản giúp nương nàng, đó là để nàng đính hôn cùng bốn tợ..... Nhưng bốn tợ cũng có điều kiện, nếu muốn hôn nhân này được thành lập, một, nàng đã lui thân với Dung Ngôn, hai, trước khi mười lăm tuổi, nàng phải một mình xông ra khỏi rừng rậm hắc ám mà không bị tổn thương....."

Nói nữa đi! Hắn đang nói lời nhảm nhí!

Cố Tích Cửu nhìn hắn giống như nhìn người ngoài hành tinh. Hắn là người sẽ dễ dàng đặt cuộc sống của mình vào trong đó như vậy hay sao? Lừa quỷ!

Nàng dừng lại một lát: "Việc này từ trước tới nay ta chưa từng nghe người nào nói....."

"Việc này là nương nàng đính với bốn tọa, không có người thứ ba biết tới." Đế Phát Y có lòng tốt giải thích với nàng, sau đó mỉm cười nhìn nàng: "Sắp có một vị hôn phu giống như bốn tọa, có phải nàng rất vui hay không?"

Vui con khi! Nàng không muốn có một vị hôn phu biến thái như vậy!

"Thiên sư đại nhân thật biết nói giỡn, trò đùa này không vui chút nào."

"Nàng không tin? Nàng cho rằng bốn tọa đang lừa dối nàng?" Đế Phát Y nói với giọng khó lường.

Người đứng là đang lừa dối! Mặc dù ta không biết mục đích của người, nhưng người rõ ràng là đang lừa dối!

Mặc dù trong lòng nàng nghĩ như thế, nhưng trong miệng lại không thể nói như thế.

Cố Tích Cửu cười cười: "Dù sao cũng là nói suông không tính..... Hơn nữa, ta không tin mẫu thân ta sẽ hứa gả nữ nhi cho hai nhà."

Đế Phát Y lấy ra một vật trong lòng bàn tay, đó là một chiếc nhẫn màu đen, đen nhánh sáng bóng, trông giống như sợi tóc, nhưng lại được chạm khắc từ ngọc.

"Đây là tín vật đính hôn nương nàng đưa cho bốn tọa, phía trên có tên và bát tự sinh thần của nàng. Nàng có muốn nhìn một cái hay không? Bên cạnh đó, nương nàng không phải hứa gả nữ nhi cho hai nhà. Bốn tọa đã nói, nàng cần phải thỏa mãn hai điều kiện kia, việc hôn nhân này mới được định ra."

Chiếc nhẫn nhìn qua thật sự rất quý trọng, Cố Tích Cửu nhìn nhìn mặt trên đúng thật có tên và bát tự sinh thần của nàng.

Nàng luôn cảm giác chiếc nhẫn này có chút kỳ lạ, nhưng lại nhất thời không thể nhìn ra kỳ lạ ở đâu. Khi nàng đang muốn nhìn kỹ lại lần nữa, đôi phương đã thu nó trở về.

"Hiện tại nàng tin hay chưa?" Đế Phát Y nhìn nàng.

"Nhưng loại tín vật này không phải là hai bên đều nên có hay sao? Nhưng ta không có....."

"Xác thật hai bên đều có, nhẫn này vốn là một đôi, nàng nơi đó cũng nên có một chiếc, mẫu thân nàng có lẽ sẽ giữ nó giúp nàng. Đáng tiếc, mẫu thân nàng rời đi quá sớm, nhẫn kia có lẽ đã biến mất cùng với bà ấy....." Đế Phát Y nói giọng nhẹ nhàng: "Việc này vốn dĩ không có người thứ ba biết tới, mẫu thân nàng lại mất tích, nếu bốn tọa không nói ra sẽ không có người nào biết. Bốn tọa là người luôn luôn thủ tín, không đánh lòng khi dễ thiếu nữ yếu đuối."

Hắn thủ tín? Hắn không khi dễ thiếu nữ yếu đuối? Vậy hiện tại hắn đang làm cái gì?

Cố Tích Cửu khịt mũi coi thường ở trong lòng, nhưng trên mặt không hề lộ ra.

Nàng giống như đã nghĩ thông suốt gì đó, ngược mắt nhìn hắn: "Đây là nguyên nhân vì sao người nhất định bắt ta phải làm thí nghiệm thiên bẩm? Nếu ta không phải đệ tử thiên bẩm, người có thể quang minh chính đại ném ta vào rừng rậm hắc ám tự sinh tự diệt?"

Đế Phát Y mỉm cười hiền lành: "Nàng thật thông minh!"

Cố Tích Cửu: "....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 195: Bảo bối, lá gan của nàng không nhỏ

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng nháy mắt hiểu ra, tôn đại thần trước mắt này thật ra đang nghĩ mọi biện pháp giết chết nàng, đúng không?!

Vốn dĩ tỷ lệ thành công của hôn ước này rất nhỏ, nhỏ đến mức có thể bỏ qua.

Rốt cuộc nàng từ nhỏ đã bị đính hôn cùng với Dung Ngôn, từ hôn không phải là chuyện dễ dàng. Nếu như không phải nàng xuyên qua đây, Cố lục tiểu thư sớm đã chết, cho dù không chết cũng sẽ bị huỷ, đến lúc đó có lẽ có thể thành công từ hôn, nhưng mất mặt quá lớn đúng không? Nói không chừng sẽ bị Cố tướng quân trực tiếp nhốt ở trong chuồng heo! Vì vậy, ngay cả khi Tả thiên sư hứa một ân huệ như vậy với tướng quân phu nhân, không ai sẽ để ở trong lòng.

Bởi vì nó căn bản không có khả năng thành công!

Sai lầm chính là nàng đã lui cửa hôn sự này mà không gây ra bất kỳ tổn hại hay phần nợ nào, lúc này mới khiến Tả thiên sư cảm thấy có nguy cơ.

Vì thế hắn mới liên tục theo dõi nàng không buông tha, muốn mang nàng trở về thực hiện thí nghiệm.....

Bởi vì cơ hội để nàng có thể sống sót xông ra khỏi rừng rậm hắc ám là cực kỳ nhỏ. Nàng chết rồi, hôn ước này tự nhiên hoàn toàn biến mất!

"Cung chủ, nếu ta là đệ tử thiên bẩm thì sao? Vậy việc hôn nhân này?" Cố Tích Cửu quyết định hỏi rõ ràng rồi lại tính tiếp.

"Nếu nàng là đệ tử thiên bẩm thì không cần phải vào rừng rậm hắc ám. Ồ, phải nói là tùy xem nàng có muốn vào đó hay không. Nếu nàng muốn gả cho bổn tọa, nàng có thể xông vào đó một lần. Nếu nàng xông qua được, hôn ước này xem như thành lập."

Cố Tích Cửu hiểu rõ trong lòng.

Nếu nàng thật sự là đệ tử thiên bẩm, đầu bị lừa đã nàng mới đi vào nơi đó. Nàng chỉ cần yên ổn vượt qua tuổi mười lăm là được.

Nếu không phải.....

Nếu nàng thật sự bị ném vào rừng rậm hắc ám mà nói, cho dù có thể xông ra ngoài, cũng sẽ không dùng thân phận "Cố Tích Cửu" xông ra ——

Bất luận như thế nào, hôn ước chết tiệt này nàng quyết không thể để nó được thành lập!

Không đúng, đợi đã, vì sao nàng phải đi theo con đường của hắn?!

"Thiên sư đại nhân, vừa rồi ngài nói cho ta hai con đường, vậy con đường thứ hai là gì?"

"Con đường thứ hai rất đơn giản. Nếu nàng không ngoan ngoãn trở về cùng bổn tọa, nàng có thể tận lực phản kháng một phen. Bổn tọa quyết mang nàng trở về, ngày hôm sau sẽ bắt đầu thí nghiệm."

Biến thái! Đây là cho nàng một con đường hay sao?!

May mắn thay, nàng còn có một con đường thứ ba do mình lập nên.....

Nàng thở dài, đứng lên: "Thì ra ba con cá của ta chỉ đổi được ba ngày làm đêm. Xem ra ta chỉ có thể chọn con đường thứ nhất....."

"Thông minh! Vậy cùng bổn tọa trở về, trời cũng không còn sớm....." Đế Phát Y đứng lên, hắn đang định làm gì đó, bỗng nhiên lão đảo một cái! Cơ thể cao lớn lắc lư một chút ——

"Nha, có chuyện gì với ngài vậy? Uống nhiều rượu quá?" Cố Tích Cửu giống như quan tâm dò hỏi.

Đế Phát Y chột ngắc đầu nhìn nàng chằm chằm, đáy mắt mơ hồ sắc bén, uy áp vô hình khiến người gần như ngạt thở.

Cố Tích Cửu đứng ở cách đó không xa, thản nhiên nhìn hắn, trong tay còn xách theo cái nôi sắt vừa rồi dùng để hầm cá.

Đế Phát Y mỉm cười: "Bảo bối, lá gan của nàng không nhỏ. Không ngờ nàng dám hạ độc bổn tọa!"

Giọng nói mềm mại như gió mùa Xuân, nhưng lại vô cớ khiến người ta có cảm giác một trận bão táp sắp sửa quét qua, khiến nhân tâm lo sợ.

Ánh mắt Cố Tích Cửu sáng ngời sắc bén, không hề phủ nhận: "Xin lỗi."

Cả người Đế Phát Y lại lắc lư chút nữa, khuôn mặt tuần tú có chút tái xanh, hiển nhiên độc tính đã phát tác.

Hắn cảm thấy có chút kỳ lạ: "Rượu là của bổn tọa, cá thì không có độc, nàng đã hạ độc cho bổn tọa khi nào?"

Cố Tích Cửu mỉm cười, giọng nói cũng dịu dàng hơn: "Cá không độc, rượu cũng không độc, ngài có thể đoán cái gì có độc. Ngài thông minh như vậy nhất định có thể đoán ra được."

Đế Phát Y: "....." Hắn chấn động, dường như muốn làm gì đó, nhưng hai chân đột nhiên nhũn ra, vì thế hắn ngồi trở lại ghế trên, nhìn nàng cười như không cười: "Bảo bối, nàng đã hạ độc ta hai lần!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 196: Tả thiên sư thật sự trúng độc!

Cổ Tích Cửu cười, tiêu sái xoay người: "Vây chỉ có thể xem như ngài xui xẻo! Đúng rồi, đừng trách ta không nhắc nhở ngài, độc lần trước là độc tâm thường, ngài chỉ cần vận công là có thể bức ra, nhưng độc lần này thì khác. Ngài cần phải bình tâm tĩnh khí đã tọa ba ngày, trong khoảng thời gian đó không thể sử dụng linh lực hay nội lực. Nếu không..... Ha ha!"

"Nếu không thì như thế nào? Chẳng lẽ độc này của nàng sẽ lấy mạng bốn tọa?" Đế Phát Y nhướn mày.

"Ồ, nó sẽ không lấy mạng. Ta là người nhân từ, không dễ sát sinh. Độc này nhiều nhất sẽ khiến ngài bất lực trong tương lai, cũng không có vấn đề gì. Được rồi, nếu ngài không sợ bị biến thái giám thì cứ việc vận công, cứ việc truy đuổi theo ta!" Cổ Tích Cửu phát phát tay, thân hình vừa chuyển, tiêu sái biến mất ——

Trên bờ hồ khôi phục lại sự yên tĩnh. Một trận gió thổi qua, thổi trúng quần áo Đế Phát Y rung rinh bay múa.

Trong không khí vẫn tràn ngập mùi rượu, mùi cá, cùng với mùi hương nhàn nhạt ở trên người nàng.....

Đế Phát Y ngồi ở chỗ kia, ông tay áo rũ xuống. Hắn nhìn hồ nước một lát, bỗng nhiên cười cười.

Lúc đầu chỉ là hơi khoe môi lên, sau đó là cười thành tiếng.

Tiếng cười từ tĩnh, như tiếng gió xào xạc ở trong rừng trúc, như ánh trăng sáng chói qua ô cửa sổ. Tiếng cười càng lúc càng lớn, hồ nước cách đó không xa dường như cũng bị nhiễm tiếng cười của hắn, nổi lên từng gợn sóng.

Cười đủ rồi, hắn lười nhác ngồi xuống ghế, ánh mắt nhìn thoáng qua ở nơi nào đó: "Bốn người các ngươi, lăn ra đây!"

Bốn phía có một loạt tiếng gió vang lên, có bốn vị thiếu niên xuất hiện từ hư không. Bọn họ ăn mặc thanh quý, khuôn mặt tuấn tú, đúng là những thiếu niên chèo thuyền. Bọn họ hiển nhiên khinh công cực tốt, khi rơi xuống không hề có một hạt bụi nào, những cánh hoa trên mặt đất cũng chỉ hơi cong một chút dưới chân bọn họ.

Sau khi bốn vị này rơi xuống, cùng nhau hàng lễ với Đế Phát Y: "Chủ thượng!"

Đế Phát Y nhướn mày nhìn bọn họ: "Các ngươi xem diễn rất vui? Bốn tọa trúng độc cũng không ra nhìn một cái? "

Bốn thiếu niên ngẩn ra, cùng nhau kiên quyết lắc đầu: "Trên đời này không ai có thể khiến chủ thượng trúng độc. Chủ thượng làm như thế, chẳng lẽ có thâm ý gì....."

"Không, bốn tọa trúng độc." Đế Phát Y phun ra mấy chữ, còn nâng ông tay áo lên để lộ ra một đầu ngón tay, giống như đang giờ một lá cờ.

Lúc bốn người kia nhìn thấy rõ màu sắc trên ngón tay của hắn, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi. Ngón tay vốn trắng như ngọc giờ phút này đã chuyển thành màu tím, đặc biệt là đầu ngón tay, quả thực có màu tím giống như quả nho!

Tả thiên sư thật sự trúng độc!

Bốn người ngây người một lát, bốn đôi mắt lấp lánh tỏa sáng: "Chủ thượng, đây là độc gì?"

"Chủ thượng, trúng độc này cảm giác thế nào?"

"Chủ thượng, ngài thật sự trúng độc!"

"Chủ thượng....."

Đế Phát Y nghiêng đầu liếc mắt nhìn bọn họ một cái, bốn tên nhãi ranh này đang có hiểu tình gì vậy?!

Không lo lắng cho chủ nhân, ngược lại tất cả đều rất tò mò, giống như vừa phát hiện ra một đại lục mới.....

Hắn cười, nhướn mày: "Các ngươi dường như rất tò mò? Có phải có chút vui sướng khi người gặp họa hay không?" Hắn cười ảm áp, không khí bỗng phía lại dường như mang theo gió lạnh.

Bốn thiếu niên: "....." Bọn họ cuối cùng cũng nhận ra biểu tình của mình không đúng, vội vàng nhanh chóng điều chỉnh lại, thể hiện lòng son dạ sắt đối với Tả thiên sư đại nhân.

Bốn thiếu niên thật sự không hề lo lắng, người trong thiên hạ có thể khiến Tả thiên sư chân chính trúng độc vẫn còn chưa được sinh ra! Tả thiên sư đại nhân của bọn họ là vô địch.

Đế Phát Y lại liếc mắt nhìn bọn họ một cái, than nhẹ một tiếng, nhưng không răn dạy bọn họ. Hắn giờ ngón tay tòi trước mắt nhìn nhìn, dường như cũng cảm thấy rất hiếm lạ.

Một lát sau, hắn nhẹ nhàng búng ngón tay màu tím lên không trung, một dòng máu màu tím bay ra từ ngón tay hắn, khi còn chưa rơi xuống mặt đất đã hóa thành mây tím tiêu tán. Và đầu ngón tay của hắn cũng khôi phục màu trắng nõn như ngọc, thậm chí không có vết cắt nào trên da.

Rất hiển nhiên, hắn chỉ giờ tay nhắc chân đã giải được độc.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 197: Tiểu cô nương đang hù người, đúng không?

Hắn lười biếng vẩy vẩy tay về phía bốn thiếu niên, ý bảo bọn họ đến gần hơn một chút, lúc này mới mở miệng: "Bốn người các ngươi, ngày thường mắt sáng như đuốc, có thể nhìn ra nàng đã hạ độc khi nào? Hạ độc ở đâu?"

Bốn thiếu niên đứng thật đã nhìn thấy toàn bộ quá trình, bọn họ thử thăm dò phân tích: "Nàng đã hạ độc ở trên cá? Trong canh? Trên nhánh cây nướng cá? Cũng có thể là những bình gia vị đó....."

Đế Phát Y lắc lắc ngón tay, chỉ trả lời bọn họ một chữ: "Không!"

Nếu nha đầu này độc hạ ở những nơi đó, sớm đã bị hắn bắt được!

Có một vị thiếu niên đột nhiên nhanh trí: "Nàng đã hạ độc ở trong không khí!"

"Cũng không phải."

Bốn thiếu niên lại liên tiếp suy đoán rất nhiều chỗ, nói ra hết tất cả mọi khả năng, nhưng cuối cùng đều bị chủ tử bọn họ phủ quyết.

Cuối cùng bọn họ thật sự đoán không ra, đành phải hai mặt nhìn nhau.

Đế Phát Y thấy một đám bọn họ nghẹn đến mức đỏ mặt tía tai, lúc này mới khoan thai đứng dậy, nhân tiện giải thích nghi ngờ của bọn họ: "Nàng hạ độc ở trong tiếng ca."

Bốn thiếu niên: "....." Ca hát cũng có thể hạ độc? Thật là mới mẻ!

Đế Phát Y lắc đầu, một lần nữa lại nhẹ nhàng giảng giải: "Thật ra đó cũng không hẳn là độc, mà là một loại cổ, tiêu dao ngư thủy cổ."

Bốn thiếu niên vẫn mang vẻ mặt mơ hồ, rất hiển nhiên bọn họ chưa từng nghe nói tới.

Đế Phát Y thờ dãi: "Đơn giản mà nói, thật ra rượu và cá đều không độc, nhưng cá này sau khi trải qua quá trình nấu nướng đặc biệt của nàng, một khi trộn lẫn với rượu, nó sẽ sinh ra một loại cổ độc. Nhưng nếu loại cổ này không trải qua tiếng ca thúc giục của nàng, nó sẽ không độc và vô hại. Ca khúc của nàng mới là thủ phạm thúc giục cổ này biến dị! Bỏ tọa nói như thế, các ngươi đã hiểu chưa?"

Bốn thiếu niên tâm phục khẩu phục: "Hiểu!"

Không hổ là Tả thiên sư, kiến thức rộng rãi như vậy, cổ độc lạ như vậy cũng biết!

"Thuộc hạ vẫn là lần đầu tiên nghe nói tới cổ này, cổ này có tên thật kỳ lạ." Một vị thiếu niên thờ dãi.

"Kỳ lạ? Ngươi không cảm thấy rất tượng hình?" Đế Phát Y nhướn mày.

"Ồ, nó thật sự mang tính tượng hình." Thiếu niên kia nói theo hắn một câu.

Đế Phát Y mỉm cười: "Đó là tên bốn tọa vừa mới nghĩ ra, tất nhiên là thích hợp."

Thì ra tên cổ này là do Tả thiên sư vừa mới nghĩ ra! Bốn thiếu niên nói không nên lời.

Nhưng bọn họ thật ra còn có chút tò mò: "Chủ thượng, ngài nói cổ độc này có thực sự lợi hại giống như nàng đã nói hay không? Tiểu cô nương đang hù người đúng không?"

Đế Phát Y thờ dài: "Điều này —— chỉ khi các ngươi thử nó thì sau này mới biết."

Bốn thiếu niên: "???"

Trong lòng bọn họ bỗng nhiên dâng lên một cảm giác không hay, mạnh bạo hỏi một câu: "Chủ thượng có ý gì?"

"Thật ra bốn tọa cũng rất tò mò đối với cổ độc này, cho nên mới vừa rồi khi bốn tọa bức độc này ra ngoài đã cải biến chúng một chút. Không cần tiếng ca thúc giục, chỉ cần hoá chúng thành khí thể, nếu bị người ngoài phải thì sẽ trúng độc. Hiện tại bốn người các ngươi có cảm giác gì không?"

Bốn thiếu niên: "!!!"

Bọn họ vốn đang đứng, giờ phút này hai chân lần lượt nhũn ra, giữa ngực và bụng có một dòng khí cổ xưa đang chậm rãi kích động. Lúc đầu dòng khí cực yếu, khiến người căn bản không thể nào phát hiện. Nhưng sau vài khoảnh khắc, dòng khí kia bỗng nhiên tăng cường, giống như quái thú ngủ đông thức tỉnh ở trong cơ thể. Cảm giác như có vô số tiểu trùng vui sướng chui tới chui lui ở bên trong, vừa ngứa vừa đau, còn có cảm giác tê dại nói không nên lời, theo xương cùng nhau hướng về phía trước —— Cảm giác kia không phải giống như mất hồn bình thường!

Bốn thiếu niên xanh mặt!

Đế Phát Y đứng dậy: "Ồ, hiện tại cảm giác của các ngươi chính là cảm giác vừa rồi của bốn tọa, chẳng qua bốn tọa mạnh hơn các ngươi bốn lần. Các ngươi thân thể yếu nhược, bốn tọa không đành lòng để một người nhận hết, vì thế chia làm bốn phần, cho bốn người các ngươi có nạn cùng chịu một chút."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 198: Bọn họ cũng muốn yên lặng xem diễn

Bốn thiếu niên: "....." Bọn họ gần như muốn khóc, trực tiếp quý xuống: "Chủ thượng! Thuộc hạ đã biết sai rồi!"

Đế Phát Y vừa nhấc ống tay áo, có bốn cái ghế gấp nhỏ tinh xảo xếp hàng ở trên bờ hồ, giọng nói của hắn càng thêm mượt mà: "Tới, bốn người các ngươi, mỗi người một cái. Ngồi xuống dùng thuật bài độc bốn tọa đã dạy cho các ngươi. Ba ngày sau, mỗi người viết một bản cảm thụ trúng độc giao cho bốn tọa." Sau đó hắn quay người biến mất tại chỗ.

Bốn thiếu niên: "....." Bọn họ quả thực là lệ rơi đầy mặt, nhìn vào ghế gấp, lại nhìn nhìn bốn phía.

Gió hồ thổi qua, nước hồ xôn xao. Nơi này phong cảnh không tệ, có rất nhiều muối. Bốn người bọn họ đường đường là đại hộ pháp bên người Tả thiên sư lại phải xếp hàng ngồi ở đây cho muối ăn ba ngày.....

Nếu như để người nhìn thấy..... Bọn họ quả thực không còn chỗ để chui!

"Bốn vị, không cần lo lắng, tỷ muội chúng ta đã thanh lọc quanh đây, sẽ không có người nào tiến đến. Các ngươi có thể an tâm bài độc." Bốn vị mỹ thiếu nữ từ nơi không xa bay tới, đứng là những nữ tử ném dải lụa sắc sỡ lúc ấy ở trên thuyền.

Bốn vị thiếu nữ cười khúc khích, trong mắt lại không thể che dấu vui sướng khi người gặp họa, cũng không đến gần.

Nữ tử cầm đầu thân nhiên nói: "Bốn vị sư huynh Mộc Phong Mộc Vân Mộc Lôi Mộc Điện, có thể đứng lên được không? Có muốn tỷ muội chúng ta đỡ các ngươi ngồi xuống ghế gấp vận công hay không? Chủ thượng đã phân phó, ba ngày này các ngươi không thể vọng động, nếu không các ngươi có thể biến thành thái giám!"

Bốn thiếu niên: "....." Bọn họ nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng lại không thể nói lời phản bác, cũng không dám trì hoãn, từng người vội vàng ngồi xuống ở trên ghế gấp nhỏ.

Mộc Phong còn không yên tâm: "Tám người chúng ta đều ở chỗ này, vậy chủ thượng làm sao bây giờ? Các ngươi một người ở đây hộ vệ, ba người khác nên chạy tới bên người chủ thượng đi, lỡ may chủ thượng kêu gọi....."

Thiếu nữ cầm đầu cười: "Không nhọc ngươi lo lắng, tỷ muội chúng ta đều có an bài. Các ngươi cứ an tâm bài độc." Ánh mắt nàng lấp lánh thờ dài: "Nhiều năm như vậy, đây vẫn là lần đầu tiên có người khiến chủ thượng ăn mặt như vậy..... Thật sự muốn nghiêm túc nhìn xem nữ hài tử kia."

Bốn thiếu niên: "....." Thật ra bọn họ cũng muốn tiếp tục yên lặng xem diễn, ô ô ô!

Chủ thượng bọn họ hiếm khi cảm thấy hứng thú với một người như vậy——

Nhưng nữ hài tử này không sợ chết khiến chủ thượng ăn một lớn như vậy, không biết chủ thượng sẽ trừng phạt nàng thế nào?

.....Edit: Emily Ton.....

Cố Tích Cửu đã có tính toán trong lòng trước khi thuận di rồi đi.

Một câu thiên bẩm của nàng giống như mở hộp ra, trực tiếp chọc vào tổ ong vò vẽ!

Tuyên Đế đang tìm nàng, Tả thiên sư cũng đang tìm nàng, Long Tư Dạ cũng sẽ không từ bỏ.....

Phi Tinh quốc nàng không ở nổi nữa, không bằng nàng đi tới hai nước khác dạo chơi, nhìn xem phong tục của hai nước kia, cũng nhân tiện tránh khỏi đầu sóng ngọn gió.

Trong những người đang đuổi theo nàng không bỏ, Cố Tích Cửu kiên kị nhất vẫn là Tả thiên sư.

Người này quá biến thái, tạm thời nàng vẫn không thể chọc vào hắn. Trong 36 kế chỉ có chuồn đi là tốt nhất, tìm một chỗ ẩn nấp vài năm, nhân tiện cố gắng tu luyện công phu rồi nói.

Với tốc độ tu luyện hiện tại của nàng, thời gian hai năm đủ khả năng khiến nàng trở thành cao thủ. Cho dù không có linh lực, nhưng nàng sẽ có nội lực rất cao thâm. Chỉ cần nàng có thể đuổi kịp trình độ kiếp trước, hơn nữa nàng còn có thuận di, như vậy cũng đủ khả năng tiểu ngạo giang hồ, sống một đời phong lưu.

Hơn nữa hai năm sau, hôn ước của nàng và Tả thiên sư cũng sẽ tự động biến mất, đến lúc đó nàng chân chính là một người tự do.

Hôn sự của nàng sẽ do chính nàng làm chủ, không cần mặc người xâu xé!

Hơn nữa, nàng cũng không nghĩ tới chuyện tái giá, làm quý tộc độc thân càng tiêu dao hơn.

Đương nhiên, nàng cũng sẽ tìm một ít dược thảo trị khỏi đốm đỏ trên mặt. Thân thể nhỏ này, thật ra ngũ quan cực kỳ thanh tú, chỉ cần điều dưỡng tốt, đáng người làn da đều sẽ rất đẹp. Một khi đốm đỏ bị xóa đi, nàng tất nhiên là đại mỹ nhân tuyệt sắc khuynh thành

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 199: Nàng hiếm khi đánh đàn cầm!

Quan trọng nhất chính là, sau khi nàng xóa đốm đỏ thì việc dịch dung sẽ càng thuận buồm xuôi gió, ít nhất mỗi lần dịch dung không cần phải làm khuôn mặt râm nắng.....

Vì mục đích an toàn, nàng liên tiếp thuận di một đêm, đoán chừng đã chạy ra bên ngoài khoản ba trăm dặm, đi tới Thanh Mộc Thành.

.....Edit: EmilyTon.....

Thanh Mộc Thành là thành lớn thứ hai của Phi Tinh Quốc, mặc dù trình độ phồn hoa nơi này thua kém đế đô Phi Tinh Quốc, nhưng cũng là một nơi cực kỳ nổi danh.

Đường phố rộng lớn, những toà nhà nối tiếp nhau san sát.

Phong cảnh tuyệt đẹp, kiến trúc cổ điển.

Thanh Mộc Thành có một nơi cực kỳ nổi danh —— Tiêu Hồn Điện!

Tiêu Hồn Điện không phải là nơi ở của vương công quý tộc, mà là một thanh lâu cực kỳ nổi danh. Sở dĩ gọi là điện, chính bởi vì đời trước của nó là nhà riêng của một vị hoàng tộc tiền triều.

Sau khi thay đổi triều đại, hoàng tộc tiền triều đã mất tung tích, nhà riêng này cũng bị bán đấu giá, hiện tại trở thành thanh lâu.....

Vì thế Tiêu Hồn Điện khác với những thanh lâu khác. Đó là thanh lâu cao cấp nhất, những cô nương ở chỗ này cũng đều đứng đầu, cảm kỳ thư họa không chỗ nào không thông, thơ từ ca múa không chỗ nào không hiểu.

Ở chỗ này một vị cô nương bình thường nhất, phí xuất hiện cũng muốn trăm lượng bạc, đó chỉ bao gồm bồi rượu mà thôi. Nếu muốn qua đêm, cần phải trả giá ngàn lượng.....

Đối với đầu bảng nơi này, ngay cả có tiền cũng chưa chắc có thể mời được, chẳng những sẽ phải vung tiền, còn phải được cô nương đó cho phép.....

Đầu bảng đương nhiệm của Tiêu Hồn Điện tên là Liễu Thiên Đại, dung mạo cũng đẹp giống như tên của nàng, đứng đầu trong số ngàn người.

Liễu Thiên Đại là một lãnh mỹ nhân, nghe nói nàng không dễ dàng cười, nhưng chỉ cần cười liền có thể khuynh quốc, có thể khiến người đào tìm đào tiền dâng hết cho nàng.....

Nghe nói trên người lãnh mỹ nhân có một loại kỳ hương, sâu kín nhàn nhạt, khiến người vừa ngửi thì nhịp tim lập tức tăng tốc.

Liễu Thiên Đại tính tình cao ngạo, không dễ dàng tiếp khách, ngay cả các hoàng tử tới chơi, nàng sẽ không gặp nếu thấy không thích. Đó không phải là một cá tính bình thường.

Ở Tiêu Hồn Điện, những cô nương có thân phận và địa vị đều có sân của riêng mình, khi có khách nhân đến giải trí, một chiếc đèn lồng sẽ được thắp sáng ở bên ngoài sân.

Liễu Thiên Đại là đầu bảng, sân của nàng tất nhiên là lớn nhất tốt nhất.

Sân của nàng tên là Âm Hương Cư, giờ phút này nàng đang ở cửa sân thấp lên một ngọn đèn lồng bảy màu. Điều này cho thấy, hôm nay nàng cũng đang tiếp đãi khách nhân, hơn nữa còn là long trọng tiếp đãi.....

Những khách nhân ở đây đi ngang qua nhìn thấy chiếc đèn lồng này đều rất tò mò. Bọn họ tò mò thần thánh phương nào có thể khiến vị Liễu đầu bảng tiếp đãi như thế.

Âm Hương Cư là đình viện rất sâu, khách nhân đi ngang qua muốn dùng hết khả năng của thị lực cũng không nhìn thấy rõ cảnh trí bên trong, chỉ nghe thấy ở bên trong có tiếng đàn cầm lượn lờ, giống như tiếng trời.

Thiên Đại cô nương đang đánh đàn cầm! Nàng rất hiếm khi chơi đàn cầm!

Ngày đó Tứ điện hạ Dung Sở muốn mời Thiên Đại cô nương này đàn một khúc, nhưng đã bị nàng cự tuyệt!

Khách nhân trong phòng nàng lúc này rốt cuộc là người nào?! Không ngờ lại có mặt mũi lớn như vậy!

Chúng khách nhân càng thêm hiếu kỳ!

Có thể khiến Thiên Đại cô nương tự mình đánh đàn, khách nhân trong phòng nàng chắc hẳn là đang ngây ngất?

.....

Hiện tại, trong khuê phòng của Liễu Thiên Đại tản ra một mùi hương tinh tế. Từ giường lớn cho tới những vật nhỏ trang trí ở trên bàn, tất cả đều là những vật cực kỳ tinh xảo, lịch sự tao nhã.

Nệm giường có màu trắng ánh trắng, phối hợp với màu đen trắng của nội thất, tất cả đều là một sự kết hợp hoàn hảo.

Sự không hoàn hảo duy nhất trong căn phòng trong này chính là bồn tắm cực lớn đặt ở giữa phòng.

Trong bồn tắm có một lớp sương trắng bốc hơi, mùi thơm nồng đậm.

Cố Tích Cửu đang ngồi ở trong thau tắm, cánh hoa nhện nhạo quanh thân, độ ấm của nước vừa đủ, không nóng không lạnh, cực kỳ dễ chịu.

Nàng nhắm mắt ngâm mình ở bên trong, cảm thấy lỗ chân lông toàn thân mở ra cực kỳ thoải mái, sự mệt mỏi một đêm cũng đều tan biến.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 200: Đại nhân vật sau lưng

Đầu bảng Liễu Thiên Đại ngay cả khi ném vạn lượng vàng cũng chưa chắc có thể mời được, hiện tại đang đánh đàn cầm ở cách đó không xa. Cầm kỹ của nàng tất nhiên cực tốt, âm thanh cao thấp giống như nước chảy.

Cố Tích Cửu nhắm mắt lại lắng nghe, thật sự có cảm giác giống như đang đặt mình ở trong hồ nước bao quanh bởi những ngọn núi, cực kỳ thích ý.

"Chủ nhân, thật ra người ngâm người ở trong này một khắc (15ph) là có thể loại bỏ được mùi hương mạn lả, sẽ không lưu lại một chút nào nữa. Nhưng người đã ngâm mình ở đây khoảng nửa canh giờ (1h)!" Thương Khung Ngọc rút cuộc bắt đầu mở miệng nhắc nhở.

"Ngâm người trong này có thể tiêu trừ một mùi, ta sẽ ngâm lâu hơn một chút." Cố Tích Cửu thuận tay hất tóc một cái.

Đêm qua, vì muốn xóa định vị phù Tà thiên sư vẽ ở trên người nàng, nàng đã chạy tới Mãn Hương hồ, dùng hương mạn la nơi đó để chà.

Mặc dù thành công trừ bỏ định vị phù, nhưng trên người nàng lại không thể tránh né việc lây dính mùi hương mạn la.

Hương mạn la sau ba ngày sẽ biến vị, mùi thơm biến thành mùi hôi. Cố Tích Cửu không muốn bị hôi sau ba ngày, vì thế phải nghĩ cách tẩy sạch hoàn toàn mùi hương mạn la.

Thương Khung Ngọc nói với Cố Tích Cửu, thứ duy nhất có thể loại trừ hương mạn la chính là lãnh hương do Liễu Thiên Đại cô nương điều chế.

Vì thế, Cố Tích Cửu đã tới tìm Liễu Thiên Đại cô nương ——

Thực tế, Liễu Thiên Đại cô nương đặc biệt khó gặp, người bình thường căn bản không thể đến khuê phòng của nàng.

Nhưng đối với Cố Tích Cửu mà nói, muốn gặp nàng cũng chỉ là một lần thuận di.

Đương nhiên, vị đầu bảng Liễu Thiên Đại đã giật mình khi nhìn thấy Cố Tích Cửu xuất hiện ở trong phòng mình, nhưng khi nàng ấy sắp sửa lạnh giọng kêu người, Cố Tích Cửu đã kịp thời mở miệng, nói một câu khiến cho vị cô nương đầu bảng này sáng cả hai mắt!

Cố Tích Cửu nói chính là: "Người có muốn trị khỏi bệnh kín của người không? Ta có thể trị tận gốc cho người."

Vì thế Liễu Thiên Đại đã không kêu người.

Trải qua một cuộc nói chuyện với Cố Tích Cửu, Liễu Thiên Đại tin tưởng tiểu cô nương sắc mặt rậm rắng và đôi mắt sáng ngời này có thể trị được bệnh kín cho mình.....

Liễu Thiên Đại lớn lên thiên kiều bá mị, dáng người thon thả, dung mạo xinh đẹp, tiếng nói hay, có thể nói là hoàn mỹ.

Nhưng nàng lại có bệnh kín không người nào biết tới —— hôi nách.

Đương nhiên, vì nó không nghiêm trọng lắm, chỉ thoáng có một chút mà thôi, chỉ cần tắm rửa căn bản sẽ không có người đoán được.

Nhưng đối với một cô nương yếu bản thân hoàn mỹ như nàng, bệnh kín này đã trở thành tâm bệnh của nàng. Nàng đã âm thầm tìm thầy trị bệnh, không biết đã dùng bao nhiêu dược đáng nhưng đều không làm nên chuyện gì. Vì thế nàng đã học cách điều hương, còn trở thành điều hương sư trứ danh.....

Trên người nàng quanh năm đều có mùi hương nhàn nhạt, vì thế không có người nào biết được - nàng bị hôi nách.....

Sự xuất hiện của Cố Tích Cửu đối với nàng mà nói, quả thực chính là trời mưa đúng lúc! Vì thế nàng tất nhiên đối đãi với Cố Tích Cửu giống như người trên.

Hai người đều là những người dứt khoát, rất nhanh đã đàm phán xong điều kiện.

Liễu Thiên Đại điều chế một loại hương đặc biệt để Cố Tích Cửu ngâm tắm, sau khi Cố Tích Cửu ngâm tắm xong sẽ trị bệnh kín giúp nàng.....

Vì thế hiện tại mới có một cảnh thế này.

"Chủ nhân, người thật hạnh phúc, không ngờ có thể khiến Thiên Đại cô nương đánh đàn cầm. Ngày đó Dung Sở cũng không làm được, chỉ có thể khịt mũi bỏ đi! Cũng không dám làm gì Thiên Đại cô nương." Thương Khung Ngọc lăm lăm ở trong đầu nàng.

Cố Tích Cửu mở to mắt, trầm mình xuống: "Xem ra lão bản của Tiêu Hồn Điện không hề đơn giản, có thể lần át được Dung Sở ngao mạn kia. Người biết đó là ai hay không?"

"Tích ma ma." Thương Khung Ngọc đáp lại ba chữ.

Cố Tích Cửu nhướng mày, một ma ma sao có thể có thủ đoạn lớn như vậy?

"Vậy người có biết người chồng sau lưng bà ta là ai?"

Thương Khung Ngọc đắc ý: "Cuối cùng người cũng hỏi đúng chỗ! Nghe nói lão bản chân chính sau lưng Tiêu Hồn Điện cùng với lão bản sau lưng nhà đầu giá ở đây là cùng một vị, là nhân vật rất có thân phận nhưng lại cực kỳ điệu thấp."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 201: Tìm lão bản phía sau màn

"Vậy người có thân phận thấp diệu ấy tên là gì?"

"Điều này ta không biết." Thương Khung Ngọc tức nuối trả lời: "Lão bản phía sau màn chưa từng lộ diện, nhưng có thể âm thầm ra tay giải quyết tất cả. Chưa từng có người nào nhìn thấy gương mặt thật của hắn. Có lẽ chỉ có tầng cao nhất của hai nơi này mới biết được hắn."

Cố Tích Cửu âm thầm gật đầu, những người trong nhà đấu giá không dễ thỏa hiệp, lão bản phía sau màn chắc chắn là rất lớn.

Đó sẽ là ai?

Thôi! Bất luận là ai cũng không liên quan tới nàng, nàng không cần phải phí đầu óc tìm ra ai là lão bản đứng phía sau màn.....

Cố Tích Cửu tắm rửa rất thống khoái, một thân một mồi đều biến mất vô tung.

Mặc một thân váy áo mới, nàng cố gắng buộc tóc đuôi ngựa, Liễu Thiên Đại đang đánh đàn vội vàng mở miệng: "Cô nương, kiểu tóc này không hợp với người, hay là để ta giúp người?"

Cố Tích Cửu vui vẻ đồng ý.

Liễu Thiên Đại cô nương cực kỳ khéo tay, chỉ một lát sau đã tạo xong kiểu tóc cho Cố Tích Cửu, đưa cho nàng một chiếc gương: "Nhìn xem thế nào?"

Tiểu cô nương trong gương được búi tóc thành một nụ hoa rất đáng yêu, rìa tóc được chải gọn gàng, một đôi mắt nhấp nháy, mặc dù làn da hơi đen một chút, nhưng nhìn qua vẫn rất đẹp, còn rất chỉnh tề, trông giống như một miếng đậu phụ vừa mới được cắt xong.

Cố Tích Cửu vừa lòng.

Tình bạn giữa nữ nhân với nhau thật sự rất dễ dàng thành lập. Một canh giờ sau (2h), Cố Tích Cửu và Liễu Thiên Đại cô nương đã trở thành bằng hữu.

Cố Tích Cửu chẳng những ra tay trị hết bệnh kín cho Liễu Thiên Đại, còn tặng kèm nàng ấy bí phương dưỡng nhan và thuật trang điểm thần kỳ.

Liễu Thiên Đại cô nương nghe nói Cố Tích Cửu vội vã muốn lên đường, lập tức hào phóng đưa một tọa giá (cỗ xe) của mình cho nàng.....

Liễu Thiên Đại tự mình đưa Cố Tích Cửu lên xe, lúc này mới trở về sân của mình. Nàng vừa mới vào cửa thì giật mình một cái, trong phòng nàng có một người đang chờ.

Dáng người yếu diệu, váy áo vàng nhạt, tóc mây như sương mù, trên mặt được trùm một tấm lụa mỏng, che khuất khuôn mặt tuyệt mỹ, chỉ lộ ra một đôi mắt phượng hẹp dài dường như cất giấu mị hoặc. Một cái chớp mắt nhẹ nhàng dường như cũng có thể câu mất linh hồn nhỏ bé của người.

Người này cực kỳ đẹp, đẹp đến nỗi khiến người không nhìn ra được tuổi.

Người này đang ngồi ở trước bàn với một tách trà trong tay. Tách trà đang xoay tròn ở trong lòng bàn tay. Rất hiển nhiên, người này có chút nhàm chán.

"Tích ma ma!" Liễu Thiên Đại nhanh chóng quỳ xuống.

Người này đúng là chủ nhân bên ngoài của Tiêu Hồn Điện —— Tích ma ma.

Tích ma ma không thường lộ diện, ngày thường xử lý mọi chuyện ở Tiêu Hồn Điện đều có ma ma chuyên môn phụ trách. Thành thạo bà mới ghé qua phòng các cô nương một lần, dặn dò một chút sự tình.

Bất cứ người nào cũng không thể ngờ tới, Tích ma ma của Tiêu Hồn Điện sẽ là một vị mỹ nhân thiên kiều bá mị như thế.

Tích ma ma đa tài đa nghệ, tài nghệ của các hoa khôi trong Tiêu Hồn Điện cơ bản đều do bà truyền thụ.

Vị Tích ma ma này cũng rất kỳ lạ, khi Liễu Thiên Đại mới tám tuổi tiến vào Tiêu Hồn Điện, lúc ấy được Tích ma ma tự thân dạy dỗ. Lúc đó dáng vẻ của Tích ma ma cũng giống như thế này, hiện tại đã mười năm trôi qua, Tích ma ma vẫn giống như cũ. Dường như năm tháng đã bị đóng băng, bà vĩnh viễn sẽ không bao giờ già.

Liễu Thiên Đại rất ngạo mạn, nhưng duy nhất tôn kính Tích ma ma.

Các cô nương trong Tiêu Hồn Điện đều rất tôn kính Tích ma ma, vừa kính vừa sợ lại vừa yêu thích.....

Tích ma ma gần một năm qua không hề lộ diện, hiện tại bỗng nhiên xuất hiện ở trong phòng nàng, Liễu Thiên Đại rất kinh ngạc.

"Thiên Đại, khách nhân vừa rời người tiếp có phải là một vị tiểu cô nương hay không? Khuôn mặt rậm rắng, y thuật rất cao?" Tích ma ma nói thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 202: Phía trên đang tìm nàng

Liễu Thiên Đại càng thêm kinh ngạc, nhưng không hề phủ nhận: "Vâng, Tích ma ma, nàng..... có vấn đề gì sao?"

Đôi mắt Tích ma ma hơi chớp động, nhẹ nhàng thở dài: "Nàng có lẽ chính là người phía trên đang tìm, Cố tiểu thư Cố Tích Cừ!"

Liễu Thiên Đại: "....." Nàng đương nhiên từng nghe nói về Cố Tích Cừ.

Rốt cuộc, gần nhất vị Cố lục tiểu thư gây ra rất nhiều chuyện như vậy, sự tích của nàng đã truyền ra khỏi đế đô, truyền tới thành phố này.....

"Nàng..... nàng không phải mất tích ở trên đường tới Khải Thiên Đài hay sao? Có người thậm chí đồn rằng, nàng đã bị Long tông chủ Thiên Văn Tông mang đi, sao nàng có thể đơn thương độc mã tới đây?" Liễu Thiên Đại tự hỏi.

Tích ma ma lắc đầu đứng lên, không trả lời câu hỏi của nàng, thay vào đó trực tiếp hỏi một vấn đề khác: "Người đưa cho nàng chiếc chu huân tọa giá?"

"Vâng, cô nương kia vội vã lên đường, tốc độ muốn nhanh một chút, vì vậy ta đã....."

Tích ma ma gật đầu, không nói gì liền đi ra ngoài.

"Tích ma ma, ngài là muốn thông báo với phía trên?" Liễu Thiên Đại đuổi theo vài bước.

Tích ma ma thờ ơ nói: "Pia trên đang tìm nàng, chúng ta phát hiện ra hành tung của nàng tất nhiên phải bẩm báo."

"Vây..... phía trên có thể gây bất lợi với nàng hay không?"

Tích ma ma thở dài: "Thiên Đại, người lo lắng quá nhiều. Những điều đó không phải là sự tình chúng ta nên nhọc lòng." Tích ma ma bước đi ra ngoài.

.....Edit: Emily Ton.....

Chu huân tọa giá thật ra là một chiếc xe ngựa. Xe ngựa này rất tinh xảo, phía trên vẽ có một con chu huân ngẩng đầu đứng thẳng, nhìn qua vừa lịch sự tao nhã vừa có khí thế.

Ngựa kéo xe cũng rất nổi tiếng —— Hoà Văn Câu.

Da lông như lửa, đi nhanh như gió, nghe nói có thể đuổi kịp tốc độ ánh sáng, nhanh kinh người, có thể chạy ngàn dặm trong một ngày.

Đó chính xác là buổi chiều, xe ngựa chu huân tăng tốc đi nhanh như bay ở trên quan đạo, người đánh xe cũng là phu xe quen tay đưa đón Liễu Thiên Đại, đánh xe vừa nhanh vừa ổn định.

Khi xe đang lao nhanh, một chiếc tọa giá bỗng nhiên xuất hiện từ hướng ngược lại. Tọa giá kia nhìn qua rất điệu thấp, thùng xe làm bằng gỗ thô rất bình thường. Trên thùng xe có vẽ rồng trúc cực kỳ sinh động, giống như một trận gió thổi qua, rồng trúc kia sẽ lay động ở trên thùng xe.

Chiếc xe được kéo bởi một con ngựa cao, lông trắng như tuyết, rất đẹp.

Chiếc xe này giống như xuất phát từ dưới nền đất, trực tiếp xuất hiện cách xe ngựa chu huân không xa.

Nếu không phải kỹ thuật phu xe chu huân cực kỳ thuần熟, kịp thời giữ chặt tọa kỵ, chỉ sợ hai xe đã trực tiếp đụng nhau!

Chiếc xe dừng lại, phu xe chu huân kinh hồn chưa định, đang định ngẩng đầu trách cứ, bóng người trên xe ngựa đối diện nhoáng lên, trực tiếp nhảy lên trên chiếc xe này của hắn.

Phu xe còn chưa kịp có phản ứng, người nọ đã đẩy cửa thùng xe ra, cúi người đi vào.

Phu xe: "..... Gì vậy..... Người nào?!"

Người nọ hành động quá nhanh, giống như tia chớp, phu xe căn bản không nhìn thấy rõ đối phương thế nào, thậm chí cũng không biết đó là nam hay nữ.....

Ai to gan như vậy? Ngay cả tọa giả của Liễu cô nương cũng dám tấn công?!

Phu xe cũng là người biết võ công, hơn nữa võ công không thấp. Sau khi hấn phát giác không ổn, lập tức nhảy lên, đang muốn vọt vào thùng xe bắt người xâm nhập kia, không ngờ bóng người trước mắt chợt lóe, người xâm nhập tự mình lao ra, vừa lúc đối mặt với hấn: "Cô nương bên trong đâu rồi?!"

Lúc này phu xe mới nhìn thấy rõ ràng người trước mắt, trái tim đột nhiên nhảy dựng, không dám nói ra lời nói trách cứ.

Người nọ một thân áo choàng màu xanh thẫm, dáng người đĩnh bạt, anh tuấn phiêu dật. Trên đầu hấn mang mũ có rèm, che khuất khuôn mặt. Mặc dù không nhìn thấy bộ mặt người kia như thế nào, nhưng khí tức trên người lại khiến người ta có một loại cảm giác giống như núi rừng sau cơn mưa.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Tích Cữu! Nàng đang trốn tránh ta sao?

Người này rõ ràng đã thu liễm khí thế trên người, nhưng loại uy thế từ trong xương cốt vẫn khiến người không dám coi khinh, càng không dám trêu chọc.

Phu xe cũng là người thức thời, vừa thấy khí thế người này liền biết, người này tuyệt đối không phải hấn có thể chọc đến!

Đôi mắt dưới mũ có rèm của đối phương nhìn chằm chằm khiến hấn sồn tóc gáy, trái tim đập mạnh giống như tiếng trống!

Phu xe sợ hãi nói: "Cô nương kia..... cô nương kia không phải đang nghỉ ngơi ở bên trong hay sao? Khi nàng lên xe đã nói rất buồn ngủ, muốn được nghỉ ngơi, nói tiểu nhân đừng quấy rầy nàng..... Sao vậy? Nàng không ở bên trong?"

Người nọ: "....."

Trong tay người nọ đang cầm một chiếc áo choàng, một chiếc áo khoác ngoài của nữ hài tử.

Giờ phút này người nọ đang nắm chặt áo choàng kia, đầu ngón tay đều có chút trắng bệch.

Bên trong chăn đệm lạnh lẽo, chính tề, rất hiển nhiên nữ hài tử trong thùng xe đã rời đi từ lâu.

Người nọ chỉ tìm thấy áo choàng này ở bên trong. Đây là chiếc áo khoác của nàng, trên đó còn còn sót lại mùi hương trên người nàng, rất dễ ngửi nhưng lại khiến trái tim hấn đau đớn!

Tích Cữu! Nàng đang trốn tránh ta sao?

Ta chung quy sẽ không hại nàng, ta chỉ muốn mang nàng về núi Thiên Ván, để nàng nhìn xem nơi đó, để nàng có thể nhìn thấy những gì ta đã làm cho nàng.

Tích Cữu, đời trước chúng ta đã bỏ qua nhau, một đời này ta tất nhiên sẽ không buông tay. Nàng tới đây đã cho ta thêm một lần cơ hội.....

Hắn giơ tay thả một con trùy tung điểu bảy màu sắc sỡ: "Tiếp tục tìm!"

Hắn đang muốn xoay người quay lại xe của mình, trong không trung lại có một tiếng chim hót, một con chim xanh biếc bay tới, xoay xung quanh hấn, kêu riu rít một hồi, sau đó phun ra một quả phù chú trong suốt, đáp xuống ở trong lòng bàn tay của hấn.

Hắn mở phù chú ra, một giọng nói yêu kiều giòn giã truyền ra từ phù chú: "Sur phụ, Tích Tích có việc bẩm báo với sư phụ. Cổ Tích Cữu mấy ngày trước đã dùng quỷ kế nên may mắn thắng đồ nhi. Mấy ngày nay đồ nhi vẫn luôn điều tra nàng, chỉ sợ nàng đã bị tà ma ngoại đạo bám vào người....." Giọng nói kia đúng là của Cổ Tích Tích.

Phía sau dường như còn có rất nhiều lời nói nữa, nhưng hấn lại không có tâm tư nghe hết, vẫy tay một cái, giọng nói trong phù chú kia bị gián đoạn, trực tiếp hóa thành tro bụi biến mất.

Người đội mũ có rèm kia chính là Long Tư Dạ, hấn lấy ra một quả phù chú khác, lạnh lùng nói một câu: "Chuyện của nàng ngươi không cần tiếp tục hỏi đến! Không được có ý đồ với nàng! Ngươi học nghệ không tinh còn trách người khác, quay về núi suy nghĩ ba năm." Phù chú kia là lưu thanh chú, có thể truyền thanh âm tới đối phương.

Hắn đưa phù chú kia cho con chim xanh, chim xanh ngậm miệng một cái, vỗ vỗ cánh bay đi.

Hắn nghiêng người và lên xe ngựa, con ngựa trắng như tuyết hí lên một tiếng thật dài, kéo theo xe ngựa chạy như bay rồi đi, chớp mắt đã không thấy bóng dáng.

Phu xe chu huân: "....."

Phu xe giống như đang nằm mơ trở lại trên xe của mình, không nhận được làm bấm lâu bầu: "Trời ơi, ta vừa nhìn thấy tông chủ Thiên Văn Tông, hần còn nói chuyện với ta..... Vị cô nương kia rốt cuộc là người nào vậy? Không ngờ lao động vị tông chủ này tự thân xuất mã tìm kiếm....."

Phu xe không nhận được lại chạy đến nhìn nhìn trong xe, lục soát hết mọi xó xỉnh góc ngách của thùng xe, nhưng không tìm được chút manh mối.

Xem ra vị tiểu cô nương không lưu lại gì ngoài chiếc áo choàng, và chiếc áo kia cũng không giống như nàng đã để quên trên xe, mà giống như cố ý ném ở trên xe để hấp dẫn người chú ý.....

Vậy tiểu cô nương kia rốt cuộc đã rời đi như thế nào?

Đây là điều khiến phu xe khó hiểu nhất.

Sau khi nàng lên xe, xe ngựa này vẫn luôn bay nhanh, hơn nữa thùng xe chỉ có một cửa phía trước. Nếu tiểu cô nương rời đi, không có khả năng giấu điếm được đôi mắt của hần. Nhưng người đã mất tích, quả thực giống như biến mất từ không khí mỏng!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 204: Người này tự mình tìm chết....

"Tiểu cô nương này không phải là quý, đúng không?!" Phu xe lắc lắc đầu, làm bấm đi ra từ trong thùng xe, vừa mới ra ngoài lập tức sùng sốt!

Trên đỉnh một cây đại thụ cách đó không xa, một người đang lơ lửng đứng đó. Một thân áo tím bay múa, một chiếc mặt nạ quý che khuất khuôn mặt của hần.

Không biết người này đã đứng trên cây bao lâu, nhìn qua nhẹ nhàng như tiên.

Người này đang cúi đầu nhìn hần.

Người này rõ ràng không làm gì cả, nhưng lại khiến phu xe rung mình một cái!

"Quy tắc thứ tám trong nội quy của Tiêu Hồn Điện là gì?" Người áo tím kia bỗng nhiên lười biếng mở miệng, giọng nói êm tai giống như nước chảy.

Sắc mặt phu xe hơi đỏ, giật mình nhìn người kia: "Ngài..... Ngài hỏi điều này làm gì?"

Người áo tím kia không đáp, chỉ nhìn chăm chăm vào hần.

Dưới ánh mắt như lễ rửa tội như thế, phu xe có cảm giác cả người giống như đắm mình ở trong nước đá, trái tim đập mạnh như muốn nhảy ra ngoài, nhưng hần vẫn không muốn trả lời, cứng cổ không nói lời nào.

Người áo tím dường như mỉm cười, sau đó thông thả ung dung nói ra quy tắc thứ tám trong nội quy của Tiêu Hồn Điện: "Chưa được khách nhân cho phép, bất luận thời điểm nào cũng không được tiết lộ bí mật khách nhân, không được phê bình khách nhân. Người vi phạm sẽ bị cắt lưỡi và phạt ba năm tù lao....."

Sắc mặt phu xe thay đổi!

Hần dường như không ngờ người trước mắt này lại biết quy củ của Tiêu Hồn Điện. Hần sợ tới mức lui về phía sau hai bước, gần như ngã xuống xe.: "Ngươi..... sao ngươi biết....."

Người áo tím kia ngắt lời hần: "Ngươi tự mình chấp hành? Hay do người từ đại lao?"

Phu xe run rẩy một chút, bỗng nhiên quát một roi ở trên mông ngựa!

Con ngựa hí dài một tiếng, kéo theo xe ngựa chạy nhanh như bay.

Người áo tím không đuổi theo, dưới chân cũng không nhúc nhích.

Một lát sau, phía trước truyền đến một tiếng vang lớn, cùng với một tiếng kêu thê lương thảm thiết, giống như chiếc xe đâm thẳng vào vách núi đá.....

Tiếng kêu thảm thiết kia dừng lại, rõ ràng đã chân chính xe hủy người vong.

Người áo tím đứng ở nơi đó cười cười.

Hắn vốn dĩ muốn lưu lại cho người ta một con đường sống, không ngờ người này tự mình tìm chết.....

Hắn búng ngón tay một cái, một tia sáng loé lên từ trên đầu ngón của hắn, bay thẳng lên không trung.

Một lát sau, một vị thiếu nữ nhanh chóng xuất hiện, cung kính hành lễ: "Chủ thượng."

Người áo tím kia nhẹ nhàng mở miệng: "Đưa xe và xa phu về Tiêu Hồn Điện, nhân tiện nói cho A Tích, Tiêu Hồn Điện nên sửa sang lại một lần nữa. Nếu như bị bại lộ, bảo nàng trực tiếp mang đầu tới gặp bốn tọa!"

Thiếu nữ gật đầu đáp lại một tiếng, rồi đi.

Người áo tím đứng ở nơi đó một lúc thật lâu. Hắn giờ tay nhìn nhìn chiếc nhẫn đen như mực ở trên ngón tay, không chút để ý thổi một cái.

Bảo bối, thuật thuận di của nàng hiện tại không thích hợp bị quá nhiều người biết tới, nếu không nàng sẽ gặp phải đại phiền toái. Bốn tọa vì nàng, tự mình ra tay xử trí tiểu nhân vật, dường như có chút hạ giá.....

.....Edit: Emily Ton....

Một thân áo bào hoa lụa, trên đỉnh đầu là chiếc mũ viên ngoại, thân thể béo như một quả cầu, trên mặt có ria mép hai bên, trông rất sống động.

Đây là ngự trang hiện tại của Cố Tích Cửu.

Lúc này nàng đang ở bên trong một chiếc xe ngựa có vẽ hình con điều hầu, thoải mái dễ chịu nằm ngủ bên trong.

Xe này là xe tốt nhất, nhanh nhất tại trạm dịch. Mặc dù không hoa lệ khí phách giống như vương công quý tộc, nhưng tốc độ lại không thua kém chút nào, một ngày chạy trên hai ngàn dặm vẫn không thành vấn đề.

Đương nhiên, bằng giá xe này cũng rất đắt, thuê một ngày muốn ngàn lượng bạc, còn phải bao phu xe ăn uống.

Trong thùng xe truyền đến tiếng ngáy nhỏ, xa phu đánh xe bên ngoài không nhìn được lác lác đầu.

Hôm nay bọn họ đều nhận được dụ lệnh phía trên truyền xuống, nói rằng phải chú ý tới một người thấp bé.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Tả..... Tả thiên sư đại nhân!

Hôm nay bọn họ đều nhận được dụ lệnh phía trên truyền xuống, nói rằng phải chú ý tới một người thấp bé.

Người này rất giỏi dịch dung, hiểu hoá trang, thích vẽ làn da rám nắng, vốn là nữ hài tử. Một khi nhìn thấy loại người này, không được rút dây động rừng, phải lập tức âm thầm bẩm báo lên trên.

Nếu như có thể bắt được người phía trên muốn bắt, người báo tin sẽ nhận được vạn lượng vàng.....

Treo số tiền thưởng lớn như vậy đã khiến cho đôi mắt của mỗi xa phu trong cả trạm dịch đều trừng lẫn nhau, lần lượt âm thầm nhìn kỹ khách nhân trên xe của mình.

Chỉ cần có cảm giác khả nghi thì ngay lập tức dùng mật tin bẩm báo lên trên.

Mặc dù vị xa phu này cũng rất muốn kiếm vạn lượng vàng, nhưng căn bản không có chút nghĩ ngợi gì về tên viên ngoại béo ú trên xe của mình.

Thông thường, những người bị truy nã khi hành tẩu bên ngoài sẽ cực kỳ điệu thấp, không gây chuyện không sinh sự, hận không thể khiến người bỏ qua sự tồn tại của hắn.

Nhưng vị tiểu viên ngoại béo ú này lại cực kỳ kiêu ngạo, chẳng những ăn mặc lấp lánh ánh vàng nổi bật, hành vi lại càng giống như nhà giàu mới nổi. Bất cứ người nào liếc mắt nhìn hắn lâu hơn một chút, hắn cũng có thể nổi trận lôi đình ngang ngược chỉ trích.

Nhưng hắn quả thực cũng là người có tiền, đưa tiền cũng rất thống khoái.

Thường thì khi mướn xe, khách nhân sẽ đặt cọc một nửa tiền trước, sau khi đến đích sẽ trả khoản còn lại.

Nhưng vị tiểu viên ngoại béo ú này trực tiếp trả hết toàn bộ, còn cho thêm xa phu một trăm lượng tiền bo.

Hắn phân phó xa phu đánh xe cẩn thận, chỉ cần hầu hạ hắn vui, sau khi đến nơi hắn sẽ thưởng thêm hai trăm lượng.

Nhà giàu mới nổi hào phóng như vậy, tự nhiên mỗi người đều thích. Vì thế, mặc dù xa phu này xem thường hắn ở trong lòng, nhưng đánh xe vẫn rất tận tâm.

Giờ phút này nghe thấy tiếng ngựa truyền ra từ bên trong thùng xe, phu xe không ngừng lắc đầu.

Nếu như người này là người phía trên muốn bắt, hắn sẽ viết chữ ngược!

Tên đường có rất nhiều xe qua lại, xe của quan gia đệ tử thường xuyên đi ngang qua. Hầu hết quan gia đệ tử đều rất giàu có, vì thế khi trước mặt xuất hiện vài chiếc xe đẹp để quý giá, xa phu vẫn không để ở trong lòng.

Những chiếc xe phía trước bỗng nhiên dừng lại, ngăn cản đường đi của chiếc xe này.

Xa phu: "....."

Xa phu giữ chặt ngựa, kinh ngạc nhìn mấy chiếc xe giá chặn đường phía trước. Đợi khi thấy rõ dấu hiệu trên những xe giá của đối phương, xa phu liền trở nên kinh hoàng!

Xe giá của đối phương đều có màu xanh lam, nhìn giống như sóng biển. Ở trên mỗi nóc xe đều có một con rồng bằng đá ngọc bích, sinh động như thật, giống như nếu có gió thổi qua, chúng có thể sống lại và phi xuống từ trên đỉnh xe.

Ngựa kéo xe cũng không phải là ngựa thường thấy, mà là sư tử trắng như tuyết!

Những thiếu niên đánh xe còn rất tuấn mỹ, có cùng chiều cao, quần áo cùng màu, mỗi người đều khôn khéo giỏi giang, đẹp như một bức tranh.

Một đoàn xe như vậy, trên toàn bộ đại lục chỉ có một người sử dụng —— Tả thiên sư!

Xa phu bị dọa sợ gần như tè ra quần!

Hắn nhanh chóng lăn xuống ngựa, quỳ gối trên mặt đất: "Tả..... Tả thiên sư đại nhân!"

Không có người nào để ý đến hắn, những thiếu niên đó vẫn thẳng thắn ngồi trên xe, trầm mặc nhìn xe ngựa của hắn, giống như đang chờ đợi cái gì.

.....

Cố Tích Cửu đã mệt muốn chết, nàng liên tiếp sử dụng thuật thuận di, sau đó liên tiếp dùng kế sách đổi xe. Chỉ sau khi lên chiếc xe này, nàng mới có thời gian ngủ một giấc.

Đương nhiên, xuất phát từ bản năng làm sát thủ lâu năm, cho dù khi ngủ nàng cũng rất cảnh giác, ngáy ngủ cũng chỉ để đánh lạc hướng xa phu mà thôi.

Khi nàng đang mơ màng, chiếc xe ngựa dừng lại, nàng lập tức mở to mắt, lăn một cái ngồi dậy. Khi nàng nhìn ra phía bên ngoài, lập tức nhìn thấy đoàn xe của Tả thiên sư.....

Mặc dù nàng không biết đoàn xe kia là của Tả thiên sư, nhưng nàng cũng nhìn ra được, chủ nhân của đoàn xe này nhất định cực kỳ bất phàm. Bọn họ đột nhiên chặn đường của nàng, tuyệt đối không phải là chuyện tốt!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tả Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 206: Bắt được nàng!

Cố Tích Cửu gần như không hề suy nghĩ, lập tức muốn thuận di, không ngờ nàng vừa mới thực hiện được nửa động tác, một bàn tay đã đập ở trên vai nàng, một giọng nói vang lên từ phía sau nàng: "Bắt được nàng!"

Giọng nói từ tính êm tai quen thuộc, cả người Cố Tích Cửu cứng đờ!

Nàng chậm rãi xoay người, thấy phía sau mình đang đứng một người. Một thân áo tím phát phới, mái tóc dài rũ xuống, mắt hồ ly trên đai buộc trán hơi hơi lóe sáng.

Tay hắn vẫn đáp ở trên vai nàng, lực đạo không lớn, nhưng lại khiến nàng không thể dùng thuật thuận di.

Tà thiên sư!

Hay là hắn cũng biết thuật thuận di?

Không ngờ hắn lại xuất hiện đột ngột như thế!

Ngón tay Cố Tích Cửu nắm chặt ở trong ống tay áo!

Hơi thở của nàng đã thay đổi, định vị phù đã bị tẩy rửa, nàng lại hoá trang thành bộ dáng này, Tà thiên sư rốt cuộc đã căn cứ vào đâu để tìm được nàng?!

"Thật xấu xí! Nàng thật sự càng ngày càng không ra gì." Đế Phát Y nhìn vào thân hình mập ú của nàng, mở miệng. Hắn không nỡ nhìn thẳng vào hai hàng ria mép của nàng. Đầu ngón tay loé lên ánh sáng, trực tiếp bao phủ khuôn mặt Cố Tích Cửu.....

Một lát sau, ánh sáng tan biến, Cố Tích Cửu vẫn mang thân hình tiểu viên ngoại mập mạp, chỉ có hai hàng ria mép đã biến mất.

Đế Phát Y: "....." Hắn quả thực rất buồn bực, ngón tay chỉ về phía mặt nàng: "Nàng đã dùng thứ gì để dịch dung vậy?"

Hắn vừa rồi dùng ánh sáng có thể rửa sạch các loại dịch dung, chưa từng thất bại, không ngờ lần lại không có hiệu quả ở trên mặt nàng!

Cố Tích Cửu quay mặt qua một bên, thô lỗ nói: "Ta đây là trời sinh như thế! Người là ai? Vì sao lại chạy vào trong xe của ta? Lăn....."

Mấy lời phía sau còn chưa nói hết, môi nàng đã bị một ngón tay của hắn đè lại.....

Cố Tích Cửu sững sờ!

Nàng giờ tay muốn gỡ ngón tay đối phương ra, không ngờ tay nàng vừa mới vừa động, nàng đã bị đối phương điểm huyệt đạo. Nàng thẳng tắp đứng ở nơi đó, giống như một khúc gỗ.

Ngón tay hắn vẫn còn ở trên môi nàng, mang theo mùi hương thoang thoang. Mùi hương kia có lực mê hoặc nhân tâm, dường như có thể theo hô hấp tiến vào trái tim, khiến trái tim nàng khẽ run rẩy.

May mắn thay, khi hắn điểm huyệt đạo, ngón tay cũng rời khỏi môi nàng. Nếu không, Cố Tích Cửu không thể không chế nổi, chắc chắn sẽ há mồm cắn hắn!

Ngón tay hắn bắt đầu vuốt ve ở trên mặt nàng.

Thứ dùng để dịch dung trên mặt Cố Tích Cửu mỏng như làn da, cũng có cảm giác, cũng sẽ mặt đỏ, gần giống như đúc làn da chân thật.

Lòng bàn tay hắn vuốt ve ở trên mặt nàng, dường như mang theo một chút kiêu diễm ái muội nói không nên lời.

Cố Tích Cửu lần đầu tiên bị người sờ như vậy, chỉ cảm thấy lông tơ toàn thân đều dựng thẳng lên!

"Bỏ tay người ra!" Nàng cắn răng quát khế, dùng giọng nói vốn có của mình mà không phải là giọng nói nam nhân thô ráp.

Đế Phát Y rũ mắt nhìn nàng: "Ồ, dùng giọng nói thật?"

Cố Tích Cửu biết hắn đã nhận ra mình, vì thế không cần che dấu nữa. Nàng nhìn hắn lạnh giọng nói: "Chưa đầy một ngày, các hạ đã dùng linh lực truy tìm ta. Không sợ độc phát biến thành hoạ quan?"

Hắn thật sự cho rằng nàng đã lừa hắn?

Cổ mà nàng đã hạ thực sự có hiệu quả này!

Đế Phát Y mỉm cười, giờ tay xoa xoa đầu nàng: "Không sợ! Bảo bối, nếu bốn tọa biến thành hoạ quan, người xui xẻo chính là nàng. Đương nhiên, với điều kiện là nàng phải toàn mạng xông ra khỏi khu rừng hắc ám."

Hắn bế ngang nàng lên: "Bây giờ trở về cùng bốn tọa trước."

Hắn ôm nàng đi nhanh ra khỏi xe ngựa.

Vì thế, xa phu kia lại nhìn thấy một cảnh cả đời khó quên.

Vị Tà thiên sư khuyhuyệt thiên hạ ôm một tiểu viên ngoại tròn vo ở trong lòng ngực ra khỏi xe ngựa ——

Chẳng những mã phu trọn mắt há hốc mồm, ngay cả những thủ hạ của Tà thiên sư đối diện cũng há hốc mồm.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 207: Cả người hơi căng thẳng!

Tuy nhiên những người này rốt cuộc đều đã được huấn luyện rất tốt, bọn họ nỗ lực khống chế để không hiện ra biểu tình kinh ngạc trên mặt, thủy triều chợt loé hai bên, lộ ra chiếc xe ngựa ở giữa.....

Động tác của Đế Phát Y rất nhanh, Cố Tích Cửu còn chưa kịp nhìn xem xe ngựa kia có bộ dáng thế nào, người đã bị hất ôm vào trong thùng xe.

Sau đó nàng bị ném ở trên một khối đệm mềm, còn lăn một vòng, thiếu chút nữa lăn đến dưới chân hấn.

"Đi đi." Đế Phát Y phân phó một tiếng.

Bên ngoài có thuộc hạ dò hỏi: "Chủ thượng, có cần thanh tràng hay không?"

Cố Tích Cửu nhảy dựng trong lòng, nàng hiểu ý thanh tràng là gì. Đó chính là xử lý sạch sẽ toàn bộ những người vây xem, tránh bị rò rỉ tin tức ra ngoài.

"Không cần, bỏ tẩy tràng." Đế Phát Y nói ra năm từ.

Mã xa phu trợ mắt nhìn những chiếc xe ngựa của Tà thiên sư đối diện, từng chiếc một bay lên trời, theo sau là chiếc xe ngựa lớn màu bạc ở giữa.

Mã xa phu vẫn còn ngây ngốc, quỳ gối nơi đó nhất thời quên cả đứng dậy.

Trước mắt Mã xa phu có một chiếc trường bào màu xanh nước biển chớp động. Mã xa phu theo bản năng ngẩng đầu, hấn nhìn thấy một vị thiếu niên đang đứng ở trước mặt mình. Đó đúng là một trong những thù hạ của Tà thiên sư.

Sắc mặt Mã xa phu thay đổi, lo sợ mình sẽ bị diệt khẩu, vội vàng dập đầu: "Tiểu nhân sẽ không nói gì....."

Hấn còn nói chưa xong, cả người đã cứng đờ, miệng cũng tự động mở ra, một viên dược đã chạy thẳng xuống yết hầu của hấn.....

Một lát sau, thiếu niên mặc trường bào màu xanh nước biển đánh xe đuổi theo đội ngũ kia.

Mã xa phu ngơ ngác quỳ gối nơi đó, ngơ ngác nhìn nơi này, nơi kia.

Thật kỳ lạ, vì sao hấn lại quỳ ở đây? Đã xảy ra chuyện gì?

"Lão Mã, người quỳ nơi đó làm gì?" Có một chiếc xe ngựa phía sau đi tới, xa phu đánh xe đứng là bằng hữu của lão Mã.

Mã xa phu gãi đầu đứng lên, chỉ cảm thấy đầu óc mơ hồ, không nhớ gì cả.....

.....

Các bức vách trên thùng xe đều rất lộng lẫy xa hoa, trên vách được khảm dạ minh châu, ánh sáng trong thùng xe rất dịu, thậm chí có gió nhẹ nhàng thổi qua.

Cố Tích Cửu nằm ở trên đệm mềm, đề phòng nhìn Tà thiên sư đang ngồi trước mặt, cả người hơi căng thẳng!

Tà thiên sư đang chống cằm nhìn nàng, đáy mắt có tìm tòi nghiên cứu. Hấn đánh giá nàng từ đầu đến chân, lại đánh giá từ chân lên đầu. Một lát sau, hấn mở một cái rương bên cạnh ra, lấy một đồng dụng cụ từ bên trong ra ngoài.....

Dao, kéo, nhíp, đĩa, thậm chí còn có búa nhỏ. Mỗi một thứ đều rất tinh xảo sắc bén, hơi giống với thiết bị phẫu thuật ở thời hiện đại.

"Người đang cố làm gì?" Cố Tích Cửu cuộn tròn thân thể và di chuyển về phía sau.

Đế Phát Y xoay cái kéo trong lòng bàn tay, đầu chiếc kéo nhắm thẳng về phía nàng, biểu tình trên mặt giống như đang cân nhắc xem nên hạ kéo xuống từ đâu: "Làn này nàng dịch dung đặc biệt tuyệt diệu, bản tọa muốn cắt ra nhìn một cái." Hấn nói xong định cúi người xuống.

"Đừng! Để ta tự làm!" Cố Tích Cửu không dám để hấn tự mình động kéo. Nếu không, đoán chừng hấn có thể cắt luôn cả da mặt nàng!

"Yên tâm, bản tọa sẽ rất nhẹ tay, nhiều nhất chỉ cắt qua da nàng một chút. Bản tọa có linh dược, chỉ cần bôi lên là sẽ khỏi hấn....." Đế Phát Y vươn tay trái ra, giống như muốn véo mặt nàng.

Nếu không phải Cổ Tích Cửu đang bị điểm huyết đạo nên không thể động võ, nàng sớm đã dùng một chân đá hấn.

Lúc này nàng chỉ có thể cắn răng dán mắt lên trên vách thùng xe: "Thứ ta dùng để dịch dung không thể cắt được!"

"Hả?" Đế Phát Y nhướng mày, kiên nhẫn nhìn nàng: "Vậy rửa đi thì sao? Chắc là không được đúng không? Ở Mãn Hương hồ nàng ngâm người lâu như vậy, nhưng nó không hề biến mất."

Cổ Tích Cửu hơi nhắm mắt lại, để giữ được lại khuôn mặt nhỏ của mình, nàng chỉ có thể tiết lộ bí mật dịch dung của mình: "Nói cấp dưới của người chuẩn bị một chút dấm, rượu trắng..... nước ấm. Chờ có đầy đủ mọi thứ, ta sẽ tự mình rửa!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 208: Ta không nóng! Không cần cởi ra

Nàng liên tiếp nói vài điều nữa, Đế Phát Y lắng nghe một lúc, sau đó lại đánh giá nàng vài lần: "Nàng đang muốn tự uớp hay là tự hãm mình?"

Cổ Tích Cửu nhắm mắt lại: "Nếu muốn loại bỏ những thứ trên mặt ta chỉ có thể dùng những thứ này, người có thể không tin!"

"Bỏ tóa tin." Đế Phát Y khẽ cười: "Nhưng, những thứ trên người nàng thì sao?"

Hắn liếc mắt nhìn thân mình tròn vo của nàng một cái: "Nàng đã mặc mấy lớp áo bông nên trong? Mặc kín như vậy không sợ nổi rôm hay sao? Có muốn bỏ tóa cởi ra giúp nàng hay không? Đừng bị sốc vì nóng....."

Cổ Tích Cửu: "..... Ta không nóng! Không cần cởi ra."

Để khiến mình trông béo như thật, thứ nàng dùng để dịch dung trên thân thể cũng giống như làn da thật, sờ lên bụng nàng thật sự sẽ có cảm giác thịt mỡ.

Việc loại bỏ những "thịt mỡ" trên người sẽ càng khó hơn, nàng cần dùng một số nguyên liệu đặc biệt để ngấm tẩm

Hiện tại nàng ở bên trong thùng xe của Đế Phát Y, mặc dù thùng xe này đủ lớn, có thể để vừa bốn tám, nhưng nàng không muốn khóa thân tẩm ở trước mặt Tà thiên sư!

Đế Phát Y vừa phân phó người đi mua những thứ theo lời của Cổ Tích Cửu, vừa khẳng định hỏi nàng: "Thật sự không nóng?"

"Thật sự, ta rất mát mẻ. Người xem, trên mặt ta không có một chút mồ hôi." Cổ Tích Cửu chỉ có thể nói như thế.

Đế Phát Y thật ra rất dễ nói chuyện: "Được thôi, tùy nàng."

Cổ Tích Cửu âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, xem ra Tà thiên sư vẫn chưa hoàn toàn biến thái.

"Người muốn đưa ta tới nơi nào?" Mặc dù thùng xe có cửa sổ, nhưng nàng nằm ở nơi đó, chỉ có thể nhìn thấy bên ngoài cửa sổ thỉnh thoảng hiện lên từng đám mây trắng, rất hiển nhiên xe này đang chạy ở trên trời.....

"Khải Thiên Đài." Đế Phát Y nói ba từ.

Cổ Tích Cửu cứng đờ: "Người đã nói cho ta ba ngày đệm!"

"Ồ, đó là dưới tình huống nàng không chạy. Trên thực tế, nàng chẳng những chạy, còn hạ độc bốn tóa." Đế Phát Y nói giọng lạnh băng.

"Ta..... chẳng phải ta hạ độc không thành công hay sao. Người cũng không bị gì. Người là thiên sư, hà tất phải so đo với một hài tử như vậy?"

"Không, nàng thành công." Đế Phát Y chậm rãi nói: "Bỏ tóa thật sự trúng độc của nàng, đối với việc có bị gì hay không, còn phải chờ sau khi nàng thành thân với ta mới có thể biết được."

Cổ Tích Cửu: "....."

Nàng âm thầm hít vào một hơi: "Cung chủ, ta cảm thấy chúng ta cần phải nói chuyện."

Đế Phát Y nhìn nàng: "Cung chủ không phải ai cũng có thể tùy tiện gọi. Một, đó phải là thuộc hạ của bốn tóa, hai là bằng hữu bốn tóa, ba là người bên gối bốn tóa. Nàng thuộc vào loại nào?"

Cố Tích Cửu: "....." Nàng vừa không phải là thuộc hạ của hắn, cũng không phải là bằng hữu của hắn, tất nhiên càng không phải là người bên gối hắn.....

"Vậy..... Thiên sư đại nhân ——"

"Trong triều có hai vị thiên sư, nàng xưng hô như vậy, bốn tọa sao biết được nàng đang gọi ai?"

Cố Tích Cửu không muốn tranh luận tới cùng: "Được thôi, Tà thiên sư đại nhân, ta....."

"Thế nhân toàn gọi bốn tọa như thế, nàng giống bọn họ hay sao?"

Cố Tích Cửu: "....." Thế này còn có thể tiếp tục nói chuyện tử tế hay không?!

"Vậy Tích Cửu nên xưng hô các hạ thế nào?"

Đế Phát Y đuổi chân ra: "Bảo bối, vấn đề này nàng nên tự mình suy nghĩ đi."

Cố Tích Cửu trầm tư một lát: "Đúng rồi, vì sao các hạ gọi ta là 'bảo bối'?"

Hắn gọi nàng như thế rất nhiều lần. Lúc ấy nàng vội vàng trốn chạy, vội vàng ứng phó với hắn, vì thế nên căn bản không để ý tới. Hiện tại nàng không nhận được nên hỏi thành lời.

Đế Phát Y lại đánh giá nàng từ đầu đến chân một lát, sau đó mới nói: "Năm đó bốn tọa có chuyến du hành bên ngoài, lần đầu tiên khi nhìn thấy nàng, nàng chỉ nhỏ như vậy." Hắn giơ tay ước lượng lớn nhỏ một chút: "Lúc đó bốn tọa đã gọi nàng một tiếng bảo bối."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 209: Mặt mũi giá bao nhiêu? Mạng quan trọng nhất!

Hắn thờ dài cảm thán: "Năm tháng như trôi đưa, chỉ chớp mắt tiêu oa lúc trước đã lớn như vậy."

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng rút cuộc nhớ tới mình nên xưng hô với hắn thế nào: "Thì ra thiên sư đại nhân đã nhìn Tích Cửu lớn lên, vậy Tích Cửu sẽ xưng hô với ngài là Đế thúc thúc."

Đế Phát Y cứng đờ, cười như không cười nhìn nàng: "Cái gì?"

Ồ, vẫn chưa đủ tôn trọng hay sao?

Cố Tích Cửu thử thăm dò nói: "Đế gia gia?"

Đế Phát Y: "....."

Chỉ vì một tiếng xưng hô cực kỳ tôn kính này của Cố Tích Cửu, nàng đã phải trả giá đại giới rất đắt. Đế Phát Y lúc ấy chỉ cười cười, vỗ vỗ vai nàng: "Xưng hô rất hay!"

Hắn cười lạnh băng, trực giác của Cố Tích Cửu cho biết có điều gì đó không ổn.

Sự thật chứng minh, trực giác của nàng rất chuẩn, bởi vì Đế Phát Y phân phó với bên ngoài một câu: "Đi Khải Thiên Đài! Tốc độ mau một chút!"

"Vâng, chủ thượng!" Đệ tử làm xa phu bên ngoài lên tiếng, trực tiếp quay đầu xe. Xa giá một lần nữa bay nhanh như chớp.

Xa giá vừa tăng tốc, tự nhiên không ổn định nữa. Cố Tích Cửu bị điểm huyết đạo, thân thể không thể tự chủ, hiện tại đáng người nàng lại giống như quả cầu, bị lăn lộn âm ỉm ở trong thùng xe.....

Cũng may bên trong xe này đủ mềm, bất luận nàng lăn đến đâu cũng không đến mức bị thương, chỉ lăn đến nỗi có chút chóng mặt mà thôi.

Hơn nữa không biết vì lăn lộn hay là vì bản thân thùng xe, nàng càng lăn càng nóng. Đầu tiên là trán thấm ra mồ hôi, tiếp theo cả người đều bắt đầu đổ mồ hôi.

Cả người nàng giống như đang mặc áo bông trong ngày nắng nóng bảy tháng, sự ngọt ngào khiến người muốn nhảy dựng lên!

Nàng có một loại cảm giác sắp sửa bị say nắng, nhưng từng tảng "áo bông" trên người nàng không thể cời xuống, trái tim bốc lửa.

Máu trong người nàng sôi sục, khuôn mặt nóng như muốn nổ tung, nàng có cảm giác bản thân mình sắp bị thiêu cháy!

Trong khi Tà thiên sư vẫn bình tĩnh ngồi ở chỗ kia, nhân nhả tự đắc đọc sách.

Cổ Tích Cửu mấy lần lăn đến dưới chân hắn, hắn đều bỏ mặc, không hề có ý giúp một tay.

Khi người quá nóng sẽ có một loại bản năng cảm ứng đối với những nơi mát mẻ. Thời điểm Cổ Tích Cửu lăn đến bên cạnh chân hắn, nàng có thể cảm giác được khu vực xung quanh hai chân hắn cực kỳ mát lạnh. Nếu nói nơi khác là ngày hè nóng nực, vậy thì quanh thân hắn trong vòng một thước chính là cuối mùa thu mát mẻ.

Nếu nàng muốn giảm bớt cảm giác oi bức này, biện pháp tốt nhất chính là ôm chân hắn. Một là cố định thân mình, hai là hạ nhiệt.

Có lẽ vì sự lưu thông máu tăng vọt do quá nóng, một huyết đạo bị điểm của nàng đã được giải khai trong quá trình lăn lộn. Mặc dù nàng không hoàn toàn khôi phục tự do, nhưng hai tay nàng vẫn có thể hoạt động một chút. Nếu nàng muốn ôm chân đối phương, nàng vẫn có thể làm được.

Mặc dù biết rằng, nếu mình ôm chân đối phương sẽ có chút hạ giá, nhưng lúc này nàng cũng đành phải vậy!

Mặt mũi giá trị bao nhiêu? Mạng quan trọng nhất!

Đừng nói ôm chân hắn, cho dù hiện tại hắn dắt tới một con heo đưa cho nàng ôm, chỉ cần có thể giải nhiệt nàng cũng ôm!

Vì thế, chờ đến khi lại lăn đến dưới chân hắn, nàng bỗng nhiên vươn tay cánh ra, ôm lấy một chân của hắn!

Đế Phát Y hơi sững sờ, cúi đầu nhìn nàng. Cổ Tích Cửu cũng ngẩng đầu lên nhìn hắn chằm chằm.

Trên gương mặt béo ú của nàng đầm đìa mồ hôi. Lần này nàng dịch dung cực kỳ cẩn thận, trên khuôn mặt thiết kế rất nhiều đốm mụn lỗ và mụn trứng cá, khiến người nhìn lần đầu sẽ không muốn nhìn lần thứ hai. Lúc này mồ hôi chảy ra, gương mặt kia càng trở nên khó coi hơn!

Đế Phát Y dời mắt, di chuyển ống tay áo giống như định làm gì đó, nhưng rốt cuộc hắn vẫn nhin xuống, chỉ thờ ơ nói: "Cổ Tích Cửu, bồn tọa là trường bối của nàng, hơn nữa nam nữ khác biệt. Nàng ôm bồn tọa như vậy không sợ sẽ bị trừng phạt vì hành vi sai trái hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 210: Ta chỉ đang ôm khối băng

"Không sợ ——" Cổ Tích Cửu quá nóng nên đầu óc có chút choáng váng, theo bản năng đáp lại một câu: "Ta chỉ đang ôm khối băng."

Đế Phát Y: "....."

Hắn trực tiếp vung ống tay áo lên, Cổ Tích Cửu bị hất ra xa.....

Và lần này sau khi bị hất ném đi, Cổ Tích Cửu không có cách nào tới gần được người của hắn.

Quanh thân hắn dường như được bao phủ bởi một cái lồng trong suốt, khiến nàng còn chưa tiếp cận được hắn trong vòng ba thước đã bị văng ra.

Hơn nữa trong thùng xe này dường như càng nóng, quả thực có thể so sánh với cái lồng hấp, và nàng chính là con heo sữa bị bỏ vào trong lồng hấp.....

Cuối cùng, Cổ Tích Cửu hôn mê bất tỉnh.

Nhiệt độ trong thùng xe giảm xuống, một chiếc khăn tay tuyết trắng đang di chuyển ở trên mặt nàng, lau toàn bộ mồ hôi trên đó.

Mũ viền ngoại của nàng rơi xuống, lộ ra mái tóc đen nhánh.

Toàn thân trên dưới của nàng chỉ có mái tóc là vẫn nguyên dạng, nhưng giờ phút này cũng bị ướt đẫm mồ hôi. Cả người nàng giống như vừa được vớt ra từ trong hồ nước.

Đế Phát Y cúi đầu nhìn nàng một lát, phát ống tay áo trên người nàng một cái. Quần áo ướt đẫm mồ hôi của nàng trở nên khô ráo chỉnh tề, thứ duy nhất không chỉnh tề chính là vạt áo của nàng. Có lẽ vừa rồi nàng quá nóng, mơ mơ màng màng kéo vạt áo ra. Lúc này vạt áo rộng mở, nửa ẩn nửa hở, lộ ra một mảnh trắng hoa hoa——

Đề Phát Y vốn dĩ đã dời ánh mắt, nhưng dường như lại ý thức được điều gì đó, vì thế hắn lại chuyển ánh mắt trở về, nhìn chăm chăm vào khoảng trắng trên ngực nàng một lát, sau đó vươn tay ra.

Hắn chẳng những không giúp nàng khép vạt áo lại, ngược lại hắn mở rộng vạt áo của nàng lớn hơn chút nữa. Rốt cuộc, hắn cũng nhìn thấy rõ cảnh trí bên trong, lông mày nháy dưng!

Tiểu nha đầu rất có bản lĩnh!

Phương diện này cũng giống như làn da chân thật, hơn nữa còn là làn da nhọt nhọt của nam tử béo mập bình thường, khiến hắn rất muốn bóc nó ra! Miễn cho đôi mắt của hắn trở nên cay như vậy!

Hắn suy nghĩ một lát, một lần nữa vươn tay ra, dường như muốn thò tay vào trong vạt áo của nàng sờ sờ xem sao. Nhưng cuối cùng hắn vẫn cố nhịn xuống.

Hắn dứt khoát bế nàng lên, để nàng nửa nằm dựa trên một cái đệm mềm, sau đó vén ống tay áo của nàng lên, nhìn nhìn cánh tay của nàng. Cánh tay nàng cũng mập mập trắng trắng trẻo, phía trên còn có lông tơ bình thường!

Đáy mắt hắn hiện lên sự tò mò, vừa nhéo từng cái trên cánh tay nàng, sau đó lại xoa xoa, giống như đang cảm nhận cảm giác của cánh tay ——

Thuật dịch dung thật là cao minh!

Ngay cả hắn cũng chưa chắc có thể làm được chân thật như thế!

Nếu không phải hắn có được phương thức đặc thù tra xét, chỉ sợ thật sự đã bị nàng qua mặt!

Bản lĩnh này, đến tột cùng nàng đã học được từ ai?

Thậm chí, nàng còn chuyên nghiệp như thế!

Không ngờ nàng có thể dịch dung toàn thân. Hắn thậm chí nghi ngờ bộ vị tư mật của nàng cũng bị dịch dung, nói không chừng thực sự có đồ vật nam tính.....

Ánh mắt hắn cảm lòng không đậu, liếc nhìn phía dưới thân nàng. Nơi đó áo choàng trùng trùng điệp điệp che khuất, hắn không thể nhìn ra cái gì.

Hắn ngừng lại một chút, bàn tay nhanh chóng lướt qua nơi đó một cái.

Sau đó hắn thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Còn tốt, không có!

Xem ra nàng vẫn còn có chút khí tiết.

Ngón tay hắn lại chạm chạm trên khuôn mặt nàng, nhẹ nhàng thở dài: "Bảo bối, nàng đúng thật là khác người! Nàng đến tột cùng là ai?"

Ánh sáng của Thương Khung Ngọc trên cổ tay nàng chột lóe, ngón tay Đề Phát Y trực tiếp gõ một cái ở trên chiếc vòng!

Ánh sáng trên vòng tay Thương Khung Ngọc lập tức biến mất!

Nó giống như một chiếc vòng ngọc đã chết quấn quanh cổ tay Cố Tích Cửu.

Đề Phát Y lúc này mới vừa lòng, tiếp tục nghiên cứu làn da giả ở trên người nàng.....

Bởi vì xe chạy rất nhanh, trong thùng xe có chút xóc nảy. Hắn gio tay gõ gõ lên vách thùng xe: "Phản kích vậy sao? Chạy nhanh như vậy?!"

Thiếu niên đánh xe bên ngoài: "....." Chẳng phải chủ thượng đã nói chạy nhanh một chút hay sao?

Chủ thượng nói chính là thánh chỉ, không, còn linh hơn cả thánh chỉ.

Vì thế thiếu niên đánh xe lại giảm tốc độ, khôi phục lại tốc độ đều đều như trước.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 211: Phí phạm của trời!

Lần này Tả thiên sư khởi động một đoàn xe, xe của hắn vừa chạy chậm lại, những xe tùy tùng khác tất nhiên cũng chạy chậm theo.

Vừa rồi chạy gấp như vậy, mọi người đều có chút thở dốc, hiện tại cuối cùng có thể thở dài nhẹ nhõm một hơi. Mọi người nhanh chóng sửa sang lại quần áo đầu tóc bị gió thổi loạn, tránh cho chủ thượng yêu thích sạch sẽ nhìn thấy sẽ mắng.....

"Chủ thượng, lại bắt được một con truy tung điều!" Có người bẩm báo với Đế Phát Y đang ở bên trong.

"Theo quy tắc cũ, nướng đi." Đế Phát Y lười nhác phân phó.

Thiếu niên tùy tùng bên ngoài: "..... Vâng!"

Hắn cảm thấy trái tim đau nhói khi nhìn con chim đang cố hết sức giãy giụa trong tay.

Truy tung điều cực kỳ hiếm thấy, một con giá trị vạn kim. Hơn nữa, con chim này là do Thiên Văn Tông dùng bí pháp đào tạo ra, giá trị càng là không thể đo lường. Tuy nhiên, hiện tại trong vòng nửa ngày nhấn ngón, chúng đã bị Tả thiên sư phân phó nướng ba con!

Mặc dù hương vị của chim này cực kỳ không tệ, nhưng..... nhưng vẫn là phí phạm của trời!

"Chủ thượng, có giữ nguyên kế hoạch hành tẩu hay không? Phía sau có người theo dõi!" Có người nào đó lại tới bẩm báo.

"Bao xa?"

"Có lẽ khoảng một dặm đường (500m), người nọ đang ăn thân."

"Để người tới gần một dặm mới phát hiện ra, đôi mắt chim ưng của các ngươi không nhạy?" Đế Phát Y nói giọng lạnh lùng.

Thiếu niên bên ngoài bẩm báo không dám nói lời nào, một con chim ưng lông vàng mắt tròn trên đầu vai hắn đang rụt rụt cổ, dựng thẳng lông lên để phòng, lo sợ mình cũng sẽ bị mang đi nướng.

"Soạt!" Một cái đai lưng rộng được ném ra từ trong thùng xe: "Cắt đai lưng này thành từng đoạn, đặt chúng lên trên mười hai chiếc xe, chạy về phía mười hai phương hướng."

Thiếu niên kia tiếp được đai lưng, nhận ra đây đúng là cái đai lưng trên người viên ngoại mập ú mà chủ thượng vừa rồi ôm trong lòng ngực, thần sắc trong lúc nhất thời có chút vi diệu, nhưng không dám hỏi nhiều, lập tức làm theo.

Tả thiên sư làm việc không bao giờ giải thích với thuộc hạ, lần này bọn họ cũng nhận lệnh chạy tới. Trước đó, bọn họ cũng không biết Tả thiên sư đang muốn tróc nã người nào.

Sau đó bọn họ nhìn thấy Tả thiên sư đại nhân ôm tên viên ngoại béo như quả cầu từ trong xe nhân gia ra ngoài, mỗi người đều giống như bị sét đánh, bọn họ chỉ không dám hỏi mà thôi.

Tả thiên sư không thích người khác tới gần mình, ngày thường cho dù là nữ nhân thiên tiên cũng khó có thể tới gần hắn trong vòng ba thước.

Thuộc hạ của hắn cảm thấy chủ thượng của bọn họ là thần tiên, sẽ không nói chuyện với người phàm trần, tất nhiên sẽ không thân cận với bất luận kẻ nào, cũng không liên quan tới chuyện tình cảm. Chủ thượng nên cô độc một mình, cao cao tại thượng.

Sau đó bọn họ nghe nói chủ thượng mang Cố Tích Cửu ra khỏi hoàng cung, còn dắt tay nàng. Mặc dù ở giữa còn lót một lớp vải, nhưng các thuộc hạ của hắn cũng đủ giật mình. Bọn họ cảm thấy, thì ra chủ thượng cũng gần gũi với người như vậy.

Sao đó Cố Tích Cửu vô cớ mất tích, bọn họ còn cảm thấy tiếc nuối trong lòng một hồi, cảm thấy chủ thượng bọn họ thật vất vả mới thân cận người một chút, nhưng người kia cứ biến mất như vậy, không thể không khiến người bóp cổ tay.

Tuy nhiên, mọi người cũng không để ở trong lòng.

Bọn họ tất nhiên từng nghe nói tới thanh danh của Cố Tích Cửu, biết được gần đây nàng rất nổi bật, nhưng dung nhan xấu xí, hơn nữa còn là vị hôn thê của thập nhị hoàng tử. Người như vậy, ngay cả một ngón chân của chủ thượng cũng còn kém xa.

Ngay cả khi chủ thượng không động tâm đối với nữ nhân, cũng sẽ không động tâm với một tiểu nha đầu miệng còn hôi sữa.

Tả thiên sư nắm tay nha đầu kia, bọn họ còn chưa tiêu hóa hết, lúc này lại nhìn thấy Tả thiên sư ôm một tiểu viên ngoại xấu xí, tròn như quả bóng ——

Khoảnh khắc người kia nằm ở trong lòng hắn, quả thực chính là thiên lôi cuốn cuộn! Âm âm qua não.

Mọi người duy trì bình tĩnh trên mặt, nhưng trong lòng đã xuất hiện đủ loại suy đoán.

Chúng tùy tùng vốn đang nói thầm, Tả thiên sư đại nhân có phải đoạn tụ hay không, vì thế mới ôm nhân gia, mới để nhân gia cùng ngồi chung một xe với mình.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 212: Thiên sư đại nhân thật sự đoạn tụ!

Hiện tại nhìn thấy thất lung bị ném ra ngoài, mỗi người bọn họ càng cảm thấy căng thẳng!

Thật sự hỏng rồi?!

Thiên sư đại nhân thật sự đoạn tụ!

Tuy nhiên, cho dù là đoạn tụ, thâm mỹ thể này quả là có chút quý dị.

Chẳng lẽ bản thân thiên sư đại nhân quá đẹp, vì thế thâm mỹ phát sinh biến dị?

Lần này Tả thiên sư xuất động tổng cộng mười sáu chiếc xe tùy tùng, hiệu suất làm việc của bọn họ không phải chỉ cao bình thường. Một lát sau, mười hai chiếc xe tản ra ở trong không trung, phân công nhau chạy về phía mười hai phương hướng.....

Trong đó, có một chiếc xe tùy tùng đang chạy trên đường, bất chợt trên xe hơi trầm xuống, trong thùng xe dường như có thêm một người.

Hắn lấp bắp kinh hãi, còn chưa tới kịp đưa ra phản ứng, giọng nói của Tả thiên sư đã truyền vào trong tai hắn: "Không cần quay đầu lại, tiếp tục đi theo tuyến đường đã định! Bảo vệ người trong thùng xe, lái xe phải ổn định, đừng khiến hắn bị thương."

Tùy tùng giật mình trong lòng, xem ra Tả thiên sư đại nhân đã di chuyển người vào trong xe của hắn.....

Thiên sư đại nhân phân phó, hắn tất nhiên hoàn toàn chấp hành. Hắn đã được huấn luyện rất tốt, vung roi lên, xe tiếp tục tiến về phía trước. Phương hướng hắn chạy, chính là phương hướng Phù Thương Cung.

Hắn vừa mới chạy được bảy tám dặm đường, trước mắt chợt loé lên ánh sáng, một người cười bạch hạc ngăn cản đường đi của hắn.

Tùy tùng kia giật mình trong lòng!

Tông chủ Thiên Văn Tông - Long Tư Dạ!

Nhân vật nổi danh gần với thiên sư bọn họ, nghe nói công phu cũng rất tốt. Mục đích chặn đường của vị đại thần này là gì?

"Bên trong xe là ai?" Long Tư Dạ mở miệng, nói thẳng.

Trong lòng tùy tùng kia trầm xuống!

Không ngờ Long tông chủ đến vì người ở bên trong xe!

Tả thiên sư đại nhân dặn dò hắn phải bảo vệ người bên trong xe.....

Kỳ lạ, chủ thượng rõ ràng đã phân ra nhiều chiếc xe chạy về nhiều hướng khác nhau như vậy, vì sao Long tông chủ lại nhắm vào chiếc xe này?

Hắn nắm chặt roi da trong tay: "Long tông chủ, đây là xa giá tùy tùng của Tả thiên sư đại nhân, bên trong xe không có người khác....."

"Có người trong xe của ngươi." Long Tư Dạ thờ ơ nói, nhưng lời nói lại rất sắc bén: "Người trong xe ngươi không cao, khoảng tầm năm thước, nặng 72....." Long Tư Dạ nói ra một loạt con số.

Tùy tùng kia: "....." Những con số mà Long tông chủ nói ra rất phù hợp với vị viên ngoại béo ú kia!

Ngoại trừ mập mạp ra, những gì Long tông chủ đã nói đều đúng!

Rốt cuộc Long tông chủ đã đoán ra được, hay là chính mắt nhìn thấy?

"Đừng nghĩ ta nói dối, mặc dù mười hai chiếc xe của các ngươi lao đi về những hướng khác nhau, nhưng bốn tạo vẫn có thể nhìn ra được trọng tải của một người hay là trọng tải của hai người." Long Tư Dạ lạnh lùng mở miệng.

Sự khác biệt rất nhỏ như vậy, không ngờ Long tông chủ cũng có thể nhìn ra!

Quả nhiên không hổ là nhân vật cấp bậc đại sư!

Tùy tùng kia chỉ cảm thấy da đầu tê dại, biết rằng phủ nhận cũng phủ nhận không được, âm thầm hít một hơi và nói: "Cho dù bên trong xe tại hạ có người thì như thế nào? Hẳn là khách nhân của thiên sư đại nhân chúng ta. Thiên sư đại nhân đã phân phó, tại hạ phải mang hấn về Phủ Thương Cung làm khách..... Tại hạ có nhiệm vụ trong người, cáo từ!"

Hắn vung roi ngựa lên, Phi Thiên sư từ thét dài một tiếng, bay nhanh về phía trước ——

Tốc độ của Phi Thiên sư từ rất nhanh, động tác của Long Tư Dạ thậm chí càng nhanh hơn!

Không thể nhìn thấy Long Tư Dạ di chuyển như thế nào, thân hình chợt lóe, tùy tùng chỉ thấy hoa mắt, phía trước thùng xe đã có thêm một người.

"Xin lỗi! Hôm nay bốn tọa cần phải mang năng rời đi!" Giọng nói của Long Tư Dạ lạnh lùng đầy quyết tâm. Hắn giống như quỷ ảnh vòng qua tùy tùng đang chặn đường, một chưởng chụp bay cửa thùng xe! Sau đó vọt vào ——

"Uy, ngài không thể ——" Tùy tùng kia hoảng sợ, theo bản năng cũng vọt vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 213: Giống như đang chế nhạo

Nhìn thấy Long Tư Dạ đang cúi người ôm một đồng chắn nằm ở nơi đó, hắn lấp bắp kinh hãi, đánh một chưởng về phía đối phương: "Không được di chuyển!"

Thật ra hắn không trông cậy vào việc có thể đánh trúng Long Tư Dạ. Rốt cuộc, thân phận và bản lĩnh của đối phương đều không biết cao hơn hắn bao nhiêu!

Một chưởng này hắn đánh ra, chắc chắn đối phương có thể rất dễ dàng né tránh.

Nhưng không ngờ Long tông chủ giống như bị choáng váng đứng ở nơi đó, một chưởng này của hắn đẩy cho Long tông chủ lão đảo.

Tùy tùng kia: "....."

Vị Long tông chủ này không phải là giả, đúng không?!

Sau đó hắn nhìn về phía đồng chắn kia, cũng ngơ ngẩn!

Đồng chắn kia đã bị kéo ra, có thể nhìn thấy một người gổ bên trong.....

Nói là người gổ, thật ra chính là một cái cọc gổ được vể mặt người lên đó, kích thước không khác gì đáng người của Cố Tích Cửu. Nó đang cười ngây ngô nằm ở nơi đó, cái miệng được vẽ rộng mở, khoe miệng nhếch lên như muốn chọc tới tận bầu trời, giống như đang chế nhạo cái gì đó.

Thì ra Tà thiên sư đại nhân đã ném một cọc gổ giả người lên trên xe của hắn, lừa Long tông chủ truy đuổi theo chiếc xe này.....

"Đề Phất Y!" Long Tư Dạ nắm chặt ngón tay!

Dưới sự tức giận của Long Tư Dạ, sát khí tràn ngập quanh thân, uy áp cường đại tán ra khiến da đầu tùy tùng tê dại từng trận, hai chân nhũn ra, gần như phải quỳ xuống.

Nhưng hắn dù sao cũng là tùy tùng của Tà thiên sư, có một thân xương cứng, mặc dù bị uy áp kia áp chế gần như muốn quỳ xuống, nhưng hắn vẫn cố chống đỡ thân mình đứng thẳng!

May mắn thay, Long Tư Dạ không có ý giận chó đánh mèo lên trên người khác. Long tông chủ phất ống tay áo một cái, trực tiếp biến mất khỏi xe, xuất hiện trở lại ở trên lưng tiên hạc, chớp mắt đã đi xa.

Tùy tùng kia kinh hồn chưa định, lấy tay lau mồ hôi lạnh trên trán một phen. Long tông chủ dường như cũng rất nổi giận ——

Nghe nói tính tình Long tông chủ rất nhẹ nhàng ưu nhã, sẽ không dễ dàng tức giận, hiện tại chỉ vì truy đuổi sai xe đã tức giận thành như vậy, điều này có chút không đúng!

Tùy tùng kia vừa tiếp tục đánh xe, vừa suy nghĩ ở trong lòng, cuối cùng bỗng nhiên nghĩ ra được một suy luận gây sốc cho bản thân mình!

Không phải là ——

Không phải là giữa Long tông chủ và chủ thượng bọn họ có..... có chuyện gì đấy chứ?!

Chủ thượng bọn họ đã chuyển tình yêu của mình với vị viên ngoại béo tròn như quả bóng, khiến Long tông chủ ghen tức giận dữ, vì thế nên tới đây đuổi giết ——

Sự liên tưởng của tùy tùng kia cực kỳ phong phú, nháy mắt trong não đã bỏ ra một loạt tưởng tượng đam mỹ yêu đương chém giết.

.....

Thời điểm Cố Tích Cửu tỉnh lại, nàng phát hiện bản thân mình đang nằm ở trên một cái giường lớn.

Giường lớn và màn giường hoa lệ, nàng chuyển ánh mắt nhìn lên, phát hiện mình đang ở trong một gian phòng cực kỳ xa xỉ. Bày biện ở trong phòng cũng rất tinh xảo, ánh sáng lấp lánh khắp nơi, sáng mờ cả mắt.

Đây là đâu?

Cảnh tượng trên xe bắt chợt loé lên ở trong đầu nàng!

Nàng bật dậy từ trên giường, theo bản năng cúi đầu nhìn nhìn người mình, phát hiện bản thân mình vẫn là bộ dáng viên ngoại tròn vo như cũ, quần áo trên người cũng không đổi, vẫn là quần áo lấp lánh sáng chói.....

Trên bàn có chiếc gương đồng, nàng nhấc gương lên và nhìn vào gương, trong gương là một gương mặt béo ú gồ ghề lồi lõm——

Nàng thở dài nhẹ nhõm một hơi ngồi xuống, xem ra thiên sư biến thái kia không nhân khi nàng ngất đi liền cố gắng giải thuật dịch dung của nàng.

Nàng lại âm thầm kiểm tra nội lực trên người một chút. Không tệ, nội lực vẫn còn.

Nàng hơi nhắm mắt lại, một lần nữa thuận di ——

"Bang!" Cả người nàng đập mạnh vào cửa!

May mắn thay, công phu dưới chân của nàng rất tốt, vì vậy nàng lập tức đứng vững sau khi lùi lại hai bước.

Rõ ràng thuật thuận di của nàng không chịu sự hạn chế của không gian, không thể bị chặn bởi bất kỳ vách tường nào, vì sao lần này ——

Cố Tích Cửu đang muốn xem xét cánh cửa kia có gì kỳ lạ hay không một chút, bỗng nhiên cửa bị đẩy ra, một tiểu cô nương búi tóc như trái đào đi vào. Tiểu cô nương tươi cười nhìn nàng: "Gia, ngài tỉnh? Muốn uống trà hay không? Muốn rửa mặt chải đầu?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Hang ổ của Tả thiên sư biến thái?!

Gia? Xem ra tiểu cô nương không biết thân phận của nàng.

Cố Tích Cửu khẽ gạt đầu, dùng giọng nam dò hỏi: "Đây là đâu?"

"Gia, đây là Phù Thương Cung, nơi này là phòng thiên sư đại nhân đặc biệt chuẩn bị cho ngài." Giọng điệu của tiểu cô nương thanh thúy vang lên.

Phù Thương Cung?!

Hang ổ của Tả thiên sư biến thái?!

Cố Tích Cửu lặp lại một câu: "Đặc biệt chuẩn bị cho ta?"

"Vâng, thưa ngài. Thiên sư đại nhân tự mình ôm ngài xuống xe, sau đó tự mình phân phó người trang trí lại nơi này dựa theo phong cách ưa thích của ngài trước khi đưa ngài tới đây. Gia, ngài nhìn xem nơi này, có vừa lòng hay không?"

Cố Tích Cửu hơi co giật khoé môi!

Phong cách nàng thích? Từ khi nào nàng bắt đầu thích loại phong cách này?

Trong lúc nàng vô ý cúi đầu, nhìn thấy áo choàng của mình, và nàng đã hiểu!

Phong cách trang hoàng của căn phòng này không khác lắm so với chiếc áo choàng của nàng, lấp lánh có thể khiến người mù mắt, còn mang theo phong cách của nhà giàu mới nổi.....

Nàng thật sự không biết trong hồ lô của Tả thiên sư có gì, thậm chí cũng không thể đoán được mục đích của hắn.

Manh mối quá ít, nếu nàng đoán mò lung tung, nói không chừng càng đoán càng xa.

Cố Tích Cửu đơn giản bỏ qua.

Nàng tiếp tục nói chuyện với tiểu cô nương kia vài câu, biết tiểu cô nương này tên Mạt Vũ Yên, là thị nữ của Phù Thương Cung, bị Tả thiên sư điều tới đây hầu hạ nàng.

Và nàng đã ngủ ở chỗ này suốt một đêm, theo như những gì Mạt Vũ Yên nói, nàng đã ngủ một đêm cực kỳ ngon giấc, thậm chí không hề lật người.

Đối với Tả thiên sư, hắn đưa nàng vào căn phòng này, phân phó người chăm sóc nàng thật tốt, sau đó không hề quay lại.

Mạt Vũ Yên nhanh chân lẹ tay, cũng rất hay nói, vừa chuẩn bị đồ rửa mặt cho Cố Tích Cửu, vừa nói chuyện với nàng.

Cố Tích Cửu đã biết được rất nhiều chuyện từ miệng nàng ấy. Ví dụ như, mặc dù Phù Thương Cung là phủ của Tả thiên sư, nhưng chủ nhân lại cực kỳ hiếm khi sống ở đây. Mỗi năm hắn chỉ sống ở đây khoảng ba đến năm đêm.

Trong Phù Thương Cung có rất nhiều thị nữ thị đồng, hơn nữa mỗi người đều là cao thủ, đều là thiếu niên thiên tài của Phi Tinh Quốc, có một số người thậm chí là hậu duệ đệ tử quý tộc.

Bởi vì Tả thiên sư không thường xuyên ở đây, vì thế nên bọn họ ở đây làm việc rất thanh nhàn. Ở đây chỉ cần không vi phạm quy tắc, cuộc sống của bọn họ vẫn rất tiêu dao.

Hơn nữa, Tả thiên sư không khắt khe với tội tó, thậm chí còn rất hậu đãi, chẳng những để bọn họ vô tư sinh hoạt ở đây, còn mời danh sư tới dạy dỗ bọn họ, để bọn họ có thể học hỏi được rất nhiều thứ từ chỗ này.

Càng quan trọng hơn là, nếu Tả thiên sư ngẫu nhiên cao hứng, sẽ tự mình chỉ điểm cho bọn họ vài câu, khiến bọn họ hưởng lợi không ít.....

Cố Tích Cửu vẫn luôn lắng nghe, cảm thấy tiểu cô nương này đang thổi phồng Tả thiên sư giống như Bò Tát sống.

Nàng chỉ cười cười đối với những đánh giá đó.

Người kia biến thái bao nhiêu, nàng đã tự mình đã lĩnh giáo, hắn sẽ là Bò Tát sống? Thôi đi!

Ngày đó nàng tận mắt nhìn thấy Tả thiên sư trừng phạt người ở trong suối nước nóng!

Mạt Vũ Yên có vẻ ngại thẹn hoạt bát, nhưng làm thế nào nàng ấy có thể có những đặc điểm này khi làm việc cho thiên sư biến thái như vậy?

Đương nhiên, Cố Tích Cửu cũng không phản bác tiểu cô nương, nàng chỉ hấp thu tin tức nàng muốn.

Mạt Vũ Yên nói những quy tắc trọng điểm cho nàng, chỉ cần tuân theo quy tắc, nàng có thể có một cuộc sống thoải mái ở đây. Nhưng một khi vi phạm quy tắc, chắc chắn sẽ nhận sự trừng phạt cực kỳ nghiêm khắc!

Cố Tích Cửu cảm thấy những lời tiểu cô nương này nói chính là đang giảng giải cho nàng nghe, mục đích là muốn nàng nghe lời, đừng gây chuyện ở đây.

Cố Tích Cửu trầm mặc một lát, dò hỏi: "Tả thiên sư đã lưu lại lời nhắn gì cho ta?"

"Ngoan ngoãn, đừng có ý định đào tẩu, trốn không thoát đâu." Tiểu nha đầu mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 215: Nàng chỉ có thể chờ chết!

Cố Tích Cửu nhưong mày.

Sắc mặt Mạt Vũ Yên hơi có chút vi diệu, ho một tiếng và nói: "Đây là lời thiên sư đại nhân muốn nô tỳ chuyển đạt."

"Thiên sư đại nhân các người đâu?" Cố Tích Cửu thử thăm dò hỏi một câu.

"Thiên sư đại nhân đang bận về việc thí nghiệm đệ tử thiên bẩm. Trên thực tế, Khai Thiên Đài chỉ có thể một tháng mở ra một lần. Nhưng, bởi vì trước đó vị Cố cô nương bỗng nhiên mất tích, không thể thí nghiệm được. Thiên sư đại nhân dự định ngày mai mở ra lần nữa, vì vậy cần phải chuẩn bị một số thứ."

Cố Tích Cửu: "....." Thì ra hần vẫn muốn thí nghiệm nàg!

Vậy mà nàg còn tưởng rằng hần sẽ lay động lương tâm, không gây khó xử nàg nữa!

Thì ra hần giam lỏng nàg ở chỗ này, chẳng qua là vì ngày mai chuẩn bị làm thí nghiệm.....

Cố Tích Cửu biết rất rõ ràng, công phu của mình là học ở thời hiện đại, không liên quan gì tới thiên bẩm.

Nếu như Khai Thiên Đài thật sự linh nghiệm, tuyệt đối có thể trải nghiệm ra nàg là hàng giả!

Đến lúc đó trừng phạt sẽ nói gót tới, nàg chỉ có thể chờ chết!

Trong Phù Thương Cung không biết có bố trí gì, ở đây thuật thuật đi của Cố Tích Cửu chỉ có thể sử dụng một phần.

Một phần có ý là, nàg có thể thuật đi mấy chục mét, điều kiện là phía trước không có bất luận cái gì ngăn cản, nếu không nàg sẽ đâm vào vách tường hoặc dấn trên cây.

Một phần như vậy thật ra không khác gì người có khinh công cao, nhưng như vậy cũng không sánh được với cao thủ nhiều như mây ở Phù Thương Cung.

Tả thiên sư đại nhân không hề giải thích lai lịch của Cố Tích Cửu cho người trong cung. Hần chỉ nói nàg họ Cố và cực kỳ giao hoạt, dặn dò bọn họ phải trông chừng nàg, nếu người chạy mất sẽ là lỗi của bọn họ!

Hiện tại Phù Thương Cung có 36 thị nữ và 36 người hầu. Mặc dù công phu của bọn họ không so được với tám vị bên người Tả thiên sư, nhưng cũng là cao thủ trong hàng cao thủ. Hơn nữa phòng vệ của Phù Thương Cung đặc biệt rất tốt, cho dù là tam đại tông phái cấp bậc trưởng lão bị nhốt ở nơi này, cũng đừng mơ tưởng có thể chạy đi!

Người là do Tả thiên sư đại nhân tự mình mang về, còn tự mình bố trí nhà đẹp cho nàg, ân sủng như vậy trước nay chưa từng có.

Người trong cung vừa thở dài trong lòng, ánh mắt thâm mỹ của cung chủ nhà mình quá quý dị, vừa tận tâm tận lực mà hầu hạ nàg, đương nhiên cũng theo dõi nàg sát sao.....

Cố Tích Cửu có thể di chuyển tự do ở trong Phù Thương Cung, nhưng tuyệt đối không thể ra khỏi cung. Bất luận nàg đi nơi nào đều có người đi theo, ngồi xổm đi vệ sinh cũng có người trông chừng.

Mạt Vũ Yên cảm thấy tiểu viên ngoại mập mập này rất dư thừa tinh lực, từ sau khi tỉnh lại luôn đi lang thang ở Phù Thương Cung, ngoại trừ ngày ăn hai bữa cơm, hần không hề nghỉ chân.

"Đó là đâu?" Cánh tay mập mạp của nàg chỉ về một tiểu bạch lâu hình lục giác trông có vẻ cổ xưa.

"Nơi đó là thư phòng của thiên sư đại nhân." Mạt Vũ Yên trở thành tùy tùng của nàg giải thích.

Cố Tích Cửu vừa chuyển thân hình, người đã tới trước tiểu bạch lâu hình lục giác kia. Mạt Vũ Yên còn chưa kịp nói ra lời ngăn cản, nàg đã đẩy cánh cửa đi vào.

Trong lâu cực sạch sẽ, bài trí sạch sẽ, kệ sách sạch sẽ, án thư sạch sẽ.....

"Đó đều là những cuốn sách của thiên sư đại nhân, có rất nhiều sách đều rất hiếm và quý. Nếu chúng bị đưa ra bên ngoài, tuyệt đối có thể khiến người tranh đoạt." Mạt Vũ Yên đang giải thích phía sau Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu gật gù đầu, nói một câu: "Các người thật có phúc, có thể xem những cuốn kia sách của hần."

Mạt Vũ Yên lắc đầu: "Chúng ta không thể xem cuốn sách đó, trừ phi chúng ta lập được công lớn, cung chủ mới cho phép chúng ta chọn một quyển và xem nửa canh giờ (1h)."

Khắc nghiệt như vậy?! Quả nhiên giống như tính tình biến thái của hần!

Cố Tích Cửu nhìn thấy cửa lâu chỉ được khép hờ, nơi này không có người trông coi, những người hầu kia ngoan ngoãn nghe lời như vậy?

Chương 216: Huyền hành thảo không là gì cả

Dường như cảm nhận được nghi vấn trong lòng của Cố Tích Cửu, Mạt Vũ Yên cười nói: "Cung chủ đã đánh dấu trên những cuốn sách đó, bất luận người nào đọc chúng đều sẽ lưu lại dấu vết, không thể gạt được mắt cung chủ."

Hắn có thể tạo ra dấu hiệu gì? Chẳng lẽ hắn có thể không cần kính lúp cũng xác định được dấu vân tay người đọc?

Cố Tích Cửu xem qua các kệ sách một lát, sau đó lấy xuống một cuốn sách trên đó, mở ra nhìn nhìn.

Mạt Vũ Yên dừng lại một chút, dường như muốn ngăn cản nàng nhưng lại không nói ra.

Cung chủ chỉ phân phó trông chừng người này, còn nói người này có thể tự do di chuyển trong Phù Thương Cung, vậy thì tiểu Cố viên ngoại này đọc sách chắc cũng không sao, đúng không?

Cuốn sách mà Cố Tích Cửu lấy xuống vốn nói về thuật luyện đan, nàng chỉ đọc lướt qua vài trang liền buông nó xuống.

Thuật luyện đan này tương đối đơn giản, mấy quyển Thương Khung Ngọc đưa cho nàng đọc còn cao cấp hơn cuốn này rất nhiều.

Nàng đơn giản đặt sách trở lại, sau đó liền tiếp lấy vài quyển sách khác thú vị hơn, nhưng nàng đều chỉ lật xem vài tờ liền buông chúng xuống, rõ ràng không hợp khẩu vị.

Mạt Vũ Yên bóp cổ tay ở bên cạnh nhìn nàng!

Tiểu viên ngoại béo mập thật là phí phạm của trời! Những cuốn sách trân quý như vậy, hắn chỉ giống như cười ngửa xem hoa, lật xem vài lần.....

"Những cuốn sách của hắn ở đây chẳng có gì đặc biệt!" Cố Tích Cửu truyền âm với Thương Khung Ngọc, giọng điệu khá tiếc nuối.

"Sách của hắn không tệ, đầy đủ hơn so với hoàng cung. Nhưng, dù sao đây cũng là sách hắn chuẩn bị cho bọn hạ nhân, tất nhiên sẽ không thật sự cao minh, kém xa những cuốn sách của ta." Thương Khung Ngọc cực kỳ đắc ý.

"Đúng vậy, hắn khẳng định sẽ không để những cuốn sách quý và hiếm ở đây." Cố Tích Cửu hơi thiếu hứng thú.

"Nhưng sách này của hắn cũng rất cao cấp, lấy một quyển bất kỳ nào đó mang ra ngoài đều có thể bán được mấy vạn lượng bạc."

"Tiểu Thương, may mắn thay ta biết được bổng lộc hàng tháng của Cố tướng quân là năm trăm lượng bạc. Nếu không, nhìn thấy mấy thứ này đã mấy vạn hay mấy chục vạn, ta sẽ cho rằng bạc trên đại lục này phong phú đến nỗi được bán theo cân." Cố Tích Cửu thở dài.

"Hừ, bây giờ đã biết giá trị của ta? Bất cứ thứ gì lấy ra từ trên người của ta cũng đủ ngời tiêu mấy chục vạn lượng bạc, lúc trước để người có được ta như vậy thật là miễn cưỡng." Thương Khung Ngọc ngạo kiêu.

Cố Tích Cửu vỗ vỗ nó an ủi: "Là ta nhìn lầm, quả nhiên người vẫn đáng giá nhất! Thậm chí đáng giá hơn cả huyền hành thảo."

"Hừ, so với ta, huyền hành thảo chẳng là gì cả!"

"Chính xác, người giỏi nhất! Người không có gì không biết, không chỗ nào không hiểu." Cố Tích Cửu ca ngợi nó.

"Đó là đương nhiên, trên đời này không có chuyện gì ta không biết!"

"Lúc ta hôn mê đã xảy ra chuyện gì? Người nhất định biết!" Cố Tích Cửu đột nhiên hỏi nó một câu.

"Đương nhiên biết ——" Thương Khung Ngọc ghen hờn.

Từ sau khi chủ nhân từ tỉnh lại vẫn luôn không hỏi gì nó cả, nó còn tưởng rằng nàng căn bản không để ở trong lòng. Không ngờ nàng lại đột nhiên đặt câu hỏi, khiến nó gần như rớt miệng ——

"Ừ, vậy người hãy nói xem, đã xảy ra chuyện gì?"

"Điều này....."

"Tiểu Thương, người chính là thần ngọc, vì vậy phải có thần cách. Nói dối không phù hợp với thần cách của người."

Thương Khung Ngọc rói bời một lát, rồi cuộc quyết định nói thật: "Hắn sờ soạng người ——"

Cố Tích Cửu: "..... Sờ soạng nơi nào?"

"Cánh tay, ngực, còn có..... chỗ mà lần đó người kéo tay hắn sờ qua."

Cố Tích Cửu: "....." Nàng đầu tiên là mặt đỏ, ngay sau đó biến xanh!

Tên biến thái kia!

"Cô gia, ngài có sao không?" Mặt Vũ Yên kinh ngạc dò hỏi, tiểu viên ngoại này phát ngốc đứng ở nơi đó, một gương mặt béo trước hồng sau xanh.....

"Không sao." Cố Tích Cửu đáp lại. Nàng có một loại xúc động muốn phóng lửa đốt cháy nơi này!

Cũng may nàng nhìn xuống, hiện tại điều quan trọng nhất là nàng phải chạy trốn, những thứ khác đều là thứ yếu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 217: Tạo hình khác nhau của tượng ngọc!

Vấn đề là cho dù nàng có thể dễ dàng chạy đi, nhưng làm thế nào để thoát khỏi sự đuổi theo của Tả thiên sư mới là điểm mấu chốt.

Người kia quả thực giống như Hạo Thiên Khuyển* đầu thai, bất luận nàng chạy đến đâu, hắn đều có thể dễ dàng bắt được..... (*哮天犬: Con chó của Nhị lang thần Dương Tiễn trong thần thoại TQ)

"Tiểu Thương, rốt cuộc hắn đã dựa vào đâu để bắt được ta? Chẳng lẽ trên người ta còn có định vị phù của hắn?"

"Chủ nhân, ta quan sát thấy trên tay hắn có một chiếc nhẫn đen như mực, trông giống như được bện bằng sợi tóc, và sợi tóc kia chính là của người....."

Cố Tích Cửu: "....." Nàng thật ra rất thông minh: "Chẳng lẽ hắn đã hạ hắc phát cổ* ở trên người ta?" (*黑发蛊: Hắc phát cổ; hạ cổ tóc đen)

"Chỉ sợ là như thế."

Cố Tích Cửu khẽ nhú mày.

Hắc phát cổ là một loại cổ thuật rất phức tạp, dùng tóc của người bị truy tung luyện chế thành một chiếc nhẫn. Chỉ cần có được tóc của người bị truy tung là có thể cảm nhận được vị trí của người đó.

Cố Tích Cửu nắm tay, Tả thiên sư rốt cuộc nhận rồi thế nào?

Không ngờ mắt công trên một tiểu nhân vật như nàng!

Hắn còn nói chiếc nhẫn kia là tín vật đính hôn với nàng, hoá ra là hắn bịa chuyện!

Nàng giờ tay sờ sờ đầu tóc của mình, Thương Khung Ngọc rung mình một cái: "Chủ nhân, không phải người đang muốn cạo hết tóc đấy chứ?! Cho dù cạo hết thì gốc rễ vẫn còn ở đó, cũng không trốn thoát khỏi hắn truy tung."

Cố Tích Cửu cười cười, nhẹ nhàng gõ ngón tay nhìn Thương Khung Ngọc: "Không cần cạo tóc, ta đã có biện pháp đối phó với hắc phát cổ!" Nàng tốt xấu cũng là người thành thạo cổ thuật, giải hắc phát cổ không làm khó được nàng.

Lúc ấy nàng không nhận ra chiếc nhẫn kia được làm từ tóc vì nhìn qua trông nó rất giống ngọc đen.....

Không ngờ người này có thể biến tóc thành ngọc, quả là rất có bản lĩnh!

Nàng đã có kế hoạch, nhưng chỉ ấp ủ nó ở trong lòng.

Nàng đột nhiên ngừng đầu, nhìn thấy phía trước có một chiếc cầu thang xoắn ốc, toàn bộ cầu thang giống như được làm bằng ngọc trắng, lấp lánh phát ra ánh sáng mờ nhạt.

Cầu thang dẫn lên lầu hai. Nàng tự hỏi sẽ có cái gì ở trên lầu cao như vậy?

Trong lòng nàng dâng lên một sự tò mò, đi về phía trước nhìn nhìn, cửa trên lầu hai khép hờ, chắc là cho phép người đi lên?

Cố Tích Cửu đi lên bậc thang, đi thẳng lên lầu hai.

Khi Mạt Vũ Yên nhìn thấy cầu thang kia thì khẽ biến sắc. Cầu thang này ngày thường căn bản sẽ không hiện ra! Hôm nay có chuyện gì vậy?

Mạt Vũ Yên cũng cố gắng nhìn lên lầu hai từ phía xa, nhìn thấy cánh cửa hờ khép, trong lòng lại rung động!

Lầu hai là cấm địa, không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào, hơn nữa nó vẫn luôn không có cửa!

Hiện tại cửa bỗng nhiên xuất hiện, có phải có nghĩa là cho phép Cố gia tiến vào hay không?

Lầu hai sẽ có cái gì? Có thể có nguy hiểm gì hay không?

Mạt Vũ Yên lo lắng, muốn mở miệng nhắc nhở Cố Tích Cửu một câu, nhưng dường như nhớ tới điều gì đó nên cố gắng chịu đựng.

Tả thiên sư làm việc quý thần khó lường, có lẽ hẳn mở ra nơi này chính là chờ Cố gia đi vào.....

Cố Tích Cửu bước vào bên trong cánh cửa, khi nhìn thấy rõ cách bài trí bên trong thì trái tim nhảy dựng!

Lầu hai không lớn, bên trong không có những thứ khác, chỉ có những bức tranh trên tường, tất cả đều về một người.

Tượng ngọc!

Trong những bức tranh này đều là những tạo hình khác nhau của bức tượng chạm ngọc!

Đang ngồi thiền, đang đứng, đang ngồi nghiêng, đang luyện công, đang uống trà, đang nằm..... Các tư thế khác nhau được vẽ rất hoàn hảo.

Cùng một người, cùng một bộ quần áo, nhưng chỉ có một người là có gương mặt, những người khác đều mang mặt nạ khác nhau, hoặc là mặt mũi hung tợn, hoặc là mặt gỗ cứng như chết, hoặc là đang tươi cười rạng rỡ.....

Và người lộ ra gương mặt sắc có đang đá toạ vận công, giống như đúc với tượng ngọc mà Cố Tích Cửu đã thấy ở trong sơn động, thậm chí thủ thế và kiểu tóc đều giống nhau.

Cố Tích Cửu: "....."

Đây là?

"Tiểu Thương, ngươi nhận ra được người này?" Cố Tích Cửu chỉ vào những bức tranh kia, cảm thấy trái tim mình đang nhảy loạn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 218: Chính là người sống

"Thánh Tôn Hoàng Đồ!" Thương Khung Ngọc không chút do dự trả lời.

Trong lòng Cố Tích Cửu có chút chấn động!

Nàng từng nghe nói tới Thánh Tôn Hoàng Đồ, đó là vị thần chí cao vô thượng của đại lục này! Người tối cao mà chúng sinh cúng bái, nhân vật đã thuộc về trong truyền thuyết thần thoại.

Sự tồn tại của hán đối với đại lục này mà nói, có thể nói giống như chúa Jesus trong lòng tín đồ của đạo Cơ Đốc, hoặc Ngọc Hoàng đại đế trong lòng giáo đồ của Đạo giáo.

Truyền thuyết nói rằng, vị thần tôn này mấy trăm năm cũng chưa chắc đã xuất hiện một lần, ngẫu nhiên biểu hiện ra một chút thần tích đều có thể khiến chúng sinh cúng bái trong một thời gian dài.

Nghe nói vị thần tôn này không thích bị thờ cúng, vì vậy bá tánh Tinh Nguyệt đại lục không dám thờ cúng hán. Nếu không, Cố Tích Cửu đã nhìn thấy được bức họa của hán ở trong tường quân phủ.

Cố Tích Cửu đánh giá bức họa kia một lượt, không nhận được hỏi Thương Khung Ngọc vạn năng: "Ngươi nói xem, Tả thiên sư có thể chính là thánh tôn

kia hay không?"

"Sẽ không!" Thương Khung Ngọc trực tiếp phủ nhận: "Thánh tôn là nhân vật thuần khiết như băng tuyết, không nhiễm một chút bụi hồng trần. Mỗi lần hần xuất hiện đều là lúc đại nạn, ngăn con sông dữ, cứu dân khỏi nước với lửa. Hơn nữa, cho dù hần hiện thân ở trước mặt người khác cũng chỉ là một cái nhìn thoáng qua, căn bản không giao tiếp với người."

Truyện thuyết về thánh tôn mà Cố Tích Cửu nghe được cũng giống như thế, hiện tại ngay cả Thương Khung Ngọc cũng nói như vậy, chứng minh đó là thật sự, đúng không?

Nàng chỉ chỉ bức họa có hiện ra tướng mạo sẵn có: "Thánh tôn thật sự nghiêm túc như vậy?"

"Có lẽ vậy, nhưng trước đó ta chưa thấy qua, ta chỉ nhìn thấy hần mang rất nhiều mặt nạ."

"Nhưng trông hần rất giống với Tà thiên sư! Khuôn mặt giống như của một người." Cố Tích Cửu trầm ngâm: "Bọn họ có thể là huynh đệ song bào thai hay không?"

"Có lẽ là không phải. Nghe nói thánh tôn bằng tuổi của thế giới này, mà theo ta được biết, Tà thiên sư năm nay mới hơn một trăm tuổi mà thôi." Thương Khung Ngọc nói ra những gì nó biết.

"Vậy vì sao khuôn mặt bọn họ lại giống nhau như thế? Chẳng lẽ Tà thiên sư chính là hóa thân của thánh tôn?" Cố Tích Cửu lại tung ra một suy đoán khác.

"Không giống! Tính tình bọn họ căn bản giống như trống đánh xuôi, kèn thổi ngược, không giống như cùng một người. Đối với việc vì sao khuôn mặt giống nhau —— Chủ nhân, người nói xem, có thể Tà thiên sư hâm mộ thánh tôn hay không? Hoặc mục tiêu cả đời của hần là đuổi kịp và vượt qua thánh tôn, vì thế nên hần mới tưởng tượng mình là thánh tôn và vẽ ra như thế." Tư duy của Thương Khung Ngọc cực kỳ cường đại, nghĩ ra được một loại khả năng khác.

Cố Tích Cửu: "....." Điều này thực sự cũng có khả năng! Tương truyền Vô Tắc Thiên đã sai người điêu khắc một bức tượng Quan Âm, mơ hồ dùng chính gương mặt của bà ta.....

"Tiểu Thương, vậy người có từng nhìn thấy thánh tôn chân thật hay không? Chính là người sống."

Thương Khung Ngọc nói: "Chưa từng....." Thật ra nó tới thế giới này không đủ lâu để biết.

Bàn tay Cố Tích Cửu gõ lên vòng ngọc suy tư.

Tà thiên sư không những lưu giữ một đồng bức họa thánh tôn ở đây, còn điêu khắc một bức tượng ngọc giấu ở một xó xỉnh nào đó ở trong sơn động. Tượng điêu khắc giống như đúc còn chưa tính, ngay cả biểu tượng của nam nhân cũng điêu khắc cực giống.....

Nàng bỗng nhiên nhớ tới giờ Ngọ hôm nay, trong lúc đi dạo ở bên ngoài nàng vô tình nghe được vài tin đồn, dường như nói rằng Tà thiên sư là người đoạn tụ, khiến cho đám tôi tớ rất lo lắng cho hần.....

Một suy đoán lớn mật nảy ra trong đầu nàng: Chẳng lẽ Tà thiên sư yêu thích thánh tôn?!

Bức vẽ chính là thánh tôn, điêu khắc chính là thánh tôn, bất chúc cũng chính là thánh tôn.....

Ồ, dường như trong lúc vô tình, nàng đã tìm ra được bí mật rất lớn của Tà thiên sư!

Biết được bí mật của đại nhân vật thì chết càng nhanh, lẽ thường này Cố Tích Cửu vẫn hiểu.

Vì vậy nàng nhanh chóng chạy xuống lầu, nhìn thấy Mạt Vũ Yên vẫn đang chờ nàng.

Cố Tích Cửu giống như vô tình hỏi một câu: "Sao người không đi lên cùng ta?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Nơi này có người ra vào hay không?

Mạt Vũ Yên nở nụ cười cười ngọt ngào, nói: "Nô tỳ sợ quấy rầy Cố gia, không cần đi theo bên người."

Tiểu nha đầu đang nói dối! Nếu nàng ấy sợ quấy rầy đến nàng, sẽ không luôn bám sát nàng như thế. Thậm chí khi Cố Tích Cửu đi giải tòa, tiểu nha đầu đều luôn chờ đợi ở bên ngoài.

Xem ra lầu hai này là cấm địa, không cho phép thị nữ người hầu tiến vào.....

Hai người ra khỏi lầu, Cố Tích Cửu lại chuyển động một vòng những nơi khác trong cung, sau đó mới trở về phòng khách hoa lệ kia, yêu cầu Mạt Vũ Yên tìm một số thứ dùng để ngâm tắm.

Tả thiên sư đã nói rõ, bất kỳ thứ gì Cố gia muốn, chỉ cần không quá khác người đều đưa cho hắn. Vì vậy Mạt Vũ Yên rất nhanh nhẹn chuẩn bị cho nàng.

Vị Cố gia này muốn tắm rửa, Mạt Vũ Yên tất nhiên không thể ở bên cạnh, vì thế nên đi ra ngoài, chu đáo đóng cửa lại giúp nàng, sau đó mới đứng bên ngoài canh chừng.

Bên trong thỉnh thoảng vẫn truyền ra tiếng xối nước ào ào, chứng tỏ Cố gia đang thoải mái tắm rửa.

Chẳng qua những thứ mà Cố gia muốn dùng để tắm rửa rất là hiếm lạ, có dược vật có hoa còn có gia vị cùng với những thứ linh tinh khác nữa.

Xem ra vị Cố gia này cũng là người cổ quái ——

Mạt Vũ Yên âm thầm lắc đầu, nàng vẫn luôn ngồi trông chừng ở cửa.

Mạt Vũ Yên không sợ Cố Tích Cửu sẽ một mình chạy trốn ở bên trong. Rốt cuộc, tất cả những toà nhà trong Phù Thương Cung đều đã bị Tả thiên sư sử dụng thuật pháp bao phủ, chỉ cần ở bên trong toà nhà thì không thể sử dụng bất luận thuật pháp gì.

Nếu muốn đi ra từ buồng trong, chỉ có thể đi qua cửa này. Những vách tường khác đều kiên cố giống như sắt thép, không ai có thể đục đẽo.

Vì vậy Mạt Vũ Yên chỉ cần trông cửa là đủ.

Thời gian tiểu Cố viên ngoại tắm rửa có hơi lâu, Mạt Vũ Yên trở nên thiếu kiên nhẫn. Đột nhiên nàng nghe thấy bên trong vang lên âm thanh thỉnh thoảng, tiếp theo là một tiếng "ai da".....

Mạt Vũ Yên bị sốc, vội vàng dò hỏi một câu, nhưng lại không nghe thấy bên trong trả lời.

Mạt Vũ Yên cảm thấy không yên tâm, lại liên tiếp hỏi vài câu, nhưng bên trong cũng không có phản ứng gì.

Nàng lo sợ người bên trong xảy ra chuyện ngoài ý muốn, vội vàng nói một tiếng: "Ta sẽ vào ngay....."

Nàng cũng sợ mình sẽ nhìn thấy thân thể trần truồng của vị viên ngoại béo, vì thế nheo mắt lại, chỉ thấy sương trắng bốc hơi trong phòng, trong bồn tắm truyền đến từng tiếng lách tách lách tách.

Hay là hắn bị chết đuối?

Mạt Vũ Yên bước nhanh về phía trước, đánh bạo nhìn vào trong bồn tắm.

Di, người đâu?!

Mạt Vũ Yên cho rằng người đã chìm xuống đáy, vội vàng dùng tay vớt xuống. Khi tay nàng vừa mới vừa tiếp xúc với mặt nước, lập tức có một loại cảm giác tê dại chạy dọc theo đầu ngón tay lan lên, đầu óc choáng váng, cả người rung động, trực tiếp ngã xuống.....

Một người đột nhiên xuất hiện từ trong sương trắng, đỡ ngang người nàng, sau đó bế lên và đặt ở trên giường: "Xin lỗi! Chỉ có thể tạm thời ủy khuất người một chút. "

Sau đó người kia quay đầu nhìn về phía bồn tắm: "Tiểu Thương, ra đi! Mau, đưa dụng cụ dịch dung tới đây cho ta."

Thương Khung Ngọc nhảy ra từ trong bồn tắm, trực tiếp bay đến bên người Cố Tích Cửu, mở không gian ta, lấy những dụng cụ dịch dung ra.....

.....

Đêm đã khuya, những thủ vệ canh giữ ở cửa cung vẫn luôn giống như đang đánh địch, rốt cuộc ngênh đón cung chủ bọn họ trở về.

"Bồn tọa đi rồi, nơi này có người ra vào hay không?" Đế Phát Y thuận miệng hỏi thủ vệ đứng đầu.

"Bẩm cung chủ, không một người ra vào, ngay cả muối nước cũng không hề bay ra."

"Vậy người kia bồn tọa mang về có xông qua đây hay không?"

"Cũng không. Vị Cố gia kia vẫn luôn du ngoạn khắp nơi trong cung." Tổng quản đứng đầu phụ trách an toàn trong cung bẩm báo.

Đôi mắt Đế Phát Y hơi chớp động: "Vậy hiện tại người đang ở đâu?"

"Cố gia tắm lúc 7h45ph tối, 9h15ph tắm xong. Sau khi tắm xong thì lên giường ngủ. Mạt Vũ Yên vẫn luôn canh giữ ở bên người hấn, chưa từng rời đi." Tổng quản đứng đầu khom người dâng lên một quyển sổ nhỏ: "Cung chủ, tất cả hành tung của vị Cố gia hôm nay đều được ghi lại trong này, thỉnh ngài xem qua."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Phải chạy ra ngoài nửa đêm?

Đế Phát Y nhìn lướt qua, phía trên ký lục không những liệt kê chi tiết đầy đủ bình thường, thậm chí ngay cả thời gian nha đầu này ngồi xỏm giải tỏa bao lâu cũng được ghi lại tỉ mỉ kỹ càng.

Hắn cười cười, gật gật đầu, xoay người rời đi.

Nhóm người hầu phía sau nhìn nhau, bọn họ đều nhìn thấy được suy đoán từ trong mắt đối phương, "cung chủ quan tâm tới tên mập mập kia như vậy, quả nhiên đoạn tụ".....

Lần này cung chủ trở về, thần kinh căng chặt của bọn họ rốt cuộc cũng buông lỏng xuống. Bọn họ chân chính thở hắt hắt một hơi, bắt đầu trêu đùa nhau vài câu. Khi bọn họ đang cực kỳ vui vẻ, một người hấp tấp chạy ra từ bên trong, chớp mắt chạy đến trước cửa cung: "Mau, mở cửa, cung chủ có chuyện quan trọng phải ta đi ra ngoài!"

Thủ vệ đứng đầu nhìn lên, người này đúng là Mạt Vũ Yên. Nàng rõ ràng đang rất vội, khuôn mặt nàng đều đỏ ửng ở dưới màn đêm.

Nếu đó là việc của cung chủ, thủ vệ đứng đầu tất nhiên không dám trì hoãn, vội vàng mở cửa cho nàng: "Chuyện gì khẩn cấp như vậy? Phải chạy ra ngoài nửa đêm?"

"Sự tình của cung chủ ngài cũng dám hỏi?" Mạt Vũ Yên lạnh lùng nói, thân ảnh giống như bay trực tiếp lao ra khỏi cửa cung, chớp mắt đã không còn thấy bóng dáng.

Đám thủ vệ không nhìn được lác lác đầu. Cung chủ làm việc đúng thật là rất thần bí, thỉnh thoảng cũng sẽ phái người ra ngoài làm việc, người chạy đi làm việc thật sự sẽ không giải thích gì với thủ vệ cứ thế rời đi. Lần này xem ra cũng không ngoại lệ.

Không biết lần này Mạt Vũ Yên có phải đi ra ngoài vì vị viên ngoại béo kia hay không.....

.....

Đế Phát Y đi thẳng tới gian phòng khách. Ánh sáng trong phòng khá mờ, chỉ có một ngọn đèn lưu li chiếu sáng khi hắn mở cửa.

Mạt Vũ Yên đang cúi đầu ngủ gật canh giữ ở cửa, nhìn thấy hắn đến lập tức quỳ xuống dập đầu: "Cung chủ!"

Đế Phát Y không thèm nhìn nàng, chỉ hỏi một câu: "Hắn đâu?"

"Đang nghỉ ở trong phòng, đã ngủ say." Mạt Vũ Yên cúi đầu trả lời.

Xem ra nha đầu này đã chấp nhận số phận, không chạy nữa.

Đế Phát Y gật đầu, đẩy cửa ra và bước vào buồng trong.....

Ánh sáng trong phòng càng mờ hơn nữa, màn đã được buông xuống trên giường, tiếng hô hấp rất nhỏ, nếu không cẩn thận lắng nghe căn bản sẽ không thể nghe thấy, nhưng lại không thể gạt được lỗ tai Đế Phát Y.

Khoe môi của hắn khẽ cong lên, nhàn nhã bước qua, giơ tay vén màn giường lên, lộ ra một người bên trong.

Người trên giường được phủ một cái chăn mỏng, đang ngủ rất ngon lành. Đặc điểm nổi bật nhất trên gương mặt béo chính là hàng lông mi rất dài của nàng, giống như cây quạt nhỏ đang che đôi mắt lại.

Hắn nhìn một chút thì dời mắt đi, nhẹ nhàng thở dài: "Bảo bối, nàng thực sự yêu thích đầu heo này sao? Mang nó lâu như vậy vẫn không bỏ xuống."

Người đang ngủ ngon trên giường, tất nhiên sẽ không lên tiếng.

"Ngày mai nàng sẽ phải vượt qua bài kiểm tra, nếu không....." Nói tới đây hắn bỗng nhiên dừng lại.

"Ngủ như chết như vậy? Kỹ năng giả vờ ngủ tốt vậy hay sao?" Đế Phát Y khẽ cười, nhìn nàng một lát, sau đó tới gần nàng, thả ra uy áp trên người.

Người trên giường run lên nhè nhẹ, mí mắt run rẩy, tròng mắt chuyển động mạnh mẽ ở dưới mí mắt, nhưng vẫn không mở mắt ra.

Đế Phát Y dường như nhận ra điều gì đó, khuôn mặt tuấn tú bỗng nhiên trầm xuống, nâng bàn tay lên đập ở trên cổ tay của người trên giường ——

Hắn đột nhiên đứng dậy!

Người trên giường không phải là nàng!

Với linh lực thâm hậu, người này rõ ràng chính là thị nữ trong cung của hắn!

Mạt Vũ Yên?

Hắn bất chợt nhớ ra điều gì đó, xoay người lao ra bên ngoài, không còn nhìn thấy bóng dáng "Mạt Vũ Yên" vừa rời ở cửa ——

Hắn nắm chặt ngón tay! Thân hình vừa chuyển, biến mất tại chỗ, xuất hiện trở lại ở chỗ cửa cung.

Tại cửa cung, đám thị vệ đang suy đoán Mạt Vũ Yên ra ngoài làm nhiệm vụ gì, đột nhiên hoảng sợ khi vừa ngẩng đầu đã nhìn thấy Tả thiên sư giống như thiên thần đột nhiên rơi xuống. Tất cả đều lần lượt hành lễ.

"Có người nào đó vừa mới đi ra ngoài hay không?" Đế Phát Y đột ngột hỏi một câu.

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 221: Nha đầu giáo hoạt kia!

"Vừa rồi Mạt Vũ Yên cô nương phụng lệnh ra ngoài."

Đế Phát Y: "....." Nha đầu giáo hoạt kia!

Hắn không nói lời nào lao thẳng ra khỏi cửa cung. Đêm đã khuya, bên ngoài trên đường cái không có dù chỉ một người đi đường, có thể nhìn thấy phong cảnh từ đầu này đến đầu kia con đường, yên tĩnh vắng tanh, căn bản không có hình bóng người nọ.

Chạy nhanh thật!

Hắn xoa xoa chiếc nhẫn màu đen, một lát sau hắn như rồng mây, không ngờ rằng hắc phát cổ không nhảy!

Nha đầu này còn trơn trượt hơn cả cá chạch! Mặc dù hắn bắt được nàng vài lần nhưng đều giống như mò trăng đáy nước, nháy mắt trở nên vô ích.....

Hắn nắm chặt ngón tay, đôi mắt lại hơi lóe sáng.

Tuyệt vời, nàng hoàn toàn kích thích hứng thú của hắn!

Tiểu nha đầu biết cách dịch dung, biết thay đổi hơi thở trên người, biết học cách nói chuyện giống người khác như đúc. Người như vậy nếu như chạy thoát ở thế giới bình thường, thật đúng là không cách nào tìm kiếm, giống như mò kim đáy biển.

Nhưng ở thế giới này, lại không dễ dàng như vậy.....

Lúc này nàng sẽ thuận đi đi đâu?

.....

Trong một cửa hàng quan tài.

Đêm đã rất khuya, chuông quầy cửa hàng sớm đã đóng cửa đi nghỉ.

Trong cửa hàng chỉ có một ngọn nến được thấp sáng, ánh nến giống như ma trôi.

Ngoài ra còn có mấy chiếc quan tài tối đen như mực, trông rất âm đạm.

Lúc này, trên một nắp quan tài đột nhiên xuất hiện một vị thiếu nữ, một thân quần áo màu xanh lá cây nhạt, tóc búi hình trái đào, nhìn qua cực kỳ tú lệ, chẳng qua khuôn mặt có chút đỏ ửng, giống như đang vội vã.

Thiếu nữ này đang thở hổn hển, ngồi ở trên nắp quan tài nghỉ tạm một lúc, sau đó phun ra một hơi.

Hồn dân kia sẽ không tiếp tục đuổi tới, đúng không?!

Phòng vệ của Phù Thương Cung thật sự không phải chặt chẽ kín mít bình thường, thêm vào đó ở trong cung nàng không thể hoàn toàn sử dụng được thuật thuật di. Hơn nữa, hôm nay trong cung chỉ cho phép vào không cho phép ra, vì vậy sau khi đã thăm hỏi rõ ràng mọi thứ trong cung, nàng liền kiên nhẫn chờ đợi.

Đầu tiên, nàng hoá trang tiểu nha đầu Mạt Vũ Yên thành mình nằm ở trong chăn, sau đó lại dịch dung thành bộ dáng Mạt Vũ Yên trông chừng ngoài cửa, nếu có người tới hỏi nàng đều ứng phó một cách dễ dàng.

Cuối cùng, nàng cũng chờ được đến khi Đế Phát Y trở về, giống như nàng suy đoán, vị cung chủ này căn bản sẽ không nhìn vào người hầu của mình. Khi nàng giả mạo Mạt Vũ Yên hành lễ với hấn vẫn luôn cúi đầu, vì vậy cường đại như Đế Phát Y cũng không nhận ra được.

Hấn vừa vào buồng trong, nàng liền lợi dụng thời cơ đi ra ngoài, sử dụng một phần thuật thuật di trực tiếp tới cổng lớn.

Bởi vì Tả thiên sư trở về, cổng lớn đã được nói lỏng hơn nhiều. Ngoại trừ lệnh cấm chỉ cho phép vào không cho phép ra, quả nhiên nàng đã nhẹ nhàng lura gạt được, ra khỏi cổng của Phù Thương Cung. Một khi ra khỏi cổng, nàng lập tức thi triển thuật thuật di.....

Nàng không đi tới bất cứ nơi nào nàng đã từng đi qua, mà là đi vào cửa hàng quan tài này.

Nơi này là nơi đen tối trong truyền thuyết, ban đêm chắc chắn sẽ không có người nào tới, và Tả thiên sư biến thái kia chắc hẳn cũng không đoán ra được nơi này.....

Sự thật chứng minh, suy đoán của nàng thật sự rất chuẩn, nàng chờ trong cửa hàng quan tài khoảng chừng nửa canh giờ (1h), không hề gặp lại người kia như quý bồng nhiên xuất hiện từ chỗ nào đó.

Nàng dùng một loại tẩy trang đặc biệt rửa sạch dịch dung trên mặt, khi đang muốn trang điểm lại lần nữa, Thương Khung Ngọc bỗng nhiên mở miệng: "Chủ nhân, người có phát hiện ra điều gì hay không?"

"Phát hiện ra điều gì?"

"Đốm đỏ trên trán người dường như đã phai nhạt rất nhiều!"

"A? Đúng không?" Cố Tích Cửu lấy gương ra nhìn, quả nhiên phát hiện đốm đỏ trên trán đã phai nhạt không ít.

Ban đầu nó đỏ giống như lá phong mùa thu, hiện tại đã đổi từ màu đỏ tươi sang đỏ nhạt.....

Cố Tích Cửu xúc động trong lòng!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Nàng vẫn chưa làm gì nó cả?

Chẳng lẽ vì nàng thường xuyên bôi một ít dược vật khi dịch dung, dược vật trong đó có thể trị liệu đốm đỏ?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 222: Không ngờ hấn lại tìm thấy nàng!

Nàng lại tiếp tục soi gương, sau khi đốm đỏ phai nhạt, nữ hài tử trong gương đã đẹp hơn rất nhiều.

Tại thời điểm này, nàng tất nhiên không có thời gian để nghiên cứu nguyên nhân khiến đốm đỏ mờ đi. Tuy nhiên, đốm đỏ nhạt đi khiến nàng dịch dung dễ dàng hơn, ít nhất không cần phải biến khuôn mặt thành màu đỏ đen.

Lần này nàng hoá trang thành một vị thiếu niên với sắc mặt nhợt nhạt ốm yếu, liền tiếp thuật di mấy lần thì ra khỏi thành, sau đó nghỉ ngơi chốc lát ở trên một tảng đá lớn. Khi nàng đang muốn cố gắng tiếp tục thuật di về trấn nhỏ phía trước, bỗng nhiên có một bàn tay đáp ở trên vai nàng, trực tiếp đè xuống khiến nàng không thể thuật di!

Nàng chấn động! Phản ứng đầu tiên chính là Tả thiên sư biến thái kia đã đuổi kịp nàng!

"Đế Phát Y, người là quý trong đất....." Nàng chợt quay đầu lại, quát khẽ một nửa bỗng nhiên nghẹn lại!

Một người đang đứng ở sau lưng nàng, dáng người mảnh khảnh tinh tế, khuôn mặt tuyệt mỹ thoát tục, khí chất phảng phất như không dính khói lửa phàm tục.

—— Long Tư Dạ!

Không ngờ hẳn lại tìm thấy nàng!

Hắn cầm chặt cánh tay của nàng, sắc mặt không được tốt lắm, đôi mắt nhìn thẳng vào đôi mắt nàng: "Tích Cửu, là ta!"

Trong ánh mắt hắn dường như có sóng ngầm kích động, ánh mắt nhìn nàng phảng phất như muốn nuốt nàng vào trong.

Cố Tích Cửu cũng nhìn thẳng vào đôi mắt hắn, sau một lát thì cười cười: "Long tông chủ, người nắm ta đau. Buông tay!"

Nàng tránh một cái, đôi mắt Long Tư Dạ thâm sâu, chẳng những không buông tay nàng, ngược lại kéo nàng vào trong lòng ngực: "Không bỏ! Tích Cửu, lần này ta chắc chắn sẽ không buông tay!"

Công phu kiếp trước của Cố Tích Cửu cơ bản đều do hắn dạy, tính cách của nàng, thói quen của nàng, thậm chí phương thức xử sự của nàng hắn đều hiểu rất rõ. Hơn nữa hắn có truy tung điều trợ giúp, vì vậy hắn mới có thể tìm được nàng nhanh như vậy.

Hiện tại công phu của nàng quá kém, không bằng đời trước. Trong khi đó, công phu đời này của hắn đã tu luyện trăm năm, không biết thâm hậu hơn kiếp trước bao nhiêu, người cũng bá đạo không ít. Vì vậy khi nàng bị hắn nắm tay như vậy, nàng căn bản không có ý định chạy trốn.

Cố Tích Cửu không hề vùng vẫy, cứ như vậy dán ở trong lòng ngực hắn, hơi thở quen thuộc phả vào trong chóp mũi. Cố Tích Cửu khẽ cười thành tiếng: "Long tông chủ, người muốn thế nào?"

Tươi cười của nàng mang theo châm chọc, trong lòng Long Tư Dạ giống như bị đâm bởi một cây châm sắc nhọn, nhưng hắn vẫn ôm chặt nàng không bỏ: "Trở về cùng ta! Hãy tin tưởng ta, ta sẽ cho nàng một cuộc sống tốt đẹp nhất."

Hắn giơ tay triệu tọa kỵ tiên hạc của mình, mang theo Cố Tích Cửu nhảy lên.

Những đám mây xẹt qua bên cạnh. Tiên hạc này của hắn không giống như tiên hạc thường thấy. Nó có mào vàng, cổ dài trắng như tuyết, thân mình hình giọt nước, đuôi hình cánh quạt màu xanh sẫm, lớn gấp bốn gấp năm lần so với tiên hạc bình thường. Khi nó mở hai cánh ra, trông nó giống như một con tàu lượn nhỏ, tốc độ có thể so với máy bay chiến đấu, bay vút qua những tầng mây.

Cố Tích Cửu ngồi ở trên lưng tiên hạc, Long Tư Dạ ngồi ở sau lưng nàng. Một cánh tay của hắn khoanh vòng qua eo của nàng, giống như sợ nàng chạy mất, ôm thân mình nhỏ xinh của nàng vào trong lòng ngực.

Mặt trăng chiếu sáng ở trên bầu trời, những ngôi sao mờ nhạt, những đám mây trắng bay bay.

Tình huống như vậy mơ hồ rất quen thuộc.

"Tích Cửu, tới, hãy chạm vào những đám mây này." Long Tư Dạ để tiên hạc xẹt qua tầng mây, sau đó vung tay áo ra, cuốn một đám mây vào trong đó, đưa tới trước mặt Cố Tích Cửu.

Mây trắng giống như có chất, nhảy múa ở trong ống tay áo của hắn mà không hề tiêu tan.

Cố Tích Cửu không vươn tay ra, ngay cả khi Long Tư Dạ đưa mây để sát vào tay của nàng, nàng vẫn không nhúc nhích chút nào.

Trong mắt Long Tư Dạ xẹt qua một chút thất vọng, nhưng vẫn hơi mỉm cười, nói: "Tích Cửu, nàng còn nhớ hay không? Năm ấy nàng mười bảy tuổi, ta dạy cho nàng cách lái máy bay, đó là loại máy bay nhỏ nhất. Chúng ta cũng giống như thế này, bay trong không trung. Nàng từng nói, nếu đó là chim thì thật là tốt, cưỡi chim thì có thể chạm vào những đám mây trắng đó....."

Cố Tích Cửu không nói chuyện.

Sao nàng sẽ không nhớ được chứ?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 223: Nàng thậm chí không hề có phản ứng

Đó là lần đầu tiên nàng lái máy bay, hẳn ngồi ở bên cạnh cầm tay dạy cho nàng. Nàng cực kỳ thông minh, vì thế nên học rất nhanh. Mặc dù lần đầu nàng lái máy bay xiêu xiêu vẹo vẹo, nhưng nó vẫn cất cánh bình thường.

Khi đó hẳn khích lệ nàng thông minh, còn nói nàng khác với người bình thường.....

Lúc đó chỉ vì câu nói đó của hắn, nàng cho rằng hắn thật lòng khen nàng. Nàng đã vui mừng đến nỗi đôi mắt đều sáng.

Long Tích thân là huấn luyện viên của trại tập trung sát thủ, xưa nay vẫn luôn lạnh nhạt với mọi người. Có nhiều học viên sát thủ như vậy, hẳn hầu như không hề khích lệ ai một câu, thay vào đó thường xuyên mắng bọn họ. Toàn bộ sát thủ trong trại vừa sợ vừa kính đối với hắn. Nếu hắn ngẫu nhiên khích lệ ai đó, điều đó có thể sẽ khiến mọi người ghen tị trong nhiều ngày liền, cũng có thể khiến người được khen hưng phấn trong vài ngày.....

Hầu như toàn bộ các cô gái ở trong trại tập trung đều thầm yêu trộm nhớ huấn luyện viên họ Long này, hy vọng có thể nhận được sự ưu ái của hắn.

Cố Tích Cửu trời sinh có tính lạnh lùng, lúc đó nàng cũng không động tâm, chỉ có một chút quan tâm đối với huấn luyện viên mà thôi.

Nàng bắt đầu thích hắn có lẽ chính là năm ấy mười bảy tuổi, hắn khen ngợi nàng ở trên máy bay. Hơi thở nhẹ nhàng của hắn khiến trái tim nàng lần đầu tiên rung động.....

Lúc đó nàng hiếm khi có được sự hưng phấn, chờ hắn với đủ các loại kiểu dáng máy bay. Khi nhìn thấy những đám mây trắng lướt qua cánh máy bay, nàng nói muốn cười lên một con chim bay.....

Khi đó chẳng qua chỉ là lời nói vui đùa mà thôi, từ xưa tới nay nàng chưa từng nghĩ tới sẽ thật sự được cười chim bay trên trời.

Tốc độ bay của tiên hạc cực nhanh, nhưng gió trên lưng hạc không mạnh, cũng không xóc nảy lắm, ngồi ở phía trên thật ra rất thoải mái.

Không cần phải hỏi cũng biết, trên lưng hạc này nhất định đã bị Long Tư Dạ làm thuật ngăn cách gió.

Long Tư Dạ bình thường không nói nhiều, nhưng giờ phút này lại rất nhiều lời. Hắn nói rất nhiều, chủ yếu vẫn là hỏi ước ở trong dĩ vãng.

Cố Tích Cửu lại không nói câu nào, ngay cả một chút phản ứng cũng đều không có.

Cho dù quá khứ ngọt ngào như thế nào, nhưng đến cuối cùng vẫn là một âm mưu lớn, đó bất quá cũng chỉ là trò đùa. Kì nhớ lại nó, chỉ cảm thấy đau đớn thay vì ngọt ngào!

Trên trời gió thổi phàn phật, thổi tan bụi bặm trong lòng.

Mặc dù Cố Tích Cửu vẫn không nói chuyện, nhưng nàng lại kín đáo tra xét tình huống chung quanh. Long Tư Dạ rõ ràng đã thiết kế kết giới gì đó, bởi vì đôi khi bọn họ ngẫu nhiên gặp phải những người cưỡi các loài chim khác bay qua, những người đó chỉ bay lướt qua bên cạnh bọn họ, nhưng lại không hề nhìn bọn họ.

Xem ra bản lĩnh của Long Tư Dạ thật sự không nhỏ, không hổ là tông chủ của một trong ba đại tông phái.

Một đường này không hề thấy vị Tà thiên sư biến thái kia xuất hiện, rõ ràng lần này bọn họ đã hoàn toàn ném hắn ra.

"Tích Cửu, nàng có mệt không? Nếu mệt hãy dựa vào ta ngủ một lát, khi tới nơi ta sẽ gọi nàng dậy." Long Tư Dạ nhẹ nhàng nói.

Cố Tích Cửu vẫn không nói chuyện, tất nhiên cũng không có ý định ngủ.

Khóe môi nàng khẽ nhấc lên.

Nàng không thể ngủ, nàng sợ sau khi tỉnh lại sẽ phát hiện mình đang nằm ở trên bàn phẫu thuật một lần nữa, chờ bị lấy nội tạng.....

Long Tư Dạ dường như cũng nghĩ đến điều gì đó, đôi mắt hơi tối sầm lại, môi mỏng hơi nhấp, hẳn há miệng thở hổn hển giống như muốn giải thích điều gì đó. Nhưng rốt cuộc hắn vẫn không mở miệng, chỉ biến thành một tiếng thở dài.

Thiên Văn Sơn cách đế đô Thiên Tinh Quốc khá xa, khoảng hai ngàn dặm.

Ngay cả thiên lý mã cũng phải chạy cả ngày, nhưng tốc độ của tiên hạc này nhanh hơn thiên lý mã rất nhiều. Tiên hạc chỉ bay nửa đêm, bóng dáng Thiên Văn Sơn đã mờ hồ hiện ra trước khi bình minh ló dạng.

Hình dạng của Thiên Văn Sơn giống như núi Thục Sơn ở trong trò chơi.

Ngon núi cao đẹp, nhưng lại cực kỳ nguy hiểm.

Chỗ sườn núi có mây trắng lơ lửng giống như vàng đai ngọc bích, cả ngọn núi được bao phủ một phần ở trong mây mù, giống như cảnh đẹp trong tranh.

Thiên Văn Sơn có ba đỉnh núi, đỉnh núi ở giữa chính là ngọn núi cao nhất và cũng dốc nhất.

Ngay khoảnh khắc khi Long Tư Dạ nhìn thấy Thiên Văn Sơn, hần liền thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Người kia trước sau không hề đuổi theo, xem ra kế mê tung mà mình sử dụng đã có tác dụng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 224: Tự mình ôm một thiếu niên trở về!

Để mang Cổ Tích Cửu trở về, lần này Long Tư Dạ đã nỗ lực rất nhiều, chẳng những xuất động toàn bộ thám tử, ngay cả toàn bộ truy tung điều cũng được phái đi.

Sau khi hần tìm được Cổ Tích Cửu, sợ Đế Phát Y sẽ theo dấu đuổi theo, vì vậy hần đã âm thầm hạ lệnh cho đệ tử môn hạ vẫn giả vờ đi khắp nơi tìm người ở Phi Tinh Quốc, ngay cả bản thân hần cũng tìm một thể thân ngồi ở trên tọa giá, giả bộ vẫn đang tìm kiếm.

Đương nhiên, một đường này hần cũng giấu đi hơi thở của mình, chỉ cần không trực tiếp gặp phải Đế Phát Y, Đế Phát Y sẽ không thể phát hiện ra hần!

Rốt cuộc, Đế Phát Y quá cao thâm khó đoán, cũng khiến người không thể đoán ra được tính tình, cho dù là Long Tư Dạ khi đối diện với Đế Phát Y cũng có chút đau đầu, vẫn phải hết sức cẩn thận.

Hiện tại cuối cùng đã an toàn trở lại địa bàn của mình, hần tất nhiên thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Khi chuẩn bị tới gần Thiên Văn Sơn, hần rốt cuộc hiện ra thân hình.

Phía trước có bốn đệ tử đang đi tuần tra quanh núi và phát hiện ra hành tung của hần, vì thế bọn họ cười tọa kỵ tới đón, hành lễ với hần ở trên lưng hạc: "Cung nghênh tông chủ trở về núi."

Sau đó bọn họ liền phát hiện tông chủ đang ôm một nam hài tử gầy yếu ——

Một đám đều mở to hai mắt!

Không ngờ tông chủ bọn họ đang —— đang ôm người!

Chẳng phải tông chủ bọn họ luôn luôn không thích tiếp xúc với người hay sao?

Thậm chí khi hần truyền thụ cho đồ đệ cũng không hề tiếp xúc với bọn họ. Ngày thường trị bệnh cứu người, trừ phi đó là phẫu thuật quan trọng, nếu không hần sẽ không muốn chạm vào bất cứ người nào.

Lần này —— lần này không ngờ hần lại tự mình ôm một thiếu niên trở về!

Hần thậm chí cũng không buông thiếu niên kia ra khi ở trước mặt đệ tử môn nhân của mình ——

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

"Tông chủ, vị này chính là?" Một vị đệ tử trong đó can đảm hỏi.

"Hôn thê của hôn tọa." Sau khi Long Tư Dạ ném xuống một quả bom như vậy, lập tức mang theo người bay trở về Tiên Trúc Phong của mình.

"Gi?!"

Bốn gã đệ tử môn nhân gần như hỗn độn ở trong gió.....

Lúc gần đi, Long Tư Dạ còn lưu lại một câu: "Việc này tạm thời bảo mật, không được truyền ra ngoài!"

Vì thế, sau khi bốn gã đệ tử có cảm giác giống như bị thiên lôi đánh xuống, lúc này lại thực sự nghẹn ngào đến mức hoảng loạn.....

.....Edit: EmilyTon....

Một toà tiểu lâu màu xanh đứng sừng sững ở trên một sườn núi.

Bên trái triền núi là một hồ nước, bên phải là một dược phố, vô số thảo dược quý hiếm đang trong kỳ khoe sắc, hương dược nhẹ nhàng lan tỏa khắp toàn bộ ngọn núi, khiến người say mê.

Tiểu lâu cao năm tầng, mái ngói đầu cùng, trên tám góc có treo chuông gió màu bạc. Khi có gió thổi qua, chuông bạc tạo nên những tiếng leng keng leng keng.

Hồ nước trong vắt, diện tích khá rộng lớn. Trên hồ có đình, trên đình được treo những tấm lụa trắng mỏng, theo gió nhẹ nhàng phiêu đảng như mây.

Có thể nhìn thấy những con tiên hạc nhẹ nhàng nhảy múa trong hồ và trên mặt cỏ.

Thế ngoại đào nguyên!

Nơi này quả thực giống như thế ngoại đào nguyên ở trong truyền thuyết hoặc là trong mộng ảo!

"Tích Cửu, nàng thấy nơi này thế nào?" Trong một cái đình nhỏ, Long Tư Dạ nửa ôm lấy Cổ Tích Cửu ngồi ở chỗ kia, nhìn ra khung cảnh xa xa của hồ.

"Nó rất đẹp." Cổ Tích Cửu rót cuộc nói ra ba từ.

"Thích không? Năm đó nàng đã từng nói, nếu một ngày kia không làm sát thủ nữa, nàng muốn ẩn cư, mua một ngọn núi, xây một tiểu lâu, nuôi gà nuôi vịt, trồng một số thảo dược và trà hoa, tận hưởng cuộc sống giống như thần tiên..... Từ sau khi ta thành lập Thiên Vãn Tông, ta vẫn luôn trang trí chỗ này, chỉ hy vọng sau khi nàng trở về có thể nhìn thấy tất cả....."

"Trở về?" Cổ Tích Cửu nhướn mày lặp lại.

"Tích Cửu, nàng đã từng nói, nơi ta ở chính là nơi trái tim nàng trở về, chính là nơi yên vui của nàng. Ta đã đến đây, may mà nàng cũng tới đây. Cuối cùng ông trời đối đãi với chúng ta cũng không tệ lắm....."

Cổ Tích Cửu rũ mắt nhìn xuống, không nói chuyện, trong lòng cười khổ.

Mặc dù nàng vốn là người lạnh lùng, nhưng không phải thật sự yêu thích nơi thế ngoại đào nguyên. Chẳng qua năm đó Long Tích thường xuyên khao khát điều đó, vì thế nàng cũng nương theo.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 225: Trái cây bị ép chín sẽ không ngọt...

Khi đó, tất cả những gì nàng làm đều là dựa trên sở thích của Long Tích, cố tình kìm nén tâm ý của bản thân mình.

Thật ra nàng rất thích sống ở trong thành phố lớn, dù có rất nhiều hoạt động giải trí, nhưng ít nhất nơi đó có náo nhiệt và rất sống động.

Tận trong xương cốt, nàng vẫn rất sợ cô đơn. Nàng thích nhảy nhót, ca hát, lên mạng chơi trò chơi..... Những thứ mà người trẻ tuổi yêu thích, nàng cũng thích. Nàng không thích uống trà, chỉ thích uống rượu. Ngày thường, khi giải khát nàng thường uống nước khoáng hoặc là các loại đồ uống trái cây.....

Sở thích của nàng thật ra không nhiều như hấn, chẳng qua khi đó nàng một lòng muốn đi theo bước chân của hấn, vì vậy mới ép buộc bản thân mình thích rất nhiều thứ.

Chính vì thế nên Long Tích vẫn luôn cho rằng, nàng và hấn có rất nhiều sở thích chung.....

Thật ra sở thích của nàng và hấn thật sự không hề giống nhau, trái cây bị ép chín đương nhiên không ngọt.....

Nàng đã từng cho rằng, chỉ cần có hấn ở bên người, như vậy là đủ, ở bất cứ nơi đâu nàng đều cam tâm tình nguyện, vì vậy nàng mới nói đùa với hấn rằng "Chỗ anh ở, chính là nơi trái tim em quay về".

Lúc ấy nàng nói xong câu đó thì trái tim đập rất nhanh, và hấn đáp lại nàng bằng cách xoa xoa đầu nàng, mỉm cười mà không nói gì.

Khi đó nàng cho rằng hấn trời sinh vốn tính lạnh lùng, không tốt với việc biểu hiện cảm xúc. Nhưng lúc này nghĩ lại, hấn chắc hẳn rất khinh thường câu nói kia của nàng, đó chỉ là cách hấn ứng phó với việc không từ chối thẳng thừng với nàng mà thôi.

Hấn chỉ xem nàng là nơi chứa nội tạng của hôn thê hấn, sao có thể thực sự yêu nàng?!

Nếu không, sao hấn có thể nhẫn tâm lấy trái tim nàng để cứu nữ nhân khác?

Nếu hấn thật lòng yêu nàng, cho dù chỉ có một chút thật tình, hấn sẽ không làm ra loại chuyện như vậy!

Có lẽ hấn có lý do khó nói, nhưng điều đó không phải là lý do để hấn phản bội nàng. Nàng chỉ có một trái tim, ngay khoảnh khắc bị hấn mổ lấy nó, mỗi

quan hệ giữa hấn và nàng cũng bị cắt đứt!

Hấn cũng không nên yêu nàng, nhiều nhất cũng chỉ là hơi thích một chút, nhưng một chút yêu thích này ở trong lòng hấn cũng không đáng giá một đồng.....

Hiện tại hấn làm ra vẻ thâm tình như thế, không biết lại đang tính toán làm gì với nàng?

Ban đầu khi ở bên hấn, nàng luôn cảm thấy ấm áp bình yên, hiện tại hấn ôm eo nàng, nàng lại không có chút cảm giác gì, có chỉ là phòng bị.....

Kiếp trước, nàng vốn lấy mạng hấn vì muốn một mạng đổi lấy một mạng. Nàng đã không còn hận hấn nữa, nhưng hiện tại dường như nàng lại bắt đầu cảm thấy ghét hấn.

Dựa vào đâu mà hấn vẫn dám ép nàng sau khi đã làm ra những chuyện như vậy?

Trong mắt nàng hiện lên một sự lạnh lẽo, bỗng nhiên cười cười, rót cuộc mở miệng: "Long tông chủ, có lẽ ngươi đã nhận sai người."

Long Tư Dạ sững sờ, nhìn nàng: "Nhận sai người?"

"Long tông chủ đối tốt với Tích Cửu như thế, khiến Cửu thật là sợ hãi. Nhưng những gì mà Long tông chủ đã nói, ta lại không hề hay biết. Ta nghĩ Long tông chủ có lẽ đang nói về một nữ tử khác."

"Tích Cửu, đến giờ nàng vẫn không muốn thừa nhận?"

"Không phải là ta không muốn thừa nhận, mà là Tích Cửu hiện tại không phải là Tích Cửu mà các hạ đang nghĩ. Ta không phải là Cố Tích Cửu các hạ đang tìm kiếm. Cố Tích Cửu kia sớm đã chết."

"Cái gì?" Sắc mặt Long Tư Dạ khê biến.

Cố Tích Cửu cười khúc khích: "Hay là ngươi cũng cho rằng ta đang mượn xác hoàn hồn?"

Nàng vươn cổ tay trắng muốt của mình, đưa tới trước mặt hấn: "Nếu tông chủ không ngại thì hãy thí nghiệm một chút, ta là nguyên thân hay là mượn xác hoàn hồn!"

Ở thế giới này, mượn xác hoàn hồn cực kỳ khó, trừ phi những yêu ma chân chính muốn tu luyện thành ác quỷ, chúng mới có khả năng này.

Trong khi ngày đó Cố Tích Cửu bị hàm oan mà chết, liệu nàng có thể sẽ biến thành ác quỷ trước, sau đó mới mượn xác hoàn hồn hay không?

Và đó cũng là vấn đề mà Long Tư Dạ cũng đang lo lắng trong mấy ngày gần đây, hấn cũng âm thầm thăm dò nàng mấy lần.

Nhưng tất cả các kết quả thăm dò đều khiến hấn thất vọng, Cố Tích Cửu trước mắt chính là nguyên thân!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 226: Vì sao không đâm lao thì phải theo lao?

Linh hồn và thể xác hoàn toàn có độ thống nhất hài hoà rất cao, chỉ có nguyên hồn của nguyên thân mới có thể đạt tới trình độ hài hoà thể này!

Sau đó hấn lại nghĩ đến một khả năng khác: Cố Tích Cửu này chính là Cố Tích Cửu kia, hiện tại người này là người kia đầu thai và được sinh ra một lần nữa ——

Tuy nhiên, hấn đã từng âm thầm hỏi thăm Cố Tích Cửu nguyên chủ, tính cách yếu đuối khiến người giận sôi.

Mặc dù nguyên nhân là do hoàn cảnh, nhưng dựa vào hiểu biết về nhận thức tính cách người kia của hấn, bất luận nàng ở trong hoàn cảnh nào cũng có thể sống tốt, tuyệt đối sẽ không bị khinh bỉ như thế!

Nếu như nàng thật sự đầu thai một lần nữa, làm thế nào nàng lại bị khinh bỉ nhiều năm như vậy?

Bởi vì hấn biết về quá khứ của nguyên thân Cố Tích Cửu, vì vậy hấn vẫn luôn không dám nhận nàng, không ngừng âm thầm kiểm tra nàng.

Cho đến khi hấn nhìn thấy nàng thuần di, nhìn thấy thuật dịch dung của nàng trông giống như thật, hấn mới xác định đó là nàng!

"Tích Cửu, ta không quan tâm nàng làm thế nào đi vào trong thân thể này, nhưng ta biết, nàng chính là nàng! Nếu không sao nàng có thể biết thuật thuần

đi, thuật dịch dung và y thuật? Làm thế nào biết được ta đã từng có nàng?"

"Đó là bởi vì một năm trước ta từng mơ thấy nàng ấy!" Cổ Tích Cừ ngắt lời hắn.

"Hả? Nghĩa là như thế nào?"

"Một năm trước, có một khoảng thời gian ta thường xuyên mơ thấy một nữ tử, nàng ấy ăn mặc rất kỳ lạ. Nàng ấy nói, ta và nàng ấy cùng tên nên rất hợp ý, vì vậy nàng ấy muốn truyền thụ toàn bộ một thân bản lĩnh của nàng ấy cho ta....." Cổ Tích Cừ bắt đầu bịa đặt chuyện xưa.

Long Tư Dạ không tin: "Y thuật và thuật dịch dung của nàng ấy đúng là có thể truyền thụ cho người khác, nhưng thuật thuật di thì sao có thể? Đó là dị năng của nàng ấy! Không thể truyền thụ cho người khác."

Cổ Tích Cừ nhấp nhấp miệng nhỏ: "Thật ra thuật thuật di của ta vốn có từ khi còn nhỏ, nhưng vì sợ người nhà xem ta là quái vật, vì thế ta vẫn luôn không dám sử dụng mà thôi."

Long Tư Dạ: "..... Nhưng hiện tại tính cách của nàng đã hoàn toàn khác! Gần như rất giống nàng ấy!"

"Tính cách của một người sẽ thay đổi. Ban đầu ta bị người đè nén tính cách đó xuống, nhưng bản tính của ta vốn không phải như thế. Sau đó trong mộng cô nương Cổ Tích Cừ vẫn luôn nói ta không thể tiếp tục như thế, nếu không chỉ có bị người khi dễ đến chết. Lúc đầu ta không tin, không làm theo những gì nàng ấy nói, sau đó ta liên tiếp bị ăn mệ rất nhiều lần, ta mới biết được những gì nàng ấy nói đều đúng. Ta rút ra được kinh nghiệm xương máu, chỉ có thay đổi....." Cổ Tích Cừ rải ra một lời nói dối hoàn hảo, không có chút sơ hở.

Sau khi Long Tư Dạ nhìn nàng một lúc lâu: "Những lời thế này vì sao nàng không nói sớm hơn?"

Cổ Tích Cừ thở dài: "Thật ra Tích Cừ vẫn luôn mâu thuẫn về việc này. Tích Cừ nói nhằm mình là thiên bẩm, kết quả bị Tà thiên sư đuổi giết không tha. Tích Cừ cũng muốn tìm một chỗ dung thân, vì vậy muốn sai thì sai....."

"Vậy vì sao nàng không tiếp tục đâm lao thì phải theo lao? Ngược lại lựa chọn nói ra lúc này?"

"Đó là vì Tích Cừ không ngờ Long tông chủ lại thâm tình với cô nương Cổ Tích Cừ kia như thế. Nếu ta tiếp tục giả mạo nàng ấy, tiếp nhận thâm tình và giúp đỡ của tông chủ, ta có chút không đành lòng, vì vậy nên mới nói thẳng ra." Cổ Tích Cừ đối đáp trôi chảy.

Long Tư Dạ nhìn thẳng vào đôi mắt nàng, ánh mắt mơ hồ sắc bén.

Cổ Tích Cừ thản nhiên nhìn lại hắn.

Giờ phút này thứ dịch dung trên mặt nàng đều đã bị loại bỏ, tướng mạo là sẵn có của nàng. Đôi mắt của tiểu cô nương đều rất nghiêm túc, không thể nhìn ra được một chút khác thường.

Một lát sau Long Tư Dạ dời mắt đi, không đề cập tới vấn đề này nữa. Nhưng hắn lại nói một câu không liên quan: "Có muốn ăn cá hay không? Cá trong hồ này là thanh tao ngư (青梭鱼), rất giống với tür tai ló ngư (四腮鲈鱼) nàng thích ăn nhất. Nếu nàng muốn báo đáp ta, vậy có thể làm một bàn tiệc toàn cá cho ta được không?"

Cổ Tích Cừ: "....."

.....

Đó là một bữa tiệc toàn cá cực kỳ phong phú, có hầm, có xào, có hấp, có chiên, có kho.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 227: Đợi nàng khích lệ một câu

Tuy nhiên, một bàn toàn cá này không phải do Cổ Tích Cừ nấu nướng. Nàng chỉ xoa tay nướng một con cá vô vị, sau khi Long Tư Dạ ném thử đã không cho nàng làm tiếp, và hắn đã trực tiếp động thủ.

Ánh mắt Cổ Tích Cừ hơi ngưng đọng lại. Kiếp trước hắn chính là quân tử tránh xa nhà bếp, mặc dù là cao thủ câu cá, nhưng từ trước tới nay không hề làm cá. Nàng mới là người đầu bếp kia.

Nhưng hiện tại hắn thật sự làm cá, hơn nữa thủ pháp làm cá giống đúc như kiếp trước nàng đã từng làm, thậm chí ngay cả trình tự sử dụng gia vị cũng giống như đúc.

Xem ra mặc dù kiếp trước hần vẫn luôn không hề làm cá, nhưng khi nhìn xem nàng làm cũng đã học xong.....

Nàng có chút xuất thần, đến khi xuất hiện một đôi đũa trước mắt: "Tới, nếm thử tay nghề của ta, có hợp khẩu vị của nàng hay không."

Cổ Tích Cửu ăn một lát, hương vị—— thật sự không khác lắm so với nàng nấu!

Phải biết rằng thời điểm chế biến thức ăn, cho dù trình tự gia vị hoàn toàn giống nhau, nhưng người nấu nướng đồ ăn khác nhau thì phẩm vị cũng sẽ khác nhau rất nhiều.

Hai người đều nấu đồ ăn giống nhau như đúc, vậy chỉ có một loại khả năng, đó chính là một người trong đó đã nếm thử hàng trăm ngàn lần, sau đó thực hành cả trăm ngàn lần, lúc đó mới có thể chậm rãi nắm giữ được kỹ năng nấu nướng, có được hương vị giống như người kia đã nấu.....

Xem ra Long tông chủ ở thế giới này đã nỗ lực rất nhiều để rèn luyện kỹ năng nấu nướng của mình.....

Trong lòng Cổ Tích Cửu vốn giống như mặt hồ tĩnh lặng đột nhiên gọn sóng, dường như có chút nhói đau, giống như bị kim đâm xuyên qua trái tim.

"Nhu thế nào?" Long Tư Dạ nhìn nàng, đáy mắt mơ hồ có một chút háo hức, dường như đang đợi một câu khích lệ của nàng.

"Không tệ!" Cổ Tích Cửu cho hần hai từ.

Sau khi nói xong, nàng đã bị sốc! Nàng nhớ rằng khi lần đầu tiên sau khi nàng luyện nấu nướng xong, nàng đã nướng cá cho Long Tích nhắm nháp, và lúc ấy nàng hỏi hần hương vị thế nào, hần cũng nói ra hai từ này.

Hiện tại—— phong thủy đã đổi hướng?

Nàng đột nhiên cảm thấy khó chịu, cá ăn vào trong miệng cũng không ra hương vị gì.

Đôi mắt Long Tư Dạ lại hơi sáng ngời, nhìn nàng một cái: "Nàng thích ăn là tốt, vậy hãy ăn nhiều một chút."

Mọi thứ hôm qua dường như được tái hiện lần nữa, chẳng qua vài trò nhân vật đã bị đổi ngược.

Trong lòng Cổ Tích Cửu cảm thấy càng khó chịu hơn. Từ sau khi biết Long Tư Dạ chính là Long Tích, nàng căn bản không muốn có bất kỳ quan hệ nào với hần, nhưng hần lại chết cũng không từ bỏ.....

Lòng dạ phòng bị của Long Tư Dạ đối với nàng cực kỳ thâm sâu. Hần chẳng những điểm huyết đạo của nàng, khiến nàng không thể vận công, hần còn luôn nắm một bàn tay của nàng, thậm chí khi câu cá hay làm cá hần cũng không buông ra, chỉ dùng một bàn tay bận việc.

Nàng biết hần sợ nàng sử dụng thuật thuật đi chạy trốn, nhưng hần có thể giữ được nàng bao lâu?

Buổi tối đi ngủ, hần không thể ngủ cùng nàng, đúng không?!

Nàng cười lạnh trong lòng, chỉ cần nàng muốn chạy, ai có thể ngăn cản được nàng?!

Nhưng sau khi đi ra ngoài, làm thế nào để tránh khỏi Tà thiên sư biến thái kia mới là một vấn đề nan giải rất lớn.....

Nhìn bộ dáng này của Long Tư Dạ, bất luận hần đang có mục đích gì, trong thời gian qua hần sẽ không gây bất lợi với nàng, có lẽ nàng nên nhân cơ hội ở đây nghỉ ngơi lấy lại sức mấy tháng, tránh khỏi đầu sóng ngọn gió rồi lại đi ra ngoài?

Nàng vừa mới có suy nghĩ này, trong không trung đã truyền đến một tiếng cười khê: "Thơm quá!" Tiếng cười từ tính nhẹ nhàng giống như một cơn gió thổi qua.

Cổ Tích Cửu đột nhiên đóng băng!

Sắc mặt Long Tư Dạ biến đổi, thuận thế kéo Cổ Tích Cửu tới gần tới bên người mình, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Khi những đám mây trên không trung tan đi, một người xuất hiện.

Người nọ đứng ở trên lưng một con thần thú trắng như tuyết, một thân áo tím theo gió bay bay.

Thần thú kia trông rất kỳ lạ, giống nai nhưng không phải là nai, giống ngựa nhưng lại không phải là ngựa. Sau lưng có hai cánh, trên đầu có một cái sừng xoắn ốc, sừng cong như đao, loé lên ánh sáng lạnh mờ nhạt.

Độc giác thú! (独角兽)

Không ngờ người nọ đang cưỡi một con độc giác thú ở trong truyền thuyết!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 228: Cái nồi này úp thật khéo!

"Tuyệt quá!" Thương Khung Ngọc im lặng nửa ngày bỗng nhiên tán thưởng một câu: "Không ngờ hần bắt một con độc giác thú làm tọa kỵ!"

Độc giác thú, là thần thú trong truyền thuyết, một ngày có thể du hành vạn dặm, có thể chống lại lôi điện, không chịu khuất phục bất luận kẻ nào quản giáo, không ngờ Tả thiên sư có thể cưới được nó.....

Hần nhìn qua cực kỳ tiêu sái, bộ dáng kia không giống như đang xông vào Thiên Ván sơn, mà giống như đang đi dạo quanh hậu hoa viên nhà mình, thông thả ung dung hạ xuống: "Bồn tọa ngủi mùi tới đây, có thể uống cùng hay không?"

Hần thậm chí rất có thành ý mang ra một hồ lô rượu: "Bồn tọa góp thêm rượu."

Long Tư Dạ nhìn hần không nói lời nào, Cố Tích Cửu cũng mím miệng không hề nói chuyện.

Đế Phát Y giống như rất quen thuộc, trực tiếp ngồi xuống ở phía bên tay phải Cố Tích Cửu.

Đôi mắt Long Tư Dạ hơi loé lên, nói: "Tích Cửu, nàng ngồi bên kia, ta nói chuyện với Tả thiên sư." Long Tư Dạ muốn đổi vị trí với Cố Tích Cửu.

Đế Phát Y phát ông tay áo một cái, giờ tay ấn lên bàn tay nhỏ bé còn lại của Cố Tích Cửu, khẽ cười nói: "Lỡ tại bồn tọa không điếc, không cần đổi chỗ cũng có thể nghe được, trừ phi Long tông chủ nói chuyện giống như muỗi kêu..... Ồ, cho dù là tiếng muỗi kêu bồn tọa cũng có thể nghe thấy. Long tông chủ cứ yên tâm đi."

Đế Phát Y liếc mắt nhìn một bàn đầy cá: "Ồ đây thật là phong phú. Long huynh, kỹ thuật nấu nướng của ngươi rất tuyệt. Ba năm trước, bồn tọa từng thưởng thức cá ngươi nướng, sau đó vẫn luôn nhớ mãi không quên. Đáng tiếc không có cơ hội nhấm nháp lần nữa. Lần này thật ra rất may mắn."

Hần phát ông tay áo ở trên bàn một cái, trước mặt đã xuất hiện một bộ bát đĩa tinh xảo hoàn toàn mới. Hần nhắc đĩa gấp một miếng cá nướng, đưa vào trong miệng nếm thử, thở dài một tiếng: "Chính là hương vị này!"

Cố Tích Cửu: "....."

Tay trái nàng vẫn luôn bị Long Tư Dạ nắm lấy, hiện tại tay phải lại bị Đế Phát Y ấn lên, bất luận rút nên nào cũng rút không được.

Bàn tay Long Tư Dạ lạnh lẽo, trong khi bàn tay Đế Phát Y lại rất ấm áp, một lạnh một nóng giống như đang âm thầm phân chia cao thấp.

Trên bàn đầy cá nhưng nàng chỉ mới gấp được hai đĩa, cũng vừa mới nếm được một miếng, bụng vẫn còn đang đói, hiện tại chỉ có thể nhìn dưới sự kìm kẹp của hai đại soái ca.

Hai tay đều không có tự do, nàng không thể dùng chân để gấp đồ ăn, đúng không?!

"Đế cung chủ giá lâm Thiên Ván Sơn, tất nhiên là có kế hoạch. Nhưng nếu Đế cung chủ tiến vào, trước hết nên đệ thiệp bái phỏng, để đệ tử môn nhân bồn tọa chào đón. Tại sao lại tự tiện xông vào như thế?" Long Tư Dạ bắt đầu gây khó dễ.

Đế Phát Y không hề để ý tới hần, tiếp tục tự gấp một miếng cá nướng đặt vào trong đĩa của mình, chiếc đĩa chọc một cái, toàn bộ xương cá bên trong đều tự động tách ra, lúc này hần mới bắt đầu ăn từ từ, lại tán thưởng một tiếng: "Cá ngon!"

Hần lại liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu một cái, dường như có chút buồn bực: "Vì sao Cố cô nương không ăn? Sợ Long tông chủ hạ độc hay sao?"

Cố Tích Cửu: "....."

"Phiền tôn giá nhắc tay ra một chút." Cố Tích Cửu cử động ngón tay ở lòng bàn tay hần một chút.

"Ồ, xin lỗi." Đế Phát Y rút cuộc giờ tay buông nàng ra, lại liếc mắt nhìn Long Tư Dạ một cái: "Vì sao Long tông chủ vẫn luôn nắm chặt tay cô nương này? Chẳng lẽ là sợ nàng chạy trốn? Lần đó ở trên Khái Thiên Đài, Cố cô nương bỗng nhiên mất tích quả nhiên là vì Long tông chủ đưa người tới nơi này, làm hại bồn tọa phải ngăn chặn bọn họ tới đây tìm người....."

Long Tư Dạ: "....." Cái nồi này úp thật khéo! khiến hần không thể nào phản bác!

Mặc dù lúc ấy Cố Tích Cửu thuận di ngay khoảnh khắc nhảy lên tọa kỵ của Long Tư Dạ, tạo ra mối hiềm nghi cho Long Tư Dạ. Nhưng sau khi trải qua một loạt sự kiện, bây giờ nghe Đế Phát Y nói như thế, nàng lại cảm thấy có chút buồn bực.

Tả thiên sư biết rõ chính nàng chạy trốn, còn liên tiếp bị hần bắt được, hiện tại công khai đổ hết lỗi lên đầu Long Tư Dạ, hần có mục đích gì?

Chương 229: Đánh ta trước rồi nói!

Nàng khẽ cau mày, đang muốn mở miệng nói điều gì đó, Long Tư Dạ đã nắm chặt cổ tay nàng và truyền âm nói: "Không thể thừa nhận tự mình đào tẩu, nếu không bắt luận là đệ tử thiên bẩm hay không, đều phải chịu trừng phạt khốc liệt, tám chín mươi phần sẽ bị đánh gãy toàn bộ gân mạch và trở thành phế nhân!"

Nghiêm trọng như vậy?!

Khi ấy yêu nghiệt kia bắt nàng trở về không hề nói điều này với nàng!

Chẳng lẽ chờ tới khi nàng lên Khai Thiên Đài, hấn mới tàn nhẫn với nàng?

Người bị trắc nghiệm đào tẩu sẽ chịu trừng phạt, vậy kẻ bắt cóc người bị trắc nghiệm thì sao?

Có bị trừng phạt hay không?

Một loạt câu hỏi loé lên ở trong đầu Cố Tích Cửu.

Rốt cuộc, Long Tư Dạ là cộng sự nhiều năm của nàng, vẫn cực kỳ hiểu biết tính cách của nàng. Lúc này hấn chỉ liếc mắt nhìn nàng một cái cũng có thể đoán ra được suy nghĩ của nàng, trong lòng hấn cảm thấy âm áp! Hấn một lần nữa truyền âm nói: "Đừng lo, hấn không thể làm gì ta. Nhiều nhất ta bồi thường cho hấn một số thảo dược là được."

Đế Phát Y nhẹ nhàng gõ ngón tay ở trên bàn, cười như không cười nhìn Long Tư Dạ: "Long tông chủ, mặc dù địa vị của ngươi tôn quý, nhưng ngươi vẫn phải tuân thủ các quy tắc của đại lục này. Ngươi bắt cóc người bị trắc nghiệm thiên bẩm là đã phạm quy, nên nhận trừng phạt thế nào chắc hấn ngươi cũng biết?"

Sắc mặt Long Tư Dạ lạnh lùng: "Điều này không cần ngươi nhắc nhở, đợi chuyện này qua đi, ta sẽ tự mình đến chỗ thánh tôn nhận phạt! Nhưng các hạ tự tiện xông vào Thiên Vãn sơn ta, đó chính là phạm vào quy tắc của Thiên Vãn Tông!"

"Hả? Vậy phạm vào quy tắc thì sẽ thế nào?"

"Nặng thì xử tử, nhẹ thì phế bỏ công phu toàn thân!" Giọng của Long Tư Dạ càng thêm lạnh lùng.

Đế Phát Y nhắc ống tay áo lên: "Ồ, được. Đánh ta trước rồi lại nói!"

Long Tư Dạ ngáp ngừng một chút, cười lạnh: "Đế cung chủ thật sự muốn động thủ ngay trong lãnh thổ Thiên Vãn Tông? Vậy ta nhắc nhở trước một câu, bất kỳ người nào tự tiện xông vào Thiên Vãn Tông, Thiên Vãn Tông sẽ không cần dựa theo quy tắc của Tinh Nguyệt đại lục đơn độc chiến đấu, có thể lập trận chống đỡ và xử lý người xâm nhập. Đế cung chủ thật sự cho rằng, đơn thương độc mã có thể xông qua các trận pháp của đệ tử Thiên Vãn Tông?"

Đế Phát Y thờ dãi: "Ồ, có lẽ không qua. Bồn tọa không ngờ, đường đường là Long tông chủ lại muốn quần ấu....."

Long Tư Dạ: "....." Khuôn mặt tuấn tú của hấn mơ hồ biến xanh.

Từ trước tới nay hấn luôn xem thường sử dụng chiến thuật quần ấu. Nhưng, vì Cố Tích Cửu hấn chỉ có thể đánh cuộc!

Ngón tay hấn kết thành một pháp quyết màu xanh nhạt, nhẹ nhàng nói: "Ta chỉ cần bắn tín hiệu này ra, đại trận bảo vệ núi sẽ lập tức khởi động! Đế cung chủ có muốn thử một lần hay không?"

Đôi mắt Đế Phát Y hơi lóe sáng, chậm rãi đứng lên: "Thật ra —— bồn tọa rất muốn thử một lần....."

Long Tư Dạ: "....."

Hấn đang định liệu muốn bắn ra pháp quyết triệu hoán, nhưng không ngờ Đế Phát Y lại ngồi xuống: "Nhưng nếu muốn bồn tọa ra tay, chắc chắn sẽ máu chảy thành sông. Bồn tọa và Long tông chủ rốt cuộc có chút giao tình, vì thế có chút không đành lòng..... Trận này bồn tọa không muốn đánh, Long tông chủ có biện pháp gì giải quyết trong hoà bình hay không?"

Long Tư Dạ âm thầm thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, trận này hấn cũng không muốn đánh.

Nói thật, mặc dù hấn và Tà thiên sư từng liên thủ đánh địch, nhưng cho tới bây giờ hấn vẫn không thể thăm dò được thực lực chân chính của Đế cung

chủ.

Vị cung chủ này khi đánh nhau với kẻ yếu thì dường như khá yếu, nhưng khi gặp kẻ mạnh thì lại trở nên rất mạnh.

Thời điểm Đế cung chủ đánh nhau với người khác, dường như luôn cao hơn đối phương chỉ một chút, không nhiều không ít, chỉ để duy trì một chừng mực có thể thống khoái đánh nhau, có thể đánh đến nổi trời sụp đất nứt, ngày này qua ngày khác, cuối cùng Đế cung chủ luôn có thể đánh đối phương trở thành đầu heo, khiến người không dám tiếp tục trêu chọc hắn ——

Người như vậy trở thành bằng hữu thì rất tốt, trở thành địch nhân sẽ quá bi thôi, bởi vì có khả năng sẽ bị hắn tính kế hành hạ đến chết.....

"Ta có thể không truy cứu các hạ về tội tự tiện xông vào, nhưng có một điều kiện." Long Tư Dạ cuối cùng cũng lên tiếng trước.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 230: Hắn ngang nhiên đòi hỏi lộ!

"Điều kiện gì? Thà nàng? Hay là không truy cứu tội cướp người của ngươi?" Đế Phát Y cười khê, ánh mắt mơ hồ sắc bén, giờ tay tự mình rút ra một chén rượu, nhẹ nhàng nhấp một ngụm: "Cá ở đây không tệ, thủ nghệ của ngươi cũng tốt như trước, bồn tọa rất vui vẻ. Điều duy nhất bồn tọa không vui chính là không có rượu ngon. Nghe nói Long tông chủ đã từng nhường một loại rượu gọi là "say cần khôn". Có lẽ sau khi ta hoàn toàn vui vẻ, ta có thể đồng ý với nửa điều kiện của Long tông chủ."

Long Tư Dạ: "....."

Cố Tích Cửu dùng ánh mắt nhìn xà tinh bệnh nhìn thoáng qua Đế Phát Y, hắn đang ngang nhiên đòi hỏi lộ!

Mặc dù hỏi lộ chỉ là một rượu, nhưng cũng có chút hủy hoại nhân cách làm người!

Hơn nữa, sao nàng có cảm giác hành vi của Đế Phát Y có chút kỳ lạ?

Giống như..... giống như là có chút ghen tuông, có ý gây rối ——

Cố Tích Cửu bỗng nhiên nhớ tới hai người kia là "đoạn tự", trong lòng xao động!

Chẳng lẽ Tả thiên sư và Long Tư Dạ có mối quan hệ nào đó?! Vì vậy khi hắn nhìn thấy Long Tư Dạ đối xử tốt với nàng, hắn liền ăn dấm?

Xem ra sự chiếm hữu của Tả thiên sư không chỉ cường đại bình thường, chẳng những yêu thầm vị thánh tôn kia, còn có tình ý đối với Long Tư Dạ.....

Nói chung, thời cổ đại chơi tình yêu đam mê đa dạng hơn, chưa chắc sẽ chung tình với một người.

Có lẽ đối với Tả thiên sư mà nói, thánh tôn là nhân vật mà hắn yêu thầm nhưng không dám khinh nhờn, trong khi Long Tư Dạ lại có cùng đẳng cấp với hắn, có thể hắn muốn đòi mục tiêu.....

Cố Tích Cửu tinh tế phân tích cuộc trò chuyện và thái độ của hai người kia ở trong lòng, càng cảm thấy những suy đoán của mình rất đáng tin cậy!

Bọn họ đã quen biết nhau từ lâu, Tả thiên sư từng thí nghiệm Long Tư Dạ, hai người con từng cùng nhau ăn cá uống rượu.....

Cố Tích Cửu vốn có chút bực mình vì Đế Phát Y luôn khẳng khái bắt nàng phải làm thí nghiệm, hiện tại bỗng nhiên hiểu ra lý do!

Hắn khẳng định đã từng ngoại tình với Long Tư Dạ, hiện tại nhìn thấy Long Tư Dạ luôn đuổi theo nàng, khiến hắn ghen tuông đầy mình, vì vậy mới kiểm một lý do quang minh chính đại, đuổi giết nàng không bỏ như vậy. Hắn nhất định muốn giết chết nàng! Đoạn tuyệt hậu hoạn!

Đúng rồi, hắn thậm chí còn lừa dối từng đính hôn bằng miệng với nàng, lúc ấy nàng giống như bị sét đánh. Hiện tại ngẫm lại, nàng rút cuộc cũng hiểu ra được mục đích của hắn!

Nếu như nàng trở thành vị hôn thê của hắn, nàng sẽ không thể có quan hệ gì với Long Tư Dạ nữa. Vậy thì, bất luận nàng chết hay không, Long Tư Dạ đều không có bất cứ hy vọng nào ——

Sau khi rút ra được kết luận như vậy, nàng cảm thấy mình thật xui xẻo vì trong lúc vô ý đã trở thành một tiểu tam giữa hai tôn đại thần?

Đậu má! Tất cả đều không phải là ý định của nàng!

Cố Tích Cửu mơ hồ phát hiện ra, ánh mắt Tả thiên sư rất nhiều lần nhìn lên bàn tay Long Tư Dạ đang nắm tay nàng. Mỗi một lần ánh mắt hắn càng thêm

tỉnh té một lần, khiến lòng tơ phía sau lưng nàng cũng dưng đứng lên.....

Nàng dứt khoát kéo tay mình lại, cũng sử dụng phương pháp thoát thân đặc biệt.

Tuy nhiên, Long Tư Dạ đã quá quen thuộc với chiến thuật của nàng, hơn nữa công lực của nàng kém hơn hẳn quá nhiều, nàng chỉ có cơ hội thoát khỏi hẳn nếu sử dụng phương pháp thoát thân đặc biệt trong tình huống bất ngờ.

Nhưng một khi Long Tư Dạ đề phòng với nàng, nàng muốn yên lặng rút tay về còn khó hơn lên trời!

Đế Phát Y đột nhiên nâng ống tay áo và hạ xuống dưới một cái, ống tay áo của hắn đáp ở trên vai phải của Cố Tích, một lực lượng giống như luồng điện nhảy mất truyền vào trên vai phải của Cố Tích Cửu, theo gân mạch của nàng truyền thẳng tới trên cổ tay vẫn luôn bị Long Tư Dạ nắm chặt ——

Long Tư Dạ chấn động, giống như bị điện giật, buông lỏng tay ra.

Cổ tay Cố Tích Cửu cuối cùng cũng được giải vây, nàng lập tức chạy lui về phía sau vài bước, chuẩn bị rời xa khỏi con lốc xoáy giữa hai đại thần.....

Nàng muốn thuận di rời đi, nhưng đáng chết, thuật thuận di của nàng lại không nhạy!

Không cần phải hỏi, nàng cũng biết Tả thiên sư đã giờ trò quỷ!

Có lẽ lần trước thuật thuận di của mình không nhạy cũng là do hắn phá rối.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 231: Uống rượu cùng chúng ta

Nàng đang suy nghĩ làm thế nào để trốn thoát, cổ tay đã bị Đế Phát Y nắm lấy. Hắn kéo nàng ngồi xuống bên cạnh: "Đừng vội rời đi, hãy uống chén rượu với hai chúng ta."

Lần này Cố Tích Cửu ngồi ở bên tay phải Đế Phát Y, còn Đế Phát Y lại ngồi gần bên cạnh Long Tư Dạ.....

Sắc mặt Long Tư Dạ hơi đổi, định đứng lên để làm gì đó, nhưng Đế Phát Y đã dùng bàn tay nhấn ở trên vai hắn một cái, đẩy hắn ngồi lại chỗ cũ: "Yên tâm, bốn tọa sẽ không gây bất lợi với nàng, chỉ xử theo phép công mà thôi."

"Vậy người nói đồng ý với nửa điều kiện của ta là gì?" Long Tư Dạ không để bị lừa, hắn hỏi thẳng vấn đề mình quan tâm nhất.

"Rất đơn giản, mặc dù trách nhiệm của bốn tọa không thể làm việc thiên vị, nhưng sau khi mang nàng làm thí nghiệm xong, nếu nàng không phải là đệ tử thiên bẩm, bốn tọa sẽ không phế công lực của nàng, chỉ thả nàng xuống rừng rậm hắc ám là được. Hoặc là bốn tọa sẽ không báo cáo sai lầm của người, để người không cần tiếp nhận sự trừng phạt của thánh tôn. Người chọn cái nào?"

Long Tư Dạ cười lạnh: "Bản thân linh lực của nàng thấp kém, người phế hay không phế thì có gì khác nhau? Nếu thả nàng xuống rừng rậm hắc ám cũng sống không được! Nửa điều kiện này của người chẳng khác gì không đồng ý! Đối với chuyện ta bắt cóc người, ta không cần các hạ dấu điểm giúp ta, ta sẽ tự mình đi lãnh phạt. Không cần thảo luận chuyện này ở đây!"

Hắn đang nhường hết cơ hội cho nàng?

Không, nàng không cần ân tình này của hắn!

Hơn nữa, hắn càng bảo vệ nàng như vậy, Tả thiên sư biến thái này sẽ càng thêm ghen! Nàng không muốn làm bia đỡ đạn lần nữa!

Cố Tích Cửu cười nói: "Chuyện của ta không cần bắt luận kẻ nào chịu trách nhiệm giúp ta, cũng không cần bắt luận kẻ nào cầu tình giúp ta. Hơn nữa, Tả thiên sư đại nhân cũng từng đồng ý điều kiện tương tự với Tích Cửu, hiện tại lại đưa ra điều kiện một lần nữa dường như không hay lắm, đúng không?"

Đế Phát Y nghiêng đầu cười như không cười nhìn nàng: "Bốn tọa đồng ý với nàng điều gì?"

Người này sẽ không nhanh như vậy đã không thừa nhận đấy chứ?!

Cố Tích Cửu nghiêm túc: "Ngày hôm qua....."

Nàng còn nói chưa xong, Long Tư Dạ đã trực tiếp ngắt lời: "Ngày hôm qua chỉ là giấc mộng của nàng mà thôi. Được rồi, Đế cung chủ, nửa điều kiện kia của người quá khắc nghiệt, ta muốn thêm một điều kiện nữa!"

"Nói."

"Nếu như nàng không phải là đệ tử thiên bẩm, ngươi không phể công lực của nàng và thả nàng xuống rừng rậm hắc ám, ta muốn đi cùng nàng tới đó."

Đế Phát Y mỉm cười, lạnh lùng nói: "Mặc dù rừng rậm hắc ám quỷ bí khó lường, nhưng với công phu của ta và ngươi, muốn thoát ra khỏi đó lại không có gì khó khăn. Ngươi đi cùng nàng vào đó, vậy còn gì là trừng phạt nữa? Nếu chuyện này bị truyền ra ngoài, chỉ sợ khó có thể phục chúng. Ngươi làm như vậy, những đệ tử thiên bẩm giả mạo khác đã từng bị thả xuống rừng rậm hắc ám làm thế nào nhắm mắt?"

Hắn lại giơ tay rót một chén rượu, nhấp một ngụm, giọng càng nhẹ hơn: "Giả mạo đệ tử thiên bẩm vốn là tử tội. Lý do thả bọn họ xuống rừng rậm hắc ám bất quá chỉ muốn cho bọn họ một cơ hội sống mà thôi. Có hội có thể sống sót là một trong một vạn, như thế mới có vẻ công bằng, mới không bị người lên án. Nếu mỗi một người giả mạo đều có một vị cao thủ tuyệt đỉnh cùng đi vào đó, vậy trừng phạt này còn có ý nghĩa gì nữa?"

Long Tư Dạ: "....."

Cố Tích Cửu âm thầm nắm tay thành nắm đấm, tên biến thái này nói đường hoàng như vậy, thật ra là vẫn muốn giết chết nàng, đúng không?! Chấp niệm của hắn quả là quá lớn!

Sắc mặt Long Tư Dạ có chút tái nhợt: "Thật sự không thể châm chước?"

Đế Phát Y nhìn nhìn hai người, thờ dãi: "Như vậy đi, nể tình giữa chúng ta, bốn tọa sẽ không thả nàng xuống chỗ sâu nhất trong rừng rậm hắc ám. Ta sẽ thả nàng xuống đỉnh núi thứ ba, thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 232: Ta còn có một điều kiện

"Thả nàng xuống đỉnh núi thứ hai. Với bản lĩnh của nàng, nếu có thể xông ra từ đỉnh núi thứ hai đã là kỳ tích." Long Tư Dạ cố gắng mặc cả.

Đế Phát Y gõ ngón tay ở trên bàn một cái: "Vậy thì giao dịch này sẽ bị hủy bỏ, không cần nói nữa!"

Hắn giả bộ háo hức đứng lên, Long Tư Dạ âm thầm hít một hơi thật sâu: "Được, cứ theo như ý của ngươi, thả nàng xuống đỉnh núi thứ ba!"

Đế Phát Y cười, gió Xuân tràn ngập trên mặt: "Phải vậy chứ! Được, chúng ta ăn cá uống rượu, ngươi có thể lấy "say càn khôn" ra đây. Hôm nay chúng ta không say không về!"

"Chờ đã, ta còn có một điều kiện." Long Tư Dạ mở miệng.

"Còn có?" Đế Phát Y nhướng mày: "Long tông chủ, ngươi không cảm thấy điều kiện của ngươi hơi nhiều một chút?"

"Không cảm thấy!" Trên mặt Long Tư Dạ không có biểu tình gì: "Nếu ngươi có thể đồng ý với ta điều này, ta sẽ tự mình chuẩn bị một bữa tiệc toàn cá lần nữa!"

Đế Phát Y thờ dãi: "Ngươi có thể nói xem."

"Khi thí nghiệm nàng xin đừng công khai, hãy trải nghiệm riêng." Cố Tích Cửu chắc chắn sẽ không thông qua thí nghiệm kia, Long Tư Dạ không muốn khiến nàng xấu mặt ở trước mặt bao người.....

Dù sao nàng cũng là một nữ hài tử, vận mệnh vốn đã nhiều thăng trầm, hiện tại thật vất vả mới đạt được một chút danh tiếng dựa vào bản lĩnh của bản thân. Nếu bị nói là hàng giả ở trước mặt mọi người, chỉ sợ hình tượng sẽ xuống dốc không phanh, nàng cũng sẽ chịu một sự đả kích không nhỏ.

"Trải nghiệm riêng?" Đế Phát Y liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu một cái, cười như không cười: "Bốn tọa sợ nàng phàn nàn, nói rằng bốn tọa có thù oán, sợ bốn tọa trải nghiệm không đủ công bằng."

Long Tư Dạ sững người, ho nhẹ một tiếng và nói: "Sẽ không, ta có thể đảm bảo, nàng sẽ không phàn nàn. Hơn nữa, ta rất tin tưởng vào thuật thí nghiệm của ngươi, sẽ không xảy ra sai lầm."

Đế Phát Y cười: "Vẫn là Long huynh hiểu biết ta." Sau đó lại nhìn về phía Cố Tích Cửu: "Nàng nghĩ thế nào?"

Đế Phát Y đang định hứa hay sao?

Long Tư Dạ vui vẻ trong lòng, ra hiệu bằng ánh mắt về phía Cố Tích Cửu.

Hắn và nàng luôn luôn phối hợp ăn ý, giống như trong quá khứ, Cố Tích Cửu sẽ hành động theo những gì hắn nói. Nhưng lần này Cố Tích Cửu lại giống như không nhìn thấy. Nàng bưng chén rượu lên nhấp một ngụm, sau đó nhẹ nhàng mở miệng: "Nếu muốn trắc nghiệm hà tất phải lên lút? Thắng thì hãy thắng quang minh chính đại, thua cũng thua cho rõ ràng. Ta không thêm đề ý tới ánh mắt của bất luận kẻ nào!"

Nàng nói ra như vậy hiển nhiên nằm ngoài dự đoán của hai người kia, Long Tur Dạ nôn nóng: "..... Tích Cửu!"

Đế Phát Y dừng lại một lát, ánh mắt ngưng đọng ở trên người nàng: "..... Nàng vẫn không tin bản tọa?"

Cố Tích Cửu cười ngạo nghễ, lạnh lùng nói: "Tin hay không, không quan trọng. Ta chỉ là muốn rõ ràng mà thôi."

Đôi mắt Long Tur Dạ lại hơi sáng ngời, đây mới là Cố Tích Cửu mà hắn biết, có trách nhiệm, không sợ bất luận tin đồn nào, sống rất dứt khoát rõ ràng.....

Đế Phát Y nhìn nàng: "Nàng không hỏi hận chứ?"

Cố Tích Cửu khẽ nhếch cằm: "Đương nhiên! Ta chính là người luôn dám làm dám chịu. Vì vậy, bàn tiệc toàn cá này chỉ sợ các hạ ăn không được."

Đế Phát Y: "....."

Long Tur Dạ cảm thấy âm áp trong lòng. Nàng không muốn khiến hắn phải chịu ủy khuất hay sao?

"Tích Cửu, thật ra đó chỉ là một bàn tiệc toàn cá mà thôi....."

Cố Tích Cửu thờ dãi: "Ta không muốn khiến người hạ thấp mình vì ta..... Trong lòng người có lẽ vẫn luôn tự hào về ta....."

Đôi mắt Long Tur Dạ càng sáng!

Những nỗ lực hắn đã bỏ ra rốt cuộc cũng lay động được nàng?

Cuối cùng nàng không còn lạnh lùng phủ nhận?

Hắn biết nàng vẫn yêu hắn, giống như đời trước, không đành lòng thấy hắn bị ủy khuất. Lúc đó, hắn chỉ hơi bị ủy khuất một chút, nàng sẽ tức giận còn hơn cả hắn, trăm phương nghìn kế muốn giúp hắn lấy lại tất cả.....

"Đúng rồi, rượu "say càn khôn" mà Tả thiên sư đại nhân muốn uống là gì?" Cố Tích Cửu dò hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 233: Đây là dấm, đúng không?!

Long Tur Dạ nói: "Ta đây sẽ đi lấy nó." Hắn vừa đi được hai bước, đột nhiên dừng lại, xoay người nhìn Cố Tích Cửu, rõ ràng có chút không yên tâm.

Cố Tích Cửu cười: "Không yên tâm về ta? Ta đây sẽ đi cùng người." Nàng cũng đứng lên.

Nhưng nàng vừa mới vừa đứng lên, bàn tay đã bị người giữ lại.

Đế Phát Y cười nhạt: "Đi lấy rượu mà thôi, cần dùng tới hai người sao?" Khóe môi hắn tươi cười, nhưng trong ánh mắt hình như lại có chút lạnh lẽo.

Cố Tích Cửu cười lạnh trong lòng một tiếng. Đây có phải là dấm hay không?! Đúng thật là đoạn tụ!

Đế Phát Y nắm chặt cổ tay nàng, Cố Tích Cửu tự biết tránh cũng không thoát, vì thế xua xua tay: "Long tông chủ, người hãy tự mình đi lấy đi. Tả thiên sư đại nhân có lẽ sợ chúng ta cùng nhau bỏ trốn, vì vậy muốn giữ ta lại....."

Long Tur Dạ cứng người, liếc mắt nhìn Đế Phát Y một cái: "Nếu đã hứa sẽ làm thí nghiệm, các hạ chắc là sẽ không tiếp tục khiến nàng khó xử?"

Đế Phát Y nói giọng mơ hồ: "Bản tọa tạm thời không muốn làm khó với nàng, nhưng nếu người còn tiếp tục dong dài thì khó nói....."

Vì thế Long Tur Dạ quả nhiên không dong dài nữa, xoay người rời đi.

Cố Tích Cửu vẫn luôn nhìn bóng dáng Long Tur Dạ, ánh mắt có chút phức tạp.

Cổ tay đột nhiên căng chặt, khiến nàng có chút đau đớn. Cố Tích Cửu ngoái đầu nhìn lại, tránh qua một bên: "Các hạ nắm tay ta đau!"

Đế Phát Y nói lỏng bàn tay, nhưng vẫn không buông nàng ra: "Bảo bối, thật không hay khi tán tỉnh nam nhân khác ở trước mặt hôn phu, đúng không? Xem bốn tọa giống như người chết?"

Cố Tích Cửu nhếch miệng: "Cung chủ nghĩ Tích Cửu là đồ ngọc sao? Theo như lời cung chủ, hôn ước này căn bản là giả!"

"Sao nàng lại nói như vậy?"

Cố Tích Cửu nhìn lướt qua chiếc nhẫn đeo trên ngón út đang phát sáng của hắn.

"Chiếc nhẫn các hạ đang đeo căn bản không phải là tín vật đính ước, mà là hắc phát cổ!"

Đế Phát Y nhìn nhìn chiếc nhẫn trên tay, lại nhìn nàng một cái, cười: "Bảo bối, nàng rất hiểu biết! Nhưng, nàng đã từng nhìn thấy hắc phát cổ là ngọc đen hay chưa? Theo như lời nàng nói, chiếc nhẫn này chẳng phải là dùng tóc đen bện thành hay sao?"

"Ai biết được có phải các hạ dùng thủ thuật che mắt hay không?" Cố Tích Cửu lạnh lùng nói.

Đế Phát Y thở dài: "Xem ra nếu bốn tọa không tìm ra được chiếc nhẫn kia, nàng sẽ không chịu thừa nhận hôn sự này?"

Cố Tích Cửu tự rót cho mình một chén trà, giọng nói càng lạnh lùng hơn: "Nó vốn là giả, người muốn ta thừa nhận cái gì?"

"Có phải bởi vì Long Tư Dạ?" Giọng nói của Đế Phát Y hơi lạnh.

Cố Tích Cửu cười cười không nói gì.

Nàng không nói lời nào chẳng khác gì thừa nhận. Đế Phát Y cau mày, lạnh giọng: "Nàng và hắn không có khả năng!"

Chết tiệt, rốt cuộc cũng lộ ra đuôi cáo?!

Ta và hắn không có khả năng, người và hắn thì có khả năng sao?!

Cố Tích Cửu xoay chén rượu đang cầm trong tay, hỏi lại một câu: "Ồ, phải không?"

Nàng lại cười một cái: "Thật ra, ngay cả khi hôn ước theo lời các hạ nói là đúng, chúng ta cũng không có khả năng. Nếu ta là đệ tử thiên bẩm, trong vòng hai năm ta tuyệt đối sẽ không bước vào rừng rậm hắc ám một bước! Nếu ta không phải là đệ tử thiên bẩm, có lẽ ta cũng sẽ bỏ mạng ở trong đó, gần như không có khả năng ra ngoài. Hôn ước này xem như không được thành lập. Vì vậy hôn ước giữa ta và các hạ là không khả thi, căn bản không cần để ý."

Ánh mắt Đế Phát Y lung linh nhìn nàng: "Nàng thực sự phản đối hôn ước này?"

Cố Tích Cửu không hề phủ nhận: "Không sai!"

Đế Phát Y: "....."

Hắn cười: "Nàng cũng biết, trên đời này có bao nhiêu nữ tử muốn gả cho bốn tọa mà không thể được?"

Cố Tích Cửu tươi cười: "Vậy chúc mừng các hạ có giá ở trên thị trường như thế, các hạ có thể chọn nữ tử mình thích trong đó để cưới làm vợ."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 234: Hắn hoàn toàn bị phốt lờ

Cố Tích Cửu tươi cười: "Vậy chúc mừng các hạ có giá ở trên thị trường như thế, các hạ có thể chọn nữ tử mình thích trong đó để cưới làm vợ."

Đế Phát Y một lần nữa lại bị ghen hòng, ánh mắt nhìn nàng có chút khó lường.

Long Tư Dạ quay lại rất nhanh, thậm chí chỉ mất vài ba phút đã mang rượu tới.

Hắn đặt một bình rượu đỏ như máu lên bàn: "Đây là say càn khôn, mấy chục năm mới có thể酿 ra được một vò này. Đế cung chủ hãy từ từ thưởng thức."

Hắn lại đặt một bình đồ thủy khác ở trước mặt Cố Tích Cửu: "Đây là rượu hồng bồ đào* nàng thích." (*Rượu nho, rượu vang đỏ)

Cố Tích Cửu có chút xúc động trong lòng, rượu nho đúng là loại rượu mà nàng thích uống.

Kể từ khi đến thế giới này, đã lâu lắm rồi nàng không được nếm nó. Hiện tại nhìn thấy nó, nàng quả thật cảm thấy rất nhớ.

Đôi mắt nàng rạng rỡ, cười cười: "Màu sắc không tệ, ta sẽ nếm thử."

Nàng đang định mở bình rượu nho kia ra, bỗng nhiên một ống tay áo màu tím loé lên, rượu nho trong tay Cố Tích Cửu biến mất!

Có ý gì?!

Cố Tích Cửu ngẩng đầu nhìn về phía thủ phạm: "Các hạ đang làm gì vậy?"

Rượu nho của nàng đã bị ống tay áo của Đế Phát Y lấy mất!

Đáng giận, nàng thậm chí còn chưa ngửi được mùi vị của nó!

Đế Phát Y khẽ lật cổ tay, lòng bàn tay trống rỗng đã xuất hiện một bình ngọc bích, đặt ở trước mặt Cố Tích Cửu: "Nàng chỉ là tiểu hài tử, không được uống rượu! Uống cái này đi."

Trong bình ngọc này của hắn là một loại nước hoa quả ngọt, rất thơm. Tiểu hài tử nhất định thích uống.

Không ngờ trên người Tả thiên sư cao cao tại thượng lại mang theo thứ dùng để dỗ hài tử.....

Đế Phát Y vẫy vẫy tay về phía Long Tur Dạ: "Tới, Long tông chủ, chúng ta uống rượu." Hắn mở nắp bình rượu, mùi hương lập tức phân tán vào trong không khí.

"Đế cung chủ, khi nào thì tiến hành kiểm tra?" Cố Tích Cửu đột nhiên hỏi một câu.

"Ngày mai, hôm nay quá muộn rồi."

Cố Tích Cửu gật gù: "Vậy được, ngày mai ta sẽ trở về với người." Nàng lại nhìn về phía Long Tur Dạ: "Say càn khôn chỉ có một vò?"

Long Tur Dạ hơi trầm ngâm nói: "Này rượu rất khó ủ, cũng không dễ kiếm."

Cố Tích Cửu thở dài một tiếng: "Nếu đã như vậy, chúng ta nên để Đế cung chủ thưởng thức một mình. Hơn nữa, cá cũng không còn nhiều lắm, còn lại chừng đó cũng đủ để Đế cung chủ một mình thưởng thức. Đế cung chủ tới đây là khách quý, dù sao cũng phải để khách quý ăn uống no say, đúng không?"

Long Tur Dạ: "....." Hắn không biết Cố Tích Cửu đang muốn làm gì, nhất thời không lên tiếng.

Đế Phát Y nhẹ nhàng gõ ngón tay lên bàn nhìn nàng: "Ý của nàng là gì?"

"Vừa rồi điều kiện mà Đế cung chủ đưa ra chính là uống rượu say càn khôn và ăn tiệc cá. Hiện tại hai loại này đều có ở đây, Đế cung chủ có thể tự mình thưởng thức."

Cố Tích Cửu đứng dậy, đi tới bên cạnh Long Tur Dạ: "Long tông chủ, không biết ngày mai ta còn mạng trở về hay không. Chẳng phải người nói cảnh núi ở đây rất đẹp hay sao, hay là đưa ta đi dạo?"

Long Tur Dạ tất nhiên rất vui vẻ đồng ý với đề nghị này, đứng lên, dịu dàng nói: "Được, ta mang nàng đi dạo."

Long Tur Dạ quay sang nói với Đế Phát Y: "Đế cung chủ hãy từ từ thưởng thức. Ta đưa nàng đi dạo một lúc. Yên tâm, ta sẽ không mang nàng chạy trốn. Ngày mai chúng ta sẽ đến Khải Thiên Đài đúng hẹn." Sau đó Long Tur Dạ nắm tay Cố Tích Cửu và xoay người rời đi.

Đế Phát Y: "....." Hắn bị hoàn toàn bị phốt lờ ở đây.

Một trận gió thổi qua, mùi hương từ trên bàn lửa vào trong chớp mũi của hắn. Hắn đột nhiên cảm thấy mùi cá quá tanh, mùi rượu lại quá nhẹ.....

Hắn xoay chén rượu trong tay, nhìn nhìn một bàn đầy cá, đôi mắt thâm sâu.

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 235: Sao có thể không phải là nàng?

"Đây là kim sang dược, màu đỏ dùng để thoa ngoài da, màu xanh dùng để uống. Cho dù bị thương nghiêm trọng thế nào, chỉ cần dùng nó, sau một canh giờ liền có thể di chuyển, nghỉ ngơi một ngày là có thể khỏi hẳn."

"Đây là....."

Long Tur Dạ đưa Cổ Tích Cửu tới Trần Bảo Các của mình, lấy ra vài thứ trân quý và giới thiệu chúng với nàng.

Có thuốc chữa thương, có thuốc bổ sung thể lực, có thuốc phòng thân..... Rất nhiều thứ.

Hắn cực kỳ ân cần, để tất cả mấy thứ này vào trong một cái túi trữ vật màu trắng bạc, sau đó đặt vào trong tay Cổ Tích Cửu.

Cổ Tích Cửu không nhận: "Long tông chủ, ta nói rồi, ta không phải là người mà ngươi muốn tìm." Nàng xoay người sai bước ra ngoài.

Long Tur Dạ: "....."

Hắn chậm rãi đi theo, nhìn thấy Cổ Tích Cửu đứng ở trên lan can, ngắm nhìn phong cảnh.

Trần Bảo Các được xây dựng ở trên đỉnh núi, được bao quanh bởi những hàng rào bảo vệ. Những hàng rào bảo vệ chính là những vách đá cao vạn trượng, những dãy núi uốn lượn giống như móc câu.

Phong cảnh hiểm trở nhưng lại rất đẹp, nữ hài đang đứng dựa người trên lan can nơi đó, gió thổi khiến quần áo và mái tóc dài của nàng bay múa phần phật, thật sự rất đẹp.

Đôi mắt Long Tur Dạ có chút thâm sâu.

Sao có thể không phải là nàng?

Nàng không biết rằng, hắn đã quen với khí chất của nàng giống như của chính mình.....

Hắn có thể nhận sai những người khác, nhưng tuyệt đối sẽ không nhận sai nàng!

Hắn thường xuyên cùng làm nhiệm vụ với nàng, ở trước mặt hắn, nàng luôn thể hiện con người chân thật nhất của mình.....

Ánh mắt hắn dừng ở trên trán nàng, đốm đỏ nơi đó dường như đã phai nhạt một chút.

Nàng vẫn còn nhỏ, đường nét khuôn mặt chưa nảy nở, nhưng sau khi trưởng thành chắc chắn sẽ là một mỹ nhân.

Hắn lại cẩn thận nhìn nhìn khuôn mặt của nàng, thật sự có bảy tám phần giống như kiếp trước của nàng, khá giống với Cổ Tích Tích.....

Đặc biệt là khí chất, càng giống nhau mười phần!

"Tích Cửu, phong cảnh nơi này thế nào? Có giống như thôn Quách Lượng năm ấy chúng ta cùng đi hay không?" Long Tur Dạ đi tới sóng vai cùng nàng.

Cổ Tích Cửu bình tĩnh trả lời: "Thôn Quách Lượng? Ồ, tên này có chút bình dị. Không ngờ Long tông chủ còn tới những nơi dân dã như vậy."

Long Tur Dạ: "....."

Hắn nhẹ nhàng thờ dãi: "Nơi đó cách ly với thế giới bên ngoài, người dân rất thật thà chất phác. Ta từng nói ta thích nơi đó, sau này rảnh có thể về sống ở đó. Nàng nói nàng sẽ đi cùng ta, vừa lúc có thể tập luyện tập kinh công ở trên vách núi. Đêm đó nàng thậm chí đã vẽ một bức tranh về sân vườn nàng thích....."

Cổ Tích Cửu im lặng, thần sắc cũng không có gì biến hóa.

Long Tur Dạ nhìn quanh bốn phía: "Lần đầu tiên khi ta đặt chân tới núi Thiên Vân, ta cảm thấy rất thích nơi này, vì vậy ta đã tự mình xây dựng những ngôi viện biệt lập. Tất cả mọi thứ ở đây có giống như bức vẽ của nàng lúc trước hay không?"

Giống thì như thế nào?

Vật có thể giống nhau, nhưng người lại khác. Tâm trí và trạng thái không phải là của năm đó.

Cổ Tích Cửu vịn tay trên lan can cổ xưa, ngắm nhìn những đám mây ở dưới chân núi, gió vén tóc nàng lên, bay tới trước mặt Long Tur Dạ.....

Mùi hương của tóc, người kia chỉ ở ngay bên người.

Long Tur Dạ không nhìn được, nắm lấy bàn tay đang đặt ở trên lan can của nàng: "Tích Cửu....."

Cố Tích Cửu phản ứng rất nhanh, rút tay và lùi lại, Long Tư Dạ nắm vào khoảng không, cảm thấy thất vọng trong lòng.

"Long tông chủ, ngươi có cảm thấy hổ thẹn với ta hay không?" Cố Tích Cửu cười như không cười nhìn hắn.

Nàng rõ ràng không cao, nhưng khi nàng cười nhìn mình như vậy, Long Tư Dạ lại cảm thấy có chút lạnh lùng không thể hiểu được.

Hắn rất quen thuộc với tính cách của nàng. Năm đó nàng thường xuyên có biểu tình thế này đối với người ngoài, lạnh lùng thờ ơ, phảng phất như cách xa người ngàn dặm.

Rõ ràng nàng đang đứng rất gần hắn, chỉ cần giơ tay là có thể với tới. Nhưng dường như nàng lại cách hắn rất xa, xa đến nỗi hắn liều mạng muốn tới gần cũng không tới gần được.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 236: Đó là giả thiết gì?!

Người đã từng giơ tay ra là có thể với tới, hiện tại xa cách không thể với tới --

Một khoảng trống như vậy khiến đôi mắt của Long Tư Dạ tối sầm, hắn nắm chặt ngón tay ở trong ống tay áo, dường như cố kìm nén điều gì, nhìn Cố Tích Cửu: "Tích Cửu, nàng biết rõ tâm tình của ta....."

"Ừ, ta biết ngươi hổ thẹn trong lòng, nếu ngươi cảm thấy thực sự có lỗi với ta, vậy hãy đền bù cho ta một chuyện, được không?" Cố Tích Cửu dứt khoát ngắt lời hắn nói.

"Chuyện gì?" Long Tư Dạ hơi động trong lòng.

Cố Tích Cửu vén tóc trên trán: "Ta nhớ rằng ngươi nói có thể trị được đốm đỏ trên trán của ta, vậy ngươi có thể thi triển y thuật tuyệt diệu của mình, giúp ta chữa trị nó hay không?"

Long Tư Dạ nhìn đốm đỏ trên trán của nàng, chớp mắt: "Đốm đỏ này của nàng thật sự có chút kỳ lạ. Nó vừa không phải là bết cũng không phải là đốm bình thường. Nó giống như một đốm phong ấn....."

"Đốm phong ấn?" Cố Tích Cửu nhướn mày: "Vì sao lại nói như thế?"

Long Tư Dạ thờ dãi nói: "Nàng đưa cổ tay cho ta, để ta xác định lại một chút."

Cố Tích Cửu theo lời đưa cổ tay ra cho hắn.

Long Tư Dạ bắt mạch cho nàng một lúc lâu sau, hắn rút cuộc buông ra. Sau đó hắn lại cẩn thận nhìn nhìn sắc mặt của nàng: "Hiện tại trên người nàng dường như có một chút linh lực, nàng có thể cảm ứng được nó hay không?"

Nàng có linh lực?!

Cố Tích Cửu yên lặng cảm ứng trên người một chút, đột nhiên dao động trong lòng!

Dường như có một dòng khí xa lạ đang chuyển động ở trong đan điền của nàng.

Dòng khí xa lạ này hơi khác với nội lực thông thường nàng đang tu luyện, hơn nữa nó cực kỳ nhẹ, khi nàng muốn cẩn thận cảm ứng lần nữa, nàng lại không thể cảm ứng được nó, giống như vừa rồi chỉ là ảo giác.

Nàng chưa từ bỏ ý định, rũ mắt tiếp tục cảm ứng.....

Long Tư Dạ thờ dãi: "Không cần tiếp tục cảm ứng, nó chỉ có một chút mà thôi, căn bản vô dụng. Thân thể nàng đã bị nguyên rủa, đốm trên mặt cũng là đốm phong ấn, chỉ sợ không thể trị hết."

Cố Tích Cửu: "....."

Thân thể bị nguyên rủa? Đốm phong ấn?

Đó là giả thiết gì?!

Mặc dù nàng không hiểu hai từ này, nhưng nàng vẫn hiểu được ý cuối cùng.

Không trị được! Không có phương pháp điều trị!

Điều này khiến nàng bị đả kích rất lớn. Nàng đột nhiên ngược mắt, nhìn Long Tư Dạ: "Nhưng rõ ràng người nói có thể trị khỏi cho ta trong vòng một năm!" Chẳng lẽ lúc trước ở trên Kim Loan Điện, Long Tư Dạ đã nói dối?

Long Tư Dạ ngừng lại một chút, đột nhiên giữ chặt tay nàng: "Nàng đi theo ta, ta cho nàng xem một thứ."

Hắn gọi tọa kỵ tiên hạc tới, kéo nàng nhảy lên lưng hạc, sau đó ra hiệu với tiên hạc. Tiên hạc hú dài một tiếng, bay thẳng lên không trung, phóng về một đỉnh núi tuyết trắng nơi xa.

.....

Tiên hạc sải cánh xuống trên một đỉnh băng.

Đỉnh băng này là đỉnh núi cao nhất Thiên Văn Tông. Nó cao 6000 mét, gió lạnh gào thét ở trên đỉnh núi, bốn phía đều bị bao bọc bởi những tháp băng.

Ở giữa những tháp băng này có một cung điện được xây dựng bằng băng.

Cung điện không lớn nhưng cực kỳ tinh xảo, nhìn qua trông giống như Thủy Tinh Cung.

Trên đỉnh băng không phải rét lạnh giống như bình thường, quần áo Cổ Tích Cửu mặc trên người quá mỏng, và nàng cũng không có bao nhiêu linh lực hay nội lực. Khi còn ở trong lòng ngực của Long Tư Dạ thì nàng không cảm thấy gì, nhưng khi hạ cánh xuống, nàng vừa tránh khỏi vòng tay của Long Tư Dạ, gió lạnh thổi qua, ngay lập tức nàng có thể cảm nhận được ác ý đến từ đỉnh băng!

Tay chân nàng nhanh chóng trở nên lạnh băng, cả người gần như run rẩy.

Long Tư Dạ vươn tay ra muốn nắm lấy tay nàng: "Lạnh sao? Tới, ta cho nàng một chút ấm áp."

Cổ Tích Cửu lùi về phía sau một bước, tránh khỏi bàn tay của hắn, nhìn nhìn về phía trước: "Người muốn cho ta xem thứ gì?"

Ánh mắt Long Tư Dạ trở nên âm trầm, không muốn ép buộc nàng, phát tay áo đi về phía trước: "Nàng đi theo ta."

Mặt băng dưới chân trơn trượt, cũng may khinh công của nàng không tệ, không đến nỗi vấp và khi đi trên đó. Thử thách duy nhất đối với nàng chính là lạnh!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 237: Chỉ vẽ chân dung của ta và nàng

Cổ Tích Cửu chưa từng nghĩ rằng, nhiệt độ trên đỉnh núi sẽ lạnh như thế, quả thực có thể sánh ngang với đỉnh núi Everest!

Mặc dù trong túi trữ vật của nàng còn có một bộ quần áo khác, nhưng đều dùng để mặc vào mùa thu, dày nhất chính là chiếc áo khoác. Nàng lấy nó ra và khoác vào trên người, nhưng vẫn còn run rẩy.

Ngược lại, Long Tư Dạ chỉ mặc một chiếc áo choàng mỏng, ông tay áo đung đưa theo gió, dáng người của hắn tiêu sái thoải mái nói không nên lời.

Rõ ràng, công lực của hắn thâm hậu, sự lạnh lẽo trên đỉnh băng này chẳng đáng là gì đối với hắn.

Cổ Tích Cửu biết, chỉ cần nàng cho phép hắn nắm tay nàng, nhiệt độ trên người hắn sẽ truyền qua mình, có thể xua tan rét lạnh trên người.

Nhưng nàng lại không muốn như thế!

Hiện tại sự tình nàng không muốn nhất chính là có liên quan gì tới người này, nhưng vận mệnh dường như luôn đẩy nàng về phía hắn.....

Chỉ là giá lạnh mà thôi, nàng nhịn một chút sẽ qua.

Long Tư Dạ đi ở phía trước, trên mặt không có gì thay đổi, nhưng thật ra hắn vẫn luôn chú ý tới động tĩnh của nàng phía sau.

Hiện tại hắn có thính lực kinh người, tất nhiên có thể nghe được tiếng hít thở nặng nề của nàng bởi vì quá lạnh.

Hắn thậm chí có thể suy đoán được cơ thể nàng đang run bần bật ở dưới lớp quần áo mỏng.

Nhưng, nàng vẫn luôn cố chấp không chịu đến gần bên người hắn!

Chỉ cần nàng đến gần bên người hắn, nàng sẽ phát hiện ra bên người hắn thật sự ấm áp giống như mùa xuân.....

"Tích Cữu, lại đây!" Hắn lại vươn tay về phía nàng.

Cổ Tích Cữu dứt khoát lướt qua hắn, đi thẳng vào trong băng cung: "Đừng lãng phí thời gian, thứ người muốn cho ta xem có phải ở trong băng cung hay không? Vào trong rồi nói!"

Nàng vừa mới chạy tới cửa cung đã bị Long Tư Dạ đuổi kịp, hắn nắm được tay nàng: "Tích Cữu, ta nắm tay nàng đi vào. Trong điện này còn lạnh hơn nữa, nàng không có linh lực chỉ sợ không thể chịu nổi khi ở bên trong."

Cổ Tích Cữu hơi chau mày, cuối cùng cũng không hất tay hắn ra, sóng vai đi vào với hắn.

Bên trong là một tòa đại điện, trong điện trống rỗng, nhưng giữa đại điện có một vòng bình phong bằng bạch ngọc.

Ánh mắt nàng bị thu hút bởi bình phong bạch ngọc kia.

Trên bình phong bạch ngọc có một số bức vẽ, nhân vật được vẽ trên đó đều là một người nữ tử mặc đồ trắng và một người nam tử mặc đồ xanh.

Dáng người của nam tử mặc đồ xanh cao lớn đỉnh bật, khuôn mặt tuấn mỹ, đúng là bộ dáng của Long Tư Dạ.

Nữ tử mặc đồ trắng có dung mạo thanh tú, tuyệt mỹ thoát tục, đúng là bộ dáng của Cổ Tích Cữu kiếp trước!

Không cần phải hỏi, những bức vẽ trên bình phong đều do Long Tư Dạ tự mình vẽ ra.

Người khác sao có thể biết được bộ dáng của Cổ Tích Cữu ở kiếp trước trông như thế nào?

Cổ Tích Cữu không nhận được liếc mắt nhìn Long Tư Dạ một cái. Nàng không ngờ kiếp trước hắn lại vẽ tranh giỏi như thế.

"Ta thường luyện tập vẽ tranh, chỉ vẽ chân dung của ta và nàng....." Long Tư Dạ nắm tay nàng đi về phía trước.

Cổ Tích Cữu lại liếc mắt nhìn nữ tử trong tranh một cái, kẻ cắn đôi môi.

Nàng không cảm thấy nữ tử mà Long Tư Dạ vẽ ra là nàng, đoán chừng hắn đã vẽ hôn thê của mình là Diệp Hồng Phong --

Rốt cuộc nàng là người nhân bản của Diệp Hồng Phong, bộ dáng của hai người rất giống nhau, thậm chí giống như song bào thai!

Sau khi đi ngang qua bình phong bạch ngọc, Cổ Tích Cữu cuối cùng cũng nhìn thấy được thứ ở sau bình phong, cả người đột nhiên cương cứng đờ!

Ở phía sau bình phong là một cỗ quan tài bằng băng rất lớn. Quan tài trong suốt giống như thủy tinh, vì vậy rất dễ dàng nhìn thấy mọi thứ bên trong.

Bên trong quan tài là chất lỏng màu xanh nhạt, một người thiếu nữ đang được ngâm ở trong đó.

Trên người thiếu nữ chỉ bọc một tấm vải mỏng không biết được làm bằng chất gì, đang nhắm mắt nằm ở bên trong, giống như một vị mỹ nhân đang ngủ.

Điều khiến Cổ Tích Cữu cứng đờ không phải là thiếu nữ này đẹp bao nhiêu, mà là khuôn mặt của thiếu nữ này vô cùng quen thuộc với nàng.

Đó chính là bộ dáng kiếp trước của nàng!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 238: Hắn muốn mang đi không phải là nàng ?

Đương nhiên, mỹ nhân trong quan tài băng này cũng là bộ dáng của Diệp Hồng Phong.....

Cổ Tích Cữu bỗng nhiên nhớ tới một cuộc hội thoại nàng từng nghe thấy, nói rằng Long tông chủ vẫn luôn tìm kiếm Huyền hành thảo ba ngàn năm, hy vọng có thể dùng nó để thức tỉnh một người.....

Lúc ấy nàng không biết Long Tư Dạ chính là Long Tích, vì thế không quan tâm tới tin tức này.

Hiện tại nàng bỗng nhiên hiểu ra!

Ở thời hiện đại, nàng và Long Tích đồng quy vu tận, bởi vì nàng đã phá hỏng trái tim dự phòng, vì vậy khiến cho Diệp Hồng Phong - người đã được mổ lòng ngực và lấy trái tim bị bệnh ra mà không có trái tim mới để đổi, gián tiếp gây ra cái chết oan uổng của Diệp Hồng Phong.

Trong lúc vô tình, Diệp Hồng Phong cũng chết!

Người mà Long tông chủ Long Tư Dạ một lòng muốn tái sinh, thật sự chính là Diệp Hồng Phong, đúng không?!

Ánh mắt Cố Tích Cửu chuyển qua ngọc bội đồ hình lá phong được treo bên hông của Long Tư Dạ, trong lòng cười lạnh.

Kiếp trước, hắn khiến nàng ngất xỉu vì muốn cướp trái tim nàng cho vị hôn thê của hắn, lúc này vì sao hắn lại ân cần với nàng như thế?

Cố Tích Cửu nhanh chóng xoay chuyển trong đầu, đột nhiên tìm ra một điểm mấu chốt -- Huyền hành thảo!

Nàng đã rời khỏi nhà đấu giá bằng thuật thuận di, những người khác không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng nếu như Long Tư Dạ nghe kể lại toàn bộ quá trình, hắn có thể đoán ra được nàng!

Rốt cuộc, thấu hiểu thuật dịch dung và thuật huấn di ở trên đời này, trước mắt chỉ có một mình nàng mà thôi.

Có lẽ Cố Tích Tích đã báo cáo tất cả mọi chuyện ở trong nhà đấu giá cho Long Tư Dạ, vì vậy đã đẩy lên lòng nghi ngờ của hắn. Hắn biết Huyền hành thảo chắc chắn nằm ở trong tay nàng, vì thế nên vội vàng xuống núi đi tới Phi Tinh Quốc.....

Sau một số lần âm thầm thử nghiệm, hắn biết Cố Tích Cửu của tướng quân phủ chính là Cố Tích Cửu mà hắn muốn tìm, vì vậy hắn mới kịp thời xuất hiện ở trong hoàng cung của Phi Tinh Quốc, vừa gặp mặt đã muốn mang nàng đi.....

Thật ra hắn chân chính muốn mang đi không phải là nàng, đúng không?

Đó chính là Huyền hành thảo ở trên người nàng!

May mắn thay, nàng biết thứ này trân quý, vì thế đã đặt ở trong không gian của Thương Khung Ngọc. Nếu không, có lẽ nó đã bị hắn thuận tay đánh cắp!

Mấy ngày trước sau khi tỉnh lại ở trong khuê phòng của tướng quân phủ, Cố Tích Cửu từng phát hiện dường như túi trữ vật của mình có dấu vết bị người động qua. Bởi vì bên trong không mất thứ gì, lúc ấy nàng còn tưởng rằng mình đã nhầm lẫn.

Hiện tại có lẽ túi trữ vật của nàng thật sự đã bị Long Tư Dạ lặt lể lật qua. Bởi vì không tìm được thứ hắn muốn, vì thế hắn mới mang nàng đi, sử dụng con đường dụ dỗ ảm áp với nàng.....

Chẳng trách Long Tích luôn luôn lạnh lùng ít nói nhưng khi gặp lại nàng lại nhiều lời như vậy, hắn cũng không che dấu lòng tốt của hắn đối với nàng, trăm phương nghìn kế muốn loại bỏ trái tim dự phòng của nàng. Nàng còn tưởng rằng trong lòng hắn cảm thấy áy náy nên mới dụ dỗ ảm áp với nàng như thế. Thậm chí ở kiếp trước hắn cũng chưa từng dụ dỗ ảm áp như vậy!

Hoá ra lòng dạ của hắn thật sự khó lường.

Hắn muốn khiến nàng cảm động, sau đó mới đào tìm đào phổi nàng ra --

Đáng tiếc, ha ha! Nàng đã không phải là nàng của kiếp trước. Nàng đã hoàn toàn phòng bị quanh hắn!

Quan tài băng lạnh lẽo kinh người. Mặc dù Cố Tích Cửu cách nó khoảng chừng năm mét, nàng vẫn cảm giác được sự lạnh lẽo tận trong xương cốt, khiến máu trong người gần như đông lại.....

Long Tư Dạ lặn lội vận chuyển linh lực, khiến quanh thân nàng trở nên ảm áp hơn một chút. Hắn muốn nắm tay nàng tiến về phía trước: "Tích Cửu, đây là những gì ta muốn nàng nhìn thấy. Nàng có thích thân thể này hay không?"

Hai chân Cố Tích Cửu giống như bị đóng đinh ở trên mặt đất, không chịu di chuyển. Nàng thờ ơ nhìn hắn: "Thân thể này..... Ta thích hay không thì có ích lợi gì?"

Long Tư Dạ mỉm cười nhìn nàng, sau đó lại nhìn về phía người trong quan tài băng: "Tích Cửu, ta đã dùng linh lực kết hợp với một số bí thuật tạo ra thân thể này, giống như đúc với thân thể của nàng ở kiếp trước, thậm chí nó còn hoàn mỹ hơn. Đương nhiên, cấu tạo từ trường hoàn toàn giống nhau. Nếu nàng thích, ta sẽ nghĩ cách đưa linh hồn của nàng vào trong này, để nàng có thể thành công hồi sinh vào trong cơ thể này..... "

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 239: Hắn muốn hồi sinh Diệp Hồng Phong!

Hắn lại nhìn sắc mặt nàng, Cổ Tích Cửu không có biểu hiện gì, giống như đang chú ý lắng nghe lời hắn nói. Hắn tiếp tục nói: "Thế xác này có thể tu luyện linh lực, cũng không có đốm đỏ, hơn nữa rất phù hợp với nàng. Ngoài ra, nàng còn có thể vứt bỏ thân phận nữ nhi Cổ phủ, không còn bị ràng buộc bởi hôn ước của Thiên Tinh Quốc. Nàng sẽ hoàn toàn là một người mới....."

Cổ Tích Cửu: "....." Nàng luôn biết Long Tư Dạ rất có dã tâm, nhưng không ngờ dã tâm của hắn lại lớn như vậy, thậm chí muốn làm thượng đế!

Tạo người!

Đây có phải là người nhân bản hay không?

Người mà hắn muốn hồi sinh chính là Diệp Hồng Phong!

Hắn nói muốn Cổ Tích Cửu có thể tái sinh cái gì, tất cả chỉ đang lừa gạt người!

Máu ở trong ngực nàng sôi sục, nhưng trên mặt nàng vẫn bất động thanh sắc. Nàng chỉ cười cười nói: "Đưa linh hồn của ta vào trong đó? Đưa như thế nào? Không ngờ Long tông chủ còn có bản lĩnh này."

Long Tư Dạ nhìn nàng, dịu dàng giải thích: "Tích Cửu, thật ra ở kiếp trước ta đã nắm giữ được kỹ thuật này..... Nhưng ở bên này tài liệu và thiết bị không được thuận lợi giống như bên kia, vì vậy ta mới phí thời gian cho đến bây giờ..... Muốn để nàng thay đổi cơ thể thật ra không quá phức tạp, chỉ cần có đầy đủ tài liệu là có thể thực hiện. Đến lúc đó, ta sẽ dùng bí thuật lấy hồn phách của nàng ra và đưa nó vào khối thân thể này."

"Tài liệu? Tài liệu gì?" Cổ Tích Cửu thuận thế hỏi.

"Rất nhiều loại -- mấy năm nay ta vẫn luôn thu thập chúng, cũng may trời cao không phụ lòng người, cuối cùng ta cơ bản đã tìm thấy tất cả, hiện tại chỉ thiếu một loại thảo dược, chỉ cần có thảo dược kia là được."

"Thảo dược gì?"

"Huyền hành thảo ba ngàn năm." Long Tư Dạ cuối cùng cũng nói ra tên thảo dược này, đôi mắt ngưng đọng ở trên người nàng: "Tích Cửu, ngày ấy nàng có được Huyền hành thảo ở nhà đấu giá, đúng không?"

Quả nhiên!

Tất cả những gì hắn làm quả nhiên là muốn cướp Huyền hành thảo của nàng --

Miệng nhỏ của Cổ Tích Cửu nhẹ nhàng gọi lên một độ cong xinh đẹp. Nàng không trả lời vấn đề của hắn, ngược lại hỏi hắn một câu: "Ta tương đối tò mò ngươi làm thế nào để đổi cơ thể cho ta, có phải cần phải giết chết ta hiện tại hay không? Theo truyền thuyết, một người sau khi chết rồi, linh hồn mới có thể rời khỏi cơ thể."

Long Tư Dạ ghen ngào một chút: "Không thể xem như giết chết. Trước hết ta sẽ khiến nàng hôn mê, sau đó dùng Lãnh Đông Thuật để ép linh hồn nàng ra ngoài, cuối cùng dùng bí thuật nhập linh hồn của nàng vào trong thân thể này."

Thì ra lần này hắn chẳng những muốn thảo dược của nàng, còn muốn mạng của nàng!

Bằng cách đưa ra một lý do như vậy, muốn đông lạnh nàng đến chết, sau khi đạt được điều mình muốn, hắn sẽ diệt khẩu nàng!

Kế hoạch rất tốt!

Kế hoạch này còn muốn chu đáo chặt chẽ hơn so với kế hoạch hắn sử dụng với nàng ở trong kiếp trước!

Đáng tiếc, nàng sẽ không bị hắn lừa lần nữa.

Nàng lại nhìn nữ tử ở trong quan tài băng: "Long tông chủ, có phải nàng ấy cũng từng là đệ tử của ngươi hay không? Ngươi từng dạy nàng ấy công phu? Trông có vẻ như nàng ấy đã bị đóng băng lúc hai mươi tuổi, đúng không? Trước khi hai mươi tuổi, có phải nàng ấy luôn sống cạnh ngươi hay không? Nàng ấy có đáng yêu không?"

Long Tư Dạ ngắt người: "Điều này -- nàng ấy là do ta tạo ra, vẫn luôn được nuôi dưỡng ở trong đó, chưa từng thực sự sống lại. "

Cổ Tích Cửu nhướn mày: "Chưa từng thực sự sống lại? Vậy sao ngươi biết trí thông minh của nàng ấy thế nào? Đầu óc có bị lỗi hay không? Có thể phối hợp các động tác với nhau hay không? Có phải là thiên tài linh lực hay không?"

Long Tư Dạ: "....."

Những điều này thật sự chỉ có thể kiểm tra ở trên người sống, nhưng dữ liệu của cơ thể này giống đúc như của Cố Tích Cửu ở trong kiếp trước, nó sẽ không có lỗi mới đúng.

Hắn khẽ thở dài một hơi: "Tích Cửu, ta không lừa gạt nàng. Nàng ấy thật sự không có linh hồn kể từ khi xuất hiện trong thế giới này. Chẳng qua trong lòng ta, chỉ có nàng mới xứng đáng có được thân thể này....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 240: Nàng hận nhất là bị lừa dối bằng tình cảm

Hắn khẽ thở dài một hơi: "Tích Cửu, ta không lừa gạt nàng. Nàng ấy thật sự không có linh hồn kể từ khi xuất hiện trong thế giới này, vì vậy ta đã dùng thuật ngăn cách, ngăn cản bất cứ hồn phách nào muốn bám vào trên người nàng ấy. Từ sau khi được tạo ra, nàng ấy vẫn trong trạng thái là người thực vật. Sau đó ta luôn nuôi dưỡng nàng ấy ở trong dung dịch, chưa từng tỉnh lại. Ta đã cẩn thận kiểm tra tất cả các số liệu ở trên cơ thể này, sẽ không có những vấn đề giống như nàng vừa nói. Nàng chỉ cần thành công bám vào trên người này là được."

"Nếu chẳng may không thành công thì sao? Chẳng may ta thất bại khi bám vào trên người nàng ấy thì sao?"

"Tích Cửu, ta có thể bảo đảm nghiên cứu này chắc chắn sẽ thành công....."

"Đúng vậy, nếu như thất bại, người chết cũng không phải là nguoi....." Cố Tích Cửu không nhịn được, cuối cùng buột miệng thốt ra những lời này.

Long Tư Dạ: "....."

Sắc mặt hắn hơi tái nhợt, cười khổ một tiếng: "Tích Cửu, trước đây tính tình của nàng không phải như thế này."

Là một sát thủ, sự tình thường làm nhất chính là mạo hiểm, hầu như tất cả các nhiệm vụ đều bị đe dọa về tính mạng.

Đôi khi cơ hội sống sót trở về rất ít ỏi, nhưng khi đó gần như tất cả những nhiệm vụ hắn bố trí cho nàng, cho dù nguy hiểm bao nhiêu, nàng đều thực hiện không chút do dự.

Hiện tại ngay cả khi hắn đảm bảo cho nàng hết lần này đến lần khác, nàng vẫn không tin hắn.....

"Tích Cửu, nếu nàng không đổi thân thể, với tình huống thân thể hiện tại, chẳng những không xóa bỏ được đốm đỏ, chỉ sợ linh lực cũng rất khó tu luyện. Đây là điều nàng muốn hay sao?"

Cố Tích Cửu: "....."

Hắn còn muốn lừa dối nàng?

Đốm đỏ trên mặt và thể chất phế vật của nàng có thể thay đổi được! Chẳng qua tài liệu cần có hơi khó kiếm một chút.

Ngay cả Thương Khung Ngọc cũng biết, người chuyên về y thuật như hắn sao lại không biết?

Lừa dối! Tất cả đều là lừa dối!

Nàng hận nhất là người dùng cảm tình để lừa dối nàng!

Máu ở trong lồng ngực của nàng lại sôi lên. Kể từ sau khi nàng gặp lại hắn, lần đầu tiên nàng có xúc động muốn đâm hắn một cái!

Nhưng nàng biết bản thân mình không thể xúc động, xúc động chính là điều kiêng kỵ nhất đối với sát thủ.

Hiện tại nàng căn bản không phải là đối thủ của hắn, xúc động sẽ chỉ khiến nàng càng thêm bị động, càng lâm vào tình cảnh nguy hiểm!

Nàng cười: "Long tông chủ, bất luận đốm đỏ này của ta có xóa được hay không, hay là linh lực có thể tu luyện hay không, ta đều cam tâm tình nguyện. Ít nhất thân thể này chân chính thuộc về ta. Hơn nữa, ta là một nữ hài tử. Nữ hài tử sớm muộn gì cũng sẽ gả chồng. Ta chắc chắn sẽ gả cho người cực kỳ yêu ta, yêu chính con người của ta mà không phải dung mạo của ta. Vì vậy, hắn sẽ không để bụng về chuyện trên mặt ta có đốm hay không. Hắn sẽ không lợi dụng ta để nắm lấy quyền lực, vì thế sẽ không để ý tới ta có phải là phế vật linh lực hay không. Lòng tốt của nguoi ta nhận, nhưng ta tuyệt đối không muốn thay đổi bản thân! Trừ phi nguoi muốn đạt mục đích nào đó không thể nói ra, trực tiếp giết chết ta!"

Nàng nói những lời này cực kỳ mỉa mai. Sắc mặt Long Tư Dạ thay đổi, hắn cúi đầu nhìn ngọc bội đỏ hình lá phong đeo bên hông, ánh mắt tối sầm lại. Tay trái của hắn vẫn nắm lấy Cố Tích Cửu, tay phải ngưng tụ một luồng ánh sáng xanh nhạt: "Tích Cửu, nàng sẽ hiểu những lợi ích ta làm vì nàng. Trước hết hãy đưa Huyền hành thảo cho ta....."

Hắn đang muốn trực tiếp chiếm đoạt?!

Cố Tích Cửu giờ tay lên đánh về phía hắn: "Không thể!"

"Tích Cửu, đừng cố chấp, ta biết nàng mang theo nó trên người." Long Tư Dạ giờ tay muốn điểm huyệt đạo của nàng.

Cố Tích Cửu sớm đã có chuẩn bị, tất nhiên không muốn bị hắn điểm trúng. Nàng không quan tâm tay phải của mình vẫn đang nằm ở trong lòng bàn tay của đối phương, bỗng nhiên xoay người, tránh chỉ phong của hắn điểm tới.

Tuy nhiên, động tác của nàng như vậy cũng khiến nàng không thể tránh được cổ tay bị xoắn, một tiếng rắc nhỏ vang lên, cổ tay nàng đã bị trật khớp!

Sắc mặt Long Tư Dạ hơi đổi, cuối cùng cũng buông nàng ra.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.